

ଅତିବଡ଼ୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସକୃତ

ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭାଗବତ

ଏକାଦଶ ସ୍କନ୍ଧ

ଏକାଦଶ ସ୍କନ୍ଧ

ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ

ନମଇଁ ନୃସିଂହ ଚରଣ	ଅନାଦି ପରମ କାରଣ	1
ନୀଳନୀଳପୁତ କଲେବର	ଦେବମାନବେ ଅଗୋଚର	2
ମାୟା ସଂସାରେ ଯାର ଖେଳା	ଯା' ନାମ ଭବଜଳେ ଭେଳା	3
କରୁଣା କଟାକ୍ଷ ପ୍ରକାଶେ	ଭକତଜନ ଦୁଃଖ ନାଶେ	4
ସେ ପାଦେ ଶରଣ ମୋହର	ହେଲେ ଚରିବି ତମଘୋର	5
ସେ ହରି ଚରିତ ପ୍ରକାଶ	ମୁକ୍ତି ଲକ୍ଷଣ ଏକାଦଶ	6
ଏ ଭାଗବତ ଧର୍ମ କଥା	ହେଲେ ଖଣ୍ଡ ଭବବ୍ୟଥା	7
ନାରଦ ବସୁଦେବ ବାଣୀ	ନିମି ରାଜନେ ନବମୁନି	8
ଉଦ୍ଧବ ନିଷ୍ଠାରଣ ବାଣୀ	ଯାହା କହିଲେ ଚକ୍ରପାଣି	9
ସେ କଥା ପ୍ରାକୃତେ ପ୍ରକାଶ	ଆରମ୍ଭେ ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ	1 0
ବ୍ୟାସନନ୍ଦନ ମୁଖୁଁ ଶୁଣି	ନିର୍ମଳ ଭାଗବତ ବାଣୀ	1 1
ସାଧୁସଙ୍ଗମେ ଗଙ୍ଗାତୀରେ	ଶୁକ ଚରଣ ଧରି କରେ	1 2
ଆନନ୍ଦେ କରି ଅଶ୍ରୁପାତ ।	ବୋଇଲେ ଅଭିମନ୍ୟୁ ସୁତ	1 3

ପରିକ୍ଷିତ ଉବାଚ

ଭୋ ମୁନି ନମେ ତୋ' ପୟରେ	ମୋତେ ଉଦ୍ଧର ଏ ସଂସାରେ	1 4
କହ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଗୁଣମାନ	ପୁଣି କି କଲେ ଭଗବାନ	1 5

ଶୁକ ଉବାଚ

କହନ୍ତି ବ୍ୟାସଙ୍କ ତନୁଜ	ଶୁଣ ପରୀକ୍ଷ ମହାରାଜ	1 6
ଦେବଙ୍କ ବ୍ୟାକୁଳେ ମୁରାରି	ଅବନୀ ତଳେ ଅବତରି	1 7
ଅଂଶେ ମନୁଧରୁ ପ ଧରି	ଯାଦବ ତୁଳେ ରାମହରି	1 8
ଦୁଷ୍ଟ ଦନୁଜଗଣ ମାରି	ଅବନୀଭାରା ହେଲେ ହରି	1 9
କୁରୁ ପାଣ୍ଡବ ମଧ୍ୟେ ହରି	ମାୟା କନ୍ଦଳେ ଭେଦ କରି	2 0
କପଟ ପଣା ବନବାସ	ଆକର୍ଷି ଦ୍ରୌପଦୀର କେଶ	2 1

ଭୀମକୁ ବିଷଲତୁ ଦେଇ	ଜତୁର ଘରେ ଅଗ୍ନି ଦାହି	2 2
ଏ ଆଦି ଯେତେ କଷ୍ଟମାନ	ପାଣ୍ଡବେ ଦେଲା ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ	2 3
ସେ ଅପମାନେ କ୍ରୋଧ ବହି	ସଙ୍ଗେତେ ଘେନି ପାଞ୍ଚଭାଇ	2 4
ନିମିତ୍ତ କରି ତା'ଙ୍କୁ ହରି	ଅନେକ ଅକ୍ଷୌହିଣ ମାରି	2 5
ଭାରା ନିବାରୀ ଭଗବାନ	ଅନ୍ତେ ଚଳିଲେ ନିଜ ସ୍ଥାନ	2 6
ଯାଦବେ କୃଷ୍ଣ ଭୁଦବଲେ	ଅନେକ୍ଷୁ ଏ ମହୀମଣ୍ଡଳେ	2 7
ତାହାଙ୍କୁ ସଙ୍ଗେ ଘେନି କରି	ଦୁଷ୍ଟରାଜାଙ୍କ ପ୍ରାଣ ହରି	2 8
ମନରେ କରନ୍ତି ବିଚାର	ଯାବତ ଛକ୍ତି ଯଦୁବୀର	2 9
ତାବତ ପୃଥିବୀର ଭାର	ଉଶ୍ମାସ କାହି ଅଛି ଆର	3 0
ଦେବତା ଆଦି ନାଗ ନର	ଏଣେ ଏ ନୁହଁନ୍ତି ସଂହାର	3 1
ମୋର ବିଭବ ମୋର ହସ୍ତେ	ନାଶିବା ନୁହଇ ଉଚିତେ	3 2
କଳି ଭିଆଇ ନିଜବଂଶେ	ସଂହାରି ବିଶ୍ୱମିବି ଶେଷେ	3 3
ବନୁ ଅନଳ ନାତ ହୋଇ	ଯେହ୍ନେ ଲିଭଇ ବନ ଦହି	3 4
ଶୁଣ ରାଜନ ପରିକ୍ଷିତ	ଏମନ୍ତ ବିଚାରି ଅରୁଧତ	3 5
ନିମିତ୍ତ ବିପ୍ରଶାପ କରି	କନ୍ଦଳେ ନିଜବଂଶ ମାରି	3 6
ଲାବଣ୍ୟରୂପେ ଜନ ମୋହି	ପ୍ରାଣୀ ନୟନେ ସୁଖ ଦେଇ	3 7
ସେ ରୂପ କରି ଅନ୍ତର୍ଦାନ	ହରିଲେ ପ୍ରାଣୀଙ୍କର ମନ	3 8
କୃଷ୍ଣ କୋମଳ ମଞ୍ଜୁବାଣୀ	ଯେ ଅବା କର୍ଣ୍ଣେ ଥିଲେ ଶୁଣି	3 9
ତେଣେ ତାହାଙ୍କ ମନ ହରି	ଅନ୍ତର ହୋଇଲେ ମୁରାରି	4 0
କୃଷ୍ଣର ପାଦପଦ୍ମ ଚିହ୍ନ	ସୁନ୍ଦର ମଞ୍ଜର ଗମନ	4 1
ସେ ପାଦପଦ୍ମେ ଦେଇ ମନ	ଯେ ଅବା ଦେଖିଥିଲେ ଜନ	4 2
ସେ ରୂପେ ତା'ଙ୍କ ମନ ହରି	ନିଜ ଭୁବନେ ବିଜେ କରି	4 3
କୃଷ୍ଣର ଯଶ ଗୁଣ ଯେତେ	ସଂସାରେ ଶୁଣି ଗୁଣି ଚିତ୍ତେ	4 4
ପ୍ରାଣୀ ହୋଇବେ ଭରୁ ପାର	ଏମନ୍ତ ମହିମା ଯାହାର	4 5
ସେ ରୂପ କଲେ ଅନ୍ତର୍ଦାନ	ହରି ଚଳିଲେ ନିଜ ସ୍ଥାନ	4 6
ଶୁକ ଚରଣତଳେ ପଡି	କହେ ପରୀକ୍ଷ କରଯୋତି	47

ପରୀକ୍ଷିତ ଉବାଚ

ଅଖଣ୍ଡ ନିଜବଂଶ କୋପେ		କିମ୍ପା ହରିଲେ ବିପ୍ରଶାପେ	48
ଯେ ଯଦୁବଂଶ ମହୀତଳେ		କ୍ଷୟ ନୁହଁନ୍ତି ରିପୁବଳେ	4 9
ଯାହାର ସ୍ନେହ ଅନୁବନ୍ଧେ		ଲକ୍ଷ୍ମର ଖେଳଇ ଆନନ୍ଦେ	5 0
ଯାଦବେ ବିପ୍ର ଗୁରୁପାଦେ		ସେବନ୍ତି ବେଦବିଧି ବାଦେ	5 1
ସେ ବ୍ରହ୍ମଶାପ ନରହରି		ହେଲେ ପାରଇ ଆନ କରି	5 2
ସର୍ବ ସମ୍ପଦ ନିଜପୁରୀ		ମାୟାର ବଳେ ଭେଦ କରି	5 3
କିମ୍ପା ଗୋବିନ୍ଦ ସଂହାରିଲେ		ନିଜ ଭୁବନେ ବିଦେ କଲେ	54
ଯାଦବେ ଏକଆତ୍ମା ହୋଇ		କିପାଁ କନ୍ଦଳ କଲେ ସେହି	5 5
କି ଶାପ କି ଅବା କାରଣ		ଏ ସର୍ବ ମୋହର ପ୍ରଶନ	5 6
ଭୋ ମୁନି କହ ତୋଷମନେ		ଏମନ୍ତ ରାଜାର ବଚନେ	5 7

ଶୁକ ଉବାଚ

ବୋଲନ୍ତି ବ୍ୟାସମୁନି ସୁତ		ଶୁଣ ହୋ କୃଷ୍ଣର ଚରିତ	5 8
ଜନମୋହନ ମାୟାଧର		ପ୍ରକାଶି ନର କଳେବର	5 9
ନାନା ବିଚିତ୍ରକର୍ମ କରି		କନ୍ଦଳେ ନିଜବଂଶ ମାରି	6 0
କାହାର ସାଧ ଏ ବେଭାର		ଶୁଣ ସୁମନେ ନୃପବର	6 1
କଳି କଳୁଷ ନିବାରଣ		ସଂସାରେ ଛାପି ଯଶଗୁଣ	6 2
ଏବେ ଗୋବିନ୍ଦ କଲେ ଯେତେ		କହିବା ଶୁଣ ଏକଚିତ୍ତେ	6 3
ଯାଦବବଂଶ ନାଶ ଅର୍ଥେ		ଗୋବିନ୍ଦ ବିଚାରିଲେ ଚିତ୍ତେ	6 4
ବିପ୍ରେ ଯେ ଥିଲେ ନିଜ ଦେଶେ		କୃଷ୍ଣର ଦରଶନ ଆଶେ	6 5
ବିଶ୍ୱାମିତ୍ରଙ୍କୁ ଆଗ କରି		ଅସିତ କଣ୍ଠ ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ	6 6
ବଶିଷ୍ଠ ନାରଦ ବିଶେଷି		ଭୃଗୁ ଅଙ୍ଗିରା ଅତ୍ରିରଷି	6 7
ଦୁର୍ବାସା କଶ୍ୟପଙ୍କୁ ଘେନି		ଶ୍ରୀବାମଦେବ ମହାମୁନି	6 8
ଶ୍ରମେ ଚାଲନ୍ତି ବନପଥେ		ମିଳିଲେ ପିଣ୍ଡାରକ ତୀର୍ଥେ	6 9
ଏଣେ ଯେ କୃଷ୍ଣର କୁମରେ		ଆନନ୍ଦେ ସମୁଦ୍ର ତୀରେ	7 0
ସକଳେ ଏକସ୍ଥାନେ ମିଳି		ରଙ୍ଗେ କରନ୍ତି ନାନାକେଳି	7 1
ଶାୟକୁ ନାରୀବେଶ କରି		ଅନେକ ଅଳଙ୍କାର ଭରି	7 2

ପ୍ରସବ ଗର୍ଭ ପ୍ରାୟ କରି		ଉଦରେ ଲୋହପାତ୍ର ଭରି	73
ଚାଲଇ ଚରଣ ମଞ୍ଚରେ		ଶ୍ରମେ ଘୃମିତ କଳେବରେ	7 4
ମୁନିଙ୍କି ଦେଖି ଲଜ୍ଜା ପାଇ		ଅନ୍ତରେ ଅଧୋମୁଖ ହୋଇ	7 5
ରହିଲା ଲତା ଅଭ୍ୟନ୍ତରେ		ଏମନ୍ତେ କୃଷ୍ଣର କୁମରେ	7 6
ମୁନିଙ୍କ ପାଶେ ଯାଇ ଧୀରେ		କର ଅଞ୍ଜଳି ଦେଇ ଶିରେ	7 7
କୋମଳ ମଧୁର ବଚନେ		ବୋଲନ୍ତି ଶୁଣ ବିପ୍ରଜନେ	78
ଯାଦବ ଭୁଲବଧୁ ଏହି		ଅନେକ ଦିନୁ ଗର୍ଭ ବହି	7 9
ପ୍ରସବ ନୋହେ କି କାରଣେ		ପୁଞ୍ଜିଲୁ ତୁମ୍ଭର ଚରଣେ	8 0
ଚଳି ନ ପାରେ ଶ୍ରମଭାଗେ		ଲାଜେ ନ କହେ ତୁମ୍ଭ ଆଗେ	8 1
ତୁମ୍ଭେ ସର୍ବଙ୍କ ମୁନିବର		କି ଅଛି ଗର୍ଭରେ ଏହାର	8 2
ପୁତ୍ର ପୁତ୍ରିତା କିବା ଜାତ		ମାୟା ନ କରି କହ ସତ	8 3
ଶୁଣି ସେ କପଟ ବଚନ		କୋପେ ବୋଲନ୍ତି ମୁନିଜନ	8 4
ଏ ନାରୀ ଗର୍ଭବାସ ବାଣୀ		ଆମ୍ଭେ ଜାଣିଲୁ ପରିମାଣି	85
ଏହାର ଗର୍ଭ ହେବ କାଳ		ନିଷ୍ଠୁର ଲୋହର ମୁଷଳ	8 6
ଆଜ ଏ ଗର୍ଭ ପ୍ରସବିବ		ତୁମ୍ଭର ବଂଶ ବିନାଶିବ	8 7
ଭୁଲ ସମୂଳେ କରି ନାଶ		ଭୂମିରେ ଯେତେ ଯଦୁବଂଶ	8 8
ଏମନ୍ତେ କହି ଗଲେ ମୁନି		କୃଷ୍ଣକୁମରେ ତାହା ଶୁଣି	89
ବନ୍ଦ ପଡ଼ିଲା ଯେହ୍ନେ ମୁଖେ		ଶାୟକୁ ଘେନି ରାଜଦାଣ୍ଡେ	9 0
ତକ୍ଷଣେ ଲୋହପାତ୍ର ଫେଲ		ପେଟ ଖୋଜନ୍ତି ହସ୍ତ ଦେଇ	9 1
କର୍କଶ ପିଙ୍ଗଳ ପିଞ୍ଜଳ		ଦେଖିଲେ ଲୋହର ମୁଷଳ	9 2
ଗର୍ଭୁ ପଡ଼ିଲା ବନ୍ଦ ପ୍ରାୟେ		ଦେଖି କମ୍ପିଲେ କୃଷ୍ଣପୋଏ	9 3
ଲୋହମୁଷଳ ତେଜଭରେ		ଚକ୍ଷୁ ବୁଜିଲେ ବେନିକରେ	9 4
ବୋଲନ୍ତି କଲୁ ମନ୍ଦକର୍ମ		କିବା ବୋଲିବେ କୃଷ୍ଣରାମ	9 5
ଏମନ୍ତେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣର ସୁତେ		ଲୋହମୁଷଳ ଘେନି ହସ୍ତେ	96
ଉଗ୍ରସେନର ସଭାତଳେ		ମିଳିଲେ ହୃଦୟ ବ୍ୟାକୁଳେ	9 7
ଲୋହମୁଷଳ ତଳେ ଥୋଇ		ବୋଲନ୍ତି ସଭାମୁଖ ଚାହିଁ	9 8
ଆମ୍ଭେ ଯେ କ୍ରୀଡ଼ା କଉତୁକେ		ଖେଳନ୍ତେ ତୀର୍ଥ ପିଣ୍ଡାରକେ	9 9

ଶାମ୍ଭୁ ନାରୀବେଶ କରି		ଉଦରେ ଲୋହପାତ୍ର ଭରି	100
ମୁନିଙ୍କ ପଚାରିଲୁ ଭାବେ		ଏ ଗର୍ଭ ପ୍ରସବ ପ୍ରସାବେ	1 0 1
ଶୁଣି କୋପିଲେ ମୁନିଜନେ		ବନ-ଗହନ-ପଥ ଶ୍ରମେ	1 0 2
ବୋଇଲେ ଗର୍ଭେ ଅଛି କାଳ		ନିଷ୍ଠୁର ଲୋହର ମୁଷଳ	1 0 3
ତୁମିରେ ଯଦୁବଂଶ ଯେତେ		ଏ ଲୋହେ ମରିବେ ସମସ୍ତେ	1 0 4
ନିର୍ମୂଳ କରି ଯଦୁକୁଳ		ଏ ଜାତ ଲୋହର ମୁଷଳ	1 0 5
ତକ୍ଷଣେ ଗର୍ଭ ଫେଇ ଦେଖି		ଭୟେ ବୁଜିଲୁ ବେନିଆଖି	1 0 6
ଏମନ୍ତେ କହି ସଭାମଧ୍ୟେ		କୁମରେ ବସିଲେ ବିଷାଦେ	1 0 7
ଶୁଣି ସକଳ ଗୁରୁଜନେ		କହଇ ଦୁଃଖଦ ବଦନେ	1 0 8
ନିଷ୍ଠୁର ବ୍ରହ୍ମ କୋପାନଳ		ଦହଇ ତୁ ବନମଞ୍ଚଳ	1 0 9
ଅନ୍ୟଥା କେ ତାହା କରିବ		ବ୍ରହ୍ମାଣଙ୍କର ବାସୁଦେବ	1 1 0
ଶୁଣି ବିଷାଦ ସଭାଜନ		ବଦନୁ ନ ସୁରେ ବଚନ	1 1 1
ତା' ଦେଖି ରାଜା ଉଗ୍ରସେନ		ଭୃତ୍ୟଙ୍କୁ ବୋଲନ୍ତି ବଚନ	1 1 2
ଏ ଲୋହ ଗିରିଶିଖେ ନେଇ		ଘଷ ସମୁଦ୍ରଜଳ ଦେଇ	1 1 3
ନିଃଶେଷ କରି ଲୋହ ଘଷ		ଯେମନ୍ତେ ନ ରହଇ ଶେଷ	1 1 4
ତକ୍ଷଣେ ରାଜା ଆଜ୍ଞା ପାଇ		ମୁଷଳ ଘେନି ବେଗେ ଯାଇ	1 1 5
ପର୍ବତେ ସମୁଦ୍ର ଜଳେ		ଲୋହ ଘଷିଲେ ଭୁଜବଳେ	1 1 6
ଘଷନ୍ତେ ଲୋହଚୁର୍ଣ୍ଣ ଶିଳେ		ପଡ଼ଇ ସମୁଦ୍ର ଉଲ୍ଲୋଳେ	1 1 7
ଅନେକ ଦିନ ଘଷି ରୋଷେ		ଅଳପ ରହେ ଅବଶେଷେ	1 1 8
ଅଙ୍ଗୁଳି ଛିଡ଼ି ଘରଷଣେ		ନିଷ୍ଠୁରେ ନିଃଶେଷ କରଣେ	1 1 9
ନ ପାରି ପକାଇଲେ ଜଳେ		ଘୋର ଗଭୀର ମନମେଲେ	1 2 0
ଲୋହ ପଡ଼ନ୍ତେ ଘୋର ପାଣି		ଆହାର ପ୍ରାୟ ତାହା ମଣି	1 2 1
ମନ ଗିଳିଲା ଅତି ବେଗେ		ସେ ମନ ମହ୍ୟଗଣ ସଙ୍ଗେ	1 2 2
ଚରନ୍ତେ ସମୁଦ୍ର ଜଳେ		ଜାଲେ ପଡ଼ିଲା ରାତ୍ରକାଳେ	1 2 3
ଧୀବରେ ମନ ନେଇ ଏକା		ଜାରାଶବରେ ଦେଲା ଦେଖା	1 2 4
ମନ କାଟନ୍ତେ ତା'ର ଘରେ		ଲୋହ ଦେଖିଲା ତା' ଉଦରେ	1 2 5
କର୍କଶ ପିଙ୍ଗଳ ପ୍ରତଞ୍ଚ		ଜଳଇ ଯେହ୍ନେ ମାରତଞ୍ଚ	1 2 6

ଦେଖି ଶବର ତୋଷ ହୋଇ		ନାରୀଚଫଳ କଲା ନେଇ	1 2 7
ବାଣର ମୁନେ ତୀକ୍ଷଣଫଳ		ତେଜେ କି ଗଞ୍ଜଇ ଅନଳ	1 2 8
ଯେ ଲୋହଚୁର୍ଣ୍ଣ ପଡ଼ିଜଳେ		ଭାସିଲା ସମୁଦ୍ର ଉଲ୍ଲୋଳେ	1 2 9
ତୀରେ ଲାଗନ୍ତେ ଲୋହଚୁର୍ଣ୍ଣ		ଜନ୍ମିଲା ଏରକାର ବନ	1 3 0
ତୀକ୍ଷଣ ତ୍ରିଶିର ସେ ସ୍ଵଭାବେ		ଯେଣେ ଯାଦବେ ନାଶୟିବେ	1 3 1
ସେ କାଳରୂପୀ ଭଗବାନ		ଜାଣଇ ସକଳ ବିଧାନ	1 3 2
ଖେଳଇ ମାୟାମୟ କଞ୍ଚେ		ସେ ପ୍ରଭୁ ଡରେ ବ୍ରହ୍ମଶାପେ	1 3 3
କୁଳବିନାଶ ହେତୁ କରି		ଅବନୀଭାରା ହେଲେ ହରି	1 3 4
ନିଜ ଭୁବନେ ଅବଧାନ		ନିର୍ଲୋପ ପ୍ରଭୁ ଭଗବାନ	1 3 5
ବୋଲଇ ଦାସ ଜଗନ୍ନାଥ		ଶ୍ରୀଏକାଦଶ ଭାଗବତ	1 3 6
ଜାହ୍ନବୀତୀରେ ରାଜା ଆଗେ		ଶୁକ କହିଲେ ସାଧୁସଙ୍ଗେ	1 3 7
ପୁରାଣ ଭାଗବତ ବାଣୀ		ସୁଜନେ ତର ଏହା ଶୁଣି	1 3 8

**ଇତି ଶ୍ରୀମଦଭାଗବତେ ମହାପୁରାଣେ ପାରମହଂସ୍ୟାଂ
ସଂହିତାୟାଂ ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧେ ପ୍ରଥମୋଧ୍ୟାୟଃ ॥**

ଦ୍ଵିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ

ଶୁକ ଉବାଚ

ଶୁଣ ପରିକ୍ଷ ମନସ୍ଥିରେ		ଅଭୁତ ଦ୍ଵାରକା ନଗରେ	1
ଗୋବିନ୍ଦ ଭୁଜଦଣ୍ଡବଳେ		ଯାଦବେ ଥା'ନ୍ତି ସୁଖଭୋଳେ	2
ଯହିଁ ନାରଦ ଥା'ନ୍ତି ନିତି		କୃଷ୍ଣଭକତି ହୃଦେ ଚିନ୍ତି	3
ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ଦେହ ଧରି		କେ କୃଷ୍ଣଭାବ ପରିହରି	4
ବାସବ ଆଦି ଦେବଗଣ		ଯା'କୁ ସେବନ୍ତି ଅନୁକ୍ଷଣ	5
ଭବ ବିରଞ୍ଚି ଯା'ର ପାଦେ		ସେବନ୍ତି ନିତ୍ୟେ ଅପ୍ରମାଦେ	6
ନାରଦମୁନି ଏକଦିନେ		ଗଲେ ବସୁଦେବ ଭୁବନେ	7
ନାରଦ ଆଗମନ ଭାବ		ଦେଖି ମିଳିଲେ ବସୁଦେବ	8
ପବିତ୍ର ଜଳେ ପାଦଧୋଇ		ଆସନେ ବସାଇଲେ ନେଇ	9
ଚରଣେ କରି ନମସ୍କାର		ଭାବେ ବୋଇଲେ ଯଦୁବୀର	1 0

ବସୁଦେବ ଉବାଚ

ଧନ୍ୟ ଜୀବନ ଆଜ ମୋର	ଦେଖିଲି ଚରଣ ତୁମ୍ଭର	11
ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଲୋକ-ପରିତ୍ରାଣେ	ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ ରୁଲ ଅନୁକ୍ଷଣେ	1 2
ପିତାମାତାଙ୍କ ଆଗମନ	ପୁତ୍ରଙ୍କୁ କଲ୍ୟାଣ ଯେସନ	1 3
ବିଷ୍ଣୁ-ଭକତଜନ ଦେଖି	ନିର୍ମଳ ହୋଏ ଚର୍ମ ଆଖି	1 4
ଜନ୍ମକୁ ଦେବଙ୍କ ଚରିତ	ସାଧଇ ଦୁଃଖ ସୁଖ ଅର୍ଥ	1 5
ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାୟ ସାଧୁ ଯେତେ	କେବଳ ପ୍ରାଣୀ ସୁଖ ଅର୍ଥେ	1 6
ସାଧବେ ବିଷ୍ଣୁଭାବେ ଆ'ନ୍ତି	ଏଣୁ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ହିତ ଚିନ୍ତି	1 7
ଦେବଙ୍କ ଚରିତ ପ୍ରମାଦ	କରଇ ହରଷ ବିଷାଦ	1 8
ମନୁଷ୍ୟ ସୁଖଭୋଗ ଚିନ୍ତି	କେ ଅବା ଦେବଙ୍କୁ ପୁଜନ୍ତି	1 9
ଦେବେ ତାହାଙ୍କ ଉପକାରେ	ଭଜନ୍ତି ଭକ୍ତି ଅନୁସାରେ	2 0
ସୁଭାବେ ଦେବେ ଛାୟାବତ	ବସନ୍ତି କର୍ମର ଆୟତ୍ତ	2 1
ତେଣୁ ସେ କର୍ମ ଅନୁସାରେ	ପ୍ରାଣୀଙ୍କି ତୋଷୁଥା'ନ୍ତି ବରେ	2 2
ସେ କର୍ମଫଳ ଅନୁମତେ	ପ୍ରାଣୀ ଭୁଞ୍ଜନ୍ତି ଏ ଜଗତେ	2 3
ବିଷ୍ଣୁ ଭକତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କର	ଜଗତେ ନାହିଁ ଆତ୍ମାପର	2 4
ଦୟା କରନ୍ତି ସର୍ବଲୋକେ	ଦିନ ହରନ୍ତି ଦୁଃଖସୁଖେ	2 5
ଆଜ ମୁଁ ଦେଖି ତୁମ୍ଭପଦ	ଲଭିଲି ସକଳ ସମ୍ପଦ	2 6
ତଥାପି ବୈଷ୍ଣବର ଧର୍ମ	ବିଷ୍ଣୁ ପ୍ରସନ୍ନେ ଯେତେ କର୍ମ	2 7
ତାହା ଶୁଣିତେ ମୋର ଇଚ୍ଛା	ପୁଞ୍ଜଇ କହ ଧର୍ମବୀକ୍ଷା	2 8
ଯେ ଧର୍ମ କଥନ ଶ୍ରବଣ	ସକଳ ଭୟ ନିବାରଣ	2 9
ପୁର୍ବେ ମୁଁ ତପଯୋଗବଳେ	ସେବିଲି ବିଷ୍ଣୁ ପାଦ ମୂଳେ	3 0
ବିଷ୍ଣୁ ଯାଚିଲେ ମୋତେ ବର	ମୋର ଅଦୃଷ୍ଟ ବଳୀୟାର	3 1
ମୋକ୍ଷ ନ ମାଗି ପୁତ୍ରକାମେ	ପଡ଼ିଲି ମାୟା ମୋହ ଭ୍ରମେ	3 2
ଏବେ ଉପାୟ ତୁମ୍ଭେ କର	ଯେମନ୍ତେ ତୁଟେ ଭ୍ରମ ମୋର	3 3
ବସୁଦେବର ବାକ୍ୟ ଶୁଣି	ମନଆନନ୍ଦେ ବ୍ରହ୍ମପୁନି	3 4
ନାରଦ ଉବାଚ		
ବୋଲନ୍ତି ଶୁଣ ଯଦୁବୀର	ଧନ୍ୟ ବଚନ ଏ ତୋହର	3 5

ତୋ ଚିତ୍ତ ଭାଗବତଧର୍ମେ	କଞ୍ଚିଲା ପୁର୍ବ ପୁଣ୍ୟକର୍ମେ	36
ଶୁଣ ସେ ଧର୍ମର ମହିମା	କେ କହିପାରେ ଶୁଣ ସୀମା	3 7
ଯେବେ ଶ୍ରବଣେ ଏହା ଶୁଣି	ମନ ବଚନେ ପରିମାଣି	3 8
ଯଦ୍ୟପି ଦେବ-ବିଶ୍ୱଦ୍ରୋହୀ	ଅନ୍ୟ ପତିତ ଯେବେ ହୋଇ	3 9
ସେ ଧର୍ମେ ଯେବେ ମନ ପଶେ	ସର୍ବ କଳୁଷ ବେଶେ ନାଶେ	4 0
ଧନ୍ୟ ଯାଦବ ତୋ' ଜୀବନ	କୃଷ୍ଣରେ ନିବେଶିଲୁ ମନ	4 1
କୃଷ୍ଣର ଶ୍ରବଣ କୀର୍ତ୍ତନ	ଅଶେଷ ଦୁରିତ ଦହନ	4 2
କହିବା ଶୁଣ ସାବଧାନେ	ଯେ ଇତିହାସ ପୁରାତନେ	4 3
ପୁର୍ବେ ଯେ ବିଦେହମଞ୍ଜଳେ	ନିମି ରାଜାର ଯଜ୍ଞକାଳେ	4 4
ଦିବ୍ୟ ପୁରୁଷ ନବରଷି	ମିଳିଲେ ଯଜ୍ଞଶାଳେ ଆସି	4 5
ସେ ନବରଷିମହାଜନ	ଶୁଣ ହେ ତାହାଙ୍କ ବିଧାନ	4 6
ବ୍ରହ୍ମାର ଶରୀରୁ ସମ୍ଭବ	ଯେ ମନୁ ନାମ ସ୍ୱାୟମ୍ଭୁବ	4 7
ତା'ର ତନୟ ପ୍ରିୟବ୍ରତ	ସୁଗୁଣ ସାଧୁ ଶୁଚିବନ୍ଧ	4 8
ପ୍ରିୟବ୍ରତର ସୁତ ଯେହି	ଆଗ୍ନୀଧ୍ର ବୋଲି ନାମ ହୋଇ	4 9
ଆଗ୍ନୀଧ୍ରସୁତ ନାଭି ନାମ	ସୁନ୍ଦର ସର୍ବଶୁଣଧାମ	5 0
ରକ୍ଷଭ ତାହାର କୁମର	ସେ ବିଷ୍ଣୁଅଂଶେ ଅବତାର	5 1
ତା'ର ମହିମା ଶୁଣ ଯେତେ	ଅନ୍ତ କେ କରୁ ତ୍ରିଜଗତେ	5 2
ଅଶେଷ ମହିମା ଯାହାର	ଭରତ ତାହାର କୁମର	5 3
ଶତେକ ପୁତ୍ରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସେହି	ଅପରେ ଉନଶତ ଭାଇ	5 4
ସକଳେ ବେଦବିଦ୍ୟା ସାର	ପବିତ୍ରମୟ କଳେବର	5 5
ଭରତ ଥାଇ ପୁଣ୍ୟକର୍ମେ	ଭାରତ ଭୂମି ଯା'ର ନାମେ	5 6
ଭୁବନେ ରାଜଭୋଗ ଭୁଞ୍ଜି	ବନେ ପଶିଲା ରାଜ୍ୟ ତେଜି	5 7
ତପେ ତୋଷିଲା ଭାବଗ୍ରାହୀ	ଜାତିସ୍ମର ସେ ଜନ୍ମୁ ହୋଇ	5 8
ଏମନ୍ତେ ତିନିଜନ୍ମ ଅନ୍ତେ	ପଶିଲା ବିଷ୍ଣୁପାଦଗତେ	5 9
ଅଶେଷଦୁଃଖ ନାଶ ଗଲା	ଜନ୍ମ ମରଣୁଁ ନିସ୍ତରିଲା	6 0
ଆର ଯେ ଉନଶତ ଭାଇ	ତା'ଙ୍କ ମହିମା ଶୁଣ ତୁହି	6 1
ତାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟେ ନବସୁତ	ସାଧୁ ସୁଗୁଣ ବଳବନ୍ଧ	6 2

ହୋଇଲେ ନବପୁତ୍ର ରାଜା		ସୁଖେ ପାଲିଲେ ଜନପ୍ରଜା	63
ଏକ ଅଧିକେ ଅଶୀ ସୁତେ		ବେଦ ଅଭ୍ୟାସି ଦୃଢ଼ଚିତ୍ତେ	6 4
ତପେ ଆରାଧି ନାରାୟଣ		ଜଗତେ ହୋଇଲେ ବ୍ରାହ୍ମଣ	6 5
ଶେଷ ଯେ ନବସୁତ ଥିଲେ		ନିର୍ଗୁଣ ଯୋଗ ଅଭ୍ୟାସିଲେ	6 6
ସେ ଆତ୍ମାଙ୍କାନୀ ସାଧୁ ଧୀର		ଜଗା ବିଭୂତି ଦିଗନ୍ତର	6 7
ମିତ୍ର ଅଇରି ପକ୍ଷ ସମ		ଶୁଣ ହେ ତାହାଙ୍କର ନାମ	6 8
ସେ କବି ହରି ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ		ଏ ତିନି ଜ୍ଞାନେ ଧାନେ ଦକ୍ଷ	6 9
ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଯେ ପିତୃଳାୟନ		କ୍ଷତ୍ରେ ଆବିର୍ଭୋତୁ ନାମ	7 0
ଦୁର୍ମିଳ ଚମସ ଏ ଦୁଇ		କରଭାଜନ ନବଭାଇ	7 1
ଏମନ୍ତେ ନବ ସହୋଦରେ		ଆନନ୍ଦେ ଭ୍ରମନ୍ତ ସଂସାରେ	7 2
ତାହାଙ୍କ ମନ କୃଷ୍ଣଦେହେ		କପଟ ଚେଦି ଏକସ୍ନେହେ	7 3
ଦେଖନ୍ତି ସର୍ବଜୀବ ଦେହେ		ଏକା ଗୋବିନ୍ଦ ଆନ ନୋହେ	74
ପରମଆତ୍ମା ଭାବେ ମଜ୍ଜି		ଏକା ଗୋବିନ୍ଦ ପାଦେ ଭଜି	7 5
ସେ ଅବ୍ୟାହତ ଇଚ୍ଛାଗତି		ଏମନ୍ତେ ନବବିପ୍ରେ ଆଂକ୍ତି	7 6
ସିଦ୍ଧ ଗନ୍ଧର୍ବ ସୁରମେଲେ		ଯକ୍ଷକନ୍ଦର ରସାତଳେ	7 7
ଶିବ ସୁରଭିପୁରେ ଆଂକ୍ତି		ବ୍ରହ୍ମାର ଭୁବନେ ମିଳନ୍ତି	7 8
ଏ ଆଦି ନାନା ଦେଶ ପୁରେ		ଭ୍ରମନ୍ତ ନବସହୋଦରେ	7 9
ସେ ନବମୁନି ଏକଦିନେ		ମିଳିଲେ ନିମି ଯକ୍ଷଜ୍ଞାନେ	8 0
ତାହାଙ୍କୁ ଯକ୍ଷଗାଳେ ଦେଖି		ଜନକ ଆସନ ଉପେଷି	8 1
ଦେଖିଲେ ଦିବ୍ୟତେଜୋମୟେ		ରବିଶଶାଙ୍କ ସମ ନୋହେ	8 2
ଅଗ୍ନି ଯେ କୁଣ୍ଡଳଧେ ଥିଲେ		ବିପ୍ରଙ୍କ ସଙ୍ଗତେ ଉଠିଲେ	8 3
ଜାଣିଲେ ବିଦେହରାଜନ		ଏ ସର୍ବେ କୃଷ୍ଣପରାୟଣ	8 4
ଆନନ୍ଦମନେ ନୃପବର		ପୂଜିଲେ ମୁନିଙ୍କ ପୟର	8 5
ପ୍ରଣାମ କରି ତା'ଙ୍କ ପାଦେ		ଆସନେ ବସାଇ ଆନନ୍ଦେ	8 6
ଦେଖଇ ରୂପ ତାହାଙ୍କର		ଯେସନେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ କୁମର	8 7
କରଯୁଗଳ ଶିରେ ଦେଇ		ବୋଲଇ ନିଷ୍ଠୁରିଲି ମୁହିଁ	8 8
ତୁମ୍ଭ ଚରଣଯୁଗ ଦେଖି		ନିର୍ମଳ କଲି ଚର୍ମଆଖି	8 9

ତୁମ୍ଭେ ଯେ ନବ ବିପ୍ରବର		ନିଶ୍ଚୟେ କୃଷ୍ଣ ଅନୁଚର	90
ସଂସାରେ ତୁମ୍ଭର ଭ୍ରମଣ		ଅଶେଷ ଲୋକ ପରିତ୍ରାଣ	9 1
ଏ ଯେ ମନୁଷ୍ୟ କଳେବର		ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ କ୍ଷଣିକ ଭଙ୍ଗୁର	9 2
ତଥାପି ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀରେ		ଯେ ଭଦେ ଗୋବିନ୍ଦ ପୟରେ	9 3
ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖନ୍ତି ଯେ ପ୍ରାଣୀ		ତରନ୍ତି ଭବତରଙ୍ଗଣୀ	9 4
କ୍ଷଣେ ନିମିଷେ ଲବେ ଲେଶେ		ଯେବେ ସେ ସାଧୁଜନ ପାଶେ	9 5
ଚିତ୍ତେ ଚିତ୍ତକ କୃଷ୍ଣଭାବ		ତାହାକୁ ବୋଲି ନିଧିଲାଭ	9 6
ସେ ଲାଭ ତୁମ୍ଭର ବଚନ		ମୁଁ ଯେବେ ଶୁଣିତେ ଭାଜନ	9 7
ଯେ ଧର୍ମ ଆଚରଣେ ପ୍ରାଣୀ		ନିଶ୍ଚେ ଲଭନ୍ତି ଚକ୍ରପାଣି	9 8
ସେ ହରି ତା'ଙ୍କ ବଶେ ଥାଇ		ଏ ମାୟା ତା'ଙ୍କୁ ନ ଲାଗଇ	9 9
ଏମନ୍ତେ ନିମିବାକ୍ୟ ଶୁଣି		ବୋଲନ୍ତି ନବମହାମୁନି	1 0 0
ଶୁଣ ହେ ରାଜା ଏକ ଚିତ୍ତେ		ଯାହା କହିଲେ ଭାଗବତେ	1 0 1
କବି ଭବାତ			
କବି ବୋଲନ୍ତି ରାୟେ ଶୁଣ		ଯେ ଭାଗବତ ଧର୍ମ ଶୁଣ	1 0 2
ନାନା ପ୍ରକାରେ ହରିପାଦେ		ଯାହାର ଚିତ୍ତ ଅପ୍ରମାଦେ	1 0 3
ଭଜଇ ଜାଣି ବିଷ୍ଣୁମାୟା		ସେ ହରି ତା'ରେ କରେ ଦୟା	1 0 4
ବିଷ୍ଣୁର ଅଭୟ ଚରଣ		ମଙ୍ଗଳ କୁଶଳ କାରଣ	1 0 5
ଅଶେଷ ଦୁଃଖ ନାଶକରେ		ଯେ ନିତ୍ୟେ କୃଷ୍ଣନାମ ଧରେ	1 0 6
ଦେହ ସମ୍ପଦ ଦାରା ସୁତ		ଏଣେ ମୋହିତ ଯା'ର ଚିତ୍ତ	1 0 7
କାମ ସଙ୍ଗଜ୍ଞ ଦିନେ ଦିନେ		ବଡ଼ଇ ବିଷୟ-ଚିନ୍ତନେ	108
ମାୟାରେ ମନ ଆଗୋଚରେ		ଭ୍ରମଇ ଅଶେଷ ପ୍ରକାରେ	1 0 9
କୃଷ୍ଣର ଅଭୟ ଚରଣ		ଅଶେଷ ଦୁଃଖ ନିବାରଣ	1 1 0
ହରି ଚରଣ ଲାଭ ଅର୍ଥେ		ନାନା ଉପାୟ ଶାସ୍ତ୍ରଗତେ	1 1 1
ଯାହା କହିଲେ ଚକ୍ରଧର		ସେ ଭାଗବତ ଧର୍ମସାର	1 1 2
ଭାବେ ଅଭାବେ ମନେ ଗୁଣି		ମୂର୍ଖ ହିଁ ତରେ ଯାହା ଶୁଣି	1 1 3
ଏଣେ ଯେ ଚିନ୍ତେ କୃଷ୍ଣପାଦ		ତାହାକୁ ନ ଲାଗେ ପ୍ରମାଦ	1 1 4
ହୃଦେ ଗୋବିନ୍ଦପାଦ ଧାୟି		ନୟନ ବୁଜି ଯେବେ ଧାଇଁ	1 1 5

ପଥ ନ ଜାଣି ଯେବେ ଦୁଡ଼େ		ସେ ପ୍ରାଣୀ କେବେହେଁ ନ ପଡ଼େ॥	॥ 116
କେଦବଚନ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର		ଏ ବେନି ବିପ୍ରଙ୍କର ନେତ୍ର	॥ 117
ଏକ ନ ଥିଲେ କାଶ ହୋଇ		ଦୁଇ ଆତ୍ମାବେ ଅନ୍ଧ ସେହି	॥ 118
ଏମନ୍ତ ବିପ୍ର ଯେବେ ଚିତ୍ତେ		କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଭଜେ ଅବିରତେ	॥ 1 1 9
ତାହାର ଅମଙ୍ଗଳ ନାହିଁ		ସକଳ ପାପୁ ସେ ତରଇ	॥ 1 2 0
ଏ ଧର୍ମ ଭାଗବତ ମତ		ଲକ୍ଷ୍ମର ବଚନ ନିର୍ମିତ	॥ 1 2 1
ଏହା ଯେ ନ କରନ୍ତି ପ୍ରାଣୀ		ଧର୍ମ-ସଂଗ୍ରହ ମନେ ଗୁଣି	॥ 1 2 2
କେବେ ହେଁ ନାହିଁ ସୁଖଲେଶ		ଉଭୟ ଲୋକେ ସେ ନିରାଶ	॥ 1 2 3
ମନ ବଚନ ଦେହ ଚିତ୍ତ		ଅବା ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ରୁଦ୍ଧିକୃତ	॥ 1 2 4
କିବା ସ୍ୱଭାବ ଅନୁସାରେ		ଯେ କର୍ମ କରି ଏ ସଂସାରେ	॥ 1 2 5
ତା' ନାରାୟଣେ ସମର୍ପିବ		ଜୀବର ସୁଧର୍ମ ଏ ଭାବ	॥ 1 2 6
ଏ ଭାଗବତ ଧର୍ମ ଗୁଣ		ଲକ୍ଷ୍ମର ବଚନ ପ୍ରମାଣ	॥ 1 2 7
ଏଣେ ସକଳ ଜ୍ଞାନ ପାଇ		ଅଜ୍ଞାନତମ ନାଶ ଯାଇ	॥ 1 2 8
ଗୁଣ ବିଦେହ ମହାପତି		ଯେ ହରିଭାବ ନ ଜାଣନ୍ତି	॥ 1 2 9
ନାନା ପ୍ରକାରେ ତପ କରେ		ସେ ପ୍ରାଣୀ ସଂସାରୁ ନ ତରେ	॥ 1 3 0
ହରି ବିମୁଖ ପ୍ରାଣୀ ଯେତେ		ସେ ଥା'ନ୍ତି ପଶୁଙ୍କ ସଙ୍ଗତେ	॥ 1 3 1
ତାହାଙ୍କ ମୋହେ ବିଷ୍ଣୁମାୟା		ବିଷୟା ରସେ ବଡ଼େ ସୁହା	॥ 1 3 2
ଦେହକୁ ବସ୍ତୁପ୍ରାୟ ମଣେ		ବଲରୀ ମିତ୍ର ପରିମାଣେ	॥ 1 3 3
ଭ୍ରମଣ୍ଟ ଶୋକ ମୋହ ପଥେ		ଅଜ୍ଞାନ ରୁଦ୍ଧି ଭ୍ରମ ଗ୍ରସ୍ତେ	॥ 1 3 4
ତେଣୁ ସଂସାର ମୋହେ ଜଡ଼ି		ଦୁଃଖ ସଙ୍କଟେ ଥା'ନ୍ତି ପଡ଼ି	॥ 1 3 5
ଯା'ର ମାୟାରେ ଏତେ ଗତି		ତା' ଭାବ ରୁଧଜନେ ଚିନ୍ତି	॥ 1 3 6
କୃଷ୍ଣ ଭଜନ୍ତି ଏକମନେ		ନିର୍ମଳ ଧ୍ୟାନେ ଆତ୍ମାଜ୍ଞାନେ	॥ 1 3 7
ଗୁରୁଙ୍କୁ ଇଚ୍ଛୁଦେବ ଭାବେ		ମନେ ଚିନ୍ତନ୍ତି ଜ୍ଞାନଲାଭେ	॥ 1 3 8
ଜୀବ ଅଜ୍ଞାନଭାବ ଦେଖ		ଦୁଃଖକୁ ମଣେ ମହାସୁଖ	॥ 1 3 9
ଯେସନେ ସ୍ୱପ୍ନ ମନୋରଥେ		ଭ୍ରମଣ୍ଟ ନିଦ୍ରାର ଆୟତ୍ତେ	॥ 1 4 0
ମଣ୍ଡଳ ସତ୍ୟପ୍ରାୟ ତାହା		ମନ ବିଳାସ ମାତ୍ର ମାୟା	॥ 1 4 1
ଏ ମନ କୃଷ୍ଣପାଦେ ଦେଲେ		ଏ ମାୟା ନ ଲାଗଇ ଭଲେ	॥ 1 4 2

ଦୁର୍ଗମ ପଥ ଏ ଭଜନ		ଭୟେ ଭାଜିଲେ ଯୋଗୀଜନ	॥ 143
ଏବେ କହିବା ଶୁଣ ରାୟ		ସେ ହରି ଭଜନ ଉପାୟ	॥ 1 4 4
କୃଷ୍ଣର ଜନ୍ମକର୍ମ ଯେତେ		ନାନା ଚରିତ ଏ ଜଗତେ	॥ 1 4 5
ଶ୍ରବଣ ସ୍ମରଣ କୀର୍ତ୍ତନ		ତାରଇ ଅଶେଷ ଭୁବନ	॥ 1 4 6
ସେ ନାମଭାବେ ଚିତ୍ତ ଜଡ଼ି		ହୃଦରୁ ଲାଜଭୟ ଏଡ଼ି	॥ 1 4 7
କାମାଦି ସଙ୍ଗ ଦୂର କରି		ଏ ଘୋର ସଂସାରେ ବିହରି	॥ 1 4 8
ଉଚ୍ଚେ ଡାକିବ କୃଷ୍ଣ ନାମ		ଶୁଭିବ ସକଳ ଶ୍ରବଣ	॥ 1 4 9
ଆନନ୍ଦେ ତୋଳି ବେନିକର		କଣ୍ଠ ଗର୍ଜନ ଉଚ୍ଚସ୍ୱର	॥ 1 5 0
ଉନ୍ମତ୍ତ ପ୍ରାୟ ନୃତ୍ୟ କରେ		ଲୋଭ ବେଭାର ପରିହାରେ	॥ 1 5 1
ଗଗନ ସମୀରଣ ଦେ୍ୟାତି		ଯେ ଅବା ସଲିଳ ଧରିତ୍ରୀ	॥ 1 5 2
ନଦୀ ସାଗର ତରୁଣଣ		ପର୍ବତ ଛାବର ଜଙ୍ଗମ	॥ 1 5 3
ଜହ୍ନୁଙ୍କ ବାହ୍ୟ ଅଭ୍ୟନ୍ତର		ଏ ସର୍ବ କୃଷ୍ଣର ଶରୀର	॥ 1 5 4
ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣି ଏକଚିତ୍ତେ		ପ୍ରଣାମ କରୁଥିବ ନିତ୍ୟେ	॥ 1 5 5
ଅମୃତ ବିନୟ ବଚନ		କହି ତୋଷିବ ପ୍ରାଣୀମନ	॥ 1 5 6
ଏ ଭାବେ ଲଭି କୃଷ୍ଣପାଦ		ହରିବ ବିଷୟା ବିଷାଦ	॥ 1 5 7
ଶୁଣ ରାଜନ ପୁଣ୍ୟଦେହା		ତୁ ଅବା ପଚାରିବୁ ଏହା	॥ 1 5 8
ଯୋଗୀଏ ଯୋଗତପବଳେ		ଭ୍ରମଣ୍ଟି ଭାରତ ମଞ୍ଚଳେ	॥ 1 5 9
ନିର୍ମଳ ଜ୍ଞାନେ ହୃଦଗତେ		ଯାହା ଚିନ୍ତନ୍ତି ଏକଚିତ୍ତେ	॥ 1 6 0
ଅନେକ ଜନେ ଯାହା ସାଧୁ		ବହୁ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଯେଉଁ ସିଦ୍ଧି	॥ 1 6 1
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ନାମର କୀର୍ତ୍ତନେ		କେମନ୍ତେ ଲଭେ ଏକ ଜନ୍ମେ	॥ 1 6 2
ଶୁଣ ହେ ରାଜା ମନ ଦେଇ		ଉତ୍ତମ ଶିଷ୍ୟେ ଏହା କହି	॥ 1 6 3
ଯେ ଭକ୍ତିଯୋଗ ପ୍ରାଣୀଙ୍କର		ଶ୍ରବଣ କୀର୍ତ୍ତନ ଗୋଚର	॥ 1 6 4
ଏଣୁ ସେ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ ସ୍ତରେ		ବିଷୟ ରସ ନ ସୁମରେ	॥ 1 6 5
ଏ ତିନି ଏକକାଳେ ହୋଇ		ପରମ ପ୍ରେମକୁ ଲଭଇ	॥ 1 6 6
ବତଇ ଦିନେ ଦିନେ ଜ୍ଞାନ		ଜହ୍ନୁଙ୍କୁ ଭୋଜନ ଯେସନ	॥ 1 6 7
ଅନ୍ନ ଭୋଜନେ ପ୍ରତିଗ୍ରାସ		କ୍ଷୁଧା ପିପାସା କରେ ନାଶ	॥ 1 6 8
ସନ୍ତୋଷେ ଦୁଷ୍ଟି ପୁଷ୍ଟି ଲଭେ		ସୁଖ ଉଦୟ ହୁଏ ତେବେ	॥ 1 6 9

କୃଷ୍ଣ ଭଜନ ଏହିମତେ		ଜ୍ଞାନୀ ସାଧକି ଏ ଜଗତେ	170
ଜନ୍ମକୁ ବିଷୟ ବୈରାଗ୍ୟ		ମାୟା ଜଡ଼ିତ ସୁଖ ତ୍ୟାଗ	1 7 1
ଅଜ୍ଞାନ ହରେ ଦିବ୍ୟଜ୍ଞାନେ		ଏ ଅନୁଭବ ଅଭ୍ୟାସନେ	1 7 2
ଆନନ୍ଦ ରସ ପାଇ ନିତି		ଚିତ୍ତେ ପ୍ରବେଶ ହୋଏ ଶାନ୍ତି	1 7 3
ଶାନ୍ତି ଭଜଇ ସୁଖଭରେ		ତ୍ରିଗୁଣ ତାପୁଁ ସେ ନିଷ୍ଠରେ	1 7 4
ଏମତ୍ତେ କବିର ବଚନ		ଜନକ ଶୁଣି ତୋଷମନ	1 7 5
ସୁଖ ସଙ୍କ୍ଷେପ କୃତକୃତ୍ୟ		ବୋଲଇ ଦାସ ଜଗନ୍ନାଥ	176
ପୁରାଣ କହିଲୁଁ ଗୀତେ		ସୁଜନ ଜନଙ୍କର ହିତେ	177

ଇତି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତେ ମହାପୁରାଣେ ପାରମହଂସ୍ୟାଂ
ସଂହିତାୟାଂ ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧେ ଦ୍ଵିତୀୟୋଦଧ୍ୟାୟଃ ॥

ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ

ଶୁକ ଉବାଚ

ଏମତ୍ତେ ବିଦେହ ରାଜନ		ମନେ ବିଚାରି ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନ	1
ଆନନ୍ଦେ ଶିରେ କର ଦେଇ		ବୋଲଇ ନିଷ୍ଠୁରିଲି ମୁହିଁ	2
ତୁମ୍ଭେ ନିର୍ମଳ ଯୋଗୀଗଣ		କହିବା ଭକତ ଲକ୍ଷଣ	3
କି ରୂପେ ଭ୍ରମନ୍ତି ଜଗତେ		କୃଷ୍ଣଭଜନ ଅନୁମତେ	4
କିବା କହନ୍ତି ବାକ୍ୟସାର		କି ଧର୍ମ କରନ୍ତି ଆଚାର	5
ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣିବା କେମତ୍ତେ		କହ ସଂଗମ୍ଭ ମୋର ଚିତ୍ତେ	6

ହରି ଉବାଚ

ହରି ବୋଲନ୍ତି ତାହା ଶୁଣି		ଶୁଣ ବିଦେହ ନୃପମଣି	7
କୃଷ୍ଣଭକତ ଏ ସଂସାରେ		ପ୍ରଚରେ ତ୍ରିବିଧ ପ୍ରକାରେ	8
ଉତ୍ତମ ମଧ୍ୟମ ପ୍ରାକୃତ		ଯାହାର ଲକ୍ଷଣ ଯେମତ୍ତେ	9
ତାହା କହିବା ଶୁଣ ଏବେ		ରାଜନ ପଚାରିଲୁ ଯେବେ	1 0
ସକଳ ଦେହେ ନାରାୟଣ		ବସନ୍ତି ଅନାଦି କାରଣ	1 1

ସେ ନାରାୟଣ ଦେହଗତେ		ବସନ୍ତି ଭାବ ଅନୁମତେ	12
ଏ ଭାବେ ବୃତ୍ତ ଯା'ର ମନ		ସେ ପ୍ରାଣୀ ଭକତ ଉତ୍ତମ	13
ଲକ୍ଷ୍ମରଠାରେ ପ୍ରେମ କରେ		ମିତ୍ରଭାବନା ସାଧୁଠାରେ	14
କରୁଣା ଅଜ୍ଞାନ ଲୋକରେ		କରେ ଉପେକ୍ଷା ଶତ୍ରୁଠାରେ	15
ସେ ଭକ୍ତ ମଧ୍ୟମ ଅଟଇ		ଯେଣୁ ସେ ଭେଦକୁ ଦେଖଇ	1 6
ପ୍ରତିମାଠାରେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ବହି		ହରିପୁଜାକୁ ଯେ କରଇ	1 7
ନ ସେବେ ବିଷ୍ଣୁର ସେବକ		ଇତର ମଣେ ଅନ୍ୟଲୋକ	1 8
ତା'କୁ ପ୍ରାକୃତ ବୋଲି କହି		ତଥାପି ଭକ୍ତ ସେ ବୋଲାଇ	1 9
ଲକ୍ଷ୍ମ ଦ୍ଵାରେ ଅର୍ଥମାନ		ଗ୍ରହଣ କଲେ ହେଁ ଯେ ଜନ	2 0
କାହାକୁ ଦେଖ ନ କରଇ		କିଛି ହିଁ ହରଷ ନୁହଇ	2 1
ସକଳ ବିଷ୍ଣୁମାୟା ମଣି		ଉତ୍ତମଭକ୍ତେ ତାକୁ ଗଣି	2 2
ଦେହର ଜନ୍ମ ମୃତ୍ୟୁ ଦୁଇ		ସଂସାର ଧର୍ମ ଏ ବୋଲାଇ	2 3
ଲକ୍ଷ୍ମମାନଙ୍କର ଶ୍ରମ		ପ୍ରାଣର କ୍ଷୁଧା ତୃଷା ଧର୍ମ	2 4
ମନର ଭୟ ବୁଦ୍ଧି ଧର୍ମ		ତୃଷ୍ଣା ଏଣେ ଯେ ନୋହି ଭ୍ରମ	2 5
ହରିଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରଇ		ଉତ୍ତମ ଭାଗବତ ସେହି	2 6
ଯାହାର କାମ କର୍ମ ବେନି		ବାସନା ମିଶି ହୁଏ ତିନି	2 7
ଚିତ୍ତରେ ନୁହଇ ସମ୍ଭବ		ଆଶ୍ରୟ ଏକା ବାସୁଦେବ	2 8
ଉତ୍ତମ ଭକ୍ତ ସେ ବୋଲାଇ		ଶୁଣ ରାଜନ ମନ ଦେଇ	2 9
ଜନ୍ମ କରମେ ଯା'ର ମନ		ଏ ଘେନେ ଦେହେ ଅର୍ଥମାନ	3 0
ସ୍ଵଜାତି ଜୁଳ ଧର୍ମ ବର୍ଣ୍ଣ		ଏ ଅହଙ୍କାରେ ନୋହେ ଛନ୍ଦ	3 1
ଉତ୍ତମ ଲକ୍ଷଣ ଏ ଜାଣି		ଭକତ ମଧ୍ୟେ ପରିମାଣି	3 2
ଯାହାର ସୁତ ବିଭ ଦେହେ		ପର ଆପଣା ବୁଦ୍ଧି ନୋହେ	3 3
ସକଳ ଜୀବେ ସମବୁଦ୍ଧି		ଉତ୍ତମଭାବ ଏ ପ୍ରସିଦ୍ଧି	3 4
ସିଦ୍ଧ ଯୋଗୀନ୍ଦ୍ର ମୁନିଗଣ		ସେବନ୍ତି ଯେ ହରିଚରଣ	3 5
ଭବ ବିରଥୀ ଯା'ର ପାଦେ		ଧ୍ୟାନେ ଚିନ୍ତନ୍ତି ଅପ୍ରମାଦେ	3 6
ସେ ପ୍ରଭୁପାଦ ନିତ୍ୟେ ଚିନ୍ତି		ଲବ ନିମିଷ ନ ଛାଡ଼ନ୍ତି	3 7
ଏ ତିନିଭୁବନ ସମ୍ପତ୍ତି		ହେଲେ ହେଁ ତହୁଁ ନ ଚଳନ୍ତି	3 8

ନୁହଁନ୍ତି ମାୟାରେ ମୋହିତ		ସେ ପ୍ରାଣୀ ମହାଭାଗ୍ୟବନ୍ତ	39
ବିଷ୍ଣୁ ଭକତେ ସେ ପ୍ରଧାନ		ନିସ୍ତରେ ତା'କୁ ଦେଖୁ ଜନ	40
କେବେହେଁ ନୋହେ ମତିଭ୍ରମ		ସେ ପ୍ରାଣୀ ନାରାୟଣ ସମ	41
କୃଷ୍ଣର ପାଦ-ନଖପତ୍ତି		ଚନ୍ଦ୍ରକିରଣ ପ୍ରାୟ ଜ୍ୟୋତି	42
ସେ ଯାର ହୃଦରେ ପ୍ରକାଶେ		ଅଶେଷ ଘୋରତମ ନାଶେ	43
ସେ ଭକ୍ତ ଉତ୍ତମ ଲକ୍ଷଣ		ମଧ୍ୟମ ଭାବ କହୁଁ ଶୁଣ	44
ଲକ୍ଷ୍ମୀର ପାଦେ ଆଶ୍ରେ କରି		ଭକତେ ସମରୁଦ୍ଧି କରି	45
ସଂସାର ମଧ୍ୟେ ଯେତେ ଜନ		ସମସ୍ତ ହୃଦେ ଭଗବାନ	46
ସଦ ଅସଦେ କ୍ରୀଡ଼ା କରି		ଭାବ ଅଭାବ ନ ବିଚାରି	47
ସେ ପ୍ରାଣୀଭାବେ ଦୟାକରେ		ଅହଂ ପଞ୍ଚିତ ହେତୁ ଧରେ	48
ସେ ପ୍ରିୟାପ୍ରିୟ ଶତ୍ରୁମିତ୍ର		ଏ ସର୍ବ କୃଷ୍ଣର ଚରିତ	49
ଏଣେ ନ ହୋଇ ଅହଙ୍କାରୀ		ମନରେ ଗୁଣ ଦୋଷ ଧରି	50
ମିତ୍ରେ ନ ଧରେ ଗୁଣ ଦୋଷ		ଘେନି ଆପଣା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଂଶ	51
କର୍ମ କରଇ ବିଧିମତେ		ଫଳ ଆକାଂକ୍ଷା କରି ଚିତ୍ତେ	52
ବସ୍ତୁ ଭେଦରେ କରେ ଶ୍ରମ		ଏଣୁ ସେ ବୋଲାଇ ମଧ୍ୟମ	53
ପ୍ରାକୃତଭାବ ଏବେ ଶୁଣ		ଯେବେ ସେବଇ ନାରାୟଣ	54
କେବଳ ଲାଭକିଳ ମତେ		ଶ୍ରଦ୍ଧା ନ ଥାଇ ଅନ୍ତର୍ଗତେ	55
ନ ସେବେ ବିଷ୍ଣୁର ସେବକ		ଲତର ଦେଖେ ଅନ୍ୟଲୋକ	56
ମନରେ ଅହଙ୍କାର ଭରି		ଦକ୍ଷେ ବିଚାରେ ଭକ୍ତି କରି	57
ଏହା ପ୍ରାକୃତ ବୋଲି କହି		ତଥାପି ଭକ୍ତ ସେ ବୋଲାଇ	58
ଏଣୁ ଯେ ଚିତ୍ତେ ଭାବେ ଭଜେ		ହରି ତା ହୃଦୟ ନ ତେଜେ	59
ସେହି ରଞ୍ଜରେ ତା' ଚରଣ		ହୃଦରେ କରଇ ବନ୍ଧନ	60
ଚିତ୍ତେ ଚିତ୍ତିଲେ କ୍ଷଣମାତ୍ର		ହରଇ ଅଶେଷ ଦୁରିତ	61
ସେ ହରିପାଦ ହୃଦେ ଧରି		ଭକତ ଦୁଷ୍ଟରୁ ନିସ୍ତରି	62
ଶୁଣ ବିଦେହ ନରପତି		ତ୍ରିବିଧ ବଲକ୍ଷ୍ମବ ଗତି	63
ଏକାଦଶରେ କୃଷ୍ଣରସ		କହଇ ଦାସ ଜଗନ୍ନାଥ	64

ଇତି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତେ ମହାପୁରାଣେ ପାରମହଂସ୍ୟାଂ ସଂହିତାୟାଂ ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧେ
ତୃତୀୟୋଽଧ୍ୟାୟଃ ॥

ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟ

ନିମି ଉବାଚ

ବୋଲନ୍ତି ନିମି ପୁଣ୍ୟଦେହା		ଜଗମୋହିନୀ ବିଷ୍ଣୁମାୟା	1
କି ରୂପେ ସଂସାର ପ୍ରଚରେ		ପ୍ରାଣୀ ତା' କେମନ୍ତେ ନିସ୍ତରେ	2
ତାହା ଜାଣିତେ ମୋର ଇଚ୍ଛା		କହି ପୁରାଥ ମନ ବାଞ୍ଛା	3
ଗୋବିନ୍ଦ କଥା ସୁଧାପାନ		ଶୁଣି ସନ୍ତୋଷ ନୋହେ ମନ	4
ବିଷ୍ଣୁମାୟାରେ ମୁହିଁ ଭ୍ରମି		ଜନ୍ମମରଣ ପଥଶ୍ରମୀ	5
ସେ ତାପେ ତାପିତ ମୋ' ଦେହ		ଅମୃତପାନ ମୋତେ ଦିଅ	6
ହରିକଥନେ ମୋତେ ରଖ		ତା' ଶୁଣି ବୋଲେ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ	7

ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ ଉବାଚ

ଶୁଣ ରାଜନ ଶୁଦ୍ଧଚେତା		ଏ ବିଷ୍ଣୁମାୟାର ବ୍ୟବସ୍ଥା	8
କେ ଜାଣିପାରେ ତା' ସଂସାରେ		ଶୁଣ କହିବା କିଛି ତୋରେ	9
ଅନାଦି ପୁରୁଷ ଅନନ୍ତ		ଯେମନ୍ତେ ସର୍ଜିଲେ ଜଗତ	1 0
ନିର୍ଲେପ ପ୍ରଭୁ ଭଗବାନ		ମାୟାର ପରମ କାରଣ	1 1
ସଂସାର କ୍ରୀଡ଼ା ଇଚ୍ଛା କରି		ଭାବେ ଲକ୍ଷ୍ମର ରୂପ ଧରି	1 2
ଲକ୍ଷ୍ମର ତେଜେ ଅନ୍ତରାଳ		ତକ୍ଷଣେ ଉପୁଜିଲା କାଳ	1 3
କାଳ ଶରୀରୁ ଆତ୍ମା ଜାତ		ସେ ନୋହେ ବିଷ୍ଣୁମାୟା ଗୁପ୍ତ	1 4
ଆତ୍ମା ସମୀପେ ଆଶ୍ରା କରି		ଜୀବ ଉପୁଜେ ମାୟା ଧରି	1 5
ସେ ଜୀବ ଲକ୍ଷ୍ମର ଆୟତ୍ତ		ତ୍ରିଗୁଣ ମାୟାରେ ଯନ୍ତ୍ରିତ	1 6
ସେ ମାୟା ଜୀବ ଦେହେ ଥାଇ		ପ୍ରକୃତି ରୂପେ ସମ୍ଭବଇ	1 7
ସେ ମାୟା ପୁଣ ମହଦାଦି		ଜଗତ କାରଣ ପ୍ରସିଦ୍ଧି	1 8
ସେ ମାୟା ଜୀବକୁ ଅନାଇଁ		ଲକ୍ଷ୍ମର ବଶେ କ୍ଷୋଭ ପାଇ	1 9

ଯେସନେ ଜଳବିନ୍ଦୁ ଜଳେ		ରୂପ ପ୍ରକାଶେ ବାସୁବଳେ		20
ସେ ରୂପେ ବିରାଟ ପୁରୁଷ		ଲକ୍ଷ୍ମୀର ମାୟାରେ ପ୍ରବେଶ		21
ତାହାର ମଧ୍ୟେ ଆତ୍ମା ରୂପେ		ଜୀବ ଭ୍ରମଳ ମାୟାକଳ୍ପେ		22
ଜୀବ ବିଷୟଭୋଗ ଅର୍ଥେ		ନାନା ପ୍ରପଞ୍ଚ ଏ ଜଗତେ		2 3
ଯେ ଉଚ୍ଚନୀଳ ଦେହଧାରୀ		ଏ ପଞ୍ଚ ମହାଭୂତେ କରି		24
ସୃଷ୍ଟି କରଇ ଭଗବାନ		ସେ ମାୟା ପ୍ରକାଶେ ପ୍ରଧାନ		2 5
ଜୀବର ଭୋଗା ଭୋଗ ପାଇଁ		ଦଶଲକ୍ଷ୍ମିସ ମନ ହୋଇ		26
ପ୍ରବେଶ କରେ ତା'ର ମଧ୍ୟେ		ବିବିଧ ବିଷୟଙ୍କ ସଧେ		2 7
ବସଇ ଜୀବର ସମୀପେ		ନିର୍ଲେପ ନିରଞ୍ଜନ ରୂପେ		2 8
ଜୀବକୁ ଭୁଞ୍ଜାଇ ଭୁଞ୍ଜଇ		ଅନ୍ତରେ ସାକ୍ଷୀରୂପେ ଥାଇ		2 9
ଜୀବ ମଣଇ ମୋର ଦେହ		ତେଣୁ ପଶଇ ମାୟା ମୋହ		3 0
କରେ କରାଏ ସର୍ବକର୍ମ		ଯେ ବେଦବିଧି ନିଜ ଧର୍ମ		3 1
ସଙ୍ଗ ନୁହଇ କର୍ମଫଳେ		ନଳିନୀଦଳ ଯେହ୍ନେ ଜଳେ		3 2
ଜୀବ ଲକ୍ଷ୍ମୀର ବଶ ହୋଇ		ଲକ୍ଷ୍ମିସ ଅର୍ଥେ ଭୋଗ ପାଇଁ		33
ଦେହରେ କରେ ଅହଙ୍କାର		ବୋଲଇ ସର୍ବକର୍ମ ମୋର		3 4
ଏଣୁ ସେ କର୍ମର ଅଧୀନେ		ପଡ଼ଇ ଶରୀର ବନ୍ଧନେ		3 5
ବୋଲଇ କରୁଅଛି ମୁହିଁ		ମୋ ତହୁଁ କର୍ତ୍ତା ଭିନ୍ନ ନାହିଁ		3 6
ଦେହ ବନ୍ଧନେ ହୋଇ ଭ୍ରମ		କରଇ ନାନାମତେ କର୍ମ		3 7
ଭବବନ୍ଧନେ ଏହି ମତେ		ଭ୍ରମଇଁ ଦୁଃଖସୁଖ ପଥେ		3 8
ଦେହ ବିଯୋଗେ କର୍ମ ଘେନି		ଜନ୍ମ ଲଭଇ ନାନା ଯୋନି		3 9
ଅଶେଷ ଦେହେ କର୍ମ ଭୁଞ୍ଜେ		ଦୁର୍ଗମ ଦୁଃଖସୁଖ ବୁଝେ		4 0
ଯାବତ ମାୟା ନୋହେ ହତ		ତାବତ ସୁଖଦୁଃଖେ ଗ୍ରସ୍ତ		4 1
ଭବସଙ୍ଗଟେ ଏହି ମତେ		ଭ୍ରମଇଁ ଦୁଃଖ ସୁଖ ପଥେ		4 2
ଏ ବିଷ୍ଣୁମାୟାର ବିଧାନ		ଶୁଣ ହେ ବିଦେହ ରାଜନ		4 3
ଯେ ନିରାକାର ଆଦିକନ୍ଦ		ନିର୍ଗୁଣ ନିତ୍ୟ ସୁଖାନନ୍ଦ		4 4
ଅନାଦି ନିଧନ ସେ ହରି		ସୃଷ୍ଟି ପ୍ରଳୟ ଅଧିକାରୀ		4 5
ଏ ସୃଷ୍ଟି ତା'ର ଦେହଗତେ		ପ୍ରବେଶ ହେବା ଯେବେ ଚିତ୍ତେ		4 6

ପ୍ରଳୟକାଳେ ତେଜରାଶି		ବେଗେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ମଧ୍ୟେ ପଶି		4 7
ଶତେବରଷ ଦେବମତେ		ଜଳ ନ ବରଷେ ଜଗତେ		4 8
ଦ୍ଵାଦଶସୂର୍ଯ୍ୟ ଶୂନ୍ୟେ ରହେ		ତିନିଭୁବନ ତେଜେ ଦହେ		4 9
ଅନନ୍ତ ମୁଖୁଁ ଅଗ୍ନି ଜାତ		ଦହଇ ପାତାଳ ସମସ୍ତ		5 0
ଦହନ ଅନ୍ତେ ମେଘମାଳେ		ମିଳନ୍ତି ଗଗନମଣ୍ଡଳେ		5 1
ସମ୍ଭର୍ତ୍ତ ନାମ ସେ ବହନ୍ତି		ଶତେ ବରଷ ବରଷନ୍ତି		5 2
ଧାରା ବରଷେ ଘୋରବାୟେ		ପ୍ରମାଣ ହସ୍ତୀଶୁଣ୍ଠ ପ୍ରାୟେ		5 3
ଜଳ ବହୁଲେ ସୃଷ୍ଟି ନାଶ		ତା' ଦେଖୁ ବିରାଟ ପୁରୁଷ		5 4
ତକ୍ଷଣେ ତେଜି ତ୍ରିଭୁବନ		ବ୍ରହ୍ମଶରୀରେ ହୋଏ ଲୀନ		5 5
ଭୂତ ବିକାରେ ପଞ୍ଚଗୁଣ		ତ୍ରିଗୁଣ ଅହଙ୍କାର ପୁଣି		5 6
ମହତ ଦେହେ ବିଶ୍ଵାମଳ		ପ୍ରଳୟ ନ ପାରଇ ସହି		5 7
ସେ ପୁଣି ମାୟା ଅବସାନେ		ପ୍ରକୃତି ତହିଁ ହୋଏ ଲୀନେ		5 8
ପ୍ରକୃତି ପ୍ରଳୟର ତ୍ରାସେ		ମିଳେ ପରମଆତ୍ମା ପାଶେ		5 9
ଏ ମାୟା ଜଗତମୋହିନୀ		ଖେଳଇ ଜୀବ ଆତ୍ମା ଘେନି		6 0
ଏ ବିଷ୍ଣୁ ମାୟାର କାରଣ		ସୃଷ୍ଟି ପାଳନ ସଂହରଣ		6 1
ଏମନ୍ତ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ ବାଣୀ		ଜନକ ବୋଲେ ତାହା ଶୁଣି		6 2
ରାଜା ଉବାଚ				
ଦୁର୍ବୋଧ ଲକ୍ଷ୍ମୀର ମାୟା		ମୁତ୍ତ କେମନ୍ତେ ଜାଣେ ତାହା		6 3
ସେ ମାୟା ନିନ୍ତରି କେମନ୍ତେ		ଉପାୟ ଥିଲେ କହ ମୋତେ		6 4
ପ୍ରଭୁଷ ଉବାଚ				
ପ୍ରଭୁଷ ବୋଲେ ଶୁଣ ରାୟ		କହିବା ତହିଁର ଉପାୟ		6 5
ଦୁଃଖ ବିନାଶି ସୁଖ ପାଇ		ଅଖଣ୍ଡ ଭୋଗ ଭୁଞ୍ଜିବଇଁ		6 6
ଏମନ୍ତ ଚିନ୍ତି ଗୃହବାସେ		କର୍ମ କରଇ ଫଳ ଆଶେ		6 7
କାମିନୀ ସଙ୍ଗେ କରେ ଭାବ		କେବଳ ଦୁଃଖମାତ୍ର ଲାଭ		6 8
ମରଣ-ପଥ-ହେତୁ ଧନ		ତା'ର ଅର୍ଜନେ ନିତ୍ୟ ମନ		6 9
ଅନେକ ଦୁଃଖେ ତା' ସଞ୍ଚଇ		ନିଶି ଦିବସେ ମନ ଦେଇ		7 0
ନିରତେ ହୃଦୟ ନିର୍ଦ୍ଦୟ		ଏଣୁଟି ଧନ ଦୁଃଖମୟ		7 1

ଦୁଃଖେ ସଞ୍ଚିତ ଯେତେ ଧନ		ସେ ନୋହେ ସୁଖେ ପ୍ରସୋଜନ	72
ପଶୁ ଚନ୍ଦ୍ର ବାରା ଦାସ		ଏ ସର୍ବ ବିଜୁଳି ପ୍ରକାଶ	73
ଏହାଙ୍କ ସ୍ନେହେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ		ପୋଷଇ ଦୁଃଖଭାର ବହି	74
ସେ ପୁଣି ଯା'ନ୍ତି ଯେଣା ପଥେ		ଶୋକ ସନ୍ତାପ ଦେଇ ଚିତ୍ତେ	75
ଏହାଙ୍କ ସଙ୍ଗଫଳ ଏହି		ଏ ଭାବ ମୁତ୍ତ ନ ଜାଣଇ	76
ଉଦୟଲୋକ କରେ ନାଶ		ଏହି କାରଣେ ଗୃହବାସ	7 7
ଭୁଞ୍ଜଇ ନିଜ କର୍ମଫଳ		ସେ ପୁଣି ନୁହଁଇ ନିଶ୍ଚଳ	7 8
ଗୃହୀ ସ୍ୱଭାବେ ପୁଣ୍ୟ କରି		ସ୍ୱର୍ଗେ ବସଇ ଦେହ ଧରି	79
କ୍ରମେ ସେ ଭୋଗ କ୍ଷୀଣ ହୋଇ		କର୍ମ ସରିଲେ ଭୋଗ କାହିଁ	8 0
ପୁଣି ପଡ଼ଇ ଘୋରତମେ		ଗତ ଆଗତ ପଥ ଶ୍ରମେ	8 1
ଏ କଥା ବୁଝି ଗୁରୁପାଦେ		ଆଶ୍ରେ କରିବ ଅପ୍ରମାଦେ	8 2
ଉତ୍ତମଗୁରୁ ଆଶ୍ରେ କରି		ତା'ଙ୍କ ବଚନ ଶିରେ ଧରି	8 3
ଯେ ଗୁରୁ ଜାଣେ ବେଦତତ୍ତ୍ୱ		ନିର୍ଗୁଣ ଆତ୍ମଜ୍ଞାନେ ରତ	8 4
ସମଦରଶୀ ନିଷ୍ଟାପର		ତପ କଷଣ ସହେ ଧୀର	8 5
ନିରତେ ଥାଇ ପରହିତେ		ଲକ୍ଷ୍ମର ମାୟା ଜାଣି ଚିତ୍ତେ	8 6
ଏମନ୍ତ ଗୁରୁପାଦ ଭଜି		ହିଂସା କପଟ ଦୁରେ ତେଜି	8 7
ସେବା କରିବ ଦୃଢ଼ଚିତ୍ତେ		ଯେ ଗୁରୁଶିଷ୍ୟ ଭାବମତେ	8 8
ଏଣେ ପ୍ରସନ୍ନ ନାରାୟଣ		କରନ୍ତି ଆତ୍ମଜ୍ଞାନ ଦାନ	8 9
ପ୍ରଥମେ ବିଷୟ ଅସଙ୍ଗୀ		ପ୍ରେମ ପୁଲକ ତନୁ ଭଙ୍ଗୀ	9 0
ମନ ନ ଥିବ ଅନ୍ୟସଙ୍ଗେ		ଚିତ୍ତ ନିବେଶି ଗୁରୁଅଙ୍ଗେ	9 1
ସାଧୁସଙ୍ଗତେ ଥିବ ନିତ୍ୟେ		ଜହ୍ନୁକୁ ଦୟା ହୃଦଗତେ	9 2
ନିରତେ ପ୍ରେମ ମିତ୍ରଭାବ		ଏ ଆଦି ଯତନେ ସାଧୁବ	9 3
ଶରତ ତପ ଦୟାଗୁଣ		ମଉନ ବେଦ ଅଧ୍ୟୟନ	9 4
ଅହିଂସା ସୁଖ-ଦୁଃଖେ ସମ		ଯେ ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ ଆଦି କର୍ମ	9 5
ଏ ଆଦି ଧର୍ମମାନ ଯେତେ		ଶିକ୍ଷା କରିବ ଯଥୋଚିତ୍ତେ	9 6
ଜଗତ ବିଷ୍ଣୁଭାବେ ଚାହିଁ		ଉଦାସମତେ ଦେହ ବହି	9 7
ନିଲେପେ ସର୍ବସଙ୍ଗେ ଥିବ		ସ୍ୱଭାବ କର୍ମ ହିଁ କରିବ	9 8

ଗୃହଆରମ୍ଭୀ ଗୃହୀ ମେଳେ		ନ ପଶି ରହିବ ନିରୋଳେ	99
କର୍ମେ ଲକ୍ଷ୍ମର ଯାହା ଦେବ		ସନ୍ତୋଷେ ଉଦର ପୋଷିବ	100
ପରମଶାସ୍ତ୍ର ଭାଗବତ		ଅଭ୍ୟାସ କରୁ ଥିବ ନିତ୍ୟ	1 0 1
ଅନ୍ୟଶାସ୍ତ୍ରର ଗୁଣ ଦୋଷ		ମୁଖେ ନ କରିବ ପ୍ରକାଶ	1 0 2
ମନ ବଚନ ଯେଣେ ଦମି		ସେ ଶାସ୍ତ୍ରେ ହେଉଥିବ ଶ୍ରମୀ	103
ସତ୍ୟ କହିବ ନିତ୍ୟେ ତୁଷ୍ଟେ		କେବେହେଁ ନ ଥିବ ପାଷଣ୍ଡେ	1 0 4
କୃଷ୍ଣର ଜନ୍ମକର୍ମ ଗୁଣ		ନିରତେ ପଠନ ଶ୍ରବଣ	1 0 5
ଦେହ ସ୍ୱଭାବେ କରି କର୍ମ		ବେଦ ବଚନେ କୁଳଧର୍ମ	1 0 6
ସକଳ କୃଷ୍ଣେ ସମର୍ପିବ		ନିଜ୍ଞାନ ଚିତ୍ତେ ନିତ୍ୟେ ଥିବ	1 0 7
ସ୍ୱଧର୍ମ ତପ ଜପ ଦାନ		ଯେ ଆତ୍ମପ୍ରିୟ ବସ୍ତୁମାନ	1 0 8
ଯେ ଦାରା ସୁତ ଗୃହ ପ୍ରାଣ		କୃଷ୍ଣେ କରିବ ସମର୍ପଣ	1 0 9
ସର୍ବ ସମ୍ପଦ କୃଷ୍ଣେ ଦେଇ		ଉଦାସ ମତେ ଦେହ ବହି	1 1 0
ଯତ୍ନ କରିବ ଦୃଢ଼ଚିତ୍ତେ		କୃଷ୍ଣ ସନ୍ତୋଷ ଭାବ ମତେ	1 1 1
ଗୁରୁବଚନ ଶିରେ ଧରି		ସୁସାଧୁସଙ୍ଗ ସେବା କରି	1 1 2
ସେବିବ ଜଙ୍ଗମ ଛାବରେ		ପୁଣି ମହାତ୍ମା ସାଧନରେ	1 1 3
କୃଷ୍ଣର କଥା ଅନ୍ୟେ ଅନ୍ୟେ		ନିରତେ ଶ୍ରବଣ କୀର୍ତ୍ତନେ	1 1 4
ସେବା କରିବ ବିଷ୍ଣୁଜନେ		ପବିତ୍ର ବିନୟ ବଚନେ	1 1 5
କୃଷ୍ଣଚରିତ ସାଧୁଜନେ		ସ୍ମରଣ ଶ୍ରବଣ ପ୍ରସନ୍ନେ	1 1 6
ନିର୍ମଳ କୃଷ୍ଣର ଚରିତ		ଯେ ନାମେ ଜଗତ ପବିତ୍ର	1 1 7
ଆନନ୍ଦେ ଦୁଃଖ ଛାଡ଼ି ମନେ		ଗୋଷ୍ଠୀ କରିବ ବିଷ୍ଣୁଜନେ	1 1 8
ଦିନ ବଞ୍ଚିବ ଭକ୍ତସମ୍ପେ		ବିଷ୍ଣୁଭକତଜନ ମଧ୍ୟେ	1 1 9
କଷ୍ଟ କୁଣ୍ଡିତ ଜଡ଼ମତି		ପୁଲକ ଦେହ ରୋମପତ୍ତି	1 2 0
ଚିତ୍ତେ ଗୋବିନ୍ଦ ନାମ ସ୍ମରେ		ରୋଦନ କରେ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରେ	1 2 1
କ୍ଷଣେ ହସଇ କ୍ଷଣେ ନାଚେ		ଘୋର ଗର୍ଜନ କରେ ଉଲ୍ଲେ	1 2 2
କ୍ଷଣକେ ଗାଏ ଗୁଣଗାଥା		କହଇ ଅଲୌକିକ କଥା	1 2 3
କ୍ଷଣକେ କୃଷ୍ଣଗୁଣ ଗୁଣି		ଚକ୍ଷୁ ବୁଜଇ ହୋଇ ତୁନି	1 2 4
ଏ ଭାଗବତ ଧର୍ମ ଦୀକ୍ଷା		ଗୁରୁବଚନେ ପାଇ ଶିକ୍ଷା	1 2 5

ନିଶ୍ଚଳ ଚିତ୍ତେ କୁଞ୍ଚପାଦେ		ଭକତି ଲଭେ ଅପ୍ରମାଦେ	126
ସେ ନାରାୟଣ ପରାୟଣ		ଏମନ୍ତେ ଅବିଦ୍ୟାହରଣ	1 2 7
ଏ ଭାବେ ଶୁଣି କୁଞ୍ଚରସ		ରାଜନ ହୋଇ ମନେ ତୋଷ	1 2 8
ଆନନ୍ଦେ ଶିରେ କର ଦେଇ		ବୋଲଇ ମୁନିଗଣ ଚାହିଁ	1 2 9

ରାଜାଉବାଟ

ଅନାଦି ପ୍ରଭୁ ନାରାୟଣ		ସଂସାର ପରମ କାରଣ	1 3 0
ଏକ ଅନେକ ରୂପ ଧରି		ସଂସାରେ ଖେଳେ ନରହରି	1 3 1
ତୁମ୍ଭେ ଯେ ମୋତେ ଦୟା ବହୁ		ସେ ନାରାୟଣ ରୂପ କହ	1 3 2
ଦେଖୁ ରାଜାର ସାଧୁପଣ		ପିଞ୍ଚଳାୟନ ବୋଲେ ଶୁଣ	1 3 3

ପିଞ୍ଚଳାୟନ ଉବାଟ

ସେ ନାରାୟଣ ବର୍ଣ୍ଣ ଚିହ୍ନ		କେ ମୁଖେ କହିତେ ଭାଜନ	1 3 4
ଯା ମାୟା ସଂସାର କାରଣ		ସୃଷ୍ଟି ପାଳନ-ସଂହରଣ	1 3 5
ସ୍ଵୟଂ ଅହେତୁ ଯେ ବୋଲାଇ		ସେ ନାରାୟଣ ଜାଣ ତୁହି	1 3 6
ସ୍ଵପ୍ନ ଜାଗ୍ରତ ସୁଷୁପ୍ତିରେ		କି ଅବା ସମାଧିକାଳରେ	1 3 7
ବାହ୍ୟ ଅନ୍ତରେ ଯେ ଅଛଇ		ତାହାକୁ ବ୍ରହ୍ମ ବୋଲି କହି	1 3 8
ଦେହ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ପଞ୍ଚପ୍ରାଣ		ଯେ ଅବା ଅନ୍ତର କାରଣ	1 3 9
ଯାହାର ଆଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜାଅନ୍ତି		ଯେଣେ ବିଷୟେ ସଞ୍ଚରନ୍ତି	140
ତା'ଙ୍କୁ ପରମଆତ୍ମା ଜାଣି		ଅପରେ ଶୁଣ ନୃପମଣି	1 4 1
ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ କୋଟିକୋଟି ମାତ୍ରେ		ଘଟଣ କରେ ନିଜ ଗାତ୍ରେ	1 4 2
ଭୂତ ଭବିଷ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନେ		ଯାହାର ଶକ୍ତି ଅନୁମାନେ	1 4 3
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣେ ସର୍ବଜୀବେ ବସେ		କାହାରି ସଙ୍ଗେ ସେ ନ ମିଶେ	1 4 4
ମନ ବଚନ ଯା'ର ଦେହେ		ପଶି ନ ପାରନ୍ତି ଉପାୟେ	1 4 5
ନୟନ ଯାହା ନ ଦେଖଇ		ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗଣେ ଭେଦ କାହିଁ	1 4 6
ଜୀବର ମନ ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରାଣ		ଯାହାର ତହୁଁ ହୋଇଛି ଜାଣ	1 4 7
ସେ କାହୁଁ ପାରିବ ତା' ଚିନ୍ତି		ଅନେକ ଦୂରେ ସେ ରହନ୍ତି	1 4 8
ଅଗ୍ନିକଣିକା ବାୟୁବଳେ		ଯେହ୍ନେ ଉଡ଼ନ୍ତି ଅନ୍ତରାଳେ	1 4 9
ପବନେ ଦଶଦିଗେ ଯା'ନ୍ତି		ପୁଣି ଅନଳେ ନ ମିଶନ୍ତି	1 5 0

କୋଟି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଏହି ମତେ		ଯାହାର ଦେହୁ ହୋଇଛି ନିତ୍ୟେ	1 5 1
ଏମନ୍ତ ମହିମା ଯାହାର		ତା'କୁ କେ କରିବ ଗୋଚର	1 5 2
ଶବଦବ୍ରହ୍ମ ଥାଇ ଦୂରେ		ସେ ପୁଣି ବେଦ ଅନୁସାରେ	1 5 3
ନାନା ପ୍ରପଞ୍ଚ ଏ ଜଗତେ		ବିଧି ନିଷେଧ ବେନିପଥେ	1 5 4
ଜଗତ ଭ୍ରମାଳ୍ ଭ୍ରମାଳ୍		ସେ ତା'କୁ ତତ୍ତ୍ଵେ ନ ଜାଣଇ	1 5 5
ପ୍ରଥମେ ଏକ ବ୍ରହ୍ମ ଥିଲା		ଦ୍ଵିତୀୟେ ପ୍ରକୃତି ହୋଇଲା	1 5 6
ପ୍ରକୃତି ତହୁଁ ସୂତ୍ର ଜାତ		ତାହାକୁ ବୋଲି ମହତତ୍ତ୍ଵେ	1 5 7
ତାହାର ତହୁଁ ଅହଙ୍କାର		ଯେ ଜୀବ ଆତ୍ମାର ଆଧାର	1 5 8
ତା'ର ସମୀପେ ଜୀବ ଜାତ		ସେ ଜୀବ କର୍ମର ଆୟତ୍ତ	1 5 9
ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଅର୍ଥ ଦେବଗଣ		ଫଳେ ଏ ସର୍ବ ନାରାୟଣ	1 6 0
ତୁ ଯେବେ ବୋଲୁ ବ୍ରହ୍ମ ଏକ		ସେ ପୁଣି ପ୍ରକାଶେ ଅନେକ	1 6 1
ଏକଇ ଆତ୍ମା ନରହରି		ମାୟାରେ ନାନାଶକ୍ତି ଧରି	1 6 2
ଖେଳଇ ନାନାରୂପ ଧରି		ଞ୍ଜୁଳ ସୃଷ୍ଟିରେ ମୋଦ ଭରି	1 6 3
କ୍ରୀଡ଼ାର ଅନ୍ତେ ସର୍ବନାଶେ		କି ରୂପେ ରହେ ଅବଶେଷେ	1 6 4
କିପାଁ ନୁହଇ ବ୍ରହ୍ମବଧ		ଆଗମ ନିଗମେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ	1 6 5
ଏମନ୍ତ କରୁ ଯେବେ ମନେ		ଶୁଣ କହିବା ସାବଧାନେ	1 6 6
ନିତ୍ୟ ନିର୍ଗୁଣ ନାରାୟଣ		ସେ ନୋହେ ଆଦି ଅବସାନ	1 6 7
ଯାହାର କ୍ଷୟ ବୃଦ୍ଧି ନାହିଁ		ଅଳପ ବହୁତ ନୁହଇ	1 6 8
ଯେ ନିତ୍ୟେ ଏକରୂପେ ଥାଇ		ଆଧି ଉପାଧି ଯା'ର ନାହିଁ	1 6 9
ନିତ୍ୟ ଆନନ୍ଦମୟୀ ସାକ୍ଷୀ		ଯାହାକୁ ଚିତ୍ତେ ମାତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ୟ	1 7 0
ମନର କଞ୍ଚନା ଜଗତ		ଏଣୁ ସେ ଦିଶେ ନାନାମତ	1 7 1
କୀଟ ପତଙ୍ଗ ତରୁ ତୃଣେ		ବସଇ ଶରୀର ପ୍ରମାଣେ	1 7 2
ସମେ ବସଇ ସର୍ବଦେହେ		ଞ୍ଜୁଳ ନୟନେ ଭେଦ ନୋହେ	1 7 3
ଏ ରୂପେ ବ୍ରହ୍ମ ପରିମାଣି		ଯାହା ନୟନେ ଦେଖୁ ଶୁଣି	1 7 4
ମନ ଗୋଚରେ କରି ଯେତେ		ସତ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି ଏ ସମସ୍ତେ	1 7 5
ଏଣୁ ଏ ଆତ୍ମା ନିର୍ବିକାର		ଉପାଧି ଗୁଣେ ସେ ବିକାର	1 7 6
ଆଧି ଉପାଧି ଯେବେ ଯାଇ		ସେ ନିତ୍ୟେ ଏକରୂପ ହୋଇ	1 7 7

ନିତ୍ୟ ଆନନ୍ଦମୟ ସାକ୍ଷୀ	ପୁଷ୍ପୁଷ୍ଟି ବୋଧେ ମାତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ୟ	178
ଏମନ୍ତ ରୂପ ନାରାୟଣ	ତୁ ଅବା ବିଚାରୁ ଏସନ	179
ପୁଣ ସଂସାର କିପାଁ ହୋଇ	ମାୟା ସଂସ୍କାର ଯେଣୁ ଥାଇ	1 8 0
ସେ ମାୟା ନାଶ ଯାଇ ଯେଣେ	ଶୁଣ କହିବା ଏକମନେ	1 8 1
ସେ ନାରାୟଣ ପଦ୍ମପାଦ	ହରଇ ବିଷୟ ବିଷାଦ	182
ସକଳ ଛାଡ଼ି ସେ ଚରଣ	ଯେ ଭଜେ ଏକତ୍ୱ କରିଣ	1 8 3
ସେ ପାଦ ଯା'ରେ ଦୟା କରେ	ଭକ୍ତି ଜନ୍ମଇ ତା' ହୃଦରେ	1 8 4
ଘୋର କଳୁଷ ହେଲେ ନାଶେ	ନିର୍ମଳ ହୃଦୟ ପ୍ରକାଶେ	1 8 5
ଦର୍ପଣେ ରବିବିନ୍ଦ ଯେହ୍ନେ	ବ୍ରହ୍ମ ପ୍ରକାଶ ତା'ର ମନେ	1 8 6
ଏମନ୍ତ ରୂପ ନାରାୟଣ	ତୁ ଏବେ ଶୁଦ୍ଧମନେ ଶୁଣ	1 8 7

ନାରଦ ଉବୀତ

ଶୁଣ ଯାଦବ ତୁତାମଣି	ଏକଥା ଶୁଦ୍ଧମନେ ଶୁଣି	188
ନରକୁ ଚରିଯାନ୍ତି ନର	ହୃଦେ ସାନନ୍ଦ ନୃପବର	1 8 9
ଜନକ ଶୋକ ଗଦଗଦେ	ମନ ସାନନ୍ଦେ ରକ୍ଷିପାଦେ	1 9 0
ବୋଲଇ ଶିରେ ଦେଇ କର	କୋମଳ ବଚନ ଗଭୀର	1 9 1

ରାଜା ଉବୀତ

ଭୋ ମୁନି କହ କର୍ମଯୋଗ	ଯେଣେ ଖଣ୍ଡଇ ଭବରୋଗ	1 9 2
ଯେ କର୍ମ ସର୍ବକର୍ମ ନାଶେ	ପରମବ୍ରହ୍ମ ପରକାଶେ	1 9 3
ଜୀବ ନିସ୍ତରେ ଯାହା କରି	ଅନ୍ତେ ଲଭଇ ନରହରି	1 9 4
ସେ ଯୋଗ କହ ମୁନିଗଣ	ନମଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଚରଣ	1 9 5
ଏ କଥା ପିତାଙ୍କୁ ମୁଁ ପୂର୍ବେ	ସେହେ ପୁଞ୍ଜିଲି ପୁତ୍ରଭାବେ	1 9 6
ସେ ମୋତେ ନ ଦେଲେ ଉତ୍ତର	ଏବେ ସୁଦୟା ତୁମ୍ଭେ କର	1 9 7
ଆବିରହୋତୁ ତାହା ଶୁଣି	ବୋଲନ୍ତି ଶୁଣ ନୃପମଣି	1 9 8

ଆବିହୋତୁ ଉବୀତ

ଯେ କର୍ମ ଅକର୍ମ ବିକର୍ମ	ଏ ତିନି କହନ୍ତି ନିଗମ	1 9 9
ଲକ୍ଷ୍ମର ବାକ୍ୟ ତିନିବେଦ	ବ୍ରହ୍ମାଣଙ୍କର ନୋହେ ଭେଦ	2 0 0
ଏଣେ ମୋହିତ ସର୍ବଜନ	ନ ବୁଝି ବେଦର ବଚନ	2 0 1

ପରୋକ୍ଷ ଧର୍ମ ବେଦ କହେ	ପୁତ୍ରକୁ ଯେହ୍ନେ ବାପମାଏ	202
ଐଷଧ କହୁ ତିକ୍ତ ଆଣି	କହନ୍ତି ନାନା ଚାତୁରୀଣୀ	203
ମଧୁର ବସୁ ଥୋଇ ତଳେ	ଲୋଭେ ଭୁଞ୍ଜାନ୍ତି ତା'କୁ ବଳେ	2 0 4
ସେ ଯେହ୍ନେ ହରେ ତା'ର ରୋଗ	ଆନନ୍ଦେ କରେ ସୁଖଭୋଗ	2 0 5
ବେଦ ବଚନ ଏହିମତେ	କରାନ୍ତି କର୍ମ ମୋକ୍ଷଅର୍ଥେ	206
କହନ୍ତି ନାନାମତେ ବାଣୀ	କର୍ମର ଫଳ ପରିମାଣି	2 0 7
ଯେ ଫଳ ଲୋଭେ କରେ କର୍ମ	କର୍ମେ ତା ହୁଏ ମତିଭ୍ରମ	2 0 8
ଏହାକୁ କର୍ମ ବୋଲି ନାଶ	ଯେ ଧର୍ମ ନିଗମ ପ୍ରମାଣ	209
ଅଜିତକନ୍ଦିସ୍ୟ ଯେ ପ୍ରାଣୀ	ସେ ନ କରଇ ବେଦବାଣୀ	210
କରନ୍ତି ମୁଖଙ୍କର ରୀତି	ବିକର୍ମେ ଜନ୍ମ ମୃତ୍ୟୁ ପାନ୍ତି	2 1 1
ଏହା ବିକର୍ମ ବୋଲି ନାଶି	ଅକର୍ମ ଶୁଣ ନୃପମଣି	2 1 2
ନାନାପ୍ରକାର ଧର୍ମ ଶୁଣି	ବେଦ ବଚନ ନ ପ୍ରମାଣି	2 1 3
ଭେଦ କରନ୍ତି ବେଦପଥେ	ପାଷଣ୍ଡ ଗୁରୁବାକ୍ୟ ମତେ	2 1 4
ନିନ୍ଦନ୍ତି ବେଦବାକ୍ୟ ନିତ୍ୟେ	ପାଷଣ୍ଡବାଦ ଅନୁମତେ	2 1 5
ଉଭୟଲୋକ ତା'ଙ୍କ ନାହିଁ	ନିରାଶେ ଥା'ନ୍ତି ଦୁଃଖ ସହି	2 1 6
ଅକର୍ମ ମତ ଏ ବିଚାର	ଏବେ ହୋ ଶୁଣ ନୃପବର	2 1 7
ଯେ ଧର୍ମ କହେ ବେଦମତେ	ଆନନ୍ଦେ ଧରି ତାହା ଚିତ୍ତେ	2 1 8
କର୍ମ ସମ୍ପାଦି କର୍ମଫଳ	ଯେ ଭାବେ ହୃଦୟ ନିର୍ମଳ	2 1 9
ସେ ଫଳ କୃଷ୍ଣପାଦେ ଦେଇ	ଚିତ୍ତେ ଭକତିଭାବ ବହି	2 2 0
ତାହାଙ୍କୁ ବୋଲି ମହାମତି	ଦୁର୍ଲ୍ଲଭମୁକ୍ତି ସେ ଲଭନ୍ତି	2 2 1
ଏ ବେଦ ଲକ୍ଷ୍ମର ବାଣୀ	ବ୍ରହ୍ମାର ବଚନେ ପ୍ରମାଣି	2 2 2
ବେଦେ ଧରନ୍ତି ଶୁଚିଫଳ	ସେ ଆଦିଧର୍ମ ବୃକ୍ଷମୂଳ	2 2 3
ଏଣୁ ଏ ବେଦମାର୍ଗେ ଚରି	ଏ ଜ୍ଞାନେ ବିଷ୍ଣୁଆଶ୍ରେ କରି	2 2 4
ଗୁରୁଭକତି ପରିମାଣେ	ବିଷ୍ଣୁଭକତି ତୀକ୍ଷଣବାଣେ	2 2 5
ଏଣେ ଯେ ମାୟାଜାଲ ଛେଦି	ଚିତ୍ତ ସଂଶୟଗ୍ରନ୍ଥି ଭେଦି	2 2 6
ନିର୍ଭୟେ ସଂସାରେ ଭ୍ରମନ୍ତି	ବିଷ୍ଣୁମାୟାରୁ ସେ ଚରନ୍ତି	2 2 7
ଏବେ ହୋ ଶୁଣ ନରନାଥ	ଭକ୍ତିଲକ୍ଷଣ ପରମାର୍ଥ	2 2 8

ଗୁରୁବଚନ ଧରି ଶିରେ		ଲକ୍ଷ୍ମରୁପ ଅନୁସାରେ	229
ପ୍ରତିମା କରି ନାନାମତେ		ଯେ ବିଧିଧାନ ଭକତେ	230
ଦାରୁ ପାଷାଣ ଧାତୁମସ୍ତୀ		ଲେପ ଲେଖନ ଯେତେ ହୋଇ	2 3 1
ଏ ଆଦି ଦୀକ୍ଷା ଅନୁମାନେ		ଆଗମ ନିଗମ ବିଧାନେ	2 3 2
ଏମନ୍ତ ପ୍ରତିମା କରାଇ		ଉତ୍ତମ ଶୁଭକ୍ଷାନେ ଥୋଇ	233
ନିର୍ମଳଜଳ ନଦୀକୁଳେ		ନିରୁପଦ୍ରବ ଭୂମିକ୍ଷଳେ	2 3 4
ନିର୍ମଳ କଞ୍ଚିତ ଆସନେ		ଛାପି ବସିବ ଶୁଦ୍ଧମନେ	2 3 5
ନିଶ୍ଚଳ କରି ନିଦାସନ		କୁଣ ପୀଠକ ବସ୍ତ୍ର ଚର୍ମ	2 3 6
ଏ ଆଦି ନିଗମ ବଚନେ		ଯେବା ମିଳିବ ବର୍ତ୍ତମାନେ	2 3 7
ପ୍ରଥମେ ପବନ ନିରୋଧୁ		ଯେ ବିଧିମତେ ଭୂତଶୁଦ୍ଧି	2 3 8
ପଞ୍ଚାଶବକ୍ଷେ ଦେହନୟାସ		ଶ୍ରୀଗୁରୁ ବଚନେ ପ୍ରକାଶ	2 3 9
ବାମ ପାରୁଣେ ଗୁରୁଧାୟି		ଦକ୍ଷିଣେ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ବସାଇ	2 4 0
ପୂର୍ବେ ଦୁର୍ଗାଙ୍କୁ ନମସ୍କାର		ଗଙ୍ଗା ଯମୁନା ଗଣେଶ୍ଵର	2 4 1
ଏହାଙ୍କୁ ନମସ୍କାର ମାଥେ		ଦୁର୍ଗା ଅକ୍ଷତ ଘେନି ହସ୍ତେ	2 4 2
କରିବ ଦଶଦିଗ ରକ୍ଷା		ଦିଗ ବନ୍ଧନ ମନ୍ତ୍ରଦୀକ୍ଷା	2 4 3
ପୂଜାର ଉପହାର ଭାବେ		ଯେବା ମିଳିବ ଯଥାଲାଭେ	2 4 4
ପ୍ରଣବେ ଅର୍ଘ୍ୟଜଳ କରି		ଶଙ୍ଖେ ଅକ୍ଷତ ପୁଷ୍ପ ଭରି	2 4 5
ଅଙ୍ଗ ମେଦିନୀ ଦ୍ରବ୍ୟମାନ		ସେ ଜଳେ କରିବ ପ୍ରୋକ୍ଷଣ	2 4 6
ଆଧାର ଶକ୍ତି ଆଦି ଧାନେ		ପୂଜିବ ନିଶ୍ଚଳ ଆସନେ	2 4 7
ହୃଦୟ ପଦ୍ମ ଅଧିଷ୍ଠାନେ		ପୁଷ୍ପେ ପୂଜିବ ମନ୍ତ୍ରଧାନେ	2 4 8
ଧର୍ମାଦି ଚତୁର ଚରଣେ		ପୂଜିବ ପାରିଷଦଗଣେ	2 4 9
ମଧ୍ୟେ କମଳଦଳ ଯେତେ		କର୍ଣ୍ଣିକା କେଶର ସହିତେ	2 5 0
ସ୍ଵପନ୍ତେ ରବି ସୋମାନଳ		ପୂଜିବ ତୃତୀୟ ମଞ୍ଜଳ	2 5 1
ସତ୍ସାଦିଗୁଣେ ନୟାସ କରି		ଭାବେ ପୂଜିବ ଆତ୍ମା ଚାରି	2 5 2
ଚତୁର ଆତ୍ମା ଶକ୍ତିନବ		ପୂର୍ବାଦି ଦିଗେ ତା' ପୂଜିବ	2 5 3
କେଶରେ ମୂଳମନ୍ତ୍ର ସ୍ଵାରି		ଧାନେ ପୂଜିବ ମୁଦ୍ରା ଧରି	2 5 4
ପ୍ରତିମା ଦେହେ ନିଜଅଙ୍ଗେ		ନୟାସ କରିବ ମନ୍ତ୍ରଭାଗେ	2 5 5

ହୃଦୟେ ମନ୍ତ୍ରନୟାସ କରି		ଧାନେ ନିରୋପି ନରହରି	256
ପାଦାର୍ଘ୍ୟ ଆଚମନ ଆଦି		ସ୍ନାନ ଭୂଷଣ ବାସ ବିଧି	257
ଧୂପ ଦୀପ ପୁଷ୍ପ ଚନ୍ଦନ		ଭୋଜନ ଦ୍ରବ୍ୟ ସମର୍ପଣ	2 5 8
ଅଙ୍ଗ ଉପାଙ୍ଗ ଆଦି ଯେତେ		ପୂଜିବ ପାରିଷଦ ମତେ	2 5 9
ବସ୍ତ୍ର ଭୂଷଣ ଆଦି ଯେତେ		ମନ୍ତ୍ରେ ସମର୍ପି ଶୁଦ୍ଧଚିତ୍ତେ	260
ଏମନ୍ତେ ପୂଜି ନରହରି		ପ୍ରଣାମ ଦଞ୍ଜବତ କରି	2 6 1
କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ମର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ		ମଣି ନମିବ ପୁଣ ପଛେ	2 6 2
ଧାନେ କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଶିରେ ଧରି		ମନ୍ତ୍ରେ ହୃଦୟପଦ୍ମେ ଭରି	2 6 3
ଏମନ୍ତେ ନିତ୍ୟେ ପୂଜା କରି		ଶେଷ ନିର୍ମାଲ୍ୟ ଶିରେ ଧରି	2 6 4
ପ୍ରତିମା ନ ପାରିବ ଯେବେ		ଶୁଣ କହିବା ପୂଜା ଭାବେ	2 6 5
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅନଳ କିବା ଜଳେ		ଅଥବା ହୃଦୟ କମଳେ	2 6 6
ଯେବେ ନ ପାରି ଏତେ ମତ		ଗୃହେ ଯେ ଅତିଥି ଆଗତ	2 6 7
ତାହାଙ୍କୁ ବିଷ୍ଣୁଭାବେ ମଣି		ପୂଜିବ ଦେଇ ଅନ୍ନପାଣି	2 6 8
ଏମନ୍ତେ ବିଷ୍ଣୁପୂଜା କରି		ଏ ଭବନକୁ ଯା'ନ୍ତି ଚରି	2 6 9
କୃଷ୍ଣର ଭାବେ ଦୃଢ଼ଚିତ୍ତ		କରି ଲଭନ୍ତି ସର୍ବସିଦ୍ଧି	2 7 0
ଏଭାବେ ଲକ୍ଷ୍ମରର ବାଣୀ		ଯେ ଏହା ଏକାଦଶେ ଶୁଣି	2 7 1
କୃଷ୍ଣେ କରନ୍ତି ଦୃଢ଼ଚିତ୍ତ		ନୁହଁନ୍ତି ମାୟାରେ ମୋହିତ	2 7 2
ଖଣ୍ଡଇ ଭବଭୟ ଦ୍ରାସ		କହଇ ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ	2 7 3
ନିର୍ମଳ ଭାଗବତ ବାଣୀ		ଶୁଣି ସଂସାରୁ ଚର ପ୍ରାଣୀ	2 7 4

**ଇତି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତେ ମହାପୁରାଣେ ପାରମହଂସ୍ୟାଂ ସଂହିତାୟାଂ
ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧେ ଚତୁର୍ଥୋବଧ୍ୟାୟଃ ||**

ପଞ୍ଚମ ଅଧ୍ୟାୟ

ଏମନ୍ତେ କର୍ମଯୋଗ ଶୁଣି		ରାଜା ବୋଲଇ ମନେ ଶୁଣି	1
ନିର୍ଗୁଣ ନିରଞ୍ଜନ ହରି		ଧରଣୀ ତଳେ ଦେହ ଧରି	2
ଯେ କର୍ମ କଲେ ତ୍ରିଭୁବନେ		ଯେ ଅବତାର ଯେଉଁ ଛାନେ	3
ସେ କଥା କହ ମୁନିଗଣ		ସନ୍ତୋଷ ନୋହେ ମୋର ମନ	4
ଏମନ୍ତ ରାଜା ସାଧୁକଥା		ଶୁଣି ଦୁମିଳ ଶୁଦ୍ଧଚେତା	5

ରୋମପୁଲକ କଳା ତନୁ	ଅଶୁ ଗଳଇ ତା ନୟନୁ	6
	ଦୁମିଳ ଉଦାର	
ବୋଲଇ ଶୁଣ ନରନାଥ	ଅଶେଷ କୃଷ୍ଣର ଚରିତ	7
କେ ତାହା ଅନୁମାନ କରି	ମୁଖେ କହିବ ଚିତ୍ତେ ଧରି	8
ବାଳକ ସମ ବୁଦ୍ଧିହୀନ	ଜଗତେ ଅଛି କେବା ଜନ	9
ପଞ୍ଚିତପଣେ ଗର୍ବ କରି	ହୃଦରେ ଅହଙ୍କାର ଭରି	1 0
କଥନେ କୃଷ୍ଣଗୁଣ ବଳେ	କେ ଅଛି ଭୁବନମଞ୍ଜଳେ	1 1
ମୃତ୍ତିକା ଖଣ୍ଡ ତୁଣ୍ଡ କରି	କେ ଗଣିପାରେ ମନେ ଧରି	1 2
ସେ କାହିଁ କୃଷ୍ଣର ମହିମା	ମୁଖେ କହିବ ଗୁଣସମୀମା	1 3
ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ରଚି ପଞ୍ଚଭୂତେ	ଅଂଶେ ତାହାର ମଧ୍ୟଗତେ	1 4
ଆଦି ଅନନ୍ତ ନରହରି	ପଶେ ବିରାଟ ରୂପ ଧରି	1 5
ତିନିଭୁବନ ଦେହେ ଧରେ	ସୃଷ୍ଟି ପାଳନ ଅନ୍ତ କରେ	1 6
ଇନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କର ଅର୍ଥ	ଯାହାର ଜ୍ଞାନେ ଆତଯାତ	1 7
ଦେହ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ କ୍ରିୟା ଶକ୍ତି	ଯା'ର ନିଃଶ୍ୱାସୁ ପ୍ରକାଶକ୍ତି	1 8
ପ୍ରଥମେ ରଜୋଗୁଣ ଧରି	ବିଧାତା ରୂପେ ଅବତରି	1 9
ସୃଷ୍ଟି କରଇ ନାନାମତେ	ବିଧି ବିଧାନ ଦେବତତ୍ତ୍ୱେ	2 0
ପାଳଇ ଯଜ୍ଞପତି ରୂପେ	ଜୀବ ଖେଳଇ ମୋହକଞ୍ଚେ	2 1
ଇଶ୍ୱର ରୂପେ ତମୋଗୁଣେ	ଦହଇ ସୃଷ୍ଟି ସଂହାରଣେ	2 2
ଏ ଗୁଣମୟ ନିରାକାର	ଏଣୁ ତୃତୀୟ ରୂପ ତା'ର	2 3
ପୂର୍ବେ ଯେ ଦକ୍ଷପ୍ରଜାପତି	ତା'ର କୁମାରୀ ନାମ ମୂର୍ତ୍ତି	2 4
ଧର୍ମର ପତ୍ନୀ ସେ ଯୁକତେ	ବିଷ୍ଣୁ ତାହାର ଗର୍ଭେଗତେ	2 5
ଅରୂପ ହୋଇ ରୂପ ରାଶି	ସେ ନର ନାରାୟଣ ରଖି	2 6
ତପ ଆରାଧ୍ୟ ଘୋର ବନେ	ବସିଲେ ବଦରିକାଶ୍ରମେ	2 7
କଞ୍ଚେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତପ କରି	ମନ ପବନ ହୃଦେ ଧରି	2 8
ଦେଖୁ ତାହାଙ୍କ ତପ ଘୋର	ସ୍ୱର୍ଗେ କମ୍ପିଲା ସୁନାସୀର	2 9
କରଇ ମନରେ ବିଚାର	ନିଶ୍ଚେ ଘେନିବ ମୋର ପୁର	3 0
ମୋ' ପଦ ହରିବ ଏ ବଳେ	ଏମନ୍ତ ଭାଳି ସେ ବିକଳେ	3 1

ବିଚାରି ଦେବଙ୍କ ସଙ୍ଗତେ	ତପ ସମାଧି ବିଘ୍ନ ଅର୍ଥେ	3 2
ଉପାୟ କଳା ଶତପତି	ଯେଣୁ ସ୍ୱଭାବେ ମନ୍ଦମତି	3 3
କନ୍ଦର୍ପେ ରାଇ ପୁରନ୍ଦର	ବୋଲଲେ ଚଳ ମଞ୍ଚପୁର	3 4
ବସନ୍ତ ପବନକୁ ଚାହିଁ	ବୋଲଇ ସଙ୍ଗେ ଚଳ ତୁହି	3 5
ତୁ ତ ସ୍ୱଭାବେ ଶୀତ ମନ୍ଦ	ଘେନିଣ ଅପସରା ବୃନ୍ଦ	3 6
କୋକିଳ ଧ୍ୱନି ଗୀତସ୍ୱନେ	ନୃତ୍ୟ କରିବ ବିଦ୍ୟମାନେ	3 7
ନାନାପ୍ରକାରେ ମନ ହରି	ତପ ସମାଧି ଭଗ୍ନ କରି	3 8
ବହନ ଆସ ସ୍ୱର୍ଗଞ୍ଚାନେ	ଏମନ୍ତ ଇନ୍ଦ୍ର ବଚନେ	3 9
ମଧୁର ଧ୍ୱନି ଗୀତସ୍ୱନେ	ମିଳିଲେ ବଦରିକା ଞ୍ଚାନେ	4 0
ବସନ୍ତେ ପୁଷ୍ପିତ କାନନ	ଦେଖନ୍ତେ ହରେ ପ୍ରାଣୀ ମନ	4 1
କନ୍ଦର୍ପ ନାରାୟଣେ ଚାହିଁ	ପୁଷ୍ପକୋଦଣ୍ଡେ ଗୁଣ ଦେଇ	4 2
ପଞ୍ଚନାରାଚ ଅତି ତମେ	ବିନ୍ଦିଲା ବିଷ୍ଣୁର ମରମେ	4 3
ଲଳିତ ବହଇ ବସନ୍ତ	ଗାନ୍ଧାର ରାଗେ ଶୁଭେ ଗୀତ	4 4
ଦେଖୁଣ ତାହାଙ୍କ ଉପାୟ	ଧାନେ ଜାଣିଲେ ଦେବାରାୟ	4 5
ଇନ୍ଦ୍ର ଯେ ଭୟକରି ଚିତ୍ତେ	ମୋର ସମାଧି ବିଘ୍ନ ଅର୍ଥେ	4 6
ଏହାଙ୍କୁ ପେଷି ଉଦ୍‌ବେଗେ	ମନ ବିଷାଦେ ଅଛି ସ୍ୱର୍ଗେ	4 7
ଏତେ ବିଚାରି ନାରାୟଣ	ବୋଲଲେ ଇନ୍ଦ୍ରଗଣେ ଶୁଣ	4 8
ରଙ୍ଗ ଅଧରେ ମନ୍ଦ ହସି	ତାହାଙ୍କୁ ବୋଲନ୍ତି ଆଶ୍ୱାସି	4 9
ଭୟ ନ କର ତୁମ୍ଭେ ଚିତ୍ତେ	ଉପାୟ କର ନାନାମତେ	5 0
ମୋହର ତପ ଭଗ୍ନକର	ଇନ୍ଦ୍ରକୁ ଯେବେ ତୁମ୍ଭ ଡର	5 1
ଆଦ ତୁମ୍ଭର ଆଗମନ	ଧନ୍ୟ ମଙ୍ଗଳ ମୋର ଞ୍ଚାନ	5 2
ଏମନ୍ତେ କହି ଭଗବାନ	ତକ୍ଷଣେ ହୋଇଲେ ମଉନ	5 3
ତା' ଶୁଣି ଇନ୍ଦ୍ରଗଣ ଡରେ	ନମିଲେ ବିଷ୍ଣୁର ପ୍ରସ୍ତରେ	5 4
ଭୟେ କମ୍ପନ୍ତି ମୁଖ ଚାହିଁ	ବୋଲନ୍ତି ଶୁଣ ଭାବଗ୍ରାହୀ	5 5
ଏ ଯେ ବିଚିତ୍ର ନୋହେ ତୋ'ର	ତୁ ଧର୍ମଦେବ ନିରାକାର	5 6
ନିର୍ଗୁଣ ନିର୍ବିକଳ୍ପ ଦେହୀ	ପ୍ରକୃତି ତୋତେ ନ ଜାଣଇ	5 7
ତୋହର ଅଭୟ ଚରଣେ	ସେବନ୍ତି ଆତ୍ମଜ୍ଞାନୀ ଜନେ	5 8

ଯୋଗୀଙ୍କ ହୃଦୟ କମଳେ		ତୋହର ଆସନ ନିଶ୍ଚଳେ	59
ତୋ'ର ଚରଣେ ଯେ ସେବନ୍ତି		ଦେବେ ତାହାଙ୍କୁ ବିଦ୍ଧ ଚିନ୍ତି	60
ବୋଲନ୍ତି ଯଜ୍ଞ ତପ ତ୍ୟାଗୀ		ଏ କିମ୍ପା ହେବ ମୋକ୍ଷଭାଗୀ	6 1
ଏଣୁ ଡରନ୍ତି ଦେବଗଣ		କରନ୍ତି ବିଦ୍ଧ ଆଚରଣ	6 2
ଯେ ଅନ୍ୟ ଦେବତା ଭଜନ୍ତି		ସେ ତାଙ୍କୁ ବିଦ୍ଧ ନ କରନ୍ତି	63
ସମସ୍ତେ ମିଳି ଅଗ୍ନିକୁ ଶ୍ରେ		ଘୃତ ସମିଧ ଖାଇ ତୁ ଶ୍ରେ	6 4
ଯଜ୍ଞ ଭୋଜନେ ସୁଖ ପା'ନ୍ତି		ତେଣୁ ସେ ବିଦ୍ଧ ନ କରନ୍ତି	6 5
ଯେ ତୁମ୍ଭ ଚରଣେ ସେବନ୍ତି		ସକଳ ଧର୍ମ ସେ ଜାଣନ୍ତି	6 6
ଏକାନ୍ତ ବିଭୋ ସୁଖେ ଥାଇ		ଅନ୍ୟ ଦେବଙ୍କୁ ନ ଗଣଇ	6 7
ତେଣୁ ସେ ଦେବେ କୋପଭରେ		ବିଦ୍ଧ ଆଚରନ୍ତି ତାହାରେ	6 8
ଯେ ତୁମ୍ଭ ଚରଣେ କିଙ୍କର		ତାହାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ଦୟାକର	6 9
ବିଦ୍ଧ ତାହାଙ୍କୁ ପାଦ ନମେ		ଅନ୍ୟ ସଂସାରେ ଯାଇ ଭ୍ରମେ	7 0
କ୍ଷୁଧା ପିପାସା ଶୀତ ଢର		ତୁର୍ଜସ୍ବ ଶୋକ ଭୟଙ୍କର	7 1
ମନ୍ଦପବନ କାମ ଭୋଗେ		ଥାଉଁ ନିରତେ ପ୍ରାଣୀ ସଙ୍ଗେ	7 2
ବିଦ୍ଧ ଆଚରୁ ଶତ୍ରୁପଣେ		ଯେ ଧର୍ମ କରେ ଅନୁକ୍ଷଣେ	7 3
ଯେ ଘୋର ତପ ଆଚରନ୍ତି		ତାହାଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ବିଦ୍ଧ ଚିନ୍ତି	7 4
କଠୋର ତପ କରୁ ନାଶ		ସେ ହୋନ୍ତି କାମ କ୍ରୋଧେ ବଶ	7 5
ଛାଡ଼ନ୍ତି ତପ-ଧର୍ମ-ଲକ୍ଷ୍ମେ		ପଡ଼ନ୍ତି ବିଷ୍ଣୁମାୟା ମୋହେ	7 6
ଆତ୍ମର ମହିମା ଏମନ୍ତ		ଯେ ପ୍ରାଣୀ ତୁମ୍ଭର ଭକତ	7 7
ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖୁ ଆମ୍ଭେ ଡରୁ		ସେ ପ୍ରାଣୀ ତରନ୍ତି ସଂସାରୁ	7 8
ବାଞ୍ଛୁରୀ ଖୋଜେ ଜଳ ଥିଲେ		ତାହା ଯେସନେ ଲଂଘି ହେଲେ	7 9
ଏମନ୍ତ କହୁ ଇନ୍ଦ୍ରଗଣେ		ବିଷ୍ଣୁ ସମୀପେ ତତକ୍ଷଣେ	8 0
ଅଭୂତ ନାରୀ ରୂପରାଶି		ବିଭୁଳି ଯେହ୍ନେ ମେଘୁ ଖସି	8 1
ସେବନ୍ତି ନାରାୟଣ ପାଶେ		ତା' ଦେଖୁ ଇନ୍ଦ୍ରଗଣ ତ୍ରାସେ	8 2
କମ୍ପନ୍ତି ଜୀବନ ବିକଳେ		ନୟନ ବୁଜି ବେନି କରେ	8 3
ସେ ରୂପରାଶି ଦେହଗନ୍ଧେ		ଆତ୍ମାଣ କରି ନାସାରନ୍ଧ୍ରେ	8 4
ହରିଲା ତାହାଙ୍କର ମନ		ରୂପକୁ ଚାହିଁ ହତଜ୍ଞାନ	8 5

ମୋହେ ପଡ଼ିଲେ ମହୀତଳେ		କନ୍ୟାଙ୍କୁ ରୂପଗନ୍ଧ ବଳେ	8 6
ତା' ଦେଖୁ ପ୍ରଭୁ ବ୍ରହ୍ମରାଶି		ରଙ୍ଗ ଅଧରେ ମନ୍ଦ ହସି	8 7
ବୋଲନ୍ତି ଦେବଗଣ ଚାହିଁ		ଭୟ ନ କର ତୁମ୍ଭେ କେହି	8 8
ମୋର ନିକଟେ କନ୍ୟା ଯେତେ		ଅଛନ୍ତି ସେବା ଅନୁମତେ	8 9
ତାହାଙ୍କୁ ପାଦେ ସେବାକର		କନ୍ୟା ଗୋଟିଏ ମାଗ ବର	9 0
ସେ ଯେବେ ଦେବେ ଏକନାରୀ		ତା' ଘେନି ଚଳ ସ୍ବର୍ଗପୁରୀ	9 1
ସେ ହେଉ ସ୍ବର୍ଗେ ଅଳଙ୍କାର		ରୂପେଣ ମୋହୁ ସୁନାସୀର	9 2
ତକ୍ଷଣେ ଆଜ୍ଞା ଶିରେ ଧରି		କନ୍ୟାଙ୍କୁ ପାଦେ ସେବା କରି	9 3
କନ୍ୟାଏ ଲଭି ତା'ଙ୍କ ମଧ୍ୟେ		ସ୍ବର୍ଗେ ଚଳିଲେ ଅପ୍ରମାଦେ	9 4
ଉର୍ବଶୀ ନାମ ସେ ବୋଲାଇ		ଅପ୍ସରା ମଧ୍ୟେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସେହି	9 5
ଇନ୍ଦ୍ର ସମୀପେ ଦେଲେ ନେଇ		ନମିଲେ ଶିରେ କର ଦେଇ	9 6
ଦେଖୁ ସାନନ୍ଦ ପୁରନ୍ଦର		ରୂପେ ମୋହିଲା ସ୍ବର୍ଗପୁର	9 7
ସଭାରେ ଦେବଙ୍କୁ ଅଗ୍ରତ		କହିଲେ ସକଳ ବୃତ୍ତାନ୍ତ	9 8
ଇନ୍ଦ୍ର ସଭାସ୍ଥେ ତାହା ଶୁଣି		ଜାଣିଲେ ନିଶ୍ଚେ ଚକ୍ରପାଣି	9 9
ବିସ୍ମୟ ହୋଇ ଇନ୍ଦ୍ର ମନେ		ବୋଧୁଲା ହୃଦୟ ଯତନେ	1 0 0
ଏବେ ହୋ ଶୁଣ ନୃପବର		ବିଷ୍ଣୁର କଳା ଅବତାର	1 0 1
ପରମହଂସ ରୂପ ହୋଇ		ଅଶେଷ ଜ୍ଞାନମୟ ଦେହୀ	1 0 2
ଜଗତ ମଙ୍ଗଳ ନିମିତ୍ତେ		କହିଲେ ଆତ୍ମଜ୍ଞାନ ଯେତେ	1 0 3
ଯେ ଅବା କଲେ ଏ ଜଗତେ		ଏବେ ହୋ ଶୁଣ ଏକଚିତ୍ତେ	1 0 4
ତୃତୀୟେ ଦତ୍ତାତ୍ରେୟ ହୋଇ		ଜ୍ଞାନ ମଙ୍ଗଳ ପୁଣ୍ୟଦେହୀ	1 0 5
ବ୍ରହ୍ମା ମନରୁ ଅବତରି		ଚତୁଃସନଙ୍କୁ ରୂପଧରି	1 0 6
ପୁଣି ରକ୍ଷଭ ଅବତାର		ଆମ୍ଭେ ହୋ ତାହାଙ୍କୁ କୁମର	1 0 7
ସେ ପୁଣି ହସଗ୍ରୀବ ହେଲେ		ସେ ରୂପେ ବେଦ ଉଦ୍ଧରିଲେ	1 0 8
ମଧୁ କୈତଭ ସଂହାରିଲେ		ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ସଙ୍କଟୁ ତାରିଲେ	1 0 9
ପଞ୍ଚମେ ମୀନରୂପ ହୋଇ		ଧରଣୀ ନାବ-ଶୃଙ୍ଗେ ବହି	1 1 0
ପ୍ରଳୟ ଜଳେ ଶଙ୍ଖା ମାରି		ସେ ରୂପେ ନିଗମ ଉଦ୍ଧାରି	1 1 1
ପ୍ରଳୟ ବୃଷ୍ଟିଜଳେ ଭାସି		ଭୂମି ପାତାଳେ ଥିଲା ପଶି	1 1 2

ଶୁକର ରୂପ ଧରି ହରି		ଭୂମି ତୋଳିଲେ ଦନ୍ତୋପରି	113
ଆଦି ଅସୁର ହିରଣ୍ୟାକ୍ଷ		ତାହାକୁ ନାଶିଲେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ	114
ଲକ୍ଷ୍ମ ସମ୍ପଦ ଲାଭ ଅର୍ଥେ		ଦେବ ଦାନବ ଅନୁମତେ	1 1 5
ଗଭୀର କ୍ଷୀରସିନ୍ଧୁ ମଧ୍ୟେ		ମନ୍ଦର ଆଣି ସୁର-ସିନ୍ଧେ	1 1 6
ଜଳେ ପକାନ୍ତେ ମହାଗିରି		ହରି ତା କୁର୍ମରୂପେ ଧରି	117
ଅମୃତ ଆଦି ନାନା ଦ୍ରବ୍ୟ		ଲକ୍ଷ୍ମକୁ ଦେଲେ ହରି ସର୍ବ	1 1 8
ଗଜକୁମ୍ଭୀର ଯୁଦ୍ଧ କାଳେ		ସେ ହରି ରୂପ ଅନ୍ତରାଳେ	119
ଚକ୍ରେ କୁମ୍ଭୀର ମୁଣ୍ଡ ହାଣି		ଗଜ ଉଦ୍ଧରି ଚକ୍ରପାଣି	1 2 0
କଶ୍ୟପ ଯଜ୍ଞେ ରକ୍ଷିମେଳା		କ୍ଷୀତି ସହସ୍ର ବାଳଶୂଲ୍ୟା	1 2 1
ନିତ୍ୟେ ଚାଳନ୍ତି ବନଦାଣ୍ଡେ		କାଷ୍ଠ ବହନ୍ତି କକ୍ଷେ ମୁଣ୍ଡେ	1 2 2
ଦିନେକ ଘେନି ଏକତାଳେ		କ୍ଷୀତି ସହସ୍ର ଏକମେଳେ	1 2 3
ବହି ଆଶନ୍ତେ ବାହୁବଳେ		ପଡ଼ିଲେ ଗୋକ୍ଷଦସଲିଳେ	1 2 4
ସମସ୍ତେ ହୋଇ ଏକମୁଖ		ଡାକନ୍ତି ନାରାୟଣ ରଖ	1 2 5
ଦେଖଣ ତାହାଙ୍କ ବିକଳ		ଦୟାସାଗର ଆଦିମୂଳ	1 2 6
ତକ୍ଷଣେ ଦିବ୍ୟରୂପ ଧରି		ବିପ୍ରଙ୍କୁ ସଙ୍କଟୁ ଉଦ୍ଧରି	1 2 7
ଦେବ ଅସୁର ଯୁଦ୍ଧକାଳେ		ବାସବ ନିଜ ଭୁଜବଳେ	1 2 8
ବନ୍ଦେ ଛେଦିଲା ବୃତ୍ତକକ୍ଷ		ତେଣୁ ଲଭିଲା ବ୍ରହ୍ମବଧ	1 2 9
ବିଚାରି କଲା ମନେ ଦୁଃଖ		ଡାକିଲା ନାରାୟଣ ରଖ	1 3 0
ତକ୍ଷଣେ ଧର୍ମରୂପ ଧରି		ଲକ୍ଷ୍ମକୁ ସଙ୍କଟୁ ଉଦ୍ଧରି	1 3 1
ଆଦିଅସୁର ପଦ୍ମକକ୍ଷେ		ନାଶିଲେ ନରସିଂହ ରୂପେ	1 3 2
ଦୟାସାଗର ଦାମୋଦର		ଆନନ୍ଦ କଲେ ତିନିପୁର	1 3 3
ଦେବଙ୍କ ଛଳେ ଦୈତ୍ୟ ମାରି		ପୃଥ୍ଵୀ ପାଳଇ ନରହରି	1 3 4
ଅଭୂତ ବାମନ ଶରୀରେ		ମିଳିଲେ ବଳି ଯଜ୍ଞଘରେ	1 3 5
ସେ ରୂପେ ମୋହି ତା'ର ମନ		ଦାନେ ହରିଲେ ତ୍ରିଭୁବନ	1 3 6
ପାଦେ ତାହାର ଶିର ଚାପି		ପାତାଳପୁରେ ନେଇ ଛାପି	1 3 7
ଲକ୍ଷ୍ମର ମନ କଲେ ଶୁଭ		ସୁଖେ ସେ ଭୁଞ୍ଜଇ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ	1 3 8
ସେ ପୁଣି ଭୃଗୁବଂଶେ ହରି		ପରଶୁରାମ ରୂପ ଧରି	1 3 9

ଏକବିଂଶତି ବାର କୋପେ		ଅବନୀ ଭୂମି ବିଶ୍ଵରୂପେ	140
କ୍ଷତ୍ରିୟକୁଳ ସଂହରଣ		କଲେ ଅନାଦି ନାରାୟଣ	141
ରାବଣ ରାମ ରୂପେ ମାରି		ଜାନକୀ ସଙ୍କଟୁ ଉଦ୍ଧରି	1 4 2
ଧରଣୀ ମଧ୍ୟେ ଯଶ ଥୋଇ		ସଂସାର ତରେ ଯାହା ଗାଇ	1 4 3
ପୁଣି ଅନନ୍ତ ଅବତାରେ		ହଳ-ମୁଷଳ ଧରି କରେ	144
ଘୋର-ଦାନବ ଦର୍ପ ହରି		ସୁଖେ ଛାପିଲେ ବସୁନ୍ଧରୀ	1 4 5
ପ୍ରବୋଧ-ରୁଦ୍ଧ ଅବତାରେ		ଜ୍ଞାନ ବିଷ୍ଠାରେ ଏ ସଂସାରେ	1 4 6
ଅଶ୍ଵ ଆରୋହି କଙ୍କୀ ରୂପେ		ମ୍ଳେଚ୍ଛ ସଂହାରେ ମହାକୋପେ	147
ଏମନ୍ତେ ନାନାରୂପ ଧରେ		ସେ ହରି ସଂସାରେ ବିହରେ	1 4 8
କେ ତା'ର ଗୁଣ କର୍ମ ସୁଖେ		ସଂଖ୍ୟା କରିବ ସସ୍ତ୍ରଲୋକେ	1 4 9
ଯେ ଅବା କହିଲି ସଂକ୍ଷେପେ		ଭୋ ରାଜା ତୋହର ସମୀପେ	1 5 0
ନାରଦ ବସୁଦେବ ମେଳେ		ଶୁକ-ପରୀକ୍ଷ ଗଙ୍ଗାକୁଳେ	1 5 1
ଏମନ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ ଏକାଦଶ		କହିଲା ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ	1 5 2
ଶ୍ରୀଭାଗବତ ଧର୍ମକଥା		ଶୁଣି ଛାଡ଼ିବ ମନୁବ୍ୟଥା	1 5 3

ଇତି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତେ ମହାପୁରାଣେ ପାରମହଂସ୍ୟାଂ
ସଂହିତାୟାଂ ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧେ ପଞ୍ଚମୋଦଧ୍ୟାୟଃ ||

ଷଷ୍ଠ ଅଧ୍ୟାୟ

ରାଜା ଉବାଚ

ବୋଲନ୍ତି ବିଦେହରାଜନ		ଭୋ ମୁନି ଶୁଣ ମୋ' ବଚନ	1
ଏ ଭୂମି ମଧ୍ୟେ ଦୁଷ୍ଟଲୋକେ		କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ନ ଭଜନ୍ତି ଥୋକେ	2
କାମ ସଙ୍କଳ୍ପ ଲୋଭେ ଜଡ଼ି		ଅଜ୍ଞାନ ମୋହେ ଥା'ନ୍ତି ପଡ଼ି	3
ଧର୍ମ ଅଧର୍ମ ନ ଜାଣନ୍ତି		ଅନ୍ତେ ସେ ଲଭନ୍ତି କି ଗତି	4
ଏ ବଡ଼ ସଂଶୟ ମୋ' ହୃଦେ		ଛେଦ କୁଶଳ-ଧର୍ମ-ବାଦେ	5
ଚମସ ଶୁଣି ତା ବଚନ		ବୋଲନ୍ତି ସଭା-ବିଦ୍ୟମାନ	6
		ଚମସ ଉବାଚ	
କୃଷ୍ଣର ମୁଖ ଭୁଜ ଉରୁ		ଅଭୟ ପାଦପଙ୍କଜରୁ	7
ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆଦି ଚାରିବର୍ଣ୍ଣେ		ଜନ୍ମିଲେ ସ୍ଵଭାବେ ତ୍ରିଗୁଣେ	8

ଏଣୁ ଏ ବିଷ୍ଣୁ ପିତାମାତା		ଗୁରୁ ବାନ୍ଧବ ଲକ୍ଷ୍ମୀଦାତା	9
ଏମନ୍ତ ସ୍ୱାମୀ ସେବା ତେଜି		ଲୋଭେ ଯେ ଅନ୍ୟଦେବ ଭଜି	10
ସେ ପ୍ରାଣୀ ପତିତ ପାମର		ଅନ୍ତେ ପଡ଼ଇ ତମ ଘୋର	1 1
ବଦନ ଥାଉଁ ହରିବାଣୀ		ମୁଖେ ଯେ ନ ବୋଲନ୍ତି ପ୍ରାଣୀ	1 2
ନାମ ନ ଶୁଣନ୍ତି ଶ୍ରବଣେ		ଯେ ଥା'ନ୍ତି ପାପ ଆଚରଣେ	13
ସ୍ତ୍ରୀ ଶୁଦ୍ର ଆଦି ଯେତେ ନରେ		ଯେ ଥା'ନ୍ତି ନିନ୍ଦିତ ଆଚାରେ	1 4
ସେ ଯେବେ ସାଧୁଙ୍କୁ ଦେଖନ୍ତି		କଲୁଷ-ପଙ୍କୁ ନିସ୍ତରନ୍ତି	1 5
ବ୍ରାହ୍ମଣ କ୍ଷତ୍ରି ବୈଶ୍ୟଜନ		ସ୍ୱଭାବେ ଧନ୍ୟ ତିନିବର୍ଣ୍ଣ	1 6
ବିଷ୍ଣୁ ସ୍ମରଣେ ଶାନ୍ତି ମନେ		ଏ ଥା'ନ୍ତି ନିଗମ ବଚନେ	1 7
ବ୍ରାହ୍ମଣ ବେଦବିଦ୍ୟା ବଳେ		କୁଳ ସମ୍ପଦ ଧନ ଛଳେ	1 8
ମଜ୍ଜଇ କରି ଅହଙ୍କାର		କନ୍ଦେ ବହଇ ବେଦଭାର	1 9
ଧର୍ମ ଅଧର୍ମ ମାର୍ଗ କହି		ଆତ୍ମାକୁ ପଣ୍ଡିତ ବୋଲାଇ	2 0
ସଭାର ମଧ୍ୟେ ଚାଟୁ କହି		ହସି ହସାଇ ଜନମୋହି	2 1
ସ୍ୱଭାବେ ରଜୋଗୁଣ ଚାଣ୍ଡେ		ସଙ୍କଳ୍ପ କରେ କର୍ମକାଣ୍ଡେ	2 2
ଧନ ତନୟ ପୁଞ୍ଜ ଆଶେ		ଶରୀର ଅନ୍ତେ ନକେଁ ପଶେ	2 3
ଅଳପ କାର୍ଯ୍ୟେ କ୍ରୋଧ ବହି		କାଳଭୁଜଙ୍ଗ ପ୍ରାୟ ହୋଇ	2 4
ସ୍ୱଭାବେ କାମ କ୍ରୋଧ ବଳେ		ନିତ୍ୟେ ଅସାଧୁ ସଙ୍ଗେ ମିଳେ	2 5
ଏଣୁ ଏ ବିପ୍ର ଆଦି ବର୍ଣ୍ଣେ		ପାପୀ ଦୁର୍ଜନ ମଡ଼ିହୀନେ	2 6
ବିଷ୍ଣୁଜନଙ୍କୁ ଦେଖି ପାଶେ		ନିନ୍ଦା କରନ୍ତି ଉପହାସେ	2 7
ହସି ବୋଲନ୍ତି ହାସ୍ୟ ବାଣୀ		ନିକଟେ କୃଷ୍ଣକଥା ଶୁଣି	2 8
ଗୃହେ ଗୃହିଣୀ ଅଙ୍ଗସଙ୍ଗେ		ଚିତ୍ତ ବୁଡ଼ାଇ କାମଭୋଗେ	2 9
ଆଶା ବନ୍ଧନେ ଧନ ସଞ୍ଚେ		ମାୟା ସଙ୍କଳ୍ପେ କାଳ ବଞ୍ଚେ	3 0
ପିଣ୍ଡ ପରାଣ ତୁଷ୍ଟ ଅର୍ପେ		ପଶୁ ହିଂସନ୍ତି ତର୍କଶାସ୍ତ୍ରେ	3 1
ଦେବ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟେ ନିଜୁ ମାରି		ପୂଜନ୍ତି ନାନା ଯଜ୍ଞ କରି	3 2
ଦାନ ଦକ୍ଷିଣା ବିଧିହୀନେ		କୁକର୍ମ କରନ୍ତି ଅଜ୍ଞାନେ	3 3
ପଶୁ ମାରଣେ ପାପ ଯେତେ		ଦେଖୁ ନ ଦେଖନ୍ତି ଅଗ୍ରତେ	3 4
ଶ୍ରୀମଦକୁଳ ଅଭିମାନ		ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ମଦିରାରେ ମନ	3 5

ଦାନ ପଠନ କର୍ମ ବଳେ		ସମ୍ପଦ ଦେଖନ୍ତି ନିଶ୍ଚଳେ	36
ସମ୍ପଦ ମଦେ ଅନ୍ଧ ହୋନ୍ତି		ସାଧୁ ଅସାଧୁ ନ ଗଣନ୍ତି	37
ବିଷ୍ଣୁ-ବୈଷ୍ଣବ ଜନ ଚାହିଁ		ନିନ୍ଦା କରନ୍ତି ଗର୍ବ ବହି	3 8
ଏ ଭାବେ ସର୍ବନାଶ କରେ		ନରକେ ପଡ଼ନ୍ତି ନିର୍ଭରେ	3 9
ସକଳ ଜୀବେ ନରହରି		ବସେ ଅନନ୍ତ ରୂପ ଧରି	40
ବିଷ୍ଣୁର ମାୟା ମୋହ ଭ୍ରାନ୍ତି		ଏହା ପାମରେ ନ ବୁଝନ୍ତି	4 1
ଯା'ର ମହିମା ବେଦ ଭଣେ		ଯୋଗୀନ୍ଦ୍ର ଯେ ହରି ଚରଣେ	4 2
ନିତ୍ୟେ ନିର୍ମଳ ଚିତ୍ତେ ଚିନ୍ତି		ଧ୍ୟାନ ଧାରଣେ ନ ଦେଖନ୍ତି	4 3
ସେ ହରି ନ ଭଜନ୍ତି ଚିତ୍ତେ		କୁତୁବିଭାବ ଅବିରତେ	4 4
କୁଣ୍ଠିତ କଥା ରତ ନିତ୍ୟେ		ନାନାକୁପଥ ମନୋରଥେ	4 5
ମନ ଭ୍ରମାଳ୍ ଭ୍ରମୁଥା'ନ୍ତି		ଦୁର୍ଗମ ପଥ ନ ଚିହ୍ନନ୍ତି	4 6
ନାରୀ ସେବନ ମାଂସ ମଦ୍ୟେ		ଲୋଭ ବେଭାର ଅନୁବାଦେ	4 7
ବେଦ ନ କହେ ଯାହା ମୁଖେ		ପ୍ରାଣୀ ତା କରେ ଆତ୍ମପୁଖେ	4 8
ଧର୍ମ ଅଧର୍ମ ବେନିପଥେ		ବେଦ କହଇ ଯାହା ନିତ୍ୟେ	4 9
ଆଦି ଲକ୍ଷ୍ମର ଆଜ୍ଞା ଏହୁ		ଏଥିଁ ଅଧିକ କେବା କହୁ	5 0
ସେ ବେଦପଥ ଛାଡ଼ି ବଳେ		କର୍ମ କରନ୍ତି ଆତ୍ମଭୋଳେ	5 1
ନାରୀ ନ ସେବି କାମ ସଧେ		ସେବ ବିବାହ ଅନୁବନ୍ଧେ	5 2
ଛାଡ଼ି ନ ପାରି ହୀନ ଚିତ୍ତେ		ସେବନ୍ତି ମଦ ମାଂସ ନିତ୍ୟେ	5 3
ପଶୁ ମାରନ୍ତି ଯଜ୍ଞ ଲକ୍ଷ୍ୟେ		ଯେ ବେଦବିଧି ପିତୃପକ୍ଷେ	5 4
ଏ ନୋହେ ବେଦବିଧି ବାଣୀ		ନିତ୍ୟେ ଅସତ୍ୟ ପରିମାଣି	5 5
କଲେ କରିବ ଧର୍ମମତେ		ଯେ ବେଦବିଧି ଅନୁମତେ	5 6
ବିଧି ନିଷେଧ ଏ ପ୍ରସିଦ୍ଧି		ଏହା ନ ଜାଣେ ପଶୁରୁଦ୍ଧି	5 7
ଧନ ଅର୍ଜନେ ଧର୍ମ କରି		ଧର୍ମେ ପ୍ରାପତ ନରହରି	5 8
ଧନ ଅର୍ଜନେ ଦେହ ଧରେ		ମରଣ ସଙ୍କଟେ ନ ଡ଼ରେ	59
ସେ ଧନେ ପୋଷେ ନିଜ ଦେହୀ		ମୁଦ୍ୟ ଭାବନା ନ ଡ଼ରଇ	60
ଯଦ୍ୟପି ଯଜ୍ଞର ବିଧାନ		ମାଂସ ଭକ୍ଷଣ ସୁରାପାନ	6 1
ତଥାପି ଯଜ୍ଞବିଧିମତେ		ଆତ୍ମାଣ କରି ନାସାଗ୍ରତେ	6 2

କେବେହେଁ ନ କରିବ ପାନ		ଏ ବିଧି ବେଦର ବିଧାନ	63
କେବଳ ଯଜ୍ଞେ ପଶୁବଧ		ଅନ୍ୟତ୍ର ବଧତି ପ୍ରମାଦ	64
ନାରୀ ସଙ୍ଗମ ରତ୍ନମତେ		କେବଳ ପୁତ୍ରଜନ୍ମ ଅର୍ଥେ	6 5
ଅନ୍ୟଥା ରତିସୁଖ ଅର୍ଥେ		ସଙ୍ଗ ନ କରି କଦାଚିତେ	6 6
ଜୀବର ସ୍ୱଧର୍ମ ଯେ ବାଣୀ		ସକଳ ବେଦେ ପରିମାଣୀ	67
ଏହା ନ ବୁଝି ମୁତପ୍ରାଣୀ		ଦୁଃଖକୁ ସୁଖ ପ୍ରାୟ ମଣି	6 8
କରନ୍ତି ଜ୍ଞାନହୀନେ କର୍ମ		ଏଣୁ ସଂସାରେ ହୋନ୍ତି ଭ୍ରମ	6 9
ମୂର୍ଖ ସ୍ୱଭାବେ ମୁତପ୍ରାଣୀ		ଆତ୍ମାକୁ ପଞ୍ଚିତ ବଖାଣି	7 0
କେବଳ ଦେବତା ବିଶ୍ୱାସେ		ନ ଜାଣି ଯଜ୍ଞେ ପଶୁ ହିଂସେ	7 1
ପଶୁଏ ଆତ୍ମି ପ୍ରେତମେଳେ		ତା'ର ଜୀବନ ଅନ୍ତଃକାଳେ	7 2
ଧରି ଭକ୍ଷନ୍ତି ତା'ର ମାଂସ		କେବଳ ଅଛି ରହେ ଶେଷ	7 3
ଯେ ଯାକୁ ମାରେ ସୁଖଭୋଳେ		ସେ ତାକୁ ହିଂସେ ଅନ୍ତଃକାଳେ	7 4
ଏ ବାଣୀ ପଞ୍ଚିତଙ୍କ ମଧ୍ୟେ		ପାପ ଲଭନ୍ତି ପଶୁବଧେ	7 5
ସକଳ ଦେହେ ନରହରି		ବସଇ ଆତ୍ମାରୁପ ଧରି	7 6
ସମେ ବସଇ ସର୍ବଦେହେ		ମୁତ ନ ଜାଣେ ମାୟାମୋହେ	7 7
ପୁତ୍ରକଳତ୍ର କଳେବରେ		ମୋହର ବୋଲି ସ୍ୱେଦ କରେ	7 8
ସୁଖାନୁଭବେ ଜୀବ ମାରେ		କେବଳ ବିଷ୍ଣୁଦ୍ରୋହ କରେ	7 9
ଦୁଃ ପତିତ ବୋଲି ତା'ରେ		ପଡ଼େ ନରକ ଅନ୍ଧକାରେ	8 0
ପଞ୍ଚିତ ପଣେ ବାଦ ଚିନ୍ତି		ଦମ୍ଭେ ନ ବୁଝେ ମୋକ୍ଷଗତି	8 1
ବଞ୍ଚିତ ହୋଇ କୃଷ୍ଣନାମେ		ସଞ୍ଚଇ ଧର୍ମ ଅର୍ଥ କାମେ	8 2
କରଇ ନାନା କର୍ମ ନିତ୍ୟେ		କ୍ଷଣେ ନ ରହେ ଛିର ଚିତ୍ତେ	8 3
କର୍ମ ହରଇ ପ୍ରାଣୀ ପ୍ରାଣ		ତାହାର କାହିଁ ପରିତ୍ରାଣ	8 4
ଚିତ୍ତେ ନ ବହେ ଦୟା ଶାନ୍ତି		ତାହାକୁ ବୋଲି ଆତ୍ମତାପୀ	8 5
ପାଷଣ୍ଡ ଭାବେ ଅନୁମାନି		ଆତ୍ମାକୁ ମଣେ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନୀ	8 6
ମନ କଞ୍ଚଇ ଯେତେ ଫଳେ		ଦଇବ ହରଇ ତା' ବଳେ	8 7
ବଞ୍ଚିତ ଇହ ପରଲୋକେ		ନିତ୍ୟେ ବଞ୍ଚଇ ଦୁଃଖଶୋକେ	8 8
ଦୁଃଖେ ସଞ୍ଚିତ ଯେତେ ଧନ		ସେ ନୋହେ ସୁଖେ ପ୍ରସୋଦନ	8 9

ଦୁଃଖରେ ପୋଷି ଦାରାସୁତ		ସର୍ବ ସମ୍ପଦ ପଶୁଭୃତ୍ୟ	90
ଏ ସର୍ବ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ତଃକାଳେ		ଚଳଇ ପାପପୁଣ୍ୟବଳେ	91
ନରକେ ପଡ଼ି ଦୁଃଖ ଭୁଞ୍ଜେ		ଯମଯାତନା ଘୋର ପୁଞ୍ଜେ	9 2
ହରି ବିମୁଖ ଯେହୁ ପ୍ରାଣୀ		ନ ତରେ ଭବତରଙ୍ଗିଣୀ	9 3
ଏମତ୍ତେ ମୁନିବାକ୍ୟ ଶୁଣି		ରାଜା ବୋଲାଇ ମନେ ଶୁଣି	94
		ରାଜା ଉଦାତ	
ଭୋ ମୁନି ପୁତ୍ର ଭଗବାନ		କେବଣ ଯୁଗେ କେଉଁ ବର୍ଣ୍ଣ	9 5
କି ନାମ ରୁପ ଅନୁସାରେ		ଭକତ ଭଜେ କି ପ୍ରକାରେ	9 6
କେବଣ ଯୁଗେ କେଉଁ ରୂପେ		ଶରୀର ଧରେ ମାୟାକଞ୍ଚେ	9 7
ଏହା ଶୁଣିତେ ମୋର ଇଚ୍ଛା		କହି ପୁରାଅ ମନୋବାଞ୍ଛା	9 8
ଜୀବ ଉଦ୍ଧାର ଏହୁ ବାଣୀ		କରଭାଜନ ତାହା ଶୁଣି	9 9
		କରଭାଜନ ଉଦାତ	
ବୋଲନ୍ତି ଶୁଣ ନରନାଥ		ଅଶେଷ କୃଷ୍ଣର ଚରିତ	1 0 0
କଳି କଳୁଷ ନିବାରଣ		ଯେ କରେ ଶ୍ରବଣ କୀର୍ତ୍ତନ	1 0 1
ଯେ ରୁପ ବହେ ସତ୍ୟଯୁଗେ		ତ୍ରେତା ଦ୍ୱାପର କଳିଯୁଗେ	1 0 2
ଇଚ୍ଛା ବିହାରେ ଅବତରେ		ସ୍ୱଭାବେ ନାନାରୁପ ଧରେ	1 0 3
ବିଧି-ବିଧାନେ ନାନାମତେ		ଯେ ରୁପ ପୂଜନ୍ତି ଜଗତେ	1 0 4
ଯେ ଯୁଗେ ଯେବା ଅବତାର		ଯେ ବର୍ଣ୍ଣ ନାମ ଦାମୋଦର	1 0 5
ସୁଖେ ବିହରେ ନରଲୋକେ		ଶୁଣ କହିବା ଏକେ ଏକେ	1 0 6
ପ୍ରଥମେ ଶୁକ୍ଳବର୍ଣ୍ଣ ଦେହେ		ଜଟାକଳାପ ମୁଣ୍ଡେ ବହେ	1 0 7
ହୃଦେ ଉତ୍ତରୀ ଅକ୍ଷମାଳ		ପିନ୍ଧନ୍ତି ବୃକ୍ଷର ବକଳ	1 0 8
ଆଜାନୁ ଲଘେ ଭୁଜ ଚାରି		ତ୍ରିଦଣ୍ଡ କମଣ୍ଡଳୁଧାରୀ	1 0 9
ଏମନ୍ତ ରୁପ ଭଗବାନ		ଦେଖୁ ପୂଜନ୍ତି ସାଧୁଜନ	1 1 0
ଯେ ରୁପ ସର୍ବଜନ ହିତ		ଶୁଚି ପବିତ୍ର ଶାନ୍ତ ଦାନ୍ତ	1 1 1
ତପ ଆଚରି ଶମ ଦମେ		ପ୍ରାଣ ସଂଯମୀ ମହାଶ୍ରମେ	1 1 2
ଭଜନ୍ତି ସେ ରୁପ ଚରଣେ		ନିଗମ ଧର୍ମ ଆଚରଣେ	1 1 3
ବୈକୁଣ୍ଠ ସୁପର୍ଣ୍ଣ ଲକ୍ଷଣ		ଶ୍ରୀବତ୍ସ କୌସ୍ତୁଭ ଭୃଷଣ	1 1 4

ହଂସପୁରୁଷ ଭଗବାନ	ପରମଆତ୍ମା ଦିବ୍ୟଜ୍ଞାନ	115
ଏ ରୂପେ ବହେ ସତ୍ୟଯୁଗେ	ଭକତଜନ ଅନୁରାଗେ	116
ଶୋଣିତ ବର୍ଣ୍ଣ ଚ୍ରେତାୟୁଗେ	ବିଷ୍ଣୁ ସମୂତ ଭୂମିଭାଗେ	1 1 7
ସୁନ୍ଦର ଚତୁର୍ଭୁଜ ଧର	ସୁବର୍ଣ୍ଣ-ବର୍ଣ୍ଣ କେଶ ଶିରେ	1 1 8
ତ୍ରିଗୁଣ ମେଖଳା ଉତ୍ତରୀ	ସୁନ୍ଦର ଶୁଭ ଶୁଚ ଧରି	119
ଯଜ୍ଞପୁରୁଷ ଦାମୋଦର	ସର୍ବଦେବଙ୍କ କଳେବର	1 2 0
ଅଶେଷ ଭୁବନ ଈଶ୍ଵର	ଅଜ୍ଞାନୀ ଜନେ ଅଗୋଚର	1 2 1
ସେ ରୂପ ଦେଖୁ ବିପ୍ରଗଣେ	ନିଗମ ପଥ ଆଚରଣେ	1 2 2
ଯଜ୍ଞେ ପୂଜିଲେ ଭଗବାନ	ଯେ ଯଜ୍ଞେ ବିଷ୍ଣୁ ଦରଶନ	1 2 3
ସେ ବିଷ୍ଣୁ ଯଜ୍ଞ ପୂର୍ଣ୍ଣଗର୍ଭ	ଜୟନ୍ତ ପୁଣି ସର୍ବଦେବ	1 2 4
ଯେ ଉରୁକ୍ରମ ବୃଷାକପି	ଉରୁଗାୟ ଏ ନାମ ଜପି	1 2 5
ଦ୍ଵାପର ଯୁଗେ ଶ୍ୟାମ ବର୍ଣ୍ଣ	ପୀତବସନ ପରିଧାନ	1 2 6
ନିଜ ଆସୁଧ ଧରି କରେ	ଶ୍ରୀବତ୍ସ କଉଷ୍ଠଭୂ ଉରେ	1 2 7
ଏ ଆଦି ଲକ୍ଷଣେ ଲକ୍ଷିତ	ଅଶେଷଭୁବନେ ପୂଜିତ	1 2 8
କାମକୁ ନିନ୍ଦେ କଳେବର	ସମ୍ପଦ ରାଜରାଜେଶ୍ଵର	1 2 9
ସେ ରୂପ ଦେଖୁ ମୁନିଜନେ	ପୂଜିତ ମନ୍ତ୍ରଯନ୍ତ୍ର ଧ୍ୟାନେ	1 3 0
ସେ ସର୍ବଦେବମୟ ହରି	ଏମନ୍ତ ନାମେ ସ୍ତୁତି କରି	1 3 1
ଶ୍ରୀବାସୁଦେବ ନମୋସ୍ତୁତେ	ସଙ୍କରଷଣ ବୋଲି ତତେ	1 3 2
ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ଅନିରୁଦ୍ଧ ତୁହି	ଏ ଚାରିରୂପେ ଏକଦେହୀ	1 3 3
ନମସ୍ତେ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ	ଯା'ର ଶରୀରୁ ଏ ଜଗତ	1 3 4
ତୁ ବିଶ୍ଵମୟ ବିଶ୍ଵପତି	ମହାପୁରୁଷ ସର୍ବଗତି	1 3 5
ଦ୍ଵାପର ଯୁଗେ ଏହି ମତେ	କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ପୂଜିତ ଜଗତେ	1 3 6
ଯେ ଅବା ଯେମନ୍ତ ଭାବଲ	ତା'କୁ ତେମନ୍ତ ସୁଖ ଦେଲ	1 3 7
ଦ୍ଵାପରଯୁଗେ ଶେଷ କାଳେ	କଳି ଆଗମ ଅନ୍ତରାଳେ	1 3 8
ରୂପ ପ୍ରକାଶେ ଚକ୍ରପାଣି	ଯେସନ ଇନ୍ଦ୍ର ନୀଳମଣି	1 3 9
କୃଷ୍ଣମୂରତି ଭଗବାନ	କେବଳ ନାମ-ସଙ୍କୀର୍ତ୍ତନ	1 4 0
କୃଷ୍ଣର ରୂପ ଗୁଣ ଯେତେ	ଧ୍ୟାନେ ନିରୋପି ଶୁଦ୍ଧଚିତ୍ତେ	1 4 1

ପ୍ରତିମା କରି ନାନାରୂପେ	କୃଷ୍ଣପୂଜିତ ଯଜ୍ଞକଳ୍ପେ	1 4 2
ଅଙ୍ଗ ଉପାଙ୍ଗ ଅସ୍ତ୍ର ଯେତେ	ବିଷ୍ଣୁର ପାର୍ଶଦ ସହିତେ	1 4 3
ସକଳ ପୂଜି ସାବଧାନେ	ସ୍ତୁତି କରନ୍ତି ଏ ବଚନେ	1 4 4
ହେ ମହାପୁରୁଷ ମୁକୁନ୍ଦ	ବହୁଁ ତୋ' ଚରଣାରବିନ୍ଦ	1 4 5
ମୁନି କରନ୍ତି ଯା'ରେ ଧ୍ୟାନ	ହରଇ ପରାଭବମାନ	1 4 6
ଅଭୀଷ୍ଟଫଳ କାମଧେନୁ	ତୀର୍ଥନିବାସ ଯା' ଚରଣୁ	1 4 7
ଭବ-ବିରଥୀ ଯା'କୁ ନିତ୍ୟେ	ସ୍ତୁତି କରନ୍ତି ଅବିରତେ	1 4 8
ଶରଣଜନଙ୍କ ରକ୍ଷଣ	ଭୃତ୍ୟ ଆରତ ନିବାରଣ	1 4 9
ପ୍ରଣତଜନ ଯେ ପାଳଇ	ଏ ଭବଜଳେ ନାବ ହୋଇ	1 5 0
ଯେ ରାଜଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେବଗଣେ	ଧ୍ୟାନେ ବାଞ୍ଛନ୍ତି ଯା ଚରଣେ	1 5 1
ମର୍ତ୍ତ୍ୟେ ମନୁଷ୍ୟ ଦେହ ଧରି	କେ ତାହା ପାରେ ଦୂର କରି	1 5 2
ପିତୃବଚନ ଶିରେ ଧରି	ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ଦୂରେ ପରିହରି	1 5 3
ଧାର୍ମିକ ପଣେ ଗମି ବନେ	ଯନ୍ତ୍ରିତ ପ୍ରିୟାର ବଚନେ	1 5 4
ଧାଇଁଲେ ମାୟାମୃଗ ଅର୍ଥେ	ବନଗହନ ଘୋରପଥେ	1 5 5
ସେ ପାଦେ ମୋର ନମସ୍କାର	ଧ୍ୟାନେ ଖଣ୍ଡଇ ତମ ଘୋର	1 5 6
ଯୁଗକୁ ଯୁଗ ଏହିମତେ	ପରମାନନ୍ଦ ଏ ଜଗତେ	1 5 7
ଧରଣୀ ମଧ୍ୟେ ଅବତରି	ଭ୍ରମଇଁ ନାନାରୂପ ଧରି	1 5 8
ସେ ରୂପ ପୂଜି ନରନାରୀ	ମାୟାସଂସାରୁ ଯା'ନ୍ତି ତରି	1 5 9
ସେ ପୁଣି ପଞ୍ଚିତ ବୋଲାଇ	ଗୁଣଙ୍କ ସର୍ବ ସାରଗ୍ରାହୀ	1 6 0
ସକଳ ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁମାନେ	ନିର୍ମଳ-ଚିତ୍ତେ ମହାଜନେ	1 6 1
ବେଦ ବିଚାରି ବ୍ରହ୍ମଭାଗ	ବୋଲନ୍ତି ଧନ୍ୟ କଲିଯୁଗ	1 6 2
ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆଦି ଚାରିବର୍ଣ୍ଣେ	କୃଷ୍ଣର ନାମ ସଂକୀର୍ତ୍ତନେ	1 6 3
ମୁଖେ ଉଚ୍ଚାରି ନିତି ନିତି	ଅଶେଷ ପାପୁଁ ନିଞ୍ଚରନ୍ତି	1 6 4
କଳି-କଳୁଷ ଦୁଷ୍ଟଚିତ୍ତେ	ଗୃହ କଷଣ ଅବିରତେ	1 6 5
ନାମ-କୀର୍ତ୍ତନେ ଯେବେ ଆ'ନ୍ତି	ସଂସାରେ ନାହିଁ ତାଙ୍କ ଭ୍ରାନ୍ତି	1 6 6
ପରମ ଲାଭ ଏଥୁ ନାହିଁ	କୃଷ୍ଣ ଭକତି ହୃଦେ ଲଞ୍ଜି	1 6 7
ପ୍ରଜାଏ ସତ୍ୟଯୁଗ ଆଦି	ଭବିଷ୍ୟ କଥାକୁ ସମ୍ପାଦି	1 6 8

ଚିତ୍ତେ କଞ୍ଚି ଅନୁରାଗେ	ଆମ୍ଭେ ଜନ୍ମିବୁ କଳିଯୁଗେ	169
ସେ ଯୁଗେ ନାମ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ	କରି ତରିବେ ସର୍ବଜନ	1 7 0
ତାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟେ ଆମ୍ଭେ ଥାଇ	ତୁଷ୍ଟେ ଗୋବିନ୍ଦ ନାମ ଗାଇ	1 7 1
ଭକତ ମୁଖୁଁ କୃଷ୍ଣ ଶୁଣି	ତରିବୁ ଭବତରଙ୍ଗିଣୀ	1 7 2
ଗୋବିନ୍ଦ-ଚରଣାରବିନ୍ଦ	ସ୍ଵାଦୁ-ସୁଗନ୍ଧ-ମକରନ୍ଦ	1 7 3
ମନ-ଭ୍ରମରେ କରି ପାନ	ଯେ ଅବା ଥିବେ ସାଧୁଜନ	1 7 4
ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ମିତ୍ରପଣେ	ସେବିବୁଁ କୃଷ୍ଣର ଚରଣେ	1 7 5
ଏମନ୍ତ ଚିତ୍ତେ କରି ଆଶା	କଳିକି କରନ୍ତି ପ୍ରଣଂସା	1 7 6
କଳିରେ ବିଷ୍ଣୁ-ପରାୟଣ	ହୋଇ କରିବେ ନାମମାନ	1 7 7
ଦ୍ରାବିଡ଼ ଦେଶରେ ଅନେକ	ଜନ୍ମିବେ ହରିଭକ୍ତ ଲୋକ	1 7 8
ଯେ ଦେଶେ ନଦୀ ତାମ୍ରପର୍ଣ୍ଣୀ	ଯେ କୃତମାଳା ପସ୍ଵିନୀ	1 7 9
କାବେରୀ ପୁଣ୍ୟା ମହାନଦୀ	ପ୍ରାଚୀ ତୀର୍ଥାଦି ଛନ୍ତି ଭେଦି	1 8 0
ତାହାଙ୍କ ଜଳ କରି ପାନ	ନିର୍ମଳ ହେବ ତା'ଙ୍କ ମନ	1 8 1
ଲବେ ନିମିଷେ କ୍ଷଣେ ଲେଖେ	ଯେ ଅବା ଥିବେ ଯେଉଁ ଦେଶେ	1 8 2
କୃଷ୍ଣର ନାମ ଉଲେ ଗାଇ	ରୋମ-ପୁଲକ ତନୁ ବହି	1 8 3
ନୟନୁ ବହେ ଅଶୁଭଳ	ଲଭିବେ କୋଟିତୀର୍ଥଳ	1 8 4
ଏ ବଡ଼ ଲାଭ ଏ ଜଗତେ	କୃଷ୍ଣ-ଭଜନ ନାନାମତେ	1 8 5
ନିରତେ ସୁଖେ ଉଚ୍ଚାରିବେ	ଅଶେଷ ପାପୁଁ ନିସ୍ଵରିବେ	1 8 6
ସୁଖେ ଗୁଣିବେ କୃଷ୍ଣନାମ	ଶ୍ରବଣ ମାତ୍ରେ ଅଭିରାମ	1 8 7
ସ୍ଵରଣ କରି ହୃଦମଧ୍ୟେ	ଜନ୍ମ ମରଣ ବନ୍ଧ ଛେଦେ	1 8 8
ଦେବତା ରକ୍ଷି ପିତୃ ଭୂତ	ଯେ ଅବା ଅଛନ୍ତି ଆଗତ	1 8 9
ସେମାନଙ୍କର କର୍ମମାନ	ନ କଲେ ରଣୀ ହୋନ୍ତି ଜନ	1 9 0
ଯେ ସର୍ବଭାବେ କୃଷ୍ଣପାଦେ	ଶରଣ ଗଲେ ଅପ୍ରମାଦେ	1 9 1
ସେ ରଣୀ ନୋହେ ଏହାଙ୍କର	ଆବର ନୁହଇ କିଙ୍କର	1 9 2
ଯେ ଅନ୍ୟଭାବ ପରିହରି	କୃଷ୍ଣଚରଣେ ଆଶ୍ରେ କରି	1 9 3
ହରି ତା' ହୃଦୟକମଳେ	ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ସର୍ବକାଳେ	1 9 4
ତା'ର ବିକର୍ମ ଯେତେ ଥା'ନ୍ତି	ହେଲେ ସମସ୍ତ ବିନାଶକ୍ତି	1 9 5

ଏ ଭାବେ କୃଷ୍ଣଭକ୍ତଜନ	ଶୁଣ ହେ ବିଦେହରାଜନ	1 9 6
	ନାରଦ ଉବାଚ	
ଏମନ୍ତେ ନବମୁନିଗଣେ	ରାଜାଙ୍କୁ ଚାହିଁ ଜଣେ ଜଣେ	1 9 7
କହିଲେ ଭାଗବତ ଧର୍ମ	ଯେ ରୂପେ କୃଷ୍ଣସେବାକର୍ମ	1 9 8
ଶୁଣି ସାନନ୍ଦ ଦଞ୍ଚୁଧାରୀ	ରୋମ-ପୁଲକେ ତନୁ ଘାରି	1 9 9
ନୟନୁଁ ଅଶୁଭଳ ଝରେ	ନିର୍ମଳ ବାହ୍ୟ ଅଭ୍ୟନ୍ତରେ	2 0 0
ମୁନିଙ୍କ ଚରଣେ ପୁଜିଲା	ଆନନ୍ଦେ ନୟନ ବୁଜିଲା	2 0 1
ତକ୍ଷଣେ ସଭା-ବିଦ୍ୟମାନେ	ମୁନି ଚଳିଲେ ଅନ୍ତର୍ଦାନେ	2 0 2
ଯେ ଧର୍ମ କହିଗଲେ ମୁନି	ନିମି ତା ହୃଦୟରେ ଘେନି	2 0 3
ଭାବି ହୋଇଲେ ଭ୍ରୁଁ ପାର	ଏବେ ହୋ ଶୁଣ ଯଦୁବୀର	2 0 4
ତୁ ଏବେ ଏହି ଧର୍ମ କରି	ଅନ୍ତେ ଲଭିବୁ ନରହରି	2 0 5
ଧନ୍ୟ ଯାଦବ ତୋ ଜୀବନ	ଯାହାର ପୁତ୍ର ଭଗବାନ	2 0 6
ଲଭିଲୁ ପୂର୍ବ-ତପଫଳେ	ଏଣୁ ତୋ ଯଶ ମହାତଳେ	2 0 7
ବିଖ୍ୟାତ ତିନିଭୁବନରେ	ଯେ ଯଶ ଗାଇ ପ୍ରାଣୀ ତରେ	2 0 8
ଆସନ ଭୋଜନ ଶୟନେ	ନିରତେ ଦେଖୁ ତୁ ନୟନେ	2 0 9
ଏ ମୋର ପୁତ୍ର ବୋଲି ଭୋଲେ	ତୁମ୍ଭନ ଦେଇ ଧରୁ କୋଲେ	2 1 0
ବ୍ରହ୍ମଙ୍କୁ କରୁ ଆଲିଙ୍ଗନ	ଏଣୁ ତୁ ତିଭୁବନେ ଧନ୍ୟ	2 1 1
ଦକ୍ତବିକଟ ବିଦୁରଥ	ଶାଲ୍ ପୌଣ୍ଡ୍ରକ ଚେଦିନାଥ	2 1 2
କଂସ ମାଗଧ ଆଦି ଯେତେ	ଦୁଷ୍ଟେ ଯେ ଥିଲେ ଭୂମିଗତେ	2 1 3
କୃଷ୍ଣେ ବଲରୀଭାବ ବହି	ପଶିଲେ ତା'ଙ୍କ ଦେହେ ଯାଇ	2 1 4
ସେ ହରି ଚରଣ କମଳେ	ଯେ ଭଜେ ପ୍ରେମଭାବେ ଭୋଲେ	2 1 5
ତାହାଙ୍କ ଗତି କେବା ଜାଣି	ବ୍ରହ୍ମାଣଙ୍କର ନ ପ୍ରମାଣି	2 1 6
କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ପୁତ୍ର ତୁ ନ ମଣ	ସେ ଚି ଅନାଦି ନାରାୟଣ	2 1 7
ଆଦିପୁରୁଷ ତୋ'ର ଘରେ	ମାୟା ମନୁଷ୍ୟ ଅବତାରେ	2 1 8
ହେଲେ ଅସୁରବଳ ମାରି	ଆପତୁଁ ଅବନୀ ଉଦାରି	2 1 9
ସ୍ଵଭାବେ ଜନ୍ମ ଯା'ର ନାହିଁ	ମନ ବଚନେ ଭେଦ କାହିଁ	2 2 0
ସେ ହରି ଦେବକୀ ଉଦରେ	ଜନ୍ମ ଲଭିଲେ ତୋ'ର ପୁରେ	2 2 1

ତୋ ଯଶ ଜଗତେ ବିସ୍ତାରି	ପୁଣି ସେ ଯିବେ ନିଜପୁରୀ	222
	ଶୁକ ଉବାଚ	
ଏମନ୍ତେ ନାରଦର ବାଣୀ	ଦେବକୀ ବସୁଦେବ ଶୁଣି	223
ତନ୍ମୁ ପୁଲକେ ରୋମରାଜି	ଅଶୁଚଞ୍ଚଳେ ଚକ୍ଷୁ ବୁଦ୍ଧି	2 2 4
କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ପ୍ରତୁଭାବେ ମଣି	କିଛି ନ ବୋଲି ହେଲେ ତୁନି	225
ବୋଲନ୍ତି ଶୁକମୁନିବର	ସେ ନବ ରକ୍ଷଭକ୍ତମର	2 2 6
ନିମିର ଯଜ୍ଞଶାଳେ ଥାଇ	ଯେ ଇତିହାସ ଗଲେ କହି	2 2 7
ସେ ଧ୍ୟାନଯୋଗ ପୁରାତନ	ବିଶେଷେ ନାରଦ ବଚନ	2 2 8
ଯେ ଏହା ଶ୍ରବଣେ ଶୁଣନ୍ତି	କି ଅବା ବଦନେ ଗୁଣନ୍ତି	2 2 9
ସକଳ ପାପୁଁ ଯାନ୍ତି ତରି	ଅନ୍ତେ ଲଭନ୍ତି ନରହରି	2 3 0
କହିଲା ଦାସ ଜଗନ୍ନାଥ	ସଂସାର ହିତେ ଭାଗବତ	2 3 1
ହରିଚରିତ ଗୀତବନ୍ଧେ	ସଂକ୍ଷେପେ ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧେ	2 3 2
ଅମୃତ ରସମୟ ଗୀତ	ଶୁଣନ୍ତେ ଜଗତ ପବିତ୍ର	2 3 3

ଇତି ଶ୍ରୀମଦଭାଗବତେ ମହାପୁରାଣେ ପାରମହଂସ୍ୟାଂ ସଂହିତାୟାଂ ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧେ

ଷଷ୍ଠୋଦଧ୍ୟାୟଃ ||

ସପ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟ

ଆନନ୍ଦେ ପରୀକ୍ଷିତ ଆଗେ	ଶୁକ କହନ୍ତି ଅନୁରାଗେ	1
	ଶୁକ ଉବାଚ	
ବ୍ରହ୍ମା ଶଙ୍କର ପୁରନ୍ଦର	ସଙ୍ଗତେ ଚନ୍ଦ୍ର ଦିବାକର	2
ଗନ୍ଧର୍ବ କିନ୍ନର ଚାରଣ	ସାଧ ଯେ ସିଦ୍ଧ ଦେବଗଣ	3
କୁବେର ସମୀର ବରୁଣ	ଦ୍ଵାଦଶ ବିଶ୍ଵଦେବା ପୁଣ	4
ପିତୃ ଗୁହ୍ୟକ ରକ୍ଷି ଆଦି	ଯକ୍ଷ ରାକ୍ଷସ ସେ ପ୍ରସିଦ୍ଧି	5
ନାଗ ଅପ୍ସରା ବିଦ୍ୟାଧରେ	ଏ ଆଦି ଯେତେ ଅନୁଚରେ	6
ଚଳିଲେ ଚଢ଼ି ନିଜାସନେ	ଦ୍ଵାରକା କୃଷ୍ଣଦରଶନେ	7
ମନୁଷ୍ୟ ରୂପେ ନରହରି	ଦେବକୀ ଗର୍ଭେ ଅବତରି	8
ନିର୍ଗୁଣ ବ୍ରହ୍ମ ଜନହିତେ	ଯଶ ବିସ୍ତାରି ଏ ଜଗତେ	9
ଯା' ଯଶ କଳମସ ହରେ	ଯା'ର ଶ୍ରବଣେ ପ୍ରାଣୀ ତରେ	1 0

ତାହାର ଦରଶନ ଅର୍ଥେ	ରାତ୍ରେ ମିଳିଲେ ଶୁନ୍ୟପଥେ	1 1
ଦେଖିଲେ ଦ୍ଵାରକା ମଞ୍ଚଳ	ଯହିଁ ବିଜୟ ଆଦିମୂଳ	1 2
ଭୁବନମଙ୍ଗଳ ଶ୍ରୀମୁଖ	ଦେଖିଲେ ଖଣ୍ଡେ ଭବଦୁଃଖ	1 3
ଦ୍ଵାରକାପୁରେ ସର୍ବସିଦ୍ଧି	ଯହିଁ ସେବନ୍ତି ଅଷ୍ଟନିଧି	1 4
ସର୍ବ ସମ୍ପଦ ମୂଳ ଛାନ	ଦେଖିଲେ ମୋହେ ପ୍ରାଣୀ ମନ	1 5
ସକଳ ଭୁବନ ଉପମା	କେ ମୁଖେ କହୁ ଗୁଣ ସୀମା	1 6
ଆକାଶେ ଦେବେ ରଥେ ଥାଇ	ଜୟଶବଦ ତୁଣ୍ଡେ ଗାଇ	1 7
ନନ୍ଦନବନ୍ଧୁ ପୁଷ୍ପ ଆଣି	ପ୍ରୋକ୍ଷଣ କରି ଗଙ୍ଗାପାଣି	1 8
ମଲ୍ଲିକା ଜାତି ପାରିଜାତ	ବିଚିତ୍ରମାଳା ଅପ୍ରମିତ	1 9
ବୃକ୍ଷ କରନ୍ତି କୃଷ୍ଣଦେହେ	ପୁଗନ୍ଧ ଜଳଧାରା ପ୍ରାୟେ	2 0
ପୁଷ୍ପେ ଆଛାଦି ଯଦୁବୀର	ଯେସନେ ସମୁଦ୍ର ଉଲ୍ଲୋଳ	2 1
ସକଳ ଦେବେ ଏକମେଳେ	ଜୟ ଶବଦ ମୁଖଗୋଳେ	2 2
କପୋଳେ ବେନିକର ଦେଇ	ବୋଲନ୍ତି କୃଷ୍ଣମୁଖ ଚାହିଁ	2 3

ଦେବଗଣ ଉବାଚ

ନମୋ ନମସ୍ତେ ଆଦିମୂଳ	ଶରଣ ତୋ ପାଦକମଳ	2 4
ନମୋ ଗୋବିନ୍ଦ ହେ ଅରୁ୍ୟତ	ତୁ ନାଥ ପ୍ରାଣୀ ପଞ୍ଚଭୂତ	2 5
ତୋହର ଅଭୟ ଚରଣ	ଅଶେଷ ଜନ୍ତୁଙ୍କ ଶରଣ	2 6
ସର୍ବ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ବୁଦ୍ଧି ମନ	ପ୍ରାଣାଦି ଏ ଦଶପଦନ	2 7
ଏ ଆଦି ବିଷୟ ସକଳେ	ଶରଣ ତୋର ପାଦମୂଳେ	2 8
ସେ ପାଦପଦ୍ମ ସୁଖେ ହେଦି	ମୁନିଏ ଭକ୍ତଭାବେ ଭଜି	2 9
ଆରୁତ୍ର ଯୋଗୀ ଯୋଗବଳେ	ନିଶ୍ଚଳେ ହୃଦୟ କମଳେ	3 0
ଆରୋପି ଅଭୟ ଚରଣ	ନିଶ୍ଚିନ୍ତେ ପଶନ୍ତି ଶରଣ	3 1
ଅଶେଷ ଜନ୍ତୁହୃଦଗତେ	କର୍ମ-ବାସନା-ରଞ୍ଜୁ ଯେତେ	3 2
ନିମିଷେ ଧ୍ୟାନେ ତା' ସଂହାରେ	ରବି ଯେସନେ ଅକ୍ଷକାରେ	3 3
ଭବ-ଜଳଧି ସୁଖ-ନାବ	ତୋ'ର ଚରଣ ପଦ୍ମନାଭ	3 4
ଆନ୍ଦେ ସକଳ ଦେବଗଣ	ତୋ' ପାଦେ ପଶିଲୁ ଶରଣ	3 5
ତୁ ନାଥ ଜଗତ ଜୀବନ	ଅଶେଷ ଭୁବନ ପାବନ	3 6

ତୁ ନାଥ ରଜଗୁଣ ଧରି	ବିଧାତା ରୂପେ ସୃଷ୍ଟି କରି	37
ସାତ୍ତ୍ୱିକେ ବିଷ୍ଣୁରୂପ ହୋଇ	ପାଳନ କରୁ ନାଥ ତୁହି	38
ତମେ ସଂହାରୁ ଅନ୍ତଃକାଳେ	ତୋ ମାୟା ଲୀଳା ଯୋଗବଳେ	3 9
ସୃଷ୍ଟି ପାଳନ ସଂହାରଣ	କ୍ରମେ ସେ ସଂସାର କାରଣ	4 0
ସ୍ୱଭାବେ ତୁ ଯେ ସର୍ବଦେହୀ	ତୁ ଭୁଞ୍ଜୁ ପ୍ରାଣୀଙ୍କି ଭୁଞ୍ଜାଇ	41
ସେ ଦୋଷ ନ ଲାଗଇ ତୋରେ	ନଳିନୀଦଳ ଯେହ୍ନେ ନୀରେ	4 2
ତୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମସ୍ତ ଠାବରେ	ଶରଣ ଗଲୁ ତୋ' ପସ୍ତରେ	4 3
ତୁ ନାଥ ସର୍ବତ୍ର ସମାନ	ନିର୍ଝିକ୍ତସୁଖ ତୋ'ର ସ୍ଥାନ	4 4
ଯେଣୁ ନ ଲାଗେ ଶୁଭାଶୁଭ	ତେଣୁ ତୁ ସଂସାରେ ତୁଲ୍ଲଭ	4 5
ବିବିଧ ତପ ବ୍ରତ ଦାନ	ଯୋଗ ସମାଧି ଆତ୍ମଜାନ	4 6
ଏ ଆଦି ସକଳ ସାଧନ	ସାଧି ପବିତ୍ର ନୋହେ ଜନ	4 7
ତୋହର ନାମ ଯଶଗୁଣ	ଯେ କରେ ଶ୍ରବଣ କୀର୍ତ୍ତନ	4 8
ଶ୍ରଦ୍ଧା ଭକତି ଶୁଦ୍ଧଚିତ୍ତେ	ତୋ' ରୂପେ ଦେଖେ ହୃଦଗତେ	4 9
ସର୍ବ ମୁନିଙ୍କ ମୋକ୍ଷଧାନ	କରେ ସମାନଭୂତି ଦାନ	5 0
ତୋ'ର ଚରିତ ଯୁଧା ପାନ	ନିରତେ କରେ ଯା'ର ମନ	5 1
ସେ ପ୍ରାଣୀ ଭରୁ ଯା'ନ୍ତି ତରି	ବିପ୍ର ନ ତରେ କର୍ମ କରି	5 2
ଭକ୍ତିରେ ପ୍ରୀତି ନାହିଁ ଯା'ର	ସେ କାହିଁ ନାଶେ ତୋ' ପସ୍ତର	5 3
ବେଦ ଉକତେ କର୍ମ କରେ	ଲକ୍ଷ୍ମୀଦି ଦେବରୂପେ ତୋରେ	5 4
ଭଜନ୍ତି ବିପ୍ରେ ଯେ ପସ୍ତର	ଯଜ୍ଞରେ ଦେଇ ଘୃତଧାର	5 5
ତୋ' ମାୟା ଜାଣି ଆତ୍ମଯୋଗୀ	ଯେ ପାଦେ ସେବେ ସର୍ବତ୍ୟାଗୀ	5 6
ସେ ପାଦେ ପଶିଲୁ ଶରଣ	ଆତ୍ମ ଅଶୁଭ ପରିତ୍ରାଣ	5 7
ତୁ ନାଥ ଦେବକୀର ବଳା	ତୋ'ର ହୃଦରେ ବନମାଳା	5 8
ଲମ୍ବଇ ପର୍ଯ୍ୟୁଷିତ ହୋଇ	ଦେଖୁ କମଳା ନ ସହଇ	5 9
ମଣଇ ସପତଣୀ ପ୍ରୀତ୍ତେ	ଯେଣୁ ଶୋଭଇ ତୋର ଦେହେ	6 0
ତଥାପି ଦେଖୁ ତୋ' ବଦନ	ସପତ୍ନୀଭାବ ଛାଡ଼ି ମନ	6 1
ନିବେଶି ତୋହର ପସ୍ତରେ	କମଳମାଳେ ପୁନା କରେ	6 2
ତୋ'ର ଅଭୟ-ପଦ୍ମପାଦ	ହରଇ ବିଷୟ-ବିଷାଦ	6 3

ତୋହର ତ୍ରିବିକ୍ରମ ରୂପ	ଆତ୍ମେ ଯେ ଦେଖୁଲୁ ସମୀପ	64
ତୋ' ନାଭିକମଳୁଁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ	ଚରଣ ଗଳା ଅନ୍ତରୀକ୍ଷେ	65
କେ କରିପାରେ ତାହା ହେତୁ	ଅଭୁତ ଯେହ୍ନେ ଧୂମକେତୁ	6 6
ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ ଚରଣ ବାଜିଲା	ଶବଦେ ପ୍ରକୃତି କର୍ମିଲା	6 7
ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଫୁଟି ପାଦବଳେ	ଗଙ୍ଗା ପଡ଼ିଲା ଅନ୍ତରାଳେ	68
ତିନି ଭୁବନେ ଜଳରାଶି	ଧୂଳ ପତାକା ପ୍ରୀୟ ଦିଶି	6 9
ଅସୁରକୁଳ ଭୟଙ୍କର	ଆତ୍ମ ନିର୍ଭୟ ସୁଖଘର	7 0
ସୁଜନ ସୁଖ ଭୋଗ ଅର୍ଥ	ଖଳକୁ ବୃଜନ ପ୍ରାପତ	7 1
ସେ ପାଦପଦ୍ମେ ଭଗବାନ	ପବିତ୍ର କର ଆତ୍ମ ମନ	7 2
ଯେ ପାଦ ଭବସିନ୍ଧୁ-ସେତୁ	ଅଶୁଭଗଣ ଧୂମକେତୁ	7 3
ଅଶେଷ ଲୋକ ଜ୍ଞାନଗୁରୁ	ଆତ୍ମର ମଙ୍ଗଳ ବିଷ୍ଣାରୁ	7 4
ଭୋ ନାଥ ତୋହର ମହିମା	କେ କହିପାରେ ଗୁଣସମୀ	7 5
ନାସିକା ରକ୍ତେ ରଞ୍ଜୁ ଭେଦି	ଦୃତେ ବୃଷଭ ଯେହ୍ନେ ବାନ୍ଧି	7 6
ସେ ପୁଣି ବନ୍ଦୀଶାଳେ ଥା'ନ୍ତି	ଅନ୍ୟାନ୍ୟେ ହିଂସା ଆଚରନ୍ତି	7 7
ବ୍ରହ୍ମାଦି ଦେବେ ସେହିମତେ	ଯନ୍ତ୍ରିତ ତୋହର ଆସ୍ତତ୍ତେ	7 8
ତୁ କାଳରୂପୀ ଦାମୋଦର	ପ୍ରକୃତି ପୁରୁଷ ହିଁ ପର	7 9
ଏଣୁ ତୁ ପୁରୁଷ ପୁରାଣ	ତୋହର ଅଭୟ ଚରଣ	8 0
ଅଭୟବର ଦୀକ୍ଷାଗୁରୁ	ଆତ୍ମର ଦୁଃଖ ତାପ ହରୁ	8 1
ସୃଷ୍ଟି ପାଳନ ସଂହାରଣ	ତୁ ନାଥ ଜଗତକାରଣ	8 2
ତୁହି ସେ କାଳରୂପ ଧରୁ	ପ୍ରକୃତି ପୁରୁଷ ସଂହାରୁ	8 3
ସେ ବେନି ତୋର ତହୁଁ ଜାତ	ପ୍ରଥମେ କରନ୍ତି ଜଗତ	8 4
ପ୍ରକୃତି ପୁରୁଷ ବିକାରେ	ବିଶ୍ୱ ଅଙ୍ଗୁର ଗର୍ଭେ ଧରେ	8 5
ତହୁଁ ମହତ ହେମମସ୍ତ	ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ କରୁ ତୁ ଉଦୟ	8 6
ପୃଥିବୀ ଆଦି ପଞ୍ଚଭୂତ	ମନ ଅହଙ୍କାର ଏ ସାତ	8 7
ଏ ରୂପେ ସତ୍ତ୍ୱଆବଶେ	ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ କରୁ ତୁ ଭିଆଣ	88
ତୋର ଭିତରେ ଏ ସଂସାର	ରଚନା ତତ୍ତ୍ୱର୍ଣ୍ଣପୁର	8 9
ସ୍ଥାବର ଆଦି ଚାରିବର୍ଣ୍ଣ	ମଧ୍ୟେ ବିରାଜେ ତ୍ରିଭୁବନ	9 0

ଭୋ ନାଥ ଚୋ'ର ମାୟାବଳେ		ତ୍ରିଗୁଣ ଘଣେ ଶୟଳେ	91
ଜୀବନ ରୁପ ତୁମ୍ଭେ ଧର		ସର୍ବ ବିଷୟ ଭୋଗକର	92
ନିତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ତୁମ୍ଭ ଦେହୀ		ବିଷୟ ବାଧା ନ ଲାଗଇ	9 3
ଷୋଳସହସ୍ର ଚୋ' ରମଣୀ		ତୋ ମନ ନ ପାରିଲେ ଜାଣି	9 4
ବିବିଧ କାମ ପୁଷ୍ପରେ		କଟାକ୍ଷ ଭୂଭଙ୍ଗୀ ବିକାରେ	95
ଏଣୁ ଅରୁ୍ୟତ ତୋର ନାମ		ନିର୍ଲେପ ନିତ୍ୟ ସୁଖଧାମ	9 6
ଚୋ'ର ଅମୃତ କଥାମୟେ		ସଂସାର ନଦୀରୁ ପେ ବହେ	9 7
ଚୋ' ପାଦନୀର ସୁରନଦୀ		ବହେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ମଧ୍ୟେ ଭେଦି	9 8
ଜଳେ ତ୍ରିଲୋକପାପ ହରେ		ଯେ ମୁଖେ ଗଙ୍ଗାନାମ ଧରେ	9 9
ଏ ବେନିନଦୀ ମଧ୍ୟେ ସ୍ନାନ		ଯେ କରେ ଧନ୍ୟ ତା' ଜୀବନ	1 0 0
ନିଜ ଭୁବନେ ଥାଇ ପ୍ରାଣୀ		ଯେ ନିତ୍ୟ କୃଷ୍ଣକଥା ଶୁଣି	1 0 1
ନିର୍ମଳ କରି ରୁଦ୍ଧି ମନ		ଯେ କରେ କଥାମୃତେ ସ୍ନାନ	1 0 2
ଯେ ଅବା ପଶି ଗଙ୍ଗାଜଳେ		ସ୍ନାନ କରନ୍ତି ସୁଖଭୋଳେ	1 0 3
ତୋଷେ କରନ୍ତି ଜଳ ପାନ		ତୁଣ୍ଡେ ଉଜାରି ଚୋ'ର ନାମ	1 0 4
ଏମନ୍ତେ ବେନିନଦୀ ମଧ୍ୟେ		ଯେ ସ୍ନାନ କରନ୍ତି ଆନନ୍ଦେ	1 0 5
ଧରନ୍ତି ଦୁଃଖ ସୁଖେ ଦେହୀ		ଚୋ' ମାୟା ତାକୁ ନ ଲାଗଇ	1 0 6
ଏମନ୍ତେ ନାନାସ୍ତୁତି ଭଣି		ଦେବେ ନମିଲେ ଚକ୍ରପାଣି	1 0 7
ଶୂନ୍ୟ ମଞ୍ଚଳେ ରଥେ ଥାଇ		କପୋଳେ ବେନିକର ଦେଇ	1 0 8
କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ବନ୍ଦି ପ୍ରଜାପତି		ବୋଲନ୍ତି ଶୁଣ ଦାଶରଥ	1 0 9
ବାସବ ଆଦି ଦିଗପାଳେ		ନମିଲେ ଚୋ'ର ପାଦତଳେ	1 1 0
ତାହାଙ୍କ ବୋଲ ତୁମ୍ଭେ ଧରି		ଦେବକୀ ଗର୍ଭେ ଅବତରି	1 1 1
ବିନାଶି ଅନେକ ଅସୁର		ହରିଲ ଅବନୀର ଭାର	1 1 2
ହେ ଦେବଦେବ ଜଗନ୍ନାଥ		ହେ ହୃଷୀକେଶ ପରମାର୍ଥ	1 1 3
ଗୋବିନ୍ଦ କୃଷ୍ଣ ଦାମୋଦର		ଆତ୍ମର କଷ୍ଟ ଗଲା ଦୂର	1 1 4
ଦେବଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଉପଦେଶେ		ଆଉ ତ ଭାରା ନାହିଁ ଶେଷେ	1 1 5
ଦୁଷ୍ଟ ସଂହାରି ସାଧୁକୁଳେ		ଧର୍ମ ଆରୋପିଲ ନିଷ୍ଠଳେ	1 1 6
ଧରଣୀ ସଙ୍କଟୁ ଉଦ୍ଧରି		ଚୋ' ଯଶ ସର୍ବଦିଗେ ପୁରି	1 1 7

ଯାଦବ ବଂଶେ ଦେହ ଧରି		ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଅଭୂତ କର୍ମ କରି	118
ସମ୍ଭବି ଭୁବନମଞ୍ଚଳେ		ଯେ ଅବା କଲ ଶିତିତଳେ	119
ସେ କଳିମଳ-ବିନାଶନ		ଯେ ମୁଖେ କରିବେ କୀର୍ତ୍ତନ	1 2 0
ସେ ଜନମଧ୍ୟେ ପୁଣ୍ୟଦେହୀ		ତାକୁ ନ ଲାଗେ ତୁମ୍ଭ ମାୟା	1 2 1
ତୁ ଦେବ ବସୁଦେବ ଘରେ		ଜନ୍ମିଲୁ ଦେବକୀ ଉଦରେ	122
ଶତ୍ରୁ ଅଧିକ ପଞ୍ଚବିଂଶ		ତୁମ୍ଭର ପୁରିଲା ବସ୍ତ୍ରସ	1 2 3
ମନୁଷ୍ୟଭୋଗ ପୁଣ୍ଡ୍ର ହୋଇ		ଆଉ ତ ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ	1 2 4
ଦେବଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇ		ନିଜ ଭୁବନେ ଚଳ ତୁହି	1 2 5
ଯାଦବବଂଶ ମହୀତଳେ		ମରିବେ ବିପ୍ରଶାପବଳେ	1 2 6
ତୁ ନାଥ ଜ୍ଞାନ ଧ୍ୟାନ ଦୀକ୍ଷା		ଯେବେ ତୁମ୍ଭର ହୋଏ ଇଚ୍ଛା	1 2 7
ଆତ୍ମର ବାକ୍ୟ ଅନୁସରି		ଭୋ ନାଥ ଚଳ ନିଜପୁରୀ	1 2 8
ତୁ ନାଥ ଜୀବନ ଆତ୍ମର		ଆତ୍ମେ ଯେ ଚୋହର କିଙ୍କର	1 2 9
ତୁମ୍ଭ ଗୋଚରେ ଜ୍ଞାନଦୀକ୍ଷା		ଶରଣ ଗଲୁ କର ରକ୍ଷା	1 3 0
ବ୍ରହ୍ମା ବଚନେ ଅବଧାନ		ବୋଲନ୍ତି ଦେବକୀନନ୍ଦନ	1 3 1
		ଭଗବାନ ଉଦାଚ	
ଗଭୀର ନାଦେ ଦାମୋଦର		ବୋଲଲେ ଶୁଣ ଦେବବର	1 3 2
ତୁମ୍ଭ ବଚନ ଅନୁସରି		ମଞ୍ଚେ ମାନବ ଦେହଧରି	1 3 3
ଅବନୀଭାରା କଳି ନାଶ		କେବଳ ନୋହିଲା ଉଶ୍ୱାସ	1 3 4
ଏ ଯଦୁବଂଶ ବାହୁବଳେ		ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଆଜ୍ଞାଦିବେ ହେଲେ	1 3 5
ଯେସନେ ସମୁଦ୍ର ଉଲ୍ଲୋଳ		ଲଂଘିଲେ ନ ରହଇ କୁଳ	1 3 6
ଏହାଙ୍କୁ ସଂହାର ନ କରି		ଯେବେ ମୁଁ ଯିବି ନିଜପୁରୀ	1 3 7
ତେବେ ଯାଦବଦଳ ତ୍ରାସେ		ଲୋକେ ନଶିବେ ଦଶଦିଗେ	1 3 8
ମୁହିଁ ବିନାଶି ଦୁଷ୍ଟବଳ		ଧରଣୀ ନ କଲି କୁଶଳ	1 3 9
ଏବେ ମୁଁ ନିଜ ବଂଶ ମାରି		ଧରଣୀ ସଙ୍କଟୁ ଉଦ୍ଧରି	1 4 0
ତେବେ ସେ ଯିବି ନିଜଜ୍ଞାନେ		ଏମନ୍ତେ କୃଷ୍ଣର ବଚନେ	1 4 1
ବ୍ରହ୍ମାଦି ସର୍ବଦେବଗଣେ		ନମିଲେ କୃଷ୍ଣର ଚରଣେ	1 4 2
କୃଷ୍ଣବଚନ ଶିରେ ଧରି		ଗଲେ ସେ ଯେ ଯାହାର ପୁରୀ	1 4 3

ଏବେ ହୋ ଶୁଣ ମହାପତି		ଅଭୂତ ଗୋବିନ୍ଦର ଗତି	144
ଭୂମି ଗଗନ ଅଷ୍ଟଦିଶେ		ଘୋର ଅଭୂତ ଯଦୁବଂଶେ	145
ଉତ୍ପାତ ଦିଶେ ନିରନ୍ତରେ		ଦ୍ଵାରକା ବାହ୍ୟ ଅଭ୍ୟନ୍ତରେ	1 4 6
ଦେଖୁ ଚକିତ ଚକ୍ରପାଣି		ପୁଚ୍ଛନ୍ତି ରୁଧନନେ ଆଣି	1 4 7
ଦେଖ ଉତ୍ପାତ ଘୋରନାଦ		କି ଅବା ପଡ଼ିବ ପ୍ରମାଦ	148
ବ୍ରାହ୍ମଣ ଶାପ କୋପାନଳ		ନିଶ୍ଚେ ଦହିବ ଯଦୁକୁଳ	1 4 9
ସେ ବିପ୍ରଶାପ କ୍ଷୟ ଅର୍ଥେ		ଉପାୟ ନ ଦିଶଇ ଏଥେ	1 5 0
ଏଣୁ ଦ୍ଵାରକାପୁରେ ବାସ		ଆତ୍ମର ନୁହଇ ବିଶ୍ଵାସ	1 5 1
ପ୍ରଭାସତୀର୍ଥେ ଚାଲ ଯିବା		ଯହିଁ ସକଳ ତୀର୍ଥସେବା	1 5 2
ଦକ୍ଷେ ହେଁ ବିଳମ୍ବ ନ କର		ଦେଖ ଉତ୍ପାତ ଭୟଙ୍କର	1 5 3
ପୁଣି ବୋଲନ୍ତି ଚକ୍ରପାଣି		ଆତ୍ମେ ପୁରାଣେ ଅଛୁଁ ଶୁଣି	1 5 4
ଦକ୍ଷର ଶାପେ ଚନ୍ଦ୍ର ଅଙ୍ଗେ		ବାଧୁଲୀ ରାଜଯଜ୍ଞା ରୋଗେ	1 5 5
ସେ ପୁଣି ବ୍ରହ୍ମାବାକ୍ୟେ ଗଲା		ପ୍ରଭାସତୀର୍ଥେ ସ୍ନାନ କଲା	1 5 6
ତକ୍ଷଣେ ହୋଇଲା ନୀରୁଦ		ଅଧିକେ ବିରାଜିଲା ତେଜ	1 5 7
ଆତ୍ମେ ସେ ତୀର୍ଥେ କରି ସ୍ନାନ		ବ୍ରାହ୍ମଣେ ଦେବା ମହାଦାନ	1 5 8
ପିତୃ ତୋଷିବା ପିଣ୍ଡଦାନେ		ବିପ୍ରେ ଭୁଞ୍ଜାଇ ମିଷ୍ଟଅନ୍ନେ	1 5 9
ଅମୂଲ୍ୟ ରତ୍ନ ବିପ୍ରେ ଦେଇ		ବାକ୍ୟ କହିବା ଚାହୁଁଆଇ	1 6 0
ମନ ସନ୍ତୋଷେ ଦାନ ଦେବା		ନିରତେ ଚରଣେ ସେବିବା	1 6 1
ଧନ କାର୍ପଣ୍ୟ ସେବାଫଳେ		କିବା ଅସାଧ୍ୟ ମହାତଳେ	1 6 2
ବିପ୍ରଙ୍କୁ ଦାନେ ତୋଷ କରି		ଆତ୍ମେ ବା ବ୍ରହ୍ମଣାୟୁଁ ଚରି	1 6 3
ଦାନେ ସକଳ ପାପ ହରି		ନାବେ ଯେସନେ ସିନ୍ଧୁ ଚରି	1 6 4
		ଶୁକ ଉବାଚ	
ଏମନ୍ତ କୃଷ୍ଣବାକ୍ୟ ଶୁଣି		ସକଳ ରୁଧେ ମନେ ଗୁଣି	1 6 5
କୃଷ୍ଣର ବାକ୍ୟ ସତ୍ୟ କରି		ତୀର୍ଥଗମନ ମନେ ଧରି	1 6 6
ରଥ ଶକଟ ଗଜବାଜି		ଯେ ଯାହା ଅନୁରୂପେ ସାଜି	1 6 7
ଧନୁ ଖଡ଼ଗ ଆଦି କରି		ସକଳ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଧରି	1 6 8
ସଜ ହୋଇଲେ ତୋଷମନେ		ଗୋବିନ୍ଦ ତୀର୍ଥ ଅନୁଯାନେ	1 6 9

ଉଦ୍ଧବ ଶୁଣି ତାହା ମନେ		ଜାଣିଲା କୃଷ୍ଣର ବଚନେ	170
ଅଦ୍ଭୂତ ଭୟଙ୍କର ଚାହିଁ		ଚକିତେ ଚିତ୍ତେ ବିଚାରଇ	171
ବ୍ରାହ୍ମଣ ଶାପେ ଯଦୁବଂଶ		ଘୋର କନ୍ଦଳେ ଯିବ ନାଶ	1 7 2
ମାୟାର ଯୋଗେ କୃଷ୍ଣରାମ		ନିଶ୍ଚୟେ ଯିବେ ନିଜଧାମ	1 7 3
ଉଦ୍ଧବ ଏମନ୍ତ ବିଚାରି		ବେନି ନୟନୁ ବହେବାରି	174
କାନ୍ଦି କୃଷ୍ଣର ସନ୍ଧିଧାନେ		ଗୁପତେ ଆତ୍ମବିଦ୍ୟମାନେ	1 7 5
କୃଷ୍ଣ ଚରଣ ଧରି କରେ		ଉଦ୍ଧବ କହେ ଶୋକଭରେ	1 7 6
		ଉଦ୍ଧବ ଉବାଚ	
ହେ ଦେବ ଦେବ ନିରଞ୍ଜନ		ପୁପୁଣ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କୀର୍ତ୍ତନ	1 7 7
କୁଳ କି ସଂହାରିବୁ ତୁହି		ଏମନ୍ତ ପ୍ରାୟ ମୁଁ ମଶଲୁଁ	1 7 8
ତୁ ଯେ ବୋଲାଇ ଭଗବାନ		ନ କରୁ ବ୍ରହ୍ମଶାପ ଆନ	1 7 9
ତୁ କାଳରୂପୀ ମାୟାଧର		ଏ ରୂପ କରିବୁ ଅନ୍ତର	1 8 0
ଏ ନରଲୋକ ଛାଡ଼ି ହରି		ନିଶ୍ଚୟ ଯିବୁ ନିଜପୁରୀ	1 8 1
ତୋହର ଅଭୟ ଚରଣ		ପରମ ମଙ୍ଗଳ କାରଣ	1 8 2
ସେ ପାଦେ ମୋର ମନ ଜଡ଼ି		ତିଳେ ମୁଁ ନ ପାରଇ ଛାଡ଼ି	1 8 3
ତୋ ପାଦେ ପଶିଲି ଶରଣ		ମୋତେ ନ ଛାଡ଼ ନାରାୟଣ	1 8 4
ତୋର ଚରିତ ସୁଧାପାନ		ଯେ କରେ ଶ୍ରବଣ କୀର୍ତ୍ତନ	1 8 5
ଭାବେ ଅମୃତ ପାନ କରେ		ସକଳ କର୍ମ ସେ ପାସୋରେ	1 8 6
ମାର୍ଦ୍ଦନ ସୁଗନ୍ଧ ଲେପନେ		ଆସନ ଭୋଜନ ଶୟନେ	1 8 7
କ୍ଷଣେ ନ ଛାଡ଼ୁ ପ୍ରଭୁ ମୋତେ		ମୁଁ ଏବେ ନ ଦେଖିଲେ ତୋତେ	1 8 8
କେମନ୍ତେ ଧରିବି ଜୀବନ		ହୋଇବ ଦଶଦିଗ ଶୂନ୍ୟ	1 8 9
ତୋହର ଅଙ୍ଗ ଉପହାର		ଶରୀରେ ଭୃଷଣ ମୋହର	1 9 0
ଗନ୍ଧ ବସନ ମାଳା ଯେତେ		ଭୁଞ୍ଜଇ ତୋ'ର ଭୋଗ ଅନ୍ତେ	1 9 1
ତୋ'ର ନିର୍ମାଲ୍ୟ ନିତ୍ୟେ ଖାଇ		ତୋ' ରୂପ ନୟନେ ଦେଖଇ	1 9 2
ତୁ ଯେ ମୋହର ପ୍ରାଣବନ୍ଧୁ		ଉଦ୍ଧବ ତୋ'ର ମାୟାଛନ୍ଦୁ	1 9 3
ତୁ ନାଥ ଶରଣସୋଦର		ତୋ'ର ସଙ୍ଗତେ ମୋତେ କର	1 9 4
ଯେ ପ୍ରାଣୀ ଦିଗନ୍ତର ହୋଇ		ଭ୍ରମେ ସନ୍ୟାସରୂପ ବହି	1 9 5

ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗଣ ଦୃଢ଼େ ଛନ୍ଦି	ମନ ପବନ ଦୃଢ଼େ ରୁନ୍ଧି	196
ବ୍ରହ୍ମା ଚିତ୍ତ ଥବିରତେ	ନିରହଙ୍କାର ଶୁଦ୍ଧଚିତ୍ତେ	1 9 7
ତପ-କଷଣ ସହେ ନିତ୍ୟ	ନିର୍ମଳମତି ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵରେତ	1 9 8
ଅଷ୍ଟାଙ୍ଗଯୋଗ ଭାବେ ଚିତ୍ତି	ଲଭନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନ ଗତି	1 9 9
ତୋ'ର ଅମୃତରସ ବାଣୀ	ନିରତେ ଶ୍ରବଣେ ଯେ ଶୁଣି	2 0 0
ତୋ'ର ସେବକ ଯା'ର ବନ୍ଧୁ	ହେଲେ ସେ ତରେ ଭବ ସିନ୍ଧୁ	2 0 1
ତୋହର ପାଦେ ଯା'ର ମନ	ସେ ପ୍ରାଣୀ ଭକତ ଉତ୍ତମ	2 0 2
	ଶୁକ ଉବାଚ	
ଏମନ୍ତେ ଉଦ୍ଧବ ବଚନ	ନିବେଦି କୃଷ୍ଣ ସନ୍ନିଧାନ	2 0 3
ଉଦ୍ଧବ କହେ ପୁଣ ପୁଣ	ସ୍ଵାମୀର ଯେତେ ଭାବଗୁଣ	2 0 4
ନିବେଶି କୃଷ୍ଣର ଚରଣେ	ରହିଲା ଭାବିତ ବଦନେ	2 0 5
ଶ୍ରୀଏକାଦଶେ ଭାଗବତ	ଶୁକ କହନ୍ତି ଜ୍ଞାନତତ୍ତ୍ଵ	2 0 6
ଅମୃତ ରସମୟ ବାଣୀ	ଶୁଣି ଚରିବେ ସର୍ବପ୍ରାଣୀ	2 0 7
ଶ୍ରୀଏକାଦଶେ କୃଷ୍ଣରସ	କହଇ ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ	2 0 8

ଇତି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତେ ମହାପୁରାଣେ ପାରମହଂସ୍ୟାଂ
ସଂହିତାୟାଂ ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧେ ସପ୍ତମୋଦଧ୍ୟାୟଃ ॥

ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟ

ଉଗବାନ ଉବାଚ

ହସି ବୋଲନ୍ତି ବାସୁଦେବ	ଶୁଣ ହେ ଭକତ ଉଦ୍ଧବ	1
ହେତୁ କାରଣ ତୁହି ଜାଣି	ଯେତେ କହିଲୁ ପରିମାଣି	2
ବ୍ରହ୍ମା ଶଙ୍କର ଆଦି ଦେବେ	ମୋର ନିକଟେ ଆସି ଏବେ	3
ଅନେକ ସ୍ତୁତି କଲେ ପାଶେ	ବୈକୁଣ୍ଠ-ଗମନ-ବିଶ୍ଵାସେ	4
ମୁଁ ଏବେ ଦେବକାର୍ଯ୍ୟ ସାରି	ଅବନୀଭାର ପରିହରି	5
ଏବେ ତ ପ୍ରସୋଦନ ନାହିଁ	ନିଜ ଭୁବନେ ଯିବି ମୁହିଁ	6
ବ୍ରହ୍ମାବଚନ ଇଚ୍ଛ ମୋର	ଏଶୁ ମନୁଷ୍ୟ ଅବତାର	7
ଏବେ ତୁ ଶୁଣ ମୋ' ବିଶ୍ଵାସେ	ଆଜହୁଁ ସପତ ଦିବସେ	8
ଏ ଯେତେ ମୋର ଯତୁବଂଶ	ଘୋର କନ୍ଦଳେ ଯିବେ ନାଶ	9

ସପ୍ତମବିନ ରାତ୍ରକାଳେ	ପ୍ରଚଣ୍ଡ ସମୁଦ୍ର ଉଲ୍ଲୋଳେ	1 0
ଏ ଯତୁପୁରୀ ସିନ୍ଧୁଜଳେ	ବୁଡ଼ି ପଡ଼ିବ ରସାତଳେ	1 1
ମୋର ନିବାସ ମାତ୍ର ଥିବ	ଜଳେ ଦ୍ଵାରକା ନାଶ ଯିବ	1 2
ମୁଁ ପୁଣି ଯିବି ନିଜପୁରୀ	ତୁମି ଦିଶିବ ହତଶିରୀ	1 3
ଲୋକେ ହୋଇବେ ଖଳବଳ	ନାଶିବେ ଭୁବନମଣ୍ଡଳ	1 4
ଶୁଣି ମୋହର ତନୁତ୍ୟାଗ	ଘୋର ଗହନ କଳିଯୁଗ	1 5
ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ମଧ୍ୟେ ବଳେ ପଶି	ତୁମି ଜଗତଜନ ନାଶି	1 6
ହରିବ ସର୍ବଜନ୍ତୁ ମନ	ତୁ ଏବେ ଶୁଣ ମୋ' ବଚନ	1 7
ଦଣ୍ଡେ ନ ରହ ମୋର ସଙ୍ଗେ	ଅରଣ୍ୟେ ପଶ ଯାଇ ବେଗେ	1 8
ଏ ଘୋର କଳିଯୁଗ ଗତି	ଲୋକେ ହୋଇବେ ଦୁଷ୍ଟମତି	1 9
ହିଂସା ବହିବେ ଏକେ ଏକେ	ସର୍ବେ ମଜ୍ଜିବେ ଦୁଃଖଶୋକେ	2 0
ଅଗମ୍ୟ କରିବେ ଗମନ	ନିନ୍ଦିବେ ନିଗମ ବଚନ	21
ଏଶୁ ହୋଇବେ ଅଷ୍ଟାୟୁଷ	ପାପେ ସକଳ ଯିବେ ନାଶ	22
ତୁ ଏବେ ଛାଡ଼ି ସୁତ ବିଭ୍ର	ଦାରା ସେବକେ ପ୍ରେମଚିତ୍ତ	2 3
ସକଳ କର୍ମ ତୁର କରି	ମୋହର ପାଦେ ଚିତ୍ତ ଧରି	2 4
ପୃଥିବୀ କରି ପର୍ଯ୍ୟଟନ	ଅସତ୍ୟ ଦେଖ ତ୍ରିଭୁବନ	2 5
ଦୃଷ୍ଟି ଶ୍ରବଣ ବାକ୍ୟ ମନେ	ଯେତେ ବିଚାରୁ ଅନୁମାନେ	2 6
ଏ ସର୍ବ ମାୟାର ସଂଚାର	ଏଣେ ତୁ ବିଶ୍ଵାସ ନ କର	2 7
ବିବିଧ କର୍ମେ ଚିତ୍ତ ଭ୍ରମେ	ଅନ୍ଧ ଯେସନେ ଘୋରତମେ	2 8
ସଂସାରେ ଭେଦବୁଦ୍ଧି କରେ	ଦୋଷ ଆଦୋଷ ନ ବିଚାରେ	2 9
ଅକର୍ମ କର୍ମ ବୋଲି ମଣେ	ବିକର୍ମ ବୁଦ୍ଧି ବିଚାରଣେ	3 0
ଏଶୁ ମଣଙ୍କୁ ଗୁଣ ଦୋଷ	ଭେଦ ବେଭାରେ ବୁଦ୍ଧିଭ୍ରଂଶ	3 1
ବେଦ ବଚନେ ଏହିମତେ	କର୍ମାନୁସାରେ ନିଜ ପଥେ	3 2
ନିଷ୍ଠତ କର୍ମ ନ କରଇ	ବିକର୍ମେ ଦୋଷ ଗୁଣ ବହି	3 3
ନିଷେଧ କର୍ମ ବୋଲି ତା'ରେ	ତେଣୁ ପଡ଼ଇ ଏ ସଂସାରେ	3 4
ଏହା ତୁ ସୁମନେ ବିଚରି	ଚଞ୍ଚଳ ଚିତ୍ତ ଛାରି କରି	3 5
ସର୍ବ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ମନ ରୁନ୍ଧି	ନିଷ୍ଠତକର୍ମେ ଦେଇ ବୁଦ୍ଧି	3 6

ଆତ୍ମାକୁ ଦେଖ ସର୍ବମୟେ	ବିବେକ ସୁଜ୍ଞାନ ଉଦୟେ	37
ସମାଧି ବସି ଯୋଗଧାନେ	ଆତ୍ମାକୁ ଦେଖ ଆତ୍ମଜ୍ଞାନେ	3 8
ଏଣେ ସନ୍ତୋଷମନେ ରହ	ଖଣ୍ଡିତ ସକଳ ସଂଶୟ	3 9
ଯା'ର ହୃଦରେ ଦୋଷଗୁଣ	ଭେଦ ନ କରେ ବିଚାରଣ	4 0
ସକଳ କର୍ମ ସେ କରଇ	ବିଧି ନିଷେଧ ତା'ର କାହିଁ	4 1
ବାଳକ ବାଳିକା ସଙ୍ଗତେ	ଅଜ୍ଞାନେ ଖେଳନ୍ତି ଯେମନ୍ତେ	4 2
ବାଳ ସ୍ୱଭାବେ ଗୁଣ ବହି	ସଙ୍ଗ ଅସଙ୍ଗ ନ ଜାଣଇ	4 3
ବିତର୍କ ଜ୍ଞାନୀ ଏହିମତେ	କର୍ମ କରନ୍ତି ଏ ଜଗତେ	4 4
ସକଳ ଦେଖନ୍ତି ସମାନ	ଏଣୁ ନ ରହେ ବସ୍ତୁଜ୍ଞାନ	4 5
ତୁ ଏବେ ସର୍ବପ୍ରାଣୀ ହିତେ	ନିରତେ ରହି ଶାନ୍ତିଚିତ୍ତେ	4 6
ଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନେ ମନ ଦେଇ	ଚିତ୍ତ ନିଶ୍ଚଳେ ରଖ ତୁହି	4 7
ସଂସାର ଦେଖ ମୋ' ସ୍ୱରୂପେ	ଗଞ୍ଜି ନୋହିବୁ ଭବକୁପେ	4 8
	ଶୁକ ଉବାଚ	
ଏମନ୍ତେ କୃଷ୍ଣର ବଚନେ	ଶୁଣି ଉଦ୍ଧବ ଖେଦମନେ	4 9
ପ୍ରଣାମ କରି କୃଷ୍ଣପାଦେ	ବୋଲଇ ଶୋକ ଗଦଗଦେ	5 0
	ଉଦ୍ଧବ ଉବାଚ	
ହେ ମହାଯୋଗୀ ଯୋଗେଶ୍ୱର	ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ବଚନ ତୋହର	5 1
ନ ପଶେ ମୋହର ହୃଦୟେ	ନଳିନୀଦଳେ ଜଳ ପ୍ରାୟେ	5 2
ତୁମ୍ଭେ କହିଲ ତ୍ୟାଗ ଗୁଣ	ଯେ ଧର୍ମ ସନ୍ୟାସ ଲକ୍ଷଣ	5 3
କାମେ ଜଡ଼ିତ ମୋ'ର ମନ	ବିଷମ ବିଷୟା ଗହନ	5 4
ତୋ'ର ଭକତି ନାହିଁ ଚିତ୍ତେ	ମନକୁ ଜିଣିବି କେମନ୍ତେ	5 5
ତୋ'ର ସ୍ମରଣ ଯା'ର ଦୁରେ	କି ରୂପେ ତ୍ୟାଗ ତା ସଂସାରେ	5 6
ଯେ କିଛି ତୋହର ଚରଣେ	ମୁହିଁ ପୁଛଇ ଦାସପଣେ	5 7
ମୁଁ ମୁତ୍ତ ମାୟା ଜଡ଼ମତି	ଭୋ ନାଥ ଶୁଣ ଯଦୁପତି	5 8
ମୁହିଁ ମୋହର ଏ ଶରୀର	ସକଳ ସଂସାର ଗୋଚର	5 9
ମୋହେ ଜଡ଼ିତ ମୋର ଚିତ୍ତ	ଏଣୁ ମୁଁ କୈବଲ୍ୟ ବଞ୍ଚିତ	6 0
ଅସତ୍ୟ ସୁତ ଦାରା ଧନ	ମୋ' ମନ କରେ ନିତ୍ୟେ ଧ୍ୟାନ	6 1

ମାୟା ସଙ୍ଗଟ ଘୋରେ ଜଡ଼ି	ଭବବନ୍ଧନେ ଅଛି ପଡ଼ି	6 2
ଏ ମୋର ମୋହ ଜଡ଼ ପାଶ	କିଞ୍ଚିତେ ଛେଦ ହୃଷୀକେଶ	6 3
ନିଶ୍ଚୟ କରି ନିଜ ଦାସ	କହ ତୋ ମାର୍ଗ ଉପଦେଶ	6 4
ତୁ ଆତ୍ମା ସତ୍ୟ ନିତ୍ୟନିଧି	ଚଉଦଭୁବନେ ପ୍ରସିଦ୍ଧି	6 5
ତୁ ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନଗୁରୁ ଦାତା	ତୋ ବିନୁ ନାହିଁ ନା ବକତା	6 6
ନାନା ପ୍ରପଞ୍ଚ ବେଦବାଦେ	କେ ଅଛି ସୁରସଭା ମଧ୍ୟେ	6 7
ବ୍ରହ୍ମାଦି ଯେତେ ଦେହବନ୍ଧ	ତୋହର ମାୟାରେ ମୋହିତ	6 8
ବିଷୟ ଧ୍ୟାନ ଅବିରତ	ଏଣୁ ସେ ତୋ' ମାର୍ଗେ ବଞ୍ଚିତ	6 9
ସେ କେବେ ତତ୍ତ୍ୱ ଅବଧାରୀ	ତୋ ମାୟା ନ ପାରିଲେ ତରି	7 0
ଯେଣୁ ତୁ ଅଷ୍ଟନିଧିଧାରୀ	ତେଣୁ ତୁ ସର୍ବଅଧିକାରୀ	7 1
ଅଶେଷ ମହିମା ତୋହର	ସର୍ବଙ୍କ ଜଗତଲକ୍ଷ୍ମର	7 2
ଅକୁଣ୍ଠ ବିକୁଣ୍ଠ ମହିମା	ବେଦ ନ ଜାଣେ ତୋ'ର ସୀମା	7 3
ହେ ଜଗନ୍ନାଥ ନାରାୟଣ	ତୋ ପାଦେ ପଶିଲି ଶରଣ	7 4
ତୋ ନାମ ଦୁରିତ ଦହନ	ତାପ ମୋ କର ବିମୋଚନ	7 5
ଉଦ୍ଧବ ବାକ୍ୟେ ଯଦୁମଣି	ମନ ସଂଶୟ ତାର ଜାଣି	7 6
	ଭଗବାନ ଉବାଚ	
ବୋଲନ୍ତି କମଳଲୋଚନ	ଉଦ୍ଧବ ଶୁଣ ମୋ' ବଚନ	7 7
ଯେ ପ୍ରାଣୀ ଲୋକତତ୍ତ୍ୱ ଜାଣେ	ମୋ'ର ମହିମା ପରିମାଣେ	7 8
ବିଷୟା ଭ୍ରମରୁ ସଂସାରେ	ଆତ୍ମାକୁ ଆପଣେ ଉଦ୍ଧରେ	7 9
ସୁମତି ଆତ୍ମା ଗୁରୁପଣେ	ଆତ୍ମାକୁ ବୁଝାଇ ଆପଣେ	8 0
ଆତ୍ମାରେ କରେ ଆତ୍ମଜ୍ଞାନ	କି ଅବା କରେ ଅନୁମାନ	8 1
ଜ୍ଞାନ ବୁଝଇ ଧୀରପଣେ	ଆତ୍ମା ସମାଧି ଆଚରଣେ	8 2
ଆତ୍ମା କୁଶଳେ ସର୍ବସିଦ୍ଧି	ତରଇ ସଂସାର ଜଳଧି	8 3
ପଞ୍ଚିତ ସାଂଖ୍ୟଯୋଗ ମତେ	ଧୀର ବିବେକ ପଣେ ମୋତେ	8 4
ଆତ୍ମାକୁ ଦେଖେ ସର୍ବଭୂତେ	ନିର୍ଲେପ ସର୍ବଶକ୍ତିଯୁତେ	8 5
ଏକ ବା ଦୁଇ ତିନିପଦ	କେ ଚାରିପଦ କେ ଅପଦ	8 6

କେ ବହୁପଦ ଆଦି ଯେତେ	ଏମନ୍ତେ ଦେହୀଛନ୍ତି ଯେତେ	87
ତା ମଧ୍ୟେ ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀର	ଜାଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରିୟ ମୋର	88
ଯେଣୁ ବିବେକ ବଳେ ପୁଣି	ଏ ଦେହେ ମୋତେ ପରିମାଣି	8 9
ଲକ୍ଷ୍ମୀର ଅଛି ସର୍ବଭୂତେ	ଏ ଅନୁମାନ କରେ ଚିତ୍ତେ	9 0
ଏବେ ହୋ କହିବା ବିଶ୍ୱାସେ	ଯେ ପୁରାତନ ଇତିହାସେ	91
ଯଦୁ ରାଜନ ଅବଧୂତ	ଏ ବେନିଜନଙ୍କ ରଚିତ	9 2
ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅବଧୂତ ରୂପେ	ମିଳିଲେ ନୃପତି ସମୀପେ	9 3
ସେ ସର୍ବଭୂତେ ଦୟାପର	ନିର୍ଭୟ ନିର୍ମଳ ଶରୀର	9 4
ଦେଖୁ ତାହାଙ୍କ ବିବ୍ୟଗତି	ବିଶ୍ୱାସେ ପୁଛଇ ନୃପତି	9 5

ଯଦୁ ଉବାର

ଭୋ ମୁନି ନମୁଁ ତୋ ଚରଣେ	ଏକାନ୍ତେ ଭ୍ରମୁ କି କାରଣେ	9 6
ଏ ନରଲୋକେ ତୋ ଭ୍ରମଣ	ବାଳକ ପ୍ରାୟ ଆଚରଣ	9 7
ପ୍ରାଣୀଏ ଧର୍ମ ଅର୍ଥ କାମ	ନିମନ୍ତେ ହୋଇଣ ବିଭ୍ରମ	9 8
କର୍ମ କରନ୍ତି ଏ ଜଗତେ	ଆୟୁଷ ଶ୍ରେୟ ଯଶ ଅର୍ଥେ	9 9
ତୁ ତ ଚତୁର ବଳବନ୍ତ	ପଞ୍ଚିତକୁଳକୁ ମଞ୍ଚିତ	1 0 0
ସୁନ୍ଦର ଅଳପ ଭାଷିତ	ତୋ'ର ଚରିତ ବିପରୀତ	1 0 1
ଦୃଷ୍ଟି ଶ୍ରବଣ ଦେହେ ବହି	ନ ଦେଖୁ ନ ଶୁଣୁ କିପାଇଁ	1 0 2
ନ କରୁ ନ ଇଚ୍ଛୁ କିଞ୍ଚିତ୍	ମତ୍ତ ପିଶାଚ ଜଡ଼ବତ	1 0 3
ଏ ସର୍ବଲୋକ ଭବକୁପେ	ନିତ୍ୟେ ଦଗଧ ନାନା ତାପେ	104
ଏହାଙ୍କ ମଧ୍ୟେ ତୁମ୍ଭେ ଥାଇ	ସାଧୁ ସୁନ୍ଦର ଦେହ ବହି	1 0 5
ସଂସାର ତାପ କିପାଁ ତୋତେ	ନ ବାଧେ ସଂଶୟ ମୋ ଚିତ୍ତେ	1 0 6
ଯେସନେ ଗଙ୍ଗାଜଳେ ହସ୍ତୀ	ଅଙ୍ଗକୁ ନ ଲାଗେ ତପତି	1 0 7
ସେହି ପ୍ରକାରେ ତୋ' ଶରୀର	ମୋର ମନକୁ ଅଗୋଚର	1 0 8
ବିଷୟ ଭୋଗ ଯେବେ ନାହିଁ	ଆନନ୍ଦ ହେଉ କାହିଁପାଇଁ	1 0 9
କହ କେବଣ ପ୍ରସୋଦନ	ଶୁଣି ସାନନ୍ଦ ହେଉ ମନ	1 1 0

ଭଗବାନ ଉବାର

ରାଜା ବଚନେ ଅବଧୂତ	କ୍ଷଣେ ହୋଇଲେ ସ୍ତମ୍ଭୀଭୂତ	1 1 1
-----------------	------------------------	-------

ରାଜାର ମୁଖ ଚାହିଁ ଧୀରେ	ବୋଲନ୍ତି ବଚନ ଗମ୍ଭୀରେ	1 1 2
	ଅବଧୂତ ଉବାର	
ଶୁଣ ହେ ଯଦୁ ନୃପବର	ଅନେକ ଗୁରୁ ଛନ୍ତି ମୋର	1 1 3
ଶୁଣିତେ ଯେବେ ତୋ'ର ଲକ୍ଷ୍ମୀ	ଯାହାର ତହୁଁ ଯେବା ଦୀକ୍ଷା	1 1 4
ଘେନି ମୁଁ ବୁଲଇ ସଂସାରେ	କହିବି ଶୁଣ ମନକ୍ଷିରେ	1 1 5
ପୃଥ୍ୱୀ ପବନ ଅନଳ	ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱେ ଯେ ଆକାଶ ମଞ୍ଜଳ	1 1 6
ରବି ଶଶାଙ୍କ ଆପ ସିନ୍ଧୁ	ଭ୍ରମର ସର୍ବପୁଷ୍ପବନ୍ଧୁ	1 1 7
କପୋତପକ୍ଷୀ ଗୁରୁ ମୋର	ପତଙ୍ଗ ସର୍ପ ଅଜଗର	1 1 8
ମୀନ ପିଙ୍ଗଳା ବେଶ୍ୟା ନାରୀ	କୁରର କୁମର କୁମାରୀ	1 1 9
ହରିଣ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱନାଭ କରୀ	ଶରକାରକ ମଧୁହାରୀ	1 2 0
ଆବର କୀଟ ପେଶଞ୍ଚାରୀ	ମୁଁ ଏତେ ଗୁରୁ ସେବା କରି	1 2 1
ଚବିଶ ଗୁରୁ ମୋର ଏତେ	ଶୁଣ ହେ ରାଜା ଏକଚିତ୍ତେ	1 2 2
ଯାହାର ତହୁଁ ଯେବା ଦୀକ୍ଷା	ମୁହିଁ ପାଇଲି ଗୁରୁଶିକ୍ଷା	1 2 3
ତାହା ମୁଁ ତୋହର ସମ୍ମୁଖେ	ଶୁଣ କହିବି ଏକେ ଏକେ	1 2 4
ଏ ଜୀବ ଆତ୍ମା ପରବଶ	ଅଦୃଷ୍ଟ କାରଣ ବିଶ୍ୱାସ	1 2 5
ଦୁଃଖ ପୀଡ଼ିତ କର୍ମଫଳେ	ସଂସାରେ ଜନ୍ମ ଅବହେଳେ	1 2 6
କର୍ମ ଆଦରି ସହେ ଦୁଃଖ	କେବେହେଁ ନୋହଇ ବିମୁଖ	1 2 7
ଦୁଃଖେ ନ ଛାଡ଼ି ନିଜ ପଥ	ଚଞ୍ଚଳ ନ କରଇ ଚିତ୍ତ	1 2 8
ଏଣୁ ମୁଁ ଦୁଃଖ ସୁଖ ସହି	ଏହା ଶିଖିଲି ଭ୍ରମି ତହିଁ	1 2 9
କର୍ମ-କଷଣ ସହି ଧୀରେ	ଭ୍ରମଣ ସଂସାର ସାଗରେ	1 3 0
ଧନ୍ୟ ଜୀବନ ଏ ଜଗତେ	ଯେ ପ୍ରାଣ ଧରେ ପ୍ରାଣୀହିତେ	1 3 1
ଧନ୍ୟ ଜୀବନ ଧନ୍ୟ ତାର	ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ କର୍ମ ଏ ବେଭାର	1 3 2
ଏହା ମୁଁ ବୃକ୍ଷଲର ଛାନ୍ଦୁ	ଶିଖିଲି ପର୍ବତ ଗହନୁ	1 3 3
କେବଳ ଦେହ ମାତ୍ର ଧରି	ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ପ୍ରବଳ ନ କରି	1 3 4
ଜ୍ଞାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧମନ	ନ କରି ମାୟାଜଡ଼େ ଛନ୍ନ	1 3 5
ନ ଘେନି ପର ଗୁଣ ଦୋଷ	ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଭୋଗ ସୁଖ ଲେଶ	1 3 6
ଅସତ୍ୟ ଭୋଗ ଯେବେ ଥିବ	ସର୍ବଥା ତାହା ନ କରିବ	1 3 7

ଦେଖ ପବନ ଏ ଶରୀରେ		ବହଇ ଅନ୍ତର ବାହାରେ	138
ସର୍ବତ୍ର ବହଇ ସଂସାରେ		ଅଦେହ ସର୍ବ ଗନ୍ଧହରେ	139
ଏ ରୂପେ ସର୍ବଦେହେ ଥାଇ		ଉଦାସୀ ଜନ ପ୍ରାୟ ହୋଇ	1 4 0
କାହାରି ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗ ନୋହେ		ସମେ ବସଇ ସର୍ବଦେହେ	1 4 1
ମୁଁ ଏହା ପବନେ ବିଚାରି		ଶିଖିଲି ଗୁରୁଶିକ୍ଷା କରି	142
ଏଣୁ ପବନ ପ୍ରାୟ ହୋଇ		ସଙ୍ଗତେ ଥାଇ ନ ମିଶଇ	1 4 3
ଆକାଶ ପ୍ରାୟ ସର୍ବଠାରେ		ବ୍ୟାପିଛି ଆମ୍ ନିର୍ବିକାରେ	1 4 4
ଦେହରେ ଥାଇ ସଙ୍ଗ ନୋହେ		ଘଟ ଆକାଶ ପ୍ରାୟ ରହେ	1 4 5
ମେଘ ଯେ ଶୁନ୍ଦେ୍ୟ ଜନ୍ମ ହୋଇ		ଶରୀରେ ଆକାଶ ଭାଙ୍ଗଇ	1 4 6
ଭ୍ରମି ଲୋକଙ୍କୁ ଛାୟା ଦିଶେ		ସେ ଯେହ୍ନେ ଆକାଶେ ନ ମିଶେ	1 4 7
ଏଣୁ ଆକାଶେ ଗୁରୁ କରି		ଅବନୀ ମଧ୍ୟେ ଦେହ ଧରି	1 4 8
ଆନନ୍ଦେ ଭ୍ରମଇଁ ସଂସାରେ		ସରଣ ନ କରି କାହାରେ	1 4 9
ଏଣୁ ଆକାଶେ ଗୁରୁ ମୋର		ଏବେ ହୋ ଶୁଣ ନୃପବର	1 5 0
ଜଳ ଯେସନେ ସୁନିର୍ମଳ		ସ୍ୱଭାବେ ସ୍ନିହ ସୁମଧୁର	1 5 1
ମଧୁର ସୁରୁଚି ବଚନ		ଶୁଣି ହରଷ ସର୍ବଜନ	1 5 2
ତୀର୍ଥର ପ୍ରାୟେ ଭବବନେ		ଭ୍ରମଇଁ ଜନ ପରିତ୍ରାଣେ	1 5 3
ତୀର୍ଥ ସରଣେ ଲୋକବୃନ୍ଦ		ଯେସନେ ଲଭନ୍ତି ଆନନ୍ଦ	1 5 4
ସ୍ନାହାନ ତର୍ପଣ ମାର୍ଜନେ		ପବିତ୍ର ହୋନ୍ତି ପ୍ରାଣୀମାନେ	1 5 5
ଏ ଅନୁଭବେ ମୋର ଶିକ୍ଷା		ଜଲୁଁ ଶିଖିଲି ଗୁରୁଦୀକ୍ଷା	1 5 6
ତୀର୍ଥର ପ୍ରାୟେ ଭବବନେ		ଭ୍ରମଇଁ ଜନ ପରିତ୍ରାଣେ	1 5 7
ଦେଖ ତୁ ମୋର କଲେବର		ସୁଦୀପ୍ତ ତେଜ ବଳୀୟାର	1 5 8
କେବଳ ପାତ୍ର ମୋ' ଉଦର		ଏଣୁ ମୁଁ ଲୋକେ ଭୟଙ୍କର	1 5 9
ତେଣୁ ମୁଁ ଧାନଯୋଗବଳେ		ଭୋଜନ କରେ ସର୍ବଠାରେ	1 6 0
ଅଗ୍ନି ଯେସନେ ସର୍ବଖାଇ		ବିଚାରେ ଗୁଣ ଦୋଷ ନାହିଁ	1 6 1
କେବେ ପ୍ରକାଶେ ଅପ୍ରକାଶେ		ଭୋଜନ କରେ ସର୍ବବାସେ	1 6 2
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଇଚ୍ଛନ୍ତା ଦାତାଙ୍କର		ପାପ ନାଶଇ ପୂର୍ବାପର	1 6 3
ଆପଣା ମାୟାରେ ସୁଜନ		ଯେ ସତ ଅସତ ଲକ୍ଷଣ	1 6 4

ତହିଁ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ତା'ର		ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରକାଶେ ଇଶ୍ୱର	165
ଅଗ୍ନି ଯେମନ୍ତ କାଷ୍ଠ ପାଇଁ		ତେମନ୍ତ ରୂପ ପ୍ରକାଶଇ	166
ଏଣୁ ମୁଁ ଅଗ୍ନି ଗୁରୁ କରି		ଭ୍ରମଇଁ ଲୋକେ ଦେହଧରି	1 6 7
ଜନ୍ମ ଯୌବନ ଜରା ମୃତ୍ୟୁ		ଶୁଭ ଅଶୁଭ ଦୁଃଖ ହେତୁ	1 6 8
ଏ ସର୍ବଗୁଣ ବହେ ଦେହ		ଜୀବର ନୋହେ ପରିଗ୍ରହ	169
ଚନ୍ଦ୍ରର କ୍ଷୟ ବୃଦ୍ଧି ଯେହ୍ନେ		କୃଷ୍ଣ ଶୁକଳ ପକ୍ଷମାନେ	1 7 0
ଲୋକ-ଲୋଚନ ଭ୍ରାନ୍ତି ଦିଶେ		ଅକ୍ଷୟ ଏକକଳା ଶେଷେ	1 7 1
ଜୀବର ଏମନ୍ତ ବେଭାର		ସ୍ୱଭାବେ ଅଜର ଅମର	1 7 2
ଏ ଅନୁଭବେ ଚନ୍ଦ୍ର କାହିଁ		ଭ୍ରମଇଁ ଗୁରୁଶିକ୍ଷା ପାଇ	1 7 3
ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଣ ଏ ଶରୀରେ		ଭ୍ରମନ୍ତି ବିଷୟ ଗୋଚରେ	1 7 4
ଯେତା ବିଷୟ ଅନୁଦିନେ		ଭୋଗ କରନ୍ତି ନିଜସ୍ଥାନେ	1 7 5
ଆତ୍ମାର ସଙ୍ଗ ନାହିଁ ତେଣେ		ଆଦିତ୍ୟ ଯେସନେ କିରଣେ	1 7 6
ସକଳ ଛାନ୍ଦୁ ରସ ହରେ		ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ନିର୍ଲେପ ବିଚାରେ	1 7 7
କାଳରେ ସମସ୍ତ ତେଜଇ		ସଞ୍ଚିତ ଦାନେ କ୍ଷୋଭ ନୋହି	1 7 8
ଏ ଜୀବ ଆତ୍ମା ସର୍ବ ଦେହେ		ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ରସେ ବଶ ନୋହେ	1 7 9
ଯେମନ୍ତେ ରବିବିନ୍ଦ ନୀରେ		ତେମନ୍ତେ କ୍ଷୁଳ ବୁଦ୍ଧି ନରେ	1 8 0
ଆତ୍ମାର ଭେଦବୁଦ୍ଧି କରେ		ଉପାଧି ଗୁଣର ବିକାରେ	1 8 1
ଏ ଭାବେ ଯେତେ ଜନ ଆ'ନ୍ତି		ତାହାଙ୍କୁ ବୋଲି ମୁତମତି	1 8 2
ଏ ଅନୁମାନେ ମୋ' ବିଚାର		ଏଣୁ ମୋ' ଗୁରୁ ଦିବାକର	1 8 3
ଅଧିକେ ସଂସାର ସଙ୍ଗତେ		ପୀରତି ନ କରିବ ଚିତ୍ତେ	1 8 4
ଯେବେ କରିବ ସ୍ନେହ ଆଶ		କପୋତ ପ୍ରାୟ ଯିବ ନାଶ	1 8 5
ଶୁଣ ରାଜନ ସାବଧାନେ		କପୋତପକ୍ଷୀ ଘୋରବନେ	1 8 6
କପୋତୀ ସଙ୍ଗେ ସ୍ନେହଭରେ		ଅରଣ୍ୟେ ଗୃହବାସ କରେ	1 8 7
କପୋତୀ ସଙ୍ଗେ ଭୋଗ ଆଶେ		ଦୃଢେ ଜଡ଼ିତ ମୋହପାଶେ	1 8 8
ନିତ୍ୟେ କରନ୍ତି କ୍ରୀଡ଼ାରଙ୍ଗ		ନିମିଷେ ନ ଛାଡ଼ନ୍ତି ସଙ୍ଗ	1 8 9
ସ୍ନେହ ବନ୍ଧନ ସଙ୍ଗମେଲେ		କାଳ ବଞ୍ଚନ୍ତି କୁତୁହଳେ	1 9 0
ସଙ୍ଗ ବିଛେଦ ତିଳେ ମାତ୍ରେ		କେବେହେଁ ନ ଦେଖନ୍ତି ନେତ୍ରେ	1 9 1

ଏକତ୍ର ଭୋଜନ ଶୟନେ		ଏ ରୂପେ ବିହରନ୍ତି ବନେ	192
କପୋତୀ ଚିତ୍ରେ ଯା' ବିଚାରେ		କପୋତ ଆଶେ ତତପରେ	193
ସେବକ ପ୍ରାୟ ଦିଏ ଆଣି		ଯାହା ମାଗଇ ତା' ଘରଣୀ	1 9 4
ଏମନ୍ତେ କେତେଦିନ ଗଲା		କପୋତୀ ଗର୍ଭ ଉପୁଜିଲା	1 9 5
କେତେହେଁ ଦିନ ଗର୍ଭେ ଥାଇ		ଜନ୍ମ ହୋଇଲେ ଡିମ୍ବ ଦୁଇ	196
ପକ୍ଷୀପକ୍ଷିଣୀ ସ୍ନେହ ବଶେ		ଡିମ୍ବ ତାପନ୍ତି ପୁତ୍ର ଆଶେ	1 9 7
ପୁଣି କେତେହେଁ ଦିନ ଗଲା		ଫୁଟି ବାଳକ ଉପୁଜିଲା	1 9 8
ଅତି କୋମଳ ବେନିକାସ୍ତେ		ଦେଖୁ ସାନନ ବାପମାଏ	1 9 9
ସମ୍ବନ୍ଧେ କପୋତ କପୋତୀ		ନିରତେ ବାଳକ ପୋଷନ୍ତି	2 0 0
ପୁତ୍ରଙ୍କ କୋମଳ ବଚନ		ଶୁଣନ୍ତେ ମୁଦ୍ରିତ ଲୋଚନ	2 0 1
ପତଙ୍ଗ ଉଚିତ ଆହାରେ		ପାଳନ୍ତି ଅତି ସ୍ନେହଭରେ	2 0 2
ଏମନ୍ତେ ବେନିଶିଶୁ ପାଳି		ପକ୍ଷୀ ସ୍ୱଭାବେ ରୋମାବଳୀ	2 0 3
ଉଠନ୍ତେ ବେନିପୁତ୍ର ଦେହେ		ଦେଖୁ ସାନନ ବାପମାଏ	2 0 4
ପାଳନ୍ତି ଅତି ସ୍ନେହଭରେ		ବାଳକ କୋମଳ ଆହାରେ	2 0 5
ବିଷ୍ଣୁ ମାୟାରେ ମୁତ୍ତମତି		ପାଳନ୍ତି କପୋତ କପୋତୀ	2 0 6
ଆହାର ଅର୍ଥେ ଏକଦିନେ		ବନେ ପଶିଲେ ବେନିଜନେ	2 0 7
ଖୋଜନ୍ତି କୋମଳ ଆହାର		ଏମନ୍ତେ ଶୁଣ ନୃପବର	2 0 8
ପକ୍ଷୀବାଳକ ନିଜ ଛାନେ		ବ୍ୟାଧ ମିଳିଲା ଘୋରବନେ	2 0 9
ବୃକ୍ଷରୁ ଉଡ଼ି ବେନିବାଳେ		ବନେ ଚରନ୍ତି କୁତୁହଳେ	2 1 0
ଶବର ଦେଖୁ ତାହା ବେଗେ		ଜାଲ ପାଡ଼ିଲା ଚଉଦିଗେ	2 1 1
ଉପରେ ବାନ୍ଧିଲା ଦଉଡ଼ି		ପକ୍ଷୀଙ୍କି ଆଣିଲା ଘଉଡ଼ି	2 1 2
ଆହାର ଦେଇ ଜାଲତଳେ		ଅନ୍ତରେ ବସିଲା ନିଶ୍ଚଳେ	2 1 3
ପକ୍ଷୀବାଳକ ଭୟ ପାଇ		ବେଗେ ପଡ଼ିଲେ ନାଲେ ଯାଇ	2 1 4
ଆହାର ଦେଖିଲେ ନୟନେ		ପଡ଼ିଲେ ଲୁହକ ବନ୍ଦନେ	2 1 5
ତକ୍ଷଣେ କପୋତ କପୋତୀ		ଆସି ମିଳିଲେ ବୃକ୍ଷ କତି	2 1 6
ଧନ୍ୟ ଆହାର ଦୃଷ୍ଟେ ଧରି		ବୃକ୍ଷେ ଲୋଡ଼ନ୍ତି ଅନୁସରି	2 1 7
ନ ଦେଖୁ ଚାହିଁ ଦଶଦିଗେ		ପୁଣି ଦେଖନ୍ତି ଭୂମିଭାଗେ	2 1 8

ବନ୍ଦନ ଜାଲ ମଧ୍ୟେ ଦୃଷ୍ଟେ		ବେନି ବାଳକ ଧଡ଼ପଡ଼େ	219
ଉଡ଼ନ୍ତି ପ୍ରାଣର ବିକଳେ		ନାଦ ସେ କରନ୍ତି ଆକୁଳେ	220
ଦେଖୁ କପୋତୀ ଦୁଃଖଚିତ୍ତେ		ଭୂମି ପଡ଼ିଲା ମୋହଗତେ	2 2 1
ବାଳକ ଦେଖୁ ଜାଲତଳେ		କାନ୍ଦଇ ଜୀବନ ବିକଳେ	2 2 2
ମୁହିଁ ନ ପାରି ସ୍ନେହ ବଶେ		ଡେଇଁ ପଡ଼ିଲା ନାଲପାଶେ	223
ପୁତ୍ରଙ୍କ ମୁଖେ ମୁଖ ଦେଇ		ଦେଖୁ କପୋତ ବିଚାରଇ	2 2 4
ଏବେ ମୁଁ ଏକା ବୃକ୍ଷେ ଥାଇ		କେମନ୍ତେ ଧରିବିଟି ଦେହୀ	2 2 5
ଏମନ୍ତେ କରଇ ରୋଦନ		କ୍ଷଣକ୍ଷଣକେ ଅଚେତନ	2 2 6
ପଡ଼ଇ ପୁଣପୁଣ ତଳେ		ପୁଣି ବସଇ ବୃକ୍ଷତାଳେ	2 2 7
ପ୍ରାଣୁ ଅଧିକେ ମୋର ସୁତେ		ପଡ଼ିଲେ ଶବର ଆୟତ୍ତେ	2 2 8
ପଢ଼ୁଂ ପଡ଼ିଲା ନାଲ ମଧ୍ୟେ		ପ୍ରାଣ ଧରିବି କେଉଁ ସଧେ	2 2 9
ପଢ଼ୁଂ ମୋହର ପ୍ରାଣସଖା		ସେ ମୋତେ କରିଗଲା ଏକା	2 3 0
ତାହାର ଗୁଣ ଅଛି ଯେତେ		ଚିତ୍ତେ ମୁଁ ଧରିବି କେମନ୍ତେ	2 3 1
ସେ ମୋର ଜୀବନ ଯୁବତୀ		ତା ବିନୁ କେ ବା ମୋର ଗତି	2 3 2
ବିହି ହୋଇଲା ବାମ ମୋର		ଆପଦେ ବୁଡ଼ିଲା ମୋ' ଘର	2 3 3
ଏ ଘୋର ବନେ ଗୃହୀପଣେ		ମୋ' ଜନ୍ମଗଲା ଅକାରଣେ	2 3 4
ଗୃହ ଆଶ୍ରମେ ମୋ ପୀରତି		କାମେ ମୋ ନ ପୁରିଲା ମତି	2 3 5
ବିଧାତା ମୋତେ ବାମ ହୋଏ		ବନ୍ଦନେ ପଡ଼ିଲେ ମୋ' ପୋଏ	2 3 6
ଏ ପତିବ୍ରତା ଶିରୋମଣି		ମୋହର ପ୍ରାଣର ଘରଣୀ	2 3 7
ଆହାର ପାଣି ଯେତେବେଳେ		ମୁହିଁ ଭୁଞ୍ଜଇ ବୃକ୍ଷତାଳେ	2 3 8
ତେବେ ସେ ଭୁଞ୍ଜେ ମୋ' ଘରଣୀ		ମୋ' ବିନୁ ନ ଛୁଅଁଇ ପାଣି	2 3 9
ସେ ମୋତେ ଥୋଇ ଶୂନ୍ୟଗୃହେ		ପ୍ରାଣ ମୁହିଁଲା ପୁତ୍ରସ୍ନେହେ	2 4 0
ସକଳ ସୁଖ ମୋର ଗଲା		ପୁତ୍ର ସଙ୍ଗତେ ପଢ଼ୁଂ ମଲା	2 4 1
ଏତେ କଷଣେ ବନେ ରହି		ମୋ' ପ୍ରାଣ ଥିବା ନ ଯୋଗାଇ	2 4 2
ଏମନ୍ତେ କରଇ ବିଳାପ		କାନ୍ଦଇ ପାଇ ମନସ୍ତାପ	2 4 3
ଜୀବନ ନ ପାରିଲା ଧରି		ନାଲେ ପଡ଼ିଲା ହା ହା କରି	2 4 4
ଦେଖୁ ଶବର ତୋଷମନ		ପିଞ୍ଜରେ ଥୋଇଲା ବହନ	2 4 5

କପୋତ କପୋତୀ ବାଳକ		ଘେନିଣ ଚଳିଲା ଲୁହକ	246
ଏମତ୍ତେ ଗଲା ନିଜପୁରେ		ଶୁଣ ରାଜନ ମନସ୍ଥିରେ	247
ଏ ରୁପେ ସ୍ନେହ ଅବଲମ୍ବି		ସଂସାରେ ବନ୍ଦୀ ଯେ କୁଟୁମ୍ବୀ	2 4 8
ଦୁଃଖ ସେ ସହଇ ଶରୀରେ		ନିତ୍ୟେ କୁଟୁମ୍ବ ପୋଷିବାରେ	2 4 9
ନିରତେ ଆକୁଳ ହୃଦୟ		ଏଣୁ ବୋଲାଇ ଦୁଃଖମୟ	250
ଧର୍ମ-ବଞ୍ଚିତ କଳେବରେ		ମଜ୍ଜଇ ଏ ଘୋର ସଂସାରେ	2 5 1
ତୁ ଏବେ ବୁଝ ମୋ' ବଚନ		ହେ ରାଜା ଶ୍ଵିର କରି ମନ	2 5 2
ଦେଖ ମନୁଷ୍ୟ କଳେବର		କେବଳ ମୁକତିର ଦ୍ଵାର	2 5 3
ଏ ଦେହ ପାଇ ମହୀତଳେ		ହେଲେ ତରକ୍ତି ଭବଜଳେ	2 5 4
ଦୁର୍ଲ୍ଲଭେ ପାଇ ଏ ଶରୀର		କୁଟୁମ୍ବେ ଦୃଢ଼ମତି ଯା'ର	2 5 5
ଦିନ ବଞ୍ଚଇ ଦୁଃଖସୁଖେ		ଅତ୍ତେ ପଡ଼ଇ କୁଟୁମ୍ବୀପାକେ	2 5 6
ଏ ଭାବେ ବୁଝିଲି ସଂସାର		ଏଣୁ କପୋତ ଗୁରୁମୋର	2 5 7
ଏବେ ତୁ ଶୁଣ ଏକଚିତ୍ତେ		ଭାବେ କହିଲି ମୁହିଁ ଯେତେ	2 5 8
ଏ ଭାବେ ତୁଟେ ସଂସାର		ବୋଲଇ ନିଗମ ବିଚାର	2 5 9
ଏଣୁ ସଂସାର ପ୍ରାଣୀହିତେ		ଶ୍ରୀ ଏକାଦଶ ଭାଗବତେ	2 6 0
କହଇ ଦାସ ଜଗନ୍ନାଥ		କୃଷ୍ଣଚରଣେ ଦେଇ ଚିତ୍ତ	2 6 1

ଇତି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତେ ମହାପୁରାଣେ ପାରମହଂସ୍ୟାଂ ସଂହିତାୟାଂ

ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧେ ଅଷ୍ଟମୋଦଧ୍ୟାୟଃ ||

ନବମ ଅଧ୍ୟାୟ

ଅବଧୂତ ଉବାଚ

ଆନନ୍ଦେ କହେ ଅବଧୂତ		ଶୁଣ ହେ ଯଦୁ ନୃପନାଥ	1
ସକଳ ଛାନେ ମହୀ ଭ୍ରମେ		ମୁଁ ଥାଇ ଅଜଗର ଧର୍ମେ	2
ସ୍ଵର୍ଗ ନରକ ବେନିବାଣୀ		ଏହା ମୁଁ ଏକଧର୍ମେ ଜାଣି	3
ଏଣୁ ମୋ' ଦୁଃଖ ସୁଖ ଏକ		ସମ ମଣଇ ସର୍ବଲୋକ	4
ଆହାରେ ଭଲ ମନ୍ଦ ନାହିଁ		ଯେ ଛାନେ ଯେମତ୍ତ ମିଳଇ	5
ସତ୍ତୋଷେ କରଇ ଆହାର		ଏଣେ ବିଚାର ନାହିଁ ମୋର	6
ଅଳପ ବହୁତ ସତ୍ତୋଷ		ନ ମିଳେ କରେ ଉପବାସ	7

କର୍ମ କଷଣ ଦେହ ସହେ		ଅରଣ୍ୟେ ଅଜଗର ପ୍ରାୟେ	8
ସମ ମଣଇ ଦୁଃଖସୁଖ		ଅତ୍ତରେ ନୋହଇ ବିମୁଖ	9
ଦେହ ଇନ୍ଦ୍ରିୟବଳ ଥାଇ		ଉଦ୍ୟମ କିଛି ନ କରଇ	1 0
ଏ ଧର୍ମ ଅଜଗରେ ଚାହିଁ		ଶିଖିଲି ଗୁରୁଶିକ୍ଷା ପାଇ	1 1
ଏଣୁ ପ୍ରସନ୍ନ ଚିତ୍ତ ମୋର		ସ୍ଵଭାବେ ନିର୍ମଳ ଶରୀର	12
କେ ଜାଣିପାରେ ମୋ' ଅତ୍ତର		ଗଭୀର ଯେସନେ ସାଗର	1 3
ବରଷା ସମୟରେ ନଦୀ		ସମୁଦ୍ରେ ବହନ୍ତି ଆଛାଦି	1 4
ସେ ଯେହ୍ନେ ମିଳନ୍ତି ଜଳଧି		ତେଣେ ସେ ନୁହଁଇ ନା ବୃଦ୍ଧି	1 5
ଗ୍ରୀଷମେ ନୋହେ ହାନି ତା'ର		ସର୍ବଦା ସମ ସେହୁ ନୀର	1 6
ସ୍ନେହ ବିଶୁଦ୍ଧଭାବ ଧରେ		ପୂର୍ବସ୍ଵଗୁଣ ଦୋଷ ହରେ	1 7
ଏ ଭାବେ ଥାନ୍ତି ଯେତେ ପ୍ରାଣୀ		ସଂସାର ପାରକ୍ତି ସେ ଜିଣି	1 8
ସେ ରୁପେ ଜାଣ ମୁହିଁ ମନେ		ହାନି ବୃଦ୍ଧି ଭାବ ନ ଘେନେ	1 9
ତେଣୁ ମୁଁ ନାରାୟଣ ପର		ନାହିଁ ବିଷୟ ଆଶା ମୋର	2 0
ଏହା ସମୁଦ୍ର ଶିକ୍ଷା ପାଇ		ସାଧଇ ଶିଷ୍ୟଭାବ ବହି	2 1
ବିଷ୍ଣୁର ମାୟା ମୋହକଞ୍ଚ		କପଟେ ହୋଇ ନାରୀରୂପ	2 2
ଜଗମୋହିନୀ ବିଷ୍ଣୁମାୟା		ଘନେ ଯେସନେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ତାୟା	2 3
ସେ ରୁପେ ନ କରିବ ସଙ୍ଗ		ଅନଳେ ଯେସନେ ପତଙ୍ଗ	2 4
ସଂଯୋଗେ କରେ ପ୍ରାଣ ନାଶ		ଏଣୁ ନୋହିବ ତା' ବିଶ୍ଵାସ	2 5
ପତଙ୍ଗ ତହୁଁ ଏହା ଜାଣି		ଗୁରୁ ବଚନ ପରିମାଣି	2 6
ଐରୀ ସଙ୍ଗମ କରି ଦୁରେ		ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟେ ଭ୍ରମଇଁ ସଂସାରେ	2 7
କାଷ୍ଠପିତୁଳି ନାରୀ ରୁପେ		ଥୋଇବ ଯତିଙ୍କ ସମୀପେ	2 8
ଯତିଏ ତା'ର ରୂପ ଚାହିଁ		ଚରଣ ଅଗ୍ରେ ଯେବେ ଛୁଇଁ	2 9
ମନ ମଥଇ ତାହାଙ୍କର		ଯେଣୁ ମନ୍ଥୁଥ ସୁଖଘର	3 0
ଜଳେ ପାଷାଣ ପ୍ରାୟ ମଜ୍ଜେ		ଗଜବନ୍ଧନ ଯେହ୍ନେ ଗଜେ	3 1
ଏଣୁ କୁଞ୍ଚରଭାବ ମଣି		ଗୁରୁ ବଚନ ପରିମାଣି	3 2
ସଙ୍ଗ ନ କରି ଐରୀ ମେଲେ		ନିର୍ଭୟେ ବୁଲଇ ଶୟଳେ	3 3
ଏଣୁ କାମିନୀ ସଙ୍ଗ ତେଜି		ଜ୍ଞାନେ ବୁଲଇ ଚକ୍ଷୁ ବୁଦ୍ଧି	3 4

ଏବେ ହୋ ଶୁଣ ନୃପବର		ଗୁରୁ ମୋହର ମଧୁକର	35
ଅଳପ ଅଳ୍ପ ଗ୍ରାସ କରି		ଯାବତ ଦେହ ମାତ୍ର ଧରି	36
ଆହୁରି ତା'ର ଉପଦେଶ		ପାଇ ମୋ' ମନ ହେଲା ତୋଷ	3 7
ସେ ସର୍ବ ପୁଷ୍ପେ ବସୁଥାଇ		କେବଳ ମାତ୍ର ସାରଗ୍ରାହୀ	3 8
ମୁହିଁ ସକଳଗୁଣ ମାନ		ବିଚାର କରି ହାଦେ ପୁଣି	39
ଯେ ସର୍ବସାର ଆତ୍ମାହିତେ		ସେ କଥା ଘେନୁଥାଇ ଚିତ୍ତେ	4 0
ଯେବା ମିଳଇ ଭିକ୍ଷା ଅନ୍ନ		ରାତ୍ରରେ କରଇ ଭୋଜନ	4 1
ଗତ ଆଗତକୁ ନ ପାଞ୍ଚେ		ପାଣି ଉଦରପାତ୍ରେ ସଞ୍ଚେ	4 2
ଧନେ ମୋ' ନାହିଁ ପ୍ରସୋଜନ		ଏଣୁ ଦରିଦ୍ର ମୋ ଜୀବନ	4 3
ଧନ ଅର୍ଜନେ ଯାର ଆଶ		ନିରତେ ଦୁଃଖଶୋକେ ପ୍ରାସ	4 4
ନ କରି ଆତ୍ମଭୋଗ ଦାନ		ଧନ ସଞ୍ଚଇ ରାତ୍ରଦିନ	4 5
ନିରତେ କରଇ ସଞ୍ଚସ୍ତ		ପାପୀ କୃପଣ ଦୁରାଶସ୍ତ	46
ତାହାର ଧନ ହରେ ଆନେ		ମଧୁ ସଞ୍ଚଇ ମାଛି ଯେହ୍ନେ	4 7
ନ ଦେଇ ନ ଖାଇ ସଞ୍ଚଇ		ତାହାର ମୁଖେ ଅଗ୍ନି ଦେଇ	4 8
ମଧୁ ଭକ୍ଷଇ ନେଇ ଆନ		ତେଣୁ ସେ ମୋ' ଗୁରୁ ରାଜନ	4 9
କମଳ ମଧ୍ୟେ ଭୃଙ୍ଗ ଯେହ୍ନେ		ମଉ ହୋଇଣ ମଧୁପାନେ	5 0
ପ୍ରଲୋଭେ ନ ପାରଇ ଛାଡ଼ି		ପଦ୍ମ ମୁଦିତେ ବନ୍ଦୀ ପଡ଼ି	5 1
ଏ ଘେନି ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଲାଳସେ		ଯେ ପ୍ରାଣୀ ଜଡ଼େ ସ୍ନେହବଶେ	5 2
ଯେହ୍ନେ ଭ୍ରମର ନାନା ପୁଷ୍ପ		ତୁଲି ଘେନଇ ମଧୁରସ	5 3
ବେଦାଦି ଶାସ୍ତ୍ରମାନ ଖୋଜି		ଘେନିବ ତତ୍ତ୍ଵସାର ହେଜି	5 4
କେବଳ ମାତ୍ର ପ୍ରାଣରକ୍ଷା		କରିବ ଷ୍ଟୋକ ଷ୍ଟୋକ ଭିକ୍ଷା	5 5
ମୁହିଁ ତାହାର ମାର୍ଗ ଚାହିଁ		ବୁଲଇ ଗୁରୁଶିକ୍ଷା ପାଇ	5 6
ଏଣୁ ଭ୍ରମର ଗୁରୁ ମୋର		ଏ ଅନୁଭବ ମୋ' ବିଚାର	5 7
ଶୁଣ ସୁଚିତ୍ତେ ନୃପବର		ମଧୁହାରୀ ଯେ ଗୁରୁମୋର	5 8
ମଧୁମକ୍ଷିକା ପୁଷ୍ପସାର		ନେଇ ରଖଇ ନିଜଘର	5 9
ବିନା ଉଦ୍ୟମେ ମଧୁହାରୀ		ଭୁଞ୍ଜଇ ବଳେ ତାହା କରି	6 0
ଏ ରୂପେ ଗୃହୀ ଦୁଃଖ ପାଇ		ଅନ୍ନ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ରଖେ ନେଇ	6 1

ଅତିଥୁ ଆସି ଭୁଞ୍ଜେ ତାହା		ଏମନ୍ତେ ମୋ ଗୁରୁ ମଧୁହା	62
ଯେ ଥିବ ବନବର ମତେ		ଚିତ୍ତ ନ ଦେବ ଗ୍ରାମ୍ୟଗୀତେ	63
ନିରତେ ଜ୍ଞାନେ ଥିବ ମନ		ଯୋଗ ସଂଯୋଗେ ଅବଧାନ	6 4
ଲୁହକ ଗୀତ ଶୁଣି କର୍ଣ୍ଣେ		ଯେସନେ ମୃଗ ମରେ ବନେ	6 5
ଏଣୁ ନ ଶୁଣି ଗ୍ରାମ୍ୟଗୀତ		ବୁଲଇ ଜ୍ଞାନେ ଦେଇ ଚିତ୍ତ	66
ସୁଗୀତ ବାଦ୍ୟ ନୃତ୍ୟରଙ୍ଗେ		ଅରଣ୍ୟେ ବେଶ୍ୟାଗଣ ସଙ୍ଗେ	6 7
ଚିତ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ଭାବ ଘେନି		କାନନେ ରକ୍ଷିଶୃଙ୍ଗ ମୁନି	6 8
ବନ୍ଦୀ ହୋଇଲେ କାମପାଶେ		ଶ୍ରବଣ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଲାଳସେ	6 9
ଏଣୁ ମୁଁ ମୃଗ ଗୁରୁ କରି		ଭ୍ରମଇ ଆଶା ଦୂର କରି	7 0
ଦିହା ମଧୁର ରସ ପାଇ		ଲାଳସେ ଛାଡ଼ି ନ ପାରଇ	7 1
ନିରତେ ଲୋଡ଼େ ଲୋଭ ମନେ		ମୀନ ବଡ଼ସୀ ଥୋପେ ଯେହ୍ନେ	7 2
ଦିହାକୁ ବନ୍ଦି ଇନ୍ଦ୍ରିଗଣ		ହେଲେ ତ ଦିଶିପାରେ ମନ	7 3
ଏ ବୋଲ ବୁଝି ଯେଉଁ ପ୍ରାଣୀ		ଯୋଗେ ଦିହାକୁ ପାରେ ଦିଶି	7 4
ହେଲେ ଦିଶଇ ଇନ୍ଦ୍ରିଗଣ		ସେ ପ୍ରାଣୀ ନିଷ୍ଠେ ନାରାୟଣ	7 5
ତେଣୁ ସେ ମୀନ ଗୁରୁ ମୋର		ଏବେ ହୋ ଶୁଣ ନୃପବର	7 6
ପୂର୍ବେ ଯେ ବିଦେହ ନଗରେ		ପିଙ୍ଗଳାବେଶ୍ୟା ଥିଲା ଘରେ	7 7
ତାହାର ଧର୍ମ ମୁଁ ଆଚରି		ବୁଲଇ ଗୁରୁଶିକ୍ଷା କରି	7 8
ଶୁଣ ନୃପତି ସାବଧାନେ		ପିଙ୍ଗଳା ବେଶ୍ୟା ଏକଦିନେ	7 9
ଧନୀ ପୁରୁଷ ଏକ ମେଲେ		ସଙ୍ଗେତ କଲା କାମଭୋଜନେ	8 0
ସଲ୍ଲଦେ ଯାଇ ତା'ର ପାଶ		ବୋଲଇ ମୋର ଘରେ ଆସ	8 1
ଆନ ପୁରୁଷେ କାର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ		ତୋ' ସଙ୍ଗେ ବିହରିବି ମୁହିଁ	8 2
ବହୁତ ଧନ ଦେବ ମୋତେ		ଏମନ୍ତ ଭାଳି ଲୋଭଚିତ୍ତେ	8 3
ଧନେ ବ୍ୟାକୁଳ ତା'ର ଚିତ୍ତ		ଏମନ୍ତେ ରବି ହେଲା ଅସ୍ତ	8 4
ସୁବେଶ କଲା ନିଜ ଦେହୀ		ବସ୍ତ୍ର ଭୃଷଣ ଗନ୍ଧ ଦେଇ	8 5
ଅତି ସୁନ୍ଦର ତନୁ ବେଶେ		ଦ୍ଵାରେ ବସିଲା ତା'ର ଆଶେ	8 6
ତିମିର ପ୍ରକାଶିଲା ନିଶି		ତାହାର ଦ୍ଵାରେ ଲୋକେ ଆସି	8 7
ଅଳପ ଧନ ଦେଲେ ଆଣି		ସମ୍ମତ ନ କଲା ତରୁଣୀ	8 8

ସୁବେଶେ ତନୁ ଥିଲା ସାଜି		ନିରାଶେ ସର୍ବେ ଗଲେ ଭାଜି	89
ରଜନୀ ଦଶଦଣ୍ଡ ଗଲା		ଏମନ୍ତେ ତିକ୍ତକ ପିଙ୍ଗଳା	90
ନିଶ୍ଚୟ ଧନବନ୍ତ କେହି		ପ୍ରବେଶ ହେବେ ମୋର ତହିଁ	9 1
ଘରୁ ବାହାରି ଦ୍ଵାରେ ମିଳି		ପଥକୁ ଚାହିଁଲ ନିରୋଳି	9 2
ପଥେ ଯେ ଆତମାତ ଜନେ		ତାହାଙ୍କୁ ନିରେଖେ ନୟନେ	93
ପୁଣି ଶୁଣଇ ବାକ୍ୟ ଯେଶେ		ଧନୀ ଅଲଳା ପ୍ରାୟ ମଶେ	9 4
ମିଳଇ ପୁଣି ନିଜ ଦ୍ଵାରେ		କ୍ଷଣ କ୍ଷଣକେ ପଶେ ଘରେ	9 5
ଏମନ୍ତେ ଧନର ଉଚ୍ଚାଟେ		ଉନ୍ନିଦ୍ଵେ ବୁଲେ ଛଟପଟେ	9 6
ପୁଣି ଭାଲଇ ଦୁଃଖମନେ		ଧନିକ ନଇଲା କେସନେ	9 7
ସଙ୍କେତ କଲା ମୋର ସଙ୍କେ		ଧନେ ସୁରତ ସୁଖ ରଙ୍ଗେ	9 8
ଏବେ ସେ ନଇଲା କିମ୍ପାଇ		କିବା କାରଣ ତା'ର ହୋଇ	9 9
ଏମନ୍ତେ ମନ ତା'ରେ ଦେଇ		ଭାଲଇ ନିଜଦ୍ଵାରେ ରହି	1 0 0
ପୁଣି ପଶଇ ଯାଇ ଘରେ		ବେଗେ ମିଳଇ ଆସି ଦ୍ଵାରେ	1 0 1
ଘରେ ବାହାରେ ପୁଣି ପୁଣି		ଅଛିରେ କରଇ ଭ୍ରମଣ	1 0 2
ରଜନୀ ଅର୍ଦ୍ଧେ ଭୋଗ ଗଲା		ଧନିକେ ନ ଦେଖୁ ପିଙ୍ଗଳା	1 0 3
ନିଃଶ୍ଵାସ ଛାଡ଼ି ଉଚ୍ଚସ୍ଵରେ		ଦୁଃଖେ ବସିଲା ନିଜ ଦ୍ଵାରେ	1 0 4
ଦେଖ ତାହାର ପୂର୍ବଭାଗ୍ୟ		ଚିତ୍ତେ ଉପୁଜିଲା ବୈରାଗ୍ୟ	1 0 5
ତେଣୁ ସେ କଲା ମନଃସ୍ଥିର		ଅନ୍ତରେ କରଇ ବିଚାର	1 0 6
ପିଙ୍ଗଳା ଉବାତ			
ଦେଖ ମୋହର ମୋହନାଲ		ଅଜ୍ଞାନେ ଗଲା ଏତେ କାଳ	1 0 7
ସର୍ବ ନାଶିଲି ଧନ ଲୋଭେ		ନାରୀ ସ୍ଵଭାବେ କାମଭାବେ	1 0 8
ଅସାଧୁ ପୁରୁଷଙ୍କ ମେଲେ		କାନ୍ତର ଭାବେ କାମଭୋଲେ	1 0 9
ରମିଲି ଧନେ ଦେଇ ମନ		ଧୂକ ଏ ମୋହର ଜୀବନ	1 1 0
ନିକଟେ ଅଛି ମୋର ଭର୍ତ୍ତା		ସର୍ବ ସମ୍ପଦ ସୁଖଦାତା	1 1 1
ଅନାଥ ନାଥ ଜନହିତା		ମୁକତି ଗତିର ବିଧାତା	1 1 2
ଯେ ନିତ୍ୟ ପୁରୁଷ ରତନ		ତାହାଙ୍କ ଦୁରେ ଥୋଇ ମନ	1 1 3
ରମିଲି କୁପୁରୁଷ ସଙ୍କେ		ଅଜ୍ଞାନ ମୋହ ରତିରଙ୍ଗେ	1 1 4

ରୁଦ୍ଧି ମୋହର ଦୁଷ୍ଟ ଅତି		ବିପାକଫଳେ ହୀନଗତି	115
ବଞ୍ଚିଲି କୁପୁରୁଷ ମେଲେ		ପୂର୍ବ ପାତକ କର୍ମଫଳେ	116
ଏ କାହା ଘରେ ବାସ ମୋର		ନିରତେ ବହେ ନବଦ୍ଵାର	1 1 7
ଏହା ମଧ୍ୟରେ ମଳମୃତ୍ତ		ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଫ ବାତ ପିତ୍ତ	1 1 8
ଦୁର୍ଗନ୍ଧ କୁମି ଲାଳ ନାଡ଼ି		ଅଶେଷ ରୋଗେ ଛତି ବେଡ଼ି	119
ଅଛି ପଞ୍ଚରା ଚାରିପାଶେ		ଛାରଣି ନଖ ରୋମ କେଶେ	1 2 0
ଶିରା ଶିକୁଳି ଗଣ୍ଠି କ୍ଷେପି		ଚର୍ମ ରୁଧିର ମା'ସ ଲେପି	1 2 1
ଏମନ୍ତ ଘରେ ମୋତେ ଥୋଇ		ଯେ ଗୁରୁ ଗଲା ଶିକ୍ଷା ଦେଇ	1 2 2
ସେ ଗୁରୁ ବାକ୍ୟ ନ ପ୍ରମାଣି		ଏ ଘରେ ମୁହିଁ ଦୋଚାରୁଣୀ	1 2 3
ବିଦେହ ନଗରେ ମୁଁ ଥାଇ		ମୋ' ପରି ମୁତ କେହି ନାହିଁ	1 2 4
ଆତ୍ମାକୁ ଦିଅନ୍ତି ଯେ ହରି		ତା' ତହୁଁ ଆନ ଇଚ୍ଛା କରି	1 2 5
ମୋ' ପ୍ରାଣନାଥ ଅଛି ପାଶେ		ମୁହିଁ ନ ଦେଖେ ମୋହବଶେ	1 2 6
ସେ ନାଥ ସର୍ବଜୀବଆତ୍ମା		ନିର୍ଲେପ ନିର୍ଗୁଣ ମହାତ୍ମା	1 2 7
ପ୍ରିୟ ଆନନ୍ଦ ଇଷ୍ଟଦାତା		ଘରେ ମୁଁ ଛାଡ଼ି ନିଜ ଭର୍ତ୍ତା	1 2 8
ହୀନ ପୁରୁଷ ସଙ୍କେ ରମି		ମୁହିଁ ହୋଇଲି ପଥଶ୍ରମୀ	1 2 9
ନିଷ୍ଠଳ ମୋହର ଜୀବନ		ଅଜ୍ଞାନେ ଗଲା ଏତେ ଦିନ	1 3 0
ଏ ଦେହେ ବସେ ନାରାୟଣ		ସେ ହରି ଛାଡ଼ି ମୁତପଣ	1 3 1
ଯେ ଦେହେ ଅଛି ନାନା ରୋଗ		ତା ସଙ୍କେ କଲି ରତିରଙ୍ଗ	1 3 2
ମର୍ତ୍ତ୍ୟମଣ୍ଡଳେ ଦେହ ବହି		ଦେବତା ହୋଇଲେ ମରଇ	1 3 3
ଯାବତ ଅଛି ମୋହପାଶ		ତାବତ କରେ ଜ୍ଞାନ ନାଶ	1 3 4
ଯାବତ ଗୋବିନ୍ଦ ଚରଣ		ଏ ଜୀବ ନ ପଶେ ଶରଣ	1 3 5
ତାବତ ନୋହେ ଆତ୍ମା ସୁଖୀ		ନିରତେ ତାପତ୍ରୟେ ଦୁଃଖୀ	1 3 6
ଏମନ୍ତେ ମନେ ବିଚାରଇ		ଆନନ୍ଦେ ଶିରେ କର ଦେଇ	1 3 7
ବୋଲଇ ଧନ୍ୟ ଆଜ ଦିନ		ମୋତେ ପ୍ରସନ୍ନ ଭଗବାନ	1 3 8
ଧନ୍ୟ ମୋହର ପିତାମାତ		ତେଣୁ ବୈରାଗ୍ୟଜ୍ଞାନ ଜାତ	1 3 9
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅଭୟ ଚରଣ		ଆଜ ମୁଁ ପଶିବି ଶରଣ	1 4 0

ସକଳ ଆଶା ଦୂର କରି	ଭାବେ ସେବିବି ନରହରି	141
ଏକାନ୍ତେ ଭ୍ରମି ବନେ ବନେ	ରମିବି ଅଭୟ ଚରଣେ	142
କଷ୍ଟେ ରଖିବି ଏ ଶରୀର	ଜଳ ପବନ ମୋ' ଆହାର	1 4 3
ଜନ୍ମୁ ଏ ଭବକୁ ପେ ପଡ଼ି	କୃଷ୍ଣଭକତି ଦୂରେ ଏଡ଼ି	1 4 4
ମୋହରେ ମଜ୍ଜି ଏ ସଂସାରେ	ପଡ଼ନ୍ତି ଦୁଃଖ ମହାଘୋରେ	145
ବିଷୟ ଯାହାର ଲୋଚନ	ହରଇ ଆତ୍ମା ବୁଦ୍ଧିମନ	1 4 6
ଏ ମାୟା କାଳସର୍ପ ରୂପେ	ଜନ୍ମକୁ ଗ୍ରାସେ ଭବକୁପେ	1 4 7
ଏହାକୁ ପରିତ୍ରାଣ ଦାନ	ଗୋବିନ୍ଦ ବିନ୍ଦୁ ନାହିଁ ଆନ	1 4 8
ନିଃକାମଜନ ଏ ସଂସାରେ	ଆତ୍ମାକୁ ଆପଣେ ଉଦ୍ଧରେ	1 4 9

ଅବଧୂତ ଉବାଚ

ଏମନ୍ତ ମନେ ମନେ ଚିନ୍ତି	ରଜନୀ ଦୁଃଖେ ପାହାନ୍ତି	1 5 0
ନିଶ୍ଚଳ ଚିତ୍ତେ ସାବଧାନେ	ପିଙ୍ଗଳା ଗଲା ଘୋରବନେ	1 5 1
ପରମସୁଖ ବଲରାଗ୍ୟ	ଆଶା ପରମଦୁଃଖ ଯୋଗ	1 5 2
ଏଣୁ ସକଳ ଆଶା ତେଜି	କୃଷ୍ଣଚରଣ ଦୃତେ ଭଜି	1 5 3
ପିଙ୍ଗଳା ଭ୍ରମି ଘୋରବନେ	ପଶିଲା ଶ୍ରୀହରିଚରଣେ	1 5 4
ଏଣୁ ପିଙ୍ଗଳା ଗୁରୁ ମୋର	ଶୁଣ ହେ ଯଦୁନୃପବର	1 5 5
ସକଳ ସଙ୍ଗ କରି ଦୂର	ନିରାଶେ ଭ୍ରମଇ ସଂସାର	1 5 6
ବୋଲଇ ଦାସ ଜଗନ୍ନାଥ	ଯେତେ କହିଲେ ଅବଧୂତ	1 5 7
ଶ୍ରୀଏକାଦଶ ଭାଗବତେ	ଗୀତେ କହିଲି ଜନହିତେ	1 5 8
ଅଳପ ହୀନବୁଦ୍ଧି ମୋର	ଏଣୁ ମୁଁ ଅଜ୍ଞାନ ପାମର	1 5 9
ନ ଜାଣି ସମୁଦ୍ର ଗତି	ହସ୍ତେ ମଞ୍ଜୁଳ ମୁତମତି	1 6 0
ସେବଇ ସୁଜନ ପସ୍ତର	ଏ ଦୋଷ କ୍ଷମାକର ମୋର	1 6 1
ସୁଜନେ ମୋର ପ୍ରାଣବନ୍ଧୁ	ଏଣୁ ଚରିବି ଭବସିନ୍ଧୁ	1 6 2

ଇତି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତେ ମହାପୁରାଣେ ପାରମହଂସ୍ୟାଂ ସଂହିତାୟାଂ

ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧେ ନବମୋଦଧ୍ୟାୟଃ ||

ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟ

ଅବଧୂତ ଉବାଚ

ଶୁଣ ହେ ଯଦୁନୃପବର	ଯେ ଅବା ଅନୁଭବ ମୋର	1
ଗୁରୁବଚନ ମୋର ଯେତେ	ସ୍ଵରୁ କହିବି ତୋ' ଅଗ୍ରତେ	2
ଏ ଯେତେ ଦ୍ରବ୍ୟ ପରିଗ୍ରହ	ସର୍ବ ତୁ ଜାଣ ଦୁଃଖମୟ	3
ଏ ଘେନି ଜ୍ଞାନୀ ଅକିଞ୍ଚନେ	ନିଶ୍ଚିନ୍ତେ ରହେ ସୁଖମନେ	4
ପକ୍ଷୀଙ୍କ ମଧ୍ୟେ ବଳୀୟାର	ସ୍ଵଭାବେ ପ୍ରଚଣ୍ଡ କୁରର	5
ନିତ୍ୟେ ମାରଇ ନାନାପକ୍ଷୀ	ଜୀବନ ପୋଷେ ମାଂସ ଭକ୍ଷି	6
ତା'ର ମହିମା ଜନେ ଶୁଣି	ବନ୍ଦୀ କରନ୍ତି ଘରେ ଆଣି	7
ସେ ପୁଣି ନିତ୍ୟେ ପକ୍ଷୀ ମାରେ	ମାଂସ ଭକ୍ଷଇ ନେଇ ପରେ	8
କେବଳ ଶ୍ରମ ମାତ୍ର ସାର	ନ କରେ ଉଚିତ ଆହାର	9
ମୁହିଁ ତାହାର ଦୁଃଖ ଚାହିଁ	ବୁଲଇ ଗୁରୁଶିକ୍ଷା ପାଇ	1 0
ନ କରି ବସ୍ତୁ ପରିଗ୍ରହ	ଏକା ଭ୍ରମଇଁ ଶୂନ୍ୟ ଦେହ	1 1
ନାହିଁ ମୋ' ମାନ ଅଭିମାନ	ଗୃହ କଳତ୍ର ପୁତ୍ର ଧନ	1 2
ଆତ୍ମାରେ ରମଇଁ ମୁଁ ନିତ୍ୟେ	ନିଶ୍ଚିନ୍ତେ ଭ୍ରମଇଁ ଜଗତେ	1 3
ପରମାନନ୍ଦ ରସ ପାଇ	ନିରତେ ସଂସାରେ ଭ୍ରମଇ	1 4
ବାଳକ ତହିଁ ଏହା ଶିଖି	ନୁହଇଁ ନାନା ଦୁଃଖେ ଦୁଃଖୀ	1 5
କେବଳ ଆହାର ବେଭାରେ	କ୍ରୀଡ଼ା କରଇ ସର୍ବଦ୍ଵାରେ	1 6
କିଛି ହିଁ ଚିନ୍ତା ନାହିଁ ତା'ର	ଏଣୁ ବାଳକ ଗୁରୁମୋର	1 7
ଏବେ ହୋ ଶୁଣ ମନଃରେ	ପୁର୍ବେ ଯେ ଅବନ୍ତୀ ନଗରେ	1 8
ସୁସାଧୁ ସୁନ୍ଦର ଶରୀରେ	କନ୍ୟାଏ ଥିଲା ବିପ୍ରଘରେ	1 9
ସେ କନ୍ୟା ବିଭାଅର୍ଥେ ବରି	ବିପ୍ର ମିଳିଲେ ପାଞ୍ଚତାରି	2 0
କନ୍ୟାର ପିତା ସଙ୍ଗମେଲେ	ବିବାହ ପ୍ରସ୍ତାବ ନିରୋଲେ	2 1
ବିଚାର କରି କନ୍ୟା ମାତା	ନିକଟେ ବସାଇ ଦୁହିତା	2 2
ବୋଲଇ କନ୍ୟା ମୁଖ ଚାହିଁ	ତଣ୍ଡୁଳ ଅର୍ଥେ ଧାନ ଦେଇ	2 3
ବେଗେ ତୁ କୁଟ ରୋଲେ ଭରି	ତା' ଶୁଣି ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁମାରୀ	2 4
ରୋଲେ ମୁଷଳ ଏକକରି	କୁଟଇ ବେନିକରେ ଧରି	2 5
ଭୁଜେ ତା ବଳସ୍ତକଙ୍କଣ	କୁଟନ୍ତେ ବାଜେ ରୁଣିଖୁଣି	2 6
ଶୁଣି କୁମାରୀ ଲଜ୍ଜା ପାଇ	ଅଧେ କଙ୍କଣ ହସ୍ତ ଫେଇ	2 7

ପୁଣି କୁଟେ ଧୀରେ ଧୀରେ		ହସକଙ୍କାଣ ନାଦ କରେ	28
କୁମାରୀ ମନେ ବିଚାରଇ		ସଙ୍ଗ ଗହଳେ ଗୋଳ ହୋଇ	29
ଏମନ୍ତ ବିଚାରି ବିବେକେ		ପୁଣି ଫେଲାଇ ରଖୁ ଏକେ	3 0
ବେନି କଙ୍କାଣ ବେନିକରେ		କୁଟେ ଶବଦ ନ କରେ	3 1
ଅନେକ ଲୋକ ଯହିଁ ମିଳି		ଅବଶ୍ୟ ଉପୁଜଇ କଳି	32
ତେଣୁ କୁମାରୀ ଅନୁରାଗେ		ଗୁରୁ ବଚନ ଶିକ୍ଷାଭାଗେ	3 3
ଏକାନ୍ତେ ଭ୍ରମୁଥାଇ ମୁହିଁ		କେବେହେଁ ସଙ୍ଗ ନ କରଇ	3 4
ଅଭ୍ୟାସେ ଦିଶି ମୁଁ ପବନ		ନିରୋଧୁ ଏ ରଞ୍ଜନମନ	3 5
ବୈରାଗ୍ୟ ଯୋଗ ଅଭ୍ୟାସନେ		ବୁଲଇ ଆତ୍ମ ସଂଯମନେ	3 6
ଏକାଗ୍ର କରି ଦୃଢ଼ ମନ		ହରିର ପାଦେ ନିବେଦନ	3 7
ତେଣୁ ନିଶ୍ଚଳ ମୋର ଧ୍ୟାନ		ବଞ୍ଚଇ ଦୁଃଖ ସୁଖେ ଦିନ	3 8
ସ୍ୱଭାବେ ରଜୋଗୁଣ ଛାଡ଼ି		ସତ୍ତ୍ୱ ସଂଯୋଗେ ତମ ଏଡ଼ି	3 9
ସତ୍ତ୍ୱକୁ ଦିଶି ସତ୍ତ୍ୱଗୁଣେ		ନିର୍ବାଣ ପରମକାରଣେ	4 0
ନିଶ୍ଚଳେ ଥାଇ ଆତ୍ମଧ୍ୟାନେ		ବାହ୍ୟ ଅନ୍ତର ନ ପ୍ରମାଣେ	4 1
ଯେସନେ ଶରକାରୀ ପଥେ		ଶର ବିନ୍ଧଇ ହେଟ ମାଥେ	4 2
ତାର ନିକଟେ ରାଜା ଗଲା		ସେ ତାହା ଜାଣି ନ ପାରିଲା	43
ତେଣୁ ତାହାର ତହୁଁ ଦେଖୁ		ମୁଁ ଏବେ ଗୁରୁଶିକ୍ଷା ଶିଖୁ	4 4
ଏକା ମୁଁ ଭ୍ରମଇଁ ସଂସାର		ମୋହର କାହିଁ ନାହିଁ ଘର	45
ଏଣୁ ମୁଁ ସାବଧାନ ଚିତ୍ତ		ଅଲକ୍ଷ୍ୟ ଗତି ମୋର ନିତ୍ୟ	4 6
ଅଳ୍ପ ଭାଷଣ ମୁନି ପ୍ରାୟେ		ମୁହିଁ ରହଇ ଛିର ଦେହେ	4 7
ବିଫଳ ଅନିତ୍ୟ ଦେହର		ଗୃହ ଆରମ୍ଭ ଦୁଃଖ ଘୋର	4 8
ଏ ଘେନି ଗୃହାରମ୍ଭ ଛାଡ଼ି		ଦେହର ରକ୍ଷା ମାତ୍ର ଲୋଡ଼ି	4 9
ପିତୃ ଅତିଥି ସେବା ଅର୍ଥେ		ଆତାରେ ଥିବ ଲୋକମତେ	5 0
ଆତ୍ମା କାରଣେ ବ୍ୟର୍ଥ ଘର		କେବେହେଁ ନ କରି ତହର	5 1
ଶରୀର ରଖଇ ନିରୋଳେ		ସର୍ପ ଯେସନେ ନାନା ବିଳେ	5 2
ଏଣୁ ମୁଁ ସର୍ପବୀକ୍ଷା ଧରି		ଗୃହସ୍ଥ ଆଶ୍ରମ ନ କରି	5 3
ଅସ୍ତ୍ର ନ କରି ଏକସ୍ଥାନ		ବଞ୍ଚଇ ନାନାତୀର୍ଥେ ଦିନ	5 4

ଦେଖ ଏ ବିଷ୍ଣୁ ମାୟା କରି		ଜଗତ ସର୍ଜଇ ମୁରାରି	5 5
କାଳରୁପେ ପୁଣି ସଂହାରେ		ଆତ୍ମସୁଖେ ରହେ ନିରୋଳେ	5 6
ସ୍ୱଭାବେ ବୋଲାଇ ଲକ୍ଷ୍ମର		ସେ ହରି ସର୍ବଶକ୍ତିଧର	5 7
ପ୍ରକୃତି ପୁରୁଷ ଅନ୍ତର		ସ୍ୱଭାବେ ନାହିଁ ପରାପର	5 8
ଉପାଧି ବର୍ଜିତ ଲକ୍ଷ୍ମର		ଫେନ ବିନାଶେ ଯେହ୍ନେ ନୀର	5 9
ସୃଷ୍ଟି ଲକ୍ଷଇ ଯେତେବେଳେ		ସୂଦଇ ମାୟା ଯୋଗବଳେ	6 0
ତ୍ରିଗୁଣମୟୀ ବିଷ୍ଣୁମାୟା		ବେଦବେଦାନ୍ତ କହେ ଯାହା	6 1
ସେ ମାୟା ନାନା ମୁର୍ତ୍ତି ଧରି		ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ମଧ୍ୟେ ଅଛି ପୁରି	6 2
ସେ ମାୟାବଳେ ନାରାୟଣ		ଜଗତ କରେ ପୁଣି ପୁଣି	6 3
ତା' ମଧ୍ୟେ ଜୀବରୂପ ଧରି		ବିହରେ ନାନାକ୍ରୀଡ଼ା କରି	6 4
ଯେସନେ କୀଟ ଉର୍ଣ୍ଣନାଭ		ନିଜ ବଦନୁ ସୁତ୍ରଭାବ	6 5
ନାଲ ନିର୍ମାଲ ରାତ୍ରମୁଖେ		ମଧ୍ୟେ ବିହରେ ମନସୁଖେ	6 6
ଏକାନ୍ତେ ରାତ୍ରେ କ୍ରୀଡ଼ା କରେ		ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟେ ତା' ସଂହରେ	6 7
ଏ ରୂପେ ସୃଷ୍ଟିଲୀଳା କରି		ସଂସାର ଖେଳେ ନରହରି	6 8
ଏବେ ହୋ ଶୁଣ ନରପତି		ସଂସାରେ ଜୀବଆତ୍ମା ଗତି	6 9
ଦେହ ବିଯୋଗ କାଳେ ଜନ୍ତୁ		ମନେ ଚିତ୍ତଇ ଯେତେ ହେତୁ	7 0
ଏକାନ୍ତ ସ୍ନେହ ଦୈଷ ଭୟେ		ନିଶ୍ଚୟଧ୍ୟାନ ଯହିଁ ରହେ	7 1
ଜନ୍ମଇ ସେହି ରୂପ ଧରି		ଯେସନେ କୀଟ ପେଷ୍ଟିକାରୀ	7 2
କୀଟ ଆଶଇ ନାନାରୂପେ		ନିଜ ଭୁବନେ ନେଇ ଛାପେ	7 3
ସେ କୀଟ ପ୍ରାଣ ଯିବାବେଳେ		ତାହାକୁ ଦେଖୁଥାଇ ଡୋଳେ	7 4
ଭୟେ ଚିତ୍ତଇ ତାର ରୂପ		ଜନ୍ମଇଁ ଘେନି ସେ ସ୍ୱରୂପ	7 5
ମୋହର ମନ ସେହିମତେ		କୃଷ୍ଣ ଚରଣେ ଅବିରତେ	7 6
ନିଶ୍ଚଳେ ଛାପି ସାବଧାନେ		ବୁଲଇ ମହୀ ପର୍ଯ୍ୟଟନେ	7 7
ଏମନ୍ତେ ମୋର ଗୁରୁ ଯେତେ		ତାହାଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ମତେ	7 8
କାୟ ବଚନ ମନେ ଧରି		ଭ୍ରମଇଁ ଅବନୀ ବିହରି	7 9
ଆତ୍ମାର ଗୁରୁ ମୁଁ ଆପଣେ		ତେଣୁ ଧରଇ ତା'କୁ ମନେ	8 0
ଦେହର ଜନ୍ମ-ମୃତ୍ୟୁ ଦୁଇ		ବିଷ୍ଣୁମାୟାରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତଇ	8 1

ଏ ଭାବ ବୁଝି ମୋର ମତି		ଏ ଦେହେ ନ କରେ ପୀରତି	82
ଅନେକ ଜନ୍ମ କର୍ମଭାଗ୍ୟ		ମୋହର ଜ୍ଞାନ ବଇରାଗ୍ୟ	83
ଉଦାସୀ ମତେ ଦେହେ ଥାଇ		ଗୁରୁଙ୍କ ଉପଦେଶ ଧ୍ୟାୟି	8 4
ପୁତ୍ର କଳତ୍ର ପଶୁ ଦାସେ		ଏହାଙ୍କୁ ପୋଷି ଦେହ ଆଶେ	8 5
ଶରୀର ସଙ୍ଗେ ସେ ରମନ୍ତି		ମରଣେ କେହି ନ ଗଛନ୍ତି	86
ନିଷ୍ଠ କର୍ମ ସଙ୍ଗ କର		ଅନ୍ଧ ଯେସନେ ଯଶ୍ଚି ଧରି	8 7
ବୃକ୍ଷଙ୍କ ଧର୍ମ ପ୍ରାୟ ଦେହୀ		ଜନ୍ମିଲେ ଅବଶ୍ୟ ମରଇ	8 8
ଏଣୁ ଅନିତ୍ୟ ଦେହେ ମୁହିଁ		କେବେହେଁ ବିଶ୍ୱାସ ନ ଯାଇ	8 9
ଲକ୍ଷ୍ମି ସେ ଏହାକୁ ଆବୋରି		ଭୁଞ୍ଜନ୍ତି ଜଣେ ଜଣେ କରି	9 0
ଶୁଶାନେ ମୃତପିଣ୍ଡ ଯେହ୍ନେ		ଶ୍ୱାନ ଶୁଗାଳଙ୍କ ବଦନେ	9 1
ରସ ଲାଳସେ ଜିହ୍ୱା ଧରେ		ଆହାର ଅର୍ଥେ ଭ୍ରମ କରେ	9 2
ନିଜ ସ୍ୱଭାବେ ଷଡ଼ରସେ		ଭ୍ରମଇଁ ନାନା ଦେଶେ ଦେଶେ	9 3
ତୃଷାର ବେଳେ କେବେ ପୁଣି		ମାଗଇ ସୁଶୀତଳ ପାଣି	9 4
ନ ପାଇ କରେ ବହୁ ପ୍ରାସ		ଏମନ୍ତେ ପ୍ରାଣୀ ଯାଏ ନାଶ	9 5
ଲକ୍ଷ୍ମି ଧରଇ ପୁଣ ବଳେ		ଭ୍ରମଇଁ ମଇଥୁନ ଫଳେ	9 6
ଅମୃତ ପ୍ରାୟ ଯୋନି ଦିଶେ		ଏଣୁ ଭ୍ରମଇଁ କାମବଶେ	9 7
ଶୀତ ତପତ ଚର୍ମ ଧରେ		ଅଗ୍ନି ପବନେ ଆଶ୍ରେ କରେ	9 8
ସୁଧା ଅନଳେ ଦହେ ପେଟ		ଆତ୍ମାକୁ କରେ ଛଟପଟ	9 9
ଯାବତ ନ ପୁରେ ଉଦର		ତାବତ ଜ୍ଞାନ କାହିଁ ଆର	1 0 0
ଶ୍ରବଣ ଧରେ ପୁଣ ପୁଣି		ସ୍ତୁତି ନିନ୍ଦନ ବାକ୍ୟ ଶୁଣି	1 0 1
ନାସିକା ଧରେ ଗନ୍ଧ ଆଶେ		ଏଣୁ ଭ୍ରମଇଁ ସୁଖବାସେ	1 0 2
ଚକ୍ଷୁ ଧରଇ ରୂପ ଅର୍ଥେ		ଏଣୁ ଭ୍ରମଇଁ ନାନା ପଥେ	1 0 3
ଅନ୍ତେ ଧରଇ କର୍ମରାଶି		ବେଷ୍ଟିତ ହୁଏ କାଳପାଶି	1 0 4
ବହୁତ ସପତଶୀ ଯେହ୍ନେ		ସ୍ୱାମୀ ମାରନ୍ତି ଅପମାନେ	1 0 5
ଜୀବର ଅଳପ ଶକତି		ଶତେ ଯୁବତୀ ଏକପତି	1 0 6
କାମିନୀଗଣେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ		ସେ ଯେହ୍ନେ ଅଳପେ ମରଇ	1 0 7
ଏଣୁ ଏ ସାଧାରଣ ଦେହେ		ଜ୍ଞାନୀଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ବସ୍ତୁ ନୋହେ	1 0 8

ଏ ଦେହ ପଡ଼େ ମାୟାଜଡ଼େ		ନିଜ ନିସ୍ତାରପଥ ଦୁଡ଼େ	109
ଯେତେ ଏ ସୃଷ୍ଟିରେ ରଚନା		କୀର୍ତ୍ତୁ ବ୍ରହ୍ମାଦି କଳ୍ପନା	110
ଆତ୍ମକ୍ରୀଡ଼ନେ ନରହରି		ପୂର୍ବେ ଅନେକ ସୃଷ୍ଟିକରି	1 1 1
ସଂସାରେ ଖେଳି ନାନାମତେ		ସନ୍ତୋଷ ନ ଲଭିଲା ଚିତ୍ତେ	1 1 2
ଏଣୁ ମାନବ ସୃଷ୍ଟି କଲା		ଯହିଁ ବିଶ୍ରାମ ସର୍ବଲୀଳା	113
ମନୁଷ୍ୟ ଦେହେ ଦିବ୍ୟଜ୍ଞାନ		ଦେଖୁ ସନ୍ତୋଷ ଭଗବାନ	1 1 4
ବ୍ରହ୍ମାଦି ସକଳ ଶରୀର		ସ୍ୱଭାବେ ଅସତ୍ୟ ସଂସାର	1 1 5
ଭ୍ରମିଣ କୋଟି ଯୋନି ଭ୍ରମେ		ବିପାକ ଅବଶେଷ କର୍ମେ	1 1 6
କେବଳ ଶୁଭକର୍ମ ଭାଗ୍ୟ		ନିଶ୍ଚେ ଗୋବିନ୍ଦ ଅନୁରାଗେ	1 1 7
ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀରେ		ଜନ୍ମ ଲଭଇ ମର୍ତ୍ତ୍ୟପୁରେ	1 1 8
ସ୍ୱଭାବେ ଅନିତ୍ୟ ସଂସାର		ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ନର କଲେବର	1 1 9
ସେ ଦେହ ଲଭି ମହୀତଳେ		ଅନେକ ଶୁଭକର୍ମ ଫଳେ	1 2 0
ଭାଗ୍ୟ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଦେହ ପାଇ		ଯାହାର ଜ୍ଞାନ ପ୍ରକାଶଇ	1 2 1
ଜଗତ ଦେଖେ ବିଷ୍ଣୁମୟେ		ସେ ନ ପଡ଼ଇ ମାୟାମୋହେ	1 2 2
ମନୁଷ୍ୟ ମୁଣ୍ଡେ ମୃତ୍ୟୁ ବସେ		ଆତ୍ମାକୁ ଅନୁକ୍ଷଣେ ଗ୍ରାସେ	1 2 3
ଯାବତ ମୃତ୍ୟୁ ଅଛି ଦୂରେ		ସୁନ୍ଦର ଯୁବା କଲେବରେ	1 2 4
ସାଧୁ ସକଳ ଶକତି		ଯେଣେ ଜନ୍ମିବ ବିଷ୍ଣୁଭକ୍ତି	1 2 5
ଏ ଜୀବ ବନ୍ଦୀ କର୍ମପାଶେ		ସାଧୁ ବନ୍ଦନ ଉଶ୍ୱାସେ	1 2 6
ଏ ରୂପେ ହୃଦୟ ନିର୍ବେଦେ		ଆତ୍ମାକୁ ଲିଖିବ ଅଭେଦେ	1 2 7
ଦେଖୁବ ଜ୍ଞାନଚକ୍ଷୁ ଦ୍ୱାରେ		ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀରେ	1 2 8
ସକଳ ସଙ୍ଗ ପରିହରି		ଏଣୁ ମୁଁ ଏହି ରୂପ ଧରି	1 2 9
ହୃଦରୁ ଡେଇଁ ଅହଙ୍କାର		ଆନନ୍ଦେ ଭ୍ରମଇଁ ସଂସାର	1 3 0
		ଭଗବାନ ଉବାଚ	
ଏମନ୍ତ କହି ଅବଧୂତ		ଶାନ୍ତ ଗଭୀର ଗୁଣଯୁତ	1 3 1
ଶୁଣି ସାନନ୍ଦ ଯଦୁରାଜା		ତା'ର ଚରଣେ କଲା ପୂଜା	1 3 2
ରାଜାକୁ କହି ସାବଧାନେ		ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗଲା ଅନ୍ତର୍ଦାନେ	1 3 3

କାଳ ବଞ୍ଚଇ ଦୁଃଖ ସହି		ମୁଖ ପଞ୍ଚିତ ଭେଦ ନାହିଁ	44
ଦାରୁଣ ଦୁଃଖ ସୁଖ ମଣେ		ସୁଖକୁ ଦୁଃଖ ପରିମାଣେ	45
ଏମନ୍ତ ବୁଦ୍ଧି ଅହଙ୍କାରେ		ଜୀବ ଭ୍ରମଇଁ ନିରନ୍ତରେ	4 6
ସେ ଯେବେ ଦୁଃଖ ସୁଖ ବୁଝେ		ସମ୍ମୁଖେ ମୃତ୍ୟୁସଙ୍ଗେ ଯୁଝେ	4 7
ବୁଦ୍ଧି ବିବେକ ଜ୍ଞାନ ବଳେ		ମରଣ ଜିଣଇ କେ ହେଲେ	48
କର୍ମେ ପ୍ରାଣୀର ସୁଖ ନାହିଁ		କେବଳ ଅନାଥଟି ସେହି	4 9
ଏହା ନ ବୁଝି ମୃତଜନେ		ତପ କରନ୍ତି ଫଳକାମେ	5 0
କାହାର ପୂର୍ବପୁଣ୍ୟଫଳେ		ଯଦ୍ୟପି ଅର୍ଥ କାମ ମିଳେ	5 1
ତେବେ ହେଁ ଦୁଃଖ ନୋହେ ଶେଷ		ଭୁଞ୍ଜନ୍ତେ ଲଭେ ବହୁ କ୍ଲେଶ	5 2
ଯାହାକୁ ବାନ୍ଧି ନେଇ ପଥେ		ଶୁଣାନେ ଶିରଚ୍ଛେଦ ଅର୍ଥେ	5 3
ତାହାର ଯେତେ କାମ ଅର୍ଥ		ତୋଷଣେ ନୁହଁନ୍ତି ସମର୍ଥ	5 4
ସଂସାରେ ଦେଖୁ ଶୁଣି ଯେତେ		ବିଚାରେ ଦୁଃଖ ଏ ସମସ୍ତେ	5 5
ମାନ ମସର ଗର୍ବ ଲୋଭ		ବିନାଶ ଅପତସ୍ତଭାବ	5 6
ଏ ସର୍ବ ଦୁଃଖର କାରଣ		ଉଦ୍‌ବ ଏହା ପରିମାଣ	5 7
କର୍ମର ଫଳ ନାନାଗତି		ଶୁଣ ତୁ ଏବେ ଦେଇ ମତି	5 8
ବିବିଧ ବିଧି ନାନା ଦାନ		ଯଜ୍ଞେ ଦେବତା ଆରାଧନ	5 9
ସେ ପୁଣ୍ୟବଳେ ସ୍ୱର୍ଗେ ଯାଇ		ଭୁଞ୍ଜଇ ଦିବ୍ୟଦେହ ବହି	6 0
ନାନା ପ୍ରକାରେ ସୁଖ ଯେତେ		ଭୋଗ କରଇ ଦେବମତେ	6 1
କର୍ମ ନିର୍ମିତ ପୁଣ୍ୟରଥେ		ଫଳ ଭୁଞ୍ଜଇ ସ୍ୱର୍ଗପଥେ	6 2
ଗନ୍ଧର୍ବ କିନ୍ନର ଯୁବତୀ		ରଥ ପାରୁଣେ ପଞ୍ଚିପଞ୍ଚି	6 3
ବିବିଧ ନୃତ୍ୟ ଗୀତମାନ		କରି ତୋଷନ୍ତି ତା'ର ମନ	6 4
ଦିବ୍ୟ ଯୁବତୀଗଣ ସଙ୍ଗେ		ବିମାନେ ରମେ ନାନାରଙ୍ଗେ	6 5
କ୍ଷୁଦ୍ର କିଙ୍କିଣୀନାଦ ଧୀରେ		ଲଳିତ ମଙ୍ଗଳ ମଧୁରେ	6 6
ଯାବତ କର୍ମଫଳ ପୁରେ		ତାବତ ସ୍ୱର୍ଗଭୋଗ କରେ	6 7
ପୁଣ ପଡ଼ଇ କର୍ମକ୍ଷୟେ		ସଂସାରେ ବିଷ୍ଣୁ ମାୟାମୋହେ	6 8
ଏଣୁ ଅର୍ଜିତ କର୍ମପାକେ		ଜୀବ ଭ୍ରମଇଁ ଦୁଃଖସୁଖେ	6 9
ଅସାଧୁ ସଙ୍ଗେ ଯେତେ ଭାବ		ଉଦ୍‌ବେ କହନ୍ତି ମାଧବ	7 0

ସୁକର୍ମେ ସାଧୁସଙ୍ଗ ପାଇ		କୁକର୍ମେ ଅସାଧୁ ମିଳଇ	71
ପୂର୍ବ ବିପାକ କର୍ମଦୋଷେ		ଅସାଧୁସଙ୍ଗ ମିଳେ ପାଶେ	72
ଅଧର୍ମ ବଡ଼େ ଦିନୁଦିନେ		ନିରତେ କୁସଙ୍ଗ ମିଳନେ	7 3
ସତ୍ୟ ମଉନ ଶୁଚି ଦୟା		ଯଶ ଶ୍ରୀଲଜ୍ଜା ବୁଦ୍ଧି କ୍ରିୟା	7 4
ସର୍ବତ୍ର କ୍ଷମା ଶମ ଦମ		ଇନ୍ଦ୍ରିୟଭୋଗ୍ୟାଦି ଉତ୍ତମ	75
ଗୁଣେ ଯେତେକ ପ୍ରାଣୀ ଥା'ନ୍ତି		ଅସଙ୍ଗ ସଙ୍ଗେ ନାଶ ଯା'ନ୍ତି	7 6
ଶ୍ରୀରୀ ଲକ୍ଷ୍ମଣ କାମଯୁତ		କୃପଣ ପାଷଣ୍ଡ କୁସ୍ଥିତ	7 7
ପରପୀଡ଼ନ ଭୂତହିଂସା		ସୁଖ ଗହନେ କରେ ଆଶା	7 8
ଯଜ୍ଞ ଆରମ୍ଭେ ବିଧିହୀନେ		ପଶୁ ମାରଣ ଅବିଧାନେ	7 9
କଞ୍ଚିତ ପିତୃଯଜ୍ଞ ଛଳେ		ପଶୁଙ୍କୁ ବଧ କରେ ବଳେ	8 0
ପୂଜଇ ଭୂତ-ପ୍ରେତଗଣେ		ଆତ୍ମହିଂସନ ସେ ନ ଜାଣେ	8 1
ଜୀବମାରଣ କର୍ମଫଳେ		ନରକେ ପଡ଼େ ଅନ୍ତଃକାଳେ	8 2
ମାୟାଯନ୍ତ୍ରିତ ନାନାଯୋନି		ଭ୍ରମଇ ଜୀବ ଆତ୍ମା ଘେନି	8 3
ଛାବର ଆଦି ଚାରିଦେହେ		ପଶୁ ପତଙ୍ଗ କୀଟ ହୋଏ	8 4
ସିଂହ ଶୃଗାଳ ବାଢ଼ି ଗଜେ		ଏ ରୂପେ ନାନା ଯୋନି ଭଜେ	8 5
ଅଶେଷ କୋଟିଜନ୍ମ ଭ୍ରମି		ଅର୍ଜିତ କର୍ମେ ପଥଶ୍ରମୀ	8 6
ଏମନ୍ତେ ଦୁଃଖ ଅବଶେଷେ		କିଞ୍ଚିତ ଧର୍ମର ବିଶ୍ୱାସେ	8 7
ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀରେ		ଜନ୍ମ ଲଭଇ ମର୍ତ୍ତ୍ୟପୁରେ	8 8
ଭାଗ୍ୟ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଦେହ ଧରି		ପୁଣ ଭ୍ରମଇଁ କର୍ମ କରି	8 9
କର୍ମଟି ନାନା ଦୁଃଖ ଦେଇ		କିଞ୍ଚିତ ସୁଖ ନାହିଁ ତହିଁ	9 0
କର୍ମ କରନ୍ତେ ପାଇ ଦେହ		ଏଣୁଟି କର୍ମ ଦୁଃଖମୟ	9 1
କୁବେର ବରୁଣ ଅନଳ		ଏ ଆଦି ଦଶଦିଗପାଳ	9 2
ଦେଖ ଏ କଞ୍ଚ ଅଧିକାରୀ		ସ୍ୱଭାବେ ମୋର ଅଂଶଧାରୀ	9 3
ବ୍ରହ୍ମା ମୋହର ଅଂଶ ବହି		ସକଳ ସୃଷ୍ଟି ସେ କରଇ	9 4
ମୋହର ତହିଁ ସମ୍ଭବନ୍ତି		ଭୟେ ନିକଟେ ନ ରହନ୍ତି	9 5
ଗୁଣ ସକାଶେ କର୍ମ ସୂଦେ		ଏଣୁ ବିଷୟ ଜୀବ ଭୁଞ୍ଜେ	9 6

ଏଣୁ ଏ ଜୀବ କର୍ମମୟେ	ଅକର୍ମେ ଦକ୍ଷେ ହେଁ ନ ରହେ	97
ଯାବତ ବିଷୟରେ ରତି	ଗୁଣେ ବିଷମଭାବେ ଥାନ୍ତି	98
ତାବତ ନାନାବିଧ ରୂପେ	ଜୀବ ଭ୍ରମଇଁ ମୋହକକ୍ଷେ	9 9
ଯାବତ ନାନାଭାବ ଛନ୍ଦ	ତାବତ ଜୀବ ପରାଧୀନ	1 0 0
ଇଶ୍ଵର ତହିଁ ଭୟ ପାଇ	ଭ୍ରମଇଁ ମାୟାମୟ ହୋଇ	101
ଅନେକ ଭ୍ରମି ଶ୍ରମେ ଫୁଟେ	କେବେହେଁ ମାୟା ତା' ନ ତୁଟେ	1 0 2
	ଶୁକ ଉବାଚ	
ଏମନ୍ତେ ଗୋବିନ୍ଦର ବାଣୀ	ଉଦ୍ଧବ ବୋଲେ ତାହା ଶୁଣି	1 0 3
ପ୍ରଣାମ କରି କୃଷ୍ଣପାଦେ	ବୋଲେ ଆନନ୍ଦ ଗଦଗଦେ	1 0 4
	ଉଦ୍ଧବ ଉବାଚ	
ଶୁଣ ହେ ପ୍ରଭୁ ଦାମୋଦର	ତ୍ରିଗୁଣେ ଜାତ ଏ ଶରୀର	1 0 5
ଜୀବ ରହିଛି ଦେହ ମଧ୍ୟେ	ନିର୍ଲୋପ ପରମ ଆନନ୍ଦେ	1 0 6
ଗୁଣ ବନ୍ଧନ ନାହିଁ ତା'ର	ସ୍ଵଭାବେ ନିତ୍ୟ ନିରାକାର	1 0 7
ତାର ବନ୍ଧନ ତିନିଗୁଣେ	ତୁ ନାଥ ବୋଲୁ କି କାରଣେ	1 0 8
କେମନ୍ତେ ନୋହେ ତା' ବନ୍ଧନ	କହ ହେ ଦେବକୀନନ୍ଦନ	1 0 9
କି ରୂପେ ଥାଇ ଅନ୍ତର୍ଗତେ	ସଂସାରେ ବିହରେ କେମନ୍ତେ	1 1 0
କେତେ ଲକ୍ଷଣେ ତାହା ଜାଣି	କେମନ୍ତେ ଭୁଞ୍ଜେ ଅନ୍ନପାଣି	1 1 1
କି ରୂପେ ପ୍ରଚରଇ ଜନେ	ଆସନ ଶୟନ ଭୋଜନେ	1 1 2
ନିଶ୍ଚଳେ ବସେ କେଉଁଠାନେ	କହ କେଶବ ତୋଷମନେ	1 1 3
ତୁ ନାଥ ମୋର ପ୍ରାଣପତି	ଦାସବସ୍ତ୍ରଲ ଦାଶରଥ	1 1 4
ଅରୂପ ଅନନ୍ତ ମୁରାରି	ବଳେ କେ ପାରେ ତୋତେ ଧରି	1 1 5
ସଂସାରେ ବନ୍ଧ ମୋକ୍ଷ ଦୁଇ	କେମନ୍ତେ କକ୍ଷେ ତା'ର ଦେହୀ	1 1 6
ଏକ ଅନେକ ଅବା କେତେ	କହ ଗୋବିନ୍ଦ ଶୁଦ୍ଧଚିତ୍ତେ	1 1 7
ମୋହର ଚିତ୍ତେ ଭ୍ରମ ଯେତେ	କହିଲି ତୋହର ଅଗ୍ରତେ	1 1 8
ମୋ ଘରେ ଜ୍ଞାନଦୀପ ଜାଳି	ଅଜ୍ଞାନ ଖଣ୍ଡ ବନମାଳୀ	1 1 9
ବୋଲଇ ଦାସ ଜଗନ୍ନାଥ	କୃଷ୍ଣଚରଣେ ଦେଇ ଚିତ୍ତ	1 2 0
ଉଦ୍ଧବ ପଚାରିଲେ ଯେତେ	ଶ୍ରୀଏକାଦଶେ ଭାଗବତେ	1 2 1

ସୁଜନେ ଶୁଣ ଦେଇ ଚିତ୍ତ	ପୁଁତୁମ୍ଭ ଭୃତ୍ୟଙ୍କର ଭୃତ୍ୟ	122
ଜନ୍ମଜନ୍ମରେ ମୋର ମତି	ନ ଛାଡୁଁତୁମ୍ଭର ଭକତି	123
	ଇତି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତେ ମହାପୁରାଣେ ପାରମହଂସ୍ୟାଂ ସଂହିତାୟାଂ ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧେ ଭଗବତ୍ ଉଦ୍ଧବ ସମ୍ବାଦେ ଏକାଦଶୋବଧ୍ୟାୟଃ	
	ଦ୍ଵାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ	
ଶୁଣିଣ ଉଦ୍ଧବ ବଚନ	ବୋଲନ୍ତି ଶ୍ରୀମଧୁସୂଦନ	1
	ଭଗବାନ ଉବାଚ	
ତୁ ଯାହା କଲୁ ହେ ପ୍ରଣନ	ଜୀବ ଆତ୍ମାର ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନ	2
ଜୀବର ବନ୍ଧ-ମୋକ୍ଷ ବେନି	ବିଚାରୁ ଯେତେ ଶାସ୍ତ୍ରଘୋନି	3
କେହି ନ ପା'ନ୍ତି ତା'ର ଅନ୍ତ	ତେଣୁ ସେ ବୋଲାଇ ଅନନ୍ତ	4
ତ୍ରିଗୁଣେ ବନ୍ଧ-ମୋକ୍ଷ ହୋଇ	ଯେଣୁ ସେ ଗୁଣ ମାୟାମୟୀ	5
ବସ୍ତୁ ବିଚାରେ ବନ୍ଧ-ମୋକ୍ଷ	ଜୀବକୁ ନ ଲାଗେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ	6
ଜନ୍ମ-ମରଣ ଶୋକ ମୋହ	ସୁଖ-ଦୁଃଖ ଆଦି ସଂଶୟ	7
କେବଳ ମାୟାଭ୍ରମ ଏହି	ଏଣେ ଜୀବର ଭେଦ ନାହିଁ	8
ସ୍ଵପ୍ନେ ଦେଖଇ ପ୍ରାଣୀ ଯାହା	ନିଦ୍ରା ବୋଧନେ ହୋଏ ମାୟା	9
ବିଦ୍ୟା ଅବିଦ୍ୟା ମୋ'ର ଦେହ	ବନ୍ଧ ମୋକ୍ଷ ହିଁ ମାୟାମୟ	1 0
ଏ ଦୁଇ ମଧ୍ୟେ ମୋ'ର ଅଂଶ	ଜୀବନ ସ୍ଵରୂପେ ପ୍ରକାଶ	1 1
ଅବିଦ୍ୟା ବଳେ ବନ୍ଧୀ ହୋଇ	ହୀନ କୁମତି ଭାବ ବହି	1 2
ତେଣୁ ଭ୍ରମଇଁ ମାୟାଭ୍ରମେ	କର୍ମ ଅର୍ଜିତ ପଥଶ୍ରମେ	1 3
ମଞ୍ଜଇ ମାୟା ଅହଙ୍କାରେ	ନିଜ ମହିମା ନ ସୁମରେ	1 4
ସ୍ଵଭାବେ ଏ ନିତ୍ୟ ମୁକତ	ଯଦ୍ୟପି ଜୀବ ବିଦ୍ୟାୟୁତ	1 5
ଆତ୍ମାକୁ ଆତ୍ମା ଯେବେ ସ୍ମରେ	ପରମ ଆନନ୍ଦେ ବିହରେ	1 6
ଏବେ ତୁ ଶୁଣ ହେ ଉଦ୍ଧବ	ଜୀବ ପରମ ବେନିଭାବ	1 7
ଯେଣୁ ସେ ବେନି ସଙ୍ଗ ହୋଏ	ବନ୍ଧ ବିମୁକ୍ତ ଭାବ ବହେ	1 8
ଏକଇ ବୃକ୍ଷେ ହଂସଦୁଇ	ବସନ୍ତି ପ୍ରିୟଭାବ ବହି	19
ଏକ ଆରକେ ନ ଛାଡ଼ନ୍ତି	ସ୍ଵଭାବେ ବେନି ସଖା ହୋ'ନ୍ତି	2 0
ସମାନ ଶକ୍ତି ସେ ବହନ୍ତି	ବନ୍ଧ ବିମୁକ୍ତ ବେନି ଗତି	2 1

ସେ ବୃକ୍ଷେ ଯେତେ ଫଳଫଳେ		ଏକ ଭୁଞ୍ଜିଲ ତାହା ବଳେ	22
ଏକ ବଞ୍ଚିଲ ଉପବାସେ		ନିର୍ଲେପ ନିରଞ୍ଜନ ଅଂଶେ	23
ନିତ୍ୟ ଆନନ୍ଦ ପରିପୁଣ୍ଣେ		ସକଳ ଦେଖଇ ନୟନେ	2 4
ସେହୁ ନ ଦାଶେ ନିଜ ପର		ଯେଣୁ ନିର୍ମଳ ଜ୍ଞାନ ତା'ର	2 5
ଯେ ହଂସ ବୃକ୍ଷଫଳ ଖାଇ		ଲୋଭେ ବନ୍ଧନ ତା'ର ଦେହୀ	26
ଅଜ୍ଞାନେ ନ ଦାଶଇ କିଛି		ଏମତ୍ତେ ବେନିଆୟା ଲକ୍ଷ୍ୟ	2 7
ପରମ ପରମଆନନ୍ଦୀ		ଅବିଦ୍ୟା ସଙ୍ଗେ ଜୀବ ବନ୍ଦୀ	2 8
ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ ଦେହେ ସେ ବସଇ		ନ ଥିଲା ପ୍ରାୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହୋଇ	2 9
ଏ ଭାବେ ଆ'କ୍ତି ଯେତେ ପ୍ରାଣୀ		ପଞ୍ଚିତ ବୋଲି ତା'ଙ୍କୁ ଦାଣି	3 0
ଦେହେ ନ ଥାଇ ଥିଲା ପ୍ରାୟ		ଯେ ମଣେ ସେ ବଞ୍ଚିତକାୟ	31
ସ୍ୱପ୍ନ ଜାଗ୍ରତେ ଯେହ୍ନେ ମିଛ		କୁମତି ମଣେ ତା' ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ	3 2
ଏଣୁ ବିଷୟ ଇନ୍ଦ୍ରିଗଣେ		ଭୁଞ୍ଜିକ୍ତି ବିଧି ଆଚରଣେ	3 3
ଜୀବ ସେ ଉଦାସୀନ ରୂପେ		ବସନ୍ତି ତାହାଙ୍କ ସମୀପେ	3 4
ଏଣୁ ପରମ ନାମ ତା'ର		ନିର୍ଲେପ ନିତ୍ୟ ନିରାକାର	3 5
ଯେ ଭାବେ ଅହଙ୍କାର ମିଶେ		ଇନ୍ଦ୍ରି ବିଷୟରସେ ରସେ	3 6
କୁମତି ଅତୃଷ୍ଣ ଅଧୀନ		କର୍ମର ଫଳେ ସେ ବନ୍ଧନ	3 7
ଏଣୁ ସେ ଗୁଣ କର୍ମମୟେ		ପ୍ରକାଶେ କର୍ତ୍ତା-ଭୋକ୍ତା ପ୍ରାୟେ	3 8
ଏଣୁ ପରମଆତ୍ମା ପ୍ରାୟେ		ଉଦାସୀ ମତେ ସର୍ବ ଠାଏଁ	3 9
କେବେହେଁ ନ କରିବ ସଙ୍ଗ		ସମୁଦ୍ରେ ଯେସନେ ତରଙ୍ଗ	4 0
ସର୍ବ ବିଷୟ ପରବଶ		କେବେହେଁ ନୋହିବ ବିଶ୍ୱାସ	4 1
ଆସନ ଶୟନ ମାର୍ଜନେ		ଭୋଜନ ପାନ ଅବଧାନେ	4 2
ଶ୍ରବଣ ସ୍ପର୍ଶନ କୀର୍ତ୍ତନେ		ପ୍ରପଞ୍ଚ ରୂପ ଦରଶନେ	4 3
ଏ ସର୍ବ ଭାବେ ଉଦାସୀନ		ଯେ କରେ ସେହୁ ମହାଜନ	4 4
ଯେହ୍ନେ ଆକାଶ ସବୁଠାରେ		ଅଛି ସେ ନ ଲାଗି କାହିଁରେ	4 5
ସୂର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରତିବିମ୍ବ ଜଳେ		ଅଛି ସେ ନ ଲାଗି ନିଶ୍ଚଳେ	4 6
ସକଳ ଛାନେ ସଞ୍ଚରଇ		ପବନ କାହିଁ ନ ଲାଗଇ	4 7
ତେସନେ ସର୍ବ ବିଷୟରେ		ଇନ୍ଦ୍ରିଗଣଙ୍କୁ ନିରନ୍ତରେ	4 8

ଭୁଞ୍ଜାଇ ସାକ୍ଷୀ ରୂପେ ଥାଏ		ଅଜ୍ଞାନୀ ପ୍ରାୟେ ବନ୍ଧ ନୋହେ	49
ସ୍ୱପ୍ନ ଜାଗ୍ରତ ପ୍ରାୟ ହୋଇ		ତା'ର ସଂସାର ନିବର୍ତ୍ତଇ	50
ନିରଭିମାନ ଗୃହେ ଦେହେ		କରି ଭ୍ରମିବ ସର୍ବ ଠାଏଁ	5 1
ସଙ୍କଳ୍ପ ନ ଭାବିବ ମନେ		ଗୃହ ଶରୀର ଅଭିମାନେ	5 2
କେ କରେ ହିଂସା ଅହଙ୍କାର		କେ ପୁଣି କରେ ନମସ୍କାର	53
କେ ଅବା କରେ ନିନ୍ଦା ସ୍ତୁତି		ଏଣେ ନୋହିବ ଭେଦମତି	5 4
ଅତୃଷ୍ଣ ମାନି ଅବଧାନ		ଚିତ୍ତେ ଧରିବ ବିବ୍ୟକ୍ତାନ	5 5
ସମେ ଦେଖିବ ସର୍ବ ଅଂଶ		ଭେଦ ନ କରି ଗୁଣ ଦୋଷ	5 6
ଚିତ୍ତ ନିରୋଧୁ ଏ ଶରୀରେ		ଯେ କିଛି ନ ବୋଲେ ନ କରେ	5 7
ଅସାଧୁ ସାଧୁ ଭେଦ ନାହିଁ		ସ୍ତୁତି ନିନ୍ଦନ ନ କରଇ	5 8
ତାହାଙ୍କୁ ବୋଲିବା ପଞ୍ଚିତ		ସେ ଆତ୍ମାରାମେ ଜଡ଼ମତ	5 9
ସଂସାର ମଧ୍ୟେ ସେ ଆନନ୍ଦ		ଦେଖଇ ପ୍ରାଣୀ ଭଲ ମନ୍ଦ	6 0
ହୃଦରେ ତାହା ନ ଧରଇ		ଯେଣୁ ସେ ନିଜ ଭାବେ ଥାଇ	6 1
ଯେ ସର୍ବଶାସ୍ତ୍ର ସୁପଞ୍ଚିତ		ଦାଶଇ ସର୍ବ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱ	6 2
ସେ ଯେବେ ଏତେ ଗୁଣ ଘେନି		ପରମାନନ୍ଦଙ୍କୁ ନ ଚିହ୍ନି	6 3
ସକଳ ଶାସ୍ତ୍ର ବ୍ୟର୍ଥ ତା'ର		କେବଳ ଶ୍ରମ ମାତ୍ର ସାର	6 4
କୁଧେନ୍ଦୁ ବାନ୍ଧି ଗୃହେ ଯେହ୍ନେ		ନିରାଶ ହୋ'କ୍ତି କ୍ଷୀରପାନେ	6 5
ଦୁଷ୍ଟ ଭାରିଦା ଶୋଭା ଦେଖୁ		ଯେ ଗୃହେ କାମଲୋଭେ ରଖୁ	6 6
ସକଳ ଧର୍ମ ତା'ର ନାଶ		ନରକେ କରେ ଗୃହବାସ	6 7
ଯା'ର ଶରୀର ପରାଧୀନ		କୁପୁତ୍ର କରେ ଯେ ରକ୍ଷଣ	6 8
ମୋ ନାମ ନ ଶୁଣି ଯା' ମୁଖେ		ଯେ ଲୋଭେ ଗୃହେ ଧନ ରଖେ	6 9
ପାତ୍ରେ ନ କରେ ସମର୍ପଣ		କୁମତି କୁଞ୍ଚିତ କୃପଣ	7 0
ଦୁଃଖହୁଁ ଦୁଃଖୀ ସେ ବୋଲାଇ		ଉଭୟ ଲୋକେ ସୁଖ ନାହିଁ	7 1
ମୋର ନିର୍ମଳ ଯଶ ନାମ		ଯେ ଅବା ଅଛି ଗୁଣଗ୍ରାମ	7 2
ଯାହାର ମୁଖେ ତା' ନ ଶୁଣି		ବ୍ୟର୍ଥ ଜୀବନ ସେହୁ ପ୍ରାଣୀ	7 3
ଯେବା ପଞ୍ଚିତ ଇହଲୋକେ		ମୋ' ନାମ ଧରେ ନିତ୍ୟେ ମୁଖେ	7 4
ମୁଁ ସର୍ବଭୂତେ ଅଛି ପୂରି		ଏ ଭାବେ ମନ ମୋରେ ଧରି	7 5

ଶ୍ରୀମଦେ ନ ଭୁଲେ ଶରୀର		ଭିକ୍ଷାରେ ପୋଷଣ ଉଦର	76
ପୁଣ ଭିକ୍ଷୁକ ମୋ'ର ଧନ		ତାକୁ ରମଇ ମୋ'ର ମନ	77
ତତ୍ତ୍ୱ ବିଚାରେ ତୁଟେ ଭ୍ରାନ୍ତି		ଭବ ସାଗରୁ ତରିଯା'ନ୍ତି	7 8
ବୋଲନ୍ତି ଜଗତ ଜୀବନ		ଏ ଯୋଗଗତି ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ	7 9
ଯେ ଏହା ନ ଧରନ୍ତି ଚିତ୍ତେ		ସଂସାରୁ ତରିବେ କେମନ୍ତେ	80
ତୁ ଯେବେ ମନ ମୋର ଦେହେ		ଧରି ନ ପାରୁ ମାୟାମୋହେ	8 1
ତେବେ ସକଳ କର୍ମ ମୋତେ		ସମର୍ପି ରହ ଦୃଢ଼ଚିତ୍ତେ	8 2
ସକଳ କର୍ମ ଏ ଜଗତେ		ଭାବେ କହିଲି ମୁହିଁ ତୋତେ	8 3
ମୋହର ଜନ୍ମକର୍ମ ନାମ		ସତ୍ୟ ପବିତ୍ର ପୁଣ୍ୟଧାମ	8 4
ଆବର ଗୁଣ ଅଛି ଯେତେ		ଉଦ୍ଧବ ଶୁଣ ଏକଚିତ୍ତେ	8 5
ସ୍ମରଣ ଶ୍ରବଣ କୀର୍ତ୍ତନ		ଯେ ତୋ'ର ଧର୍ମ ଆଚରଣ	8 6
ତାହା ସମର୍ପି ମୋ'ର ପାଦେ		ସଂସାରୁ ତର ଅପ୍ରମାଦେ	87
ଏ ରୂପେ ଉପାସନା କର		ନିଶ୍ଚେ ଲଭିବୁ ମୋ' ପୟର	88
ସାଧୁଙ୍କ ସଙ୍ଗ କର ନିତି		ଲଭିବୁ ନିର୍ମଳ ଭକତି	89
ଭକତି କରି ଶୁଦ୍ଧଚିତ୍ତେ		ଜ୍ଞାନ ଲଭିବୁ ତୁ ସାକ୍ଷାତେ	9 0
ଜ୍ଞାନେ ସଂସାରୁ ହେବୁ ପାର		ଶୁଣି ଉଦ୍ଧବ ଯୋଡ଼େ କର	9 1
		ଉଦ୍ଧବ ଉବାଚ	
ବୋଲଇ କୃଷ୍ଣ ମୁଖଚାହିଁ		ଭୋ ନାଥ ମୋତେ କର ତ୍ରାହି	9 2
ମୁଁ ତୋ'ର ଚରଣେ ଶରଣ		କହ ତୋ' ଭକତି ଲକ୍ଷଣ	9 3
କି ରୂପେ ଭକତଙ୍କୁ ଜାଣି		ଭକତି କି ରୂପେ ପ୍ରମାଣି	9 4
ତୁ ପରିପୁଷ୍ଟ ବ୍ରହ୍ମସାର		ସ୍ୱଭାବେ ପ୍ରକୃତିରୁ ପର	9 5
ଭକତ କରେ ତୋତେ ବଶ		ତା'ର ରକ୍ଷଣେ ତୋ' ପ୍ରକାଶ	9 6
ଭକତି ହିତେ ତୋ'ର ତନୁ		ତେଣୁ ଭକତ ବାକ୍ୟ ମାନୁ	9 7
ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ ଭକତ ପାଳନ		ତୁ ନାଥ ପୁରୁଷ ପୁରାଣ	9 8
ଅନାଦି ପ୍ରଭୁ ଭଗବାନ		କରୁଣାସିନ୍ଧୁ ଦିବ୍ୟଜ୍ଞାନ	9 9
ରୂପ ଅରୂପ ବ୍ରହ୍ମରାଶି		ତୁ ଏ ସଂସାର ମଧ୍ୟେ ପଶି	1 0 0
ସକଳ ତୋହର ଭିଆଣ		ଏଣୁ ତୁ ପରମ କାରଣ	1 0 1

ଭକତ ଲକ୍ଷଣ ଯେମନ୍ତେ		ମଶାଇଁ କହ ଦୟାଚିତ୍ତେ	102
ଭକ୍ତି ଲକ୍ଷଣ ମୋତେ କହ		ଯେଣେ ଖଣ୍ଡିବ ମାୟାମୋହ	103
ଶୁଣି ଉଦ୍ଧବର ବଚନ		କହନ୍ତି ଶ୍ରୀମଧୁସୂଦନ	1 0 4
		ଉଗବାନ ଉବାଚ	
ସମଦରଶୀ ସତ୍ୟସାର		ଶୁଦ୍ଧ ବିବେକ ମତି ଯା'ର	105
ଦ୍ରୋହ ବର୍ଜିତ ଶାନ୍ତିପର		ତ୍ୟାଗ ସ୍ୱଭାବ ମହାଧୀର	1 0 6
କୃପାକୁ ସର୍ବଜୀବ ହିତ		ଶୁଚି ଦରିଦ୍ର ଦୃଢ଼ବ୍ରତ	1 0 7
ଅକ୍ଷତୋଦନ ଧର୍ମେ କ୍ଷିର		ମୃଦୁ ପ୍ରସନ୍ନ ଧୃତିଶୀଳ	1 0 8
ସୁକଲ୍ୟ ଅମାନୀ ମାନଦ		କବି ମଲତ୍ର ଶୁଦ୍ଧବୋଧ	1 0 9
ଚିତ୍ତ-ସଙ୍ଗଞ୍ଜ ଅପ୍ରମାଦୀ		ଗଭୀରଚିତ୍ତ ଧୀରବୁଦ୍ଧି	1 1 0
ଏ ଆଦି ସପ୍ତବିଂଶ ଗୁଣ		ବିଶେଷେ ମୋହର ଶରଣ	1 1 1
ଏତେ ଲକ୍ଷଣ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଯହିଁ		ନିଶ୍ଚୟ ବୈଷ୍ଣବଚି ସେହି	1 1 2
ମୁଁ ବେଦରୂପେ ଅଛି ଭଣି		ଧର୍ମ ଅଧର୍ମ ପରିମାଣି	1 1 3
ତହିଁରେ ଦୋଷ ଗୁଣ ଯେତେ		ନିଶ୍ଚୟ କରି ଶାସ୍ତ୍ରମତେ	1 1 4
ସକଳ ଧର୍ମ ତେଜି ଚିତ୍ତେ		ଯେ ମୋତେ ଭଜେ ଦୃଢ଼ବ୍ରତେ	1 1 5
ସେ ପ୍ରାଣୀ ଭକତ ଉତ୍ତମ		କହିଲେ ଶ୍ରୀପୁରୁଷୋତ୍ତମ	1 1 6
ଜାଣି ନ ଜାଣି ମୋ' ମହିମା		ଭଜନ୍ତି ଭକତ ଉତ୍ତମା	1 1 7
ବିଚାରି ସର୍ବଧର୍ମ ତେଜେ		ମୋତେ ଏକାନ୍ତଭାବେ ଭଜେ	1 1 8
ମୋ'ର ମଧୁରରୂପ ଦେଖୁ		ସକଳ ସୁନ୍ଦର ଉପେକ୍ଷି	1 1 9
ବେଶେ କରିବ ଦରଶନ		ବନ୍ଦନ ସ୍ମରଣ କୀର୍ତ୍ତନ	1 2 0
ନାନା ପ୍ରକାରେ ସେବା ଯେତେ		ଭାବେ କରିବ ଶୁଦ୍ଧଚିତ୍ତେ	1 2 1
ମୋ'ର ଅମୃତ କଥାସାର		ଶୁଚି ପୀରତି ନିତ୍ୟେ ଯା'ର	1 2 2
ମୋ' ରୂପ ଧ୍ୟାନେ ଦୃଢ଼ପତି		ସକଳ ମୋତେ ସମର୍ପନ୍ତି	1 2 3
ସେବକଭାବେ ଆତ୍ମାମନ		ମୋ' ପାଦେ କରେ ନିବେଦନ	1 2 4
ମୋ' ଜନ୍ମ କର୍ମର କଥନ		ମୋ'ର ଉତ୍ସବେ ହୃଷ୍ଟମନ	1 2 5
ନାନା ସୁବାଦ୍ୟ ନୃତ୍ୟଗୀତେ		କୀର୍ତ୍ତନ କରି ମୋ' ଅଗ୍ରତେ	1 2 6
ଗୋଷ୍ଠୀ କରିବ ବହୁ ମିଳି		ମୋ' ଗୃହେ ଦେଇ ଦୀପାବଳୀ	1 2 7

ଆନନ୍ଦେ କରି ମହୋତ୍ସବ	ଦିବସ ରଜନୀ ବଞ୍ଚିବ	128
ମୋହର ଯାତ୍ରା ପର୍ବାପର୍ବେ	ବିଧିବିଧାନ ଯଥାପୂର୍ବେ	129
ଯେବା ବୈଦିକ ଧାନ ମାନ	କରିବ ମନ୍ତ୍ର ତନ୍ତ୍ର ଧାନ	1 3 0
ବୈଷ୍ଣବ ଲକ୍ଷଣ ମୋ' ବ୍ରତ	ସେ ରୂପେ ଥିବ ଦୃଢ଼ଚିତ୍ତ	1 3 1
ଗୃହେ ସ୍ଥାପିବ ରୂପ ମୋ'ର	ଅତି ସୁନ୍ଦର ମନୋହର	132
ଆପଣା ହସ୍ତେ ନିର୍ମାଣିବ	ନୋହିଲେ ପରେ କରାଇବ	1 3 3
ନାନା କୁସୁମବନ ରୋପି	ସୁସ୍ୱାଦୁ ଫଳବୃକ୍ଷ ସ୍ଥାପି	1 3 4
ମାର୍ଜନୀ ଘେନି ନିଜ କର	ମାର୍ଜନୀ କରିବ ମୋ' ପୁର	1 3 5
ଗୋମୟେ ଲିପିବ ମୋ' ଘର	ଦିବ୍ୟମଞ୍ଜୁଳୀ ମନୋହର	1 3 6
ବାଳକ ଗୃହ ଯେହ୍ନେ ଦାଣ୍ଡେ	ଲେଖିବ ନାନା ବୃକ୍ଷପିଣ୍ଡେ	1 3 7
ଏ ଆଦି ପୁଣ୍ୟକର୍ମ ଯେତେ	ସାଧିବ ଗୃହାରମ୍ଭ ମତେ	1 3 8
ମାନ କୈତବ କୁଟ ଦମ୍ଭ	ଚିତ୍ତେ ନ କରିବ ଆରମ୍ଭ	1 3 9
ମୋ' ପ୍ରୀତିଅର୍ଥେ କର୍ମ କରି	ମୋର ଚରଣ ଚିତ୍ତେ ଧରି	1 4 0
ଯେ ପୁଣ୍ୟ ଆପଣେ କରିବ	କେବେହେଁ ପରେ ନ କହିବ	1 4 1
ଯେ ଦୀପ ମୋତେ ସମର୍ପିବ	ତା' ଆନ କାର୍ଯ୍ୟେ ନ ଜାଳିବ	1 4 2
ପୁଣି ଯା' ଅନ୍ୟ ଭୋଗ ଦେବ	ତା' ମୋତେ କେବେହେଁ ନଦେବା	1 4 3
ଯେ ଦ୍ରବ୍ୟ ମୋତେ ସମର୍ପିବ	ପୁଣି ଗ୍ରହଣ ନ କରିବ	1 4 4
ମୋ' ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଧିକାର ଯେତେ	କେବେହେଁ ନ କଞ୍ଚିବ ଚିତ୍ତେ	1 4 5
ଆତ୍ମାର ପ୍ରିୟବସ୍ତୁ ଯେତେ	ଉତ୍ତମ ବସ୍ତୁ ଯା' ଜଗତେ	1 4 6
ଯେବା ମିଳିବ ଅକସ୍ତ୍ରାତେ	ଆନନ୍ଦେ ସମର୍ପିବ ମୋତେ	1 4 7
ମୋର ପ୍ରସନ୍ନେ ତା'ର ଫଳ	ହୋଇବ ଅନନ୍ତ ନିଶ୍ଚଳ	1 4 8
ମୋ'ର ମନ୍ଦିର ମନୋହର	କରିବ ବିଚିତ୍ର ସଂସ୍କାର	1 4 9
ମୋତେ ପୂଜିବ ଯେତେ ସ୍ଥାନେ	ଉଦ୍ଧବ ଶୁଣ ସାବଧାନେ	1 5 0
ଗୋରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ମୁନି ରବି	ଗଗନ ପବନ ପୃଥ୍ୱୀ	1 5 1
ଜଳ ବୈଷ୍ଣବ ହୁତାଶନେ	ବିଷ୍ଣୁପୂଜିବ ଏତେ ସ୍ଥାନେ	1 5 2
ଯାହାକୁ ଯେମନ୍ତେ ପୂଜିବ	କହିବା ଶୁଣ ହେ ଉଦ୍ଧବ	1 5 3
ଶୀତଳ ଜଳ ତୃଣ ଦାନେ	ଗୋରୁଙ୍କୁ ପୂଜିବ ଗୋସ୍ଥାନେ	1 5 4

ଅତିଥୁମତେ ନାନାଦ୍ରବ୍ୟ	ବିପ୍ରେ ପୂଜିବ ବିଷ୍ଣୁଭାବେ	1 5 5
ମୁନି ପୂଜିବ ମନ୍ତ୍ରତନ୍ତ୍ର	ସଂସ୍କାର ଦ୍ରବ୍ୟ ଦେଇ ଯେତେ	1 5 6
ପବିତ୍ର ପୁଷ୍ପ ଗନ୍ଧ ଅର୍ଘ୍ୟ	ରବି ପୂଜିବ ବେଦମାର୍ଗେ	1 5 7
ଆକାଶବର୍ଣ୍ଣ ଦୃଢ଼େ ଧରି	ଧାନେ ପୂଜିବ ନରହରି	1 5 8
ପବନେ ଗନ୍ଧ ଆମୋଦନେ	ପୂଜିବ ଚିତ୍ତ ସମାଧାନେ	1 5 9
ମୃତ୍ତିକା କରି ଲିଙ୍ଗ ପ୍ରାୟେ	ମୋତେ ପୂଜିବ ଶିବଧାୟେ	1 6 0
ବୈଷ୍ଣବ ଆଣି ନିଜସ୍ଥାନେ	ପୂଜିବ ବାନ୍ଧବ ବିଧାନେ	1 6 1
ଅଭିଗମନ ଅନୁଯାନେ	ଅନ୍ନଭୋଜନ ଜଳପାନେ	1 6 2
ଜଳେ ପୂଜିବ ମୋତେ ଭାବେ	ବିବିଧ ଜଳମୟ ଦ୍ରବ୍ୟ	1 6 3
ଆରମ୍ଭ ସଂସ୍କାର ଅନଳେ	ଘୃତ ଲକ୍ଷନ ଚରୁ ତିଳେ	1 6 4
ଅଗ୍ନି ପୂଜିବ ମୋର ଧାନେ	ନିର୍ମଳ ନିଶ୍ଚଳ ଭୁବନେ	1 6 5
ଆତ୍ମାକୁ ଆତ୍ମାରୁପେ ଧାୟି	ପୂଜିବ ନାନା ଭୋଗ ଦେଇ	1 6 6
ସକଳ ଭୂତେ ମୁଁ ବସଇ	ଅନ୍ତରେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ହୋଇ	1 6 7
ଏଣୁ ଅନନ୍ତ ରୂପେ ମୋତେ	ଧାନେ ପୂଜିବ ସର୍ବଭୂତେ	1 6 8
ଏ ବିଧୁମତେ ନାନାଠାବେ	ମୋତେ ପୂଜିବ ପ୍ରିୟଭାବେ	1 6 9
ଯେତେ କହିଲି ପୂଜାସ୍ଥାନେ	ମୋତେ ପୂଜିବ ଏ ବିଧାନେ	1 7 0
ନୀଳଜୀମୂତ କଳେବର	ରାଜୀବଲୋଚନ ସୁନ୍ଦର	1 7 1
ଶଙ୍ଖ କମଳ ଚକ୍ର ଗଦା	ଚତୁରଭୁଜେ ଶୋହେ ସଦା	1 7 2
ସୁଗନ୍ଧ ବନମାଳା କଣ୍ଠେ	ରତ୍ନମେଖଳା କଟୀତଳେ	1 7 3
ଶ୍ରବଣେ ମକରକୁଣ୍ଡଳ	ଯେସନେ ଗଗନମଞ୍ଜୁଳ	1 7 4
ରବି ଶଶାଙ୍କ ବିରାଜଇ	ଏମନ୍ତ ଧାନେ ମନଦେଇ	1 7 5
ଏ ବିଧୁମତେ ପୂଜା କରି	ମୋ' ରୂପ ମନେ ଅବଧାରି	1 7 6
ମୋ' ଭାବେ ଥିବ ନିରନ୍ତରେ	ଶୁଣ ଉଦ୍ଧବ କହୁଁ ତୋ'ରେ	1 7 7
ତୀର୍ଥଗମନ ଯଜ୍ଞବାନ	କୁପ ତଡ଼ାଗ ଦେବସ୍ଥାନ	178
ଏ ଆଦି କର୍ମ କରି ଯେତେ	ମୋ' ପାଦେ ସମର୍ପିବ ନିତ୍ୟ	1 7 9
ଏ ରୂପେ ପୂଜି ମୋ' ଚରଣେ	ଲଭି ଭକତି ଦୃଢ଼ମନେ	1 8 0
ନିରନ୍ତେ ଥିବ ସାଧୁସଙ୍ଗେ	ନିର୍ମଳ ଭକ୍ତିଯୋଗମାର୍ଗେ	1 8 1

ଏ ଭାବେ ପ୍ରାଣୀ ମୋତେ ପାଇ	ଏ ବିନ୍ଦୁ ଅନ୍ୟଗତି ନାହିଁ	182
ଯେଣୁ ତୁ ମୋର ନିଜ ଦାସ	ତୋତେ କହିଲି ଉପଦେଶ	1 8 3
ଆଉ କହିବି ମୁହିଁ ଯେତେ	ଶୁଣ ଉଦ୍ଧବ ଏକଟିଭେ	1 8 4
ବୋଲଇ ଦାସ ଜଗନ୍ନାଥ	ସଂସାରହିତେ ଭାଗବତ	1 8 5
କୃଷ୍ଣବଚନ ଏକାଦଶେ	ଯେବା ଉଦ୍ଧବେ ଉପଦେଶେ	1 8 6
ସୁଜନ ଶୁଣି କର୍ଣ୍ଣପୁଟେ	ସଂସାରୁ ତରିବ ନିକଟେ	1 8 7

ଇତି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତେ ମହାପୁରାଣେ ପାରମହଂସ୍ୟାଂ ସଂହିତାୟାଂ

ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧେ ଦ୍ଵାଦଶୋଦ୍ୟାୟଃ ||

ତ୍ରୟୋଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ

ଭଗବାନ ଉବାଚ

କୃଷ୍ଣକହନ୍ତି ତୋଷଟିଭେ	ଶୁଣ ଉଦ୍ଧବ କହୁଁ ତୋତେ	1
ଯେ' ଧର୍ମ ସାଂଖ୍ୟ କର୍ମଯୋଗେ	ମୁହିଁ କହିଲି ବ୍ରହ୍ମଭାଗେ	2
ବେଦପଠନ ତପ ତ୍ୟାଗ	ପୁଣ୍ୟ ସମୁଦ୍ଧ ବଇରାଗ୍ୟ	3
ଏ ଆଦି ପୁଣ୍ୟକର୍ମମାନ	ବିପୁଳ ଘର ଜଳଦାନ	4
ବିବିଧ ବ୍ରତ ମହାଦାନ	ଯମ ନିଷ୍ଠମ ଦେବାର୍ଜନ	5
ଧନ ସଞ୍ଚିଣ ଯଜ୍ଞକରେ	ତୀର୍ଥଗମନ ନିରକ୍ତରେ	6
ନାନା ଉପାୟେ ପଥ ହେରି	ମୋତେ ନ ପାରେ ବଶ କରି	7
ଏ ଜୀବ ସାଧୁସଙ୍ଗ ବିନ୍ଦୁ	ଲଭି ନ ପାରେ ମୋର ତନୁ	8
ସର୍ବ କୁସଙ୍ଗ ଦୋଷ ହରେ	ଯେ ନିତ୍ୟେ ସାଧୁସଙ୍ଗ କରେ	9
ଯେ' ଅବା ପତିତ ପାମର	ସତ୍ସଙ୍ଗେ ତରେ ଭବଘୋର	1 0
ଦୈତ୍ୟ ଦାନବ ଖଗ ମୃଗ	ଗନ୍ଧର୍ବ ଅପସରା ନାଗ	1 1
ସିଦ୍ଧ ଚାରଣ ବିଦ୍ୟାଧର	ଯକ୍ଷ ଗୁହ୍ୟକ ଯେ କିନ୍ନର	1 2
ସ୍ତ୍ରୀ ଶୁଦ୍ର ପତିତ ଚାଣ୍ଡାଳେ	ତରିଲେ ସାଧୁସଙ୍ଗ ମେଲେ	1 3
ସ୍ଵଭାବେ ରଜତମେ ଥା'ନ୍ତି	ସାଧୁସଙ୍ଗମେ ମୋତେ ପା'ନ୍ତି	1 4
ଉଦ୍ଧବ କହୁଁ ତୋ' ଅଗ୍ରତେ	ସତ୍ସଙ୍ଗେ ତରିଗଲେ ଯେତେ	1 5
ପୁର୍ବେ ଯେ ବୃଷପର୍ବା ବଳି	ତରିଲେ ସାଧୁସଙ୍ଗେ ମିଳି	1 6
ବାଣ ମୟ ଯେ ବିଭୀଷଣ	ସୁଗ୍ରୀ ଜାନ୍ତବ ହନୁମାନ	1 7

ଗଜ ଜଗାୟୁ ତୁଳାଧର	ପ୍ରହ୍ଲାଦ ବୃତ୍ତ ଯେ ଅସୁର	18
ଲୁହକ କଂସର କୁରୁଜୀ	ସତ୍ସଙ୍ଗେ ମୋ'ର ପାଦେ ଭଜି	19
ଯଜ୍ଞକାମିନୀ ବ୍ରଜନାରୀ	ସାଧୁସଙ୍ଗମେ ଗଲେ ତରି	2 0
ସ୍ଵଭାବେ ଶ୍ରୀରୀଜନ୍ମ ହୋନ୍ତି	ବେଦ ପୁରାଣ ନ ଜାଣନ୍ତି	2 1
ମହାକ୍ତେ ନ କରନ୍ତି ସେବା	ସେ ନ ପୁଜନ୍ତି ଯଜ୍ଞଦେବା	22
କେବଳ ସାଧୁସଙ୍ଗ ଫଳେ	ମୋତେ ପାଇଲେ ଅନ୍ତଃକାଳେ	2 3
ଜାରପୁରୁଷ ଭାବେ ମୋତେ	ନିତ୍ୟେ ଭାବିଲେ ଅନ୍ତର୍ଗତେ	2 4
ଏଣୁ ତରିଲେ ବ୍ରଜନାରୀ	ଆନନ୍ଦେ କହିଲେ ମୁରାରି	2 5
କୀଟ ପତଙ୍ଗ ପଶୁ ମୃଗ	ସାଧୁସଙ୍ଗମେ ମୋକ୍ଷ ଯୋଗ	2 6
ଭକତିବଳେ ସାଧୁମେଲେ	ସେ ମୋତେ ଲଭିଲେ ନିଷ୍ଠଲେ	2 7
ଯୋଗୀନ୍ଦ୍ର ବିପ୍ର ମୁନିଗଣେ	ଧ୍ୟାନେ ଚିନ୍ତନ୍ତି ମୋ' ଚରଣେ	2 8
ନ ପାଇ ସାଂଖ୍ୟଯୋଗେ ଫୁଟି	ବିବିଧ ଦାନ ବ୍ରତ କୋଟି	2 9
ଏ ଆଦି ଚିତ୍ତ ବଇରାଗ୍ୟ	ସନ୍ୟାସଭାବେ ସର୍ବତ୍ୟାଗେ	3 0
ଉପାୟ କରି ନାନାମତେ	ସେ ମୋତେ ଲଭିବେ କେମନ୍ତେ	3 1
ଯେ ସାଧୁସଙ୍ଗକୁ କରଇ	ସେ ତରେ ଭକ୍ତିଭାବ ପାଇ	3 2
ଏଣୁ ସାଧୁଙ୍କ ସଙ୍ଗ କରି	ମାୟା ତରିଲେ ଗୋପନାରୀ	3 3
ସାଧୁସଙ୍ଗମେ ମାୟା ହତ	ଶୁଣ ଉଦ୍ଧବ କହୁଁ ତତ୍ତ୍ଵ	3 4
ଅକୂର ଯେତେବେଳେ ମୋତେ	ମଥୁରା ଘେନିଗଲା ରଥେ	3 5
ରାମ ସଙ୍ଗତେ ମୋତେ ଦେଖୁ	ସକଳ ସଂସାର ଉପେକ୍ଷି	3 6
ମୋ'ର ବିଯୋଗେ ବ୍ରଜନାରୀ	ଶୋକସାଗରେ ଜ୍ଞାନହାରି	3 7
ମୋ'ର ଚରଣେ ଅନୁରାଗେ	ଚିତ୍ତ ବୁଡ଼ାଇ ପ୍ରେମଭାଗେ	3 8
ଧରି ନ ପାରି ହୃଦ-ମନ	ଶୂନ୍ୟ ଦେଖିଲେ ତ୍ରିଭୁବନ	3 9
ରାସ-ଉଷବେ ମୋ'ର ସଙ୍ଗେ	ଯେତେ ରଜନୀ ବନଭାଗେ	4 0
ବଞ୍ଚିଲେ ଗୋପର ତରୁଣୀ	ତିଳାର୍ଦ୍ଧ ପ୍ରାୟ ତାହା ମଣି	4 1
ଏକ ରଜନୀ ମୋ' ବିଯୋଗେ	ମଣିଲେ କୋଟି କଞ୍ଚୟଗେ	4 2
ମୋ' ବିନ୍ଦୁ ନ ଜାଣନ୍ତି ଆନ	ମୋ' ପାଦେ ତନୁ ପ୍ରାଣ ମନ	4 3
ନିବେଦି ତନୁ ପାସୋରିଲେ	ରାତ୍ର ବିବସ ନ ଜାଣିଲେ	4 4

ମୋତେ ନ ପାଇ କେଉଁଠି	ଦେଖନ୍ତି ତ୍ରୁଭବନ ଶୂନ୍ୟ	45
ସେ ଯେହ୍ନେ କରନ୍ତି ମୋ' ସେବା	ଚହିଁ କି ଉପଲକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା	46
ଶିରି ଗହନ ଘୋରବନେ	ସମାଧି ବସି ଯୋଗୀଜନେ	4 7
ଦେହ ସଂସାର ପାସୋରନ୍ତି	ନିର୍ମଳଜ୍ଞାନେ ଦେଇ ମତି	4 8
ଦେଖ ଏ ଯେତେ ନଦନଦୀ	ପ୍ରବାହେ ମିଳନ୍ତି ଜଳଧି	49
ଲବଣ ଜଳେ ସେ ମିଶନ୍ତି	ସୁନାମ ଗୁଣ ପାସୋରନ୍ତି	5 0
ଗୋପକାମିନୀ ସେହିମତେ	ମନ ବଚନ ଦେଇ ମୋତେ	5 1
ଦେହ-ସଂସାର ପାସୋରିଲେ	ଜନ୍ମ-ମରଣୁଁ ନିସ୍ତରିଲେ	5 2
ଦାରପୁରୁଷଭାବେ ମୋହେ	ମୋତେ ନ ଜାଣନ୍ତି ନିଶ୍ଚୟେ	5 3
ପରମବ୍ରହ୍ମ ମୁଁ ସ୍ୱଭାବେ	ଅନ୍ତେ ପଶିଲେ ମୋ'ର ଠାବେ	5 4
ଏଣୁ ଏ ସାଧୁଙ୍କ ସଙ୍ଗମ	ତାରଇ ଛାବର ଜଙ୍ଗମ	5 5
ଏ ବୋଲ ରୁଝି ହେ ଉଦ୍‌ବ	ମୋ'ର ଚରଣେ କର ଭାବ	5 6
ବିଧି ନିଷେଧ ଆଦିକର୍ମ	ଛାଡ଼ି ସକଳ ଲୋକ ଧର୍ମ	5 7
ପ୍ରବୃତ୍ତି ନିବୃତ୍ତି ଏ ବେନି	ଦୃଷ୍ଟି ଶ୍ରବଣେ ଅନୁମାନି	5 8
ସକଳ ଛାଡ଼ି ଜ୍ଞାନବଳେ	ଭଜ ତୁ ମୋ' ପାଦକମଳେ	5 9
ମୁହିଁ ସେ ମହାମହେଶ୍ୱର	ସକଳ ଆତ୍ମା ମୋ' ଗୋଚର	6 0
ତୁ ଏକଭାବେ ଯେବେ ଭାରୁ	ତେବେ ଏ ସଂସାରୁ ତରିରୁ	6 1
ଶରଣ ପଶ ମୋର ପାଦେ	ନ ଡର ବିଷୟା ବିଷାଦେ	6 2
ଯେ ମୋର ଚରଣ ଚିତ୍ତଇ	ସଂସାରେ ତା'ର ଭୟ ନାହିଁ	6 3
ଏମନ୍ତ ଗୋବିନ୍ଦର ବାଣୀ	ଉଦ୍‌ବ ଭୟ କଳା ଶୁଣି	6 4
କୃଷ୍ଣଚରଣ ତଳେ ପଡ଼ି	ବୋଲଇ ବେନିକର ଯୋଡ଼ି	6 5
	ଉଦ୍‌ବ ଉଦ୍‌ବ	
ଭୋ ନାଥ ତୋହର ବଚନ	ଶୁଣି ସଂଶୟ ମୋ'ର ମନ	6 6
ତୁ ଏବେ କଥା ଅନୁସାରେ	ବୋଲଲୁ କର୍ମ ତେଜିବାରେ	6 7
ପୁଣି ବୋଲଲୁ ଭଜ ମୋତେ	ଏଣୁ ମୁଁ ଭ୍ରାନ୍ତି କଲି ଚିତ୍ତେ	6 8
କି କର୍ମ କଲେ ନରହରି	ପ୍ରାଣୀ ସଂସାରୁ ଯା'ନ୍ତି ତରି	6 9
କି କର୍ମ ତେଜି ଭର୍ତ୍ତ ପାର	କହ ହେ କମଳାର ବର	7 0

ଏ ବେନି ସଂଶୟ ମୋ' ଖେଦ	ଜ୍ଞାନ ଖଡ଼ଗେ ନାଥ ଛେଦ	71
ଗୋବିନ୍ଦ କମଳଲୋଚନ	ପାପ ମୋ' କର ବିମୋଚନ	72
ମୋ' ଘରେ ଜ୍ଞାନଦୀପ ଜାଳି	ଅଜ୍ଞାନ ଖଣ୍ଡ ବନମାଳୀ	7 3
ଉଦ୍‌ବ ବାକ୍ୟେ ଯତୁପତି	କହନ୍ତି ଜୀବଆତ୍ମା ଗତି	7 4
	ଉଗବାନ ଉଦ୍‌ବ	
ଶୁଣ ହେ ଭକତନିପୁଣ	ଏ ଜୀବ ସ୍ୱଭାବେ ନିର୍ଗୁଣ	75
ଲକ୍ଷ୍ମର ନିରଞ୍ଜନ ଏହି	ମାୟା ଶୟଳେ ଦେହ ବହି	7 6
ଯେଣୁ ଅବିଦ୍ୟାବନ୍ଧ ତା'ର	ଏ ଘେନି କର୍ମେ ଅଧିକାର	7 7
ବିଧି ନିଷେଧ ଏଣୁ କରି	ପୁକର୍ମ କୁକର୍ମ ବିଚାରି	7 8
ଏଣୁ କେବଳ ମୋକ୍ଷଲାଭେ	କର୍ମ କରିବ ଶୁଦ୍ଧଭାବେ	7 9
ଏମନ୍ତେ ସାଧୁ ଶୁଦ୍ଧକର୍ମ	ଲଭେ ଭକତି ତୁଟେ ଭ୍ରମ	8 0
ଭକତି ଉପୁଜିବ ଯେବେ	ଛାଡ଼ିବ ସର୍ବକର୍ମ ତେବେ	8 1
ଏ ଭାବେ ଥିଲେ ହେ ଉଦ୍‌ବ	କର୍ମ ଲକ୍ଷିତ ଶୁଦ୍ଧାଶୁଭ	8 2
ଜୀବର ନୁହଇ ବନ୍ଧନ	କହିଲେ ଯଶୋଦାନନ୍ଦନ	8 3
ଏବେ ତୁ ଶୁଣ ମୋ' ବିଚାର	ଜୀବ ଆତ୍ମାର ମୋକ୍ଷଦ୍ୱାର	8 4
ଏ ଜୀବଆତ୍ମା ମହେଶ୍ୱର	ସୁକ୍ଷ୍ମ ନିର୍ମଳ ନିରାକାର	8 5
ପୁରାଣପୁରୁଷ ଏ ଆଦି	ଦେହେ ପ୍ରକାଶେ ଚକ୍ରଭେଦି	8 6
ପ୍ରଥମ ଚକ୍ର ସୁକ୍ଷ୍ମରୂପ	ଦ୍ୱିତୀୟେ ପ୍ରକାଶେ ଅଳପ	8 7
ତହିଁ ଅଧିକ ମଣିପୁରେ	ପ୍ରକାଶେ ଅନାହତ ଦ୍ୱାରେ	8 8
ମୃଣାଳସୂତ୍ର ମାର୍ଗେ ଜ୍ୟୋତି	ଧ୍ୟାନ ଅଭ୍ୟାସେ ଯାହା ଚିନ୍ତି	8 9
ଚକ୍ରପବନ ମହାବଳୀ	ମନ ପବନ ସଙ୍ଗେତୋଳି	9 0
ବିଶୁଦ୍ଧଚକ୍ର ରକ୍ତଦେଶେ	ଆସନ ଦୃଢ଼ବନ୍ଧ ପାଶେ	9 1
ପ୍ରାଣକୁ ବ୍ରହ୍ମରକ୍ତେ ଥୋଇ	ନିଶ୍ଚଳ ଧ୍ୟାନେ ମନ ଦେଇ	9 2
ତେବେ ତୁ ଦେଶୁରୁ ସାକ୍ଷାତେ	ଆତ୍ମାର ରୂପ ଦୃଷ୍ଟିମାତ୍ରେ	9 3
ଅଗ୍ନି ଯେସନେ ଥାଏ ଶୂନ୍ୟ	କେବଳ ଉଷ୍ମ ଅନୁମାନେ	9 4
ଲୋହି ପାଷାଣ ଘରଷଣ	ସଂଯୋଗେ ଉଠେ ଅଗ୍ନିକଣ	9 5
ଯତ୍ନେ ସମିଧ ଦେଲେ ତହିଁ	ସ୍ୱଭାବେ ଶିଖା ପ୍ରକାଶଇ	9 6

ପୁଣି ପାଇଲେ ଘୃତଧାର		ନଳଇ ଅତି ବଳୀୟାର	97
ଏ ରୂପେ ଆତ୍ମା ସୁଷ୍ଟବାଣୀ		ବେଦବଚନେ ପରିମାଣୀ	98
ସେ ଶତ୍ରୁକକୁ ଭେଦି ଝୁରେ		ଶବଦ ଦ୍ଵାଦଶ ପ୍ରକାରେ	9 9
ଏ ଅନାହତ ପୁରେ ଛିତି		ନୀବ ଆତ୍ମାର ତତ୍ତ୍ଵ ଗତି	1 0 0
ଏ ନୀବ ସୃଷ୍ଟି ପ୍ରକରଣେ		ଯେ ଏକାଦଶ ଇନ୍ଦ୍ରିଗଣେ	101
କେ ଜ୍ଞାନମାର୍ଗରେ ସଞ୍ଚରେ		କେ କର୍ମପଥରେ ପ୍ରଚରେ	1 0 2
ମନ ସଙ୍କଳ୍ପେ ବୁଦ୍ଧି ଚିତ୍ତି		ଯେ ଅଭିମାନେ ଅହଂକୃତି	1 0 3
ରଜ ତମସ ସତ୍ତ୍ଵଗୁଣ		ମାୟାର ବିକାର ଏ ପୁଣ	1 0 4
ଉଦ୍ଧବେ କହିଲେ ଶ୍ରୀପତି		ନାଶ ତୁ ଏହିରୂପେ ଚିତ୍ତି	1 0 5
ସେ ନିତ୍ୟ ସନାତନ ହରି		ଅନନ୍ତ ଶକ୍ତି ଅଛି ଧରି	1 0 6
ପ୍ରଥମେ ଏକରୂପ ତା'ର		ଅନାଦି ଅବ୍ୟକ୍ତ ଲକ୍ଷ୍ମର	1 0 7
ସେ ନିଜ ଶକ୍ତିଭାବ ବଳେ		ଅଶେଷରୂପ ଏ ଶୟଳେ	1 0 8
ପ୍ରକାଶ କରି ନିଜ ଶକ୍ତି		ମାୟାସଂଯୋଗେ ନାନାମୂର୍ତ୍ତି	109
ସେ ଯେବେ ରଜୋଗୁଣେ ମିଶେ		ତା' ତତ୍ତ୍ଵ ସଂସାର ପ୍ରକାଶେ	1 1 0
ସୃଷ୍ଟି ପାଳଇ ସତ୍ତ୍ଵେ ମିଶି		ତାମସଗୁଣେ ତାହା ନାଶି	1 1 1
ଲକ୍ଷ୍ମର ମାୟାଲୀଳା କରି		ଖେଳଇ ଜଗତ ଆବୋରି	1 1 2
ସେ ଏକରୂପ ଭଗବାନ		ତା' ତତ୍ତ୍ଵ ସୃଷ୍ଟି ନୋହେ ଭିନ୍ନ	1 1 3
ସୁତେ ପାଷାଣ ଗୁଞ୍ଜି ଯେହ୍ନେ		ସୁତେ ବସନ ଅନୁମାନେ	1 1 4
ଏ ରୂପେ ଜଗତ ଗ୍ରହନ		ଅନ୍ତର ବାହ୍ୟ ଭଗବାନ	1 1 5
ଅନାଦି ଅରୂପ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ		ସଂସାର ରୂପ କଞ୍ଚବୃକ୍ଷ	1 1 6
କର୍ମ ଏହାର ମୂଳବୀଜ		ରସ ସଂଯୋଗେ ମହାତେଜ	1 1 7
ବତଲ ଫଳ ପୁଷ୍ପ ଘେନି		ବିଭୋଗ ଅପବର୍ଗ ବେନି	1 1 8
ପୁଣ୍ୟ-ପାତକ ରଜବୀର୍ଯ୍ୟେ		ବୃକ୍ଷ ଅଙ୍ଗୁରି ଉଠେ ତେଜେ	1 1 9
ଅନନ୍ତ ବାସନାର ମୂଳେ		ଏ ବୃକ୍ଷ ଛାପନା ନିଶ୍ଚଳେ	1 2 0
ଏ ତିନି ନାଡ଼ ତିନିଗୁଣେ		ବୃକ୍ଷର ନିର୍ମାଣ କାରଣେ	1 2 1
ଏ ପଞ୍ଚତାଳ ପଞ୍ଚଭୂତେ		ପଞ୍ଚବିଷୟ ରସଯୁତେ	1 2 2
ଶାଖା ସମୂହ ଇନ୍ଦ୍ରିଗଣେ		ଏ ନିତ୍ୟେ ଥା'ନ୍ତି ମାୟାବଣେ	1 2 3

ଉପରେ ବେନିପକ୍ଷୀ ନିତ୍ୟେ		ବସନ୍ତି ରକ୍ଷା ଭୋଗ ଅର୍ଥେ	124
ବାତ ପିତ୍ତ ଯେ କଫ ଘେନି		ବୃକ୍ଷର ବଞ୍ଚଳ ଏ ତିନି	125
ଯେ ସୁଖ ଦୁଃଖ ବେନି ଫଳେ		ପକ୍ଷୀଏ ଭୁଞ୍ଜି ତା' ବଳେ	1 2 6
ଲତା ବେଞ୍ଚିତେ ତରୁକ୍ଷୀଣ		କଞ୍ଚେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ତା' ନୀବନ	1 2 7
ଯାବତ ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ ବିଶେ		ତାବତ ଏ ବୃକ୍ଷ ପ୍ରକାଶେ	128
ଏକଲ ପଥୀ ତା'ର ଫଳ		ଭୁଞ୍ଜଇ ନିତ୍ୟେ ମହାବଳ	1 2 9
ସେ ଫଳ ଖାଇ ମଉଭୋଳେ		ନିରତେ ପଶେ ନାନାଘରେ	1 3 0
ଆର ପକ୍ଷୀଏ ଥାଇ ଭୋକେ		ସକଳ ସାକ୍ଷୀ ରୂପେ ଦେଖେ	1 3 1
ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଯେ ଭୁଞ୍ଜଇ		କିରାତ ନାଲେ ସେ ପଡ଼ଇ	1 3 2
ଏକଲ ବ୍ରହ୍ମ ନାନାରୂପେ		ଭ୍ରମଇ ମାୟାମୟ କଞ୍ଚେ	1 3 3
ସେ ଯେବେ ଜାଣେ ବେଦସାର		ସଂସାରେ ଭ୍ରମ କାହିଁ ତା'ର	1 3 4
ଏହା ତ ବୁଝି ହେ ଉଦ୍ଧବ		ଉତ୍ତମ ଗୁରୁପାଦେ ସେବ	1 3 5
ଭକ୍ତି-କୁଠାରେ ଦୁର୍ବାସନା		ଛେଦ ତୁ ଗୁରୁବାକ୍ୟେ ସିନା	1 3 6
ଆତ୍ମାକୁ ଜାଣି ସାବଧାନେ		ଗୁରୁବଚନ ଅନୁମାନେ	1 3 7
ସାଧନକର୍ମ ଛାଡ଼ି ଚିତ୍ତେ		ଭଜ ତୁ ମୋର ପାଦଗତେ	1 3 8
କହଇ ଦାସ ଜଗନ୍ନାଥ		ଶ୍ରୀଏକାଦଶେ ଭାଗବତ	1 3 9
ନୀବର ଗତି ଅନୁଭବ		ଉଦ୍ଧବେ କହିଲେ ମାଧବ	1 4 0
ଏ ବ୍ରହ୍ମପ୍ରେମ ତରଙ୍ଗିଣୀ		ସୁଜନେ ତର ଏହା ଶୁଣି	1 4 1

ଇତି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତେ ମହାପୁରାଣେ ପାରମହଂସ୍ୟାଂ ସଂହିତାୟାଂ

ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧେ ତ୍ରୟୋଦଶୋଦ୍ୟାୟଃ ॥

ତତ୍ତ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଅଧ୍ୟାୟ

ଭଗବାନ ଉବାଚ

କହନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଦାମୋଦର		ଶୁଣ ଉଦ୍ଧବ ଜ୍ଞାନସାର	1
ନାହିଁ ସଂସାରେ ଅନୁମାନୁ		ନିଷ୍ଠାର ଭକ୍ତିଯୋଗ ବିନୁ	2
ମୁଁ ଯେ ବୋଇଲି ମୋତେ ଭଜ		ସଂସାରେ ସର୍ବକର୍ମ ତେଜ	3
ତା'ର ପ୍ରସାଦ ଏବେ ଶୁଣ		ଯେଣେ ଜିଣିବୁ ତିନିଗୁଣ	4
ଏ ଭାବେ ପ୍ରକୃତି ପ୍ରମାଣ		ତମ ସାତ୍ତ୍ଵିକ ରଜୋଗୁଣ	5

ଇଶ୍ଵର ନିତ୍ୟ ନିରଞ୍ଜନ		ନିର୍ଗୁଣ ସତ୍ୟ ସନାତନ	6
ଏଣେ ତାହାର ନାହିଁ ଭେଦ		ଶୁଣ କହିବା ତତ୍ତ୍ଵବୋଧ	7
ଭକତି ଲକ୍ଷଣ ଶୟଳେ		ସାଧୁର ଯେଉଁ ଗୁଣବଳେ	8
ସାତ୍ତ୍ଵିକ କରି ତୀକ୍ଷଣବଣ		ଦିଶିବ ରଜତମ ଗୁଣ	9
ନିର୍ମଳ ଚିତ୍ତ ହୃଦେ ଧରି		ଯେବେ ସୁଜନେ ସେବା କରି	10
ଏ ଭାବେ ସାତ୍ତ୍ଵିକ ନିର୍ଗୁଣ		କର୍ମେ ନାଶନ୍ତି ବେନିଗୁଣ	1 1
ନିର୍ଗୁଣ ନିତ୍ୟ ସନାତନ		ସେବିବ ଆଦି ନାରାୟଣ	1 2
ତେଣେ ଅଧର୍ମ କ୍ଷୟ ଯାଇ		ସାତ୍ତ୍ଵିକ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରକାଶଇ	1 3
ଜନ୍ମ ଉଦକକାଳକର୍ମ		ଆଗମଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରଜାଜନ	1 4
ନିଶ୍ଚଳଧାନ ମନ୍ତ୍ର ଦେଶ		ଏ ଆଦି ସଂସ୍କାର ବିଶେଷ	15
ଏଣୁ ଏ ଯେତେ ବସ୍ତୁ ଜାତ		ଜାଣ ତୁ ତ୍ରିଗୁଣେ ଜଡ଼ିତ	1 6
ସାତ୍ତ୍ଵିକଭାବେ ଏହା ସାଧୁ		ସାଧୁ ପଞ୍ଚିତ ଶୁଦ୍ଧବୁଦ୍ଧି	1 7
ରଜ-ତାମସଗୁଣ ଦୁଇ		ଗୁରୁବଚନେ ଦୂରେ ଥୋଇ	1 8
ତେବେ ସାତ୍ତ୍ଵିକମୟ ଜ୍ଞାନ		ନିକଟେ ହୋଏ ଉତପନ୍ନ	1 9
କେବଳ ପରମାର୍ଥଶାସ୍ତ୍ର		ଅଭ୍ୟାସ କରୁଥାଏ ନିତ୍ୟ	2 0
ତର୍କ-ପାଷଣଶାସ୍ତ୍ର ଯେତେ		ଅଭ୍ୟାସ ନ କରିବ ତତ୍ତ୍ଵ	21
ସୁଗନ୍ଧ ସୁଶୀତଳ ବାରି		ସୁଦୂରେ ସ୍ନାନ ପରିହରି	2 2
ସାତ୍ତ୍ଵିକମୟ ତୀର୍ଥ ଜଳେ		ସ୍ନାନ ମାର୍ଜନ ସାଧୁମେଳେ	2 3
ନିରତେ ଥାଇ ଶୁଦ୍ଧଚିତ୍ତେ		ତମ ରାଜସଜନ ଯେତେ	2 4
ତାହାଙ୍କୁ ନ କରିବ ସଙ୍ଗ		ସମୁଦ୍ରେ ଯେସନେ ତରଙ୍ଗ	2 5
ପବନ ବଳେ ଜନ୍ମ ହୋଇ		ନିର୍ମଳ ରୂପ ନ ଦିଶଇ	2 6
ଏଣୁ ଅସାଧୁ ସଙ୍ଗ ତେଜି		ନିତ୍ୟେ ସାତ୍ତ୍ଵିକ ଭାବେ ଭଜି	2 7
ଯେ ପ୍ରାଣୀ ଦୁଃଖକ୍ରୀଡ଼ା ରତ		ଅସାଧୁ ସଙ୍ଗ ଅଭିରତ	2 8
କେବେହେଁ ନ କରିବ ମେଳେ		ନିଶ୍ଚିନ୍ତେ ରହିବ ନିରୋଳେ	2 9
ସାତ୍ତ୍ଵିକମୟ ପୁଣ୍ୟଦେଶେ		ନିବାସ କରିବ ବିଶ୍ଵାସେ	3 0
ପୁଣ୍ୟ କରିବ ପୁଣ୍ୟକାଳେ		କାମନା ନ କରିବ ଫଳେ	3 1
ସାତ୍ତ୍ଵିକ ବିନା କର୍ମ ଯେତେ		କେବେହେଁ ନ କଞ୍ଚିବ ଚିତ୍ତେ	3 2

ସାତ୍ତ୍ଵିକ କର୍ମମାତ୍ର କରି		ରଜ ତାମସ ପରିହରି	33
ଅପରେ ଯେତେ କାମ୍ୟକର୍ମ		ତେଣେ ନୋହିବ ମତିଭ୍ରମ	34
ବୈଷ୍ଣବଦୀକ୍ଷା ଶିବମତ		କରିବ ହୋଇ ଶୁଦ୍ଧଚିତ୍ତ	3 5
ଶାନ୍ତିକ ଆଦି କ୍ଷୁଦ୍ରଦୀକ୍ଷା		କେବେହେଁ ନ କରିବ ଶିକ୍ଷା	3 6
ସାତ୍ତ୍ଵିକେ ବିଷ୍ଣୁଧାନ କରି		ଗୃହ ସଂସାର ନ ସୁମରି	37
ବିଷ୍ଣୁର ମନ୍ତ୍ର ଉପଦେଶେ		ସାତ୍ତ୍ଵିକଜନଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସେ	3 8
କେବଳ ସାତ୍ତ୍ଵିକ ସଂସାରେ		ଚିତ୍ତ ସାଧୁର ନିରନ୍ତରେ	3 9
ଶରୀର କର୍ମମାତ୍ର ଯେତେ		ବାହ୍ୟେ କରିବ ଲୋକମତେ	4 0
ଏ ଦଶବିଧୁ ବସ୍ତୁଜାତ		ଜାଣ ତୁ ତ୍ରିଗୁଣେ ଜଡ଼ିତ	4 1
ଏଣୁ ପଞ୍ଚିତଜନ ଯେତେ		କର୍ମ ସାଧନ୍ତି ସତ୍ତ୍ଵମତେ	4 2
ସାତ୍ତ୍ଵିକ ସେବା ତତପରେ		ସତ୍ତ୍ଵ ବତଇ ନିରନ୍ତରେ	4 3
ତେଣେ ବିଶୁଦ୍ଧ ହୋଏ ମନ		ନିର୍ମଳ ପ୍ରକାଶଇ ଜ୍ଞାନ	4 4
ଯେସନେ ବନେ ବାଂଶ ବାଂଶେ		ଅନଳ ଉପୁଦେ ଘରଷେ	4 5
ସେ ବନ ଦହେ ତେଜବଳେ		ପୁଣି ସେ ଲିଭଇ ନିଶ୍ଚଳେ	4 6
ଏ ରୂପେ ଗୁଣମୟ ଦେହ		ଦହି ସାତ୍ତ୍ଵିକଭାବେ ରହ	4 7
ବିଷ୍ଣୁ ସ୍ମରଣେ ଚିତ୍ତ ଜଡ଼ି		ଭଜ ତୁ ସର୍ବଧର୍ମ ଏଡ଼ି	4 8
ଏମନ୍ତ ଶୁଣି କୃଷ୍ଣବାଣୀ		ଉଦ୍ଧବ ଯୋଡ଼ି ବେନିପାଣି	4 9
		ଉଦ୍ଧବ ଉବାଚ	
ବୋଲଇ ମନେ ପାଇ ଖେଦ		ଭୋନାଥ ଶୁଣିବା ଗୋବିନ୍ଦ	5 0
ବିଷୟ ଆପଦର ସ୍ଥାନ		ଭଲେ ଜାଣନ୍ତି ସର୍ବଜନ	5 1
ସକଳ ଶାସ୍ତ୍ର ମୁଖୁଁ ଶୁଣି		ଗୁରୁ ବଚନ ପରିମାଣି	5 2
ଦୁର୍ଜୟ ଲାଳସ ବିଷୟ		ପୁଣି ଭୁଞ୍ଜନ୍ତି କିପାଁ କହ	5 3
ଯେସନେ କରନ୍ତେ ଭର୍ଷନ		ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟ ନ ଛାଡ଼ଇ ଶ୍ଵାନ	5 4
ଯେହ୍ନେ ଗଧୁଣୀ ପାଦ ଦୁଇ		ଗଧକୁ ପ୍ରହାରଇ ନେଇ	5 5
ଗଧ ଅଜ୍ଞାନ ଭାବ ଦେଖ		ପୁଣି ଧାମଇଁ ତା'ର ପାଖ	5 6
ଯେସନେ ଅତି ହିଁ ନିଲ୍ଲଜ		ପ୍ରାଣ ବିନାଶଠାରେ ଅଜ	5 7
ପୂଜାର ବେଲପତ୍ରିମାନ		ଖାଉଣ ଥାଇ ପୁଣପୁଣ	5 8

ଏଣୁ ସଂଗମ୍ ଚିତ୍ତ ମୋର	ଶୁଣି ବୋଲନ୍ତି ଦାମୋଦର	59
	ଭଗବାନ ଉଦାତ	
ଏ ନୀବ ବହି ଅହଙ୍କାର	ବୋଲଇ ଏ ଦେହ ମୋହର	60
ରଦୋଗୁଣରୁ ଏ ପ୍ରକାଶ	ହୁଅନ୍ତେ ବୁଦ୍ଧି କରେ ଭ୍ରଂଶ	6 1
ସଙ୍କଳ୍ପ ବିକଳ୍ପ ଏ ବେନି	ନାନା ବିକାର ମନେ ଘେନି	62
ବେନି ସଂଯୋଗେ ମୋହ ଜଡ଼େ	ନାନା ପ୍ରକାରେ କାମ ବଡ଼େ	6 3
କୁମତିଜନଙ୍କର ମନେ	ପ୍ରକାଶେ ନାନା କୁସାଧନେ	6 4
ନିରଡ଼େ କାମବଶ ହୋଇ	କର୍ମ କରନ୍ତି ମୋହ ବହି	6 5
ଏମନ୍ତେ ବୁଦ୍ଧି ହୋଏ ଭ୍ରମ	ନ ମଣେ ହାନି ଲାଭ କର୍ମ	6 6
କେବଳ ଦୁଃଖ ମାତ୍ର ସାର	ଏ କଥା ନ ବୁଝେ ପାମର	6 7
ମିଥ୍ୟାଭିଳାଷେ ମନ ଗ୍ରସ୍ତ	ରାଜସଗୁଣେ ବିମୋହିତ	6 8
ମୁଖେ ଉପମା କେତେ ଦେବା	ଯେଣେ ଭ୍ରମନ୍ତି ସୁରଦେବା	6 9
ଏ ରୂପେ ଅନେକ ଭ୍ରମନ୍ତି	ଏ କଥା ସାଧବେ ବୁଝନ୍ତି	7 0
ଏ କଥା ବୁଝି ସାଧୁଜନ	ମନ କରନ୍ତି ସଞ୍ଜମନ	7 1
ବିଷୟ ସଙ୍ଗ ଦୁଃଖରାଶି	ଏଣେ ନୁହଁନ୍ତି ଚିତ୍ତଗ୍ରାସି	7 2
ସାର୍ଥକ୍ରେ ମୋର ପାଦସେବା	ଏ କଥା ବୁଝନ୍ତି ସାଧବା	7 3
କ୍ରମେ ଅଭ୍ୟାସି ସତ୍ତ୍ୱଗୁଣ	ସମର୍ପି ମୋ' ଚରଣେ ମନ	7 4
ସାର୍ଥକଗୁଣ ମନେ ଧରି	ସାଧୁର ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ କରି	7 5
ଅଭ୍ୟାସେ ନବଦ୍ୱାର ରୁଦ୍ଧି	ମନ ପବନ ହୃଦେ ଛନ୍ଦି	7 6
ଆହାର ଜିଣିବ ଆସନେ	ମନ ନିବେଶି ମୋର ଧ୍ୟାନେ	7 7
ସର୍ବ ବିଷୟରସୁ ମନ	ଅଭ୍ୟାସେ କରିବ ବନ୍ଧନ	7 8
ଆନନ୍ଦ-ରଞ୍ଜୁ ଦେଇ ଗଲେ	ବାନ୍ଧିବ ମୋ ପାଦକମଳେ	7 9
ପୂର୍ବେ ଏ ଯୋଗ ଅଭ୍ୟାସନେ	ମୁହିଁ କହିଲି ଶିଷ୍ୟଗଣେ	8 0
ସନକ ଆଦି ଚାରିଜଣ	ବିଶେଷେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ନନ୍ଦନ	8 1
ସେ ମୋର ତହୁଁ ଶୁଣି ଏହା	ପରମଯୋଗରେ ସେନେହା	8 2
ଅଭ୍ୟାସ କରି ଏହୁ ଜ୍ଞାନ	ଫିଟିଲା ମାୟାମୋହ ଛନ୍ଦ	8 3
ଆନନ୍ଦଭାବେ ଚରିଗଲେ	ଭଜିଣ ମୋ' ପାଦକମଳେ	8 4

ଉଦ୍ଧବ କୃଷ୍ଣବାକ୍ୟ ଶୁଣି	ଭାବେ ବୋଲଇ ମନେ ଶୁଣି	85
	ଉଦ୍ଧବ ଉଦାତ	
ଭୋ ନାଥ ପ୍ରଭୁ ଭଗବାନ	ଏଣେ ସଂଗମ୍ ମୋର ମନ	86
କାହିଁ ତୁ ବସି କେଉଁଠାବେ	ବ୍ରହ୍ମାର ପୁତ୍ରଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବେ	8 7
କି ରୂପେ ଧରି ତୁ ଶରୀର	ଯୋଗ କହିଲୁ ଦାମୋଦର	88
ତୋହର ଦୟା ଯେବେ ମୋତେ	ସେ ଯୋଗ କହ ମୋ' ଅଗ୍ରତେ	8 9
ଏମନ୍ତ ଶୁଣି ତା ବଚନ	ବୋଲନ୍ତି ଦେବକୀନନ୍ଦନ	9 0
	ଉଦ୍ଧବ ଉଦାତ	
ଶୁଣ ଉଦ୍ଧବ ସାଧୁ ଧୀର	ସେ ଚାରି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ କୁମର	9 1
ପିତାର ପାଦେ ହସ୍ତ ଦେଇ	ଯୋଗ ପୁଞ୍ଜିଲେ ଚାରିଭାଇ	9 2
ଭୋ ତାତ ଶୁଣ ଦେବବର	ଦୁଷ୍ଟର ଏ ଭବସାଗର	9 3
ପ୍ରାଣୀ ଅଛନ୍ତି ଏଥେ ମଜ୍ଜି	ବିଷ୍ଣୁମାୟାକୁ ସତ୍ୟ ବୁଝି	9 4
ଛାବର ଆଦି ଜନ୍ତୁ ଯେତେ	ଏ ମାୟା ତରିବେ କେମନ୍ତେ	9 5
ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ମନ ମାୟାସଙ୍ଗେ	ନାନା ପ୍ରପଞ୍ଚ ସଂଚେ ରଙ୍ଗେ	9 6
ଲାଳସ ବିଷୟ ଗୋଚରେ	ଚିତ୍ତ ନିବେଶି ନିରନ୍ତରେ	9 7
ଏଣୁ ବିଷୟ ଚିତ୍ତ ମଧ୍ୟେ	ପ୍ରବେଶ କରେ ଭାବ ଭେଦେ	9 8
ଅନେମାନ୍ୟ ଭାବେ ଚିତ୍ତ ଜଡ଼େ	କେବେହେଁ ସଙ୍ଗ ତା' ନ ଛାଡ଼େ	9 9
ସେ ସଙ୍ଗ ତୁଚ୍ଛ କେମନ୍ତେ	ପ୍ରସନ୍ନେ କହ ତାତ ଏତେ	1 0 0
କି ରୂପେ ତାରଣ ଉପାୟେ	ଭୋ ନାଥ ପୁଞ୍ଜି ତୋ'ର ପାୟେ	1 0 1
ପୁତ୍ରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣି କର୍ଣ୍ଣେ	ବିଧାତା ବେଦ ଅନୁମାନେ	1 0 2
ଚିନ୍ତି ନ ପାରି ଦୁଃଖମନେ	ବସିଲା ନିଶ୍ଚଳ ଆସନେ	1 0 3
ସମାଧି କରି ଚିତ୍ତେ ମୋତେ	ସଂଗମ୍ ଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ	1 0 4
ବ୍ରହ୍ମାର ଧ୍ୟାନବଳେ ମୁହିଁ	ମିଳିଲି ହଂସରୂପ ହୋଇ	1 0 5
ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ଦେଖା ଦେଲି ତହିଁ	ତକ୍ଷଣେ ମୋ'ର ରୂପ ଚାହିଁ	1 0 6
ବେଗେ ବ୍ରହ୍ମାର ପୁତ୍ରଗଣେ	ନମିଲେ ମୋହର ଚରଣେ	1 0 7
ତକ୍ଷଣେ କରି ଅବଧାନ	ମୋତେ ପୁଞ୍ଜିଲେ ବିଦ୍ୟମାନ	1 0 8
ଭୋ ହଂସ କେଣେ ତୋ' ବିଶ୍ରାମ	କେ ତୁମ୍ଭେ କିବା ତୁମ୍ଭ ନାମ	1 0 9

କିବା କାରଣେ କିସ ଅର୍ଥେ		ଏଥେ ମିଳିଲ ଶୁନ୍ୟପଥେ	110
ନିଶ୍ଚେ ଜାଣିବା ଅର୍ଥେ ମୋତେ		ପୁଞ୍ଜିଲେ ବ୍ରହ୍ମା-ଚାରିପୁତେ	111
ତାହାଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନ ମୁହିଁ ଶୁଣି		ଯାହା କହିଲି ପରିମାଣି	1 1 2
ଶୁଣ କହିବା ତୋ'ର ଆଗେ		ଆତ୍ମା ପ୍ରସନ୍ନ ଅନୁରାଗେ	1 1 3
ବସୁ ବିଚାରେ ଆତ୍ମା ଏକ		କେବେହେଁ ନୁହଁଇ ଅନେକ	114
ତୁମ୍ଭର ପ୍ରଶ୍ନ ପ୍ରସ୍ତାବ		କହିବା ଯେମନ୍ତେ ଜାଣିବ	1 1 5
ସର୍ବଶରୀର ପଞ୍ଚତୁତେ		ରଚିତ ଏ ମାୟା ଜଗତେ	1 1 6
ସକଳ ଦେହେ ଏକ ଧର୍ମ		ସକଳ ଦେହେ ଏକ ବ୍ରହ୍ମ	1 1 7
କେ ବୋଲି ପଚାରିଲେ ମୋତେ		ଏ ପ୍ରଶ୍ନ ଘଟିବ କେମନ୍ତେ	1 1 8
ତାହା କହିବା ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣ		ମୁହିଁଟି ପ୍ରଭୁ ନାରାୟଣ	119
ହୃଦୟେ ଯାହା ପରିମାଣି		ଯେ କିଛି ଶୁଣି ମୁଖେ ଭଣି	1 2 0
ଇନ୍ଦ୍ରି-ଗୋଚରେ ମନ ରୁଦ୍ଧି		ଯେ ଭୋଗ ବିଷୟ ପ୍ରସିଦ୍ଧି	1 2 1
ଏ ସର୍ବ ମୋହର ଆୟତ୍ତ		ମୋ' ବିନ୍ଦୁ କିଛି ନୋହେ ସତ୍ୟ	1 2 2
ମୁଁ ସର୍ବ ବିଷୟ ଗୋଚର		ମୋ ତହୁଁ ଆତ୍ମା ନୋହେ ପର	1 2 3
ଜୀବ ସ୍ୱରୂପେ ସର୍ବଦେହେ		ମୁଁ ଥାଇ ସକଳ ବିଷୟେ	1 2 4
ବିଷୟ ମୋର ଦେହେ ପଶେ		ତେଣୁ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ରସେ ରସେ	1 2 5
ଏ ଦେହ ମାତ୍ର ଚିତ୍ରଗତି		ବିଷୟ-ବାସନା ସମ୍ଭୂତି	1 2 6
ଦୁର୍ଦ୍ଦୟ ବିଷୟ ବାସନା		କେ ତାହା ଖଞ୍ଜିପାରେ କିନା	1 2 7
ବିଷୟ ସେବନେ ନିରତେ		ମଞ୍ଜଲ ଚିତ୍ତ ଅନୁବ୍ରତେ	1 2 8
ବିଷୟ ଧ୍ୟାନେ ଚିତ୍ତ ଜଡ଼େ		ତ୍ରିଗୁଣ ମାୟା ନିତ୍ୟ ବଡ଼େ	1 2 9
ଏଣୁ ଯେ ମୋହର ଚରଣେ		ଆଶ୍ରେ କରନ୍ତି ଦାସପଣେ	1 3 0
ସେ ପ୍ରାଣୀ ବେନି ପରିହରେ		ବିଷୟ ବାସନା ନ ସରେ	1 3 1
ଜାଗ୍ରତ ସ୍ୱପନ ସୁଷୁପ୍ତି		ଗୁଣହୁଁ ତିନି ରୁଦ୍ଧି ବୃତ୍ତି	1 3 2
ସର୍ବଶରୀରେ ସାକ୍ଷୀରୂପେ		ଏ ଜୀବ ବସଇ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ	1 3 3
ଭୂତ-ଭବିଷ୍ୟ-ବର୍ତ୍ତମାନେ		ଏ ଜୀବ ଥାଇ ସର୍ବଜ୍ଞାନେ	1 3 4
ବସଇ ସକଳ ଶରୀରେ		ଏ ସତ୍ୟ ଅନ୍ତର ବାହାରେ	1 3 5
ସର୍ବ ଶରୀରେ ନିରପେକ୍ଷେ		ମୋ' ରୂପ ଦେଖିବ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ	1 3 6

ଅନାଦି ଅବିଦ୍ୟାରେ ବନ୍ଦୀ		କର୍ମ ବାସନା ବଳେ ଛନ୍ଦି	137
ସତ୍ତ୍ୱାଦି ହେତୁ ତିନିଗୁଣ		ଏ ମାୟା ଦେହର କାରଣ	138
ଏମନ୍ତଜାଣଇଁ ସେ ଯେବେ		ତ୍ରିଗୁଣ ବାହାର ସେ ତେବେ	139
ଏଣୁ ନିର୍ଗୁଣ ଆତ୍ମା କରେ		ସକଳ ଜନ୍ମ ପାପ ହରେ	1 4 0
ମୋର ଚରଣେ ଚିତ୍ତ ବଳେ		ନିବେଶି ସମାଧି ନିଶ୍ଚଳେ	141
ସହଜ ଚିତ୍ତ ଦୃଢ଼ କରେ		ବିଷୟରସ ନ ସୁମରେ	1 4 2
ବିଅର୍ଥ-ଅହଙ୍କାରେ ମନ		ଜୀବର ସଂସାର ବନ୍ଧନ	1 4 3
ମାୟାସଂସାର ଘୋରବନ୍ଦେ		ଏ ଜୀବଭ୍ରମେ ଅକାରଣେ	1 4 4
ଏଣୁ ପଞ୍ଚିତ ସାଧୁଜନ		ମୋ' ଦେହେ ଦେଇ ବୁଦ୍ଧି ମନ	1 4 5
ସଂସାର ଚିନ୍ତା ଦୂର କରେ		ଚିତ୍ତେ ମୋ' ଚରଣ ସୁମରେ	1 4 6
ଯାବତ ନାନାକର୍ମ ଚିନ୍ତେ		ଏ ଜୀବ ଭ୍ରମଇଁ ନିରତେ	1 4 7
ତାବତ ଘୋରଦୁଃଖେ ମନ		ଜାଣି ନ ଜାଣେ ମୁତଜନ	1 4 8
ଜ୍ଞାନ-ଅଜ୍ଞାନ ମାର୍ଗ ଦୁଇ		ସ୍ୱପ୍ନ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତେ କହିବଇଁ	1 4 9
ଯେସନେ ସ୍ୱପ୍ନେ ନାନା ଅର୍ଥ		ନିଦ୍ରାରେ ମଣେ ତାହା ସତ୍ୟ	1 5 0
ସେ ପୁଣି ନିଦ୍ରା ଅବସାନେ		ସକଳ ମିଥ୍ୟା କରି ମଣେ	1 5 1
ସେ ରୂପେ ଦେହ-ଧର୍ମ ଯେତେ		ବର୍ଣ୍ଣ ଆଶ୍ରମ ଅନୁମତେ	1 5 2
କର୍ମେ ସ୍ୱର୍ଗାଦି ଫଳ ପାଇ		ଏ ସର୍ବ ସତ୍ୟ ନୋହେ କେହି	1 5 3
ଯେ ପ୍ରାଣୀ ସ୍ଥୂଳ ଦେହଗତେ		ଇନ୍ଦ୍ରିୟଭୋଗ ନାନାମତେ	1 5 4
କରଇ ଅନୁକ୍ଷଣେ ପ୍ରୀତି		ଜାଗ୍ରତେ ସ୍ୱପ୍ନେ ତା' ଭୁଞ୍ଜି	1 5 5
ଆତ୍ମା ସମ୍ଭବ ନାହିଁ ତେଣେ		ଏ ସର୍ବ ଉପାଧି ତ୍ରିଗୁଣେ	1 5 6
ଏମନ୍ତ ଅନୁମାନି ଚିତ୍ତେ		ସହଜ ଦୁଃଖସୁଖ ପଥେ	1 5 7
ତେଜିଣ ହରଷ ବିଷାଦ		ସଂସାର-ବାସନା-ପ୍ରମାଦ	1 5 8
ଅଧର୍ମ କୁଟ ବାଦରୁଦ୍ଧି		ଏ ସର୍ବ ଛେଦ ଜ୍ଞାନ ସାଧି	1 5 9
ସାଧୁଙ୍କ ମୁଖାମୃତ ବାଣୀ		ଜ୍ଞାନ ଖର୍ଚ୍ଚ କରେ ଘେନି	1 6 0
ଗୁରୁବଚନ ଅନୁରାଗେ		ଚିତ୍ତ ବଡ଼ିମା କାଟ ବେଗେ	1 6 1
ସର୍ବ ସଂଶୟ ମନୁ ତେଜ		କେବଳ ଭାବେ ମୋତେ ଭଜ	1 6 2
ମନ ବିଳାସ ଏ ଜଗତ		ଗଗନେ ବିଭୁଲି ଯେମନ୍ତ	1 6 3

ଅତି ଚଞ୍ଚଳ ଅତି ଲୋଳ		ଯେସନେ ପ୍ରକାଶେ ଅନଳ	164
ଏକତ୍ର ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନମସ୍		ପ୍ରକାଶେ ବହୁରୂପ ପ୍ରାୟ	165
ଅନିତ୍ୟ ସଂସାର ଗହନ		ଏହା ତୁ ଚିତ୍ତେ ଅନୁମାନ	1 6 6
ତୁମ୍ଭେ ଯେ ବୋଲ ସର୍ବଦେହେ		ଏ ଭେଦ ଦୃଷ୍ଟି ସର୍ବଠାଏଁ	1 6 7
ଏ ଦୃଷ୍ଟି ନିର୍ବର୍ତ୍ତକ ଯେବେ		ଆତ୍ମା ପ୍ରକାଶ ହୋଏ ତେବେ	168
ଆତ୍ମାର ସୁଖ ପୂର୍ଣ୍ଣକରେ		ଅନନ୍ତ ବାସନାରୁ ତରେ	1 6 9
ସକଳ ଚେଷ୍ଟା ପରିହରେ		ଆନନ୍ଦସାଗରେ ବିହରେ	1 7 0
ଏଣୁ ସେ ଜ୍ଞାନୀଜନ ଯେତେ		ଭଜନ୍ତି ମୋ'ର ପାଦଗତେ	1 7 1
ଭକତିରସ ମଦେ ଲୀନ		ଜଗତେ ସିଦ୍ଧ ଯୋଗୀଜନ	1 7 2
କେବଳ ନିଜ ଦେହ ଚିତ୍ତି		ଅଛି କି ନାହିଁ ନ ଜାଣନ୍ତି	1 7 3
ମଦ୍ୟପ ଯେହ୍ନେ ମଦ୍ୟ ଖାଇ		ସତ୍ୟ ଅସତ୍ୟ ନ ଜାଣଇ	1 7 4
କେବଳ ସୁଖ ମଦ୍ୟପାନେ		ଅଜ୍ଞାନେ ଘୃମିତ ଲୋଚନେ	1 7 5
ଅଛି କି ନାହିଁ ନିଜ ଦେହୀ		ଉଭୟ ମତ ନ ଜାଣଇ	1 7 6
ଜ୍ଞାନୀ ଏମନ୍ତ ରସେ ରସେ		ସୁଖ ସମୁଦ୍ରେ ନିତ୍ୟେ ଭାସେ	1 7 7
ଅଦୃଷ୍ଟବଶ ଏ ଶରୀର		ଯାବତ କର୍ମର ବେଭାର	1 7 8
ଏ ଭାବଦେଖୁ ସିଦ୍ଧଜନେ		ଆଦର ନ କରନ୍ତି ମନେ	1 7 9
ସ୍ୱପନ ଅନୁଭବ ମତ		ମଣିଙ୍କ ଜ୍ଞାନୀ ଯୋଗୀ ଚିତ୍ତ	1 8 0
ଶୁଣ ହେ ସନକାଦି ଜନ		ତୁମ୍ଭେ ଯେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ନନ୍ଦନ	1 8 1
ପରମ ସାଂଖ୍ୟଯୋଗ ମାର୍ଗ		ଭାବେ କହିଲି ତୁମ୍ଭ ଆଗ	1 8 2
ସର୍ବ ଆଶ୍ରୟ ଯେଣୁ ମୁହିଁ		ଯଜ୍ଞେ ସକଳ ହବି ଖାଇ	1 8 3
ଏଣୁ ମୁଁ ସର୍ବଯଜ୍ଞପତି		ମୁଁ ସାଂଖ୍ୟରୂପେ ସତ୍ୟବ୍ରତୀ	1 8 4
ଏ ଧର୍ମ ପ୍ରକାଶ କାରଣେ		ମିଳିଲି ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମିଧାନେ	1 8 5
ଯେଣୁ ମୁଁ ପରମ ଆଶ୍ରୟ		ସର୍ବ ଜଗତ ମୋର ଦେହ	1 8 6
ସକଳ ଗଜପତି ସାର		ମୁଁ ଜୀବ ଆତ୍ମାର ଗୋଚର	1 8 7
ସାର୍ତ୍ତ୍ୱିକ ରଜତମ ଗୁଣ		ମୋର କିଙ୍କର ଏ ପ୍ରମାଣ	1 8 8
ସକଳ ଶରୀରେ ମୁଁ ପୂରୀ		ମୁଁ ବନ୍ଧୁପୁତ୍ର ଅଧିକାରୀ	1 8 9
ଅନନ୍ତଶକ୍ତି ମୁଁ କାରଣ		ମୁଁ ନିରପେକ୍ଷ ମୁଁ ନିର୍ଗୁଣ	1 9 0

ଅଶିମା ଆଦି ନିଧି ମୋର		ଏଣୁ ମୁଁ ବୋଲଇ ଇଶ୍ୱର	191
ସକଳ ମୋହର କିଙ୍କର		ଏଣୁ ମୋ' ନାହିଁ ନିଜ ପର	192
ତୁମ୍ଭେ ଯେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସୁତ		ଏଣୁ ମୁଁ ଜାଣି ତୁମ୍ଭ ଚିତ୍ତ	1 9 3
ବ୍ରହ୍ମାର ଧାନ ମନେ କରି		ମିଳିଲି ହଂସରୂପ ଧରି	1 9 4
ପରମଯୋଗ ତୁମ୍ଭ ଆଗେ		ମୁହିଁ କହିଲି ଅନୁରାଗେ	195
ଏ ଯୋଗ ଶୁଣି ଚିତ୍ତେ ଧର		ଏ ସଂସାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ କର	1 9 6
ଏମନ୍ତେ ପ୍ରଭୁ ବାସୁଦେବ		ବୋଲନ୍ତି ଶୁଣ ହେ ଉଦ୍ଧବ	1 9 7
ବ୍ରହ୍ମାର ପୁତ୍ର ଚାରିଜଣ		ସାନନ୍ଦ ଶୁଣି ମୋ' ବଚନ	1 9 8
ସର୍ବସଂଗମ୍ଭ କଳ ଦୁର		ଆନନ୍ଦେ ଧରି ମୋ' ପସର	1 9 9
ସୁତି ବଚନ ଅନୁବାଦେ		ଭାବେ ପୂଜିଲେ ମୋ'ର ପାଦେ	2 0 0
ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ କରି ଅବଧାନ		ମୁଁ ତହୁଁ ହେଲି ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ	2 0 1
ଏମନ୍ତ କହନ୍ତେ ଅତ୍ୟୁତ		ଶୁଣି ଉଦ୍ଧବ କୃତକୃତ୍ୟ	2 0 2
ଆନନ୍ଦେ କୃଷ୍ଣପାଦ ଧରି		ରୋମପୁଲକ ତନୁ କରି	2 0 3
ଶ୍ରୀଏକାଦଶେ ଭାଗବତ		ଭକ୍ତିଯୋଗର ଶୁଦ୍ଧତତ୍ତ୍ୱ	2 0 4
କୃଷ୍ଣସନ୍ଦେଶ ବ୍ରହ୍ମରସ		କହଇ ଦାସ ଜଗନ୍ନାଥ	2 0 5

ଇତି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତେ ମହାପୁରାଣେ ପାରମହଂସ୍ୟାଂ ସଂହିତାୟାଂ

ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୋଦଧ୍ୟାୟଃ ||

ପଞ୍ଚଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ

କୃଷ୍ଣଚରଣ ଧରି କରେ		ଉଦ୍ଧବ ବୋଲଇ ସଧୀରେ	1
		ଉଦ୍ଧବ ଉଦାର	
ଭୋ ନାଥ କମଳଲୋଚନ		ଶୁଣି ମୁଁ ତୋହର ବଚନ	2
ସଂଗମ୍ଭ କରି ହୃଦଗତେ		ଏବେ ମୁଁ ପଚାରଇ ତୋତେ	3
ଭକ୍ତି ଲକ୍ଷଣ ଧର୍ମ ଯେତେ		ତୁମ୍ଭେ କହିଲ ସର୍ବ ମୋତେ	4
ଯେତେ ପ୍ରକାରେ ତାହା ସାଧୁ		ଭକ୍ତି ଲକ୍ଷଣ ନାନାବିଧି	5
ଜଗତେ ବିପ୍ରଛନ୍ତି ଯେତେ		ମୋକ୍ଷ ଲକ୍ଷଣ ବେଦମତେ	6
ନାନା ପ୍ରକାରେ ସେ କହନ୍ତି		ଏଣୁ ଲାଗିଲା ମୋତେ ଭ୍ରାନ୍ତି	7
ମୋକ୍ଷ ଲକ୍ଷଣ ଧର୍ମ ଏକ		କି ଅବା ଅଛଇ ଅନେକ	8

କି ଅବା ସକଳ ପ୍ରମାଣ	ସଂଶୟ ଛେଦ ନାରାୟଣ	9
ଏ ସର୍ବ ତୁମ୍ଭର ଗୋଚର	ଭକତି ବିନ୍ଦୁ ନାହିଁ ସାର	10
ତୁମ୍ଭେ ଯେ ସର୍ବ କହ ମୋତେ	ଚିତ୍ତେ ମୁଁ ଧରିବି କେମନ୍ତେ	1 1
ବୋଲ ଯେ ସର୍ବଧର୍ମ ତେଜ	ନିଶ୍ଚଳେ ମୋର ପାଦେ ଭଜ	1 2
ଏହିଟି ସର୍ବ ମୋକ୍ଷଧର୍ମ	ଏଣେ ଖଣ୍ଡଇ ଭବଭ୍ରମ	13
ତୁମ୍ଭର ବଚନୁ ଅଧିକେ	ବିପ୍ରେ କହନ୍ତି ଏକେ ଏକେ	1 4
ନାନା ପ୍ରକାରେ ସେ କହନ୍ତି	ବେଦପୁରାଣ ଭାବେ ଚିନ୍ତି	1 5
ଏକାନ୍ତ ଭକତି ଲକ୍ଷଣ	ସତ୍ୟ ବା ସକଳ ପ୍ରମାଣ	1 6
ଏଣୁ ସଂଶୟ ମୋ'ର ଚିତ୍ତେ	ନିଶ୍ଚୟ କହ ନାଥ ମୋତେ	1 7
ଏମନ୍ତ ତା'ର ବୋଲ ଶୁଣି	ହସି ବୋଲନ୍ତି ଚକ୍ରପାଣି	1 8

ଭଗବାନ ଭବାର

ଉଦ୍ଧବ ଏକମନେ ଶୁଣ	ଯେ ଆଦି ପରମ କାରଣ	1 9
ବେଦବଚନ ସୃଷ୍ଟି ଅନ୍ତେ	ପ୍ରଳୟ ନାଶିଲା ଜଗତେ	2 0
ପୁଣି ସଂସାର ଆଦିକାଳେ	ମୁହିଁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ଯୋଗବଳେ	2 1
କହିଲି ସର୍ବବେଦ ବାଣୀ	ସେ ବ୍ରହ୍ମା ନିଜପୁତ୍ରେ ଆଣି	2 2
ନାନା ତା' ସ୍ଵାକ୍ଷର ମନୁ	ଦ୍ଵିତୀୟେ ପଦ୍ମଯୋନି ତନୁ	2 3
ତାହାକୁ ସର୍ବବେଦ ଦେଲା	ସେ ପୁଣି ଧରି ନ ପାରିଲା	2 4
ଥୁଲେ ଯେ ସଞ୍ଚରଣିଗଣେ	ତାହାଙ୍କୁ ଦେଲେ ଜଣେ ଜଣେ	2 5
ଭୁଗୁ ଅଙ୍ଗିରା ଆଦିକରି	ଅଭ୍ୟାସେ ବେଦ ସେ ବିସ୍ତାରି	2 6
ସେ ପୁଣି ପିତୃଗଣ ମଧ୍ୟେ	ବେଦ ପ୍ରକାଶିଲେ ଆନନ୍ଦେ	2 7
ସେ ପିତୃଗଣେ ତାହା ଧରି	ଅଭ୍ୟାସେ ଅଭ୍ୟାସ ବିସ୍ତାରି	2 8
ସେ ପୁଣି ଗୃହ୍ୟକ ତାରଣେ	ଆନନ୍ଦେ ଦେଲେ ସାଧୁପଣେ	2 9
ମନୁଷ୍ୟ ସିଦ୍ଧ ବିଦ୍ୟାଧର	ରାକ୍ଷସ ଗନ୍ଧର୍ବ କିନ୍ଦର	3 0
କିନ୍ଦେବ ଯକ୍ଷ ନାଗ କପି	କ୍ରମେ ଏହାଙ୍କ ମଧ୍ୟେ ବ୍ୟାପି	31
ଏ ରୂପେ ସର୍ବ ମୁଖେ ଭଣି	ମୁଁ ତାହା ଦୂରେ ଥାଇ ଶୁଣି	3 2
ବେଦୁଁ ହୋଇଲା ନାନାଗତି	ତା' ତତ୍ତ୍ଵ କେହି ନ ଜାଣନ୍ତି	3 3
ସ୍ଵଭାବେ ତ୍ରିଗୁଣେ ଯନ୍ତ୍ରିତ	ଏଣୁ ପ୍ରକୃତି ଭିନ୍ନ ମତ	3 4

ଯାହାକୁ ଯେମନ୍ତ ଦିଶଇ	ସେ ଭାବେ ବେଦ ସେ ବୋଲଇ॥	35
ଏଣୁ ପ୍ରକୃତି ଭିନ୍ନ ମତେ	ଅର୍ଥ ନ ଜାଣନ୍ତି ସମସ୍ତେ	36
କେହୁ ପାଷାଣମତେ ଜାଣି	କୁତର୍କ ଖଣ୍ଡେ କେ ବଖାଣି	3 7
ଭାବ ନ ଲଭି ଛନ୍ଦମତି	ଶ୍ଵରୀସଙ୍ଗମ ଭାବେ ଚିନ୍ତି	3 8
ତତ୍ତ୍ଵେ ନ ମଜ୍ଜି ମାୟାଗ୍ରାହି	ତେଣୁ ପାଷଣ ଭେଦ ହୋଇ	39
ଏମନ୍ତ ଭାବେ ନାନାମତେ	ବେଦ ବିଚାରନ୍ତି ଜଗତେ	4 0
ଏ ରୂପେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଅନୁମତେ	ମୋହର ମାୟାରେ ମୋହିତେ	4 1
ଯେ ଯାହା ଶ୍ରେୟ ଚିନ୍ତି ଚିତ୍ତେ	କର୍ମ କରନ୍ତି ନାନାମତେ	4 2
ଫଳଇ କର୍ମ ଅନୁସାରେ	ବିପାକ ଲଭନ୍ତି ସଂସାରେ	4 3
କେ ଧର୍ମ ମାର୍ଗ ଆଚରନ୍ତି	କେ ଅବା କାମ୍ୟକର୍ମ ଚିନ୍ତି	4 4
କେ ସତ୍ୟ ଶମ ଦମ ଦାନେ	କେ ଯଜ୍ଞ ତପ ଅନୁମାନେ	4 5
କାହାର ଚିତ୍ତେ ତ୍ୟାଗ ଭୋଗ	କେ ଅଷ୍ଟାଂଶର୍ଯ୍ୟ ସଂଯୋଗ	4 6
କେ ବ୍ରତ ନିୟମ ଆଚରେ	ଏମନ୍ତେ ଅନେକ ପ୍ରକାରେ	4 7
କର୍ମ ସାଧନ୍ତି ଫଳ ଲୋଭେ	ଗୁଣ ବୈଭବ କ୍ରିୟାଦମ୍ଭେ	4 8
ଏମନ୍ତେ ଯେତେ ଫଳ ସାଧୁ	ସୁଖ ସମ୍ପଦ ନାନାବିଧି	4 9
ଅନ୍ତେ ସକଳ ହୋନ୍ତି ନାଶ	କେବେହେଁ ନାହିଁ ସୁଖଲେଶ	5 0
କର୍ମ ସରିଲେ ଫଳକ୍ଷୟେ	କେବଳ କ୍ଲେଶ ମାତ୍ର ରହେ	5 1
ଏଣୁ ସଂସାର-ଘୋରବନେ	ବୃଦ୍ଧିନ-ଅନଳ ଦହନେ	5 2
ପ୍ରାଣୀଏ ହୋନ୍ତି ଆତଯାତ	ନ ବୁଝି ବେଦର ବୃତ୍ତାନ୍ତ	5 3
ଏ ବୋଲ ବୁଝି ତୁ ନିରତେ	କେବଳ ଆଶ୍ରେ କର ମୋତେ	5 4
ମୁଁ ଆତ୍ମା ପ୍ରିୟସଖା ହୋଇ	ସକଳ କର୍ମଫଳ ଦେଇ	5 5
ମୁଁ ଗତି ପତି ହିତକର୍ତ୍ତା	ମୁହିଁ ସେ ସର୍ବଲୋକ ପିତା	5 6
ମୋତେ ଭଜନ୍ତି ପ୍ରାଣୀ ଯେତେ	ସୁଖେ ସେ ତରନ୍ତି ନିଶ୍ଚିନ୍ତେ	5 7
ଜନ୍ମ ମରଣେ ନାହିଁ ଭ୍ରାନ୍ତି	ହେଲେ ସଂସାରୁ ତରିଯା'ନ୍ତି	5 8
ବିଷୟ ସୁଖେ ଯା'ର ଚିତ୍ତ	ମୋର ଭଜନେ ସେ ବଂଚିତ	5 9
ଯେ ପ୍ରାଣୀ ଅକିଞ୍ଚନ ମତ	ଶମ ସୁଖାନ୍ତ ଦାନ୍ତିଚିତ୍ତ	6 0
ମୋର ଆନନ୍ଦରସେ ରସେ	ସୁଖସମୁଦ୍ରେ ନିତ୍ୟେ ଭାସେ	6 1

ଭିକ୍ଷୁକ ପଶେ ଶାନ୍ତ ହୋଇ	ମୋର ଚରିତ ଗୁଣ ଗାଇ	62
ଆନନ୍ଦେ ବିହରେ ସଂସାରେ	ଭିକ୍ଷୁକ ଗୁଣ ମୋ' ସୋଦରେ	63
ମୁଁ ଯାକୁ ହୁଅଇ ସଦସ୍	ତାହାର କାହିଁ ଦୁଃଖ ଭୟ	6 4
ଦେଖଇ ଅନ୍ତର ବାହାରେ	ସକଳ ସୁଖ ସବୁଠାରେ	6 5
ମୋହର ଭାବେ ଯେ ରମଇ	ତା'ର ସମ୍ପଦେ କାର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ	66
ବ୍ରହ୍ମାପଦକୁ ନାହିଁ ବାଞ୍ଛା	ନ କରେ ଇନ୍ଦ୍ରପଦେ ଇଚ୍ଛା	6 7
ସପତଦ୍ୱୀପେ ରାଜପଦ	କି ଅଷ୍ଟନିଧି ଭୋଗେ ସଧ	6 8
ପାତାଳ ଭୋଗେ ଇଚ୍ଛା ନାହିଁ	ନିର୍ବାଣପଦ ନ ବାଞ୍ଛଇ	6 9
ମୋତେ ସମର୍ପେ ଚିତ୍ତ ବିତ୍ତ	ନୋହଇ ମାୟାରେ ମୋହିତ	7 0
ସେ ମୋର ଯେତେ ପ୍ରିୟ ହୋଇ	କହଇ ଶୁଣ ମନଦେଇ	7 1
ବ୍ରହ୍ମା ଯେ ମୋହର ନନ୍ଦନ	ତା'କୁ ନ ରମେ ମୋର ମନ	72
ମୋହର ଆତ୍ମା ପଶୁପତି	ତେଣେ ମୋହର ନାହିଁ ପ୍ରୀତି	7 3
ମୋହର ଭାଇ ହଳପାଣି	ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଯେ ମୋହର ଘରଣୀ	7 4
ନିତ୍ୟେ ବସଇ ବକ୍ଷକ୍ଷଳେ	ମୋ' ରୂପ ଯେତେ ଭୂମଣ୍ଡଳେ	7 5
ତୁ ଯେ ମୋହର ପ୍ରିୟତମ	କେହି ନୁହଁନ୍ତି ତୋ'ର ସମ	7 6
ସ୍ୱଭାବେ ନିରପେକ୍ଷ ଶାନ୍ତ	ତପସ୍ୱୀ ରିପୁ-ବିବର୍ଜିତ	7 7
ସମଦରଶୀ ପ୍ରେମଚିତ୍ତ	ଦୟାସାଗର ପରହିତ	7 8
ଏମନ୍ତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କର ପକ୍ଷେ	ନିତ୍ୟେ ମୁଁ ବୁଲଇ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ	7 9
ଆବୋରି ଥାଇ ବେନିପାଶେ	ତା'ର ଚରଣ-ରେଣୁ ଆଶେ	8 0
ସେ ପ୍ରାଣୀ ବହେ ଯେତେ ଗୁଣ	ଉଦ୍ଧବ ସାବଧାନେ ଶୁଣ	8 1
ସ୍ୱଭାବେ ଅକିଂଚନ ଦେହେ	ସକଳ ଭୂତେ ଦୟା ବହେ	8 2
କାମକୁ ଦିଶି ପ୍ରେମପୁତ	କେବଳ ସୁଶାନ୍ତ ମହତ	8 3
ସେ ମୋର ସୁଖ ଅନୁମାନେ	କେ ତା'ର ମହିମା ବଖାଶେ	8 4
ତା' ଅନୁଭବ ସେ ଜାଣଇ	କେ ତା'ର ଗୁଣ ପାରେ କହି	8 5
ଏମନ୍ତ ଯେ ମୋର ଭକତ	ସେ ଯେବେ ବିଷୟେ ବାଞ୍ଛିତ	8 6
ଅନିତ-ଇନ୍ଦ୍ରିୟଙ୍କ ଦୋଷେ	ଯେବେ ବିଷୟରସେ ରସେ	8 7
ମୋର ଭକତିଭାବ ବଳେ	ବିଷୟ ନ ଲାଗେ ନିଶ୍ଚଳେ	8 8

ମୋ' ନାମ ନିତ୍ୟେ ଭଣେ ମୁଖେ	ଆନନ୍ଦେ ବିହରଇ ମୁଖେ	89
ଜଳନ୍ତା ଅନଳେ ଯେସନ	ସମିଧ ହୁଅଇ ଦହନ	90
ତା'ର ଶରୀରେ ପାପ ଯେତେ	ଦହନ ହୋଇ ସେହିମତେ	9 1
ଉଦ୍ଧବ ଶୁଣ ଏକ ଚିତ୍ତେ	ଗୁପତ କଥା କହୁଁ ତୋତେ	9 2
ଯେତେ ଏ ଦାନ ବ୍ରତ ତ୍ୟାଗ	ଧର୍ମ ଆଚାର ସାଂଖ୍ୟଯୋଗ	93
ଏ ମୋତେ ନ ପାରନ୍ତି ଧରି	ନାନା ପ୍ରକାରେ ବଶକରି	9 4
ଭକତଜନେ ବଶ ମୁହିଁ	ତା'ର ରକ୍ଷଣେ ମୋର ଦେହୀ	9 5
ମୁଁ ଏ ସଂସାର ଅଛି ଛନ୍ଦି	ଭକତ ପାରେ ମୋତେ ବାନ୍ଧି	9 6
ଦୁର୍ଜୟଦେହ ମୋର ଶୂନ୍ୟ	ଭକତଭାବେ ମୁଁ ବନ୍ଧନ	9 7
ଏଣୁ ଭକତଜନ ପାଶେ	ନିତ୍ୟେ ମୁଁ ଥାଇ ଭାବବଶେ	9 8
ତେଣୁ ଭକତ ଏ ସଂସାର	ଅଶେଷ ଜନ୍ମପାପ ହରେ	9 9
ଚଣ୍ଡାଳ ପତିତ ପାମର	ମୈତ୍ର ଅଧମ ଦୁରାଚାର	1 0 0
ଏ ଆଦି ପାପୀନନ ଯେତେ	ଯେବେ ମୋ' ଭକତ ଅଗ୍ରତେ	1 0 1
ଦଇବଯୋଗେ ସଙ୍ଗମେଲେ	ମିଳନ୍ତି ପୂର୍ବ-ପୁଣ୍ୟଫଳେ	1 0 2
ଦର୍ଶନ ସ୍ୱର୍ଗନ ଶ୍ରବଣେ	ନିର୍ମଳ ହୋଇ ତତକ୍ଷଣେ	1 0 3
ପାପ ନ ରହେ ତା'ଙ୍କ ମନେ	ରବି-ସମୀପେ ତମ ଯେହ୍ନେ	1 0 4
ଯେ ପ୍ରାଣୀ ଦୟା ସତ୍ୟ ଯୁକ୍ତ	ତପୀ ଧାର୍ମିକ ବିଦ୍ୟାବନ୍ତ	1 0 5
ମୋର ଭକତି ଯେବେ ନାହିଁ	ପବିତ୍ର ନୋହେ ତା'ଙ୍କ ଦେହୀ	1 0 6
ସେ କାହୁଁ ସଂସାର ଚରିବ	ଯେବେ ନ ଜାଣେ ମୋର ଭାବ	1 0 7
ବୋଲନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଉଗବାନ	ଶୁଣ ହେ ଭକତ ଲକ୍ଷଣ	1 0 8
ନିରତେ ଅଙ୍ଗ ପୁଲକିତ	ନୟନେ ଅଶ୍ରୁଜଳ ଯୁତ	1 0 9
ଅନ୍ତର ଦ୍ରବଇ ନିରତେ	ମତି ଚକ୍ଷୁ ବିପରୀତେ	1 1 0
ଜଗତ ମୋର ରୂପ ଜାଣେ	ନିଜ ଶରୀର ନ ପ୍ରମାଣେ	1 1 1
ବୋଲନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଚକ୍ରପାଣି	ଏତେ ଲକ୍ଷଣେ ଭକ୍ତ ଜାଣି	1 1 2
ଭକତି ବିନା ଅନ୍ତର୍ଗତ	କେବେହେଁ ନୁହଇ ପ୍ରଶନ୍ତ	1 1 3
ବୋଲଇ ଗଦଗଦ ବାଣୀ	କ୍ଷଣେ ହସଇ କ୍ଷଣେ ତୁନି	1 1 4
କ୍ଷଣକେ ଗାଏ ଗୁଣଗାଥା	ହୁଙ୍କାରେ ଅଲୌକିକ କଥା	1 1 5

କ୍ଷଣକେ ହରିଗୁଣ ଗୁଣି		ଚକ୍ଷୁ ସଂହରି ହୋଏ ତୁନି	116
କ୍ଷଣକେ କରଇ ରୋଦନ		ଉଲେ ଡାକଇ ମୋ'ର ନାମ	117
ନୀରଇ ଉନମତ୍ତ ହୋଇ		ଲଜ୍ଜା ସଙ୍ଗୋତ ଦୁରେ ଥୋଇ	1 1 8
କ୍ଷଣେ ମଉନଭାବେ ବଶେ		କ୍ଷଣକେ ଆନୁଆନ ଘୋଷେ	1 1 9
ମୋର ଭକତ ଏ ଲକ୍ଷଣ		ଉଦ୍‌ବ ଭଲେ ଏହା ଜାଣ	120
ମୋର ଭକତ ମୋର ମିତ୍ର		ସେ କରେ ଜଗତ ପବିତ୍ର	1 2 1
ନିର୍ମଳମତି ତା'ର ନିତ୍ୟେ		ଭ୍ରମଇ ଉଦାରଚରିତେ	1 2 2
ଅନଳେ ଦହନ୍ତେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ		ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହୁଅଇ ଯେସନ	1 2 3
ଭକତଜନ ସେହି ମତେ		ନିର୍ମଳ ହୋଇ ଓ ଜଗତେ	1 2 4
ଏ ରୂପେ ଭକ୍ତଯୋଗ ବଳେ		ଯେ ମୋତେ ଭଜଇ ନିଶ୍ଚଳେ	1 2 5
ଅଶେଷ ବାସନା ତାହାର		ମନରୁ ଛାଡ଼ି ଯା'ନ୍ତି ଦୁର	1 2 6
ମୋର ମଙ୍ଗଳ-କଥାମାନ		ଯେ କରେ ଶ୍ରବଣ-କୀର୍ତ୍ତନ	1 2 7
କର୍ଣ୍ଣରେ ପଶି ମୋର କଥା		ହରଇ ସର୍ବ ମନବ୍ୟଥା	1 2 8
ଯେ ନିତ୍ୟେ ଗୁଣେ ନିଜ ମୁଖେ		ସେ ସୁକ୍ଷ୍ମ ପରମାର୍ଥ ଦେଖେ	1 2 9
ଅଜ୍ଞାନ ରଞ୍ଜୁଥିଲେ ନିତ୍ୟେ		ମଳି ନ ରହେ ଯେହ୍ନେ ନେତ୍ରେ	1 3 0
ବିଷୟ-ସ୍ମରଣେ ନିରତେ		ଯେହ୍ନେ ବିଷୟ ଜଡ଼େ ଚିତ୍ତେ	1 3 1
ମୋ'ର ସ୍ମରଣ ଯା'ର ଚିତ୍ତେ		ତା' ପାଶେ ଥାଇ ମୁଁ ନିରତେ	1 3 2
ଏ ବୋଲି ବୁଝି ମୋତେ ଭଜ		ଅସାଧୁ ମେଳ ବେଶେ ତେଜ	1 3 3
ମୋ ରୂପ ଦେଖ ସର୍ବଠାବେ		ମୋର ଚରଣ ଭଜ ଭାବେ	1 3 4
ସକଳ ସଙ୍ଗ ଦୁରକରି		ମୋତେ ଚିତ୍ତବ ଚିତ୍ତେ ଧରି	1 3 5
ନିରୋଲେ ବସି ଏକକ୍ଷାନେ		ନିଶ୍ଚଳେ କଞ୍ଚିତ ଆସନେ	1 3 6
ମୋର ମଧୁର ରୂପ ଧାନେ		ବସି ଚିତ୍ତବ ଶ୍ରେୟମନେ	1 3 7
ଏଣୁ କୁସଙ୍ଗ ଦୁର କରି		ହୃଦେ ମୋ' ଭାବ ଅନୁସରି	1 3 8
ଆତ୍ମାର ହିତ ନିତ୍ୟେ କର		ହସି ବୋଲନ୍ତି ଦାମୋଦର	1 3 9
ଉଦ୍‌ବ ଶୁଣି କୃଷ୍ଣବାଣୀ		କପୋଳେ ଦେଇ ବେନିପାଣି	1 4 0
		ଉଦ୍‌ବ ଉଦ୍‌ବ	
ବୋଲଇ ଶୁଣି ଉଦ୍‌ବାନ		ତୁମ୍ଭେ କହିଲ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ	1 4 1

କି ରୂପେ ଜଗତ ବିଖ୍ୟାତ		କହ ହେ ତିତ୍ତୁବନନାଥ	142
ଭକ୍ତବସ୍ତଳ ଉଦ୍‌ବାନ		ବିକଟ-କମଳ-ଲୋକନ	143
ଯେ ଜ୍ଞାନ ଯୋଗୀଜନେ ଚିତ୍ତି		ଘୋର ସଂସାରୁ ତରିଯା'ନ୍ତି	1 4 4
କି ରୂପେ କରି ତୋତେ ଧାନ		କହ ହେ ଦେବକୀନନ୍ଦନ	1 4 5
ଶୁଣି ଉଦ୍‌ବବାଣୀ କର୍ଣ୍ଣେ		କୋମଳ ମଧୁର ବଚନେ	146
		ଉଦ୍‌ବାନ ଉଦ୍‌ବ	
ବୋଲନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ		ଶୁଣ ଉଦ୍‌ବ ଧ୍ୟାନମତ	1 4 7
ସମ ଆସନେ ବସି ଧୀରେ		ସୁଖରେ ସମ କଳେବରେ	1 4 8
ଜାନୁ ଯୁଗଳେ ବେନିପାଣି		ଦୃଢ଼େ ଛାପିବ ବେଳ ଜାଣି	1 4 9
ବେନିନୟନ ନାସାଅଗ୍ରେ		ନିଶ୍ଚଳେ ଛାପିବ ସମଗ୍ରେ	1 5 0
ପବନ ତୋଳି ନାସାଦ୍ୱାରେ		ପୁରକ-କୁମ୍ଭକ ପ୍ରକାରେ	1 5 1
ଅଳପ ଅଳପ ସାଧନେ		ଚିତ୍ତ ଛାପିବ ସଂଯମନେ	1 5 2
ଓଁକାର ପବନ ନିଶ୍ଚଳୁଁ		ତୋଳିବ ହୃଦୟକମଳୁଁ	1 5 3
ଉତ୍ତମ ଘଣ୍ଟାନାଦ ସ୍ୱନେ		ମନ ପବନ ଏକଧାନେ	1 5 4
ମୃଣାଳସୂତ୍ର ମାର୍ଗେ ଧରି		ନିଶ୍ଚଳେ ଅନାହତେ ପୁରି	1 5 5
ଲବ ନିମିଷ ଦଣ୍ଡ ଘଡ଼ି		ନିତ୍ୟେ ସାଧୁବ ଦୁଃଖପଡ଼ି	1 5 6
ଏ ରୂପେ ଅନ୍ତର ବାହାରେ		ଧାନେ ସାଧୁବ ନିରନ୍ତରେ	1 5 7
ଏମନ୍ତ ସାଧୁ ଏକମାସେ		ପ୍ରାଣପବନ ଛାପି ବଶେ	1 5 8
ହୃଦୟପଦ୍ମ ମଧ୍ୟଭାଗେ		ଯେ ଅଷ୍ଟଦଳ ଅଷ୍ଟଦିଗେ	1 5 9
ମଧ୍ୟେ ପାଖୁଡ଼ା ଚାରିପାଖେ		ନିତ୍ୟେ ଲୟଇ ଅଧୋମୁଖେ	1 6 0
ଧାନେ ଚିତ୍ତବ ଦୃଢ଼ବନ୍ଧେ		ଯେ ଅଷ୍ଟଦଳ ତା'ର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱେ	1 6 1
ସୂର୍ଯ୍ୟମଣ୍ଡଳ ଚିତ୍ରା କରି		ସୋମ ମଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟେ ଭରି	1 6 2
ତାହାର ମଧ୍ୟେ ହୁତାଗନ		ତା' ମଧ୍ୟେ ସୁବନ୍ଧୁ-ଆସନ	1 6 3
ତା'ର ଉପରେ ଦିବ୍ୟରୂପ		ଚିତ୍ତବ ମୋହର ସ୍ୱରୂପ	1 6 4
ଆଜାନୁ ଲୟେ ଭୁଜ ଚାରି		ଶଙ୍ଖ କମଳ ଗଦା ଅରୀ	1 6 5
ଶ୍ରୀମୁଖ ସୁନ୍ଦର କପୋଳ		ବିକଟପଦ୍ମ ପ୍ରାୟେ ଡୋଳ	1 6 6
ଶ୍ରବଣେ ମକର କୁଣ୍ଡଳ		ହୃଦେ ଲୟଇ ବନମାଳ	1 6 7

ନୀଳଜଳଦ କଳେବର		କଷ୍ଟେ କୌସ୍ତୁଭମଣି ହାର	168
ହୃଦରେ ଶ୍ରୀବତ୍ସର ଚିହ୍ନ		ପୀତବସନ ପରିଧାନ	169
ମଞ୍ଜୁମଞ୍ଜୀର ପାଦଯୁଗେ		ରତ୍ନମେଖଳା କଟୀଭାଗେ	1 7 0
ଯଜ୍ଞୋପବୀତ କର୍ମେ ଶୋହେ		ସୁନ୍ଦର ତନୁ ମନ ମୋହେ	1 7 1
ମେଘ ଗନ୍ଧୀର ପ୍ରାୟ ସୁନ		ପ୍ରସନ୍ନ ଶ୍ରୀମୁଖ ଲକ୍ଷଣ	172
ଅତି କୋମଳ ଅଟେ ଦେହୀ		ସର୍ବାଙ୍ଗେ ଚିତ୍ତ ଦୃଢ଼େ ଦେଇ	1 7 3
ଏ ରୂପେ ଧାନ ମୋତେ କରି		ଚକ୍ଷୁ ଲକ୍ଷ୍ମି ନିବାରୀ	1 7 4
ବୁଦ୍ଧି କରି ଆଗୁସାର		ପଞ୍ଚିତନନୀ ବେଭାର	1 7 5
ସର୍ବସଙ୍ଗମୁଁ ମନ ହରି		ନିଶ୍ଚଳେ ମୋତେ ଧାନ କରି	1 7 6
ମୋ' ରୂପ ଚିତ୍ତିବ ନିରତେ		ଅନ୍ୟ ନ ସୁମରିବ ଚିତ୍ତେ	1 7 7
ପୁଣି ସେ ରୂପ ଥୋଇ ପାଶେ		ଚିତ୍ତ ନିବେଶିବ ଆକାଶେ	1 7 8
ଏମନ୍ତେ ଆକାଶ-ମଞ୍ଜଳେ		ବ୍ରହ୍ମ ପ୍ରକାଶିବ ନିଶ୍ଚଳେ	1 7 9
ସେ ବ୍ରହ୍ମେ ଚିତ୍ତ ଛିନ୍ନ ଯେବେ		ମୋ' ରୂପ ନ ଚିତ୍ତିବ ତେବେ	1 8 0
ଏମନ୍ତ ସମାଧି ଯୋଗରେ		ଯେ ଆତ୍ମା ସମର୍ପେ ଆତ୍ମାରେ	1 8 1
ଦେଖାତିରେ ଦେଖାତି ମିଶେ ଯେହ୍ନେ		ମୋତେ ସେ ଲଭଇ ତେସନେ	1 8 2
ସେ ବ୍ରହ୍ମରୂପ ସର୍ବଭୂତେ		ଆତ୍ମାରେ ପ୍ରକାଶିବ ନିତ୍ୟେ	1 8 3
ମନ ସଂଯମି ଏହିମତେ		ମୋ' ରୂପ ଦେଖିବ ଜଗତେ	1 8 4
ଏ ରୂପେ ଯୋଗଧାନମତେ		ମନକୁ ନିବେଶି ନିଶ୍ଚିନ୍ତେ	1 8 5
ଲକ୍ଷ୍ମିଙ୍କ ଜ୍ଞାନ କ୍ରିୟାଭ୍ରମ		ତେଜି ତୁ ଲଭିବୁ ନିର୍ବାଣ	1 8 6
ଏମନ୍ତେ ଭ୍ରମ ଯିବ ତୋର		କହିଲେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡଠାକୁର	1 8 7
ବୋଲଇ ଦାସ ଜଗନ୍ନାଥ		ଶ୍ରୀ ଏକାଦଶେ ଭାଗବତ	1 8 8
ଶୁକ ପରୀକ୍ଷିତ ସନ୍ଦାଦ		ଶୁଣନ୍ତେ ନ ଲାଗେ ପ୍ରମାଦ	1 8 9
କଳି କରୁଣ ଭୟ ନାହିଁ		ସୁଜନେ ତର ଏହା ଗାଇ	1 9 0

ଇତି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତେ ମହାପୁରାଣେ ପାରମହଂସ୍ୟାଂ ସଂହିତାୟାଂ

ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧେ ପଞ୍ଚଦଶୋବଧ୍ୟାୟଃ ||

ଷୋଡ଼ଶ ଅଧ୍ୟାୟ

ଭଗବାନ ଉବାଚ

ବୋଲନ୍ତି କମଳାରମଣ		ଉଦ୍ଧବ ସାବଧାନେ ଶୁଣ	1
ଏ ଜ୍ଞାନଯୋଗ ଏହିମତେ		ଜ୍ଞାନୀ ସାଧନ୍ତି ଏ ଜଗତେ	2
ଏ ପୁଣି ବହୁଦିନେ ସିଦ୍ଧି		ଯୋଗ ପ୍ରକାଶେ ନାନାବିଧି	3
ଏଶୁ ଭକତ ଯୋଗୀଜନେ		ସାଧ୍ୟ କରନ୍ତି ଅଳ୍ପଦିନେ	4
ନିକଟେ ଖଟେ ସର୍ବସିଦ୍ଧି		ଅଷ୍ଟାଙ୍ଗଯୋଗ ଏ ପ୍ରସିଦ୍ଧି	5
ଏମନ୍ତ କୃଷ୍ଣମୁଖୁଁ ଶୁଣି		ଉଦ୍ଧବ ବୋଲେ ମଞ୍ଜୁବାଣୀ	6
		ଉଦ୍ଧବ ଉବାଚ	
ଶୁଣ ହେ କମଳାର ବର		ଅଶେଷ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡଠାକୁର	7
କେଉଁ ଧାରଣା କେଉଁମତେ		ଜ୍ଞାନୀ ସାଧନ୍ତି ଏ ଜଗତେ	8
ସିଦ୍ଧି ଲକ୍ଷଣ ଅବା କେତେ		ସର୍ବ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ କହ ମୋତେ	9
ଏମନ୍ତ ଉଦ୍ଧବର ବାଣୀ		ଶୁଣି କହନ୍ତି ଚକ୍ରପାଣି	1 0
		ଭଗବାନ ଉବାଚ	
ଉଦ୍ଧବ ସାବଧାନେ ଶୁଣ		କହିବା ଯୋଗସିଦ୍ଧିମାନ	1 1
ସଂସାରେ ଅଷ୍ଟାଦଶ ସିଦ୍ଧି		ଜ୍ଞାନୀ ସାଧନ୍ତି ନାନାବିଧି	1 2
ସିଦ୍ଧିଙ୍କ ମଧ୍ୟେ ଅଷ୍ଟସାର		ଯେଶୁ ମୁଁ ବୋଲାଇ ଲକ୍ଷ୍ମର	1 3
ଅଶୀମା ଆଦି ଅଷ୍ଟସିଦ୍ଧି		ମୁକ୍ତି ଲକ୍ଷଣ ଏ ପ୍ରସିଦ୍ଧି	1 4
ଯେ ଦଶ ସିଦ୍ଧି ରହେ ଶେଷେ		ସ୍ଵଭାବେ ତିନିଗୁଣେ ମିଶେ	1 5
ଅଶୀମା ଲକ୍ଷ୍ମିମା ଏ ବେନି		ମହିମା ଘେନି ସିଦ୍ଧି ତିନି	1 6
ଯୋଗୀଙ୍କ ଦେହେ ଆକ୍ତି ନିତ୍ୟେ		ପ୍ରାଣ୍ଡି ରହଇ ଲକ୍ଷ୍ମିଯୁତେ	1 7
ପ୍ରାକାମ୍ୟ ଶୁଚି ଦୃଷ୍ଟି ବସେ		ଲକ୍ଷିତା ଶକ୍ତି ପରକାଶେ	1 8
ବଶିତା ଶକ୍ତି ଯେ ବୋଲାଇ		ବିଷୟ ତା'କୁ ନ ଲାଗଇ	1 9
ଅଷ୍ଟମ କାମବଶାୟିତା		ଯୋଗୀଙ୍କ ମନୋରଥ ଦାତା	2 0
କ୍ଷୁଧା ପିପାସା ଜରା ମୃତ୍ୟୁ		ଲୋଭ ମୋହ ଏ ଷଡ଼ହେତୁ	21
ଏ ଷଡ଼ଉର୍ମି ନିବାରଣ		ଅନୁବିଂସିଦ୍ଧି ଏ ଲକ୍ଷଣ	2 2
ପ୍ରାଣୀଏ ଅତିଦୂରେ ଥାଇ		ନିନ୍ଦା ସ୍ତବନ ଯାହା କହି	2 3
ସେ କଥା ଜାଣଇ ତକ୍ଷଣ		ଦୂରଶ୍ରବଣ ଏହା ନାମ	2 4
ବିଶ୍ଵସଂସାର ଚରାଚର		ନିତ୍ୟେ ଯେ ଏହାର ଗୋଚର	2 5

ଉଦ୍ଧବ ସାବଧାନେ ଶୁଣ		ଦୁରଦର୍ଶନ ଏ ଲକ୍ଷଣ	26
ମନ ହୁଁ ବେଗ ଦେହ ଗତି		ଏ ସିଦ୍ଧି ମନୋଜବ ହୋଡ଼ି	27
ଯେ କାମରୂପ ସିଦ୍ଧି କହି		କଳ୍ପିତେ ଦେହ ପ୍ରକାଶଇ	2 8
ଚତୁରଦଶେ ସିଦ୍ଧି ଗୁଣ		ଯେ ପରକାୟପ୍ରବେଶନ	2 9
ଲକ୍ଷ୍ମୀମରଣ ଯେବେ ହୋଇ		ସୁକ୍ଷ୍ମମୁତ୍ୟ ସିଦ୍ଧି ସେହି	30
ଦେବଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ବିହରଇ		ଅମରସିଦ୍ଧି ତାକୁ କହି	3 1
ମନ କଳ୍ପିତେ ଫଳ ପାଇ		ସଙ୍କଳ୍ପସିଦ୍ଧି ସେ ବୋଲାଇ	3 2
ଧାନ ଧାରଣା ଅବହେଳେ		ଯାହା କହନ୍ତି ଯୋଗବଳେ	3 3
ଅନ୍ୟଥା ନୁହଁଇ ସେ ପୁଣ		ବଚନସିଦ୍ଧି ଏ ପ୍ରମାଣ	3 4
ଏ ସିଦ୍ଧି ଅଷ୍ଟାଦଶ ଜାଣ		ସାମାନ୍ୟ ସିଦ୍ଧି ଏବେ ଶୁଣ	3 5
ଭୂତ ଭବିଷ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନେ		ଯୋଗୀ ଜାଣନ୍ତି ଯୋଗଧାନେ	3 6
ଏ ସିଦ୍ଧି ତ୍ରିକାଳ ନାମ		ଆବର ସିଦ୍ଧି ଏବେ ଶୁଣ	3 7
ଶୀତ ବରଷା ଘର୍ମ ବାତ		ଯହିଁରେ ନ କରଇ ଗ୍ରସ୍ତ	3 8
ଯେଣେ ତ୍ରିବିଧ ତାପ ନାହିଁ		ଅଦୃଶ୍ୟସିଦ୍ଧି ଏ ବୋଲାଇ	3 9
ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଚିତ୍ତ ଯେବେ ଜାଣି		ଚିତ୍ତକ୍ଷସିଦ୍ଧି ସେ ବଖାଣି	4 0
ଅନଳ ତପନ ଜଳଧି		ଅପରେ ବିଷ ଶସ୍ତ୍ର ଆଦି	4 1
ଏ ସର୍ବ ଯେଣେ ନ ବାଧଇ		ବିଷ୍ଣୁସିଦ୍ଧି ତାକୁ କହି	4 2
ପର ଅପର ରିପୁବଳେ		ଅନେକ୍ ହୋଇ ସର୍ବକାଳେ	4 3
ଶୁଣ ଉଦ୍ଧବ ମନ ଦେଇ		ଅପରାଦେଶ୍ୟସିଦ୍ଧି ସେହି	4 4
ସକଳ ସିଦ୍ଧି ତୋ' ଅଗ୍ରତେ		କହିଲି ଉପଦେଶ ମତେ	4 5
ଯେଉଁ ଧାରଣେ ଯେଉଁ ସିଦ୍ଧି		ଶୁଣ କହିବା ଯଥାବିଧି	4 6
ଯେ ଭୂତସୁକ୍ଷ୍ମେ ଦେଇ ମତି		ଧାରଣାଯୋଗେ ମୋତେ ଚିନ୍ତି	4 7
ଏଣେ ସେ ସୁକ୍ଷ୍ମରୂପେ ରହି		ଅଣିମାସିଦ୍ଧିକି ଲଭଇ	4 8
ମହତରୂପେ ମୋତେ ଚିନ୍ତି		ମହିମାସିଦ୍ଧି ସେ ଲଭନ୍ତି	4 9
ସକଳଭୂତ ମଧ୍ୟେ ମୁହିଁ		ଅଶୁ ପ୍ରମାଣେ ପ୍ରକାଶଇ	5 0
ସେ ରୂପ ଯୋଗବଳେ ଧାସି		ଲଘିମା ସିଦ୍ଧିକି ଲଭଇ	5 1
ଅହଙ୍କରଣ ରୂପେ ମୋତେ		ସାଧଇ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ସଂଯୁକ୍ତେ	5 2

ଚିତ୍ତେ ଧରଇ ଯୋଗବଳେ		ସେ ପ୍ରାପ୍ତିସିଦ୍ଧି ଲଭେ ହେଲେ	53
ଯେ କ୍ରିୟାଶକ୍ତି ମହତଭୈ		ଯୋଗୀଏ ଭଜି ଦୃଢ଼ଚିତ୍ତେ	54
ମହତ ରୂପେ ମୋତେ ଧାସି		ପ୍ରାକାମ୍ୟସିଦ୍ଧି ଯୋଗେ ପାଇ	5 5
ତ୍ରିଗୁଣ ଅଧୀଶ୍ଵର ହୋଇ		ଏ ଭୂତ କ୍ଷେତ୍ରକାଳ ମୁହିଁ	5 6
ଏମନ୍ତ ଭାବି ସର୍ବଭୂତେ		ଲକ୍ଷିତାଶକ୍ତି ଲଭେ ନିତ୍ୟେ	57
ସକଳ ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟର ଧାମ		ତୁରୀୟ ରୂପ ନାରାୟଣ	5 8
ଧାରଣା ଯୋଗେ ଚିତ୍ତ ଧରି		ବଶିତାସିଦ୍ଧି ବଶ କରି	5 9
ନିର୍ଗୁଣ ବ୍ରହ୍ମ ରୂପେ ମୋତେ		ମନ ନିବେଶି ଶୁଦ୍ଧଚିତ୍ତେ	6 0
ସେ କାମବଶାସିତା ପାଇ		ମନ କଳ୍ପନା ସିଦ୍ଧି ଯହିଁ	6 1
କ୍ଷୀରଜଳଧି ମଧ୍ୟେ କ୍ଷାନ		ବୋଲାଇ ଶ୍ଵେତଦ୍ଵୀପ ନାମ	6 2
ସେ କ୍ଷାନ ମଧ୍ୟେ ମୋ'ର ଧାମ		ନୀଳଜଳଦ ତନୁ ଶ୍ୟାମ	6 3
ବିଶୁଦ୍ଧ ଧର୍ମମୟ ମୂର୍ତ୍ତି		ଯୋଗ ଧାରଣେ ମୋତେ ଚିନ୍ତି	6 4
କ୍ଷୁଧା ପିପାସା ଜିଣି ହେଲେ		ଅନୁବିଂସିଦ୍ଧି ଲଭେ ଭଲେ	6 5
ଆକାଶ ପ୍ରାୟ ଶୂନ୍ୟରୂପୀ		ମୁଁ ଥାଇ ସର୍ବଭୂତେ ବ୍ୟାପୀ	6 6
ଯେ ମୋତେ ନାଦ ରୂପେ ଭାବେ		ଦୂର ଶ୍ରବଣ ବେଗେ ଲଭେ	6 7
ଚକ୍ଷୁ ଯୁଗଳ ସୂର୍ଯ୍ୟେ ଥୋଇ		ନୟନେ ଆଦିତ୍ୟ ବସାଇ	6 8
ବେନି ସଂଯୋଗେ ମଧ୍ୟଗତେ		ମୋତେ ଧାସିଲେ ଦୃଢ଼ଚିତ୍ତେ	69
ଦୁରଦର୍ଶନସିଦ୍ଧି ହୋଇ		ସକଳ ବିଶ୍ଵ ସେ ଦେଖଇ	70
ମନ ବଚନ ଦେହ ପ୍ରାଣ		ଦେଇ ଯେ ଭଜେ ମୋ' ଚରଣ	7 1
ମନର ସଙ୍ଗେ ତା' ଗମନ		ଏ ସିଦ୍ଧି ମନୋଜବ ନାମ	7 2
ଅଚିନ୍ତ୍ୟଶକ୍ତି ମୋ' ଚରଣ		ଧାରଣା ଯୋଗେ କରି ଧାନ	7 3
ଯେ ରୂପ କଳ୍ପଇ ତା' ମନେ		ସେ ରୂପ ହୋଇ ତତକ୍ଷଣେ	7 4
ଶୁଣ ଉଦ୍ଧବ ସାଧୁ ଧୀର		ସେ କାମରୂପସିଦ୍ଧି ସାର	7 5
ପର ଶରୀର ଶୂନ୍ୟ ଦେଖି		ତା' ଦେହେ ଆତ୍ମା ଉପଲକ୍ଷ୍ୟ	7 6
ଧାନ କରଇ ମୋର ପାଦେ		ନିଷ୍ଠଳ ମନେ ଅପ୍ରମାଦେ	7 7
ପଶଇ ତା'ର ଦେହେ ଯାଇ		କାୟପ୍ରବେଶସିଦ୍ଧି ଏହି	7 8
ମୋ' ରୂପ ବ୍ରହ୍ମମୟ ଧାନେ		ଦୃଢ଼େ ବସିବ ଯୋଗାସନେ	7 9

ପ୍ରାଣ ଚୋଳିବ ଯାଗବଳେ		ଛାପିବ ଦୁଦୟ କମଳେ	80
ପୁଣି ଚୋଳିବ ଦୃଢ଼େ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱେ		ନେଇ ଛାପିବ ବ୍ରହ୍ମରହ୍ନେ	81
ସେ ବ୍ରହ୍ମରହ୍ନେ ଭେଦି ବଳେ		ପରମବ୍ରହ୍ମେ ଆତ୍ମା ମିଳେ	8 2
ଶୁଣ ହୋ ଭକତ ଉତ୍ତମ		ସୁକ୍ଷ୍ମମୃତ୍ୟୁ ଏହା ନାମ	8 3
ନିତ୍ୟେ ମୁଁ ସତ୍ତ୍ୱରୂପେ ଥାଇ		ଯେ ମୋତେ ସତ୍ତ୍ୱରୂପେ ଧାସି	84
ସାଧୁ ଅମରସିଦ୍ଧି ଯୋଗ		ଭୁଞ୍ଜିଲ ସ୍ୱର୍ଗ ବଲଭୋଗ	8 5
ଯେ କଞ୍ଚବୃକ୍ଷ ରୂପେ ମୋତେ		ସତ୍ୟ ସ୍ୱରୂପେ ଚିନ୍ତେ ନିତ୍ୟେ	8 6
ଧାରଣା ଯୋଗେ ଧାନବଳେ		ସଙ୍କଳ୍ପସିଦ୍ଧି ଲଭେ ହେଲେ	8 7
ସଂସାରେ ହର୍ତ୍ତାକର୍ତ୍ତା ମୁହିଁ		ମୋ' ବିନ୍ଦୁ ଅନ୍ୟଗତି ନାହିଁ	8 8
ମୁଁ ସର୍ବଆତ୍ମା ଅଧୀଶ୍ୱର		ମୋହର ନାହିଁ ପରାପର	8 9
ଏ ଭାବେ ମୋତେ ଯେ ଚିନ୍ତଇ		ବଚନସିଦ୍ଧି ତା'ର ହୋଇ	9 0
ଭୂତ ଭବିଷ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ		ମୋର ଭକ୍ତରେ ଶୁଦ୍ଧମନ	9 1
ଯୋଗୀ ନାଶଇ ତାହା ହେଲେ		ନ ପୋଡ଼େ ପୁଣି ସେ ଅନଳେ	9 2
ଯେସନେ ଜଳଜନ୍ତୁଙ୍କର		ଜଳେ ନ ନାଶଇ ଶରୀର	9 3
ଧୂଳି ଚାମର ଛତ୍ରମାନ		ଶ୍ରୀବତ୍ସ ଚକ୍ରାଦିଭୂଷଣ	9 4
ଏଣେ ଭୂଷିତ ମୂର୍ତ୍ତିମାନ		ଯେ ମୋ' ବିଭୂତି କରେ ଧାନ	9 5
ସେ କାହିଁ ନୋହେ ପରାଜିତ		ଶୁଣ ଉଦ୍ଧବ ଦେଇ ଚିତ୍ତ	9 6
ଏମନ୍ତେ ଧାରଣା ଧ୍ୟାନେ		ସାଧ୍ୟ କରନ୍ତି ଯୋଗୀଜନେ	9 7
ଏ ଅଷ୍ଟାଦଶସିଦ୍ଧି ଯେତେ		କିଞ୍ଚିତେ ସାଧନ୍ତି ମୋ' ଭକ୍ତେ	9 8
ମୋ' ନାମ ଶ୍ରବଣ କୀର୍ତ୍ତନେ		ସିଦ୍ଧେ ସାଧନ୍ତି ଅକ୍ଷଦିନେ	9 9
ସଂସାରେ ଯେତେ ସିଦ୍ଧିଭାବ		ତାହାଙ୍କୁ ନୁହଇ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ	1 0 0
ଏ ଯେତେ ସିଦ୍ଧି ଅଷ୍ଟାଦଶ		ଯୋଗୀଙ୍କ ବିଘ୍ନ ଉପଦେଶ	1 0 1
ଭକତିଯୋଗ ଜ୍ଞାନଯୋଗେ		ଏ ବିଘ୍ନ ଆଚରନ୍ତି ବେଗେ	1 0 2
ଯେ ଯୋଗୀ ସିଦ୍ଧପଥେ ଧାନ୍ତି		ବିଅର୍ଥେ ଦିନ ସେ ବଞ୍ଚନ୍ତି	1 0 3
ଭକତି ମାର୍ଗେ ଜ୍ଞାନଯୋଗେ		ଜ୍ଞାନୀ ଲଭନ୍ତି ସିଦ୍ଧି ବେଗେ	1 0 4
ମୁଁ ସେ ସକଳ ସିଦ୍ଧିଦାତା		ଆତ୍ମାର ଗତି ପିତାମାତା	1 0 5
ମୋ' ତହୁଁ ସର୍ବସିଦ୍ଧି ସୁରେ		ଯେ ଜ୍ଞାନଯୋଗ ଏ ସଂସାରେ	106

ଏଣୁ ଯେ ସେବେ ମୋ'ର ପାଦ		ତା'ର ଚରଣେ ସର୍ବସିଦ୍ଧ	107
ଭକତି ବିନ୍ଦୁ ଯେତେ ଭାବ		ସେ କାହିଁ ସଂସାରୁ ତରିବ	108
ମୁଁ ସର୍ବଗତି ହେ ଉଦ୍ଧବ		ଯେ ସାଂଖ୍ୟଯୋଗ ଧର୍ମଭାବ	1 0 9
ସକଳପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଗୋଚରେ		ମୁଁ ଅଛି ଅନ୍ତର ବାହାରେ	1 1 0
ମୁହିଁ ସେ ସର୍ବଭୂତବାସୀ		ଅନ୍ତର ବାହାରେ ପ୍ରକାଶି	III
ଧରଇ ଆତ୍ମାରୂପେ ସର୍ବ		କେ ଜାଣିପାରେ ମୋର ଭାବ	1 1 2
ସକଳ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଗୋଚରେ		ମୋ' ବିନ୍ଦୁ ଅନ୍ୟ ନାହିଁ ପରେ	1 1 3
ସକଳ ସିଦ୍ଧିଗୁଣେ ମୁହିଁ		ମୋ' ତହୁଁ ଅନ୍ୟ ନାହିଁ କେହି	1 1 4
ଏମନ୍ତେ କହି ଭାବଗ୍ରାହୀ		ସଦୟେ ଉଦ୍ଧବକୁ ଚାହିଁ	1 1 5
ସେ ହରି ଧାନ କରି ଚିତ୍ତେ		ଶ୍ରୀଏକାଦଶ ଭାଗବତେ	1 1 6
ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜଗନ୍ନାଥ ବାଣୀ		ଭକତ ପ୍ରେମତରଙ୍ଗିଣୀ	1 1 7

ଇତି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତେ ମହାପୁରାଣେ ପାରମହଂସ୍ୟାଂ ସଂହିତାୟାଂ

ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧେ ଷୋଡ଼ଶୋଦଧ୍ୟାୟଃ ॥

ସପ୍ତଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ

ଉଦ୍ଧବ କୃଷ୍ଣବିଦ୍ୟମାନେ		ବୋଲଇ ବିନୟ ବଚନେ	1
		ଉଦ୍ଧବ ଉବାଚ	
ଭୋ ନାଥ ପ୍ରଭୁ ଭଗବାନ		ତୁମ୍ଭେ ଅନାଦି ନିରଞ୍ଜନ	2
ପରମବ୍ରହ୍ମ ତୋ' ମହିମା		କେ ଜାଣିପାରେ ଗୁଣସୀମା	3
ବିଶ୍ୱ ଉତ୍ପତ୍ତି ଛିତି ନାଶ		ତୋହର ଚରଣୁଁ ପ୍ରକାଶ	4
ସକଳଭୂତେ ତୋ'ର ଛିତି		ତୁ ନାଥ ତ୍ରିଭୁବନପତି	5
ଭକତି କରି ତୋ' ଚରଣେ		ସଂସାରେ ମହରକ୍ଷିଗଣେ	6
ତୋ' ପାଦପଦ୍ମ ଯେତେ ଛାନେ		ଭଜନ୍ତି ଭକ୍ତ ଅନୁମାନେ	7
ସେ କଥା କହ ଭଗବାନ		ସଂଶୟ କର ମୋ' ଛେଦନ	8
ତୁ ଆତ୍ମା ସର୍ବଭୂତେ ପୁରି		ବସୁ ଗୁପ୍ତଚରୁପ ଧରି	9
ସକଳ ଦେଖୁ ତୁ ନୟନେ		ତୋତେ ନ ଦେଖେ କେହି ଜଣେ	1 0

ତୋହର ମାୟାରେ ଜଗତ		ଅଜ୍ଞାନ ନିଦ୍ରାରେ ମୋହିତ	11
ଏ ଡିନିପୁରେ ତୋ' ବିଭୂତି		ଯହିଁ ବା ଯେଉଁରୂପେ ଛିତି	12
ଭକତି କରି ତୋ' ଚରଣେ		ସଂସାରୁ ଡରିଗଲେ ଜନେ	13
ସକଳ କହ ନାଥ ମୋତେ		ନମଇଁ ତୋର ପାଦଗତେ	14
ତୋ' ପାଦ ସର୍ବତୀର୍ଥ ଛାନ		ନମଇଁ ପ୍ରଭୁ ଭଗବାନ	1 5
ଏମନ୍ତ ଶୁଣି ବ୍ରହ୍ମରାଶି		ଉଦ୍ଧବମୁଖ ଚାହିଁ ହସି	1 6

ଭଗବଦ୍‌ବାନ ଉବାଚ

ବୋଲନ୍ତି କମଳାଇ ବର		ଶୁଣ ହେ ଭକତଶେଖର	17
କୁରୁ ପାଞ୍ଚବେ ମହାଘୋର		ଯେ କାଳେ ହୋଇଲା ସମର	1 8
ଉଦ୍ଧବ ବଳ ମଧ୍ୟେ ମୁହିଁ		ଛାପିଲି ନନ୍ଦିଘୋଷ ନେଇ	1 9
ଅର୍ଜୁନ ବନ୍ଧୁବର୍ଗ ଦେଖୁ		ବସିଲା ସମର ଉପେକ୍ଷି	2 0
ମୁଁ ତେବେ ଅର୍ଜୁନେ ବୁଝାଇ		ଅନେକ ଉପଦେଶ ଦେଇ	2 1
ଜ୍ଞାନେ ମୋହିଲି ତା'ର ମନ		ମୋତେ ପଚାରିଲା ଅର୍ଜୁନ	2 2
ତିନି ଭୁବନେ ମୋ' ବିଭୂତି		ଯହିଁ ବା ଯେଉଁରୂପେ ଛିତି	2 3
ମୋର ବିଭୂତି ରଣମଧ୍ୟେ		ପ୍ରଧାନେ କହିଲି ଆନନ୍ଦେ	2 4
ଏବେ କହିବି ତୋତେ ମୁହିଁ		ଯହିଁ ଯେମନ୍ତ ରୂପେ ଥାଇ	2 5
ସକଳଭୂତେ ବାସ ମୋର		ମୁଁ ଆତ୍ମା ସୁହୃଦ ଈଶ୍ଵର	2 6
ସକଳ ଭୂତମୟ ବ୍ରହ୍ମ		ପ୍ରକୃତି ପୁରୁଷ ପରମ	2 7
ମୋହର ତହୁଁ ସୃଷ୍ଟି ଜାତ		ମୁହିଁ ସେ ପାଳଇ ଜଗତ	2 8
ମୁହିଁ ସଂସାର ଗତି ପତି		କାଳ ସଂହାରଣେ ଶକତି	2 9
ମୁହିଁ ସେ ସତ୍ତ୍ଵ ରଜ ତମ		ପ୍ରକୃତି ପୁରୁଷ ଉତ୍ତମ	3 0
ମୁହିଁ ମହତ ଅହଙ୍କାର		ସକଳ ଜୀବ ମୋକ୍ଷସାର	3 1
ଦୁର୍ଜୟ ମଧ୍ୟେ ମନ ମୁହିଁ		ବେଦେ ହିରଣ୍ୟଗର୍ଭ ହୋଇ	3 2
ସକଳ ମନ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟେ ସାର		ତ୍ରିଧାମ ବ୍ରହ୍ମ ମୁଁ ଓଁକାର	3 3
ଅକାର ଅକ୍ଷରଙ୍କ ମଧ୍ୟେ		ଗାୟତ୍ରୀଛନ୍ଦ ବେଦବାଦେ	3 4
ଦେବଙ୍କ ମଧ୍ୟେ ଇନ୍ଦ୍ର ମୁହିଁ		ବସୁଙ୍କ ମଧ୍ୟେ ଅଗ୍ନି ହୋଇ	3 5
ବିଷ୍ଣୁ ମୁଁ ଆଦିତ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ		ନୀଳଲୋହିତ ରୁଦ୍ରଙ୍କରେ	3 6

ବ୍ରହ୍ମରାଶିରେ ଭୁଗୁ ମୁହିଁ		ରାଜରାଶିରେ ମନୁ ହୋଇ	37
ଅମରରାଶିଙ୍କର ମଧ୍ୟେ		ମୁହିଁ ନାରଦ ବେଦବାଦେ	38
ମୁଁ କାମଧେନୁ ଧେନୁମଧ୍ୟେ		ମୁହିଁ କପିଳ ସିଦ୍ଧବୃନ୍ଦେ	39
ପକ୍ଷୀଙ୍କ ମଧ୍ୟେ ଖଗେଶ୍ଵର		ମୁଁ ଦକ୍ଷପ୍ରଜାପତି ସାର	40
ପିତୃଗଣଙ୍କ ମଧ୍ୟେ ବର		ଅର୍ଯ୍ୟମା ନାମଟି ମୋହର	4 1
ପ୍ରହ୍ଲାଦ ଦୈତ୍ୟମଧ୍ୟେ ମୁହିଁ		ମନୁଷ୍ୟେ ନୃପତି ବୋଲାଇ	4 2
ଯକ୍ଷଙ୍କ ମଧ୍ୟେ ମୁଁ କୁବେର		ଅଇରାବତ ଗଜସାର	43
ଜଳଚରଙ୍କ ମଧ୍ୟେ ଜାଣ		ଉଦ୍ଧବ ମୁହିଁଟି ବରୁଣ	4 4
ତେଜସ୍ଵୀ ମଧ୍ୟେ ରବି ମୁହିଁ		ନକ୍ଷତ୍ର ମଧ୍ୟେ ଚନ୍ଦ୍ର ହୋଇ	4 5
ଅଶ୍ଵଙ୍କ ମଧ୍ୟେ ମୁଁ ପ୍ରଧାନ		ମୋହର ଉର୍ଜ୍ଜେଶ୍ଵରୀ ନାମ	4 6
ଧାତୁଙ୍କ ମଧ୍ୟେ ମୁଁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ		ସଂଯମକର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟେ ଯମ	4 7
ସର୍ପଙ୍କ ମଧ୍ୟେ ମୁଁ ବାସୁକି		ଅନନ୍ତ ନାଗଗଣେ ଲେଖୁ	4 8
ମୃଗଙ୍କ ମଧ୍ୟେ ସିଂହ ମୁହିଁ		ଆଶ୍ରମେ ସନ୍ୟାସ ବୋଲାଇ	4 9
ମୁଁ ବିପ୍ର ଚାରିବର୍ଣ୍ଣପତି		ତୀର୍ଥଙ୍କ ମଧ୍ୟେ ଭାଗୀରଥୀ	5 0
ତତ୍ତ୍ଵଗ ମଧ୍ୟେ ସିନ୍ଧୁ ମୁହିଁ		ଶସ୍ତ୍ରଙ୍କ ମଧ୍ୟେ ଧନୁ ହୋଇ	5 1
ଧାନ୍ୟକୀ ମଧ୍ୟେ ମୁହିଁ ହର		ପର୍ବତେ ମେରୁ ମହାଧର	5 2
ଗହନ ମଧ୍ୟେ ହିମଗିରି		ବୃକ୍ଷେ ଅଶ୍ଵତ୍ଥ ରୂପ ଧରି	5 3
ଶସ୍ୟଙ୍କ ମଧ୍ୟେ ଧାନ୍ୟ ମୁହିଁ		ଆଚାର୍ଯ୍ୟେ ବଶିଷ୍ଠ ବୋଲାଇ	5 4
ମୁଁ ବୃହସ୍ପତି ବ୍ରହ୍ମବାଦେ		କୁମାର ଦେବସେନା ମଧ୍ୟେ	5 5
ଅଗ୍ରଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ		ବ୍ରହ୍ମା ମୁଁ ବୋଲାଇ ବେଭାରେ	5 6
ଯଜ୍ଞମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟେ ପୁଣ		ମୁଁ ବ୍ରହ୍ମଯଜ୍ଞ ବୋଲି ଜାଣ	5 7
ବ୍ରତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟେ ମୁହିଁ		ଅହିଂସା ବୋଲି ଜାଣ ତୁହି	5 8
ପବନ ଅଗ୍ନି ଅର୍କ ଜଳ		ବଚନ ଆତ୍ମା ଯେ ନିର୍ମଳ	5 9
କରନ୍ତି ଯେତେ ମଧ୍ୟେ ଥାଇ		ସକଳେ ଶୁଚି ମୁଁ କରଇ	6 0
ଯୋଗଙ୍କ ମଧ୍ୟେ ମୁଁ ସମାଧି		ଜିଣିବା ଲୋକେ ମନ୍ତ୍ରବିଧି	6 1
କୁଶଳମାନଙ୍କରେ ମୁହିଁ		ଆତ୍ମା ବିବେକ ବିଦ୍ୟା ହୋଇ	6 2
ମୁଁ ଶତରୂପା ନାରୀଙ୍କରେ		ମୁଁ ସ୍ଵାସନ୍ଧୁବ ପୁରୁଷରେ	6 3

ପୁନିଙ୍କ ମଧ୍ୟେ ସାଧୁଗୁଣ		ପୁହିଁଟି ନରନାରାୟଣ	64
ମୁଁ ପୁଣି ବ୍ରହ୍ମଚାରୀଙ୍କର		ମଧ୍ୟରେ ସନତ କୁମାର	6 5
ଧର୍ମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟେ ପୁଣି		ସନ୍ୟାସଧର୍ମ ବୋଲି ଜାଣ	66
ଅଭିଷ୍ଟାନ ମାନଙ୍କରେ		ଅନ୍ତର ନିଷ୍ଠା ମୁଁ ବେଭାରେ	67
ମୁଁ ସତ୍ୟ ଗୁହ୍ୟଗୁଣ ମଧ୍ୟେ		ବସର କାଳ ଯୁଗବାଦେ	6 8
ରତୁଙ୍କ ମଧ୍ୟେ ମୁଁ ବସନ୍ତ		ଅଗ୍ରହାୟଣ ମାସନାଥ	6 9
ନକ୍ଷତ୍ର ମଧ୍ୟେ ଅଭିଜିତ		ଯୁଗଙ୍କ ମଧ୍ୟେ ଯୁଗସତ୍ୟ	70
ଧୀରଙ୍କ ମଧ୍ୟେ ମୁଁ ଦେବଳ		ବ୍ୟାସେ ମୁଁ ସତ୍ୟବତୀବାଳ	7 1
କବିଙ୍କ ମଧ୍ୟେ ଶୁକ୍ର ପୁହିଁ		ମୋ' ରୁପ ଭକ୍ତ ମଧ୍ୟେ ତୁହି	7 2
ବାନର ମଧ୍ୟେ ହନୁମାନ		ମୁଁ ବିଦ୍ୟାଧରେ ସୁଦର୍ଶନ	7 3
ସୁନ୍ଦର ମଧ୍ୟେ ପଦ୍ମକୋଷ		ମୁଁ ତୃଣମାନଙ୍କରେ କୁଣ	7 4
ହବିଙ୍କ ମଧ୍ୟେ ଗବ୍ୟଘୃତ		ରଢ଼େ ମୁଁ ପଦ୍ମରାଗ ଖ୍ୟାତ	7 5
ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମୁହିଁ		କପଟ ମଧ୍ୟେ ଦୁ୍ୟତ ହୋଇ	7 6
ସତ୍ତ୍ୱ ମୁଁ ଜାଣ ସତ୍ତ୍ୱବକ୍ତେ		ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ବଳ ବଳବକ୍ତେ	7 7
ସେ ପୁଣି ଭାଗବତ ଜନ		ମୁଁ ତା'ଙ୍କ ଭକ୍ତକର୍ମମାନ	7 8
ବାସୁଦେବ ଯେ ସଙ୍କର୍ଷଣ		ପଦ୍ମ୍ୟମ୍ ଅନିରୁଦ୍ଧ ପୁଣି	7 9
ନାରାୟଣ କୋଳ ନୃସିଂହ		ଯେ ହସଗ୍ରୀବ ପିତାମହ	8 0
ଏ ନବମୁର୍ତ୍ତି ଆଦିଦେବ		ମୁଁ ବାସୁଦେବ ହେ ଉଦ୍ଧବ	8 1
ଗନ୍ଧର୍ବ ବିଶ୍ୱାବସୁ ଖ୍ୟାତି		ଅପ୍ସରା ମଧ୍ୟେ ପୁର୍ବଚିତ୍ତି	8 2
ପର୍ବତ ମଧ୍ୟେ ଶ୍ଵରଭାବ		ଭୂମିର ଗନ୍ଧ ମୁଁ ଉଦ୍ଧବ	8 3
ପରମ ରସ ଭୂମିରସେ		ଶବଦ ସଂଗ୍ରହ ଆକାଶେ	8 4
ପ୍ରଭା ମୁଁ ରବିଶଶାଙ୍କର		ତେଜସ୍ୱୀ ମଧ୍ୟେ ବିବାକର	8 5
ମୁଁ ଦାତା ବଳିନୃପମଣି		ଅର୍ଜୁନ ବୀରମଧ୍ୟେ ଗଣି	8 6
ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ		ଉତ୍ପତ୍ତି ଛିତି ଯେ ପ୍ରଳୟ	8 7
ସର୍ବ ଇନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କର		ମୁହିଁ ସେ ବିଷୟ ଗୋଚର	8 8
ପୃଥ୍ୱୀ ପବନ ଆକାଶ		ସଲିଳ ଅନିଳ ପ୍ରକାଶ	8 9
ପ୍ରକୃତି ସତ୍ତ୍ୱ ରଜ ତମ		ବିକାର ମହତ ପରମ	9 0

ମୁଁ ଗୁଣ ଗୁଣୀ ମୁହିଁ ଜୀବ		ନିର୍ଗୁଣେ ମୁହିଁ ସଦାଶିବ	91
ମୁଁ ଆତ୍ମା ସର୍ବଜୀବ ଦେହୀ		ମୋ' ବିନୁ ଶ୍ଵଳ୍ପ ସୁକ୍ଷ୍ମ ନାହିଁ	9 2
କେ ମୋତେ ତ୍ରିଭୁବନେ ଜାଣେ		କେ ଅବା ସୁକ୍ଷ୍ମରେଣୁ ଗଣେ	93
ତେଜ ସମ୍ପଦ ଅଇଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ		ତିତିକ୍ଷା ଜ୍ଞାନ ଲାଜ ବୀର୍ଯ୍ୟ	94
ଭାଗ୍ୟ ସୌଭାଗ ତ୍ୟାଗ ଯଶ		ଏ ସର୍ବ ଜାଣ ମୋ'ର ଅଂଶ	95
ଯେଣୁ ତୁ ସାଧୁ ଶୁଦ୍ଧମତି		ତେଣୁ କହିଲି ମୋ' ବିଭୂତି	9 6
ସଂସାରେ ଦେଖୁ ଯେତେ ଅଂଶ		ଏ ସର୍ବ ମନର ବିଳାସ	97
ବିଜୁଳି ଗଗନେ ଯେସନ		ଶୟନେ ସ୍ୱପନ ତେସନ	9 8
ଏବେ ତୁ ବୁଝି ମୋ' ବଚନ		ସାଧୁ ତୁ ଏ ମନ ପବନ	9 9
ସର୍ବ ସଂକଳ୍ପ ଛାଡ଼ ତୁହି		ସକଳ କର୍ମ ମୋତେ ଦେଇ	1 0 0
ଏକାନ୍ତେ ବୀର ଭଜ ମୋତେ		ସଂସାର ଚିତ୍ତା ଛାଡ଼ି ଚିତ୍ତେ	1 0 1
ମୋର ବଚନେ ଅନୁସର		ଏ ଭବନକୁ ହୁଅ ପାର	1 0 2
ହରି ଚରଣେ ଦେଇ ଚିତ୍ତ		କହଇ ଦାସ ଜଗନ୍ନାଥ	1 0 3
ଉଦ୍ଧବ-କୃଷ୍ଣର ସମ୍ପାଦ		ସୁଜନଜନେ ସୁଖପ୍ରଦ	1 0 4
ଏଣୁ ଯେ ଭଜେ କୃଷ୍ଣପାଦ		ସେ ତରେ ଏ ଘୋର ପ୍ରମାଦ	1 0 5

ଇତି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତେ ମହାପୁରାଣେ ପାରମହଂସ୍ୟାଂ ସଂହିତାୟାଂ

ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧେ ସପ୍ତଦଶୋଦଧ୍ୟାୟଃ ॥

ଅଷ୍ଟାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ

ଦିବ୍ୟ ବିଭୂତି ଶୁଣି କର୍ଣ୍ଣେ		ଉଦ୍ଧବ ଅତି ଦୃଷ୍ଟମନେ	1
ଦେହ ପୁଲକେ ରୋମରାଜି		ଭାବ ଗଦ୍‌ଗଦେ ଚକ୍ଷୁ ବୁଜି	2
		ଉଦ୍ଧବ ଉବାଚ	
ବୋଲଇ ହେ ମଧୁସୂଦନ		ଭକ୍ତ ସଂଗମ୍ ବିମୋଚନ	3
ଯେ ଧର୍ମ ଭକ୍ତିର ଲକ୍ଷଣ		ଶ୍ରୀମୁଖେ କହିଲ ଆପଣ	4
ସ୍ୱଧର୍ମ ସାଧୁ କେଉଁମତେ		ବୈଷ୍ଣବ ଲକ୍ଷଣ ଯୁକ୍ତେ	5
ପୂର୍ବେ ଯେ ହଂସରୂପ ଧରି		ବ୍ରହ୍ମାପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦୟାକରି	6

ପରମଧର୍ମ କଥା ଯେତେ		କହିଲ ତାହାଙ୍କ ଅଗ୍ରତେ	7
ସେ ଧର୍ମ କାଳେ ନଷ୍ଟ ଗଲା		ସଂସାରେ କେହି ନ ପାଳିଲା	8
ଏବେ ଏ କ୍ଷିତି ତଳେ ପୁଣି		କେ ତାହା ତୁମ୍ଭ ବିନ୍ନୁ ଜାଣି	9
ସେ ଧର୍ମ କହିପାରୁ ତୁହି		ତୋ' ତହୁଁ କର୍ତ୍ତା ବନ୍ଧା ନାହିଁ	1 0
ବ୍ରହ୍ମାସଦନେ ସୁରଲୋକେ		ତୋ' ବିନ୍ନୁ କେ କହିବ ଏକେ	11
ସଙ୍ଗତେ ଜ୍ଞାନ ଧର୍ମ ଘେନି		ତୁ ନାଥ ତେଜିବୁ ଅବନୀ	12
ସେ ଧର୍ମ -ଗୁଡ଼ତତ୍ତ୍ୱ ଜାଣି		ତୁ ତାହା କହୁ ପରିମାଣି	1 3
ତୁ ସର୍ବ ଧର୍ମଜ୍ଞାନ-ଦାତା		ତୁ ସର୍ବକର୍ତ୍ତା ବନ୍ଧା ପିତା	1 4
ଭକ୍ତିଲକ୍ଷଣ ଧର୍ମ ଯେତେ		ଭୋ ନାଥ କହ ମୋ' ଅଗ୍ରତେ	15
ଏମନ୍ତେ ଉଦ୍‌ବ ବଚନ		ଶୁଣି ବୋଲନ୍ତି ଭଗବାନ	1 6
ଭଗବାନ ଉଦ୍‌ବ			
ଶୁଣ ହେ ଭକତଶେଖର		ଯେ ବର୍ଣ୍ଣାଶ୍ରମ-ଧର୍ମାଚାର	1 7
ମୁଁ ସତ୍ୟଯୁଗେ ହଂସରୂପେ		ବ୍ରହ୍ମାର ପୁତ୍ରଙ୍କ ସମୀପେ	1 8
ପ୍ରଥମଯୁଗେ ଶୁକ୍ଳବର୍ଣ୍ଣେ		ମୁହିଁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଲି ଜନେ	1 9
ଓଁକାର ରୂପେ ଥିଲା ବେଦ		କେହି ନ ଜାଣେ ତା'ର ଭେଦ	2 0
ମୁଁ ଧର୍ମ ବୃକ୍ଷରୂପ ଧରି		ସେ ବେଦ ଲୋକରେ ବିସ୍ତାରି	2 1
ଏଣୁ ସେ ଯୁଗେ ଯେତେ ନର		ସକଳେ ସତ୍ୟଧର୍ମ ପର	2 2
ମନ ବଚନ ହୃଦେ ଧରି		ମୋତେ ଭଜନ୍ତି ତପକରି	2 3
ଚିତ୍ତେ ଚିନ୍ତିଲେ ଭୋଗ ଯେତେ		ସମୀପେ ମିଳନ୍ତି ସମସ୍ତେ	2 4
ଏମନ୍ତେ ସତ୍ୟଯୁଗ ଗଲା		ଶୁଣ ଉଦ୍‌ବ ମୋ'ର ଲୀଳା	2 5
ତ୍ରେତୟାଯୁଗେ ମୋର ଦେହୀ		ଯଜ୍ଞପୁରୁଷେ ଜାତ ହୋଇ	2 6
ବେଦ ଉଚିତ ଯଜ୍ଞମାର୍ଗେ		ଧର୍ମ ପ୍ରଚାର ଭୁମିଭାଗେ	2 7
ମୋ' ପାଦ ଉରୁ ଭୁଜାନନେ		ଜନ୍ମ ହୋଇଲେ ଚାରିବର୍ଣ୍ଣେ	2 8
ମୋ' ଭୁଜୁଁ ଜନ୍ମ କ୍ଷତ୍ରି ଜାତି		ଉରୁରୁ ବୈଶ୍ୟ ଉତପତ୍ତି	2 9
ମୁଖୁଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ମୋ'ର ଜାତ		ଶୁଦ୍ର ମୋ' ଚରଣୁ ସମ୍ଭୂତ	3 0
ଏଣୁ ମୁଁ ପୁରୁଷ ପୁରାଣ		ଲକ୍ଷ୍ମର ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡକାରଣ	3 1
ବିରାଟ ପୁରୁଷ ମୋ' ଗତି		ମୋ' ତହୁଁ ସୃଷ୍ଟି ଉତପତ୍ତି	3 2

ମୋ'ର ଜୟନ୍ତୁ ଗୃହକାରୀ		ହୃଦୟପୁରୁ ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ	33
ମୋ' ବକ୍ଷସ୍ତୁଁ ବନବାସୀ		ମସ୍ତକ୍ତୁ ଜନ୍ମିଲେ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ	34
ଏ ସର୍ବବର୍ଣ୍ଣ ସର୍ବାଶ୍ରମ		ସମ୍ଭବ ଉଚ୍ଚ ନୀଚ ଛାନ୍ଦ	3 5
ପ୍ରକୃତି ଜନ୍ମ ଅନୁସାରେ		ସ୍ୱଭାବ ଆଚାର ବେଭାରେ	3 6
ଉତ୍ତମ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗ ଯା'ର		ସେ କରେ ଉତ୍ତମ ବେଭାର	37
ହୀନ ସଙ୍ଗତେ ହୀନଗତି		ହସି କହନ୍ତି ଯଦୁପତି	38
ଉଦ୍‌ବ ଏକମନେ ଶୁଣ		ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆଦି ଯେ ଲକ୍ଷଣ	3 9
ତପ ଶଉଚ ଶମ ଦମ		ମୋର ଭକତି ଅନୁପମ	4 0
ସତ୍ୟ ସନ୍ତୋଷ କ୍ଷମା ଦୟା		ଆର୍ଜବ ହୃଦୟ ନିର୍ମାୟା	41
ଏ ସର୍ବ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଲକ୍ଷଣ		କ୍ଷତ୍ରିୟ ଧର୍ମ ଏବେ ଶୁଣ	4 2
ତେଜ ଶଉଚ ବଳ ଶୌର୍ଯ୍ୟ		ତିତିକ୍ଷା ଉଦ୍ୟମ ଓଦାୟ୍ୟ	4 3
ବିପ୍ର ଭକତି ଧୃତିମନ୍ତ		ବିକ୍ରମ ଅଲକ୍ଷ୍ମ୍ୟ ଯୁକ୍ତ	4 4
ଦାନ ଅର୍ଜନେ ତତପର		ରଣେ ହୋଇବ ଆଶୁସାର	4 5
କ୍ଷତ୍ରିୟ ଲକ୍ଷଣ ଏ ଜାଣ		ଅପରେ ବୈଶ୍ୟଶୁଣ ଶୁଣ	4 6
ବିପ୍ରପୋଷଣ ଦାନଯୁକ୍ତ		ଦମ୍ଭ ବର୍ଜିତ କୃଷିରତ	4 7
କ୍ରୟ ବିକ୍ରୟ ସାଧୁମତେ		ଧନସଞ୍ଚୟ ଧର୍ମଯୁକ୍ତେ	4 8
ବୈଶ୍ୟର କୁଳଧର୍ମ ଏହି		ଏବେ ହୋ ଶୁଦ୍ରଧର୍ମ କହି	4 9
ବ୍ରହ୍ମ କ୍ଷତ୍ରିୟ ବୈଶ୍ୟଗଣେ		ସେବା କରିବ ଅନୁକ୍ଷଣେ	5 0
ସକଳ ଜୀବେ ଥିବ ଦୟା		କେବେହେଁ ନ କରିବ ମାୟା	5 1
ଶୁଦ୍ରଜନର ଏ ବେଭାର		ଶୁଣ ହୀନଜନ ଆଚାର	5 2
ଅସତ୍ୟ ବାକ୍ୟ ନିଷ୍ଠାହୀନ		ନାହିଁକି କ୍ରୋଧ ହତଜ୍ଞାନ	5 3
ବିରୋଧ ବାଦ କୁବଚନ		କନ୍ଦଳ ଆଚାର ଲଂଘନ	5 4
ପରହିଂସନ ପରବାଦ		ପର ରମଣୀ ଧନେ ସଧ	5 5
ନୀଚଜନଙ୍କ ଏ ସ୍ୱଭାବ		ସାମାନ୍ୟ ଶୁଣ ହେ ଉଦ୍‌ବ	5 6
ନଥିବ ହିଂସା ଚୋରି ଦମ୍ଭ		ଆବର କାମ କ୍ରୋଧ ଲୋଭ	5 7
ସତ୍ୟବଚନ ପ୍ରିୟବାଣୀ		ଭୃତ୍ୟ ସୁହୃଦ ଯେତେ ପ୍ରାଣୀ	5 8
ଏ ସର୍ବଲୋକେ ସାଧାରଣ		ସ୍ୱଧର୍ମ ସ୍ୱଭାବ ପ୍ରମାଣ	5 9

ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆଦି ଯଥାକ୍ରମେ		ଯେ ଥିବେ ଯେମନ୍ତ ଆଶ୍ରମେ	60
ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆଶ୍ରମ ବ୍ୟବସ୍ଥା		ଶୁଣ ଉଦ୍ଧବ ସାଧୁକଥା	6 1
ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳେ ଜନ୍ମ ହୋଇ		ବେଦପଠନେ ଦୀକ୍ଷା ବହି	6 2
ଗାୟତ୍ରୀମନ୍ତ୍ର ଗୁରୁମୁଖେ		ଦାଣି ସେବିବ ଗୁରୁପାଶେ	6 3
ବେଦପଠନ ଦିନେଦିନେ		କରିବ ଗୁରୁ ସମ୍ମିଧାନେ	64
ତ୍ରିସଂଧ୍ୟା ସ୍ନାନ ହୋମ କରି		ତ୍ରିଦଣ୍ଡ କମଣ୍ଡଳୁ ଧରି	65
କନ୍ଧେ କୃଷ୍ଣାଦିନ ମେଖଳା		ଅରୁଣ ବାସ ଅକ୍ଷମାଳା	6 6
ମନ୍ତ୍ର ଜପନ ପୂଜା ହୋମ		ମାର୍ଜନ ଭୋଜନ ନିଷ୍ପମ	6 7
ଏ ଆଦି କର୍ମ ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ		କରିବ ମଉନ ଆଚରି	68
କର ଚରଣ ନଖ ଯେତେ		ଯେ ଲୋମ କକ୍ଷ ଲିଙ୍ଗଗାତ୍ରେ	6 9
ଦୀକ୍ଷା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯାଏ ଧରି		କେବେହେଁ ବ୍ୟପନ ନ କରି	7 0
ନିରତେ ଥିବ ଯେ ସଂଯତେ		ବୀର୍ଯ୍ୟ ନ ଦେବ ଯୋନିପଥେ	7 1
ଯଦ୍ୟପି ନିଦ୍ରାଗତ କାଳେ		ସ୍ଵପ୍ନ ଗୋଚରେ ବୀର୍ଯ୍ୟ ଟଳେ	7 2
ବେଗେ ପ୍ରଭାତୁ ସ୍ନାନ କରି		ହୃଦୟେ ଗାୟତ୍ରୀ ସୁମରି	7 3
ଜପ କରିବ ହସ୍ତରେଖେ		ଉଭାରି ରବି ଅଭିମୁଖେ	7 4
ଗୁରୁଚରଣେ ନମସ୍କାର		ଯତ୍ନେ କରିବ ସମ୍ପର୍କାର	7 5
ଗୋରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବୃକପାଦେ		ବନ୍ଧନ କରିବ ଆନନ୍ଦେ	7 6
ତ୍ରିସନ୍ଧ୍ୟା ସେବିବ ସ୍ନାହାନେ		ଗାୟତ୍ରୀ ଜପିବ ମଉନେ	7 7
ସାକ୍ଷାତେ ଗୁରୁ ଯେ ଲକ୍ଷ୍ମର		ଗୁରୁଙ୍କୁ ନ ମଣିବ ନର	7 8
ଗୁରୁଟି ସର୍ବ ଦେବମୟେ		ମୁହିଁ ବସଇ ଗୁରୁଦେହେ	7 9
ଏ ଘେନି ଗୁରୁ ଭଗବାନ		ସେ ନୋହେ ମନୁଷ୍ୟ ସମାନ	8 0
ସ୍ଵଧର୍ମେ ନିରତେ ପ୍ରଭାତେ		ଭିକ୍ଷା ମାଗିବ ନିତ୍ୟେନିତ୍ୟେ	8 1
ଗୁରୁ ସମୀପେ ତାହା ନେଇ		ଥୋଇବ ଶିରେ କର ଦେଇ	8 2
ପ୍ରସନ୍ନେ ଗୁରୁ ଦେବେ ଯେତେ		ତାହା ଭୁଞ୍ଜିବ ତୋଷଟିଭେ	8 3
ଗୁରୁ ସେବନେ ଅବଧାନେ		ରଜନୀ ବଂଚିବ ମଉନେ	8 4
ଗୁରୁ ସମୀପେ ଭୃତ୍ୟ ପ୍ରାୟେ		ପ୍ରଥମେ ଥିବ ଉଭା ପାୟେ	8 5
ଗୁରୁ ପ୍ରସନ୍ନେ ଆକ୍ଷା ପାଇ		ବସିବ ଗୁରୁମୁଖ ଚାହିଁ	8 6

ସଭୟେ ସମୀପେ ବସିବ		ଚରଣ ଅଗ୍ର ନ ଦିଶିବ	87
ଅଳପ ଦୂରେ ଉଭା ହୋଇ		କର ଯୁଗଳ ଶିରେ ଦେଇ	8 8
ନିତ୍ୟେ ନମିବ ଗୁରୁପାଦେ		ବେଦପଠନ ଅନୁବାଦେ	8 9
ଏ ରୂପେ ଗୁରୁସେବା କରି		ଦିନ ବଞ୍ଚିବ ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ	90
ଏ ଦେହସୁଖ ଦିନେ ଦିନେ		କେବେହେଁ ନ ଚିତ୍ତିବ ମନେ	91
ଯାବତ ବିଦ୍ୟାପୁର୍ଣ୍ଣ ନୋହେ		ତାବତ ଗୁରୁଦୀକ୍ଷା ବହେ	92
ମନ ବଚନ ନିଜ ଦେହେ		ନିତ୍ୟେ ସେବିବ ଗୁରୁପାୟେ	9 3
ମୋତେ ପୂଜିବ ଗୁରୁଦେହେ		ମୋ' ତତ୍ତୁଁ ଗୁରୁ ଭିନ୍ନ ନୋହେ	9 4
ଯଦି ସେ ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ ଜନ		ବ୍ରହ୍ମଲୋକକୁ ଥିବ ମନ	95
ଗୁରୁଙ୍କ ଦେହ ସମର୍ପଣ		କରି ଶୁଦ୍ଧିବ ଗୁରୁରଣ	9 6
ଅଗ୍ନିରେ ଗୁରୁରେ ଆତ୍ମାରେ		ମୁଁ ଅଛି ସକଳ ଭୂତରେ	9 7
ମୋତେ କରିବ ଉପାସନ		ରୁଦ୍ଧି ନ କରି ଭିନ୍ନାଭିନ୍ନ	9 8
ନିତ୍ୟେ ସଂଯତ ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ		ନୟନେ ନ ଦେଖିବ ନାରୀ	9 9
ସ୍ତ୍ରୀସଙ୍ଗୀ ସଙ୍ଗେ ସମ୍ଭାଷଣ		କେବେହେଁ ନୋହିବଟି ପୁଣି	1 0 0
ତମ ରାଜସ ପ୍ରାଣୀ ଯେତେ		ସଙ୍ଗେ ନୋହିବ କଦାଚିତେ	1 0 1
ଯେଣୁ ଏ ଦୁଷ୍ଟଗଣ ସଙ୍ଗେ		କରଇ ନିଜଧର୍ମ ଭଙ୍ଗ	1 0 2
ଶରତ ସ୍ନାନ ଆଚମନ		ତ୍ରିକାଳ ସନ୍ଧ୍ୟା ଉପାସନ	1 0 3
ତୀର୍ଥଗମନ ଜପ ହୋମ		ଶ୍ରବଣ କୀର୍ତ୍ତନ ମୋ' ନାମ	1 0 4
ମୋ'ର ଚରଣ ସେବା ଯେତେ		ସଂଯତେ କରିବ ନିରତେ	1 0 5
ଅସାଧୁ ସଙ୍ଗେ ସମ୍ଭାଷଣ		ଯେ ଅବା ଅଭକ୍ଷ୍ୟ ଭକ୍ଷଣ	1 0 6
ଏ ଆଦି ଧର୍ମର ଲଂଘନେ		କେବେହେଁ ନ ଚିତ୍ତିବ ମନେ	1 0 7
ସମାନ ଧର୍ମ ଆଚରଣ		ଏ ଆଦି ଆଶ୍ରମ ଲକ୍ଷଣ	1 0 8
ସଂଯମେ ମନବାକ୍ୟ ଧରି		ଏତେ ଲକ୍ଷଣେ ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ	1 0 9
ମୋର ଚରଣ ସେବାକରି		ସକଳ ବର୍ଣ୍ଣେ ଅଧିକାରୀ	1 1 0
ଏ ରୂପେ ବ୍ରାହ୍ମଣର ସୁତ		ସାଧୁବ ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ ବ୍ରତ	1 1 1
ଏମନ୍ତ ବ୍ରତେ ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ		ବିରାଜେ ଅଗ୍ନିରୂପ ଧରି	1 1 2
ମୋର ଭକତ ଏ ଶୟଳେ		ମୋ' ସେବା ତୀର୍ଥ ତପଫଳେ	1 1 3

ତା'ର ଦୁରିତ ଯେତେ ଦେହେ	ମୋ' ନାମେ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡେ ଦେହେ	114
ଏମନ୍ତ ବ୍ରତେ ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ	ଯଦି ସକଳ ବେଦ ଧରି	1 1 5
ତାତ ଜନନୀଙ୍କି ଜଣାଇ	ଦକ୍ଷିଣା ଗୁରୁ ପାଦେ ଦେଇ	1 1 6
ଗୁରୁବଚନ ଶିରେ ଧରି	ବେଦ ଉତ୍ତରଣେ ସ୍ନାନ କରି	1 1 7
ଛାଡ଼ିବ ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ ବେଶ	ବନେ ବା ଭୁବନେ ପ୍ରବେଶ	118
ଏମନ୍ତେ ନିଜଭାବେ ଥିବ	ଯେ ପୂର୍ବ ଆଶ୍ରମ ସ୍ଵଭାବ	119
ଅନ୍ୟ ଆଶ୍ରମ ଯେବେ ଭଜି	ପୂର୍ବ ଆଶ୍ରମ ତେବେ ତେଜି	1 2 0
ଯେବେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ	ଗୃହ ଆଶ୍ରମେ ଚିତ୍ତ ଧରି	1 2 1
ବିଚାରି କନ୍ୟା କୁଳବତୀ	ରୂପ ଲକ୍ଷଣ ତାର ଚିତ୍ତି	122
ବୟଃ ଆକୃତି ପରିମାଣି	କନ୍ୟା ବରିବ ସୁଲକ୍ଷଣୀ	1 2 3
ବିବାହ କରି ଶୁଭଲଗ୍ନେ	ଯେ ବେଦ ବିଧାନ ପ୍ରମାଣେ	1 2 4
ସୁଖେ ସାଧୁବ ଗୃହବାସେ	କାମ କାଞ୍ଚନ ପୁତ୍ର ଆଶେ	1 2 5
ଯେ ଧର୍ମ ଗୃହସ୍ଥ କାରଣ	ଉଦ୍‌ବ ସାବଧାନେ ଶୁଣ	1 2 6
ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳଧର୍ମ ଯେତେ	ଶୁଣ କହିବା ତୋ ଅଗ୍ରତେ	1 2 7
ବେଦାଧ୍ୟୟନ ଅଧ୍ୟାପନ	ଗୃହଣ ଯଜନ ଯାଜନ	1 2 8
ଦାନ ହିଁ ଦେଉଥିବ ନିତ୍ୟେ	ଲୋଭ ନ କରି ଶୁଦ୍ଧଚିତ୍ତେ	1 2 9
ଗୃହେ ହୋଇବ ସର୍ବସହ	ଯେ ନୀଚକର୍ମ ପ୍ରତିଗ୍ରହ	1 3 0
କେବେହେଁ ନ ଘେନିବ କର	ନାଶଇ ଇହ ପରକାଳ	1 3 1
ଯେ ଅବା ଦୁଷ୍ଟ ପ୍ରତିଗ୍ରହ	ଉଭୟ ଲୋକେ ଦୁଃଖମୟ	1 3 2
ଯେ ପ୍ରତିଗ୍ରହ ଭୟଙ୍କର	ଯଶ ତପସ୍ୟା ତେଜହର	1 3 3
ସେ ପ୍ରତିଗ୍ରହ ନ କରିବ	ଦୁଃଖେ ବା କୁରୁୟ ପୋଷିବ	1 3 4
ନିତ୍ୟେ ଯାଜନ ଅଧ୍ୟାପନେ	ବଞ୍ଚିବ କିଞ୍ଚିତ ଭୋଜନେ	135
ଯେ ଧର୍ମକର୍ମ ବିପରୀତେ	କେବେହେଁ ନ କଞ୍ଚିବ ଚିତ୍ତେ	1 3 6
ଚିତ୍ତ ସନ୍ତୋଷ ଯଥାଲାଭେ	ନିତ୍ୟେ ବଂଚିବ ମୋର ଭାବେ	1 3 7
ଯେ ବିପ୍ର ହରି ପରାୟଣେ	ଗୃହେ ବସଇ ସାଧୁପଣେ	1 3 8
ନିତ୍ୟେ କରଇ ମୋତେ ଧ୍ୟାନ	ସେ ନୋହେ ନରକେ ପତନ	1 3 9
ସେ ଗୃହ ଅନ୍ଧକୁପୁଁ ତରେ	ଆତ୍ମାକୁ ଆପଣେ ନିଷ୍ଠାରେ	1 4 0

ଯେ ଅବା ପୂର୍ବକର୍ମ ଦୋଷେ	ଦୁଃଖୀ ଦରିଦ୍ର ଗୃହବାସେ	141
ମୋହରେ ପରାୟଣ ହୋଇ	ଯେ ବିପ୍ର ଦୁଃଖେ ଶୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ	1 4 2
ଏମନ୍ତ ବିପ୍ରଦୁଃଖ ଚାହିଁ	ଯେ ଅବା ଚିତ୍ତେ ଦୟାବହି	1 4 3
ବିପ୍ରପୋଷଣ କରେ ନିତ୍ୟେ	ମୁଁ ଥାଇଁ ତାହାର ଅଗ୍ରତେ	1 4 4
ବ୍ରାହ୍ମଣମୁଖେ ମୋ' ଆହାର	ବିପଦଖଣ୍ଡଇ ତାହାର	145
ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟେ ନାବ ଯେହ୍ନେ	ପ୍ରାଣୀଙ୍କି ତାରଇ ଯେସନେ	146
ପିତାର ପ୍ରାୟେ ହୋଇ ରାଜା	ବିପଦ ମଧୁ ସର୍ବପ୍ରଜା-	1 4 7
ଜନଙ୍କୁ କରିବ ଉଦ୍‌ଧାର	ଯେଣୁ ବୋଲାଏ ନରେଶ୍ଵର	1 4 8
ଆପଣା ଆତ୍ମାକୁ ଆପଣେ	ଉଦ୍‌ଧାର କରେ ସତ୍ତ୍ଵଗୁଣେ	149
ଯେସନେ ଗଜର ବିପତ୍ତି	ଦେଖୁ ଉଦ୍‌ବରେ ଗଜପତି	1 5 0
ଯେ ରାଜା ଏମନ୍ତ ପ୍ରକାର	ଅଶୁଭ ନାଶେ ଆପଣାର	1 5 1
ସୂର୍ଯ୍ୟସମାନ ତେଜ ରାଶି	ଏମନ୍ତ ବିମାନରେ ବସି	1 5 2
ହରଷ ହୋଇ ନିରନ୍ତରେ	ରହଇ ଇନ୍ଦ୍ର ସଙ୍ଘରେ	1 5 3
ଏମନ୍ତେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବଞ୍ଚିବ	ଯଦ୍ୟପି ବିପଦ ପଡ଼ିବ	1 5 4
ତେବେ ବଞ୍ଚିବ ବୈଶ୍ୟମତେ	କୃଷି ବାଣିଜ୍ୟ ବେନିପଥେ	1 5 5
ଅଥବା ଶସ୍ତ୍ର ଧରି କରେ	ବଞ୍ଚିବ ପଦାତି ପ୍ରକାରେ	1 5 6
ହିଂସା ନ ବହି ହୃଦୟରେ	ବିଅର୍ଥେ ନ ନାଶିବ ପରେ	1 5 7
କ୍ଷତ୍ରିୟବୃତ୍ତି କରି ଅବା	କେବେହେଁ ନ କରିବ ସେବା	1 5 8
ଏମନ୍ତେ ବିପଦ ବଞ୍ଚିବ	ଶୁଭେ ଯେ ନିଜଧର୍ମେ ଥିବ	1 5 9
ବିପଦେ ବୈଶ୍ୟବୃତ୍ତି ଧରି	କ୍ଷତ୍ରିୟ କୁରୁୟ ଆବୋରି	1 6 0
ବଞ୍ଚିବ ଅବା ମୃଗୟାରେ	ନୋହିଲେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବୃତ୍ତିରେ	1 6 1
ଆପଦୁଁ ତରି କାଳକ୍ରମେ	କ୍ଷତ୍ରିୟ ଥିବ ନିଜଧର୍ମେ	1 6 2
ଏମନ୍ତେ ବିପଦୁଁ ବଞ୍ଚିବ	ନୀଚକୁ ସେବା ନ କରିବ	1 6 3
ବିପଦେ ବୈଶ୍ୟ ଶୁଦ୍ରପ୍ରାୟେ	କୁରୁୟ ତାରିବ ଉପାୟେ	1 6 4
ବିପଦେ ଶୁଦ୍ର ତା'ର କର୍ମେ	ବଞ୍ଚିବ ନିଜଗୁଣ ଧର୍ମେ	1 6 5
ଏମନ୍ତେ ବର୍ଣ୍ଣ-ଧର୍ମ-ପଥେ	କହିଲି ତୋହର ଅଗ୍ରତେ	1 6 6
ଅବଶ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏ ଜାଣ	ଗୃହରେ ପଞ୍ଚଯଜ୍ଞ ପୁଣି	1 6 7

କରିବ ବେଦ ଅଧ୍ୟୟନ	ସ୍ୱଧା ଯେ ସ୍ୱାହା ବଳି ଅନ୍ନ	168
ଏ ଆଦି ପଞ୍ଚମ ପ୍ରକାରେ	ଯଥା ବିଭବ ଅନୁସାରେ	1 6 9
ଦେବତା ରକ୍ଷି ପିତୃଭୃତ	ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ	1 7 0
ପୂଜା କରିବ ପ୍ରତିଦିନେ	ମୋ' ରୂପ ଅନ୍ତେ ଏମାନେ	1 7 1
ଧର୍ମେ ଯେ ଧନ ଅରଜିବ	ଯେ ଅବା ହେଲେ ମିଳିଯିବ	172
ତହିଁରେ ଯଜ୍ଞ ଆଚରିବ	ଭୃତ୍ୟଙ୍କୁ ପୀଡ଼ା ନ କରିବ	173
ଏ ଭାବେ ଗୃହଧର୍ମ ମତ	ଚିତ୍ତ ନ କରି ମୋହଗ୍ରସ୍ତ	1 7 4
ଗୃହରେ ବିପଦ-ସମ୍ପଦେ	କୁଳ-କାଞ୍ଚନ-ବନ୍ଧୁ-ମଦେ	1 7 5
ମୋହେ ନୋହିବ ମନ ଛନ୍ଦ	ଏ ସର୍ବ ନଶ୍ୱର ସମାନ	176
ଭାବେ ଜାଣିବ ଶୁଣି ଦେଖି	ଇଚ୍ଛାଏ ସକଳ ଉପେକ୍ଷି	1 7 7
ଏ ସୁତ-ଦାରା-ବନ୍ଧୁ ସଙ୍ଗ	ଯେସନେ ସମୁଦ୍ର ତରଙ୍ଗ	1 7 8
ପଥକ ଯେହେ ବୃକ୍ଷତଳେ	ଶ୍ରମେ ମିଳନ୍ତି ଏକମେଳେ	1 7 9
ଶ୍ରମ ସାରିଲେ ଯେଝାମତେ	ଚଳନ୍ତି ବୃକ୍ଷଥାଇ ପଥେ	1 8 0
ଯେସନେ ପ୍ରାଣୀ ନିଦ୍ରାଗତେ	ସମ୍ପଦ ଦେଖେ ସ୍ୱପ୍ନମତେ	1 8 1
ଏହି ପ୍ରକାରେ ଗୃହବାସ	ଏଣେ ନ କରିବ ବିଶ୍ୱାସ	1 8 2
ଏହା ତୁ ବୁଝି ଯଦୁବୀର	ଚଞ୍ଚଳ ଚିତ୍ତ ଛିର କର	1 8 3
ଅନିତ୍ୟ ଅସତ୍ୟ ଶରୀର	ଅନ୍ତେ ଲଭଇ ତମଘୋର	1 8 4
ଏଣୁ ଅତିଥି ପ୍ରାୟ ହୋଇ	ମୋର ଭକତ ଗୃହେ ଥାଇ	1 8 5
ପୁତ୍ର କଳତ୍ର ବନ୍ଧୁ ଶିରୀ	ନ ବୋଲେ ମୋହରି ମୋହରି	1 8 6
ଦଇବ ମାୟା ଏ ସଂସାର	ଏଣେ ନ କର ଅହଙ୍କାର	1 8 7
ଏ ଭାବେ ଥାଏ ଯେଉଁଜନ	ସେ ନୋହେ ଗୃହରେ ବନ୍ଧନ	1 8 8
ଏମନ୍ତେ ଗୃହ-ଅବଧାନେ	ଧର୍ମ ସାଧୁବ ଯଜ୍ଞଦାନେ	1 8 9
ମୋର ଭକତି ଦିନେଦିନେ	ସାଧୁବ ହୃଦୟ ଯତନେ	1 9 0
ଗୃହଛତାବେ ଏହିମତେ	ଭାବେ ବଞ୍ଚିବ ଦିନାକେତେ	1 9 1
ବନ୍ଧସ-ତୃତୀୟ ପ୍ରାପତେ	ବନେ ଚଳିବ ତପଅର୍ଥେ	1 9 2
ପତ୍ନୀ ନିବେଶି ପୁତ୍ରପାଶେ	ଅଥବା ଚଳିବ ସନ୍ନ୍ୟାସେ	193
ପୁତ୍ର ନ ଥିଲେ ଘେନି ସଙ୍ଗେ	ନିଜ ଆୟୁଷ ବେନିଭାଗେ	1 9 4

ଧର୍ମ କରଣେ କର୍ମ ଯେତେ	ବନେ ସାଧୁବ ଯେଝାମତେ	195
ଗୃହ ନିର୍ବାହ ଯାର ମନେ	ଆକୁଳ ସୁତ-ଦାରା-ଧନେ	1 9 6
ମୃତ କୃପଣ ସ୍ତ୍ରୀମୁତ	ମୁହିଁ ମୋହର ଏ ସମସ୍ତ	1 9 7
ଏଣୁ ବଞ୍ଚଇ ଗୃହବାସେ	ଅଶାନ୍ତ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଲାଳସେ	1 9 8
କୁତୁହ-ନିସ୍ୱାରଣ ଆଶେ	ଭାଳଇ ରଜନୀ ଦିବସେ	199
ବୃଦ୍ଧ ଜନନୀ ତାତ ମୋର	ବନିତା ବାଳକକୁମର	200
କି ରୂପେ ନିସ୍ୱାରିବି ମୁହିଁ	ଏଣେ ଆକୁଳ ମନ ହୋଇ	2 0 1
କ୍ଷଣେ ନ ପାରେ ଗୃହ ଛାଡ଼ି	ନିରତେ ଚିନ୍ତା ଚିନ୍ତେ ଜଡ଼ି	2 0 2
ଦାରା ତନୟ ନିତ୍ୟେ ଚିନ୍ତି	ଗୃହେ ମଜ୍ଜଇ ମୁତମତି	203
ଅନ୍ତେ ପଡ଼ଇ ତମ ଘୋରେ	ଭ୍ରମଇଁ ଏ ଘୋର ସଂସାରେ	2 0 4
ଗୃହ କରଣ ବର୍ଣ୍ଣଭାବ	ଉଦ୍ଧବ କହିଲେ ମାଧବ	2 0 5
ସେ ଗୁରୁଶିଷ୍ୟ ପାଦଗତ	ନମଇଁ ଦାସ ଜଗନ୍ନାଥ	2 0 6

ଇତି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତେ ମହାପୁରାଣେ ପାରମହଂସ୍ୟାଂ ସଂହିତାୟାଂ
ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧେ ଅଷ୍ଟାଦଶୋବଧ୍ୟାୟଃ ॥

ଉନବିଂଶ ଅଧ୍ୟାୟ

ଭଗବାନ ଉବାଚ

ବୋଲନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଭଗବାନ	ଶୁଣ ହେ ଭକତ ନିପୁଣ	1
ଯେ ବାନପୁଞ୍ଜର ଲକ୍ଷଣ	କହିବା ତା'ର ଆଚରଣ	2
ଯେବେ ଚଳିବ ବନବାସେ	ପତ୍ନୀ ନିବେଶି ପୁତ୍ର ପାଶେ	3
ପୁତ୍ର ନ ଥିଲେ ଘେନି ସଙ୍ଗେ	ନିଜ ଆୟୁଷ ବେନିଭାଗେ	4
ବନେ ଭକ୍ଷିବ କନ୍ୟାକୁଳ	ପିନ୍ଧିବ ବୃକ୍ଷର ବଙ୍କଳ	5
କି ଅବା ଚର୍ମ-ତୃଣ-ପତ୍ରେ	ଅଖଣ୍ଡ-ନଖ-ଲୋମ ଗାତ୍ରେ	6
ଆବର ଶୁଣୁ ନ ଛେଦିବ	ଭୃମିରେ ଶୟନ କରିବ	7
ଅଙ୍ଗ ଦଶନ ନ ମାଜିବ	ମନ ଚଞ୍ଚଳ ନ କରିବ	8

ଉତ୍ତମ ପୁଣ୍ୟତୀର୍ଥ ଜଳେ		ସ୍ନାନ କରିବ ତିନିକାଳେ	9
ପଞ୍ଚଅନଳ ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳେ		ତାପ ସହିବ ତପବଳେ	10
ବରଷାକାଳେ ବରଷଣ		ସହିବ ତହିଁର କଷଣ	11
ଆକଣ୍ଠମଗ୍ନ ଶୀତଜଳେ		ରାତ୍ରେ ବଞ୍ଚିବ ଶୀତକାଳେ	1 2
ଏମନ୍ତେ ନାନା ଦୁଃଖ ସହି		ତପ କରିବ ମୋତେ ଧ୍ୟାୟି	1 3
ଯେ ଅବା ଶାକ ଫଳ ମୂଳ		ବନେ ମିଳିବ ଯେବା ଜଳ	1 4
ଅଗ୍ନି ତପନେ କରି ପାକ		ଭକ୍ଷିବ ଫଳମୂଳ ଶାକ	15
ପାଷାଣେ କୁଟି କିବା ଦନ୍ତେ		ଭକ୍ଷଣ କରିବ ବନସ୍ତେ	16
ଆପଣା ବୃତ୍ତିର କାରଣେ		କର୍ମ ସମ୍ପାଦିବ ଆପଣେ	1 7
ଏମନ୍ତେ ଥାଇ ତପୋବନେ		ଦ୍ରବ୍ୟ ଯାଚିବ ଯେବେ ଆନେ	1 8
କେବେହେଁ ନ ଯେନିବ କରେ		ଯେବା ମିଳିବ ବନଘୋରେ	19
ତେଣେ ନୀବନମାତ୍ର ପୋଷି		ବନେ ସାଧୁବ ଧର୍ମରାଶି	2 0
ପଶୁମାରଣେ କର୍ମ ଯେତେ		କେବେହେଁ ନ କଞ୍ଚିବ ଚିତ୍ତେ	2 1
ବେଦବଚନେ ଯେ ପ୍ରକାଶ		ଇଚ୍ଛୁ ବରଣ ପୌର୍ଣ୍ଣମାସ	2 2
ଅନଳ ହୋତ୍ତେ ଚତୁର୍ମାସେ		ମୋତେ ପୂଜିବ ବନବାସେ	2 3
ଏ ରୂପେ ତପ କରି ବନେ		ମୋ' ଭାବ ଭକ୍ତ ଅବଧାନେ	2 4
ଦେହ ଅନ୍ତରେ ଦିବ୍ୟରୂପେ		ସେ ବସେ ରକ୍ଷିଙ୍କ ସମୀପେ	2 5
ଯେ ଏତେ କଷ୍ଟ କରି ତପ		କରଇ କାମନା ସଙ୍କଳ୍ପ	2 6
ତା' ଠାରୁ ମୁଖ କେବା ଜନ		ଅଛଇ ଏ ତିନି ଭୁବନ	2 7
ତପ ସାଧନେ ଘୋରବନେ		ବଞ୍ଚିବ ଦୁଃଖ ଶୋକମନେ	2 8
ସ୍ଵଭାବେ ବୃଦ୍ଧଦେହେ ଆସି		ଯେବେ ଜନ୍ମିବ ରୋଗରାଶି	2 9
ଯୋଗ ଧାରଣା ପରିକଳି		ନିଜ ଶରୀରେ ଅଗ୍ନିକାଳି	3 0
ପଞ୍ଚପରାଣ ନିଜ ପିଣ୍ଡେ		ହୋମ କରିବ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡେ	3 1
ଏମନ୍ତେ ଯୋଗ ଅବଧାରି		ଅନ୍ତେ ମିଳିବ ବିଷ୍ଣୁପୁରୀ	3 2
ଯାହାର ପୂର୍ବଭାଗ୍ୟ ବଶେ		ବୈରାଗ୍ୟ ଉପୁଜେ ବିଶ୍ଵାସେ	3 3
ତାହାକୁ ଇହପର ଲୋକେ		ଦିଶଇ ନାନା ଦୁଃଖ ସୁଖେ	3 4
ତେବେ ସକଳ ତ୍ୟାଗ କରି		ସନ୍ନ୍ୟାସ ରୂପେ ଦକ୍ଷ ଧରି	35

ଗୁରୁବଚନ ବୃତ୍ତେ ଧରି		ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଭାବେ ପୂଜା କରି	36
ଦକ୍ଷିଣା କରି ସର୍ବଧନ		ତୋଷିବ ଆଚାର୍ଯ୍ୟର ମନ	3 7
ହୋଇବ ନିରଦେକ୍ଷମନା		ଛାଡ଼ିବ ସଂସାର ବାସନା	3 8
ବନେ ପଶିବ ତପ ଅର୍ଥେ		ଶୁଣ ଉଦ୍ଧବ ଏକଚିତ୍ତେ	3 9
ଯେବେ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନେ		ଚିତ୍ତ ନିବେଶି ଶୁଦ୍ଧମନେ	40
ମୋର ଚରଣ ଦୃତେ ଧରି		ଯୋଗ ସାଧୁବ ତପକରି	4 1
ତାହାକୁ ଦେବଗଣେ ଆସି		ଅଶେଷ ବିଘ୍ନ ପରକାଶି	42
ମୋହିନୀ ବେଶେ ସ୍ତ୍ରୀରୂପେ		ମିଳନ୍ତି ତାହାର ସମୀପେ	43
ମାୟାରେ କରି ଅଙ୍ଗ-ସଙ୍ଗ		ତପ କରନ୍ତି ତା'ର ଭଙ୍ଗ	4 4
ଆତ୍ମର ସଙ୍ଗ ଛାଡ଼ି ଏକେ		ଏ କିପାଁ ଯିବ ବିଷ୍ଣୁଲୋକେ	4 5
ଏତେ ବିଚାରି ଦେବଗଣେ		ବିଘ୍ନ କରନ୍ତି ଅନୁକ୍ଷଣେ	46
ଯଦ୍ୟପି ସଂସାର-ବେଭାର		ଲାଜେ ନୋହିବ ଦିଗମ୍ଭର	4 7
ତେବେ କୌପୀନ ବସ୍ତ୍ର ଧରେ		ତ୍ରିଦକ୍ଷ କମଣ୍ଡଳୁ କରେ	4 8
ଦୃତେ ସନ୍ନ୍ୟାସରୂପ ବହେ		ହେଲେ ସକଳପାପ ଦହେ	49
ଦୃଷ୍ଟି ପବିତ୍ର ପାଦନ୍ୟାସ		ବସ୍ତ୍ର ପବିତ୍ର ଜଳଗ୍ରାସ	5 0
ବାକ୍ୟ ପବିତ୍ର କହି ସତ୍ୟ		ମନ ପବିତ୍ରେ ଥିବ ନିତ୍ୟ	5 1
ମଉନ ବ୍ରତ ନିତ୍ୟାଚାର		ଯେ ଧର୍ମ ସନ୍ନ୍ୟାସେ ବେଭାର	52
ଜିଣିବ ବଚନ ପବନ		ଯୋଗ-ଅଭ୍ୟାସେ ଦୃଢ଼ମନ	5 3
ପ୍ରାଣଧାରଣା ଯୋଗବଳେ		ବସିବ ଆସନେ ନିଶ୍ଚଳେ	5 4
ମନ ପବନ ଇନ୍ଦ୍ରିଗଣେ		ଯେବେ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ନାହିଁ ଜିଣେ	55
କେବଳ ଦକ୍ଷ ଧରି କରେ		ବିଅର୍ଥେ ଭ୍ରମଇଁ ସଂସାରେ	5 6
ଏ ମାୟାମୟ ତ୍ରିଭୁବନ		ମନେ ନ କରି ବସ୍ତୁଜ୍ଞାନ	5 7
ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆଦି ଚାରିବର୍ଣ୍ଣେ		ଭିକ୍ଷା ମାଗିବ ଅବଧାନେ	5 8
ନିହିତ ବର୍ଣ୍ଣ ଦୁରାଚାର		ବର୍ଜିବ ପାପିଷ୍ଠ ପାମର	5 9
ଏମନ୍ତେ ଭିକ୍ଷା ସଞ୍ଚୟାରେ		ମାଗିବ ସତ୍ୟ ଅନୁସାରେ	6 0
କର୍ମେ ମିଳିବ ଭିକ୍ଷା ଯେତେ		ଆନନ୍ଦେ ଘେନି ଶୁଦ୍ଧ ଚିତ୍ତେ	6 1
ନିର୍ଜନେ ନଗର ଉପାନ୍ତେ		ଆନନ୍ଦେ ବସିବ ଏକାନ୍ତେ	6 2

ପିତୃ-ଅତିଥି-ଦେବଜନେ		ଭିକ୍ଷା ସମର୍ପି ଚୋଷମନେ	63
ଶେଷଭୋଜନେ ପ୍ରାଣ ପୋଷି		ଏମନ୍ତେ ଭ୍ରମିବ ସନ୍ଧ୍ୟାସୀ	64
ସଙ୍ଗବର୍ଜିତ ସମମତି		ନିରତେ ପରହିତେ ବ୍ରତୀ	6 5
ଆତ୍ମା ବିଷୟେ ଦୃଢ଼ଚିତ୍ତ		ଉତ୍ତମ ଉଦାର ଚରିତ	6 6
ବିରଳ କୁଶଳ ଆସନେ		ନିର୍ମଳେ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଧ୍ୟାନେ	6 7
ଅଭେଦ ଭାବେ ନିତ୍ୟେ ଧ୍ୟାୟି		ସର୍ବ ଦେଖୁବ ବିଷ୍ଣୁମୟୀ	6 8
ଆତ୍ମାର ଗତି ବନ୍ଧ ମୋକ୍ଷ		ସୁଜ୍ଞାନେ ଦେଖୁବ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ	69
ମନ ନିବେଶି ସାବଧାନେ		ବୁଝିବ ବନ୍ଧମୋକ୍ଷ ଜ୍ଞାନେ	70
ଭକତି ଭାବେ କ୍ଷତ୍ରଧରୀ		ଜିଣିବ କାମ ଆଦିକରି	7 1
ବିଷୟ ସଙ୍ଗକୁ ଉପେକ୍ଷି		ହୋଇବ ଆତ୍ମାମୁଖେ ସୁଖୀ	7 2
ଭିକ୍ଷା କାରଣେ ଗ୍ରାମପୁରେ		ପଶି ମାଗିବ ସମ୍ପ୍ରଦାରେ	73
ତୀର୍ଥ ସ୍ନାହାନେ ପୁଣ୍ୟଦେଶେ		ଗମନ କରିବ ବିଶ୍ୱାସେ	7 4
ସୁପୁଣ୍ୟ ନଦନଦୀ ତୀରେ		କୁପ ଦୀର୍ଘକା ସରୋବରେ	7 5
ଭ୍ରମିବ କରେ ଦଣ୍ଡଧରୀ		ପୀରତି ସର୍ବଭୂତେ କରି	7 6
ବିଷୟ-ରସ-ଭାବ ଯେତେ		କେବେହେଁ ନ ଚିନ୍ତିବ ଚିତ୍ତେ	7 7
ଏ ମାୟାମୋହ ତ୍ରିଭୁବନ		ମନେ ନ କରି ବସୁଜ୍ଞାନ	7 8
ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଣେ ଆସକତ		ନୋହି ଭ୍ରମିବ ଯେ ପଞ୍ଚିତ	7 9
ଚିତ୍ତ ସଂଶୟ-ଅଭିମାନ		ତେଜି କରିବ ଆତ୍ମଧ୍ୟାନ	8 0
ଜ୍ଞାନ ଭକତି ନିଷ୍ଠାପର		ନିତ୍ୟେ ଯେ ବିଶ୍ୱାସ ମୋହର	8 1
ସକଳଭୂତେ ଅନପେକ୍ଷ		ଜ୍ଞାନ ବୈରାଗ୍ୟ-ଗୁଣେ ଦକ୍ଷ	8 2
ସର୍ବ ଆଶ୍ରମ ଧର୍ମ ତେଜି		ମୋର ଚରଣ ଦୃଢ଼େ ଭଜି	8 3
ପୃଥ୍ବୀ କରି ପର୍ଯ୍ୟଟନ		ଛାଡ଼ିବ ଆଶ୍ରମ ଲକ୍ଷଣ	8 4
ନାହିଁ ତାହାର ଅବଶେଷ		କର୍ମ-ଅଧିକାରେ ପ୍ରବେଶ	8 5
ବାଳକ ପ୍ରାୟ ଏ ସଂସାରେ		ଭ୍ରମଇଁ ଆହାର ବେଭାରେ	8 6
ଭଲେ ଜାଣଇଁ ସର୍ବଧର୍ମ		ଜଡ଼ର ପ୍ରାୟେ କରେ କର୍ମ	8 7
ବାତୁଳ ପ୍ରାୟେ କହେ ବାଣୀ		ଅନ୍ତରେ ସର୍ବ-ଧର୍ମ ଜାଣି	8 8
ଅନ୍ତରେ ଥିବ ବେଦମତେ		ନ ପଶି ପାଷଣ୍ଡଙ୍କ ପଥେ	8 9

ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ନ କରିବ ହିଂସା		ତେଜିବ ବାଦତର୍କ ଭାଷା	90
ନ ଥିବ ପ୍ରିୟ-ପକ୍ଷପାତେ		ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଭଲମନ ମତେ	9 1
ଅଙ୍ଗରେ ଲକ୍ଷ୍ମର ଯେସନ		ବିଲଗେ ଥାଇ ସନ୍ନିଧାନ	9 2
କେବେ ହେଁ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ସଙ୍ଗତେ		ସଙ୍ଗତି ନ ଚିନ୍ତିବ ଚିତ୍ତେ	9 3
କେବେ ହେଁ ପ୍ରାଣୀଙ୍କର ଚିତ୍ତେ		ଉଦ୍ଦେଶ ନ ଦେବ ଯୁକତେ	94
ବଞ୍ଚିବ ସର୍ବଲୋକ ହିତେ		ଉଦ୍ଦେଶ ନୋହି କଦାଚିତେ	95
କନ୍ଦଳେ ପର ଅପମାନେ		ବିବାଦ ନ ଚିନ୍ତିବ ମନେ	96
ଜନ୍ତୁଙ୍କୁ ତୁଲେ ରିପୁଭାବ		କେବେହେଁ ଦୃଢ଼େ ନ ଚିନ୍ତିବ	97
ଏକଲ ଆତ୍ମା ସର୍ବଭୂତେ		ଚନ୍ଦ୍ର ଯେସନେ ଶୂନ୍ୟପଥେ	9 8
ଅନେକ ଜଳଘଟ ମଧ୍ୟେ		ଯେସନେ ଦେଖୁ ନାନାଭେଦେ	9 9
ଲାଭ-ଅଲାଭେ ସମଭାବ		ଦୁଃଖ-ହରଷ ନ କରିବ	100
ଅଦୃଷ୍ଟ ଦୁଃଖ ସୁଖ ହେତୁ		ଅଦୃଷ୍ଟ-ବଶ ସର୍ବଜନ୍ତୁ	1 0 1
ଉପାୟ ଆହାର କାରଣେ		ଚିନ୍ତିବ ଶରୀର-ଧାରଣେ	1 0 2
ଏ ଦେହ ଥିଲେ ଜ୍ଞାନ ପାଇ		ଜଳେ ଯେସନେ ଚନ୍ଦ୍ର ଛାଇ	1 0 3
ଜ୍ଞାନେ ସକଳ ପାପ ନାଶେ		ନିର୍ବାଣ ମୁକତି ପ୍ରକାଶେ	1 0 4
ଯେ ଅବା ଅନ୍ଧ କ୍ଷୁଧାକାଳେ		ମିଳିବ ପୂର୍ବକର୍ମ ଫଳେ	1 0 5
ଯେ ଶଯ୍ୟା କିବା ବସ୍ତ୍ର ଲାଭ		ଦଳବେ ଯେ ଅବା ଘଟିବ	1 0 6
ତାହା ସନ୍ତୋଷେ ଭୋଗକରି		କର୍ମ ସାଧୁବ ଦେହଧରି	1 0 7
ସ୍ନାନ ସରତ ଆଚମନ		ଯେ ନିତ୍ୟ ବିଧି ବିଧାନ	1 0 8
ଭାବଅଭାବ ଏକକରି		ସାଧୁବ ମୁନି ଦଣ୍ଡ ଧରି	1 0 9
ଯେ ନିତ୍ୟେ କର୍ମଦଣ୍ଡ ଧରେ		ସେ ଭଲମନ ନ ବିଚାରେ	1 1 0
କର୍ମ କରିବ ଲକ୍ଷ୍ମମତେ		ଲୀଳାରେ ଲକ୍ଷ୍ମର ଯେମନ୍ତେ	1 1 1
ଯେ ସ୍ୱର୍ଗବାସ ସୁଖଭୋଗ		ଅନ୍ତେ ଦୁରିତ ଦୁଃଖଯୋଗ	1 1 2
ଏତେ ବିଚାରି ଚିତ୍ତ କ୍ଷିରେ		ବୈରାଗ୍ୟ ଜନ୍ମେ ଯା' ଅନ୍ତରେ	1 1 3
ଗୁରୁଚରଣ ସେବା କରି		ତା'ଙ୍କ ବଚନ ଶିରେ ଧରି	1 1 4
ଗୁରୁଙ୍କୁ ବିଷ୍ଣୁପ୍ରାୟ ମଣି		ସେବା କରିବ ମନ ଜାଣି	1 1 5
ଗୁରୁବଚନ ଧରି ଚିତ୍ତେ		ମୋର ଭକତି ଦୃଢ଼ବ୍ରତେ	1 1 6

ନିଶ୍ଚଳେ ମୋତେ ଆଶ୍ରେ କରି		ସୁଖେ ସେ ତରେ ଭବବାରୀ	117
ଯଦି ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଯୋଗବଳେ		ଷଡ଼ଅକ୍ଷରି ଇନ୍ଦ୍ରିମେଳେ	118
ସଂସାର ନ ପାରଇ ଜିଣି		ଗୁରୁବଚନ ନ ପ୍ରମାଣି	1 1 9
ବିଷୟେ ନୋହେ ବଲରାଗ୍ୟ		ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଇନ୍ଦ୍ରିଗଣ ବେଗ	1 2 0
ଅଶାନ୍ତି ଦେହ ବହେ ନିତ୍ୟେ		ମିଥ୍ୟା ଆରମ୍ଭ ଦକ୍ଷ ହସ୍ତେ	1 2 1
କେବଳ ସନ୍ନ୍ୟାସ ଲକ୍ଷଣ		ତା'ରେ ହସନ୍ତି ଦେବଗଣ	122
ସେ ନୋହେ ଭବଜନ୍ମ ପାର		ଆତ୍ମା ନିହିତ ଦୁରାଚାର	123
ଉଭୟଲୋକେ ତା'ର ନାଶ		ଜନେ କରନ୍ତି ଉପହାସ	124
କେହି ନ କରେ ତାକୁ ରକ୍ଷା		ବିନାଶ ହେତୁ ତା'ର ଦୀକ୍ଷା	1 2 5
ଅହିଂସା ସନ୍ନ୍ୟାସ ଲକ୍ଷଣ		କୃଷ୍ଣ କହନ୍ତି ପୁଣ୍ୟପୁଣ୍ୟ	126
ତିତିକ୍ଷା ଶମ ଦମ ଶାନ୍ତି		ବନସ୍ଥଜନର ଏ ଗତି	127
ଗୃହସ୍ଥ ସର୍ବଜୀବ ରକ୍ଷା		ବ୍ରାହ୍ମଣ ସେବା ଗୁରୁଦୀକ୍ଷା	1 2 8
ତପ ଶତକ ମୋ' ଭଜନ		ଏ ଆଦି ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ	1 2 9
ପଠ୍ୟ ସଙ୍ଗମ ରତୁକାଳେ		ଗୃହସ୍ଥ ଧର୍ମ ଏ ଶୟଳେ	1 3 0
ଏ ଚାରିଭାଗେ ଧର୍ମଗୁଣ		କହିଲି ଆଶ୍ରମ ଲକ୍ଷଣ	1 3 1
ଏଣୁ ସ୍ୱଧର୍ମେ ମୋର ପାଦେ		ଯେ ନର ଭଜେ ଅପ୍ରମାଦେ	1 3 2
ସେ ମୋତେ ଦେଖେ ସର୍ବଭୂତେ		ଯେ ରୂପେ ଅଛି ମୁଁ ଜଗତେ	1 3 3
ମୋ'ର ଭକତି ବିନ୍ଦୁ ଆନେ		ଯେ ନର କିଛି ହିଁ ନ ଜାଣେ	1 3 4
ଦୃଢ଼ ଭକତି ଯୋଗବଳେ		ପଶେ ମୋ' ଚରଣ କମଳେ	1 3 5
ମୁଁ ବ୍ରହ୍ମ ଉତ୍ସର୍ଜି ପାଳନ		ସଂସାର ପ୍ରଳୟ କାରଣ	1 3 6
ସର୍ବଭୂତଙ୍କ ଆତ୍ମା ମୁହିଁ		ମୋର ଭଜନେ ମୋତେ ପାଇ	1 3 7
ମୋର ଭକତି ବିନ୍ଦୁ ନର		ନୁହଇ ବଦନୁ ପାର	138
ଉଦ୍ଧବ ପଚାରିଲୁ ଯେତେ		ଆଶ୍ରମଧର୍ମ ଶାସ୍ତ୍ରମତେ	139
ତୁ ଏହା ଦୃଢ଼ଚିତ୍ତେ ଧର		ହସି ବୋଲନ୍ତି ଦାମୋଦର	1 4 0
ସେ ହରି ଅଭୟ ଚରଣେ		ପାମର ଜଗନ୍ନାଥ ଭଣେ	1 4 1
କେବଳ ଦାସ ଭାବେ ମତି		ଚରଣେ ଶରଣ ମୁଁ ନିତି	1 4 2
ପରମଗତି ମୁକ୍ତି ଯେହୁ		ତା' ବିନ୍ଦୁ ଅନ୍ୟ ଆଶ୍ରା କାହୁଁ	1 4 3

ଇତି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତେ ମହାପୁରାଣେ ପାରମହଂସ୍ୟାଂ ସଂହିତାୟାଂ
ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧେ ଉନବିଂଶ ଅଧ୍ୟାୟଃ ||

ବିଂଶ ଅଧ୍ୟାୟ

ଭଗବାନ ଉବାଚ

କହନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଭଗବାନ		ଶୁଣ ହେ ଭକତ ପ୍ରଧାନ	1
ଯେ ଜନ ଆତ୍ମା ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ		ଅନୁଭବରେ ବିଚକ୍ଷଣ	2
ବିମଳମତି ଧୀରବାଣୀ		ଜଗତ ମାୟାମାତ୍ର ଜାଣି	3
ସେ ଜ୍ଞାନ ଦେଇ ମୋ' ଚରଣେ		ଭାବେ ଖଟିବେ ଭୃତ୍ୟପଣେ	4
ମୋତେ ବାସ୍ତବି ଜ୍ଞାନୀଜନ		ମୁଁ ତା'ଙ୍କ ପ୍ରିୟ ଇଷ୍ଟଧନ	5
ମୋର ଚରଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମଣେ		ଜ୍ଞାନବିଜ୍ଞାନ ଦୃଢ଼ମନେ	6
ଏଣୁ ମୋ' ଜ୍ଞାନୀ ପ୍ରିୟତମ		କେହି ନୁହଁନ୍ତି ତା'ର ସମ	7
ସେ ମୋତେ ଜ୍ଞାନବନ୍ଧେ ଧରେ		ସକଳ କର୍ମ ପରିହରେ	8
ତୀର୍ଥ ଗମନ ଜପ ଦାନ		ଯଜ୍ଞେ ଦେବତା ଆରାଧନ	9
ଏ କୋଟି କୋଟି ବ୍ରତ ଧର୍ମ		ଏ ଆଦି ଯେତେ ପୁଣ୍ୟକର୍ମ	1 0
ନାନା ପ୍ରକାରେ ତପ କରି		ଜ୍ଞାନକଳାକୁ ନୋହେ ସରି	1 1
ଉଦ୍ଧବ ଏହା ବୁଝି ମନେ		ତୁ ମୋତେ ଭଜ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନେ	1 2
ମୋତେ ଭଜିଲେ ଖଣ୍ଡେ ଭ୍ରମ		ଏବେ ତୁ ଛାଡ଼ ସର୍ବଧର୍ମ	1 3
ଜ୍ଞାନମାର୍ଗରେ କର ଆଶା		ମୋ ପାଦେ ରହିବ ଭରସା	1 4
ପୂର୍ବେ ଅଶେଷ ମୁନିଗଣେ		ଜ୍ଞାନେ ସେବିଲେ ମୋ' ଚରଣେ	1 5
ସଂଶୟ ଛାଡ଼ି ଶୁଦ୍ଧମନେ		ଗମିଲେ ବୈକୁଣ୍ଠଭୁବନେ	1 6
ଉଦ୍ଧବ ଦେଖ ଏ ସଂସାର		ସ୍ୱଭାବେ ତ୍ରିଗୁଣ ବିକାର	1 7
ଏ ସର୍ବମାୟା ନାନାମତେ		ଆଶ୍ରେ କରନ୍ତି ସର୍ବଚିତ୍ତେ	1 8
ଏ ମାୟା ପ୍ରଳୟେ ନ ଥାଇ		ପୂର୍ବେ ତ କେହି ନ ଜାଣଇ	1 9
ମଧ୍ୟେ ବିଳସେ ନାନାରୂପେ		ଜଗନ୍ନୋହିନୀ ମାୟା କଞ୍ଚେ	2 0
ଏଣୁ ଏ ଆଦି ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତ		କେବଳ ମାୟା ମାତ୍ର ସତ୍ୟ	2 1

ଉଦ୍ଧବ କୃଷ୍ଣବାଣୀ ଶୁଣି		ଜ୍ଞାନମହିମା ପରିମାଣି	22
ଜ୍ଞାନ-ବୈରାଗ୍ୟ-କର୍ମ ଯେତେ		ପୁଞ୍ଜିଲା କୃଷ୍ଣପାଦଗତେ	23
ଉଦ୍ଧବ ଉଦ୍ଧାତ			
ହେ ବିଶ୍ଵେଶ୍ଵର ନାରାୟଣ		ଅନାଦି ପୁରୁଷ ପୁରାଣ	24
ତୁ ବିଶ୍ଵରୂପୀ ବିଶ୍ଵଦେହ		ଭକ୍ତି ଲକ୍ଷଣ ମୋତେ କହ	2 5
ବିଶ୍ଵକ୍ଷ-ବିଜ୍ଞାନ-କାରଣ		ଯାହା ବାହୁଡ଼ି ମୁନିଗଣ	2 6
ଘୋର ସଂସାର ମାୟା ଭ୍ରମେ		ମୁହିଁ ତୃଷିତ ପଥଶ୍ରମେ	2 7
ତୋ' ପାଦପଦ୍ମ ଛତୁ ପ୍ରାୟେ		ଶୀତଳ ମଧୁଧାରା ବହେ	2 8
ତୋ' ପାଦପଦ୍ମେ ମୋର ଆଶା		ଭବାବ୍ଧ ତରଣେ ଭରଯା	29
ମୁଁ ମୁତ ନିଦପଥ ହୁଡ଼ି		ଭ୍ରମଲ୍ ଅନ୍ଧକ୍ରମେ ପଡ଼ି	30
ଏ କାଳସର୍ପ ମୋ' ଶରୀରେ		କୋପେ ଦଂଶକ ନିରକ୍ତରେ	3 1
ଅଳପ ସୁଖେ ତୃଷ୍ଣାଘୋର		କେମତେ ହୋଇବି ଉଦ୍ଧାର	3 2
ତୁ ନାଥ ଶରଣ-ସୋଦର		ଏ କୁପୁଁ କୃପାରେ ଉଦ୍ଧର	33
ତୋ'ର ବଚନ ସୁଧାଧାର		ବରଣା କର ମୋର ଶର	3 4
ଏମତ୍ତ ଭକ୍ତବାକ୍ୟ ଶୁଣି		ହସି ବୋଲନ୍ତି ଚକ୍ରପାଣି	3 5
ଉଦ୍ଧବାନ ଉଦ୍ଧାତ			
ଶୁଣ ଉଦ୍ଧବ ସାମରଥୀ		ଯେ ପୂର୍ବେ ଇତିହାସ କଥା	3 6
କୁରୁପାଶ୍ଵକ ଯୁଦ୍ଧ ଅନ୍ତେ		ଏ କଥା ଭୀଷ୍ମର ଅଗ୍ରତେ	3 7
ପଶୁକୁମର ଯୁଧିଷ୍ଠିର		ଧର୍ମେ ସେ ନିଶିଲେ ସମର	3 8
ଜାତି ବାନ୍ଧବ କୁଳକ୍ଷୟେ		ବ୍ୟାକୁଳେ ସଂଶୟ ହୃଦୟେ	3 9
ପୁଞ୍ଜିଲା ମୋର ବିଦ୍ୟମାନେ		ଯେ ପ୍ରଶ୍ନ ଭୀଷ୍ମ ସନ୍ନିଧାନେ	4 0
ସେ ମୋକ୍ଷଧର୍ମ ଯାହା କହି		ଶ୍ରବଣେ ଶୁଣିଅଛି ମୁହିଁ	4 1
ଏବେ ତୁ ସାବଧାନେ ଶୁଣ		ଭକ୍ତି-ବୈରାଗ୍ୟ-ପୁଞ୍ଜିଜ୍ଞାନ	4 2
ଭୀଷ୍ମ ବଦନ୍ତୁଁ ଅଛି ଶୁଣି		ଶୁଣ କହିବା ପରିମାଣି	4 3
ପ୍ରକୃତି ପୁରୁଷ ମହତ		ଯେ ଅହଙ୍କାର ପଞ୍ଚଭୂତ	4 4
ମାତ୍ର ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଏକାଦଶ		ତ୍ରିଗୁଣ ଘେନି ଅଷ୍ଟାବିଂଶ	4 5
ଜଗତ କାରଣ ସମସ୍ତେ		ଶାସ୍ତ୍ର କହନ୍ତି ନାନାମତେ	4 6

ବୁଦ୍ଧିବିବେକ ଅନୁମତେ		ବିଚାରି ଜାଣିବା ସାକ୍ଷାତେ	4 7
ଯେ ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନ ମୋର ମତ		ତା' ବିନ୍ଦୁ କିଛି ନୋହେ ସତ୍ୟ	4 8
ଏ ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନ ପୁରାତନ		ଜଗତ ଉତ୍ପତ୍ତି କାରଣ	4 9
ଏବେ କହିବା ବୀର ଶୁଣ		ଭକତି ଲକ୍ଷଣର ଗୁଣ	5 0
ଜନ୍ମ ମରଣ ଏ ଜଗତେ		ଦୁଃଖ ସନ୍ତୋଷ ଆଦି ଯେତେ	5 1
ଆଦ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ପରିମାଣି		ଏ ସର୍ବ ମିଥ୍ୟା ବୋଲି ଜାଣି	5 2
ଯାହାକୁ ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତେ		ବିନାଶ ନ ଦେଖୁ ଜଗତେ	5 3
ସେ ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାନତତ୍ତ୍ଵ ଜାଣ		ଅଧିକ ମିଥ୍ୟା ପରିମାଣ	5 4
ନୟନେ ଦେଖୁ ଶୁଣି କଣ୍ଠେ		ଯେ ଅବା କରି ଅନୁମାନେ	5 5
ବିକଳ ସଙ୍କଳ୍ପ କାରଣ		ବିଚାରେ ନୋହେ ଏ ପ୍ରମାଣ	5 6
କର୍ମର ଫଳ ଏ ଜଗତ		କର୍ମ ସରିଲେ ହୋଏ ହତ	5 7
ଛାବରୁ ବ୍ରହ୍ମଲୋକ ଯାଏଁ		କର୍ମ ସରିଲେ ହୋଇ ଶୟେ	5 8
ଏଣୁ ଅନିତ୍ୟ ପରିମାଣି		ବିରକ୍ତ ଭାବେ ରହେ ପ୍ରାଣୀ	5 9
ପୂର୍ବେ ମୁଁ କହିଥିଲି ତୋତେ		ଭକତିଯୋଗ ହିଁ ଯେମତେ	6 0
ଯେ ଭକ୍ତି ମୁକ୍ତିର କାରଣ		ଏବେ କହିବା ବୀର ଶୁଣ	6 1
ମୋହର କଥାମୃତବାଣୀ		ଯେ ଶ୍ରଦ୍ଧାଚିତ୍ତେ ନିତ୍ୟେ ଶୁଣି	6 2
ବଦନେ କରଇ କୀର୍ତ୍ତନ		ସୁସ୍ଵରଗୀତେ ଅନୁକ୍ଷଣ	6 3
ମୋ'ର ପୂଜାରେ ଏକମତି		ଆଦରେ କରେ ନାନାସ୍ତୁତି	6 4
ମୋ'ର ବ୍ୟାପାରେ ତତପର		ସାକ୍ଷାତ୍ କରେ ନମସ୍କାର	6 5
ଉଦ୍ଧବ ଯେ ମୋର ଭକତ		ଅଧିକେ ପୂଜାକର୍ମ ରତ	6 6
ମୋତେ ଦେଖିବ ସର୍ବଭୂତେ		ନିରତେ ଥିବ ପ୍ରାଣୀହିତେ	6 7
ମୋ'ର କାରଣେ କର୍ମ ଯେତେ		ଆଦରେ କରୁଥିବ ନିତ୍ୟେ	6 8
ମୋ'ର ମହିମା ଯେତେ ଗୁଣ		କୀର୍ତ୍ତନ କରୁଥିବ ପୁଣ	6 9
ଅଧିକ କର୍ମ କରି ଯେତେ		ଅନ୍ତରେ ସମର୍ପିବ ମୋତେ	7 0
ଆଶା ନ କରି କର୍ମଫଳେ		ଶରଣ ମୋ' ପାଦକମଳେ	7 1
କର୍ମେ ମିଳିବ ଯେତେ ଭୋଗ		ମୋ' ପ୍ରୀତିଅର୍ଥେ ପରିତ୍ୟାଗ	7 2
ମୋହର ଅର୍ଥେ କରି ପୁଣ୍ୟ		ଯେ ବ୍ରତ ଯଜ୍ଞ ତପ ବାନ	7 3

ଅର୍ପଣ କରି ସର୍ବ ମୋତେ	ବ୍ରହ୍ମଆନନ୍ଦମୟ ଚିତ୍ତେ	74
ଦେହ ଜୀବନ ଦେଇ ମୋତେ	ବନ୍ଧିବ ମୋ'ର ପାଦଗତେ	7 5
ଏ ସର୍ବ ଭକତି ଉପାୟେ	ଯେ ଅବା ସାଧେ ନିଜ ଦେହେ	76
ତା'ର ଭକତି ମୋ'ର ପାଦେ	ନିଶ୍ଚଳ ହୁଏ ଅପ୍ରମାଦେ	77
ତା'ର ସାଧନା ସିଦ୍ଧି ଯେତେ	ମୋ' ତହୁଁ ନାହିଁ ନା ଜଗତେ	7 8
ଯେ ପ୍ରାଣୀ ମୋହର ଚରଣେ	ଦକ୍ଷେ ନିମିଷେ ଅବା କ୍ଷଣେ	7 9
ମନ ନିଶ୍ଚଳ କରେ ଯେବେ	ଜ୍ଞାନ ବୈରାଗ୍ୟ ଲଭେ ତେବେ	8 0
ମୋ' ପାଦଭକ୍ତି ବୋଲି ଧର୍ମ	ଦେଖାଏ ଆତ୍ମତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନ	8 1
ହୃଦୟେ ଭକତି ଉଦୟେ	ବୈରାଗ୍ୟ ଜନ୍ମାଏ ବିଷୟେ	82
ଅଶିମା ଆଦି ଅଶ୍ଵନିଧୁ	ନିକଟେ ଥାନ୍ତି ନିରବଧୁ	83
ଏମନ୍ତ କୃଷ୍ଣବାକ୍ୟ ଶୁଣି	ଉଦ୍ଧବ ଯୋଡ଼ି ବେନିପାଣି	8 4
ବୋଲଇ କୃଷ୍ଣମୁଖ ଚାହିଁ	ଭୋନାଥ ଶୁଣ ଭାବଗ୍ରାହୀ	8 5
	ଉଦ୍ଧବ ଉଦ୍ଧବ	
ତୋହର ଅଭୟ ଚରଣେ	ମୁହିଁ ପୁଛଇ ଦାସପଣେ	86
ଯମ ନିୟମ ଶମ ଦମ	କେତେ ପ୍ରକାରେ ଯଥାକ୍ରମ	8 7
ତିତିକ୍ଷା ଧୃତି ତପ ଦାନ	କହ ହେ ପ୍ରଭୁ ଭଗବାନ	8 8
ଶତ୍ରୁର୍ଯ୍ୟ ରତ ସତ୍ୟ ତ୍ୟାଗ	ଧନ ଦକ୍ଷିଣା ଯଜ୍ଞ ଭାଗ	8 9
ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ବଳ	କି ଦୟା ଲାଭ ଆଦିମୂଳ	9 0
କି ପରାବିଦ୍ୟା ଲଜ୍ଜା ଶୀରୀ	କି ଦୁଃଖ ସୁଖ ନରହରି	9 1
କେ ମୁଖି କି ରୂପେ ପଞ୍ଚିତ	କେ ସାଧୁମାର୍ଗ କେ କ୍ରପଥ	9 2
କାହାକୁ ବୋଲି ସ୍ଵର୍ଗଲୋକ	କେ ଅବା ଅଟଇ ନରକ	9 3
ଧନାତ୍ୟ ଜାଣିବା କେମନ୍ତେ	କେ ଦୁଃଖୀ ଦରିଦ୍ର ଜଗତେ	9 4
କାହାକୁ ବୋଲି ବନ୍ଧୁଘର	କୃପଣ କେ ଅବା ଲକ୍ଷ୍ମର	9 5
ଏ ଆଦି ପଚାରଇ ଯେତେ	ଭୋ ନାଥ କହ ଦୟାଚିତ୍ତେ	9 6
ମୋ' ଚିତ୍ତେ ସଂଶୟ ପ୍ରମାଣୁ	ଏ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲି ତେଣୁ	9 7
ଯେ ଅବା ଘଟେ ଯେଉଁମତେ	ଭୋ ନାଥ କହ ଦୟାଚିତ୍ତେ	9 8
ପୁରୁଷସିଂହ ଚକ୍ରପାଣି	ଏମନ୍ତ ଭକ୍ତବାକ୍ୟ ଶୁଣି	9 9

ଚିତ୍ତେ ସକଳ ଅବଧାରି	କହନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଦଇତ୍ୟାରି	100
	ଭଗବାନ ଉଦ୍ଧବ	
ଶୁଣ ଉଦ୍ଧବ ଏକଚିତ୍ତେ	ଯେ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲୁ ମୋତେ	1 0 1
ବଚନ ମଧ୍ୟେ ସତ୍ୟବାଣୀ	ନିର୍ଲୋଭ ପରଧନେ ଜାଣି	1 0 2
ଲଜ୍ଜା ସକଳ ସଙ୍ଗ ତ୍ୟାଗ	ଧନ ସଂଚୟେ ବଇରାଗ୍ୟ	1 0 3
ମଉନ ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ ଗୁଣ	ଛଇର୍ଯ୍ୟ ଆଶ୍ଵିକ ଲକ୍ଷଣ	1 0 4
ଜୀବେ ଅହିଂସା ଭୟ କ୍ଷମା	ଯମ ଦ୍ଵାଦଶ ଏ ମହିମା	1 0 5
ଶତ୍ରୁତ ତପ ଜପ ହୋମ	ଆନନ୍ଦେ ମୋହର ଅର୍ଜନ	1 0 6
ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ସେବା ତୀର୍ଥଗତି	ଶ୍ରଦ୍ଧାଏ ପୂଜିବ ଅତିଥି	107
ସକଳ ଚେଷ୍ଟା ପରହିତେ	ସନ୍ତୋଷ ଅବଲମ୍ବ ଚିତ୍ତେ	108
ନିୟମ ଦ୍ଵାଦଶ ଏ ଜାଣ	ଏଣେ ଜୀବର ପରିତ୍ରାଣ	1 0 9
ଯମ ନିୟମ ବେନିପଥେ	ଯେବା ଆଚରେ ଶୁଦ୍ଧଚିତ୍ତେ	1 1 0
ଯମରେ ମୋକ୍ଷସଙ୍ଗ ହୋଇ	ନିୟମେ କାମନା ଲଭଇ	III
ମୋ' ଦେହେ ଥିବ ବୁଦ୍ଧି ଶମ	ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ସଂଯମନ ଦମ	1 1 2
ଜିହ୍ଵା-ଉପସ୍ଥ-ନୟ ଧୃତି	ତିତିକ୍ଷା ସର୍ବଦୁଃଖେ ଶାନ୍ତି	1 1 3
ପରକୁ ଦକ୍ଷତ୍ୟାଗ ଦାନ	ତପ ସର୍ବକାମ ବର୍ଜନ	1 1 4
ନିଜ ସ୍ଵଭାବ ଯେବେ ଜିଣି	ଶତ୍ରୁର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ତା'କୁ ଭଣି	1 1 5
ସମାନଦୃଷ୍ଟି ସର୍ବଭୂତେ	ଏ ସତ୍ୟପଦ ମୋର ମତେ	1 1 6
ପ୍ରିୟ ଆବର ସତ୍ୟ ଯେହି	କବି ବୋଲନ୍ତି ରତ ଏହି	1 1 7
ସକଳ କର୍ମଫଳ-ତ୍ୟାଗ	ଶତ୍ରୁତ ଲକ୍ଷଣ ସ୍ଵଭାବ	1 1 8
ସଂସାରେ ସନ୍ନ୍ୟାସ ଧାରଣ	ଉତ୍ତମ ତ୍ୟାଗ ଏ ଲକ୍ଷଣ	119
ଧନାତ୍ୟ ବୋଲି ଏ ଶୟଳେ	ଯେ ନିତ୍ୟେ ଇଷ୍ଟଧର୍ମ ପାଳେ	1 2 0
ମୁଁ ଯଜ୍ଞରୂପୀ ହୃଷୀକେଶ	ଦକ୍ଷିଣା ଜ୍ଞାନ ଉପଦେଶ	1 2 1
ସୁଦୃତେ ପବନ-ଧାରଣ	ପରମବଳ ଏ ଲକ୍ଷଣ	1 2 2
ଭଗ ମୋ ଅଇଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ଭାବ	ମୋର ଭକତି ବଡ଼ ଲାଭ	123
ପ୍ରାଣୀ-ବିଷୟେ ଭେଦକୁ ବି	ନ କରେ ସେ ବିଦ୍ୟା ପ୍ରସିଦ୍ଧି	1 2 4
ନିହିତ କର୍ମେ ଯେ ଡରଇ	ଉଦ୍ଧବ ଜାଣ ଲଜ୍ଜା ସେହି	1 2 5

ସକଳ ଭାବେ ଅନପେକ୍ଷ		ଏ ଶିରୀଳାଭଟି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ	126
ସମେ ଯେ ଦୁଃଖ ସୁଖ ମଣି		ସେ ମହାସୁଖୀ ନିତ୍ୟେ ଭଣି	127
ନିରତେ କାମଭୋଗେ ସୁଖୀ		ତାହାକୁ ବୋଲି ମହାଦୁଃଖୀ	128
ଯେ ଆତ୍ମା-ବନ୍ଧ-ମୋକ୍ଷ ଜାଣେ		ସେ ପ୍ରାଣୀ ପଞ୍ଚିତ ବଖାଣେ	129
ଦେହ କଳତ୍ର ବନ୍ଧୁ ଘର		ଏଣେ ଯେ କରେ ଅହଙ୍ଗାର	130
ତାହାକୁ ମୁଖି ବୋଲି ଜାଣି		ହସି କହନ୍ତି ଚକ୍ରପାଣି	131
ମୋତେ ଭଜଇ ଯେ ଯେମନ୍ତେ		ଉତ୍ତମ ପଥ ଏ ଜଗତେ	132
ଯେଣେ ଚଞ୍ଚଳ ହୋଏ ଚିତ୍ତ		ଉଦ୍ଧବ ଜାଣ ସେ କୁପଥ	133
ଯା'ର ଉଦୟ ଚମଗୁଣ		ସେ ପ୍ରାଣୀ ନରକ ଲକ୍ଷଣ	134
ପ୍ରାଣୀ ପରମବନ୍ଧୁ ମୁହିଁ		ଗୁରୁଙ୍କ ପ୍ରାୟ ହିତ ବହି	135
ଉଦ୍ଧବ ଏ ଉତ୍ତମ ଘର		ଅଟେ ମନୁଷ୍ୟ କଲେବର	136
ମୋ' ସର୍ବଗୁଣେ ଯା'ର ମନ		ତା'ର ସମୀପେ ସର୍ବଧନ	137
ମୋ ଭାବେ ଯା'ର ଚିତ୍ତ ନାହିଁ		ସଂସାରେ ଦରିଦ୍ରଟି ସେହି	138
ଅଜିତ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଯାହାର		ସଂସାରେ କୁପଣ ସେ ନର	139
ତ୍ରିଗୁଣ ସଙ୍ଗ ଯା'ର ନାହିଁ		ଉଦ୍ଧବ ଲକ୍ଷ୍ମଣଟି ସେହି	140
ଯେ ପ୍ରଶ୍ନ କଲୁ ବୀର ତୁହି		କହିଲି ରୁଝ ମନ ଦେଇ	141
ଅଧିକେ ବିଶେଷ ବର୍ଣ୍ଣନ		ପ୍ରସ୍ତାବେ ନାହିଁ ପ୍ରୟୋଜନ	142
ସକଳ ଭୂତେ ଗୁଣ ଦୋଷ		ଉଦ୍ଧବ ଦେଖିବାଟି ଦୋଷ	143
ଗୁଣ ଦୋଷ ହିଁ ନ ଦେଖଇ		ଉଦ୍ଧବ ଗୁଣ ସେ ବୋଲାଇ	144
ବୋଲଇ ଦାସ ଜଗନ୍ନାଥ		ଶ୍ରୀଏକାଦଶେ ଭାଗବତ	145
ଉଦ୍ଧବ ପୁଞ୍ଜିଲେ ଯେମନ୍ତ		ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କହିଲେ ତେମନ୍ତ	146
ସୁଜନେ ଶୁଣି ମନଞ୍ଜିରେ		ନ ରୁଡ଼ ସଂସାର-ସାଗରେ	147
ଏଣେ ସନ୍ତୋଷ କର ଚିତ୍ତ		ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଭୃତ୍ୟଙ୍କର ଭୃତ୍ୟ	148

ଇତି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତେ ମହାପୁରାଣେ ପାରମହଂସ୍ୟାଂ ସଂହିତାୟାଂ
ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧେ ବିଂଶୋଦ୍ୟାୟଃ ॥

ଏକବିଂଶ ଅଧ୍ୟାୟ

ଉଦ୍ଧବ କୃଷ୍ଣମୁଖ ଚାହିଁ		ବୋଲଇ ଶିରେ କରଦେଇ	1
		ଉଦ୍ଧବ ଉବାଚ	
ଭୋ ନାଥ ଦେବ ତୋର ବାଣୀ		ବିଧି-ନିଷେଧ ମାଗେ ଭଣି	2
ସର୍ବ ବିଷୟ ନାନା ଭେଦ		କହଇ ଗୁଣ-ଦୋଷ-ବାଦ	3
ସ୍ୱର୍ଗ ନରକ ବେନିମାର୍ଗ		ବିଧି-ନିଷେଧ କର୍ମଭୋଗ	4
କର୍ମ ସାଧିଲେ ବେନିମତେ		ଅନ୍ତେ ଗମନ୍ତି ବେନିପଥେ	5
ଏ ବେଦ ଜଗତ ଲକ୍ଷ୍ମଣ		ସଂସାର ଚକ୍ର ମୁଳାଧାର	6
ଏ ବେଦ ସର୍ବଭୂତ ଆଖି		ବାହ୍ୟ ଅନ୍ତରେ କର୍ମ ସାକ୍ଷୀ	7
ଏ ମାଗେ ଗୁଣଦୋଷ ସାର		ଏଣେ ନ ତୁଚ୍ଛ ସଂସାର	8
ନାଶଇ ଗୁଣ-ଦୋଷ-ଭେଦ		ଏ ବିନା କାହିଁ ମୋକ୍ଷପଦ	9
ତୋ' ମୁଖୁଁ ପୂର୍ବେ ମୁହିଁ ଶୁଣି		ଏ କଥା ମନେ ପରିମାଣି	10
ସଂଶୟ କଲି ଭ୍ରମଚିତ୍ତେ		ଭୋ ନାଥ କହ ମୋ' ଅଗ୍ରତେ	1 1
ଏମନ୍ତ ଉଦ୍ଧବ ବଚନ		ଶୁଣି କହନ୍ତି ଭଗବାନ	1 2
		ଭଗବାନ ଉବାଚ	
ଉଦ୍ଧବ ଏକମନେ ଶୁଣ		ଯେ ଯୋଗ ଲୋକ - ପରିତ୍ରାଣ	13
ଭକତି ଧର୍ମ ଜ୍ଞାନ ଘେନି		ଏମନ୍ତେ ଯୋଗମାର୍ଗ ତିନି	1 4
ଏ ତିନିପଥୁଁ ଅନ୍ୟମତେ		ଉପାୟ ନ ଦେଖୁ ଜଗତେ	1 5
ଏ କଥା ଶୁଣ ମନଦେଇ		ଉତ୍ତମ ଶିଷ୍ୟେ ଏହା କହି	1 6
ଏ ତିନିଯୋଗ ତୋ'ର ଆଗେ		ଶୁଣ କହିବି ବେଦମାଗେ	1 7
କର୍ମର ଫଳ ତ୍ୟାଗ କରି		ବିଷ୍ଣୁର ଭାବ ଚିତ୍ତେ ଧରି	1 8
ଦିନ ବଞ୍ଚଇ ଦୃଢ଼ଭାବେ		ସେ ଅଧିକାରୀ ଜ୍ଞାନଯୋଗେ	1 9
ତାହାକୁ ବୋଲି ଜ୍ଞାନଯୋଗୀ		ନିର୍ଲେପଜ୍ଞାନେ ସୁଖଭୋଗୀ	2 0
ଯାହାର କର୍ମଭୋଗ ଚିତ୍ତେ		ନିବର୍ତ୍ତ ନୋହେ କଦାଚିତେ	2 1
ତାହାର କର୍ମଯୋଗ ସାର		ବେଦ-ବିହିତ ଯେ ବେଭାର	2 2
ତାହାକୁ ବୋଲି କର୍ମଯୋଗୀ		ଯେ କର୍ମଯୋଗେ ସୁଖଭୋଗୀ	2 3

ବିଷୟରସ ଥାଇ ଚିତ୍ତେ		ବୈରାଗ୍ୟ ସମ୍ଭବେ କିଞ୍ଚିତେ	24
ମୋ' ନାମ ଶ୍ରବଣ-କୀର୍ତ୍ତନେ		ଶ୍ରଦ୍ଧା ଉପୁଜେ ଯା'ର ମନେ	25
ସେ ଭକ୍ତିଯୋଗେ ଅଧିକାରୀ		କେବେହେଁ ନୁହଁଇ ସଂସାରୀ	26
ମୁଁ ତାକୁ କରଇ ସଦସ୍		ତାହାର ସୁବୁଦ୍ଧି ଉଦୟ	27
ସକଳ ସିଦ୍ଧି ସେ ସାଧଇ		ତାହାର କର୍ମବନ୍ଧ ନାହିଁ	2 8
ଯାବତ ଜ୍ଞାନ ନୋହେ ଚିତ୍ତେ		କର୍ମ ସାଧିବ ଲୋକମତେ	2 9
ମୋ'ର ଅମୃତକଥା ପାନେ		ଶ୍ରଦ୍ଧା ନୁହଇ ଯେତେଦିନେ	3 0
ତାବତ ବେଦ ଅଧିକାରେ		କର୍ମ କରିବ ଏ ସଂସାରେ	3 1
ଏ ତିନିଯୋଗ ବୀର ତୋତେ		କହିଲି ସ୍ଵକର୍ମ ଉଚିତେ	3 2
ସୁଧର୍ମ ଭାବେ ଏ ଜଗତେ		ଯଜ୍ଞାଦି କର୍ମ କରେ ଯେତେ	3 3
ସେ କର୍ମଫଳ ଆଶା ତେଜେ		କେବଳ ମୋ' ଚରଣେ ଭଜେ	3 4
ଉଦ୍ଧବ ରହେ ସେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତେ		ନ ଗମେ ଦୁଃଖସୁଖ ପଥେ	35
ସ୍ଵର୍ଗ-ସମ୍ପଦେ ଇଚ୍ଛାନାହିଁ		ନରକେ ପଡ଼ିବ ସେ କାହିଁ	36
ମୋ' ଭାବେ ରହେ ସେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ		ବିକର୍ମେ ନ ଭ୍ରମେ ତା' ଚିତ୍ତ	3 7
ମୁହିଁ ବସଇ ତା'ର ଅଙ୍ଗେ		ସକଳ ସିଦ୍ଧି ଥା'ନ୍ତି ସଙ୍ଗେ	3 8
ଉଦ୍ଧବ ଚିତ୍ତେ ଅନୁମାନ		ଏ ମୋ' ବିଶୁଦ୍ଧ ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନ	39
ଜ୍ଞାନରୁ ଭକତି ଉଦୟ		ଏଣୁ ଏ ଧନ୍ୟ ନରଦେହ	4 0
ଏଣୁ ଏ ସ୍ଵର୍ଗବାସୀଜନେ		ନିତ୍ୟେ ଚିନ୍ତନ୍ତି ଦୁଃଖମନେ	4 1
ଭାରତଭୂମି ମଧ୍ୟେ ଯାଇ		ମନୁଷ୍ୟଦେହ ଆମ୍ଭେ ପାଇ	4 2
ଭକତିଯୋଗେ ଅନୁକ୍ଷଣେ		ଭଜିବୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଚରଣେ	4 3
ନରକବାସୀ ଏହିମତେ		ନିତ୍ୟେ ଚିନ୍ତନ୍ତି ହୃଦଗତେ	4 4
ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀର		ନରକ-ନିଷ୍ଠାରଣ-ଦ୍ଵାର	4 5
ଆମ୍ଭେ ପାଇବା ଅବା କାହିଁ		ପୂର୍ବ ଅର୍ଜିଲା ପୁଣ୍ୟ ନାହିଁ	4 6
ଏମନ୍ତେ ସ୍ଵର୍ଗେ ନକେ ଥାଇ		ନିତ୍ୟେ ଚିନ୍ତନ୍ତି ଚିତ୍ତେ ଧାସ୍ତି	4 7
କର୍ମ-ସାଧନା ନାହିଁ ତହିଁ		ଏଣୁ ବାଞ୍ଛନ୍ତି ନରଦେହୀ	4 8
ମନୁଷ୍ୟ ସାଧୁ ଭକ୍ତିଯୋଗ		ସ୍ଵର୍ଗ ନରକ ବେନିଭୋଗ	4 9
ଏ ବୋଲ ବୁଝି ବୁଧଜନେ		ଏ ବେନି ଦେଖନ୍ତି ସମାନେ	5 0

ସଂସାର ଇଶ୍ଵରର ମାୟା		ଚିତ୍ତେ ଚିନ୍ତନ୍ତି ନିତ୍ୟେ ଏହା	51
ସ୍ଵର୍ଗ-ନରକ ବେନିପଥେ		କେବେହେଁ ନ କଞ୍ଚନ୍ତି ଚିତ୍ତେ	5 2
ମନୁଷ୍ୟ ଦେହେ ମୃତ ନରେ		ଅଜ୍ଞାନେ ଭ୍ରମନ୍ତି ସଂସାରେ	5 3
ଯେ ଏ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଦେହ ବହି		ଆତ୍ମାର ଗତି ନ ଜାଣଇ	5 4
ବିଷୟ-ରସେ କରେ ଆଶ		ସେ ଦେହେ ପ୍ରୟୋଜନ କିସ	5 5
ଯେ ଦେହ ନରକ ନିପାତେ		ତାହା ନ ଇଚ୍ଛି କଦାଚିତେ	5 6
ଏଣୁ ଏ ନରଦେହ ପାଇ		ଯାବତ ମୃତ୍ୟୁ ନ ଘଟଇ	5 7
ତାବତ ଜ୍ଞାନ-ବଇରାଗ୍ୟ		ମୋର ଭକତି ଯୋଗମାର୍ଗେ	5 8
ବେଗେ ମରଣ ମୁଖୁଁ ତର		ମନୁଷ୍ୟଦେହ ନୋହେ ଚିର	5 9
ଏ ଦେହ ସର୍ବସିଦ୍ଧି ହେତୁ		ସଂସାର-ସିନ୍ଧୁ-ପାର ସେତୁ	6 0
ଏ ଦେହେବୃକ୍ଷେ ହଂସ ବସେ		ଅଜ୍ଞାନେ ଫଳଲୋଭ ଆଶେ	6 1
ବୃକ୍ଷ ଆବୋରି ଯମଦୂତେ		ଅମୋଘ ଖଡ୍ଗ ଧରି ହସ୍ତେ	62
ରାତ୍ର-ଦିବସ କାଟି ବଳେ		ବୃକ୍ଷକୁ ଉପାଡ଼ନ୍ତି ସମୂଳେ	63
ଏଣୁ ଏ ବୃକ୍ଷେ ହଂସପକ୍ଷୀ		ଯମକିଙ୍କର ଘାତ ଲକ୍ଷ୍ୟ	6 4
ଏ ଫଳଲୋଭ ଛାଡ଼ି ମନେ		ସୁଜ୍ଞାନେ ରହେ ନିଦ ଛାନେ	6 5
ରାତ୍ର ଦିବସ କାଳଦୂତେ		ଆୟୁଷ ହରନ୍ତି ନିରତେ	66
ଏ ବୋଲ ବୁଝି ବୁଧଜନେ		ଆକୁଳେ କମ୍ପନ୍ତି ଅନ୍ତରେ	6 7
ଏ ଦେହଧର୍ମ ଦୂରକରି		ଅଜ୍ଞାନ-ତେଷ୍ଟା ପରିହରି	6 8
ଶାନ୍ତି-ସମାଧି-ପୁଣ୍ୟଜାନେ		ଥା'ନ୍ତି ନିର୍ଗୁଣ ଆତ୍ମାଧାନେ	6 9
ସର୍ବଶରୀର ମଧ୍ୟେ ସାର		ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ନର-କଲେବର	7 0
ସୁଲଭ-ନାବ ରୂପେ ଖଟେ		ବନ୍ଧନ ଭବସିନ୍ଧୁ-ତଟେ	7 1
ଏ ନାବେ ଗୁରୁ କର୍ଣ୍ଣଧାର		ମୁହିଁ ଅନୁକୁଳ ସମୀର	7 2
ଏମନ୍ତ ନାବ ଥାଉଁ କୁଳେ		ଯେ ବା ନ ତରେ ଭବଜଳେ	7 3
ସେ ଜୀବ ହୀନ ମୃତମତି		ତାହାକୁ ବୋଲି ଆତ୍ମାଘାତୀ	7 4
ସଂସାର-କୁପେ ସେ ପତିତ		ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ-ଦେହେ ସେ ବଞ୍ଚିତ	7 5
ଏଣୁ ନିବୃତ୍ତ ଚିତ୍ତେ ଯୋଗୀ		ସର୍ବ-ଆରମ୍ଭ ପରିତ୍ୟାଗୀ	7 6
ଅଭ୍ୟାସ ବଳେ ଅନ୍ତର୍ଗତେ		ମନ ରୁକ୍ଷିବ ଦୃଢ଼ଚିତ୍ତେ	7 7

ଏ ମନ ସ୍ୱଭାବେ ଚଞ୍ଚଳ	କେବେହେଁ ନୁହଁଇ ନିଶ୍ଚଳ	78
ପବନ-ଗତି ଅନୁରୋଧେ	ସମେ ସାଧନ ଦୃଢ଼ବନ୍ଧେ	7 9
ପବନ-ଦ୍ୱାରେ ମନ ଥୋଇ	ଆସନ ଦୃଢ଼ବନ୍ଧେ ଦେଇ	8 0
ଅଭ୍ୟାସେ ବଶ ହୋଇ ତା'ର	ପ୍ରାଣ-ଇନ୍ଦ୍ରିୟ-ଅହଙ୍କାର	8 1
ଚଞ୍ଚଳ ମନ ଏଣେ ଧରି	ସାଧୁର ସତ୍ତ୍ୱଗୁଣେ ଭରି	8 2
ପରମ ଯୋଗ ଏ ସାଧନ	ଅଭ୍ୟାସେ ମନ ନିରୋଧନ	8 3
ଚଞ୍ଚଳ ତୁରଙ୍ଗମ ଯେହ୍ନେ	ଶ୍ରମେ ସୁସାଧ ଦିନେଦିନେ	8 4
ଅଳପ ଅଳପ ଅଭ୍ୟାସେ	ମନପବନ ଛାପି ବସେ	8 5
ନିଶ୍ଚିନ୍ତେ ରହେ ଦେହବହି	ସଂସାର ସାକ୍ଷୀପ୍ରାୟ ହୋଇ	8 6
ଦେଖଇ ନିଶ୍ଚଳ ମରଣ	ଭବସାଗର ସଞ୍ଚରଣ	8 7
ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଏ ଯେବେ ମନ	ଅସତ୍ୟ ଦେଖେ ତ୍ରିଭୁବନ	8 8
ଗୁରୁବଚନେ ଚିତ୍ତ ଛିର	ବୈରାଗ୍ୟ ବିଷୟେ ତାହାର	89
ନିରତେ ହୋଇ ଛିରମନା	କ୍ରମେ ସେ ଖଣ୍ଡେ ଦୁର୍ବାସନା	90
ସଙ୍କଳ୍ପ ତୁଟେ ନିରବଧ	ଯମାଦି ଯୋଗପଥ ସାଧୁ	9 1
ମନକୁ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନେ ଆଣି	ଭକତିଯୋଗେ ପରିମାଣି	9 2
ମୋ' ରୂପ କରି ଉପାସନା	କୀର୍ତ୍ତନ ଅର୍ଚ୍ଚନ ବନ୍ଦନା	93
ମନ ସଂଯମ କରି ହୃଦେ	ନିଶ୍ଚଳେ ଦେଇ ମୋ'ର ପାଦେ	9 4
ଆନନ୍ଦେ ଭ୍ରମଇଁ ଶୟଳେ	ଯେବେ ସେ ଦୁଷ୍ଟ ସଙ୍ଗମେଲେ	9 5
ନିହିତ-କର୍ମମାନ କରେ	ସେ ପାପ ମୋର ଧ୍ୟାନେ ହରେ	9 6
ଏ ବିନେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତେ	ପାପ ନ ଯାଏ କଦାଚିତେ	9 7
ଯେ ଯାହା ଅଧିକାର କର୍ମ	ଏ ବିନେ ଅନ୍ୟ ଯେ ଅଧର୍ମ	9 8
ମୋ' ନାମ ଶ୍ରବଣ-କୀର୍ତ୍ତନେ	ଶ୍ରଦ୍ଧା ଉପୁଜେ ଯା'ର ମନେ	9 9
ନିରତେ ସର୍ବକର୍ମ ତେଜେ	କେବଳ ଦୃଢ଼େ ମୋତେ ଭଜେ	1 0 0
ସଙ୍କଳ୍ପ ଭୋଗ ଦୁଃଖମୟେ	ଯେବେ ଛାଡ଼ନ୍ତେ ସୁଖ ନୋହେ	1 0 1
ଯେବା ମିଳିବ ଅକସ୍ମାତେ	ଆନନ୍ଦେ ସମର୍ପିବ ମୋତେ	1 0 2
ପୀରତି କରି ମୋ' ଚରଣେ	ଭାବେ ଭଜିବ ଅନୁକ୍ଷଣେ	1 0 3
ସୁଦୃଢ଼େ ଭକତ-ସମାଜେ	ମୁଁ ତାଙ୍କ ହୃଦୟ-ପଙ୍କଜେ	1 0 4

ବସଇ କାମ ଦୁରକରି	ନିର୍ମଳ-ଜ୍ୟୋତି ରୂପ ଧରି	105
ଯେବେ ସକଳଭୂତେ ଏକେ	ମୁଁ ବସିଥିଲା ପ୍ରାୟ ଦେଖେ	1 0 6
କାମ ନ ରହେ ତା'ର ଦେହେ	ସଂସାରୁ ତରେ ଏ ଉପାୟେ	1 0 7
ସଂଶୟ ଗୁଞ୍ଜି ତା'ର ହୃଦେ	ମୁହିଁ ଛେଦଇ ଅପ୍ରମାଦେ	1 0 8
ସକଳ କର୍ମ ତତକ୍ଷଣେ	ଦହଇ ମୋହର ସ୍ମରଣେ	1 0 9
ମୁହିଁ ଅଖିଳ-ଆତ୍ମା ଅଟେ	ମୋର ଦର୍ଶନେ ସର୍ବତୁଟେ	1 1 0
ଏ ଭାବ ରୁଚି ନିରବଧ	ଯଦ୍ଦେ ଭକତି ଯୋଗ ସାଧୁ	III
ଏଣୁ ଭକତି-ଯୋଗଯୁକ୍ତେ	ଯେ ଯୋଗୀ ଭଜେ ଦୃଢ଼ଚିତ୍ତେ	1 1 2
ସେ ମହାଶୟ ଏ ଜଗତେ	ଜ୍ଞାନ-ବୈରାଗ୍ୟ ଅନୁମତେ	1 1 3
ଏଣୁ ସଂସାରେ ଯୋଗୀଜନ	ନିର୍ବାଣପଦ ତପ ଦାନ	1 1 4
ଜ୍ଞାନ ବୈରାଗ୍ୟ ଦୁରକରି	ମୋର ଭକତି ଅନୁସରି	1 1 5
ସର୍ବ ସଂଶୟ ଦୁରକରି	ମାୟା ସଂସାରୁ ଯା'ନ୍ତି ତରି	116
ଏଣୁ ଭକତ ମୋର ଯେବେ	କଳ୍ପଇ ସ୍ୱର୍ଗ-ଅପବର୍ଗେ	117
ଆଉ ଅଧିକେ ବାଞ୍ଛା ଯେତେ	ତା' ପାଦେ ଖଟନ୍ତି ସମସ୍ତେ	1 1 8
ଏଣୁ ମୋ ଭାବ ଯେ ଜାଣଇ	ତା'ର କଳ୍ପନା ଆର କାହିଁ	1 1 9
ମୁହିଁ ସମ୍ପଦ ଦେଲେ ତା'ରେ	ତକ୍ଷଣେ ଦୁରେ ପରିହରେ	120
ସକଳଭାବେ ସେ ଉଦାର	ମୁଁ ନିରପେକ୍ଷ-ଜ୍ଞାନ ତା'ର	1 2 1
ଏଣୁ ନିଞ୍ଜାମ ଯାର ମତି	ସେ ଲଭେ ଏକାନ୍ତ ଭକତି	1 2 2
ମୋର ଭକତ ଯେଉଁ ନର	ଶୁଭ-ଅଶୁଭ ନାହିଁ ତାର	1 2 3
ତାହାର ନାହିଁ ଗୁଣ ଦୋଷ	ସେ ପ୍ରାଣୀ ମୋହର ବିଶ୍ୱାସ	1 2 4
ଏଣୁ ଭକତି-ଯୋଗ-ପଥେ	ଯେ ପ୍ରାଣୀ ଆଶ୍ରେ କରେ ମୋତେ	1 2 5
ସର୍ବ ସଙ୍କଳ୍ପ ତା'ରେ ମିଳେ	ଯେ ମୋତେ ଭଜଇ ନିଶ୍ଚଳେ	1 2 6
ଏଣୁ ମୁଁ ତୋହର ବଚନେ	ଜ୍ଞାନ-ବୈରାଗ୍ୟ ଅନୁମାନେ	1 2 7
କହିଲି ଭକତି ଲକ୍ଷଣ	ଏବେ ହୋ ସାବଧାନେ ଶୁଣ	1 2 8
ପାମର ହୀନ ଜଗନ୍ନାଥ	ଗୀତ ପ୍ରବନ୍ଧେ ଭାଗବତ	1 2 9
ଯାହା କହିଲି ଜନହିତେ	ସୁଜନେ ଶୁଣ ଏକ ଚିତ୍ତେ	1 3 0
ଉଦ୍ଧବ ମାଧବ ସନ୍ନ୍ୟାସ	ଶୁଣନ୍ତେ ନି ଲାଗେ ପ୍ରମାଦ	1 3 1

କଳି-କଳୁଷ ନ ଲାଗଇ । ସୁଜନେ ତର ଏହା ଗାଇ ॥ 132
 ଇତି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତେ ମହାପୁରାଣେ ପାରମହଂସ୍ୟାଂ ସଂହିତାୟାଂ
 ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧେ ଏକବିଂଶୋଦ୍ୟାୟାଃ ॥

ଦ୍ଵାବିଂଶ ଅଧ୍ୟାୟ

ଭଗବାନ ଉବାଚ

କୃଷ୍ଣବୋଲନ୍ତି ବୀର ଶୁଣ । ଏ ମୋର ଭକତି ଲକ୍ଷଣ ॥ 1
 ଜ୍ଞାନ ବୈରାଗ୍ୟ ଏଥୁଁ ଜାତ । ଏଶୁ ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପତ ॥ 2
 ଏ ମାର୍ଗ ତେଜି କ୍ଷୁଦ୍ରପଥେ । ଯେ ପ୍ରାଣୀ ଭଜନ୍ତି ଜଗତେ ॥ 3
 କାମେ ଚକ୍ଷୁକରିତ୍ତେ ରାଗ । ଏଶୁ ସେ କରେ ନାନାଭୋଗ ॥ 4
 ସେ ଗତାଗତ ପଥେ ଭ୍ରମେ । ଜନ୍ମ-ମରଣ ପଥଶ୍ରମେ ॥ 5
 ତାହାର ଦୁଃଖ ମାତ୍ର ସାର । କେବେହେଁ ନ ତୁଟେ ସଂସାର ॥ 6
 ଭକତି ଜ୍ଞାନ ଯେ ବିଷ୍ଣାରେ । ସେ ଗୁଣ-ଦୋଷ ନ ସୁମରେ ॥ 7
 ଏ ଦୋଷଗୁଣ କର୍ମଯୋଗେ । ବିଚାର କରି ବେଦମାର୍ଗେ ॥ 8
 ଯେ ବର୍ଣ୍ଣେ ଯେ ଧର୍ମ ବିଚାର । ଯେ ବିଧି ଯା'ର ଅଧିକାର ॥ 9
 ନିସ୍ଵତ-କର୍ମ ବିଲଂଘନେ । ବିଚାରି ଦୋଷ ବେଦଜ୍ଞାନେ ॥ 1 0
 ଦ୍ରବ୍ୟେ ନ ବସେ ଦୋଷଗୁଣ । ଶୁଦ୍ଧ-ଅଶୁଦ୍ଧ ବିଚାରଣ ॥ 11
 ଆଚାର ମୂଳେ ଧର୍ମ ଜାତ । ଧର୍ମେ ଧାରଣା ଏ ଜଗତ ॥ 1 2
 ଏଶୁ ଧାର୍ମିକ ପ୍ରାଣୀଙ୍କର । ନିଗମ ଦେଖାଏ ଆଚାର ॥ 1 3
 ଉଦ୍ଧବ ଭକ୍ତଯୋଗେ ମୋ'ର । ନାହିଁ ନିଗମେ ଅଧିକାର ॥ 1 4
 ପୃଥ୍ଵୀ ଅଗ୍ନି ବାୟୁ ଜଳ । ଆକାଶ ମିଶି ପଞ୍ଚ ଚୁଳ ॥ 1 5
 ଏ ପଞ୍ଚଭୂତ ଦେହେ ଯେତେ । ବ୍ରହ୍ମାଦି ସ୍ଵାବର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ॥ 1 6
 ସମାନ ଦ୍ରବ୍ୟେ ନାନାଭେଦ । ବ୍ରାହ୍ମଣେ ବିଚାରନ୍ତି ବେଦ ॥ 1 7
 ଏ ନାମ ରୂପ ଗୁଣଦୋଷ । ନିଗମ ବଚନେ ପ୍ରକାଶ ॥ 1 8
 ଏ ହେତୁ ଲୋକ ବ୍ୟବହାର । ବିବିଧ କଳ୍ପନା ବିଚାର ॥ 1 9
 ଯେ ଦେଶକାଳ ଗୁଣ ଦ୍ରବ୍ୟେ । ମୁହିଁ ବିଚାରଇ ପ୍ରଭାବେ ॥ 2 0

ଦ୍ରବ୍ୟ ବିଚାରେ ଏ ପ୍ରସିଦ୍ଧି । ଯେ ଅବା ଦୋଷଗୁଣ ବିଧି ॥ 21
 ଯେ ଦେଶେ କୃଷ୍ଣମୁଗ ସାର । ନ ଦେଖୁ କୃଷ୍ଣଭକ୍ତ ନର ॥ 22
 ସେ ଦେଶେ ପୁଣ୍ୟ ଲେଶ ନାହିଁ । ତହିଁ ନ ଥିବ ଦେହ ବହି ॥ 23
 ସେ ଦେଶ ଦେଶରେ ଅସାର । ନାହିଁ ସୁକର୍ମେ ଅଧିକାର ॥ 2 4
 ଯେ ଦେଶେ କୃଷ୍ଣମୁଗ ସାର । ବସନ୍ତି ସୁପରୁଷ ନର ॥ 25
 ଯେ ଦେଶ ଦେଶଙ୍କରେ ସାର । ତହିଁ ସୁକର୍ମେ ଅଧିକାର ॥ 2 6
 କଳିଙ୍ଗ ଅଙ୍ଗ ବଙ୍ଗ ଦେଶ । ସେ ନୋହେ ସଂସ୍କାର ବିଶେଷ ॥ 2 7
 ଉତ୍ତରଭୂମି ମ୍ଳେଚ୍ଛେ ଯହିଁ । ସେ ଦେଶ ପତିତ ବୋଲାଇ ॥ 2 8
 ଏଶୁ ଶୁଦ୍ଧାଶୁଦ୍ଧ ବିଚାରି । ବିଶୁଦ୍ଧ ଦେଶେ କର୍ମ କରି ॥ 2 9
 କହିଲି ଦେଶ ଶୁଦ୍ଧ ଶୁଣ । ଏବେ ତୁ କାଳଶୁଦ୍ଧ ଶୁଣ ॥ 3 0
 ବିଶୁଦ୍ଧ କାଳେ କର୍ମ କଲେ । ସେ କର୍ମଫଳ ଲଭେ ଭଲେ ॥ 3 1
 ଏଶୁ ଅଶୁଦ୍ଧ ଦେଶ କାଳେ । କର୍ମ କରନ୍ତି ଯେବା ବଲେ ॥ 3 2
 ତାହାଙ୍କ କର୍ମଫଳ ନାହିଁ । ଅଶୁଦ୍ଧ-ଦୋଷେ ନାଶ ଯାଇ ॥ 3 3
 ଏଶୁ ପଞ୍ଚିତ ଜ୍ଞାନଗୁଣେ । ବିଶୁଦ୍ଧ ଦେଶେ ଶୁଭକ୍ଷଣେ ॥ 34
 ବିଚାରି କର୍ମ ସେ କରନ୍ତି । ବିଶୁଦ୍ଧକାଳ ବିବର୍ଜନ୍ତି ॥ 35
 ଏଶୁ ସକଳ ଦ୍ରବ୍ୟଗତେ । ବିଚାରି ଶୁଦ୍ଧାଶୁଦ୍ଧ ମତେ ॥ 3 6
 ବିଶୁଦ୍ଧ ଦ୍ରବ୍ୟ ଘେନି କାଳେ । କର୍ମ ସାଧନ୍ତି ଏ ଶୟଳେ ॥ 3 7
 ଯେ ଦ୍ରବ୍ୟ ଯେଣେ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇ । ଶୁଣ ଉଦ୍ଧବ ମନଦେଇ ॥ 38
 କେତେ ହେଁ ଦ୍ରବ୍ୟ ଏ ଶୟଳେ । ପବିତ୍ର ହୋନ୍ତି ଶୁଦ୍ଧଜଳେ ॥ 3 9
 କେତେ ହେଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବଚନେ । ପବିତ୍ର ହୋନ୍ତି ବିଦ୍ୟମାନେ ॥ 4 0
 କେତେ ହେଁ ସଂସ୍କାର ବିଶେଷେ । ପବିତ୍ର ହୋନ୍ତି ଶୁଦ୍ଧଦେଶେ ॥ 4 1
 କେତେ ହେଁ ଅଶୁଦ୍ଧ ସଙ୍ଗତେ । ଅଶୁଦ୍ଧ ବୋଲାନ୍ତି ଜଗତେ ॥ 4 2
 ପତିତନିନ ଯାହା ଛୁଇଁ । ସେ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଶୁଦ୍ଧ ବୋଲାଇ ॥ 4 3
 କେତେ ହେଁ ଦ୍ରବ୍ୟ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନେ । ଅଶୁଦ୍ଧ ଅଶୁଦ୍ଧ-ବଚନେ ॥ 4 4
 କେତେ ହେଁ ଦ୍ରବ୍ୟ ବୃଷ୍ଟିକାଳେ । ଦୃଷ୍ଟିତ ହୋନ୍ତି ଏ ଶୟଳେ ॥ 4 5
 ସେ ପୁଣି ପବିତ୍ର ସମୟେ । ସ୍ଵଭାବ ଗୁଣେ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଏ ॥ 4 6
 ଅଶୁଦ୍ଧ ଶୁଦ୍ଧ ଏହି ରୂପେ । ବିଚାର କରି ବେଦକଳ୍ପେ ॥ 4 7

ଅଶୌଚକାଳେ ଦ୍ରବ୍ୟ ଯେତେ		ଅଶୁଦ୍ଧ ହୋଇ ଶାସ୍ତ୍ରମତେ	48
ଗ୍ରହଣ ରବିଚନ୍ଦ୍ର ଯେବେ		ସ୍ନାନେ ପବିତ୍ର ହୋଇ ତେବେ	49
ଧ୍ୟାନ୍ୟ କାମିନୀ ବୃକ୍ଷଫଳେ		ପବିତ୍ର ହୋଇ ଯଥାକାଳେ	50
ରବି କିରଣେ ଦ୍ରବ୍ୟ ତିନି		ପବିତ୍ର ଅଛି ଚର୍ମ ତୁମି	5 1
ଧାତୁ-ବିକାର ରସଦ୍ରବ୍ୟ		ଅନଳେ ପବିତ୍ର ଏ ସର୍ବ	5 2
ଜଳ ସିଞ୍ଚନେ ତୁମି ପଥ		ତକ୍ଷଣେ ତୁ ଅତି ପବିତ୍ର	5 3
ଗୋମସ୍ତଜଳ ସମାର୍ଜନେ		ପବିତ୍ର ଚତୁର ଅଙ୍ଗଣେ	5 4
ମନୁଷ୍ୟଦେହ ପଶି ଜଳେ		ପବିତ୍ର ହୋଇ ସ୍ନାନକାଳେ	5 5
ସଂସ୍କାର ତପ ଜପ ଦାନ		ଏ ସର୍ବ ପବିତ୍ର ବିଧାନ	5 6
ଏମନ୍ତେ ବିବିଧ ପ୍ରକାରେ		ପବିତ୍ର ବାହ୍ୟ କଳେବରେ	5 7
ମୋର ସ୍ମରଣ ଯେବେ କରେ		ସେ ଶୁଦ୍ଧ ଅନ୍ତର ବାହାରେ	5 8
ଯେ ନିତ୍ୟେ ମୋ' ନାମ ସୁମରି		ସେ ସର୍ବକର୍ମେ ଅଧିକାରୀ	5 9
ଗୁରୁ ବଚନେ ମନ୍ତ୍ରତନ୍ତ୍ର		ନ୍ୟାସେ ଶୋଧନ ସର୍ବଗାତ୍ର	6 0
ମୋହର ନାମ ଉଚ୍ଚାରିଲେ		ସକଳେ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇ ଉଲେ	61
ଏମନ୍ତ ଶୁଦ୍ଧତନୁ ଧରି		ବିଶୁଦ୍ଧ ଦ୍ରବ୍ୟେ କର୍ମ କରି	62
ପରମ ଧର୍ମ ତେବେ ସାଧେ		ମୋ'ର ବଚନ ଅପ୍ରମାଦେ	6 3
ଏଣୁ ବିଶୁଦ୍ଧକର୍ମ କଲେ		ପବିତ୍ର ହୋଇ କଳେବରେ	6 4
ଯଥାର୍ଥ ଫଳ ସେ ଲଭନ୍ତି		ଯେବା ଏମନ୍ତ ନ କରନ୍ତି	65
ସେ କର୍ମ ଅଧର୍ମ ସଂଯୁତ		ତାହାକୁ ବୋଲି ବିପରୀତ	6 6
ସେ ଫଳ ବିପରୀତେ ପାଇ		ଯେଣୁଟି ତହିଁ ଦୋଷ ଥାଇ	6 7
ବିଧି ନିଷେଧ ବିଚାରଣ		ଏଣୁ ସମାଦି ଦୋଷଗୁଣ	6 8
ଯାହାର ଦୋଷ ଗୁଣ ଯେତେ		ସହଜ ଆଚାର ସମେତେ	6 9
ଯେ ଯାହା କୁଳ ବ୍ୟବହାର		ନ ଘଟେ ଗୁଣ-ଦୋଷ ତା'ର	7 0
ଯେବେ ଅଶୁଦ୍ଧ-କର୍ମ-ଦୋଷେ		ଯାହାର ଚିତ୍ତେ ପାପ ମିଶେ	7 1
ସହଜେ ପାପକର୍ମ କରେ		ଯେ କର୍ମେ ପୁର୍ବପୁଣ୍ୟ ହରେ	7 2
ଦେହ ଅନ୍ତରେ ପାପଫଳେ		ଜନମ ପତିତ ଚାଣ୍ଡାଳେ	7 3
ନିହିତ-ବୃତ୍ତି ତା ଜୀବନ		ବଞ୍ଚଇ କରି ସୁରାପାନ	7 4

ସ୍ୱଭାବେ ପାପୀ ପ୍ରାଣୀଙ୍କର		ନିହିତ ନୋହେ ଦୁରାଚାର	75
ପଙ୍କେ ପଡ଼ିଲେ ଯେହ୍ନେ ପ୍ରାଣୀ		ପଙ୍କିଳ ବୋଲି ତାକୁ ଜାଣି	7 6
ଏଣୁ ସେ କର୍ମର ସକାଶେ		ବନ୍ଧନ ହୁଅଇ ବିଶେଷେ	7 7
ସେହି ସକାଶୁ ତାର ଗତି		ହସି କହନ୍ତି ଯଦୁପତି	7 8
ଏଣୁ ନିର୍ମଳ-କର୍ମଗୁଣ		ଅଶେଷ ଦୋଷ ନିବାରଣ	7 9
ଶୁଣ ଉଦ୍ଧବ କହୁଁ ତୋତେ		ବିଷୟ ଧାନ ଯା'ର ଚିତ୍ତେ	8 0
ବିଷୟ ଭୋଗେ ସେ ବନ୍ଧନ		ବଡ଼ଇ କାମ୍ୟକର୍ମେ ମନ	8 1
କାମ ଜନ୍ମିଲେ ତା'ର ଫଳ		ବଡ଼ଇ ବିରୋଧ କରଇ	8 2
କରୁଁ କ୍ଳୋଧ ହୋଏ ନାତ		ଏଣୁ ହୁଅଇ ଜ୍ଞାନ ହତ	8 3
ହୃଦରେ ତମଗୁଣ ବସେ		ତା'ର ଚେତନା ବଳେ ଧ୍ୟଂସେ	8 4
ଚେତନା ହତେ ହତଜ୍ଞାନ		ତେବେ ଶରୀର ହୋଏ ଶୂନ୍ୟ	8 5
ରୁଦ୍ଧି ବିହୀନେ ମୃତଜନ		ହୋଏ ସେ ମୁଚ୍ଛିତ ସମାନ	8 6
ବଞ୍ଚଇ ମୃତପିଣ୍ଡ ପ୍ରାୟେ		ଜୀବ ପରମଜ୍ଞାନ ନୋହେ	8 7
ବୃକ୍ଷର ପ୍ରାୟେ ସେ ଜୀର୍ଣ୍ଣ		ପାପବନ୍ଧନ ମଧ୍ୟେ ଥାଇ	88
ବିଷୟ ସଙ୍ଗେ ଏତେ ଗୁଣ		ଉଦ୍ଧବ ସାବଧାନେ ଶୁଣି	89
ଏଣୁ ଏ ନିଗମ-ବଚନେ		ଯେ ଫଳଶୁଚି କର୍ତ୍ତ୍ତ୍ୱେ ଶୁଣେ	90
କର୍ତ୍ତ୍ତ୍ୱେରୋଚନ ମାତ୍ର ସାର		କେବେହେଁ ନୋହେ ଭୁଁ ପାର	9 1
ନ ଲଭେ ପରିତ୍ରାଣ ଗତି		ବେଦବଚନେ ଫଳ ଚିନ୍ତି	92
ବେଦର ତତ୍ତ୍ୱ ଯେ ନ ଜାଣେ		ସେ ଫଳଶୁଚି ପରିମାଣେ	9 3
ରୋଗ ବିନାଶ ହେତୁ ଯେହ୍ନେ		ଐଷଧ ବୈଦ୍ୟର ବଚନେ	9 4
ଖଣ୍ଡ ଶାକର ହସ୍ତେ ଘେନି		ପୁତ୍ରକୁ ଯେସନେ ଜନନୀ	9 5
ବୋଲଇ ମଧୁର ବଚନ		ତୁ ବେଗେ କର ଏହା ପାନ	9 6
ଏ ଖଣ୍ଡ ଦେବି ତୋତେ ମୁହିଁ		ଭକ୍ଷଣ ନ କଲେ ନ ଦେଇ	9 7
ଏ ଫଳଶୁଚି ଏହିମତେ		ମୁଖକୁ ଭଣ୍ଡାଇ ଜଗତେ	9 8
ନାନା ପ୍ରକାରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇ		ପୁତ୍ରକୁ ମାତା ପ୍ରାୟ ହୋଇ	9 9
ଏଣୁ ସେ କଞ୍ଚଇ ଜଗତେ		ବେଦବଚନେ କର୍ମପଥେ	1 0 0
ଆକୁଳ-ହୃଦୟେ ନିରତେ		ଭ୍ରମଇଁ ଦାରା ଧନ ସୁତେ	1 0 1

ଏ ଧନ ସୁତ-ପରିବାର	ଅନର୍ଥ କାରଣ ବେଭାର	102
ଏଣୁ ସକଳ ପ୍ରାଣୀଚିତ୍ତ	ଆକୁଳ ହୃଦୟ ନିରତ	1 0 3
ଭ୍ରମଇଁ ମାୟାଜଡ଼-ଘୋରେ	ଆତ୍ମାର ଗତି ନ ସୁମରେ	1 0 4
ଆପଣା ଅର୍ଥଭୋଗ ଚିନ୍ତି	ନିଗମମାର୍ଗେ ସେ ଭ୍ରମନ୍ତି	1 0 5
ଏ ବେଦ ଅର୍ଥ ଯେବେ ଜାଣେ	ଚିତ୍ତେ ପଞ୍ଚିତ ପରିମାଣେ	1 0 6
ତେବେ କି ଭ୍ରମଇଁ ସଂସାରେ	ଜନ୍ମମରଣ ଦୁଃଖ ଘୋରେ	1 0 7
ଏଣୁ ଯେ ପ୍ରାଣୀ କୁପଞ୍ଚିତ	ନ ଜାଣେ ବେଦପଥତତ୍ତ୍ୱ	1 0 8
ପୁଷ୍ପକୁ ଫଳ ପ୍ରାୟ ମଣି	ଶୁଚିବଚନ ପରିମାଣି	1 0 9
ନିରତେ ଭ୍ରମେ ପୁଷ୍ପବାସେ	ଫଳ ଭକ୍ଷଣ ଲୋଭ ଆଣେ	1 1 0
ଏଣୁ ଅଜ୍ଞାନୀ ଅବିବେକ	ଭ୍ରମଇଁ ଇହ ପରଲୋକ	1 1 1
ଯାହାର ଇଚ୍ଛା ଫଳଶୁଚି	ସେ ପ୍ରାଣୀ ମୋତେ ନ ଜାଣନ୍ତି	1 1 2
ବସଇ ପ୍ରାଣୀ ହୃଦଗତେ	ଜୀବନ ରୂପେ ମୁଁ ସାକ୍ଷାତେ	1 1 3
ମୋତେ ନ ଚିନ୍ତି ଜଡ଼ମତି	ଅମୃତ ମଣେ ଫଳଶୁଚି	1 1 4
ଏଣୁ ଭ୍ରମଇଁ ମାୟାମୋହେ	କେବଳ ଆକୁଳ-ହୃଦୟେ	115
ଉଦ୍‌ବଗୁଣ ତତ୍ତ୍ୱ କହି	ମୋର ସମ୍ପତମାର୍ଗ ଏହି	116
ତତ୍ତ୍ୱ ନ ରୁଝି ବେଦପଥେ	ଫଳ ଭୁଞ୍ଜନ୍ତି କୁପଞ୍ଚିତେ	1 1 7
ହିଂସା ନ ଛାଡ଼େ ଯେବେ ହୃଦେ	ବେଦବଚନ ଅନୁବାଦେ	1 1 8
ଯଜ୍ଞେ ହିଂସନ୍ତି ପଶୁଗଣ	ଅନାସ୍ତା କରି ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ	119
ଦେବତା ପିତୃଯଜ୍ଞ କରି	ଆନନ୍ଦେ ଭ୍ରମେ ଜୀବ ମାରି	1 2 0
ନ ଭାବି ଇହ ପରଲୋକେ	ଦୃଷ୍ଟି ଶ୍ରବଣେ ମାତ୍ର ସୁଖେ	1 2 1
ଫଳ କାରଣେ ପଶୁମାରେ	ଯେସନେ ଦୁଃଖେ ଧନହାରେ	1 2 2
ଧନର ଲୋଭେ ନିଜ ଧନ	ଦୁଃଖରେ ହାରଇ ଯେସନ	1 2 3
ସଙ୍କଳ୍ପେ କରେ ଧନ ନାଶ	ଯେସନେ ବଣିଜାର ଆଶ	1 2 4
କିଣଇ ନିଜ ଧନ ଦେଇ	ଅଧିକ ଆଣେ ଲୋଭ ବହି	1 2 5
ରଜ ତାମସ ଗୁଣ ବହି	ଅଜ୍ଞାନେ ଚେତନା ହରାଇ	1 2 6
ବାସବ ଆଦି ଦେବଗଣେ	ଯଜ୍ଞେ ପୁଜଇ ଅନୁକ୍ଷଣେ	1 2 7
ଆତ୍ମାର ଗତି ନ ସୁମରେ	ସ୍ୱର୍ଗଭୋଗକୁ ଇଚ୍ଛାକରେ	1 2 8

ନାନାପ୍ରକାରେ ଲୋଭ ଚିତ୍ତେ	ପିତୃଦେବତା ପୁଜେ ନିତ୍ୟେ	129
ସ୍ୱର୍ଗେ ବସଇ ଦିନାକେତେ	ପୁଣି ସେ ସ୍ୱର୍ଗଭୋଗ ଅନ୍ତେ	1 3 0
ଜନ୍ମ ହୁଅଇ ମହାତଳେ	ଧନ-ସମ୍ପଦ-ମହାକୁଳେ	1 3 1
ଉତ୍ତମପୁର ସ୍ୱର୍ଗ ପ୍ରାୟେ	ପୁଣି ଭୁଞ୍ଜଇ ନରଦେହେ	1 3 2
ଏହି ପ୍ରକାରେ ଚିନ୍ତାକରି	ପଶୁଙ୍କୁ ହିଂସେ ଯଜ୍ଞ କରି	1 3 3
ପୁଷ୍ପର ଠାରେ ଫଳ ବୁଦ୍ଧି	ଏ ଘେନି ଭ୍ରମେ ନିରବଧି	1 3 4
କର୍ମ ଆକୁଳେ ଲୋଭ ଜଡ଼େ	ଏଣୁ ଭ୍ରମଇ ଚିତ୍ତ ବୃତ୍ତେ	1 3 5
ଚିତ୍ତ-ସଙ୍କଳ୍ପ-ଭୋଗଭରେ	ଶୁଭ୍ରାହୁଣ ନିନ୍ଦାକରେ	1 3 6
ମୋ'ର ଭକତି ଆର କାହିଁ	ମୋ' କଥା କଣ୍ଠେ ନ ଶୁଣଇ	1 3 7
ଶୁଚି ଯେ କହେ ତିନିଖଣ୍ଡ	ଜ୍ଞାନ ଦେବତା କର୍ମକାଣ୍ଡ	1 3 8
ସେ ବେହୁଁ କର୍ମ ଉତପତ୍ତି	ପରମବ୍ରହ୍ମ ତା'ର ଗତି	1 3 9
ବ୍ରହ୍ମ-ପରୋକ୍ଷେ ପରମୁଖେ	ସେ ବେଦ କହୁଥା'ନ୍ତି ସୁଖେ	1 4 0
ଜ୍ଞାନ ନ କହି ସେ ସାକ୍ଷାତେ	ଦେଖାଇ ଘରଦ୍ୱାର ପଥେ	1 4 1
ସେ ସର୍ବବେଦ ବ୍ରହ୍ମମୟେ	ସ୍ୱଭାବେ ସମୁଦ୍ର ପ୍ରାୟେ	142
ଦୁର୍ବୋଧ ଅତି ଗତି ତା'ର	ବେଦର ନାହିଁ ଅନ୍ତଃ ପର	143
ଦେଖ ମୁଁ ଅଛି ସର୍ବପୁରି	ଅନନ୍ତଶକ୍ତି ରୂପ ଧରି	1 4 4
ଜଗତ ମୋ' ତହୁଁ ପ୍ରକାଶେ	ଅନ୍ତେ ମୋହର ଦେହେ ମିଶେ	1 4 5
ଏଣୁ ଅନନ୍ତ ଦେବଗତି	ନାନାପ୍ରକାରେ ଫଳଶୁଚି	146
ତାହାର ଛୁଳ-ସୁଷ୍ଣ-ଗତି	କେ ବୁଝିପାରିବ ସୁମତି	1 4 7
ଷଡ଼ତକ୍ତ୍ୱ ଭେଦି ଉଦୟ	ଏଣୁ ବୋଲାଇ ବ୍ରହ୍ମମୟ	1 4 8
ମୃଣାଳସୂତ୍ର ପ୍ରାୟ ହୋଇ	ଶବଦ ରୂପେ ମୁଁ ଅଛଇ	1 4 9
ଯେସନେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱନାଭସୂତ୍ର	ହୃଦରୁ କରଇ ନିର୍ମିତ	1 5 0
ଆକାଶ ଶବ୍ଦରୂପ ଧରି	ସମାନ ରୂପେ ଅଛି ପୁରି	1 5 1
ବ୍ୟାପେ ପଞ୍ଚାଶବର୍ଣ୍ଣଭେଦେ	ନାନା ପ୍ରକାର ସ୍ୱରନାଦେ	1 5 2
ଗାୟତ୍ରୀ ପଢ଼ନ୍ତି ଅନୁଷ୍ଠପ	ଉଷ୍ଣକ ବୃହତୀ ତ୍ରିଷୁପ	153
ସତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରକାରେ ଛନ୍ଦଭାଷେ	କହେ ବିବିଧ ଉପଦେଶେ	1 5 4
କି ଅବା କହେ ବ୍ରହ୍ମମୁଖେ	କି ଅବା କଳ୍ପନା-ବିପାକେ	1 5 5

ଏମନ୍ତେ ବିବିଧ କଳ୍ପନା		ଏ ବେଦ ବ୍ରହ୍ମର ରଚନା	156
କେ ଅଛି ବେଦ ବୁଝିବାରେ		ଶରୀର ବହି ଏ ସଂସାରେ	1 5 7
ମୁହିଁ ସେ ବେଦ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାତା		ମୋ' ତହୁଁ କେହି ସାମରଥା	1 5 8
ନାନା ପ୍ରକାରେ ନାନା ଭେଦେ		ମୁହିଁ ଅଛଇ ବେଦ ମଧ୍ୟେ	1 5 9
ଯେ ମୋତେ ନ ଭଜେ ଜଗତେ		ମାୟା ଦେଖାଉଥାଇ ନିତ୍ୟେ	1 6 0
ଏଣୁ ନ ବୁଝେ ବେଦଗତି		ଅଜ୍ଞାନ ମୋହେ ଜଡ଼ମତି	1 6 1
ବିଧି-ନିଷେଧ ଚର୍ଚ୍ଚାବଳେ		ନାନା ବିକଳ୍ପ ଏ ଶୟଳେ	1 6 2
କହିଲେ ଯଶୋଦାର ସୁତ		ନାନା ପ୍ରକାରେ ବେଦତତ୍ତ୍ୱ	1 6 3
ସେ ହରି ଅଭୟ ଚରଣେ		ପାମର ଜଗନ୍ନାଥ ଭଣେ	1 6 4

ଇତି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତେ ମହାପୁରାଣେ ପାରମହଂସ୍ୟାଂ ସଂହିତାୟାଂ
ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧେ ଦ୍ୱାବିଂଶୋଦ୍ୟାୟଃ ||

ତ୍ରୟୋବିଂଶ ଅଧ୍ୟାୟ

ଉଦ୍ଧବ ଉବାଚ

ଉଦ୍ଧବ ଶିରେ ଦେଇ କର		ବୋଲଇ ଶୁଣ ଦାମୋଦର	1
ବେଦ-ବିଚାର-ତତ୍ତ୍ୱ ଜାଣି		ଯେବେ ସଂସାରୁ ତରେ ପ୍ରାଣୀ	2
ସେ ତତ୍ତ୍ୱ ଏକ ଅବା କେତେ		କହ କେଶବ ମୋ' ଅଗ୍ରତେ	3
ତ୍ରି ନବ ଏକାଦଶ ପଞ୍ଚ		ଶୁଣିଛି ତୁମ୍ଭେ କହିଅଛ	4
ନାନା ପ୍ରକାରେ ମୁନିଗଣେ		କହନ୍ତି ତତ୍ତ୍ୱ-ବିଚାରଣେ	5
କେ ଷଟ ସସ୍ତ୍ର ଚାରି ଭଣେ		କେ ଏକାଦଶ ପରମାଣେ	6
କେ ପଞ୍ଚବିଂଶ ଷଡ଼ବିଂଶ		କେହୁ କହନ୍ତି ସସ୍ତ୍ରଦଶ	7
କାହାର ମତେ ତ୍ରୟୋଦଶ		କେ ଅବା ନବ, କେ ଷୋଡ଼ଶ	8
ଏ ସର୍ବ ସତ୍ୟ ଅବା କେତେ		ପ୍ରସ୍ତାବେ ପୁଞ୍ଜିଲଇଁ ତୋତେ	9
ଏମନ୍ତେ ଉଦ୍ଧବ ବଚନ		ଯେ ତା'ର ଚିତ୍ତଗତ ଭ୍ରମ	1 0
ଶୁଣି କହନ୍ତି ଚକ୍ରପାଣି		ଶୁଣ ହୋ ମୁନିଗଣ-ବାଣୀ	1 1

ଭଗବାନ ଉବାଚ

ମୁନି କହନ୍ତି ସର୍ବସ୍ଥାନେ		ଯେ ଅବା ଯେତେ ଅନୁମାନେ	12
କେବେ ହେଁ ନୋହେ ଦୁର୍ଯ୍ୟତନ		ସେ ସତ୍ୟ ଏ ତିନିଭୁବନ	13
ସଂସାରେ ମୁନିଗଣ ଚିତ୍ତ		ମୋ'ର ମାୟାରେ ବିମୋହିତ	14
ନାନା ପ୍ରକାରେ ଚର୍ଚ୍ଚାବଳେ		ତତ୍ତ୍ୱ ବଖାଣନ୍ତି ଶୟଳେ	1 5
କୁତର୍କ ବିବାଦ ପ୍ରକାରେ		ତତ୍ତ୍ୱ ବିଚାରନ୍ତି ସଂସାରେ	1 6
ଏଣୁ ବଚନ ଏହାଙ୍କର		ବୁଝ ତୁ ଅନେକ ପ୍ରକାର	1 7
ମୁଁ ଯାହା କହିଅଛି ତୋତେ		ସଂସାରେ ତତ୍ତ୍ୱ ମାତ୍ର ଏତେ	1 8
ମୁନିଏ ବିବାଦେ ଏମନ୍ତେ		ତର୍କ କରନ୍ତି ଯେତେମତେ	1 9
ଶୁଣ ଉଦ୍ଧବ ସାଧୁ ଧୀର		ଏ ତତ୍ତ୍ୱମାନଙ୍କ ବିଚାର	2 0
ଅନେମାନେ ପ୍ରବେଶ ସେ ହୋଇ		କାର୍ଯ୍ୟ କାରଣ ରୂପେ ଥାଇ	2 1
ସେ ପରସ୍ପରେ ମିଶାମିଶି		ଘଟ ମୃତ୍ତିକା ପ୍ରାୟ ଦିଶି	2 2
ନାଶିଲେ ଏକରୂପ ସେହି		ବିକଳ୍ପେ ନାନାରୂପ ହୋଇ	2 3
ଯେ ପୂର୍ବାପର ତତ୍ତ୍ୱଙ୍କର		ଉଣା ଅଧିକେ ଯେ ବିଚାର	2 4
ପଞ୍ଚିତଗଣେ ବାଦ ଚିତ୍ତି		ଯେତେ ବା କହିଣ ଅଛନ୍ତି	2 5
ମୁନି ବଚନ ସୁଫଳନ		ତେଣୁ ସେ ନୁହଇ ଖଣ୍ଡନ	2 6
ସ୍ୱଭାବେ ମୋର ମାୟା ଘେନି		ଯୁକ୍ତି କରନ୍ତି ତୋତେ ମୁନି	27
ତାଙ୍କ ବଚନ ମହାତଳେ		ମୁହିଁ ଛାପଇ ସୁନିଶ୍ଚଳେ	28
ଏଣୁ ଯେ ତତ୍ତ୍ୱଙ୍କ ପୁରୁଷ		ଦିଅନ୍ତି ଜ୍ଞାନ ଉପଦେଶ	2 9
ଲକ୍ଷ୍ମର ପୁରୁଷଙ୍କ ଗାତ୍ରେ		ବିଛେଦ ନାହିଁ ତିଳମାତ୍ରେ	3 0
ବିକଳ୍ପ କଳ୍ପନା ଗୋଚରେ		ଜୀବ ପରମ ଭେଦ କରେ	31
ଯୁକ୍ତି କରନ୍ତି ଶୁଚିଭେଦେ		ପଞ୍ଚିତ ସ୍ୱଭାବ ବିବାଦେ	32
ତଥାପି ତାହାଙ୍କ ବଚନ		ମୁହିଁ ଯେ କରଇ ଛାପନ	3 3
ପ୍ରକୃତି ଭେଦ ତିନିଶୁଣ		ତତ୍ତ୍ୱରେ ନୁହଁନ୍ତି ଗଣନ	3 4
କାଳ ସ୍ୱଭାବ ଯେ ଲକ୍ଷ୍ମର		ତ୍ରିଶୁଣୁଁ ଅଟନ୍ତି ସେ ପର	3 5
ତାହାର ସର୍ବଶକ୍ତି ଭାବେ		ତା ତହୁଁ ତ୍ରିଶୁଣ ସମ୍ଭବେ	3 6
ତେଣୁ ଏ ସଂସାରେ ଭକତ		ଯେ ସୁତ୍ର ନାମ ମହତତ୍ତ୍ୱ	3 7
ପୁରୁଷ ପ୍ରକୃତି ମହତ		ଅହଙ୍କାର ନଭ ମରୁତ	3 8

ତେଜ ସହିତେ ଅପେ କ୍ଷିତି		ଏ ନବତତ୍ତ୍ୱରେ ଗଣତି	39
ଚକ୍ଷୁ ନାସିକା ଚମ କର୍ଣ୍ଣ		ଦିହ୍ନା ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ପଞ୍ଚଜ୍ଞାନ	40
ବଚନ ଗୁଦ ପାଦ ପାଣି		ଉପସ୍ଥ ପଞ୍ଚକର୍ମ ଘେନି	41
ଉଦୟକର୍ତ୍ତା ମନ ମିଶି		ଏ ରୂପେ ଏକାଦଶ ଭାଷି	4 2
ଶବ୍ଦ ସ୍ଵରଶ ରୂପ ରସ		ଗନ୍ଧ ଏ ପାଞ୍ଚ ପରକାଶ	4 3
ଜ୍ଞାନ ଇନ୍ଦ୍ରିୟର ଏ ଅର୍ଥ		ଏମତ୍ତେ ପଞ୍ଚବିଂଶ ତତ୍ତ୍ୱ	4 4
ଜୀବ ପରମ ଭେଦ କଲେ		ଷଡ୍‌ବିଂଶତି ହୋଏ ଭଲେ	4 5
କାର୍ଯ୍ୟକାରଣରୂପୀ ଯେହି		ପ୍ରକୃତି ବୋଲି ତା'କୁ କହି	46
ପୁରୁଷ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଅଲେ		କେବଳ ଦୃଷ୍ଟି ମାତ୍ର ଦେଇ	4 7
ସେ ଦୃଷ୍ଟିଯୋଗେ ହୋଇ ଜାତ		ମହତ ଆଦି ସର୍ବସତ୍ତ୍ୱ	4 8
ପ୍ରକୃତି ବଲେ ହୋଇ ରୁକ୍ଷ		ସୃଜନ୍ତି ଅଶେଷ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ	4 9
ଜୀବ-ପରମ ପଞ୍ଚଭୂତ		କେ ବୋଲେ ଏହା ସଞ୍ଚତତ୍ତ୍ୱ	50
ଜୀବ-ପରମ ଏକ ମାନି		କେହି ବା ଷଡ୍‌ତତ୍ତ୍ୱ ଗଣି	5 1
ତେଜ ଆବର ଜନ ଅନ୍ଧ		ଆତ୍ମାରୁ ଏ ଯେ ଉତପନ୍ନ	5 2
ଏ ତହିଁ ଆନ ସବୁ ଜାତ		ଏଣୁକେବେଲେ ଏହା ଗାରିତତ୍ତ୍ୱ	53
କର୍ମ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ପଞ୍ଚଭୂତେ		ଆବର ପଞ୍ଚତନମାତ୍ରେ	54
ମନ ପରମ ଆତ୍ମା ଘେନି		କେ ସଞ୍ଚଦଶ ତତ୍ତ୍ୱ ଭଣି	55
ମନ ଆତ୍ମାକୁ ଏକ ମାନି		କେହୁ ଷୋଡ଼ଶ ତତ୍ତ୍ୱ ଗଣି	5 6
କର୍ମ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ପଞ୍ଚଭୂତ		ଜୀବ ପରମ ମନସ୍ତତ୍ତ୍ୱ	5 7
ଏ ରୂପେ ତ୍ରୟୋଦଶ ତତ୍ତ୍ୱ		କେହି ବା ବୋଲନ୍ତି ଏମତ୍ତ	58
ଜୀବ ପରମ ମନ ତିନି		ଏକଇ ଆତ୍ମା କେହୁ ମାନି	5 9
ପଞ୍ଚଇନ୍ଦ୍ରିୟ ପଞ୍ଚଭୂତ		କେ ବୋଲେ ଏକାଦଶ ତତ୍ତ୍ୱ	6 0
ମନ ବୁଦ୍ଧି ଯେ ଅହଙ୍କାର		ପଞ୍ଚମହାଭୂତ ଆବର	6 1
ପୁରୁଷ ଘେନି କେହୁ ମୁନି		ନବତତ୍ତ୍ୱ ଯେ ପରିମାଣି	6 2
ଏମତ୍ତ ମୁନିଙ୍କ ବଚନେ		ଯେ ତତ୍ତ୍ୱ ଘଟେ ଅନୁମାନେ	6 3
ଶାସ୍ତ୍ର ବିଚାରନ୍ତି ସଂସାରେ		ଏମତ୍ତେ ଅନେକ ପ୍ରକାରେ	6 4
ନ୍ୟାୟ ବଚନ ଯୁକ୍ତି ମୂଳ		କର୍ତ୍ତୈ ଶୁଣନ୍ତେ କୁତୁହଳ	6 5

ପଞ୍ଚିତମାନଙ୍କ ବଚନ		କେବେହେଁ ନୋହେ ଦୁର୍ଦ୍ଦମେ	66
ଏମତ୍ତ ଗୁଣମୟବାଣୀ		ଉଦ୍‌ବ କୃଷ୍ଣମୁଖୁଁ ଶୁଣି	6 7
ପୁଣି ସଂଶୟ କରି ମନେ		ପୁଛଇ କୃଷ୍ଣ ସନ୍ନିଧାନେ	6 8
		ଉଦ୍‌ବ ଉଦ୍‌ବୀ	
ପ୍ରକୃତି ପୁରୁଷ ସ୍ୱଭାବେ		ଏକୁ ଆରେକ ଭିନ୍ନ ଯେବେ	6 9
ଆଶ୍ରେ କରନ୍ତି ଅନେଧ୍ୟାଅନେଧ୍ୟ		ନିତ୍ୟେ ବସନ୍ତି ଏକସ୍ଥାନେ	7 0
ପ୍ରକୃତି ପୁରୁଷର ଦେହେ		ବସଇ ଜୀବନର ପ୍ରାୟେ	7 1
ପ୍ରକୃତି ପୁରୁଷ ନ ଛାଡ଼େ		ଏଣୁ ନ ଆ'ନ୍ତି ଏକ ଜଡ଼େ	7 2
କେମତ୍ତେ ଦେହୁଁ ଆତ୍ମା ଭିନ୍ନ		ସମ୍ଭୁ ନାହିଁ ମୋର ମନ	7 3
ଏ ଚିତ୍ତ ସଂଶୟ ମୋହର		ଛେଦ ହେ କମଳାର ବର	7 4
ଗୋବିନ୍ଦ କମଳଲୋଚନ		ପରମପୁରୁଷ ଉତ୍ତମ	7 5
ତୋ'ର ମାୟାରେ ଜୀବ ଯେତେ		ମୋହେ ଯନ୍ତ୍ରିତ ଏ ଜଗତେ	7 6
ଯାହାକୁ ହେଉ ତୁ ସଦୟ		ଜ୍ଞାନ ତା ହୃଦରୁ ଉଦୟ	7 7
ତୁ ଆତ୍ମା ସର୍ବଜୀବଗତି		ତୁ ଗୁରୁ ଜ୍ଞାନଗମ୍ୟ ମତି	7 8
ତୁ ଜାଣୁ ତୋ'ର ମାୟାଗତି		ଅପରେ ତାହା ନ ଜାଣନ୍ତି	7 9
ଏମତ୍ତ ଶୁଣି ତା' ବଚନ		କହନ୍ତି ଦେବକୀନନ୍ଦନ	80
ପୁରୁଷ ପ୍ରକୃତି ତ୍ରିଗୁଣ		ସଂଯୋଗ ବିଯୋଗ କାରଣ	81
ପୁରୁଷ ବିନା ପ୍ରକୃତିର		ପ୍ରକାଶ ନୁହଇ ଗୋଚର	8 2
ରବି ବିହୀନେ ଚକ୍ଷୁ ଯେହେ		ତେମତ୍ତେ ପୁରୁଷ ବିହୀନେ	8 3
ରବି ଯେସନେ ସ୍ୱପ୍ରକାଶ		ଉଦ୍‌ବ ତେମତ୍ତେ ପୁରୁଷ	84
ପୁରୁଷ-ପ୍ରକୃତି ଏ ଭିନ୍ନ		ଏକ ବିହୀନେ ଅଧ ଆନ	8 5
ମୋର ବିମୁଖ ପ୍ରାଣୀଙ୍କର		ଏ କଥା ନୁହଇ ଗୋଚର	8 6
ସକଳ ଗୁଣ-ଭେଦ ଯେତେ		ବିଷ୍ଣାରି କହିଅଛି ତୋତେ	8 7
ତୁ ତାହା ଚିତ୍ତେ ଭଲେ ସ୍ମର		ଶୁଣି ଉଦ୍‌ବ ଯୋଡ଼ିକର	8 8
ବୋଲଇ ବିନୟ ବଚନ		ଭୋ ନାଥ କର ଅବଧାନ	8 9
ତୋ'ର ବିମୁଖ ଯେତେ ପ୍ରାଣୀ		ତାହାଙ୍କୁ ନିଜକର୍ମ ଆଣି	9 0
ନାନା ଯୋନିରେ ଜାତ କରେ		ତେଣୁ ଶରୀର ପ୍ରାଣୀ ଧରେ	9 1

ଭ୍ରମନ୍ତ ନିଜ କର୍ମପଥେ		ଦୁଃଖ-ଦୁରିତ ଭୋଗ ଅର୍ଥେ	92
ଶରୀର ଧରନ୍ତି କେମନ୍ତେ		ଛାଡ଼ନ୍ତି ନିଜ କର୍ମ ଅନ୍ତେ	9 3
ନାନା ବିପାକେ ଭୁଞ୍ଜେ କର୍ମ		ଗତ-ଆଗତ ପଥଶୁମ୍ପ	9 4
ଭୋ ନାଥ ଭକତବନ୍ଧନ		କରୁଣାସିନ୍ଧୁ ଆଦିମୁଳ	9 5
ନମୋ ଗୋବିନ୍ଦ ବାମୋଦର		କହ ସଂଶୟ ଯାଉ ମୋର	9 6
ଉଦ୍ଧବ ବାକ୍ୟେ ଜଗନ୍ନାଥ		ଜୀବର ଗତି ପରମାର୍ଥ	9 7
କହନ୍ତି ଉଦ୍ଧବକୁ ଚାହିଁ		ଶୁଣ ହୋ ଏକଚିତ୍ତେ ତୁହି	9 8
ମନଟି କର୍ମମୟ ହୋଇ		ନାନାପ୍ରକାରେ ସୃଜେ ମହୀ	9 9
ପ୍ରାଣୀ ଜୀବନ ଅନ୍ତଃକାଳେ		ମନ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ପଞ୍ଚମେଳେ	1 0 0
ପ୍ରାଣ ସଙ୍ଗତେ ଯାହା ଭାବେ		ସେ ଅନୁସାରେ ଜନ୍ମ ଲଭେ	1 0 1
ଏ ଆତ୍ମା ମନ ପଛେ ପଛେ		ସ୍ୱଭାବେ ବୁଲଇ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ	1 0 2
ଏଣୁ ସେ ମନ ଥାଏ ଯହିଁ		ଏ ଜୀବ ଆତ୍ମା ମିଳେ ତହିଁ	1 0 3
ଏ ଆତ୍ମା ଅହଙ୍କାରେ ବନ୍ଦୀ		ଅତୃଷ୍ଣବଶ ନିରବଧି	1 0 4
ଏଣୁ ଏ ନାନା ମନୋରଥେ		ବିଷୟ ଧ୍ୟାନ ଅବିରତେ	1 0 5
ବେଦବଚନେ କର୍ମ କରେ		ଶୋକ-ହରଷେ ସେ ବିହରେ	1 0 6
ଧ୍ୟାନେ ଚିନ୍ତଇ ସ୍ୱର୍ଗବାସ		ଦେବତୁଲ୍ୟପଦେ ଆଶ	107
ଭୂମିରେ ଚିନ୍ତେ ରାଜପଦ		ନାନାପ୍ରକାର ଭୋଗେ ସଧ	108
ଏମନ୍ତ ଚିନ୍ତଇ ନିରତେ		ମନ ଭ୍ରମାଇଁ ନାନପଥେ	1 0 9
ଏମନ୍ତେ ମନ ଯହିଁ ରହେ		ଜ୍ଞାନ ହରଇ ପୂର୍ବଦେହେ	1 1 0
ମନ-ବାସନା ଜୀବ ସଙ୍ଗେ		କର୍ମ ମିଳଇ ତା'ର ଆଗେ	III
ସେ ପରଦେହେ ଯେବେ ପଶେ		ଏକାନ୍ତେ ମନ ତହିଁ ମିଶେ	1 1 2
ଆତ୍ମା ସଙ୍ଗତେ ରହେ ଶ୍ଵିରେ		ପୂର୍ବଶରୀର ସେ ପାସୋରେ	1 1 3
ଲଭଇ ନୁଆଦେହେ ସଙ୍ଗ		ତେବେ ପାସୋରେ ପୂର୍ବଅଙ୍ଗ	1 1 4
ଜୀବ ସଙ୍ଗତେ ଚଳେ ପ୍ରାଣ		ଏମନ୍ତେ ଲଭଇ ମରଣ	1 1 5
ପୂର୍ବଶରୀର ପରିତ୍ୟାଗି		ନୁତନ ଦେହେ ଅନୁରାଗୀ	1 1 6
ସେ ଦେହେ ରହେ ଆତ୍ମାଭାବେ		ପ୍ରାଚୀନ ପ୍ରକୃତି ସ୍ୱଭାବେ	1 1 7
ଜୀବର ଜନ୍ମ ଏ ପ୍ରକାରେ		ଶରୀରୁ ଶରୀରେ ସଞ୍ଚରେ	1 1 8

ଏ ଜୀବ ସ୍ୱପ୍ନ ମନୋରଥେ		ଯେ ରୂପେ ଭ୍ରମୁଥାଇ ନିତ୍ୟେ	119
ନିଦ୍ରା ଅବସାନେ ସଚେତେ		ଯେ ରୂପେ ପାସୋରଇ ଚିତ୍ତେ	1 2 0
ସେହି ପ୍ରକାରେ ପୂର୍ବଦେହୀ		ପାସୋରେ ପରତନ୍ତୁ ପାଇ	1 2 1
ଏ ଆତ୍ମା ନିର୍ମଳ ସ୍ୱଭାବେ		ମନର ବଶ ହୋଏ ଯେବେ	1 2 2
ଉତ୍ତମ ମଧମ ଅଧମ		ଗତି ଲଭଇ କରି କର୍ମ	1 2 3
କୁପୁତ୍ର-ବଶେ ସାଧୁଜନେ		ଲଭନ୍ତି ମନ୍ଦଗତି ଯେହ୍ନେ	1 2 4
ଏ ଦେହ ଜନ୍ମ ମୃତ୍ୟୁ ଦୁଇ		କ୍ଷଣକୁ କ୍ଷଣ ନିତ୍ୟେ ପାଇ	1 2 5
କାଳର ଅତି ସୁକ୍ଷ୍ମଗତି		ଏଣୁ ନ ପାରେ କେହି ଚିନ୍ତି	1 2 6
ଜନ୍ମ-ମରଣ ବେନି ମତ		ବିଚାରେ ନୁହନ୍ତି ଏ ସତ୍ୟ	1 2 7
ଜନ୍ମାଦି ମରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ		ଜୀବର ଭ୍ରମ ବୋଲି ଏତେ	1 2 8
ଏ ବେନିମାର୍ଗ ଅନୁସରି		ଉଦ୍ଧବେ କହିଲେ ପୁରୀରୀ	1 2 9
ଯେସନେ ଦୀପର ଅନଳ		ବୃକ୍ଷର ଫଳ ସ୍ରୋତଜଳ	1 3 0
ବସ୍ତ୍ର ଅବସ୍ଥା ବିକାର		ଏ ରୂପେ ସର୍ବ ପ୍ରାଣୀଙ୍କର	1 3 1
ଅଗ୍ନିରେ ଦୀପ ବୁଦ୍ଧି କରି		ନଦୀରେ ଜଳକୁ ଆବୋରି	1 3 2
ବୋଲନ୍ତି କ୍ଷୟ-ବୃଦ୍ଧି ଦୁଇ		ଜଳର ଅଗ୍ନିର ହୁଅଇ	1 3 3
ସେ ରୂପେ ଆତ୍ମା ଦେହେ ମାନି		ଜନ୍ମ ମରଣ ଅଭିମାନୀ	134
ମର୍ତ୍ତ୍ୟେ ମନୁଷ୍ୟ ଦେହ ବହି		ଦେବତା ହୋଇଲେ ମରଇ	135
ଯେସନେ ଅଗ୍ନି ଦାରୁ ସଙ୍ଗ		ହୁଅଇ ସଂଯୋଗ ବିଯୋଗ	1 3 6
ଜନ୍ମମରଣ ତା'କୁ ମାନି		ଏ ରୂପେ କହନ୍ତି ଅଜ୍ଞାନୀ	1 3 7
ଗର୍ଭେ ପ୍ରବେଶ ଜନ୍ମ ବୁଦ୍ଧି		ବାଲୁତ ପଞ୍ଚମ ଅବଧି	138
କୁମାର ଅବସ୍ଥା ଶୋଡ଼ଣ		ଯୌବନ ଚାଳିଶ ବରଷ	1 3 9
ମଧ୍ୟମ ବସ୍ତ୍ର ଷାଠିଏ		ଜରା ମରଣ ନବ ହୋଏ	1 4 0
ଏ ମନୋରଥମୟ ଦେହ		ଯେ ଉଚ୍ଚନୀଚ ଗୁଣମୟ	1 4 1
ଅବସ୍ଥା ଭେଦେ ଜନ୍ମମୃତ୍ୟୁ		ବିବେକ ଜ୍ଞାନ ଜାଣି ହେତୁ	1 4 2
ଛାଡ଼ିଲେ ଦେହ ଆତ୍ମାଭାବ		ମଣଇ ଆତ୍ମାକୁ ବିଲଗ	1 4 3
ଦେହରୁ ଦେହ ହୋଇ ଜାତ		ହୁଅଇ ପିତାପୁତ୍ର ମତ	1 4 4
ଆତ୍ମାର ଜନ୍ମମୃତ୍ୟୁ ନାହିଁ		ଦେହରୁ ବିଲକ୍ଷଣ ସେହି	1 4 5

ଯେସନେ ବୀର୍ଣ୍ଣୁ ବୃକ୍ଷ ଜାତ		ସେ ବୀଜ ପୁଣି ବୃକ୍ଷେ ଛିଡ଼	146
ବିପାକେ ଜନ୍ମମୃତ୍ୟୁ ନାହିଁ		ବୀଜର ଜନ୍ମମୃତ୍ୟୁ କାହିଁ	1 4 7
ବୃକ୍ଷରୁ ବୀଜ ବିଲକ୍ଷଣ		ସେ ରୂପେ ଦେହୁଁ ଆତ୍ମା ଭିନ୍ନ	1 4 8
ମାୟା ଶରୀରେ ଅପଞ୍ଚିତ		ଆତ୍ମାକୁ କରଇ ସଂଯୁତ	1 4 9
ତତ୍ତ୍ୱ ବିଷୟେ ମୁତପଣେ		ସଂସାରେ ସତ୍ୟ ବୋଲି ମଣେ	1 5 0
ସତ୍ତ୍ୱଗୁଣରୁ ରକ୍ଷିଦେବ		ରଜରୁ ଅସୁର ମାନବ	1 5 1
ତମ୍ଭୁଁ ତୀର୍ଥୀକ ଭୂତ ଜାତ		କର୍ମ ଭ୍ରମଣ ଦିନିମତ	1 5 2
ଯେସନେ ନୃତ୍ୟ ଗୀତ ତାନ		ଦେଖୁ ଶିଶୁର ହୋଏ ମନ	1 5 3
ତାହାର ପ୍ରାୟ ନାଚେ ଗାଏ		ସେ ରୂପେ ଆତ୍ମା ଥାଇ ଦେହେ	1 5 4
ବୃକ୍ଷ ପର୍ବତ ଛାୟା ଯେହ୍ନେ		ନିଶ୍ଚଳ ଜଳ ଅକମ୍ପନେ	1 5 5
ଜଳ ଚଞ୍ଚଳେ ଯେହ୍ନେ ଚଳେ		ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇ ଓ ଶୟଳେ	1 5 6
ଭ୍ରମିଲେ ନେତ୍ର ପ୍ରାଣୀଙ୍କର		ଭ୍ରମଇଁ ଯେହ୍ନେ ଭ୍ରମଣ୍ଡଳ	1 5 7
ସ୍ୱପ୍ନେ ଅନର୍ଥ ଦେଖୁ ଯେତେ		ଜନ୍ମ ମରଣ ଏହିମତେ	1 5 8
କେବେହେଁ ନୁହଇ ଏ ସତ୍ୟ		ଏ ମୋର ମାୟା ବିକଳ୍ପିତ	1 5 9
ଏଣୁ ତୁ ଭ୍ରମ ପରିହର		ଚଞ୍ଚଳ ଚିତ୍ତ ଛିର କର	1 6 0
ଏଣୁ ଏ ଲୋକଧର୍ମ ଯେତେ		ମିଥ୍ୟା ବିଚାରି ଘେନ ଚିତ୍ତେ	161
ଯେ ଅବା ସ୍ତୁତି ଅପମାନ		ଏ ବେନି ଚିତ୍ତେ ତୁ ନ ଘେନ	162
କେ ଅବା କରେ ଅଧିକ୍ଷେପ		କେ ଅବା ଅପମାନ ଲେପ	1 6 3
କେ ଅବା କରେ ଅଭିମାନ		ଭର୍ଷନ ତର୍ଜନ ତାଡ଼ନ	1 6 4
କେ ଅବା କରେ ନିନ୍ଦା ସ୍ତୁତି		କେ ଉପହାସେ ବା ହସକ୍ତି	165
କେ ଅବା ବଳେ ଧନ ନାଶେ		କେମାରେକେବା ବାନ୍ଧେରୋଷେ	166
ଭୋଜନପାତ୍ରେ ଧୂଳି ଦ୍ୟକ୍ତି		କେ ବଳେ ତୋଳି କତାଡ଼କ୍ତି	1 6 7
ତଥାପି ଧୀର ମହାଶୟ		ନିଞ୍ଜାମ ଗଭୀର ହୃଦୟ	1 6 8
ଯେ ପ୍ରାଣୀ ନିନ୍ଦାସ୍ତୁତି ସହେ		ଅଦୃଷ୍ଟ ମାନି ଛିର ରହେ	1 6 9
ଲକ୍ଷ୍ମୀନିଷ୍ଠ ତତପରେ		ଆତ୍ମାକୁ ଆପଣେ ଉଦ୍ଧରେ	1 7 0
		ଉଦ୍ଧବ ଉଦ୍ଧାତ	
ଉଦ୍ଧବ କୃଷ୍ଣମୁଖୁଁ ଶୁଣି		ବୋଲଇ ଶୁଣ ଚକ୍ରପାଣି	1 7 1

ଏ ବଡ଼ ସଂଶୟ ମୋ' ଚିତ୍ତେ		ଏମନ୍ତେ କେ ଅଛି ଜଗତେ	172
କେ ପାରେ ଏତେ ଦୁଃଖ ସହି		ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ଦେହବହି	1 7 3
ଯାହାର ମର୍ମ ଅଭ୍ୟନ୍ତର		ଭେଦଇ କୁବଚନ ଶର	1 7 4
ସେ ଚିତ୍ତ ନିବାରିବ କାହିଁ		ଏମନ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ନ ଦେଖଇ	1 7 5
ଯେ ଅବା ସର୍ବଶାସ୍ତ୍ରମତେ		ଯୋଗ ଅଭ୍ୟାସି ଦୃଢ଼ଚିତ୍ତେ	1 7 6
ସେହି ଭ୍ରମଇ ଏ ଜଗତେ		ନିନ୍ଦା ସ୍ତବନ ବେନିପଥେ	1 7 7
ସ୍ତୁତି-ନିନ୍ଦନ ଯେ ପ୍ରକାର		ଯେ ଦୁଷ୍ଟ ବଚନ ପ୍ରହାର	1 7 8
ଯେବା ଅଛନ୍ତି ସାଧୁଜନେ		ତୋ ପାଦ ସୁଧାରସ ପାନେ	1 7 9
ଚିତ୍ତ ଆନନ୍ଦେ ଭୋଳ ମତି		ଏ କର୍ମ ସେ ଅବା ସହକ୍ତି	1 8 0
ଏ ବଡ଼ ଭ୍ରମ ମୋର ଚିତ୍ତେ		ଭୋ ନାଥ ସହିବି କେମନ୍ତେ	1 8 1
ଉଦ୍ଧବ କହେ କୃଷ୍ଣ ପାଶେ		ସୁଜନେ ମଜ୍ଜ ଏହି ରସେ	1 8 2
ବୋଲଇ ଦାସ ଜଗନ୍ନାଥ		ପ୍ରାକୃତବନ୍ଧେ ଭାଗବତ	1 8 3

ଇତି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତେ ମହାପୁରାଣେ ପାରମହଂସ୍ୟାଂ ସଂହିତାୟାଂ

ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧେ ତ୍ରୟୋବିଂଶୋଦ୍ୟାୟଃ ||

ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ

ଦୟାସାଗର ଚକ୍ରପାଣି		ଉଦ୍ଧବ ମୁଖୁଁ ପ୍ରଶ୍ନ ଶୁଣି	1
		ଭଗବାନ ଉଦ୍ଧାତ	
ବୋଲନ୍ତି ସତ୍ୟ ତୋ ବଚନ		ଏମନ୍ତ ଅଛି କେବା ଜନ	2
କେ ଚିତ୍ତ ଧରି ପାରେ ଛିରେ		ଦୁର୍ଜନ ବଚନ ପ୍ରହାରେ	3
ଯେ ପାରେ ଏତେ ଦୁଃଖ ସହି		ସେ ପ୍ରାଣୀ ତ୍ରିଭୁବନେ ନାହିଁ	4
ସମରେ ରିପୁବାଣ ଘାଏ		ଯେବେ ରୁଧିର ବହେ ଦେହେ	5
ସେ ଦୁଃଖ ମନେ ନ ଧରନ୍ତି		ଯେ କ୍ଷତ୍ରିବୃତ୍ତି ଆଚରନ୍ତି	6
ଦୁର୍ଜନ-କୁବଚନ-ବାଣ		ମର୍ମ ବିଦାରେ ତତକ୍ଷଣ	7
ଏବେ ତୁ ଶୁଣ ହୋ ବିଶ୍ୱାସେ		ଯେ ପୁରାତନ ଇତିହାସେ	8
ତୁ ଯେଣୁ ମୋହର ବିଶ୍ୱାସ		ତେଣୁ ମୁଁ କରିବି ପ୍ରକାଶ	9

ପୁର୍ବେ ହୋ ଅବସ୍ଥା ନଗରେ		ଥିଲା ଦୁର୍ଜନ ବିପ୍ରବରେ	10
ଦମ୍ଭ ଆଚରି କାମୀ ଲୋଭୀ		ନିରତେ କ୍ରୋଧେ ପରାଭବୀ	11
କୁସ୍ଥିତ ବୁଦ୍ଧି ତା'ର ମନ		ନାନା ପ୍ରକାରେ ସଞ୍ଚେ ଧନ	12
କୃଷି ବାଣିଜ୍ୟ କର୍ମକରେ		ବନ୍ଧକ ଧାର ଉପହାରେ	1 3
ଜ୍ଞାତି ଅତିଥି ବନ୍ଧୁ ଯେତେ		ତା'ଙ୍କୁ ନ ସେବେ କଦାଚିତ୍ତେ	1 4
ମଧୁର ବାକ୍ୟ ଶୁଣିଚିତ୍ତେ		ତିଳେ ନ ରହେ ପରହିତେ	1 5
କନ୍ଦଳ ଦୁଷ୍ଟ ବ୍ୟବହାର		ଦୁଃଖୀଳମତି ଦୁରାଚାର	1 6
ସୁତ ବନିତା ଦାସଦାସୀ		ଏହାଙ୍କୁ ନ ପୋଷେ ଆଶ୍ଵାସି	1 7
ଆପଣେ ନ ଭକ୍ଷଇ ଭଲେ		ପ୍ରାଣୀଙ୍କି ନ ଦିଏ ମାଗିଲେ	1 8
ଯକ୍ଷର ପ୍ରାୟେ ସଞ୍ଚେ ଧନ		ଧନେ ଆକୁଳ ନିତ୍ୟେ ମନ	1 9
ସେ ବିପ୍ର ବଞ୍ଚିତ ଜୀବନ		ଏମନ୍ତେ ଗଲା କେତେ ଦିନ	2 0
ଅନ୍ଧ ନ ପାଇ ଦାରାସୁତ		କ୍ରୋଧିତ ଇଷ୍ଟବନ୍ଧୁ ମିତ୍ର	2 1
ନ କରି ଯଜ୍ଞ-ଧର୍ମ କର୍ମ		ଧନ ରକ୍ଷଣେ ତା'ର ମନ	2 2
ଧର୍ମକୁ କରି ଅନାଦର		ନାଶିଲା ପୁର୍ବପୁଣ୍ୟ ତା'ର	2 3
ପୁତ୍ର କାମିନୀ ପରିବାର		ଯେ ଅବା ଦାସଦାସୀ ତା'ର	2 4
ସକଳେ ଭାଳି ଏକଚିତ୍ତେ		ଧନ ହରିଲେ ତା' ଗୁପତେ	2 5
ଅନଳେ ଗଲା କିଛି ପୋଡ଼ି		ବଣିଜନାବ ଜଳେ ବୁଡ଼ି	2 6
ଚରଣ୍ୟେ କିଛି ଧନ ଗଲା		ରାଜା ହିଁ କିଛି ବହି ନେଲା	27
ସଞ୍ଚିତ ଧନ ଯେତେ ଥିଲା		ଏମନ୍ତେ ନାନାମତେ ଗଲା	28
ନିର୍ଦ୍ଦନ ଦେଖୁ ଦାରାସୁତେ		ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବ ତା'ର ଯେତେ	2 9
ଦାସୀ ସେବକ ପରିଜନେ		ଛାଡ଼ି ଚଳିଲେ ଅନ୍ୟସ୍ଥାନେ	3 0
ଏମନ୍ତେ ବିପ୍ର ଦୁଃଖଚିତ୍ତେ		ରାତ୍ର ଦିବସ ଭାଳେ ନିତ୍ୟେ	31
ବିକଳ ଚିତ୍ତେ ଦୁଃଖେ କାନ୍ଦେ		ନିର୍ଦ୍ଦନ ବାନ୍ଧବ ବିଚ୍ଛେଦେ	3 2
ଏମନ୍ତେ ଚିନ୍ତା-ଶୋକଭରେ		ପଡ଼ିଲା ତୀବ୍ର-ତାପଜ୍ଵରେ	3 3
ଭାଳଇ ଅତି ଭୟଚିତ୍ତେ		ମୁଁ ଏବେ ବଞ୍ଚିବି କେମନ୍ତେ	3 4
ଏମନ୍ତେ ଭାଲୁ ଭାଲୁ ଦିନେ		ବୈରାଗ୍ୟ ଉପୁଜିଲା ମନେ	3 5
ବୋଲଇ ଆତ୍ମା ଅନୁସରି		ବିଫଳେ ଅଛି - ଦେହ ଧରି	3 6

ଧୂକ ଜୀବନ ଜନ୍ମ ମୋର		ନିନ୍ଦିତ ବିପ୍ର କଳେବର	37
ଆପଣା ଦୋଷେ ମୁଁ ବିନାଶ		ହେଲେ ସକଳ କଲି ନାଶ	3 8
ଆପଣା ହସ୍ତେ ମନସୁଖେ		ଅନଳ ଦେଲି ନିଜ ମୁଖେ	39
ମୋହର ନିଜ-କର୍ମ-ପାକେ		ବଞ୍ଚିତ ହେଲି ନରଲୋକେ	4 0
ପୁତ୍ର କଳତ୍ର ପରିବାର		ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବ ଯେତେ ମୋ'ର	4 1
ଏହାଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଦେଇ ଚିତ୍ତେ		ଧନ ସଞ୍ଚିଲି ମୁଁ ନିରତେ	4 2
ତେଜିଲି ଧର୍ମ-କର୍ମ-ଭୋଗ		ସକଳ ସୁଖେ ମୋ' ବିଯୋଗ	4 3
ଧନେ ମୁଁ ହୋଇଲି ନିରାଶ		ଉଭୟଲୋକ କଲି ନାଶ	4 4
ଦୁଃଖେ ସଞ୍ଚିତ ଯେତେ ଧନ		ସେ ନୋହେ ସୁଖେ ପ୍ରୟୋଜନ	4 5
ବଞ୍ଚିତ ହୋଇ ଇହଲୋକେ		ଅନ୍ତେ ମୁଁ ପଡ଼ିବି ନରକେ	46
କୁଷ୍ଠ ଯେସନେ ରୁପ ନାଶେ		ଲୋଭ ତେମନ୍ତ ଗୁଣ ଯଶେ	4 7
ଅର୍ଜନ ସାଧନ ସଞ୍ଚୟ		ଧନ ସେ ସର୍ବଦୁଃଖମୟ	4 8
ଚରଣ୍ୟ ହିଂସା ମିଥ୍ୟା ଦମ୍ଭ		ଭେଦ ବଇର ମଦ ଗର୍ବ	4 9
କ୍ରୋଧ କୁଟିଳ ଅବିଶ୍ଵାସ		ସର୍ଦ୍ଦା ବ୍ୟସନ ଯେ ବିଶେଷ	5 0
ଏ ପଞ୍ଚଦଶ ଦୋଷ ଧନେ		ଏଣୁ ପଞ୍ଚିତ ସାଧୁଜନେ	5 1
ଧନ-ସଞ୍ଚୟ ଦୂର କରି		ନିଷ୍ଠ-କର୍ମକୁ ଆବୋରି	5 2
ଧୀରେ ରହନ୍ତି ସମଚିତ୍ତେ		ଧନ୍ୟ ଜୀବନ ଏ ଜଗତେ	5 3
ଧନର ଦୋଷ ଆର ଯେତେ		କହିବା ଶୁଣି ଏକଚିତ୍ତେ	54
ତାତ ଜନନୀ ଭ୍ରାତା ସୁତ		ପ୍ରହୁଦ ବାନ୍ଧବ କଳତ୍ର	55
ଏହାଙ୍କୁ ଦେଖୁ ରିପୁ ପ୍ରାୟେ		ଧନ ସଞ୍ଚଇ ନିତ୍ୟେ ଧାୟେ	5 6
ଭେଦ ଉପୁଜେ ବନ୍ଧୁମେଲେ		ଧନ-ସଞ୍ଚୟନ ବ୍ୟାକୁଳେ	5 7
ବିଚ୍ଛେଦ କରେ ଦାରା ସୁତ		କଦର୍ଯ୍ୟ ବୋଲନ୍ତି ଜଗତ	58
ଧନ ଏ ସକଳ କାରଣ		କୃପଣେ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଲଂଘନ	5 9
ଅଳପ ଧନର କାରଣେ		ବଇର ବତେ ଅନୁକ୍ଷଣେ	6 0
ସ୍ଵଜନ ବନ୍ଧୁ କୁଳଭେଦେ		କନ୍ଦଳ ବାଦ ଅନୁବାଦେ	6 1
ମନୁଷ୍ୟ-ଦେହେ ଜନ୍ମ ହୋଇ		ବ୍ରାହ୍ମଣ ତନ୍ମୁ ମୁହିଁ ପାଇ	6 2
ସ୍ଵର୍ଗେ ବାଞ୍ଛନ୍ତି ସୁରଗଣେ		ମନୁଷ୍ୟ ଜନ୍ମ ଅନୁକ୍ଷଣେ	6 3

ମୁଁ ଏ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଜନ୍ମ ଲଭି	ନିଷ୍ଠ-କର୍ମେ ପରାଭବୀ	64
ଏ ଜନ୍ମ କଲି ଅନାଦର	ଧନ ସଞ୍ଚୟ ଧକ ମୋର	65
ମନୁଷ୍ୟ-ଦେହ ଭୂମିଭାଗେ	ସାଧକ ସ୍ଵର୍ଗ ଅପବର୍ଗେ	6 6
ସେ ଦେହ ଅନର୍ଥର ଘର	ଧନ ସାଧକ କେବା ନର	6 7
ଦେବତା-ରକ୍ଷି-ପିତୃଗଣେ	ସେବା ନ କଲି ମୁତପଣେ	6 8
ଯକ୍ଷର ପ୍ରାୟେ ସଞ୍ଚି ଧନ	ଲଂଘିଲି ବନ୍ଧୁ ଗୁରୁଜନ	6 9
ସ୍ଵଭାବେ ବସ୍ତ୍ର ସରିଲା	ଏ ଜନ୍ମ ବିଅର୍ଥ ହୋଇଲା	7 0
ଜାଣଇଁ ଅନିତ୍ୟ ଜଗତ	ଲକ୍ଷ୍ମୀମାୟାରେ ମୋହିତ	7 1
ଏ ଧନ ଅର୍ଥେ କୁପଣ୍ଡିତ	ବ୍ୟର୍ଥ-ବ୍ୟାକୁଳେ ଲୋଭଗ୍ରସ୍ତ	7 2
ଏଣୁ କି କାର୍ଯ୍ୟ ଧନଧାନେ	ଭାଳଇ ବ୍ୟର୍ଥ ପ୍ରୟୋଜନେ	7 3
ମରଣ ମୁଖେ ଏବେ ପଡ଼ି	ଭାଳଇ ନିଜପଥ ଦୁଡ଼ି	7 4
ଏବେ ଜାଣିଲି ମୋର ଭାଗ୍ୟ	ଗୋବିନ୍ଦ କଲେ ଅନୁରାଗ	7 5
ଏ ମୋର ପୂର୍ବ ପୁଣ୍ୟ ଯଶ	ତେଜିଲି ଧନ ଜନ ଆଶ	7 6
ଚଞ୍ଚଳମନ ହୃଦେ ରୁଣି	ଏବେ ସାଧୁ ବି ସର୍ବସିଦ୍ଧି	7 7
ହରି ଚରଣେ ଦେଇ ମତି	ଖଣ୍ଡିବି ଅଶେଷ ଦୁର୍ଗତି	7 8
ପୂର୍ବେ ଖଟୁଙ୍ଗ ନୃପବର	କରି ଦେବଙ୍କ ଉପକାର	7 9
ପୁଣି ସେ ଆସି ମହାତଳେ	ନିମିଷ ମାତ୍ର ପୁଣ୍ୟଫଳେ	8 0
ଭାବେ ଆରାଧ୍ୟ ଚକ୍ରଧର	ଭବସାଗରୁ ହେଲା ପାର	8 1
ଏବେ ମୁଁ ସର୍ବ ଆଶା ଛେଦି	ନାନା ପ୍ରକାରେ ତପ ସାଧୁ	8 2
ସଂସାରୁ ଚରିବି ଯେମନ୍ତେ	ଏମନ୍ତ ଭାଳି ଦୃଢ଼ଚିତ୍ତେ	8 3
ନିଶ୍ଚଳ ଶାନ୍ତ-ଦାନ୍ତ-ଚିତ୍ତେ	ତପସ୍ଵୀଜନଙ୍କର ମତେ	8 4
ପୃଥ୍ଵୀ କରି ପର୍ଯ୍ୟଟନ	ଗିରି ଦୁର୍ଗମ ଘୋରବନ	8 5
ଗୁପ୍ତେ ଅବଧୂତ ବେଶେ	ବୁଲଇ ପୁର-ଗ୍ରାମ-ଦେଶେ	8 6
ସ୍ଵଭାବେ ଦିଶେ କୁଘନେ	ବୃଦ୍ଧ ଭିକ୍ଷୁକ ସେ ବ୍ରାହ୍ମଣ	8 7
ଗ୍ରାମେ ବୁଲଇ ଭିକ୍ଷା ଆଶେ	ମଳିନ ଅବଧୂତ ବେଶେ	8 8
ଅତି ପ୍ରପଞ୍ଚ ଅତି କ୍ଷୀଣ	ଦିଶଇ ଜାତିବର୍ଣ୍ଣହୀନ	8 9
ଗୁପ୍ତ ଦେଖୁ ତା'ର ଚିହ୍ନ	ଲୋକେ କରନ୍ତି ଅପମାନ	9 0

ତାହାକୁ ଦୁଃଖଗଣେ ବେଡ଼ି	କେ ଧାଇଁ ପିଟେ ମୁଣ୍ଡେବାଡ଼ି	9 1
କେ ଦଣ୍ଡ-କମଣ୍ଡଳୁ ବଳେ	ଘେନି ପଳାନ୍ତି କୁତୁହଳେ	9 2
କେ ଯଜ୍ଞପୁତ୍ର କନ୍ଧୁ ଫେଡ଼େ	କେ ପୁଣ୍ଡେ ମାରନ୍ତି ଚାପୋଡ଼େ	9 3
କେ କଛା ଜୁରକରି ବଳେ	ଭୟେ ପଳାନ୍ତି ଏକମେଳେ	9 4
ପୁଣି ରହନ୍ତି ଦୁରେ ଯାଇ	ନାନା ଭୟନେ ଗାଳି ଦେଇ	9 5
କେ ହସି କରତାଳି ଦେଇ	ଗୁପ୍ତେ ତା'ର ପଛେ ରହି	9 6
ଭିକ୍ଷା ମାଗିଲେ ଅନ୍ଧପାଣି	ତା'କୁ ଦିଅନ୍ତି ଲୋକେ ଆଣି	9 7
ଯେବେ ଭୁଞ୍ଜଇ ଜଳତୀରେ	କେ ମୁତେ ଭିକ୍ଷାର ଉପରେ	9 8
କେ ମୁଖେ ଅଧୋବାୟୁ ଛାଡ଼େ	କେ ହସି କରେ କର ତାଡ଼େ	9 9
କେ ମାରି ଆନକୁ ଦେଖାଇ	ହସନ୍ତି ତା'ର ମୁଖ ଚାହିଁ	1 0 0
ତର୍ଜନ ଗର୍ଜନ କେ କରେ	କେ ରଞ୍ଜୁ ବାନ୍ଧନ୍ତି ପକ୍ଷରେ	1 0 1
କେ ଅବା ପୂର୍ବେ ତା'କୁ ଚିହ୍ନି	କହନ୍ତି ପାଞ୍ଚସାତ ଘେନି	1 0 2
ଏହାର ନାଶ ଗଲା ଧନ	କୋପେ ଛାଡ଼ିଲେ ବନ୍ଧୁଜନ	1 0 3
ଦେଖ କପଟେ କ୍ଷୀଣବେଶ	ଜଗତେ ବୋଲାଇ ସନ୍ଧ୍ୟାସ	104
ଦେଖ ବୁଲଇ ଅଧୋମୁଖେ	ଚକ୍ଷୁମଳିନ ସର୍ବଦେଶେ	1 0 5
ରାତ୍ରେ ପଶିବ ଘରେଘରେ	ଚୋରି କରିବ ଅଭ୍ୟନ୍ତରେ	1 0 6
ଏହାକୁ ମାରି କର ଦୁର	ଦଣ୍ଡେ ନ ଥାର ଆତ୍ମପୁର	1 0 7
ଦେଖ ମଉନ ମୁଖେ ଚାହେଁ	ଜଳେ ମାନକୁ ବକ ପ୍ରାୟେ	1 0 8
ଆଜ କରିବ ଜାଣ ଚୋରି	ଦୁର କରାଅ କ୍ଷାକୁ ମାରି	1 0 9
ଏମନ୍ତେ ଦୁଃଖଗଣେ ମିଳି	ହସନ୍ତି ଦେଇ କରତାଳି	1 1 0
ଭୟେ କରାଇ ତାକୁ ତ୍ରାସ	କରନ୍ତି ହାସ ପରିହାସ	1 1 1
ଏମନ୍ତେ ସର୍ବ ବାକ୍ୟ ଶୁଣେ	ପରମାନନ୍ଦ ମନେ ଗୁଣେ	1 1 2
କେବେହେଁ ନୋହେ ମନେ ଦୁଃଖୀ	ପୂର୍ବ ଅର୍ଜିତ କର୍ମ ଲକ୍ଷ୍ୟ	1 1 3
ଯେ ଅବା ଯେତେବେଳେ ହୋଏ	ଗୋରୁଙ୍କ ପ୍ରାୟେ ସର୍ବ ସହେ	1 1 4
ଅଦୃଷ୍ଟ ମାନି କହେ କଥା	କେ ଅଛି ଦୁଃଖସୁଖଦାତା	1 1 5
ଗ୍ରହ ଦେବତା କାଳଧର୍ମ	ଆତ୍ମା କି ଅବା କେହି ଜନ	1 1 6
ନୁହଁନ୍ତି ସୁଖଦୁଃଖଦାତା	ମନଟି ପରମକରତା	1 1 7

ଜନ୍ମମରଣ ବେନିପଥେ		ଯେ ମନ ଭ୍ରମାଏ ନିରତେ	118
ମନ ସେ ତ୍ରିଗୁଣ ସୂକ୍ଷ୍ମ		ତ୍ରିଗୁଣେ କର୍ମ ସଞ୍ଚରଇ	1 1 9
କର୍ମେ ତ୍ରିଲୋକ ଦେହପାଇ		ତୀର୍ଥୀକ ନର ଦେବ ହୋଇ	1 2 0
ଏଣୁ ମନର ଏ ସଂସାର		ସଂସାରୁ ବିଲଗ ଲକ୍ଷ୍ମର	1 2 1
ଲକ୍ଷ୍ମର ବସେ ସାକ୍ଷୀରୂପେ		କର୍ମ କରାଇ ନାନାରୂପେ	122
କର୍ମରେ ସଙ୍ଗ ନାହିଁ ତା'ର		ଜ୍ଞାନରେ ଚେଷ୍ଟା ଯେଣୁ ତା'ର	1 2 3
ମନ ତାହାର ସଙ୍ଗେ ମିଶେ		ଲିଙ୍ଗ-ଶରୀରେ ଜୀବ ବସେ	1 2 4
କର୍ମ କରଇ ଗୁଣବଳେ		ସଂସାରେ ବନ୍ଧନ ନିଶ୍ଚଳେ	1 2 5
ଏଣୁ ଏ ମନର ସଂଯମ		ପରମଜ୍ଞାନର କାରଣ	1 2 6
ଦାନ ସ୍ୱଧର୍ମ ଯେ ନିଷ୍ପମ		ସୁବ୍ରତ କର୍ମ କିବା ଯମ	1 2 7
ଏ ସର୍ବ ମନର ସଂଯମ		ମନ ସଂଯମ ପରଜ୍ଞାନ	1 2 8
ମନ ସଂଯମ ଅଟେ ଯା'ର		କି କାର୍ଯ୍ୟ ଦାନାଦିରେ ତା'ର	1 2 9
ମନ ଆତ୍ମତ୍ତ ଯା'ର ନୋହି		ଦାନାଦି କର୍ମେ କିବା ହୋଇ	1 3 0
ଏଣୁ ଯେ ମନ ବଶକରେ		ସର୍ବ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ସେ ସଂହରେ	1 3 1
ମନର ବଶ ଯେବା ହୋଇ		ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଅର୍ଥେ ସେ ଭ୍ରମଇଁ	1 3 2
ଯୋଗୀଏ ଯୋଗବଳ ଧରି		ବଳେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ବଶ କରି	1 3 3
ମନ ଅବଶେ ଯୋଗଭ୍ରଷ୍ଟ		ଏଣୁ ଏ ମନ ଅଟେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ	1 3 4
ଯେ ତାକୁ ବଶ କରିପାରେ		ସର୍ବ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଜୟ କରେ	1 3 5
ଦୁର୍ଦ୍ଦୟ ଶତ୍ରୁ ଅଟେ ମନ		ତା'କୁ ନ ଜିଣି ଯେବା ଜନ	1 3 6
ଉଦାସୀ ମିତ୍ର ଶତ୍ରୁ ଆନ		ବିଚାରେ ମୁତ ସେହୁ ଜନ	1 3 7
ମନ କଞ୍ଚିତ ଦେହପାଇ		ମୁହିଁ ମୋହର ଚିତ୍ତେ ଧାସି	138
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶତ୍ରୁ ମିତ୍ର ଚିତ୍ତି		ଅପାର ସଂସାରେ ଭ୍ରମନ୍ତି	1 3 9
ଯେ ପ୍ରାଣୀ ଆତ୍ମାକୁ ନ ଜାଣେ		ସେ ରିପୁମିତ୍ର ପରିମାଣେ	1 4 0
ମାୟା ସଂସାରେ ଜ୍ଞାନହାରି		ଜୀବକୁ ଜୀବ ହିଂସା କରି	1 4 1
ସ୍ୱଭାବେ ଜୀବ ନିର୍ବିକାର		ଦୋଷ ଅଦୋଷ ନାହିଁ ତା'ର	1 4 2
ଆପଣା ହସ୍ତେ ଜିହ୍ୱା ଛେଦି		କେ ତା'ର ଅଛି ପ୍ରତିବାଦୀ	1 4 3
ଦେବତା ବଶେ ସର୍ବଭୂତେ		ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଅଭେଦେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତେ	1 4 4

କୋପଇ ଏକ ଅଙ୍ଗେ ଥାଇ		ଆରକ ଅଙ୍ଗେ ପ୍ରହାରଇ	145
ଏ ଦୁଃଖ ସୁଖ ବିଚାରିଲେ		ଲୀଗଇ ନାହିଁ ଆତ୍ମାତୁଲେ	1 4 6
ଯେବେ ବୋଲିବା ଗ୍ରହବୋଧେ		ପ୍ରାଣୀ ବନ୍ଧନ ଗୁଣପାଣେ	1 4 7
ଏ ଅନୁମାନ ସତ୍ୟ ନୋହେ		ଗ୍ରହ କି ମାରେ ଗ୍ରହ ଦେହେ	1 4 8
ଏ ଦୁଃଖସୁଖ ହେତୁ କର୍ମ		ବିଚାରି କଲେ ତୁଟେ ଭ୍ରମ	1 4 9
ସ୍ୱଭାବେ ଦେହ ଜଡ଼ମୟ		ସଞ୍ଚିତ ମୃତ୍ତିକାର ପ୍ରାୟ	1 5 0
ଆତ୍ମା ପରମହଂସ ପକ୍ଷେ		ନିତ୍ୟ ବସଇ ନାନାବୃକ୍ଷେ	1 5 1
ଏ ଆତ୍ମା ବ୍ରହ୍ମ ସୂକ୍ଷ୍ମସାର		ନିର୍ମଳ ନିତ୍ୟ ନିରାକାର	1 5 2
ଏଣୁ ଏ ଦୁଃଖସୁଖ ପାଇ		ଏ ଅନୁମାନ ନ ଘଟେ	1 5 3
ଯେବେ ବୋଲିବା ନ୍ୟାୟେ ଅଛି		କାଳହିଁ ଦୁଃଖସୁଖ ଲେଖି	1 5 4
ଫଳଇ ଦେହେ ଯଥାକାଳେ		ବ୍ରହ୍ମ ତରୁଣ କିବା ବାଳେ	1 5 5
ତେବେ ଆତ୍ମାର କିବା ଦୋଷ		ସ୍ୱଭାବେ ଆତ୍ମା ବିଷ୍ଣୁଅଂଶ	1 5 6
ଏଣୁ ଦୁଃଖସୁଖ ବିଚାରେ		ନ ଘଟେ ନିଜ କିବା ପରେ	1 5 7
ଯେଣୁ ଏ ଅନିତ୍ୟ ସଂସାରେ		ପ୍ରାଣୀ ବନ୍ଧନ ଅହଙ୍କାରେ	1 5 8
ଏଣୁ ଏ ମାନ ଅପମାନ		ନ ଘେନେ ଆତ୍ମଜ୍ଞାନୀ ଜନ	1 5 9
ଶତ୍ରୁ ବାନ୍ଧବ ନିଜ ପର		ଏ ଦୁଃଖ ସୁଖ ଭ୍ରମ ମୋର	1 6 0
ବୁଲଇ ମାୟାଭ୍ରମ ଜଡ଼େ		ଏଣୁ ସଂସାର ପ୍ରାଣୀ ପଡ଼େ	1 6 1
ପୂର୍ବେ ଯେ ମହାରକ୍ଷିଣେ		ପରମ ଆତ୍ମନିଷ୍ଠାଜ୍ଞାନେ	162
ତରିଲେ ଏ ଘୋରସଂସାର		ମୁଁ ଏବେ କରି ସେ ବିଚାର	163
ଗୋବିନ୍ଦପାଦେ ସେବା କରି		ଘୋରସଂସାରୁ ଯିବି ତରି	1 6 4
ଏତେ ବିଚାରି ବିପ୍ରମନେ		ଚିତ୍ତ ନିରୋଧି ଯୋଗଧାନେ	1 6 5
ହରିଚରଣ କଳା ସାର		ତେଜିଲା ମାନ ଅହଙ୍କାର	166
ନିର୍ମଳ ଚିତ୍ତ ମୋ' ଚରଣେ		ବୁଲେ ଅବନୀ ପର୍ଯ୍ୟଟନେ	1 6 7
ମୋର ଚରଣାନ୍ତୁଜ ବିନେ		କିଛି ନ ଜାଣେ ରାତ୍ରବିନେ	1 6 8
ଫିଟିଲା ଅଶେଷ ବନ୍ଧନ		ମୋହର ପାଦେ ଦେଇ ମନ	1 6 9
ଉତ୍ତବ ଏହା ମନେ ଧର		ସର୍ବ ସଂଶୟ ପରିହର	1 7 0
ନିର୍ମଳ ଚିତ୍ତ ମୋର ପାଦେ		ସମର୍ପି ରହ ତୁ ଆନନ୍ଦେ	1 7 1

ଏ ଭିକ୍ଷୁଗୀତା ଇତିହାସେ		ତୋ ଆଗେ କହିଲି ବିଶ୍ୱାସେ	172
ଏ ଗୁଣମୟ ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନ		ଯେ କରେ ଶ୍ରବଣ ପଠନ	1 7 3
ଅଶେଷ ଦୋଷ ତା'ର ହରେ		ନ ପଡ଼େ ଭବପଙ୍କ-ଘୋରେ	1 7 4
ହରଇ କାମ-କ୍ରୋଧ-ଦୋଷ		ନ ଲାଗେ ଦୁଃଖ ଶୋକ ପ୍ରାସ	1 7 5
ଉଦ୍ଧବେ କହେ ନାରାୟଣ		ସୁଜନେ ସାବଧାନ ଶୁଣ	1 7 6
ପରମଭାଗବତବାଣୀ		ଶୁକ ଯା' ଶ୍ରୀମୁଖେ ବଖାଣି	1 7 7
କହଇ ଦାସ ଜଗନ୍ନାଥ		ଶ୍ରୀଏକାଦଶେ ଭାଗବତ	1 7 8

ଇତି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତେ ମହାପୁରାଣେ ପାରମହଂସ୍ୟାଂ ସଂହିତାୟାଂ
ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୋଦଧ୍ୟାୟଃ ॥

ପଞ୍ଚବିଂଶ ଅଧ୍ୟାୟ

ଭଗବାନ ଉବାଚ

ବୋଲନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ନାରାୟଣ		ଉଦ୍ଧବ ସାବଧାନେ ଶୁଣ	1
ତୁ ଅଟୁ ଭକତ ପ୍ରଧାନ		କହିବା ସାଂଖ୍ୟଯୋଗ ଜ୍ଞାନ	2
ଯେ ଜ୍ଞାନ ଜାଣି ବିଜ୍ଞାନ		ହୁଡ଼ନ୍ତି ବିକଳ ସମ୍ଭ୍ରମ	3
ଯେ ଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ କଞ୍ଚିତ		ପ୍ରଥମେ ସୃଷ୍ଟିର ଅଗ୍ରତ	4
ପରମବ୍ରହ୍ମ ମାତ୍ର ଥିଲେ		ସେ ଯେବେ ସୃଷ୍ଟି ଆରମ୍ଭିଲେ	5
ସେ କାଳେ ବିବେକ ପ୍ରଧାନ		ସୃଷ୍ଟିରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିଲେ ଜାଣ	6
ବିଜ୍ଞାନମୟ ବ୍ରହ୍ମଭାଗେ		ଲୋକେ ଜାଣନ୍ତି ଯୋଗମାର୍ଗେ	7
ଆଦି ଗଣନା ସତ୍ୟଯୁଗେ		ସେ ବ୍ରହ୍ମ ହୋଇ ବେନିଭାଗେ	8
ପ୍ରକୃତି ରୂପେ ଏକ ଅଂଶ		ଦ୍ୱିତୀୟେ ପୁରୁଷ ପ୍ରକାଶ	9
ଯେ ଭାଗ ପ୍ରକୃତି ରୂପିଣୀ		ସୃଷ୍ଟିପାଳନ-ସଂହାରିଣୀ	1 0
ସେ ଭାଗ ଜଡ଼ରୂପା ହୋଇ		ଲକ୍ଷ୍ମୀରବଶେ କ୍ଷୋଭ ପାଇ	11
ତେଣୁ ସେ ବ୍ରହ୍ମ ବେନିଖଣ୍ଡ		ସଂଯୋଗେ ଜନ୍ମିଲା ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ	1 2
ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ମଧ୍ୟେ ତିନିଗୁଣ		ଜନ୍ମିଲା ପ୍ରକୃତି କାରଣ	1 3
ତ୍ରିଗୁଣ ସତ୍ତ୍ୱ ରଜ ତମ		ଯେ କ୍ରିୟାଶକ୍ତି ଉପାଦାନ	1 4

ସେ ପୁଣି ତ୍ରିଗୁଣେ ଜଡ଼ିତ		ତହୁଁ ଉପୁଜିଲା ମହତ	15
ମହତେ ତ୍ରିଗୁଣ ବିକାର		ତହୁଁ ଜନ୍ମିଲା ଅହଙ୍କାର	16
ସେ ପୁଣି ହୋଏ ତିନିଅଂଶ		ସାତ୍ତ୍ୱିକ ରାଜସ୍ୱ ତାମସ	17
ପଞ୍ଚତନ୍ମାତ୍ର ଇନ୍ଦ୍ରିଗଣ		ମନର ପରମ କାରଣ	18
ତାମସ ଅହଙ୍କାରୁ ଜାତ		ହୋଇଲେ ପଞ୍ଚ ମହାଭୃତ	1 9
ମଧ୍ୟେ ଅହଙ୍କାର ରାଜସ୍ୱ		ଜନ୍ମିଲେ ଇନ୍ଦ୍ରି ଏକାଦଶ	2 0
ଅନ୍ତେ ଯେ ଥିଲା ସତ୍ତ୍ୱଗୁଣ		ତହୁଁ ଜନ୍ମିଲେ ଦେବଗଣ	2 1
ଏ ସର୍ବେ ଜନ୍ମି ଏକମେଲେ		କ୍ଷଣେ ନ ରହନ୍ତି ନିଶ୍ଚଳେ	2 2
ମୁହିଁ ତାହାଙ୍କ ହୃଦେ ଯାଇ		ପଶିଲି ଗୁରୁ ପ୍ରାୟ ହୋଇ	2 3
ତେବେ ସମସ୍ତେ ହୋଇ ରୁଣ୍ଡ		ଏକଦେ ସୃଜିଲେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ	2 4
ଦିଶଇ ହେମମୟ ଅଣ୍ଡ		ମୋର ବିହାର କ୍ରୀଡ଼ାଭାଣ୍ଡ	2 5
ଅଶେଷ ଜଳେ ସେ ଭାସଇ		ସଲିଳ ବିନ୍ଦୁ ପ୍ରାୟ ହୋଇ	2 6
ମୁଁ ପୁଣି ପଶି ତା'ର ମଧ୍ୟେ		ନିଦ୍ରା ପ୍ରସାରିଲି ଆନନ୍ଦେ	2 7
ମୋ' ନାଭିକମଳୁଁ କମଳ		ଜନ୍ମିଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ କୋମଳ	2 8
ସେ ପଦ୍ମୁର୍ବହ୍ନୀ ଅବତରେ		ଯେ ଯୋଗବଳେ ସୃଷ୍ଟି କରେ	2 9
ସେ ରଜୋଗୁଣେ ଜାତ ହୋଇ		ବିଶେଷେ ମୋର ଆଜ୍ଞା ପାଇ	3 0
ଶତେ ବରଷ ଦେବମତେ		ତପ ସାଧିଲା ସେ ନିରତେ	3 1
ସେ ତପେ ମୋର ମନ ତୋଷି		ମୁଁ ପୁଣି ତା'ର ଦେହେ ପଶି	3 2
ସେ ମୋର ନିଗମ ବଚନେ		ସୃଷ୍ଟି କରଇ ଅନୁମାନେ	3 3
ସ୍ୱଭାବେ ବ୍ରହ୍ମା ପ୍ରଜାପତି		ବେଦବଚନେ ତା'ର ମତି	34
ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ମଧ୍ୟେ ତପୋବଳେ		କଞ୍ଚିଲା ଭୁବନମଣ୍ଡଳେ	35
ଦ୍ୱିସଂସଲୋକ ଅଧ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱେ		ସୃଜିଲା ବେଦବାକ୍ୟ ଛନ୍ଦେ	3 6
ସ୍ୱର୍ଗ ସୃଜିଲା ପ୍ରଜାପତି		ଯେ ଲୋକେ ଦେବଗଣ ଛିତି	3 7
ପୁଣି ଚାହିଁଲା ଅଧୋମୁଖେ		ମନୁଷ୍ୟ ସୃଜିଲା ଭୂଲୋକେ	38
ଏ ବେନିଲୋକ ସୃଜି ମନେ		ପୁଣି କଞ୍ଚିଲା ମଧ୍ୟଗୁନେ	3 9
ତାହାକୁ ଭୁବଲୋକ ଭଣେ		ଯହିଁ ଭ୍ରମନ୍ତି ଭୃତଗଣେ	4 0
ଏ ତିନିଲୋକର ଉପରେ		ପୁଣି ବିଧାତା ସୃଷ୍ଟିକରେ	4 1

ସିଦ୍ଧ ପୁରୁଷେ ଯହିଁ ଥା'ନ୍ତି		ଯୋଗୀନ୍ଦ୍ର ତହିଁ ସଞ୍ଚରନ୍ତି	42
ପୁଣି ଏ ତିନିଲୋକ ତଳେ		ବ୍ରହ୍ମା କଞ୍ଚିଲା ଯୋଗବଳେ	43
ପାତାଳ ନାମେ ଭୂମିତଳେ		ଯହିଁ ଅସୁର ନାଗବଳେ	44
ଏ ତିନିଲୋକ ମଧ୍ୟେ କ୍ରମେ		କର୍ମ ସଙ୍ଗେ ଡଳିବ ଭୂମେ	4 5
ଏ ତିନିଲୋକ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱଗତି		ପୁଣି କଞ୍ଚିଲା ପ୍ରଜାପତି	4 6
ମହାନ୍ତେ ଯହିଁ ଥା'ନ୍ତି ସୁଖେ		ତାହା କଞ୍ଚିଲା ମହଲୋକେ	4 7
ତା'ର ଉପରେ ଜନଲୋକ		ଯହିଁ ନ ପଶେ ଦୁଃଖ ଶୋକ	4 8
ସେ ଜନ ଲୋକର ଉପରେ		ଯହିଁ ବସନ୍ତି ତପୀବରେ	4 9
ସତ୍ୟ ସାହିକେ ଯହିଁ ଥା'ନ୍ତି		ସେ ସତ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମଲୋକ ଛାଡ଼ି	5 0
ସେ ବ୍ରହ୍ମଲୋକ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱଦେଶେ		ସହସ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାୟ ଦିଶେ	5 1
କିବା କହିବା ତାର ଦେଖାଡ଼ି		ମୋର ଭକତେ ଯହିଁ ଥା'ନ୍ତି	5 2
ଭକତି-ଯୋଗବଳେ ମୋତେ		ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି ଅବିରତେ	5 3
ମୁଁ ଯେଣୁ ବୈକୁଣ୍ଠ ଠାକୁର		ତେଣୁ ବୈକୁଣ୍ଠ ନାମ ମୋ'ର	5 4
ଏଣୁ ମୁଁ ବ୍ରହ୍ମା ପ୍ରଜାପତି		ଲୋକଆଧାର ଲୋକଛାଡ଼ି	5 5
ସମସ୍ତ ପାଳି ଯୋଗବଳେ		ପୁଣି ସଂହରେ ଅନ୍ତଃକାଳେ	5 6
ଏଣୁ ଏ ଅନିତ୍ୟ ସଂସାର		ତ୍ରିଗୁଣ-କର୍ମରେ ସଞ୍ଚାର	5 7
ଏ ଭବକୁପେ ଜନ୍ମପଡ଼ି		ଅଶେଷ-କର୍ମପାଶେ ନଡ଼ି	5 8
ଭ୍ରମନ୍ତି ଏ ଘୋର ସଂସାରେ		ରଜ-ତାମସ-ଅହଙ୍କାରେ	5 9
ବୃହତ ସୁକ୍ଷ୍ମ ଛୁଳ ଅଣୁ		ଛାବର ଜଙ୍ଗମ ଯେ ତନୁ	6 0
ମାୟା ନିର୍ମିତ ସର୍ବଜନ		ବ୍ରହ୍ମାଦି ଚଉଦଭୁବନ	61
ଏଣୁ ଲକ୍ଷ୍ମର ଏ ଭୁବନେ		ସର୍ବତ୍ର ବସଇ ସମାନେ	62
ସୃଷ୍ଟି-ପ୍ରସ୍ତଳ ନିତ୍ୟ କରେ		ମାୟାସଂସାରେ ସେ ବିହରେ	6 3
ଏଣୁ ଏ ଅନିତ୍ୟ ସଂସାର		ନିତ୍ୟ ପୁରୁଷ ମୁଁ ଲକ୍ଷ୍ମର	6 4
ଏ ମାୟା ପ୍ରକୃତି ବିକାର		ଜଗତ-ହେତୁ ଏ ବେଭାର	65
ଏକଇ ବ୍ରହ୍ମ ଏ ବୃତ୍ତାନ୍ତ		ବିକାର ଆଦି ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତ	6 6
ଯେ ଆଦି ଅନ୍ତର କାରଣ		ସେ ସତ୍ୟ ବୋଲି ତୁହି ଜାଣ	6 7
ପ୍ରକୃତି ପୁରୁଷ ଏ ବେନି		ଜଗତ ପିଅର ଜନନୀ	6 8

ବିଶ୍ୱ-ପ୍ରକାଶ ହେତୁ ମୁହିଁ		ମୁଁ କାଳରୂପେ ସଂହାରଇ	69
ମୋର କଟାକ୍ଷ ମାତ୍ରେ ଜାଣ		ଅଶେଷ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ନିର୍ମାଣ	7 0
ଭୂଭଙ୍ଗମାତ୍ରେ ମୁହିଁ ଯେବେ		ମୋତେ ଚିନ୍ତଇ ଆତ୍ମାଭାବେ	7 1
କୋଟିବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ମାୟାମୟ		କ୍ଷଣମାତ୍ରକେ ଯା'ନ୍ତି କ୍ଷୟ	7 2
ଯେ ଯାହା ତହୁଁ ଥା'ନ୍ତି ଆସି		ଅନ୍ତେ ଚଳନ୍ତି ତାହା ଗ୍ରାସି	7 3
ପ୍ରକୃତି-ସଂଯୋଗେ ଜଗତ		ଅନ୍ତେ ପ୍ରକୃତି କରେ ଗ୍ରସ୍ତ	7 4
ସେ ଦୈବୀମାୟା କାଳରୂପୀ		ପ୍ରକୃତି ରୂପେ ଥାଇ ବ୍ୟାପି	7 5
ଏଣୁ ସେ କାଳେ ସୃଷ୍ଟିକରେ		ଅନ୍ତେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ସେ ସଂହରେ	7 6
କାଳପୁରୁଷ ତା'ର ସଙ୍ଗେ		ପ୍ରବେଶ କରେ ଜୀବ ଅଙ୍ଗେ	7 7
ସେ ଜୀବ ପଶେ ମୋ'ର ତହିଁ		ମୁହିଁ କେବଳ ମାତ୍ର ଥାଇ	7 8
ମୁହିଁ ସକଳ ଭାବେ ସାକ୍ଷୀ		ମୋ' ବିନ୍ଦୁ ଆନ ନାହିଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ	7 9
ମୁହିଁ ମୋହର ଆଶ୍ରେ ଥାଇ		ଏଣୁ ନିରାଧାର ବୋଲାଇ	8 0
ମୁହିଁ ସକଳ ଅବଶେଷେ		କେବଳ ଥାଇ ନିଜ ଅଂଶେ	8 1
ଏହାକୁ ସାଂଖ୍ୟଯୋଗ କହି		ଏ ଜ୍ଞାନେ ସଂଶୟ ନ ଥାଇ	8 2
ଚିତ୍ତୁ ସକଳ ହରେ ଦୋଷ		କେବଳ କୈବଲ୍ୟ ପ୍ରକାଶ	8 3
ଏ ଭାବେ ନିରତେ ଯେ ମିଶେ		ଅଜ୍ଞାନ ହରେ ଜ୍ଞାନ ଦିଶେ	8 4
ଉଦ୍ଧବ କହେ ହୃଷୀକେଶ		ଶ୍ରୀଭାଗବତେ ଏକାଦଶ	8 5
ସୁଜନେ ଶୁଣ ଏକମନେ		କୃଷ୍ଣଚରିତ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନେ	8 6
ନିଶ୍ଚୟେ ହୋଇବ ପ୍ରବେଶ		କହଇ ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ	8 7

ଇତି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତେ ମହାପୁରାଣେ ପାରମହଂସ୍ୟାଂ ସଂହିତାୟାଂ
ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧେ ପଞ୍ଚବିଂଶୋଧ୍ୟାୟଃ ॥

ଷଡ୍‌ବିଂଶ ଅଧ୍ୟାୟ

ଭଗବାନ ଉବାଚ

କୃଷ୍ଣ ବୋଲନ୍ତି ବସ ଶୁଣ		କହିବା ତ୍ରିଗୁଣ ଲକ୍ଷଣ	1
ତପସ୍ୟା ତ୍ୟାଗ ଶମ ଦମ		ସତ୍ୟ ସନ୍ତୋଷ ଦୟା ଧର୍ମ	2

ତିତିକ୍ଷା ଶୁକ୍ଳା ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସ୍ତୁତି		ନିଷ୍ଠୁହମତି ଆତ୍ମରତି	3
ଏ ସର୍ବ ଭାବ ସତ୍ତ୍ୱଗୁଣେ		ସାଂଖ୍ୟଯୋଗର ପରମାଣେ	4
ଏବେ ହୋ ଶ୍ଚିରମନେ ଶୁଣ		ରାଜସ୍ୱ ଗୁଣର ଲକ୍ଷଣ	5
କାମ ବ୍ୟାପାର ତୃଷ୍ଣା ମଦ		ଗର୍ବ ବିଳାସ ମତିଭେଦ	6
ଯଶ ପ୍ରଭାବ ସୁଖଲକ୍ଷ୍ମୀ		ଲୋଭ ସଙ୍କଳ୍ପ ମନ୍ତ୍ରଦୀକ୍ଷା	7
ଉଦ୍ୟମ ବୀର୍ଯ୍ୟ ପରିହାସ		ଭଗେ ଉତ୍ସାହ ସ୍ତୁତି ଆଶ	8
ଏତେ ଲକ୍ଷଣେ ରତନୋଗୁଣ		ଶୁଣ ହୋ ତାମସ ଲକ୍ଷଣ	9
ବିଷାଦ କ୍ରୋଧ ଲୋଭ ହିଂସା		ଯାତକ୍ଷା ଦମ୍ଭ ମିଥ୍ୟାଭାଷା	1 0
କନ୍ଦଳ ଶୋକ ଅଭିମାନ		ବିଳାସ ଅଳସ ଶୟନ	1 1
ଏତେ ତାମସ ଗୁଣ ଦାଣି		ଏବେ ହୋ ଶୁଣ ତତ୍ତ୍ୱବାଣୀ	1 2
ମିଶ୍ରିତ-ଗୁଣର ଲକ୍ଷଣ		ମୁହିଁ ମୋହର ଏହି ଭ୍ରମ	1 3
ଯା' ଚିତ୍ତ ଧର୍ମ ଅର୍ଥ କାମେ		ଦୃଢେ ରମଇ ଗୃହାଶ୍ରମେ	1 4
ତ୍ରିଗୁଣେ ଜନ୍ମ ତା'ର ଦାଣ		ଏବେ କହିବା ବୀର ଶୁଣ	1 5
ଯାହାର ଶମ ଦମ ଦୟା		ସୁଶାନ୍ତି ଅନ୍ତରେ ନିର୍ମାୟା	1 6
ସେ ସତ୍ତ୍ୱଯୁତ ଅନୁମାନି		କାମାଦି ଯୁକ୍ତ ରତନୋଗୁଣୀ	1 7
ଦମ୍ଭ ମସ୍ତକ କ୍ରୋଧ ଯା'ର		ସେ ପ୍ରାଣୀ ତମ ଦୁରାଚାର	1 8
ଯେ ସର୍ବ ଧର୍ମ ପରିହରେ		ମୋ' ଭାବେ ଶୁକା ଭକ୍ତି କରେ	1 9
ଯେ ସର୍ବଭାବେ ନିରପେକ୍ଷ		ସେ ତତ୍ତ୍ୱ ଦାଣିବ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ	2 0
ଆତ୍ମ-କଲ୍ୟାଣ ଆଶେ ମୋତେ		ଭଜେ ରାଜସ୍ୟ ସେ ଯୁଗତେ	2 1
ଯେ ହିଂସାକର୍ମେ ଭଜେ ମୋତେ		ତାମସ ବୋଲି ଦାଣ ଚିତ୍ତେ	2 2
ଏଣୁ ତ୍ରିଗୁଣ-ଚିହ୍ନ ଦାଣି		ଶୁଣ କହିବା ପରିମାଣି	2 3
ଜୀବର ସଙ୍ଗ ତିନିଗୁଣେ		ମୋହର ସଙ୍ଗ ନାହିଁ ତେଣେ	24
ତ୍ରିଗୁଣେ କର୍ମଫଳ ଭୁଞ୍ଜେ		ଜୀବ ସଂସାର-ଚକ୍ରେ ମଞ୍ଜେ	25
ଏଣୁ ସାର୍ତ୍ତ୍ୱକେ ଯେତେ ପ୍ରାଣୀ		ସ୍ୱଭାବେ ରଜ ତମ ଜିଣି	2 6
ନିର୍ମଳ-ସତ୍ତ୍ୱଗୁଣ ଯେବେ		ସକଳ ସିଦ୍ଧି ଲଭେ ତେବେ	2 7
ଯେ ରତନୋଗୁଣେ ସଙ୍ଗ ହୋଇ		ସେ ଦୁଃଖ ଯଶଶ୍ରୀ ଲଭଇ	28
ଯେ ମୁକ୍ତ ତମୋଗୁଣେ ମିଶେ		ସେ ଶୋକ-ମୋହ-ହିଂସା ବଶେ	2 9

ପ୍ରସନ୍ନ ଚିତ୍ତ ଲକ୍ଷ୍ମିଶାନ୍ତି		ନିର୍ଭୟ ବିଷୟ - ରହିତ	30
ଚିତ୍ତେ ପ୍ରକାଶେ ସତ୍ତ୍ୱ ଯେବେ		ଦୃଢେ ମୋହର ପାଦେ ସେବେ	3 1
ଯେ କର୍ମଫଳ ପ୍ରାପ୍ତି ଅର୍ଥେ		ମନ ଚଞ୍ଚଳ ଅବିରତେ	3 2
ଭ୍ରମଇ ସଦା ନିରଲସ		ଦାଣିବ ରାଜସ୍ୟ ପ୍ରକାଶ	3 3
ଯାହାର ଚିତ୍ତ ଶ୍ଚିର ନୋହେ		ମନ ସଙ୍କଳ୍ପ ନାଶ ପ୍ରାପ୍ତେ	3 4
ଅଜ୍ଞାନେ ବିଷାଦ ହୁଅଇ		ତମ ବଡ଼ଇ ଦାଣ ତୁହି	3 5
ଏ ସତ୍ତ୍ୱ ରାଜସ୍ୟ ତାମସ		ଦେବତା ମନୁଷ୍ୟ ରାକ୍ଷସ	3 6
ନିବୃତ୍ତି ପ୍ରବୃତ୍ତି ମୋହରେ		କ୍ରମେ ତ୍ରିଗୁଣେ ସେ ସଞ୍ଚରେ	3 7
ସତ୍ତ୍ୱଗୁଣରୁ ଜାଗରଣ		ଯେ ସ୍ୱପ୍ନ ରତନୋଗୁଣୁ ଦାଣ	3 8
ତମ୍ଭୁ ସୁଷୁପ୍ତି ପ୍ରାଣୀଙ୍କର		ନିର୍ଗୁଣ ଅବସ୍ଥା ଅନ୍ତର	3 9
ଏ ତିନିଗୁଣ ଭକ୍ତଦେଶେ		ସୁଖେ ସାର୍ତ୍ତ୍ୱକ-ପ୍ରାଣୀ ବସେ	4 0
ତାମସ ଗୁଣ ଅଧୋଗତି		ସେ ପ୍ରାଣୀ ନରକେ ପଡ଼ନ୍ତି	4 1
ଯେ ପ୍ରାଣୀ ରତନୋଗୁଣେ ଯୁତ		ସେ ମଧ୍ୟ-ଲୋକେ ଗତାଗତ	4 2
ଭୁଞ୍ଜଇ ସୁଖଦୁଃଖ କରି		ସମ୍ପଦେ ବିପଦେ ବିହରି	4 3
ସାର୍ତ୍ତ୍ୱକ ପ୍ରାଣୀ ଯେବେ ମରେ		ସ୍ୱର୍ଗ-ସମ୍ପଦ ଭୋଗ କରେ	4 4
ଯେବେ ମରଇ ରତନୋଗୁଣୀ		ଏ ନରଲୋକେ ତା ଭ୍ରମଣି	4 5
ଯେ ପ୍ରାଣୀ ତମୋଗୁଣେ ମରେ		ମହାନରକେ ସେ ସଞ୍ଚରେ	4 6
ମୁହିଁ ନିର୍ଗୁଣ ନିରାକାର		ନିର୍ଗୁଣେ ମୋ' ଲୋକେ ସଞ୍ଚାର	4 7
ଜଗତେ କର୍ମ ଯେ କରନ୍ତି		ସେ ଫଳ ମୋତେ ସମର୍ପନ୍ତି	4 8
କିବା ନିଃକାମେ ତାହାତେଜେ		ସାର୍ତ୍ତ୍ୱକ ଭାବେ ମୋତେ ଭଜେ	4 9
ଯେ ରତନୋଗୁଣୀ ଏ ଜଗତେ		କର୍ମ କରନ୍ତି ସଙ୍କଳ୍ପିତେ	5 0
ଦମ୍ଭ-ମସ୍ତକ-ହିଂସାମାନ		ତାମସ କର୍ମେ ଏ ପ୍ରଧାନ	51
ଯେ କର୍ମ କରେ ସତ୍ତ୍ୱଗୁଣେ		ତା' ଦାଣି ମୁକ୍ତି ଲକ୍ଷଣେ	52
ସଙ୍କଳ୍ପ-ବିକଳ୍ପ କାରଣେ		ଜ୍ଞାନ-ସାଧନ ରତନୋଗୁଣେ	5 3
ପ୍ରାକୃତଭାଗ ତମୋଗୁଣ		ଅଜ୍ଞାନ ସଂସାର କାରଣ	5 4
ମୋରେ ଅର୍ପିତ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ		ନିର୍ଗୁଣ-ସାଧନ-ଲକ୍ଷଣ	55
ସାର୍ତ୍ତ୍ୱକ-ଫଳେ ବନବାସ		ଗ୍ରାମେ କର୍ମସାଧେ ରାଜସ୍ୟ	5 6

ମଦିରାପାନେ ଗୋଷ୍ଠିମେଳନୀ		ଦୁ୍ୟତ ଶକଟା ପଶା ଖେଳି	57
ତାମସଗୁଣ ଫଳ ଏତେ		ଗ୍ରାମ-ଅରଣ୍ୟ ମଧ୍ୟଗତେ	5 8
ମୋର ମନ୍ଦିରେ ପୁଣ୍ୟକର୍ମ		ସାତ୍ତ୍ୱିକମତେ କରେ ଧର୍ମ	5 9
ମୋ' କଥା ଶ୍ରବଣ-କୀର୍ତ୍ତନ		ତା'କୁ ନ ବାଧେ ତିନିଗୁଣ	6 0
ସାତ୍ତ୍ୱିକକର୍ତ୍ତା କର୍ମଭାଗ		ସେ ମୋତେ କରେ ଫଳତ୍ୟାଗ	6 1
ରାଜସକର୍ତ୍ତା କର୍ମଭାଗୀ		ସକାମ ଭୋଗେ ଅନୁରାଗୀ	6 2
ସ୍ୱଭାବେ କର୍ମଗୁଣ ତମ		ମୁତ ଅଜ୍ଞାନ ମତିଭ୍ରମ	6 3
ମୋର ଆଶ୍ରିତ-ପ୍ରାଣୀ ଯେତେ		ନିର୍ଗୁଣ ସଞ୍ଚରକ୍ତି ନିତ୍ୟେ	6 4
ସାତ୍ତ୍ୱିକଶ୍ରଦ୍ଧା ଜ୍ଞାନରସେ		ରାଜସ ଶ୍ରଦ୍ଧା କର୍ମେ ବସେ	6 5
ତାମସଶ୍ରଦ୍ଧା ପାପକର୍ମେ		ନିରତେ ବତଲ ଅଧର୍ମେ	6 6
ମୋର ସେବାରେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ପୁଣି		ନିଜ୍ଞାନ ସ୍ୱଭାବେ ନିର୍ଗୁଣ	6 7
ସାତ୍ତ୍ୱିକ ପବିତ୍ର ଆହାର		ଭୁଞ୍ଜଇ ନିତ୍ୟେ ନିର୍ବିକାର	6 8
ଇନ୍ଦ୍ରିୟ-ଦୁଷ୍ଟ-ହେତୁ ରସ		ଅପଥ୍ୟ ଭୁଞ୍ଜଇ ରାଜସ	6 9
ସକଳ ଗୁଣେ ହୀନ ହୋଇ		ଦୁଃଖ-ଦୁରିତ ଥାଏ ଯହିଁ	7 0
ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ହୀନ-ଆଚରଣ		ତାମସ ଭୋଜନ ଲକ୍ଷଣ	7 1
ଯେ ଦ୍ରବ୍ୟ ମୋତେ ସମର୍ପଣ		ନିର୍ଗୁଣ ଆହାର ଲକ୍ଷଣ	7 2
ସାତ୍ତ୍ୱିକ ସୁଖ ଆତ୍ମାଧାନେ		ରାଜସ ବିଷୟ-ଗ୍ରହଣେ	7 3
ତାମସ ସୁଖ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ -ମୋହ		ନିର୍ଗୁଣ ସୁଖ ମୋ' ଆଶ୍ରୟ	7 4
ଯେ ଦ୍ରବ୍ୟ ଦେଶକାଳ କର୍ମ		ଆକୃତି ଫଳ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଜ୍ଞାନ	7 5
ଅବସ୍ଥା ନିଷ୍ଠା ଆଦି ଜାଣ		ତ୍ରିଗୁଣ ସକଳ ଏ ଧର୍ମ	7 6
ଯେ କିଛି ଦେଖୁ ଶୁଣି କର୍ଣ୍ଣେ		ଯେ ଅବା ସ୍ଥାପି ଅନୁମାନେ	7 7
ପ୍ରକୃତି ପୁରୁଷରୁ ଜାତ		ଏ ସର୍ବ ତ୍ରିଗୁଣେ ଯନ୍ତ୍ରିତ	78
ଏ ତିନିଗୁଣ ଯେବେ ଜିଣି		ଶୁଣ ଉଦ୍ଧବ ପରିମାଣି	79
ସକଳ-ଧର୍ମ ଛାଡ଼ି ଯେବେ		ମୋତେ ଭଜଇ ଭକ୍ତିଭାବେ	8 0
ସେ ସର୍ବଭାବେ ଭକ୍ତି ସାଧେ		ସଂସାର ତାହାରେ ନ ବାଧେ	8 1
ଏ ବୋଲି ବୁଝି ଜୀବ ଯେବେ		ଆଶ୍ରେ କରଇ ମୋର ଭାବେ	82

ସର୍ବ-ସଂଶୟ ଦୂର କରି		ନିଷ୍ଠରେ ନରଦେହ ଧରି	83
ସକଳ ଭାବେ ନିରପେକ୍ଷ		ତ୍ରିଗୁଣ ଜିଣେ ସେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ	8 4
ନିର୍ଗୁଣ ପୂର୍ଣ୍ଣବ୍ରହ୍ମେ ମିଶେ		ନିର୍ଘ୍ନେ ଭବଭୟ ନାଶେ	8 5
ବୋଲଇ ଦାସ ଜଗନ୍ନାଥ		ଭାଷାପ୍ରବନ୍ଧେ ଭାଗବତ	8 6
ଉଦ୍ଧବ-ବୋଧ କୃଷ୍ଣରସ		ନିତ୍ୟେ ସୁଦନେ ଏଣେ ରସ	8 7

ଇତି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତେ ମହାପୁରାଣେ ପାରମହଂସ୍ୟାଂ ସଂହିତାୟାଂ

ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧେ ଷଡ୍ବିଂଶୋଦଧ୍ୟାୟଃ ||

ସପ୍ତବିଂଶ ଅଧ୍ୟାୟ

ଉଦ୍ଧବେ ଚାହିଁ ଦୃଷ୍ଟୀକେଶ		କହନ୍ତି ନାନା ଉପଦେଶ	1
		ଭଗବାନ ଉବାଚ	
ଅନେକ ଜନ୍ମ ତପଫଳେ		ମନୁଷ୍ୟଜନ୍ମ ମହାତଳେ	2
ଯାହାର ବିବ୍ୟଜ୍ଞାନ ସ୍ମରେ		ମୋର ମହିମା ସେ ସୁମରେ	3
ମନ ନିବେଶି ମୋ' ପୟରେ		ବିଷୟ-ସୁଖ ନ ବିଚାରେ	4
ପରମାନନ୍ଦ ସୁଖ ପାଇ		ସେ ପ୍ରାଣୀ ରହେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ	5
ଏ ଗୁଣମୟ ନରଅଙ୍ଗ		କେବେହେଁ ନୋହେ ତା'ର ସଙ୍ଗ	6
ଅବିଦ୍ୟା-ବନ୍ଧ ନ ଲାଗଇ		ତାହାର ସ୍ମୃତିଭଙ୍ଗ ନାହିଁ	7
ଯେ ପ୍ରାଣୀ ଶରଣ ମୋହର		ମୁହିଁ ତାହାର ସୁଖଘର	8
ଅସାଧୁ ସଙ୍ଗେ ନ ରମନ୍ତି		ଏଣୁ ଏ ସଂସାରୁ ତରନ୍ତି	9
ଯେ ଶିଶ୍ନୋଦର ପରାୟଣ		ଅସାଧୁମତି ଯେ ଦୁର୍ଜନ	1 0
ତା' ସଙ୍ଗେ ଯେହୁ ସଙ୍ଗ ହୋଇ		ସେ ନିଶ୍ଚେ ନରକେ ପଡ଼ଇ	1 1
ଅକ୍ଷକୁ ହୋଇ ଅନୁଗତ		ଅକ୍ଷ ଯେସନେ ପଡ଼େ ଖାତ	1 2
ଏଣୁ ଦୁର୍ଜନ ସଙ୍ଗବୋଧ		କରେ ସକଳ ଜ୍ଞାନଧ୍ୟୁସ	13
ଥିଲା ଯେ ରୁଧ୍ରଗ୍ରହ-ସୁତ		ସେ ପୁରୁରବା ନରନାଥ	14
ଉର୍ବଶୀ ବିରହେ ସେ ବୀର		ସକାମେ ତେଜିଲା ନଗର	1 5

ଉନ୍ମତ୍ତ-ଉଲଗ୍ନ-ଶରୀରେ	ଭୃମିଳା ଦେଶ-ବନ-ଘୋରେ	16
କାନ୍ଦଇ ଉର୍ବଶୀ ନ ପାଇ	କ୍ଷଣକ୍ଷଣକେ ଛନ୍ଦ ହୋଇ	17
ଉର୍ବଶୀଠାରେ ଚିତ୍ତ ଦେଇ	ଏମନ୍ତେ କେତେକାଳ ଯାଇ	18
ପୁଣି ଗନ୍ଧର୍ବ ସେବାଫଳେ	ରମିଳା ଉର୍ବଶୀର ମେଳେ	1 9
କାମ-ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣେ ଭୋଗକଳା	ରାତ୍ରିଦିବସ ନ ଜାଣିଲା	2 0
ଏମନ୍ତ ରାତ୍ରିଦିନ ଭାଳେ	ନିଶ୍ଚୁନୁ ଅଶୁଭଳ ଗଳେ	2 1
ଏମନ୍ତେ କେତେଦିନ ଗଲା	ହୃଦରେ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରସରିଲା	2 2
ଏମନ୍ତେ ରାତ୍ରେ ଏକଦିନେ	ରାଜା ବିଚାରୁଅଛି ମନେ	2 3

ପୁରୁରବା ଉବାଚ

ଦେଖ ମୋହର କର୍ମଫଳ	ଉର୍ବଶୀ ସଙ୍ଗେ ଏତେ କାଳ	2 4
ବିବିଧରଙ୍ଗେ କରି ଖେଳା	କେତେ ରଜନୀ ଦିନ ଗଲା	2 5
ଏମନ୍ତେ ବିବିଧ ବିନୋଦ	ତା' ସଙ୍ଗେ ବଳିଲା ମୋ' ସଧ	2 6
ସୁଭାବେ ଏକସଙ୍ଗେ ଗଲା	କ୍ଷଣକେ ତେଜି ନ ପାରିଲା	2 7
ନିଶି-ଦିବସ ଏକକରି	ଏକାନ୍ତେ କେତେଦିନ ହରି	2 8
ଦେଖ ଚକ୍ରମ ମୋ'ର ଚିତ୍ତ	କାମିନୀ-କାମେ ବିମୋହିତ	2 9
ଯୁବତୀ ସଙ୍ଗେ କରି ଖେଳା	ବିଅର୍ଥେ ଆସୁଷ ମୋ' ଗଲା	3 0
ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଲି ଜଗତେ	ଧର୍ମାର୍ଥକାମ ଅପ୍ରପାତେ	31
ନ ଦେଖୁ ଆଦିତ୍ୟର ଗତି	ଅଜ୍ଞାନେ ଗଲା ଦିବାରାତି	3 2
ନାରୀ ସଙ୍ଗମେ ଗଲା କାଳ	ଧୂକ ମୋ' ଜୀବନ ନିଷ୍ଠଳ	3 3
ଦେଖ ମୁଁ ନୃପଶିରୋମଣି	ମୋ' ପ୍ରାଣ ଦିଶିଲା ତରୁଣୀ	3 4
ଏ ନର-କଳେବର ପାଇ	ମୁଁ କ୍ରୀଡ଼ାମୃଗ ପ୍ରାୟେ ହୋଇ	3 5
ଉର୍ବଶୀ-ବିଯୋଗେ ବିକଳ	ଅଜ୍ଞାନେ ନାଶିଲି ସକଳ	3 6
ଧନ-ସମ୍ପଦ ମୋର କେଶେ	ଗଲା ନ ଦେଖେ ଅକ୍ଷପଣେ	3 7
ନିଶ୍ଚନେ ନ ଦେଖୁଲି ତାହା	ଉନ୍ମତ୍ତ-ମାୟାରେ ଉଷାହା	38
ସେ ମାନ ମୋର କେଶେ ଗଲା	ମାୟା-ପଳେ ଆକର୍ଷିଲା	39
ଏକାନ୍ତେ ଭ୍ରମଇ ଜଗତେ	ଉଲଗ୍ନ ବେଶେ ଉନମତ୍ତେ	4 0
ଉର୍ବଶୀ ପଥେ ଯାଉଁ ଚଳି	ମୋ' ମୁଖେ ତା'ର ପଦଧୂଳି	4 1

ଲମ୍ପଟ ଉନ୍ମତ୍ତ ମୋ ବେଶ	ମୋ' ମୁଖେ ମୁକୁଳିତ କେଶ	42
ଦେଖ ନିର୍ଦ୍ଦୟା ତା ହୃଦୟେ	ଲେଉଟି କେବେହେଁ ନ ଚାହେଁ	4 3
ଯେ ଅବା ନାରୀବଶ ହୋଛି	କିବା ତାହାଙ୍କ ତେଜ ମତି	4 4
ଯେସନେ ଗଧ କାମଭୋଳେ	ଗଧୁଣୀ ପାଶେ ଯାଇ ମିଳେ	4 5
ସେ ତାକୁ ଚରଣେ ତାଡ଼ଇ	ନିର୍ଲୁଦ୍ଧ ସେ ତା' ନ ଜାଣଇ	4 6
ଏ ପାପଚିତ୍ତ ନିରୋଧନେ	ଉପାୟ ନ ଦିଶେ ମୋ ମନେ	4 7
ବିଦ୍ୟା ତପସ୍ୟା ଶାସ୍ତ୍ର ଦାନ	ଏକାନ୍ତ ନିବାସ ମଉନ	4 8
ଏଣେ ତା' ପ୍ରୟୋଜନ କିସ	ଯା' ମନ ନାରୀ କଳା ବଶ	4 9
ଏଣୁ ଜୀବନ ମୋ'ର ଧୂକ	ନିଷ୍ଠଳ ମୋ' ଜ୍ଞାନ-ବିବେକ	50
ମୁହିଁ ଯେ ପ୍ରଭୁପଣ ପାଇ	ଗୋରୁ-ଗର୍ଦ୍ଧଭ ପ୍ରାୟ ହୋଇ	5 1
କି ତପବିଦ୍ୟା ତା' ସାଧନ	କଟାକ୍ଷେ ମୋହିଲା ମୋ' ମନ	5 2
ସର୍ବ ନିଷ୍ଠଳ ନାରୀ ସଙ୍ଗେ	ବଞ୍ଚିତ ହେଲି ନରଅଙ୍ଗେ	5 3
ଉର୍ବଶୀ ସଙ୍ଗେ ଏତେଦିନ	ବଞ୍ଚିଲି ଧୂକ ମୋ' ଜୀବନ	54
ମୋତେ ନ ଛାଡ଼େ କାମଜ୍ଵର	ମୁଁ ରୋଗୀ ପାପିଷ୍ଠ ପାମର	5 5
ନାରୀ ସଙ୍ଗମେ ଯା'ର ମନ	ମୋହେ ହୁଅଇ ହତଜ୍ଞାନ	5 6
ତା'ର ଜୀବନ ଉଦ୍ଧାରଣେ	କେ ପାରେ ବିନା ନାରାୟଣେ	5 7
ଜ୍ଞାନ-ଆଧାର ଭଗବାନ	ଗୁଣ-ରଞ୍ଜନ ପୁଣ୍ୟକାମ	5 8
ମୋ'ର ଜୀବନ ପରିତ୍ରାଣେ	କୃଷ୍ଣ ହୁଁ ଅନ୍ୟ ନାହିଁ ଜଣେ	5 9
ଇନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କୁ ନ ଜିତି	ମୁଁ ମୁତ୍ତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ମତି	6 0
ଉର୍ବଶୀ ଉଚିତ ବଚନ	ଯେଣୁ ନ ବୁଝି ହେଲି ଭ୍ରମ	6 1
ତାହାର କିସ ଅବା ବୋଷ	ମୋ'ର ଅଜ୍ଞାନେ ମୁହିଁ ନାଶ	6 2
ଏ ଦେହେ କିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି	ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ମଳିନ ଅଶୁଚି	6 3
ରୁଧିର ମାଂସ ମଳ ମୁତ୍ର	ଅନ୍ତ ଜଡ଼ିତ ଶିରା ସୁତ୍ର	6 4
ଅଙ୍ଗ ନିର୍ମିତ ଅଛି-ଚର୍ମେ	ଏ ନରଦେହେ ପାଇ କର୍ମେ	6 5
ଏ ସର୍ବ ଅମେଧ-ମନ୍ଦିର	ଅନିତ୍ୟ ନର-କଳେବର	6 6
ଏହାକୁ ନିତ୍ୟ ପ୍ରାୟ ମଣି	ଯେ ପ୍ରାଣୀ ରମନ୍ତି ତରୁଣୀ	6 7
ସେ କୀଟ କୃମି ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗ	ଯେ ସତ୍ୟ ମଣେ ନାରୀ ଅଙ୍ଗ	6 8

ଏ ବୋଲ ବୁଝି ସ୍ତ୍ରୀ ସଙ୍ଗେ		ପଞ୍ଚିତ ନୋହେ ମତିଭଙ୍ଗେ	69
ବିଷୟ-ସଙ୍ଗ ଇନ୍ଦ୍ରିୟମେଳେ		ମନ-ବିକ୍ଷେପ ରସଭୋଗେ	7 0
ନିତ୍ୟ ସେବକ୍ତି ଅନୁସଙ୍ଗେ		ଯେସନେ ଜଳଧି-ତରଙ୍ଗେ	7 1
ବଡ଼ଇ ରସଲୋଭେ ଚିତ୍ତ		କେବେହେଁ ନୁହଇ ଆସ୍ତତ୍ତ	7 2
ନ ଦେଖେ ନ ଶୁଣଇ ଯେବେ		ମନ ନିଶ୍ଚଳ ହୋଏ ତେବେ	7 3
ମନ-ନିଶ୍ଚଳେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗଣ		ବଳେ ଯେ ହୁଅନ୍ତି ସଂଯମ	7 4
ତେଣୁ ସ୍ତ୍ରୀସଙ୍ଗ ପରିହାରେ		ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗଣଙ୍କୁ ନିବାରେ	7 5
ଶ୍ରବଣେ ଶୁଣି ସ୍ତ୍ରୀରୀରୁପ		ଚିତ୍ତେ ଜଡ଼ଇ କାମକଞ୍ଚ	7 6
ଏଣୁ କାମିନୀ ସଙ୍ଗଦୋଷେ		ପଞ୍ଚିତନ ମନ ତ୍ରାସେ	7 7

ଭଗବାନ ଉବାର

ଏତେ ବିଚାରି ନୁପବର		ରଞ୍ଜିତଚିତ୍ତ କଲା ଶ୍ଵିର	7 8
ଉର୍ବଶୀ ସଙ୍ଗ ଦୁରକରି		ମୋର ଚରଣ ହୃଦେ ଧରି	7 9
ଭକତିଯୋଗେ ଧରି ମନ		ମୋ' ପାଦେ କଲା ଆରାଧନ	8 0
ଚିତ୍ତେ ଯେ ଥିଲା ମୋହପାଶ		ମୋ' ଧାନେ କଲା ସର୍ବନାଶ	8 1
ମୋ ନାମ ଜପି ଶୁଦ୍ଧମନେ		ଅକ୍ତେ ପଶିଲା ମୋ' ଭୁବନେ	8 2
ତୁ ଏବେ ଦୃଢ଼ଚିତ୍ତେ ବୁଝି		ନାରୀ-ସଙ୍ଗମ ଦୁରେ ତେଜି	8 3
ସାଧୁ-ସଙ୍ଗମେ ପ୍ରୀତି କର		ମୋ' ଭାବେ ଆନନ୍ଦେ ବିହର	84
ସାଧୁସଙ୍ଗମେ ଜ୍ଞାନ ବଡ଼େ		କର୍ମ-ବାସନା-ବନ୍ଧ ଛିଡ଼େ	8 5
ସ୍ଵଭାବେ ସାଧୁଜନ ଯେତେ		ସମାନ ଦେଖନ୍ତି ଜଗତେ	8 6
ତାହାଙ୍କ ଚିତ୍ତ ନିରପେକ୍ଷ		ମିତ୍ର-ଅଲରି ବେନିପକ୍ଷ	8 7
ଚିତ୍ତ ନିବେଶି ମୋ' ଚରଣ		ସ୍ଵଭାବେ ଶାନ୍ତ-ପରାୟଣ	8 8
ନିର୍ଦ୍ଦହ ନିଞ୍ଜାମ ନିର୍ମୋହ		ସ୍ଵଭାବେ ନାହିଁ ପରିଗ୍ରହ	8 9
ଏହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗ କର		ମୋ'ର ଭକତି ହୃଦେ ଧର	9 0
ମୋ'ର ପବିତ୍ର ଯଶ ଗୁଣ		ନିତ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ପୁଣି ଶୁଣ	91
ମୋ' ନାମ ପଶି କର୍ଣ୍ଣଦ୍ଵାରେ		ହୃଦୁ ଅଶେଷ ପାପ ହରେ	92
ସାଧୁଙ୍କ ମୁଖୁଁ ସାଧୁବାଣୀ		ଦୁର୍ଗତି ଖଣ୍ଡେ ତାହା ଶୁଣି	9 3

ସାଧୁଜନଙ୍କ ସଭାମଧ୍ୟେ		ମୋ' ନାମ-ଗୁଣ ଅନୁବାଦେ	94
ନିତ୍ୟ କହନ୍ତି ମୋ'ର କଥା		ମୋ' ପୁଣ୍ୟ ଯଶଗୁଣଗାଥା	95
ଆନନ୍ଦେ ଶୁଣି କର୍ଣ୍ଣଦ୍ଵାରେ		ବଦନେ ଗାବକ୍ତି ସୁସ୍ଵରେ	9 6
ନୟନୁ ଅଶ୍ରୁଜଳ ଝରେ		ରୋମ ପୁଲକ କଳେବରେ	9 7
ଚିତ୍ତ ମୋହର ପାଦଗତେ		ପୀରତି କରେ ଶ୍ରଦ୍ଧାଚିତ୍ତେ	9 8
ନାନା କଷଣେ ନିର୍ବିବାଦେ		ଭକତି ଲଭେ ମୋ'ର ପାଦେ	9 9
ଲଭଇ ବ୍ରହ୍ମ ଅନୁଭବ		ଆନନ୍ଦ-ସ୍ଵରୁପ-ସ୍ଵଭାବ	1 0 0
ନିର୍ଗୁଣ ଆତ୍ମା ଯେ ସ୍ଵରୁପ		ନିର୍ମଳ ଅନନ୍ତ ଅରୁପ	1 0 1
ମୋର ଭକତି ଦୃଢ଼ମନେ		ଯାର ଉପୁଦେ ଅକିଞ୍ଚନେ	1 0 2
କି ଅବଶେଷ ତା'ର ମନେ		କର୍ମ-କରଣେ ତ୍ରିଭୁବନେ	1 0 3
ସଂସାରବନ୍ଧ ତା'ର ନାହିଁ		ଜନ୍ମ-ମରଣୁଁ ନିସ୍ତରଇ	1 0 4
ଅଗ୍ନି ସେବନେ ଯେହ୍ନେ ଶୀତ		ତେମନ୍ତ ସାଧୁଙ୍କ ସଙ୍ଗତ	1 0 5
କର୍ମ-ବାସନା ନାଶକରେ		ନ ପୁଣ ପଡ଼ଇ ସଂସାରେ	1 0 6
ଏବେ ତୁ ମନ ଶ୍ଵିର କର		ଚିତ୍ତ ନିବେଶି ମୋ ପସ୍ତର	1 0 7
ଦେଖ ଏ ସଂସାର-ସାଗର		ଅତି ଉନ୍ନତ ଭୟଙ୍କର	1 0 8
କର୍ମ-ବାସନା-ରଞ୍ଜୁ ବନ୍ଦୀ		ଜୀବ ସଞ୍ଚରେ ନିରବଧି	1 0 9
ପୁଣି ଉଠଇ ପୁଣି ବୁଡ଼େ		ନିଗମ ପଥ ନିତ୍ୟ ହୁଡ଼େ	1 1 0
ଏ ଘୋର ସଂସାର-ତରଙ୍ଗ		ନିସ୍ତାର-ହେତୁ ସାଧୁସଙ୍ଗ	1 1 1
ସାଧୁ-ସଙ୍ଗମ-ନାବେ ବସି		ନିସ୍ତରେ ଘୋର ଜଳରାଶି	1 1 2
ସକଳ ଜୀବର ଜୀବନ		ଯେହ୍ନେ ସଂସାରେ ଲେଖୁ ଅନ୍ଧ	1 1 3
ଆରତ-ଜନ-ପ୍ରାଣୀଙ୍କର		ଠାକୁର ମୁହିଁ ଜୀବନର	1 1 4
ଧାର୍ମିକ ପ୍ରାଣୀଙ୍କର ମନ		ଯେହ୍ନେ ଭରସା କରେ ଧର୍ମ	1 1 5
ସଞ୍ଜ-ତରଣ ସେହିମତେ		ନିସ୍ତାର ହେତୁ ଏ ଜଗତେ	1 1 6
ଘୋର-ରଜନୀ ଅନ୍ଧକାର		ଯେହ୍ନେ ହରଇ ଦିବାକର	117
ଜ୍ଞାନ-ଚକ୍ଷୁକୁ ଦେଇ ସଞ୍ଜ		ଅଜ୍ଞାନ-ତମ କରେ ହତ	118
ସୁଜନଜନର ଏ ଭାବ		ଉଦ୍ଧବେ କହିଲେ ମାଧବ	1 1 9

ସେ ପୁରୁରବା ଦଣ୍ଡଧାରୀ		ଉର୍ବଶୀ ସଙ୍ଗ ପରିହରି	120
ସାଧୁସଙ୍ଗମ ହେତୁ କରି		ଘୋର ସଂସାରୁ ଗଲା ତରି	121
ଏଣୁ ଯେ ସୁଜନ ସଙ୍ଗତେ		କ୍ଷଣେ ନିମିଷେ ଏ ଜଗତେ	1 2 2
ବସେ ସକଳ ପରିହରି		ସେ ପ୍ରାଣୀ ଭରୁ ଯାଏ ତରି	1 2 3
ବୋଲଇ ଦାସ ଜଗନ୍ନାଥ		ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ-ଉଦ୍ଧବ ଚରିତ	1 2 4
ଶୁଣନ୍ତେ ଖଣ୍ଡେ ଭବ-ବ୍ୟାଧି		ସୁଜନେ ଶୁଣ ନିରବଧି	1 2 5
ହରି-ଭକତିର ମହିମା		କେ କହିପାରେ ଗୁଣସମ୍ପା	1 2 6
ଭକତି-ଯୋଗ-ଅବଧାନେ		ସଂସାରୁ ତର ବୁଧନେ	1 2 7
ହରିଙ୍କ ଗୁଣ-କର୍ମମାନ		ହରଇ ପାପ କୋଟିଜନ୍ମ	1 2 8

ଇତି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତେ ମହାପୁରାଣେ ପାରମହଂସ୍ୟାଂ ସଂହିତାୟାଂ
ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧେ ସପ୍ତବିଂଶ ଅଧ୍ୟାୟଃ ||

ଅଷ୍ଟାବିଂଶ ଅଧ୍ୟାୟ

ଉଦ୍ଧବ କୃଷ୍ଣର ବଚନେ		ଚିତ୍ତେ ଭକତି ଅନୁମାନେ	1
ବୋଲଇ କୃଷ୍ଣ ମୁଖ ଚାହିଁ		ଭୋ ନାଥ ଶୁଣ ଭାବଗ୍ରାହୀ	2
		ଉଦ୍ଧବ ଉବାଚ	
ଶରୀର ବହି ଏ ସଂସାରେ		ଜୀବ ସକଳ କର୍ମ କରେ	3
ତୁମ୍ଭ ଭକତିଯୋଗ ଯେତେ		ମୋତେ କହିଲ ନାନାମତେ	4
ମାୟା-ପ୍ରପଞ୍ଚ ଏ ଜଗତ		ତୁମ୍ଭ ଚରଣ ମାତ୍ର ସତ୍ୟ	5
ଭକତଜନ ତୋ' ପକ୍ଷରେ		ପୂଜନ୍ତି କେମନ୍ତ ପ୍ରକାରେ	6
ବେଦ ଆଗମ ଶାସ୍ତ୍ରମତେ		ପରମଧର୍ମ ଏ ଜଗତେ	7
ବ୍ୟାସ ଅଙ୍ଗିରା ବ୍ରହ୍ମାସୁତ		ଯେ ଧର୍ମ ତାହାଙ୍କର ମତ	8
ସକଳ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବଧାରି		ସେ କର୍ମଯୋଗ ଅଧିକାରୀ	9
କର୍ମ-ସାଧନ ନାନାମତେ		କହନ୍ତି ପ୍ରାଣୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅର୍ଥେ	1 0
ଧର୍ମ କରନ୍ତି ନାନାମତେ		ଏବେ ମୁଁ ପଚାରଇଁ ତୋତେ	11
ତୋ' ମୁଖକମଳୁ ଗଳିତ		ଶୁଚି-ସୁରୁଚି-ସୁଲଳିତ	12

ଏ କର୍ମଯୋଗ ତୁମ୍ଭେ ମୁଖେ		କହିଲ ମୁନିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖେ	13
ଏ କଥା ପାର୍ବତୀ ସମ୍ମୁଖେ		ଲକ୍ଷ୍ମର କହିଛନ୍ତି ମୁଖେ	14
ମୋ' ମନ ବିନା କର୍ମଯୋଗେ		ଶ୍ଚିର ନ ରହେ ହୃଦଭାଗେ	15
ଏ କର୍ମଯୋଗ ଧର୍ମସାର		ସକଳ ବର୍ଣ୍ଣେ ଅଧିକାର	1 6
ସ୍ତ୍ରୀ ଶୁଦ୍ର ଆଦି ଯେତେ ପ୍ରାଣୀ		ତରନ୍ତି କର୍ମଯୋଗ ଜାଣି	1 7
କେମନ୍ତେ ଜୀବକୁ ଉଦ୍ଧାରି		ଏ ଦେହେ ଭକ୍ତିଭାବ କରି	1 8
ଏଥି ସଂଶୟ କହ ମୋତେ		ଯେମନ୍ତେ ଯାଇ ମୁଁ ପରତେ	1 9
ଏସନ ଶୁଣି ଜଗଦୀଶ		ସଧୀରେ ମନମନ ହାସ	2 0
ଅମଳ-କମଳ-ଲୋଚନ		ଏ କର୍ମବନ୍ଧ ବିମୋଚନ	2 1
ଶୁଣି ଉଦ୍ଧବ ବାକ୍ୟସାର		ବୋଲନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଦାମୋଦର	2 2

ଉଗବାନ ଉବାଚ

ଶୁଣ ଉଦ୍ଧବ ଏକମନେ		ଯାହା ପୁଞ୍ଜିଲୁ ସମ୍ମିଧାନେ	2 3
ଉଦ୍ଧବ କର୍ମଯୋଗ-କଥା		କେବା କଥନେ ସାମରଥା	2 4
ଅନନ୍ତ ମହିମା କର୍ମର		କେ କରିପାରିବ ଗୋଚର	2 5
କିଛି କହିବା ସଂକ୍ଷେପରେ		ଶୁଣ ଉଦ୍ଧବ ମନ ଶ୍ଚିରେ	2 6
ଯେ କର୍ମଯୋଗ - ପ୍ରକରଣ		ଅଶେଷ ଜୀବ ପରିତ୍ରାଣ	2 7
ଆଗମ-ନିଗମ-ପୁରାଣେ		ସକଳ ଶାସ୍ତ୍ର ଯା' ବଖାଣେ	2 8
ତ୍ରିବିଧ-ମତେ ସେ କହନ୍ତି		ମୋ' ପାଦପୂଜା ଅର୍ଥେ ଚିନ୍ତି	2 9
ଏଣୁ ଯାହାର ଯେଣେ ଲଜ୍ଜା		କରନ୍ତି ନାନାମତେ ଦୀକ୍ଷା	3 0
ଅଶେଷ ଜନ୍ମ ପୁଣ୍ୟଭାଗ୍ୟ		ମୋତେ ପୂଜନ୍ତି କର୍ମଯୋଗେ	3 1
ବ୍ରାହ୍ମଣକୁଳେ ଜନ୍ମ ହୋଇ		ଯଜ୍ଞୋପବୀତ କନ୍ଧେ ବହିଁ	3 2
ଗୁରୁବଚନ ମନେ ଧରି		ଗାୟତ୍ରୀ ଉପଦେଶ କରି	3 3
ଶ୍ରଦ୍ଧା-ଭକତି କରି ଚିତ୍ତେ		ଯେ ଅବା ପୂଜିବ ଯେମନ୍ତେ	3 4
ଶୁଣ ମୋ' ପୁଞ୍ଜାବିଧି ଯେତେ		ଭାବେ କହିବା ତୋ' ଅଗ୍ରତେ	3 5
ପ୍ରତିମା ସ୍ଥାପି ଭୂମିତଳେ		ଅଥବା ସ୍ଥଣ୍ଡିଲେ ଅନଳେ	3 6
ସୂର୍ଯ୍ୟ ପୂଜିବ କିବା ଜଳେ		ଅଥବା ହୃଦୟ-କମଳେ	37

ଶ୍ରୀକା-ଭକତି ଚିତ୍ତ ଯୁତେ		ଦ୍ରବ୍ୟ ସମର୍ପି ନାନାମତେ	38
ଗୁରୁଚରଣ ଭାବେ ଭଜି		ମୋତେ ପୂଜିବ ମାୟା ତେଜି	39
ସ୍ୱଭାବେ ଶୁଚିମନ୍ତ ହୋଇ		ଦନ୍ତ ବଦନ ଜଳେ ଧୋଇ	40
ସ୍ନାନ କରିବ ଯଥାକାଳେ		ପ୍ରଭାତେ ପୁଣ୍ୟ ନଦୀଜଳେ	41
ବେଦ ଆଗମ ମନ୍ତ୍ରମତେ		ସ୍ନାନ କରିବ ଶୁଦ୍ଧଚିତ୍ତେ	4 2
ଯେ' ମୋତେ ଶ୍ରୀକାରେ ପୂଜିବ		ସେ ନିତ୍ୟକର୍ମ ନ ତେଜିବ	4 3
କେବଳ ଈଶ୍ୱର-ଭାବନେ		ସଙ୍କଳ୍ପ କରି ଶୁଦ୍ଧମନେ	4 4
ଦାରୁପାଷାଣ ଧାତୁମୟୀ		ଲେପ ଲେଖନ ମଣିମୟୀ	4 5
ବାଲୁକାମୟୀ ମନୋମୟୀ		ଏମନ୍ତ ପ୍ରତିମା ଭିଆଇ	4 6
ଏ ଅଷ୍ଟପ୍ରକାରେ ପ୍ରତିମା		ସୁନ୍ଦର ସ୍ୱରୂପ ଉତ୍ତମା	4 7
ଏ ବେନିମୂର୍ତ୍ତି ଚଳାଚଳ		ବିଷ୍ଣୁର ପୂଜାର ମନ୍ଦିର	4 8
ନିର୍ମାଣ କରି ବିଷ୍ଣୁରୂପେ		ନିଶ୍ଚଳେ ପୂଜିବ ସମୀପେ	4 9
ଯେ ଆବାହନ ବିସର୍ଜନ		ଚଳ-ପ୍ରତିମାର ଅର୍ଚ୍ଚନ	5 0
ଅଚଳେ ନ କରି ଏମନ୍ତ		ଏ ବୁଧନନଙ୍କର ମତ	5 1
ଲେପ-ଲେଖନେ ଯେତେ ହୋଇ		ସ୍ନାନ ମାର୍ଜନା ନ କରାଇ	5 2
ସ୍ନାନ-ମାର୍ଜନେ ଇଚ୍ଛା ଯେବେ		ଦର୍ପଣେ କରାଇବ ତେବେ	5 3
ଯତ୍ନେ ଉତ୍ତମଦ୍ରବ୍ୟ ଆଣି		ପବିତ୍ର ଗନ୍ଧ ପୁଷ୍ପ ପାଣି	5 4
ମାୟା ନ ଥିବ ଦେହ ମଧ୍ୟେ		ବିଧାନେ ପୂଜିବ ଆନନ୍ଦେ	5 5
ଯଦ୍ୟପି ଭକତ ଅଗ୍ରତେ		ଯେ କିଛି ଲଭେ ଅଯାଚିତେ	5 6
ତେଣେ ପୂଜିବ ନରହରି		ହୃଦେ ଭକତିଭାବ ଭରି	5 7
ଦିବ୍ୟ-ପ୍ରତିମା ପୂଜି ଯେବେ		ନାନା ଉପହାର ସ୍ୱଭାବେ	5 8
ଚନ୍ଦନ ବସ୍ତ୍ର ଅଳଙ୍କାର		ଭକ୍ଷ୍ୟ-ଭୋଜନ ମନୋହର	5 9
ଛଣ୍ଡିଲେ ଯେବେ ପୂଜା କରି		ମନ୍ତ୍ରବେତ୍ତାରେ ନ୍ୟାସ କରି	6 0
ଅନଳେ ପୂଜିବ ଯେ ମୋତେ		ହୋମ କରିବ ମୂଳମନ୍ତ୍ରେ	6 1
ରବି ପୂଜିବ ଅର୍ଘ୍ୟଜଳେ		ମୁଁ ଥାଇ ଆଦିତ୍ୟ-ମଣ୍ଡଳେ	6 2
ଏଶୁରସାଳ ଦ୍ରବ୍ୟ ଯେତେ		ଦେବ-ଆଦିତ୍ୟ ମୁଖେ ମୋତେ	63
ଜଳେ ପୂଜିବ ଜଳଦ୍ରବ୍ୟେ		ଏ ମୋର ପୂଜାର ସ୍ୱଭାବେ	64

ଦରିଦ୍ର ପ୍ରାଣୀ ଯେବେ ମୋତେ		ଦୃଷ୍ଟେ ପୂଜଇ ଭାବ-ଚିତ୍ତେ	65
ତାହାର ଜଳପୁଷ୍ପ ମୁହିଁ		ଅଶୁ ପ୍ରମାଣେ ଯେବେ ପାଇ	6 6
ସନ୍ତୋଷେ କରଇ ଆହାର		ଯେଶୁ ଭକତ ବନ୍ଧୁ ମୋର	67
ସେ ଯେବେ ଅଶୁମାତ୍ରେ ଦେଇ		ମୁଁ ତାହା ବହୁତେ ଘେନଇ	6 8
ଯେ ମେରୁତୁଲ୍ୟ ନାନାଦ୍ରବ୍ୟେ		ମୋତେ ସମର୍ପଇ ଅଭାବେ	6 9
ଶ୍ରୀକା ନ ଥାଇ ଅନ୍ତର୍ଗତେ		ମୁଁ ତାହା ଛୁଇଁବି କେମନ୍ତେ	7 0
ସୁଗନ୍ଧ ପୁଷ୍ପ ଧୂପଦୀପ		ବସ୍ତ୍ର ଭୂଷଣ ରତ୍ନକଳ୍ପ	7 1
ତେଣେ ମୋ' ନାହିଁ ମନଶୁଦ୍ଧି		ଏବେ ହୋ ଶୁଣ ପୂଜାବିଧି	7 2
ଯେ ଭାବେ ଯେମନ୍ତେ ପୂଜିଲେ		ଜୀବ ନିଷ୍ଠାର ଲଭେ ଭଲେ	7 3
ପବିତ୍ର ଜଳେ ସ୍ନାନ କରି		ବସ୍ତ୍ର ତିଳକ ଭୂଷ ଧରି	7 4
ସକଳ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅବଧାନେ		ଘେନି ମିଳିବ ପୂଜାଛାନେ	7 5
ବ୍ରାହ୍ମଣ ପୁତ୍ରେ ଯେବେ ମୋତେ		ଅଖଣ୍ଡ ଭୂଷ ଘେନି ହସ୍ତେ	7 6
ମନ୍ତ୍ର ଉଚ୍ଚାରି ପୂର୍ବ ଅଗ୍ରେ		ଭୂଷ ଛାପିବ ଭୂମିଭାଗେ	7 7
ପୂର୍ବ-ଦିଗକୁ ମୁଖକରି		ବସିବ ଆସନ ଆବୋରି	7 8
ଅଙ୍ଗ ଶୋଧିବ ଅଙ୍ଗନ୍ୟାସେ		ମନ୍ତ୍ର ଉଚ୍ଚାରି ବେନିପାଶେ	7 9
ମନ୍ତ୍ର ସୁମରି ଭୂଷ ନୀରେ		ମାର୍ଜନା କରି ଆତ୍ମଶିରେ	8 0
ପୂଜାର ଦ୍ରବ୍ୟ ପୂଜାଭୂମି		ମାର୍ଜିବ ଆପଣା ମୂର୍ଦ୍ଧନି	8 1
ବାହ୍ୟ-ପବିତ୍ର କରି ଗାତ୍ର		ସମ୍ମୁଖେ ଛାପି ତିନିପାତ୍ର	82
କ୍ରମେ ଛାପିବ ତିନିଛାନ		ଯେ ପାଦ୍ୟ ଅର୍ଘ୍ୟ ଆଚମନ	8 3
ଓଁକାର ପୂର୍ବ ନମୋ ମନ୍ତ୍ରେ		ଶୋଧନ କରି ପାଦ୍ୟପାତ୍ରେ	8 4
ସ୍ୱାହା ସୁମରି ଅର୍ଘ୍ୟପାତ୍ରେ		ପ୍ରୋକ୍ଷଣ କରିବ ପବିତ୍ରେ	8 5
ତୃତୀୟ ଆଚମନ ପାତ୍ରେ		ଜଳକ୍ଷେପିବ ଶିଖାମନ୍ତ୍ରେ	8 6
ଗାୟତ୍ରୀ ମନ୍ତ୍ରେ ସର୍ବ ଦ୍ରବ୍ୟେ		ଜଳ ସିଞ୍ଚିବ ଶୁଦ୍ଧଭାବେ	8 7
ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୋଡ଼ି ବେନିକର		ଚିତ୍ତିବ ହୃଦୟ-କମଳ	8 8
ମନ ପବନ କରି ଛିରେ		ବସିବ ପଦ୍ମ ଆସନରେ	8 9
ପରମଆତ୍ମା ଦିବ୍ୟମୂର୍ତ୍ତି		ହୃଦୟପଦ୍ମ ମଧ୍ୟେ ଚିତ୍ତି	90
ଲବ ନିମିଷ ଦକ୍ଷିଣାତ୍ରେ		ମୂର୍ତ୍ତି ନିଶ୍ଚଳ କରି ଗାତ୍ରେ	91

ଏମନ୍ତ ଧାନ-ପୁଜା ସାରି		ପଛେ ମଞ୍ଜୁଳେ ପୁଜା କରି	92
ସୁମନ୍ତେ ଆବାହନ କରି		ଦେହେ ଛାପିବ ମୁଦ୍ରା ଧରି	9 3
ହୃଦୟ ଆଦି ଚାରିଦେଶେ		ନ୍ୟାସ କରିବ ମନ୍ତ୍ରନ୍ୟାସେ	94
ବିବିଧ-ଦ୍ରବ୍ୟ ଉପହାରେ		ପୁଜା ପ୍ରକାଶିବ ବେଢାରେ	9 5
ଯେ ପାଦ୍ୟ ଅର୍ଘ୍ୟ ଆଚମନ		ମନ୍ତ୍ରେ କରିବ ନିବେଦନ	9 6
ଧର୍ମାଦି ଅଷ୍ଟମୂର୍ତ୍ତି ଧାନେ		ମନ୍ତ୍ରେ ଛାପିବ ଯଥାଛାନେ	9 7
ବିମଳା ଆଦି ନବଶକ୍ତି		ନ୍ୟାସେ ପୂଜିବ ଯଥାଶକ୍ତି	9 8
ମଧ୍ୟେ କଞ୍ଚିବ ଅଷ୍ଟଦଳ		କୋମଳ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ କମଳ	9 9
କର୍ଣ୍ଣିକା କେଶର ସହିତେ		ବେଦ ଆଗମ ମନ୍ତ୍ରତନ୍ତ୍ରେ	1 0 0
ଏମନ୍ତେ ପୂଜିବ ବିଧାନେ		ଯେପରି ଭେଦ ଅନୁମାନେ	1 0 1
ଶଙ୍ଖ ଚକ୍ର ଗଦା କମଳ		ପୂଜିବ ଲାଙ୍ଗଳ ମୁଷଳ	1 0 2
ଖଡ଼ଗ ବାଣ ଶରାସନ		ଯେ ବିଧି ଅଷ୍ଟପୁଜାମାନ	1 0 3
ଶ୍ରୀବତ୍ସ ବନମାଳା ମଣି		ଧାନେ ପୂଜିବ ଛାନ ଜାଣି	104
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାରିଷଦବୃନ୍ଦ		ସୁବଳ ନନ୍ଦ ଯେ ସୁନନ୍ଦ	1 0 5
ପ୍ରତ୍ୟକ୍ ମହାବଳ ଚକ୍ର		ସୁବୀର ଗରୁଡ଼ ଉଦ୍ଧକ୍ର	1 0 6
କୁମୁଦ କୁମୁଦଲୋଚନ		ପାର୍ବତ୍ୟ ପାର୍ବତୀନନ୍ଦନ	1 0 7
ପୂଜିବ ବ୍ୟାସ ବିଶ୍ୱକ୍ଷେପନ		ଗୁରୁଙ୍କ ତୁଲେ ଦେବଗଣ	1 0 8
ସମସ୍ତ ପାର୍ଶଦ ବିଧାନେ		ପୂଜିବ ନିଜ ନିଜ ଛାନେ	1 0 9
କର୍ପୂର ଉଶୀର ଚନ୍ଦନ		କୁଙ୍କୁମ ଗୋଳା ଜଳେ ସ୍ନାନ	1 1 0
ଦିବ୍ୟ ଉପହାର ଘଟନେ		ନିଗମ ପୁରାଣ ବଚନେ	1 1 1
ସୁଗନ୍ଧ ବସ୍ତ୍ର ଅଳଙ୍କାର		ଯଜ୍ଞୋପବୀତ ଉପହାର	1 1 2
ଲେପନ ସୁଗନ୍ଧ ଚନ୍ଦନ		ବକ୍ଷଗଣ୍ଡରେ ସୁମଞ୍ଜନ	1 1 3
କୁସୁମ ପାଦ୍ୟ ଅର୍ଘ୍ୟଦାନ		ପବିତ୍ର ଜଳେ ଆଚମନ	1 1 4
ସୁମନୋହର ଧୂପଦୀପ		ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ଦେବ ମୋ' ସମୀପ	1 1 5
ଗୁଡ଼ ପାୟସ ଘୃତପାକ		ନାନାପ୍ରକାର ଯେ ମୋଦକ	1 1 6
ଅନ୍ନ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ନାନାପାକ		ପିଷ୍ଟ ପ୍ରପାନ ସୁପ ଶାକ	117
କ୍ଷୀର ବିକାର ଯେତେ ମିଳେ		ସୁଗନ୍ଧ ସୁଗୀତଳ ଜଳେ	118

ବିଭବ କ୍ରମେ ମିଳେ ଯେତେ		ଥୋଇବ ମୋହର ଅଗ୍ରତେ	119
ସୁଗନ୍ଧ ତଳଳେ ଅଭ୍ୟଙ୍ଗ		ମର୍ଦ୍ଦନ କରି ମୋର ଅଙ୍ଗ	1 2 0
ମୋ'ର ମଙ୍ଗଳ ଅଭିଷେକ		ବିଧିପ୍ରକାରେ ଏକ ଏକ	121
ଆନନ୍ଦେ ମୋର ପୁଜା ସାରି		ପ୍ରମୋଦେ ନୃତ୍ୟ-ଗୀତ କରି	1 2 2
ମୋତେ ପୂଜିବ ବାରେବାରେ		ଯଥା ବିଭବ ଅନୁସାରେ	1 2 3
ପୂଜାର ଅନ୍ତେ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡେ		ହୋମ କରିବ ଘୃତଖଣ୍ଡେ	1 2 4
ଅନଳ ମଧ୍ୟେ ରୁପ ମୋ'ର		ଦେଖିବ ଏମନ୍ତ ପ୍ରକାର	1 2 5
ତନ୍ତ୍ର-କାଞ୍ଚନ ମନୋହର		ଅତି ରୁଚିର କଳେବର	1 2 6
ନିଜ ଆୟୁଧ ଚାରିଭୁଜେ		ପୀତବସନ କଟୀ ମାଝେ	1 2 7
କିରୀଟ କୁଣ୍ଡଳ ବିରାଜେ		ରତ୍ନ ମେଖଳା କଟୀ ସାଜେ	1 2 8
ମର୍କତ କେଶୁର କଙ୍କାଣ		ହୃଦରେ ଶ୍ରୀବତ୍ସର ଚିହ୍ନ	1 2 9
କୌସୁଭମଣି ଶୋହେ ଗଳେ		ସୁନ୍ଦର ଦିଶେ ବନମାଳେ	1 3 0
ଏ ଦିବ୍ୟରୂପ ଅଗ୍ନିମଧ୍ୟେ		ଧାନେ ଚିକ୍ତିବ ହୃଦପଦ୍ମେ	1 3 1
ଘୃତ ଆହୁତି ମୂଳମନ୍ତ୍ରେ		ହୋମ କରିବ ବେଦତନ୍ତ୍ରେ	1 3 2
ଯେ ନାମ-ଗୋତ୍ର ଉଚ୍ଚାରିଣ		ପୂଜିବ ପାରିଷଦଗଣ	1 3 3
ପ୍ରଣାମ କରି ଜଣେଜଣେ		ପୂଜିବ ବେଦ ଉଚ୍ଚାରିଣେ	1 3 4
ଏ ଅନ୍ତେ ପାରିଷଦଗଣେ		ବଳି କରିବ ସମର୍ପଣେ	1 3 5
ନିଶ୍ଚଳେ ମୂଳମନ୍ତ୍ର ଜପି		ବ୍ରହ୍ମ ସ୍ମରଣେ ଚିତ୍ତ ଛାପି	1 3 6
ଧାନେ ଭୋଜନ ଶେଷ ଜାଣି		ସମର୍ପି ଆଚମନ ପାଣି	1 3 7
ମୋର ନିର୍ମାଲ୍ୟ ଶେଷଭାଗ		ବିଶ୍ୱକ୍ଷେପନେ ତାହା ଦେବ	1 3 8
କର୍ପୂର ଗନ୍ଧକଳ ମିଶ୍ରେ		ତାମ୍ବୁଳ ଦେବ ମୁଖବାସେ	1 3 9
ସୁଗନ୍ଧ ପୁଷ୍ପ ଘେନିକରେ		ତ୍ରିବାର ଦେବ ମୋ'ର ଶିରେ	1 4 0
ମୋ'ର ପବିତ୍ର-ଯଶଗୁଣ		ମଙ୍ଗଳ ନାମ ଉଚ୍ଚାରିଣ	1 4 1
ନୃତ୍ୟ କରିବ ଉଚ୍ଚେ ଭଣି		କର୍ଣ୍ଣେ ମୋହର କଥା ଶୁଣି	1 4 2
ଯତ୍ନେ କରିବ ଅଭିନୟ		ମୋହର କର୍ମ-ସମୁଦାୟ	1 4 3
ମୋ' କଥା ଶୁଣି ଶୁଣାଇଣ		ଏକାଗ୍ରଭାବ କରି ମନ	144
ବିଷୟ ବ୍ରହ୍ମ ଅବଧାନେ		ଯେବେ ନ ପାର ମୋ ପୂଜନେ	145

ସ୍ତୁତି ପଠନେ ମୋ'ର ମନ		ସ୍ତବନେ କରାଇ ପ୍ରସନ୍ନ	146
ବେଦପୁରାଣେ ସ୍ତୁତି ଯେତେ		ଆନନ୍ଦେ ପଢ଼ି ମୋ ଅଗ୍ରତେ	1 4 7
ନମସ୍ତେ ଲକ୍ଷ୍ମୀଦେବୀକାନ୍ତ		ଉଜାରି ଯୋଡ଼ି ବେନିହସ୍ତ	148
ତ୍ରିବାର କରି ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ		ଦକ୍ଷ ପ୍ରଣାମ ପୁଣ୍ୟପୁଣ୍ୟ	1 4 9
ମୋ'ର ଚରଣେ ଶିର ଦେଇ		ବୋଲିବ କୃଷ୍ଣ ତ୍ରାହି ତ୍ରାହି	1 5 0
ଅନାଦି ଧର୍ମ-ନିରାକାର		ଭବ-ସାଗରୁ କର ପାର	1 5 1
ଏ ରୂପେ ନମସ୍କାର କରି		ପୂଜା-ଉଦକ ଶିରେ ଧରି	1 5 2
ପଛେ କରିବ ବିସର୍ଜନ		ଦେଖୁ ସକଳତୁଳେ ପୁଣି	1 5 3
ଏମନ୍ତ ରୂପ ମୋର ଯେତେ		ମୁର୍ତ୍ତି କରାଇ ଶୁଦ୍ଧଚିତ୍ତେ	1 5 4
ମୋତେ ପୂଜିବ ପ୍ରିୟଭାବେ		ଯେ ବିଧି ପୂଜାର ପ୍ରସାବେ	1 5 5
ଏମନ୍ତ ଭାବେ ନିତ୍ୟେ ନିତ୍ୟେ		ଯେ ପ୍ରାଣୀ ପୂଜୁଥାନ୍ତି ମୋତେ	1 5 6
ସର୍ବ ସମ୍ପଦ ଅନୁକୂଳ		ଲଭନ୍ତି ପରମ ମଙ୍ଗଳ	1 5 7
ମୋର ପ୍ରତିମା କରି ବେଶ		ଦୃଢ଼-ମନ୍ଦିରେ ଦେଇ ବାସ	1 5 8
ପୁରନ୍ଧ-ପୁଷ୍ପ-ଉପବନ		ନାନା ପ୍ରକାରେ କ୍ରୀଡ଼ାଛାନ	1 5 9
ମୋହର ଉତ୍ସବ ସମସ୍ତ		କରିବ ଶକ୍ୟ ଅନୁମତ	1 6 0
ମୋର ଉତ୍ସବ ପର୍ବାପର୍ବେ		ଭାବେ ପୂଜିବ ନାନାଦ୍ରବ୍ୟେ	161
ଏମନ୍ତେ ପୂଜି ବହୁବିଧେ		ବଞ୍ଚିବ ଉତ୍ସବ ଆନନ୍ଦେ	1 6 2
କୃଷି ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବହାରେ		ନୀଚିକା ଉପାୟ ପ୍ରକାରେ	1 6 3
ନିବାସ ପୁର ଗ୍ରାମ ଆଦି		ଯେ ଅବା ସମ୍ପଦ ପ୍ରସିଦ୍ଧି	1 6 4
ସମର୍ପି ମୋହର ଚରଣେ		ମୋ' ନାମ ଉଜାରି ବଦନେ	1 6 5
ସାଲୋକ୍ୟ-ମୁକ୍ତିପଦ ତା'ର		ନିବାସ ଲଭେ ମୋ'ର ପୁର	1 6 6
ଏ ମୋର ପୂଜାର ଲକ୍ଷଣ		ଉତ୍ସବ ଏକମନେ ଶୁଣ	1 6 7
ଯେ ମୋତେ ଦ୍ୟନ୍ତି ଗୃହ ବାନ		ହେଲେ ଲଭନ୍ତି ତ୍ରିଭୁବନ	1 6 8
ମୋତେ ମନ୍ତ୍ରପେ ଛାପି ଯେବେ		ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରେ ପ୍ରିୟଭାବେ	1 6 9
ସପତଦ୍ୱୀପ ହୋଏ ରାଜା		ମୋହର ପ୍ରାୟେ ଲଭେ ପୂଜା	1 7 0
ଯେ ମୋତେ ପୂଜେ ଏ ସଂସାରେ		ଲଭନ୍ତି ଏ ତିନି ପ୍ରକାରେ	172
ଯେ ନିରପେକ୍ଷ ଭକ୍ତିଯୋଗ		ଆତ୍ମା ନିଷ୍ଠାର ସୁଖମାର୍ଗ	173

ମୋ'ର ଚରଣେ ଦୃଢ଼େ ଭଜେ		ମାୟା-ସଂସାର ଭ୍ରମ ତେଜେ	174
କେବଳ ଲାଭ ମୋ'ର ଧାମ		ସେ ପ୍ରାଣୀ ଲଭେ ପୁଣ୍ୟକାମ	1 7 5
ବିବିଧ-ସନ୍ତାପୁ ସେ ତରେ		ନ ବୁଝେ ଘୋର ଅନ୍ଧକାରେ	176
ଏ ରୂପେ ମୋତେ ଯେ ପୂଜନ୍ତି		ହୃଦେ ଭକତିଭାବ ଚିନ୍ତି	1 7 7
ମୋର ସେବନେ ନିରବଧି		ସେ ପ୍ରାଣୀ ଲଭେ ସର୍ବସିଦ୍ଧି	1 7 8
ଶୁଣ ଉତ୍ସବ କହୁଁ ତୋତେ		ଯେ ପାପୀନନ ଏ ଜଗତେ	1 7 9
ସ୍ୱଦତ୍ତ-ପରଦତ୍ତ-ବୃତ୍ତି		ଯେ ନର ଅଜ୍ଞାନେ ହରନ୍ତି	1 8 0
ଦେବ-ବ୍ରାହ୍ମଣ-ତାପ-ଶୋକେ		ସେ କାହିଁ ଥିବେ ନରଲୋକେ	1 8 1
ନୀବନ ଅନ୍ତେ କୁନ୍ତୀପାକେ		ପଡ଼ିବେ ବିଷ୍ଣୁ-କୃମିପାକେ	1 8 2
କେବଳ ନରକ ଆହାର		କରନ୍ତି ଲକ୍ଷେ ସମ୍ଭର	1 8 3
ଯେ ଅବା କୃଷ୍ଣ-କର୍ମ କରେ		ଯେ ଅବା ସାହା ହୋନ୍ତି ତା'ରେ	1 8 4
ଯେବା ଆପଣେ ନ ପାରଇ		ପୂଜା କରାଇ ହେତୁ ହୋଇ	1 8 5
ଯେ ମୋର ପୂଜାକର୍ମ ଦେଖୁ		ପୁଣ୍ୟ-ଆନନ୍ଦେ ବୁଝେ ଆଖୁ	1 8 6
ଏ ଚାରିଦିଶେ ସମଫଳ		ଲଭନ୍ତି କହିଲେ ଗୋପାଳ	1 8 7
ଉତ୍ସବ ଶୁଣି କୃତକୃତ୍ୟ		ନମଇଁ ଦାସ ଜଗନ୍ନାଥ	1 8 8

ଇତି ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭାଗବତେ ମହାପୁରାଣେ ପାରମହଂସ୍ୟା ସଂହିତାୟାଂ
ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧେ ଅଷ୍ଟାବିଂଶ ଅଧ୍ୟାୟଃ ॥

ଉନତ୍ୱିଂଶ ଅଧ୍ୟାୟ

		ଭଗବାନ ଉବାଚ	
କହନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଭଗବାନ		ଉତ୍ସବ ଛିର କର ମନ	1
ଏ ମାୟା-ନିର୍ମିତ ସଂସାରେ		ପ୍ରାଣୀ ସକଳ କର୍ମ କରେ	2
ନିଜ ସ୍ୱଭାବେ ଅଲକ୍ଷିତ		ଏ ଘେନି ଯେ ହୋଏ ପଞ୍ଚିତ	3
ନିନ୍ଦା-ପ୍ରଶଂସା ନ କରନ୍ତି		ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପ୍ରାୟ ସେ ଦେଖନ୍ତି	4
ଏଣୁ ସାଧବ-ପ୍ରାଣୀଙ୍କର		ସଂସାରେ ନାହିଁ ନିଜ ପର	5
ସକଳ ଜନ୍ମ ଏକଭାବ		ପ୍ରକୃତି-ପୁରୁଷ ସମ୍ଭବ	6

ଯେ ଧର୍ମ ସ୍ୱଭାବ ଆଚାର		ନିନ୍ଦା-ପ୍ରଶଂସା ଚାହାଙ୍କର	7
ଯେ କରେ ଜ୍ଞାନଭୁଷ୍ଟ ପଣେ		ନିଷ୍ଠୁର ଅସତ୍ୟ-ଭାଷଣେ	8
ଅଜ୍ଞାନେ କଳ୍ପେ ନାନାଅଙ୍ଗ		ଜୀବନ୍ତେ ନୋହେ ନିଦ୍ରାଭଙ୍ଗ	9
ଏଣୁ ହୋ ପର ଶୁଣ-ଦୋଷ		ବିଚାର ନ କରି ବିଶେଷ	1 0
ଉଦ୍ଧବ ଶୁଣୁ ଯେତେ କର୍ତ୍ତ୍ତ୍ୱେ		ଯେ ଅବା ଦେଖୁତୁ ନୟନେ	11
ଯେ କିଛି ଉଚ୍ଚାରୁ ବଦନେ		ଯେ ଅବା ଚିତ୍ତ ମନେ ଧାନେ	1 2
ଯେ ଅବା ଭଲ-ମନ୍ଦ ଜନେ		ନ୍ୟାୟ-ବିଚାର ଅନୁମାନେ	1 3
ଏ ସର୍ବ ସତ୍ୟ ନୋହେ କିଛି		କେବଳ ମାୟା ମାତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ୟ	1 4
ଆଭାସ ଛାୟା ପ୍ରତିସ୍ପନ୍ଦ		ଅବସ୍ତୁଠାରେ ବସ୍ତୁଜ୍ଞାନ	1 5
ଭୟ-ମୋହକୁ ଜନମାଞ୍ଜି		ତେସନେ ଦେହ ଆଦି ଭ୍ରାନ୍ତି	1 6
ଏଣୁ ହୋ ମିଥ୍ୟା-ଜ୍ଞାନ ଲାଭେ		ଏ ଜୀବ ଜନ୍ମମୃତ୍ୟୁ ଲାଭେ	1 7
ତୁ ଅବା ବୋଲିବୁ ଏମନ୍ତେ		ଏ ସର୍ବ ସତ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧପଥେ	1 8
ଦେବ ବଚନେ ଅନୁମାନେ		ସତ୍ୟ ନ କହେ ଆତ୍ମାବିନେ	1 9
ଏ ଆତ୍ମା ହର୍ତ୍ତାକର୍ତ୍ତା ଦାତା		ଆତ୍ମା ଲକ୍ଷ୍ମର ପିତାମାତା	2 0
ସୃଷ୍ଟି ପାଳନ ସଂହାରଣ		ଏ ସର୍ବ ଆତ୍ମାର ଭିଆଣ	2 1
ଏଣୁ ଅଶେଷ ଚରାଚରେ		ଆତ୍ମା ହୁଁ ସତ୍ୟ ନାହିଁ ପରେ	2 2
ପ୍ରକୃତି ନିର୍ମିତ ସଂସାର		ଏଣୁ ଏ ତ୍ରିବିଧ ପ୍ରକାର	2 3
ଆତ୍ମାର ସଙ୍ଗ ନାହିଁ ଏଣେ		ଏମନ୍ତ ବିଚାରିଣ ମନେ	2 4
ସକଳ ବୁଝି ଦୃଢ଼ଚିତ୍ତେ		ଏ ଭ୍ରମ ଛାଡ଼ନ୍ତି ପଞ୍ଚିତେ	2 5
ଏଣୁ ଏ ନିଜ ପର ଜ୍ଞାନ		ନ କରି ନିନ୍ଦନ ସ୍ତବନ	2 6
କେବଳ ଜ୍ଞାନ ଅନୁମାନେ		ଧ୍ୱବ ଭାସ୍କର ଯେହ୍ନେ ଶୁନ୍ଦେ	2 7
ଆପଣେ କର ଅନୁମାନ		ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ ଦେଖୁଣ ନୟନ	2 8
ଯେ ଅବା ବେଦର ବିଧାନ		ସୁମରି ମୋହର ବଚନ	2 9
ଯେ ଆଦି ମଧ୍ୟ ଅବସାନ		ଅସତ୍ୟ ଦେଖୁ ତ୍ରିଭୁବନ	3 0
ଏଣୁ ଅଶେଷ ଶଙ୍କା ତେଜି		ପଞ୍ଚିତ ରହେ ଜ୍ଞାନ ବୁଝି	3 1
ଏମନ୍ତ କୃଷ୍ଣମୁଖୁ ଶୁଣି		ଉଦ୍ଧବ କହେ ମଞ୍ଜୁବାଣୀ	3 2
ମନ ସଂଶୟେ କରଯୋଡ଼ି		କହେ ଗୋବିନ୍ଦ ପାଦେ ପଡ଼ି	3 3

				ଉଦ୍ଧବ ଉବାଚ	
ଶୁଣ ହେ ପ୍ରଭୁ ମାୟାଧର		ଏ ଯେବେ ଅସତ୍ୟ ସଂସାର	34		
ନିର୍ଗୁଣ ନିର୍ବିକାର ଜୀବ		ସର୍ବ ବ୍ୟାପକ ସଦାଶିବ	3 5		
ଏ ପଞ୍ଚଭୂତ କଳେବର		ନିର୍ମିତ କ୍ଷଣିକ ଭଙ୍ଗୁର	3 6		
ଜନ୍ମ ମରଣ ଅନୁସରି		କେ ପୁଣ ସଂସାରେ ସଂସାରୀ	37		
କହ ହେ ପ୍ରଭୁ ବିଶ୍ୱେଶ୍ୱର		ଏ ମୋର ଭ୍ରମ ଯାଉ ଦୂର	3 8		
ଆତ୍ମା ନିର୍ଗୁଣ ନିରଞ୍ଜନ		ନିତ୍ୟ ସାର୍ତ୍ତ୍ୱିକମୟ ବ୍ରହ୍ମ	3 9		
ଏ ଆତ୍ମା ସର୍ବଭୂତେ ବସେ		ଆଦିତ୍ୟ ଯେସନେ ଆକାଶେ	4 0		
ଲକ୍ଷନ ମଧ୍ୟେ ଅଗ୍ନି ଯେହ୍ନେ		ଜଳନ୍ତେ ଦେଖୁ ଅନୁମାନେ	4 1		
ଆତ୍ମା ପ୍ରକାଶ ଏହିମତେ		ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ ଦେଖୁ ଏ ଜଗତେ	4 2		
ସ୍ୱଭାବେ ଆତ୍ମା ସର୍ବପୁଣ୍ଡ୍ର		ସାକ୍ଷୀ-ସ୍ୱରୂପ ନିରଞ୍ଜନ	4 3		
ସେ ଯେବେ ରହେ ନିଜପୁରେ		ଜନ୍ମ ମରଣ କେ ସଞ୍ଚରେ	4 4		
ଆତ୍ମା ଅଖଣ୍ଡ-ନିରଞ୍ଜନ		ସ୍ୱଭାବେ ଦେହ ଅଚେତନ	4 5		
ଏଣୁ ଏ ସଂସାର କାହାର		ନିଶ୍ଚୟ କହ ଦାମୋଦର	4 6		
ଉଦ୍ଧବ ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ହସି		କହନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ବ୍ରହ୍ମରାଶି	4 7		
				ଭଗବାନ ଉବାଚ	
ଯାବତ ଦେହେ ଅହଙ୍କାର		ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ପ୍ରାଣରେ ସଂଚାର	4 8		
ତାବତ ଜୀବ ସଞ୍ଚରଇ		ଯେଣୁ ଏହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଥାଇ	4 9		
ଆତ୍ମା ସ୍ୱଭାବେ ନିରଞ୍ଜନ		ନ ଦେଖୁ ସଂସାର-ଘଟନ	5 0		
ଏହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ମୁତପଣେ		ସଂସାରେ ଭ୍ରମେ ଅକାରଣେ	5 1		
ଜାଗ୍ରତ ପୁରୁଷ ଯେସନ		ବିଷୟ କରେ ନିତ୍ୟେ ଧ୍ୟାନ	5 2		
ଶୟନ କାଳେ ସେ ସ୍ୱପନେ		ଦେଖେ ବିବିଧ ଅର୍ଥ ଯେହ୍ନେ	5 3		
ଶୟନେ ସ୍ୱପ୍ନ ଯେବେ ଦେଖେ		ଅସତ୍ୟ ସତ୍ୟ କରି ଲେଖେ	5 4		
ସେ ପୁଣି ନିଦ୍ରା ଅବସାନେ		ସକଳ ମିଥ୍ୟା କରି ମଣେ	5 5		
ଏ ଘେନି ଲୋଭ ଭୟ କ୍ରୋଧ		ହରଷ ବିରସ ପ୍ରମାଦ	5 6		
ଏ ଆଦି ବିବିଧ ପ୍ରକାରେ		ସର୍ବ ସମ୍ଭବ ଅହଙ୍କାରେ	5 7		
ଜନମ-ମୃତ୍ୟୁ ଆଦି ଯେତେ		ଆତ୍ମାର ନୋହେ କଦାଚିତେ	5 8		

ଦେହ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ମନ ପ୍ରାଣ		ଏଣେ ଯାହାର ଅଭିମାନ	59
ସେ ନୀବ ରୂପେ ସୁଷ୍ଣ ଦେହେ		ତ୍ରିଗୁଣେ ଜନମୁତ୍ୟ ବହେ	60
କାଳର ବଳେ ଏ ସଂସାରେ		ଭ୍ରମେ ତ୍ରିଗୁଣ-ଅହଙ୍କାରେ	6 1
ଏ ଅହଙ୍କାର ବନ୍ଧ କହି		ନିବୃତ୍ତି ମୁକତି ବୋଲାଇ	6 2
ମୂଳ ଏହାର ଅପ୍ରକାଶ		ବିବିଧ ରୂପେ ହୋଏ ଦୃଶ୍ୟ	63
ମନ-ବଚନ-ଦେହ-ପ୍ରାଣେ		ପ୍ରକାଶ ହୋଏ ନାନା କର୍ମେ	6 4
ଯେ' ପାରେ ଗୁରୁ ଆଶ୍ରେ କରି		ଜ୍ଞାନ-ଖଡ଼ଗ କରେ ଧରି	6 5
ନିବୃତ୍ତି କରି ବୁଦ୍ଧିମାନ		ତେଜଇ ସେ ଦୃଢ଼-ବନ୍ଧନ	6 6
ତୃଷ୍ଣା ବର୍ଜିତ ନିର୍ବିକାରେ		ଆନନ୍ଦେ ଭ୍ରମଇଁ ସଂସାରେ	6 7
ବେଦ ତପସ୍ୟା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ		ଗୁରୁବଚନ ତର୍କଦ୍ୱାରେ	6 8
ବିଚାରି ନାଶିବ ନିରୋଳେ		ଯେ ଥାଇ ଆଦି ଅନ୍ତଃକାଳେ	6 9
ଇଶ୍ୱର ସର୍ବହେତୁ ସେହି		ମଧ୍ୟେ ସେ ଜଗତ ବୋଲାଇ	7 0
ଏଣେ ବିବେକ ଯା'ର ହୋଇ		ନାଶିବ ଜ୍ଞାନୀ ସେ ଅଳେ	7 1
ସୁବର୍ଣ୍ଣେ ନାନା ଦ୍ରବ୍ୟ ଯେହ୍ନେ		ଧରଇ ନାନା ରୂପ ଭିନ୍ନେ	7 2
ରୂପ ବିନାଶେ ସେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ		ଏ ଭାବେ ଜଗତ ଅଭିନ୍ନ	7 3
ମୋହର ତହୁଁ ସମ୍ଭବଇ		କାଳେ ପ୍ରବେଶ ମୋ'ର ତହିଁ	7 4
ନାଗ୍ରତ-ସ୍ୱପ୍ନ-ସୁଷୁପ୍ତିରେ		କି ଅବା ସମାଧି ବିଧିରେ	7 5
କାର୍ଯ୍ୟକାରଣ କର୍ତ୍ତା ରୂପେ		ଜଗତ ମଧ୍ୟେ ଯେହୁ ବ୍ୟାପେ	7 6
ପରମବ୍ରହ୍ମ ସତ୍ୟ ସେହି		ଉଦ୍ଧବ ସାକ୍ଷୀରୂପେ ଥାଇ	7 7
ଆଗେ ନ ଥିଲା ପଛେ ନାହିଁ		ମଧ୍ୟରେ ନାମମାତ୍ର ଥାଇ	7 8
କର୍ତ୍ତା କାରଣୁଁ ସମ୍ଭବଇ		ଭିନ୍ନ ନାମରେ ପ୍ରକାଶଇ	7 9
ଉଦ୍ଧବ ଅସତ୍ୟ ସେ ନାଶ		କର୍ତ୍ତା କାରଣୁ ନୋହେ ଭିନ୍ନ	8 0
ରାଜସ ବିକାର ଜଗତ		ସର୍ଜନା ଅଟେ ପଞ୍ଚଭୂତ	8 1
ବ୍ରହ୍ମା ଅଟନ୍ତି ସ୍ୱୟଂଜ୍ୟୋତି		ଏଣୁ ସେ ନିଜେ ପ୍ରକାଶନ୍ତି	8 2
ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଅର୍ଥ ଆତ୍ମା ମନ		ଏ ଆଦି ନୋହେ ବିଦ୍ୟମାନ	8 3
ତଥାପି ବ୍ରହ୍ମମୟ ଏହି		ଯେଣୁ ପ୍ରକାଶ ତା'ର ହୋଇ	8 4
ଏ ରୂପେ ବ୍ରହ୍ମ ବିବେକରେ		ଗୁରୁବଚନ ଧରି ଶିରେ	8 5

ନାଶିଣ ବ୍ରହ୍ମକୁ ସାକ୍ଷାତେ		ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଭୋଗ ଛାଡ଼ି ଚିତ୍ତେ	86
ଦେହାତ୍ମଭାବ ପରିହରି		ବ୍ରହ୍ମ ଆନନ୍ଦେ ମୋଦଭରି	87
ଆତ୍ମସନ୍ଦେହ ତେଜି ଦୂରେ		ଆନନ୍ଦେ ଭ୍ରମିବ ସଂସାରେ	8 8
ଦେହ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଦେହୀ ପ୍ରାଣ		ପବନ ଜଳ ହୁତାଶନ	8 9
କ୍ଷିତି ଗଗନ ଅହଂକୃତି		ରୁଦ୍ଧିତନମାତ୍ରା ପ୍ରକୃତି	90
ଏ କେହି ଆତ୍ମା ନୋହେ ନାଶ		ଅନ୍ଧବିକାର ଏ ପ୍ରମାଣ	9 1
ଏଣେ ବିବେକ ଅଟେ ଯା'ର		ସେ ପ୍ରାଣୀ ଜ୍ଞାନବନ୍ଧ ନର	9 2
ମୋ'ର ସ୍ୱରୂପ ହୃଦେ ଯା'ର		ପ୍ରକାଶ ହୋଏ ନିରନ୍ତର	9 3
ତାହାର ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ସକଳେ		ଆତ୍ମତ୍ତ ହେଲେ ବା ନ ହେଲେ	9 4
ତହିଁରେ ତାର ଗୁଣଦୋଷ		କି ଅବା ହୋଇବ ପ୍ରକାଶ	9 5
ମେଘ ଭାଙ୍ଗଇ କିବା ନାହିଁ		ରବିର ହାନି ଲାଭ କାହିଁ	9 6
ଆକାଶେ ଯେହ୍ନେ ଅଗ୍ନି ଜଳେ		ପବନ ସେ ଆକାଶେ ଚଳେ	9 7
ଧୂଳିରେ ଧୂସର ଦିଶଇ		କି ଅବା ଜଳ ବରଷଇ	9 8
କି ଅବା ଷଡ଼ରତ୍ନ ଗୁଣ		ଉଷ୍ଣ ଶୀତଳ ଆଦି ପୁଣ	9 9
ଆକାଶେ ଗତାଗତ ହୋନ୍ତି		ଯେହ୍ନେ ଆକାଶେ ନ ଲାଗନ୍ତି	1 0 0
ତେହ୍ନେ ତ୍ରିଗୁଣ ଅହଙ୍କାର		ଯେବା ସଂସାର ବ୍ୟବହାର	1 0 1
ଏଣେ ମୋହର ସଙ୍ଗ ନାହିଁ		ଅକ୍ଷୟ ପରଂବ୍ରହ୍ମ ମୁହିଁ	1 0 2
ତଥାପି ଯାବତ ମୋ'ଠାରେ		ସୁଦୃଢ଼ ଭକ୍ତିଯୋଗ ବଳେ	1 0 3
ରାଜସ-ରୂପ-ମନ-ମୂଳ		ନିବୃତ୍ତ ନୁହଁନ୍ତି ସକଳ	1 0 4
ତାବତ ମାୟାଗୁଣ ସଙ୍ଗ		ବିଷୟ କର ପରିତ୍ୟାଗ	1 0 5
ଯେସନେ ଦେହେ ବ୍ୟାଧିଶେଷ		ଅପଥ୍ୟେ ବତଇ ବିଶେଷ	1 0 6
ତେସନେ ବିଷୟର ସଙ୍ଗ		କୁଯୋଗୀ ଯୋଗ କରେ ଭଙ୍ଗ	1 0 7
ଯେ ଯୋଗୀ ଯୋଗମାର୍ଗେ ଥା'ନ୍ତି		ଦେବେ ତାହାଙ୍କ ବିଘ୍ନ ଚିନ୍ତି	1 0 8
କପଟେ ମନୁଷ୍ୟ ରୂପରେ		ତାହାଙ୍କୁ ଯୋଗଭ୍ରଷ୍ଟ କରେ	1 0 9
ସେ ପୁଣି ପାଇ ଦେହାନ୍ତର		ପ୍ରାକ୍ତନ ବଳେ ବାରମ୍ବାର	1 1 0
ଯୋଗ ଅଭ୍ୟାସେ ହୋଇ ରତ		ନୁହଇ କେବେ କର୍ମତନ୍ତ	1 1 1
କର୍ମର ବଳେ ଜନ୍ମ ମୃତ୍ୟୁ		କର୍ମେ ସଂସାରେ ପଡ଼େ ଜନ୍ତୁ	112

ଯେବେ ତା ଜ୍ଞାନ ଉଦେ ହୋଇ	ପୁଣି ସଂସାରେ ନ ପଡ଼ଇ	113
ଛାଡ଼ଇ ଦେହାଦିର ଧର୍ମ	ଅଖଣ୍ଡ ସୁଖରେ ନିମଗ୍ନ	114
ଆସନ ଶୟନ ଗମନ	ମଳ ମୁଦ୍ରାଦି ବିସର୍ଜନ	1 1 5
ଦର୍ଶନ ସର୍ଶନ ଭୋଜନ	ଏ ଦେହ ସ୍ଵାଭାବିକ ଧର୍ମ	1 1 6
ଏଣେ ତା ଦୃଷ୍ଟି ହିଁ ନ ଥାଇ	ଆତ୍ମା ପ୍ରକାଶ ଯା'ର ହୋଇ	117
ଅସତ୍ୟ ଇନ୍ଦ୍ରିୟଙ୍କ ଅର୍ଥ	ଯେବେ ହୁଅଇ ଚିତ୍ତେ ଜାତ	1 1 8
ସ୍ଵପନେ ନାନାକାର ଯେହ୍ନେ	ଛାଡ଼ଇ ଅନୁମାନେ ତେହ୍ନେ	1 1 9
ଆତ୍ମା ବାହାରେ ଆନ ସତ୍ୟ	ନ ମଣେ ଯେ ଜନ ପଞ୍ଚିତ	1 2 0
ଆତ୍ମାର ବନ୍ଧନ ମୁକତି	ଅଜ୍ଞାନ ବଳରୁ ପ୍ରତୀତି	1 2 1
ଅଜ୍ଞାନ ନିବର୍ତ୍ତଲେ ଜ୍ଞାନେ	ଆତ୍ମାକୁ ନିର୍ବିକାର ଜାଣେ	1 2 2
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟେ ତମ ନାଶେ	ଜଗତ ସ୍ଵରୂପେ ପ୍ରକାଶେ	1 2 3
ନ ଥାଏ କିଛି ତା' ବିକାର	କେବଳ ପ୍ରକାଶ ମାତର	1 2 4
ତେସନେ ମୋର କୃପାଦୃଷ୍ଟି	ଖଣ୍ଡଇ ସକଳ ଅରିଷ୍ଟି	1 2 5
ଅଜ୍ଞାନ ତମ ଯାଏ ଦୂର	ଦିଶଇ ଆତ୍ମା ନିର୍ବିକାର	1 2 6
ଏ ଆତ୍ମା ସ୍ଵୟଂ ଦେଧାତିଷ୍ଠିତ	ଅଜ ଅପ୍ରମେୟ ଅନନ୍ତ	1 2 7
ଯେ ଦେଶକାଳ-ପରିଚ୍ଛିନ୍ନ	ନାହିଁ ଯା' କ୍ଷୟବୃଦ୍ଧିମାନ	128
ଏକ ଦ୍ଵିତୀୟ ନାହିଁ ଯା'ର	ମନ ବଚନେ ଅଗୋଚର	1 2 9
ତା'ର ଚାଳନେ ବାକ୍ୟ ପ୍ରାଣ	ସଂସାରେ ସଂଚରନ୍ତି ଜନ	1 3 0
ଯେ ଏକଆତ୍ମା ବ୍ରହ୍ମରୂପ	ତା' ଠାରେ କରନ୍ତି ବିକଳ	1 3 1
ଯେତେ ଏ ବିକଳ ସଞ୍ଚାର	ଆତ୍ମା ଆଶ୍ରୟ ଏହାଙ୍କର	1 3 2
ରଜତ ଭ୍ରମ ପ୍ରାଣୀ ମନେ	କାହୁଁ ହୋଇବ ଶୁକ୍ତ ବିନେ	1 3 3
ଏଣୁ ଏ ଆତ୍ମା ସତ୍ୟଧାମ	ବିକଳ ମନର ଯେ ଭ୍ରମ	1 3 4
ନାମ ରୂପ ଯେ ପଞ୍ଚଭୂତ	ଏଣେ ଯେ ଶରୀର ନିର୍ମିତ	135
ତାହାକୁ ସତ୍ୟ ମନେକରି	ବେଦାନ୍ତ ତତ୍ତ୍ଵ ନ ବିଚାରି	136
ପଞ୍ଚିତ ପଣେ ଅହଙ୍କାରେ	ବିଅର୍ଥେ ଅର୍ଥବାଦ କରେ	1 3 7
ଅପକ୍ଷୟୋଗ-ଯୋଗୀଙ୍କର	ଯେ ବିଘ୍ନ ଶରୀରୁ ବାହାର	1 3 8
ସେ ବିଘ୍ନ ଯେଣେ ନାଶ ଯାଇ	ସେ ବିଧି ଶୁଣ ମୁଁ କହଇ	1 3 9

ଶୀତ ତପତି ଦେହକ୍ଳେଶ	ଯେ ଅବା ବାତ ଆଦି ଦୋଷ	140
ନାଶିବ ଯୋଗ-ଧାରଣାରେ	ଯେ ପ୍ରଣାୟାମ ଆସନରେ	141
ତପରେ ତାପ ମନ୍ତ୍ରେ ଗ୍ରହ	ଔଷଧେ ସର୍ପ ଆଦି ଭୟ	142
ଏମନ୍ତେ ବିଘ୍ନକୁ ନିବାର	ଯୋଗ ସାଧୁବ ଯତ୍ନ କରି	143
ମୋ ଧ୍ୟାନ ନାମ ସଙ୍କୀର୍ତ୍ତନେ	ନାଶିବ କାମ ଆଦି ବିଘ୍ନେ	144
ଭକ୍ତ-ଯୋଗୀଙ୍କ ସେବା ଭାବେ	ନାଶିବ ମାନ-ମଦ-ଦମ୍ଭେ	145
କେ ଅବା ଏ ସବୁ ଉପାୟେ	ଦୃଢ଼ କରିଣ ଯୁବା ଦେହେ	146
ପ୍ରବେଶ ପରକାୟ ଆଦି	ଯୋଗେ ସାଧକ୍ତି ସର୍ବସିଦ୍ଧି	147
ଫଳର ପ୍ରାୟେ ଏ ଶରୀର	ବୃକ୍ଷର ପ୍ରାୟ ଆତ୍ମା ଚିର	148
ଏଣୁ ପଞ୍ଚିତମାନଙ୍କର	ଦେହରେ ନ ଥାଇ ଆଦର	149
ଦେହର ବିଘ୍ନନାଶ ଅର୍ଥେ	କେ ଅବା ସାଧକ ନିରତେ	150
ଯେ ଅବା ରୁଦ୍ଧିମନ୍ତ ଜନେ	ନ କରି ଶ୍ରଦ୍ଧା ଦେହଧର୍ମେ	151
ଏ ଯୋଗେ ନ ବଳାଇ ଚିତ୍ତ	ଶରଣ ମୋ'ର ପାଦଗତ	152
ମୋ'ର ଆଶ୍ରୟ ହୋଇ ଯୋଗୀ	ଯୋଗସାଧନେ ଯେବେ ଲାଗି	153
ବିଘ୍ନ ତାହାକୁ ନ ଲାଗଇ	ପରମ ଆନନ୍ଦେ ରମଇ	154
ଏ ରୂପେ ଜ୍ଞାନଯୋଗ ହରି	ଉଦ୍ଧବେ କହିଲେ ବିସ୍ତାରି	155
ଚିତ୍ତେ ଯେ ଥିଲା ଅହଙ୍କାର	ଗୋବିନ୍ଦ ତାହା କଲେ ଦୂର	156
ପରମଜ୍ଞାନ-ଉପଦେଶେ	ଗୋବିନ୍ଦ ଖଣ୍ଡିଲେ ବିଶେଷେ	157
ସଂସାରଭାବ ଭାବଗ୍ରାହୀ	ଅଜ୍ଞାନ-କଞ୍ଚିତ ବୁଝାଇ	158
ଉଦ୍ଧବ ଚିତ୍ତେ ମୋହପାଶି	ଜ୍ଞାନ ଖଡ଼ଗେ ତାହା ନାଶି	159
ଜ୍ଞାନ ବୁଝାଇ ଭାବବଶେ	ଭକତିଯୋଗ କହି ଶେଷେ	160
କୃଷ୍ଣଚରିତ ଭାଗବତ	କହଇ ଦାସ ଜଗନ୍ନାଥ	161
ସଂସାାରଜନେ ଏହା ଶୁଣି	ଚରିବେ ଭବତରଞ୍ଜିଣୀ	162

ଇତି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତେ ମହାପୁରାଣେ ପାରମହଂସ୍ୟାଂ ସଂହିତାୟାଂ
ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧେ ଉନତ୍ରିଂଶୋବଧ୍ୟାୟଃ ॥

ତ୍ରିଂଶ ଅଧ୍ୟାୟ

ଯୋଗସାଧନ ତତ୍ତ୍ୱବାଣୀ		ଉଦ୍ଧବ କୃଷ୍ଣପୁଣ୍ଡୁ ଶୁଣି	1
ସଂଶୟମନେ କରଯୋଡ଼ି		ବୋଲେ ଗୋବିନ୍ଦ ପାଦେ ପଡ଼ି	2
ଉଦ୍ଧବ ଉବାଚ			
ଭୋ ନାଥ ପ୍ରଭୁ ଦାମୋଦର		ଶୁଣିଲି ଯୋଗର ବିଚାର	3
କ୍ଷଣଭଙ୍ଗୁର ଦେହ ଧରି		କେ ଅବା ପାରେ ସାଧ କରି	4
ସୁଖେ ଅଳପେ ସାଧ କରି		ତୋ' ମାୟା କେମନ୍ତେ ନିସ୍ତରି	5
ଅନେକ ଜନ୍ମେ ଯୋଗୀ ନରେ		ଯୋଗ ସାଧକ୍ତି ଏ ସଂସାରେ	6
ଧ୍ୟାନ-ଧାରଣା-ତୃତୀୟନେ		ଚିତ୍ତ ସଂଯମି ସାଧଧାନେ	7
ସେ ଯୋଗ ସାଧୁ ଏ ସଂସାରେ		କେ ଅବା ପାରେ କେ ନ ପାରେ	8
ଏଣୁ ସଂସାରେ କେବା ଜନ		ସାଧୁବ ଯୋଗେ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ	9
ଉପାୟ କହ ନାଥ ମୋତେ		ଏ ଜୀବ ନିସ୍ତରେ କେମନ୍ତେ	10
ସୁଖେ ଅଳପେ ସାଧ କରି		ତୋ' ମାୟାଘୋରୁ ଯିବି ତରି	11
ପଦ୍ମନୟନ ବିଶ୍ୱେଶ୍ୱର		ତୁ ନାଥ ଯଦୁବୀରବର	12
ତୋହର ଅଭୟପୟର		ବ୍ରହ୍ମ ଆନନ୍ଦ ସୁଖଘର	13
ସେ ପାଦପଦ୍ମ ଆଶ୍ରେ କଲେ		ଜୀବ ସଂସାରୁ ତରେ ଭଲେ	14
ସାର-ଅସାର ବିଚାରଣେ		ଭକ୍ଷେ ଭାଦିଲେ ବୁଧଗଣେ	15
ଭକତିଯୋଗ ସାଧ କରି		ଭରୁଁ ଭକତେ ଯା'ନ୍ତି ତରି	16
ଯୋଗୀଏ ଯୋଗମାର୍ଗେ ଭ୍ରମି		ଫୁଟି ହୁଅନ୍ତି ପଥଶ୍ରମୀ	17
ଏ ତୋ ବିଚିତ୍ର ଗତି ମାୟା		କେ ଜାଣିପାରେ ପ୍ରଭୁ ଏହା	18
ଭୋ ନାଥ ମୋତେ କୃପାକର		ଏ ଘୋର ସଙ୍କଟୁ ଉଦ୍ଧର	19
ଅନ୍ୟ ଶରଣ ନାହିଁ ଯା'ର		ତୋତେ ଯେ ଭଜେ ନିରନ୍ତର	20
ତୁ ନାଥ ହେଉ ତା' ବିଶ୍ୱାସ		ଦକ୍ଷେ ନ ଛାଡ଼ୁ ତା'ର ପାଶ	21
ଏ କଥା ଅଭୂତ କି ତୋତେ		ତୁ ଯେ ଭକତନ ହିତେ	22
ବାନର ଭାଲୁଙ୍କର ମେଲେ		ତୋ' ଅବତାର ମହୀତଲେ	23
ରାମ ସ୍ୱରୂପେ ନିଜ ଅଂଶେ		ତୋହର ଜନ୍ମ ରଘୁବଂଶେ	24
ସୁରେନ୍ଦ୍ର କିରୀଟ ଅଗ୍ରତ		ତୋ' ପାଦରେଶୁରେ ଭୂଷିତ	25

ଏମନ୍ତ ପ୍ରଭୁ ନିଜ ଅଙ୍ଗେ		ବାନର ଭାଲୁଙ୍କର ସଙ୍ଗେ	26
ଏଣୁ ତୋ ମହିମା ଅଭୂତ		କେ ମୁଖେ କହୁ ଗୋପୀନାଥ	27
ତୁ ନାଥ ଜଗତ ଜୀବନ		ଦରିଦ୍ର ପ୍ରାଣୀଙ୍କର ଧନ	28
ଅଶେଷ ଭୁବନ କାରଣ		ତୁ ନାଥ ଜଗତଧାରଣ	29
ତୁ ନାଥ ଭୂତତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାତା		ଅଶେଷ କର୍ମଫଳଦାତା	30
ତୁ ପିତାମାତା ଦାଶରଥ		ଅଶେଷ ଜଗତର ପତି	31
ତୋ' ପାଦସେବା ପରିହରି		କେ ପାରେ ଭବସିନ୍ଧୁ ତରି	32
ଯେ ତୋ'ର ମହିମା ନ ଜାଣି		ଅନ୍ୟ ଦେବତା ପୁଜେ ଆଣି	33
ତପ ସମାଧି ଯୋଗବନ୍ଧେ		କି ଅବା ମୋକ୍ଷଧର୍ମ ସାଧେ	34
କେବଳ ଅତେତନ ସେହି		ତାହାର କର୍ମସିଦ୍ଧି କାହିଁ	35
ମାୟା ମୋହିତ ରଜ ତମେ		ବିଧାତା ରହେ ତା'ର ବାମେ	36
ଯେ ଯେତେରୁପେ ଭଜେ ତୋତେ		ତୁ ଆଉ ତାହାଙ୍କ ଅଗ୍ରତେ	37
କରୁ ତାହାଙ୍କ ଉପକାର		ଏଣୁ ଭକତେ ତୋ' କିଙ୍କର	38
ଏ ଭାବେ ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନୀ ଜନେ		ତୋ' ନାମ ଉଚ୍ଚାରି ବଦନେ	39
ରୋମ ହରଷେ ତୋତେ ଚିନ୍ତି		ଆନନ୍ଦ ସାଗରେ ଭାସନ୍ତି	40
ତୋ' ଗୁଣ ଖୋଦି କେ ପାରଇ		ବ୍ରହ୍ମା ଆସୁଷେ ଦେହ ବହି	41
ତୋ' ପାଦପଦ୍ମ ସୁଧା ଆଶେ		ଭକତ ବନ୍ଧା ପ୍ରେମପାଶେ	42
ଭୋ ନାଥ ତୋ'ର ଅବତାର		ଅଶେଷ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଉଦ୍ଧାର	43
ଏ ଘୋରମାୟା ମୋହ କଞ୍ଚେ		ଜୀବ ଉଦ୍ଧାରୁ ଗୁରୁ ରୂପେ	44
ତୁ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ରୂପ ଧରି		ଦୁରିତ ଖଣ୍ଡୁ ନରହରି	45
ଏଣୁ ତୁ ଜଗତକାରଣ		ଅଶେଷେ ଜୀବ ତୋ' ଶରଣ	46
ଶୁକ ଉବାଚ			
ଏମନ୍ତ ଉଦ୍ଧବର ବାଣୀ		ଶୁଣି ସନ୍ତୋଷ ତକ୍ତପାଣି	47
ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଧାରୀ ଯେ ଲକ୍ଷ୍ମର		ଜଗତ ଯାର ଖେଳଘର	48
ବିନ୍ଦୁ ଅଧରେ ମନେ ହସି		ଉଦ୍ଧବେ କହନ୍ତି ଆଶ୍ୱାସି	49
ଭଗବାନ ଉବାଚ			
ଶୁଣ ଉଦ୍ଧବ ସାଧୁ ଧୀର		ଯେ ଧର୍ମ ପରମ ମଙ୍ଗଳ	50

ଯେ ଧର୍ମ ଆଚରଣ ନର		ହେଲେ ଖଣ୍ଡଳ ମୁତ୍ୟୁକାଳ	51
ମୋହର ଅର୍ଥେ କର୍ମ କର		ସର୍ବ ଆରମ୍ଭ ଛାଡ଼ି ସ୍ମର	5 2
ନିର୍ମଳ କର ରୁଦ୍ଧି-ମନ		ମୋର ଚରଣେ କର ଧ୍ୟାନ	53
ପୀରତି କରି ଶୁଦ୍ଧାଚିତ୍ତେ		କର୍ମ ତୁ କର ମୋର ଅର୍ଥେ	54
ପବିତ୍ର ତୁମି ପୁଣ୍ୟଦେଶେ		ମୋର ଭକତଜନ ପାଶେ	5 5
ମୋର ଭକତ ବସେ ଯହିଁ		ସକଳତୀର୍ଥ ଥାନ୍ତି ତହିଁ	5 6
ଯେ ଧର୍ମ କରେ ମୋ ଭକତ		ଉଦ୍ଧବ କର ସେହି ମତ	57
ମୋ ଯାତ୍ରା-ପର୍ବ-ମହୋତ୍ସବ		ଆନନ୍ଦେ କର ହେ ଉଦ୍ଧବ	5 8
ନାମକୀର୍ତ୍ତନ ନୃତ୍ୟଗୀତେ		ମଙ୍ଗଳ କର ଅନୁବ୍ରତେ	5 9
ମୋର ମଙ୍ଗଳେ ସର୍ବସିଦ୍ଧି		ଯେ ମୋର ମହୋତ୍ସବ ବିଧି	6 0
ସକଳ କର୍ମଫଳ ତେଜ		ସର୍ବ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣେ ମୋତେ ଭଜ	6 1
ସକଳ ଭୂତେ ବାସ ମୋ'ର		ମୁଁ ସର୍ବ ଅନ୍ତର ବାହାର	6 2
ଉଦ୍ଧବ କର ମୋତେ ଧ୍ୟାନ		ମୋ ବିନୁ କିଛି ନାହିଁ ଆନ	6 3
ମୁଁ ନିରାଲମ୍ବ ନିରାଧାରେ		ବସଇ ସକଳ ଶରୀରେ	6 4
ସ୍ଵଭାବେ ମୁହିଁ ବିଶ୍ଵରୂପୀ		ଦେଖ ଗଗନ ଯେହ୍ନେ ବ୍ୟାପୀ	6 5
ଏଣୁ ମୁଁ ସର୍ବଭୂତେ ଥାଇ		ପର ଅପର ମୋ'ର ନାହିଁ	6 6
ଏ ଘେନି ସକଳ ସମାଜେ		ଦେଖୁ ତୁ ପ୍ରେମ-ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନେ	6 7
ବ୍ରାହ୍ମଣ କ୍ଷତ୍ରି ବୈଶ୍ୟ ଶୂଦ୍ର		ପତିତ ଚଣ୍ଡାଳ ବା କ୍ଷୁଦ୍ର	6 8
ସର୍ବ ସମାନ ଦେଖ ଚିତ୍ତେ		ଶୁଣ କହିବା କିଛି ମୋତେ	6 9
ଅଗ୍ନି କଣିକା ବଡ଼ସାନ		ଅନଳୁ ନୁହଇ ନା ଆନ	7 0
ରବି ଶଶାଙ୍କ ରଶ୍ମି ଯେତେ		ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ଦିବାରାତ୍ରେ	7 1
ବିଚାରେ ଚନ୍ଦ୍ରସୂର୍ଯ୍ୟ ସେହି		ଏମନ୍ତେ ସର୍ବଭୂତେ ମୁହିଁ	7 2
କୂର ଅକୂର ଯେତେ ଜନ		ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖୁ ବ ସମାନ	7 3
ଏମନ୍ତ ଚିନ୍ତେ ଯା'ର ଚିତ୍ତ		ତାହାକୁ ବୋଲି ସୁପଣ୍ଡିତ	7 4
ମୁହିଁ ବସଇ ସର୍ବଭୂତେ		ଏମନ୍ତେ ଦେଖୁଥିବ ନିତ୍ୟେ	7 5
ମଦ ମାସର୍ଯ୍ୟ ଅହଙ୍କାର		କ୍ରମେ ସକଳ ହୋଇ ତୁର	7 6
ଶ୍ଵାନ ଚଣ୍ଡାଳ କୃମି ଖର		ଗୋ ଅଶ୍ଵ ବାନର ଶୁକର	7 7

ଏ ଆଦି ପ୍ରାଣୀ ସାନବତେ		ଯେ ଆସି ମିଳିବ ନିଆଡ଼େ	78
ଦେଖୁ କପୋଳେ କର ଦେଇ		ତୁମିରେ ଦଣ୍ଡପ୍ରାୟ ଶୋଇ	7 9
ତୁରେ ନିବେଶି ଲଜ୍ଜାମାନ		ଚରଣେ କରିବ ପ୍ରଣାମ	80
ତାହାଙ୍କୁ ଗୁଣ ଦୋଷ ଯେତେ		ମନେ ନ ଧରି କ୍ଷମ ଚିତ୍ତେ	81
ଲିଶ୍ଵର ବସେ ସର୍ବଦେହେ		ଏ ଘେନି ନମିବ ନିର୍ଭୟେ	8 2
ସମସ୍ତ ଭୂତେ ମୋ'ର ଭାବ		ଯାବତ ନୋହିଛି ସମ୍ଭବ	8 3
ତାବତ ଉପାସନା ମୋ'ର		ମନ ବଚନ କାଷ୍ଠେ କର	84
ଏ ରୂପେ ଉପାସନ୍ତେ ମୋତେ		ଲିଶ୍ଵର ଦେଖୁ ସର୍ବଭୂତେ	8 5
ଆତ୍ମା ସାକ୍ଷାତ ହୁଏ ଯେବେ		ଛାଡ଼ିବ ସର୍ବକାମ ତେବେ	8 6
ଏ ରୂପେ କରନ୍ତେ ବିଚାର		ଛାଡ଼ଇ ଭେଦ ତୋ'ର ମୋ'ର	8 7
କାୟରେ ମନ ବଚନରେ		ମୋ' ଭାବ ସର୍ବଭୂତେ କରେ	8 8
ଏହି ସେ ସର୍ବଧର୍ମସାର		ଏ ବାକ୍ୟ ସମ୍ମତ ମୋହର	8 9
ଉତ୍ତମ ଗତି ଏ ବୋଲାଇ		ଏମନ୍ତ ମାର୍ଗେ ମୋତେ ପାଇ	9 0
ଏ ଧର୍ମ ଅନୁଭବ ମାତ୍ରେ		ତିଳେ ବିଛେଦ ନୋହେ ଗାତ୍ରେ	9 1
କେବଳ କର୍ମଫଳ ତ୍ୟାଗେ		ରମିବ ମୋର ଅନୁରାଗେ	9 2
ଏ ଧର୍ମ ପରମ ମଙ୍ଗଳ		କେବେହେଁ ନାଶ ନାହିଁ ତା'ର	9 3
ମୁହିଁ ଏ ଧର୍ମ ଆଶ୍ରେ କରି		ସଂସାର ବହେ ଅବତରି	94
ଶୁଣ ଉଦ୍ଧବ ସାଧୁ ଧୀର		ଏ ଧର୍ମ ଆଚାର ମୋହର	9 5
ଏ ଧର୍ମ ନ ଜାଣି ଯେ ନର		କରଇ ଲୋକ-ବ୍ୟବହାର	9 6
ସେ ବ୍ୟର୍ଥ-କର୍ମେ କ୍ଳେଶ ପାଇ		ତା ଯେବେ ମୋତେ ସମର୍ପଇ	9 7
ସେ ନର ଭବସିନ୍ଧୁ ତରେ		ନ ପଡ଼େ ମୋହ-ଅନ୍ଧକାରେ	9 8
ଏ ଧର୍ମମାର୍ଗେ ବ୍ରୁଧନ		ତରିଲେ ସଂସାର ଗହନ	9 9
ଏଣୁ ଅସତ୍ୟମସ୍ ଦେହେ		ଯେ ସତ୍ୟ ସାଧନ୍ତି ଉପାସ୍ତେ	1 0 0
କେବଳ ଲଭନ୍ତି ସେ ମୋତେ		ଶୁଣ ଉଦ୍ଧବ କହୁଁ ତୋତେ	1 0 1
ଏ ସର୍ବଧର୍ମ ବେଦସାର		ମୁନିଜନଙ୍କୁ ଅଗୋଚର	1 0 2
ଉଦ୍ଧବ କହିଲି ମୁଁ ସତ୍ୟ		ଏ ଯେ ପରମଜ୍ଞାନତତ୍ତ୍ଵ	1 0 3
ଏଣୁ ହୋ ଭବସିନ୍ଧୁ ତରି		ଯେବେ ତୁ ପାରୁ ବୃତ୍ତେ ଧରି	1 0 4

ଏହା ଯେ ଶ୍ରବଣେ ଶୁଣନ୍ତି		ସେ ମୋହନାଲେ ନ ପଡ଼ନ୍ତି	105
ଅଶେଷ ପାପ କରିଥିଲେ		ତରନ୍ତି ଶ୍ରବଣେ ଶୁଣିଲେ	1 0 6
ଦୁଷ୍ଟ ପତିତ ଦୁରାଚାର		ସେ ଶୁଣି ଭରୁ ହୋଇ ପାର	107
ଏ ଧର୍ମ ବ୍ରହ୍ମ-ନିରୂପଣ		ଶୁଦ୍ଧ ଗୁପ୍ତ ସନାତନ	108
ଏ ଧର୍ମ ସାଧ ଥାଉଁ ଦୁରେ		ଯେ ପ୍ରାଣୀ ଶୁଣି ଶ୍ରଦ୍ଧା କରେ	1 0 9
ସକଳ ପାପୁଁ ସେ ତରଳ		ଅନ୍ତେ ପରମପଦ ପାଇ	1 1 0
ଏ ଧର୍ମ ପରମ ଆଖ୍ୟାନ		ଯେ ମୋର ଭକ୍ତେ କରେ ଦାନ	III
ଯେବା ଦିଅନ୍ତି ଉପଦେଶ		ଲଭନ୍ତି ଧର୍ମ ପୁଣ୍ୟ ଯଶ	1 1 2
ମୁଁ ତାକୁ ଦେଇ ଆତ୍ମପଦ		ଏଣେ ସେ ନିଷ୍ଠରେ ପ୍ରମାଦ	1 1 3
ଭକତେ କହେ ଯେ ବିଷ୍ଣୁରୀ		ସେ ବ୍ରହ୍ମପଦେ ଅଧିକାରୀ	1 1 4
ପରମ ପବିତ୍ର ଏ ବାଣୀ		ସଂସାରୁ ତର ଏହା ଶୁଣି	1 1 5
ଏହା ଯେ ପଢ଼ନ୍ତି ଶୁଣନ୍ତି		ପଞ୍ଚିତ ପଣେ ବଖାଣନ୍ତି	1 1 6
ସେ ମୋର ଭକତ ବିଶ୍ୱାସ		ଛେଦଇ ଦୃଢ଼ବନ୍ଧ ପାଶ	1 1 7
ଏ ଧର୍ମ ପରମଗୁପ୍ତ		ଅନେକ ଜନ୍ମେ ପରାପତ	1 1 8
ବୋଲନ୍ତି ଶ୍ରୀମଧୁସୂଦନ		ବୋଲନ୍ତି ଧର୍ମ ତୋ' ଜୀବନ	1 1 9
ଏଣେ ତୁ କର ଦୃଢ଼ମନ		ହେଲେ ଲଭିବୁ ଭଗବାନ	1 2 0
ଯେ କାମ କ୍ରୋଧ ଶୋକ ମୋହ		ହେଲେ ଖଣ୍ଡିବୁ ଭବଭୟ	1 2 1
ସଂଶୟ ମୋହ ଜାଲ ସଙ୍ଗେ		ଦଣ୍ଡେ ନ ଥିବ ତୋ'ର ଅଙ୍ଗେ	1 2 2
ଶୁଣ ହୋ ସାବଧାନ ହୋଇ		ଯେମନ୍ତ ଲୋକେ ଏହା କହି	1 2 3
ସାଧୁ ଚରିତ ଲୋକପ୍ରିୟ		ଶୁଚି ପବିତ୍ର ପୁଣ୍ୟଦେହ	1 2 4
ବ୍ରାହ୍ମଣ-ଚରଣେ ଯେ ସେବେ		ଦୋଷ ନ ଧରେ ପରାଭବେ	1 2 5
ଏମନ୍ତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କର ମଧ୍ୟେ		ଏ ଧର୍ମ କହିବ ଆନନ୍ଦେ	1 2 6
ଯେ ଶୁଦ୍ଧ ଭକ୍ତେ ମୋର ପଥେ		ମୋ' ନାମ ଜପେ ହୃଦୟଗତେ	1 2 7
ଯେ ନାରୀ ମୋର ଭାବେ ଥାଇ		ସ୍ୱାମୀସଙ୍ଗତେ ମୋତେ ଧ୍ୟାୟି	1 2 8
ମୋ' ନାମ ମୁଖେ ଯେହୁ ଜପେ		ହରଷେ କି ଅବା ବିଳାପେ	1 2 9
ସେ ପ୍ରାଣୀ ମୋହର ବିଶ୍ୱାସ		ତାହାକୁ ଦେଇ ଉପଦେଶ	1 3 0
ଦାୟିକ ନାହିଁକ କପଟୀ		କୁଟୀଳ ବିଷୟ ଲମ୍ପଟୀ	1 3 1

ଭକତି ଶୂନ୍ୟ ମତିହୀନ		ଯେ' ତମୟୁକ୍ତ ମୁକ୍ତନ	132
ତାହାଙ୍କୁ ଏ ଧର୍ମ ନ କହି		ଶୁଣ ଉଦ୍ଧବ ମନେଦେଇ	1 3 3
ଏ ଧର୍ମେ ଶ୍ରଦ୍ଧାୟୁକ୍ତ ନର		କି ଧର୍ମ ଅବଶେଷେ ତା'ର	134
ଯେବେ ଅମୃତ ପାନ କରେ		ଆନ ରସେ କି ମନ ସ୍ଫୁରେ	135
ଯେ ଜ୍ଞାନକର୍ମ ଯୋଗବୃତ୍ତି		ଯେ ଅବା ଧର୍ମ ଦଣ୍ଡନୀତି	1 3 6
ସାଧନେ ଯେ ଫଳ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ		ଯେ ଧର୍ମ ଅର୍ଥ କାମ ମୋକ୍ଷ	1 3 7
ଏ ସର୍ବ ସାଧନେ ଯେ ଲାଭ		ସେ ସର୍ବ ମୁଁ ତୋ'ର ଉଦ୍ଧବ	138
ଏ ଜ୍ଞାନକର୍ମ ଭକ୍ତିଯୋଗ		ଶୁଣନ୍ତେ ଖଣ୍ଡେ ଭବରୋଗ	1 3 9
ଏ ଧର୍ମ ବୃକ୍ଷରୂପ ହୋଇ		ଭକତଜନ ହୃଦେ ଥାଇ	1 4 0
ଭକତି ଫଳଇ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ		ଯେ ଧର୍ମ ଅର୍ଥ କାମ ମୋକ୍ଷେ	1 4 1
ଏ ଧର୍ମ ଜୀବ ଯେବେ ଭଜେ		ମୋର ଚରଣେ ସର୍ବ ତେଜେ	1 4 2
ନିର୍ବାଣପଦ ତତକ୍ଷଣେ		ଲଭଇ ମୋହର ସ୍ଫୁରଣେ	1 4 3
ତାର ସଂସାର-ମୋହ ତୁଟେ		ସେ ଥାଇ ମୋହର ନିକଟେ	1 4 4

ଶୁକ ଉବାଚ

ଉଦ୍ଧବ କୃଷ୍ଣମୁଖୁଁ ଶୁଣି		ତକ୍ଷଣେ ଯୋଡ଼େ ବେନିପାଣି	1 4 5
ପ୍ରେମେ କୁଣ୍ଡିତ କଣ୍ଠଦ୍ୱାର		କାତରେ କମ୍ପିଲ ଶରୀର	1 4 6
ପୁଲକେ ଅଙ୍ଗ ତାର ପୁରେ		ବଦନୁ ବଚନ ନ ସ୍ଫୁରେ	1 4 7
କ୍ଷଣକେ ହୋଏ ହତଜ୍ଞାନ		କ୍ଷଣକେ ଚିତ୍ତ ସାବଧାନ	1 4 8
ଆନନ୍ଦେ ଶିରେ କରଦେଇ		ବୋଲଇ କୃଷ୍ଣ ତ୍ରାହି ତ୍ରାହି	1 4 9
ବିକଳେ କୁଣ୍ଡିତବଚନ		ବୋଲଇ ଶୁଣ ଭଗବାନ	1 5 0

ଉଦ୍ଧବ ଉବାଚ

ଏ ମାୟା ମୋହ ଅନ୍ଧକାର		ତୋ'ର ପ୍ରସନ୍ନେ ହେଲା ଦୂର	1 5 1
ତୋ'ର ଅଭୟପାଦ ତଳେ		ମୁଁ ଯେ ବୁଡ଼ିଲି ଭାବଭୋଲେ	1 5 2
ଅଗ୍ନି ସମ୍ମୁଖେ ଭାବଗ୍ରାହୀ		କ୍ଷଣେ ନ ପାରେ ଶୀତ ରହି	1 5 3
ମୋର ଅଜ୍ଞାନ ସେହିମତେ		ତୋ' ଆଗେ ରହିବ କେମନ୍ତେ	1 5 4
ତୁ ମୋତେ ଭୃତ୍ୟ ଦେଖୁ ହରି		ଏ ଭାବେ ଅନୁଗ୍ରହ କରି	1 5 5

ଅଜ୍ଞାନ-ଅନ୍ଧକାର ମୋର		ଜ୍ଞାନେ ଗୋବିନ୍ଦ କଲୁ ଦୁର	156
ଅଶେଷଦନ୍ତ ପୁଣ୍ୟଫଳେ		ପ୍ରାଣୀ ତୋ ଚରଣକମଳେ	1 5 7
ତୋ' ଅନୁଗ୍ରହେ କରେ ସେବା		ସେ ନ ଦାଣ୍ଡ ଅନ୍ୟ ଦେବା	1 5 8
ଏ ଦୃଢ଼ ମୋହଜାଲ ମୋର		ତୋ' ଅନୁଗ୍ରହେ ଗଲା ଦୁର	159
ପୁତ୍ର କଳତ୍ର ବନ୍ଧୁଜନ		ଏ ବନ୍ଧୁ ତୁଟିଲା ମୋ' ମନ	160
ନମୋ ଗୋବିନ୍ଦ ତୋ' ଚରଣ		ଯେ ପାଦ ପରମ କାରଣ	1 6 1
ମୁନୀନ୍ଦ୍ରଗଣେ ଯାହା ଚିନ୍ତି		ଏ ଘୋର ସଂସାରୁ ତରନ୍ତି	1 6 2
ମୋତେ ବୁଝାଇ ଉପଦେଶେ		ବୋଲୁ ଯେ ନ ଥା ମୋର ପାଶେ	163
ନ ଦେଖୁ ଅଭୟ ଚରଣ		କେମନ୍ତେ ଧରିବି ମୁଁ ପ୍ରାଣ	164
ଏ ଦୁଷ୍ଟ ଚଞ୍ଚଳ ମୋ' ଚିତ୍ତ		ତୋ'ର ଚରଣେ ଜଗନ୍ନାଥ	1 6 5
ନିଶ୍ଚଳେ ରଖିବି ଯେମନ୍ତେ		ଶ୍ରୀମୁଖେ ଆଜ୍ଞା ହେଉ ମୋତେ	1 6 6

ଉଗବାନ ଉଦାତ

ଶୁଣି ବୋଲନ୍ତି ଭାବଗ୍ରାହୀ		ଉଦ୍ଧବ ବେଗେ ଚଳ ତୁହି	1 6 7
ବଦରୀ-ନାରାୟଣାଶ୍ରମେ		କାନନେ ଚଳ ଯଥାକ୍ରମେ	1 6 8
ମୋ'ର ଚରଣଜଳେ ଯାଇ		ଶୀଘ୍ର ପଖାଳ ତୋ'ର ଦେହୀ	1 6 9
ଆନନ୍ଦେ ସ୍ନାନ ପାନ କର		ସକଳ ପାପରୁ ନିସ୍ତର	1 7 0
ଯେ ପାପ ଅଛି ତୋର ମନେ		ଖଣ୍ଡିତୁ ଗଙ୍ଗା ଦରଶନେ	1 7 1
ସ୍ନାନେ ନିର୍ମଳ ଚିତ୍ତ କରି		ମୋ' ନାମ ହୃଦୟେ ସୁମରି	1 7 2
ଭକ୍ଷିତୁ ଶାକ-କନ୍ଦମୂଳ		ପିନ୍ଧିତୁ ବୃକ୍ଷର ବକଳ	1 7 3
ଶୀତ ବରଷା ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳେ		ବସିତୁ ସମାଧି ନିଶ୍ଚଳେ	1 7 4
ଶାନ୍ତ ସଂଯତ ସାଧୁ ହୋଇ		ମୋର ଚରଣେ ଚିତ୍ତ ଦେଇ	1 7 5
ଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ ସମପତି		ମୋ' ପାଦେ ମନ ବୁଦ୍ଧି ଚିନ୍ତି	1 7 6
ମୁଁ ଯାହା କହିଅଛି ତୋତେ		ବିଚାର କରି ତା' ସ୍ମୃତିଭେ	1 7 7
ମୋତେ ସମର୍ପି ବାକ୍ୟ-ମନ		ନିରତେ ସାଧୁ ମୋର ଧର୍ମ	1 7 8
ତ୍ରିଗୁଣ ତେଜ ଅନ୍ତଃକାଳେ		ପଶିତୁ ମୋ' ପାଦକମଳେ	1 7 9
ଏବେ ତୁ ଶୀଘ୍ର ଚଳ ଏକା		ଆଶ୍ରମ ନାମ ବଦରିକା	1 8 0

ଶୁକ ଉଦାତ

ତକ୍ଷଣେ ଆଜ୍ଞା ଶିରେ ଧରି		କୃଷ୍ଣକୁ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ କରି	181
ଭାବେ ସେ କଲା ନମସ୍କାର		କାନ୍ଦେ ଚରଣେ ଦେଇ ଶିର	182
ପଡ଼ି ଲୋଚନ ଭୂମିଗତେ		ଆଜ୍ଞାନ ମୋହାଛନ୍ଦ ଚିତ୍ତେ	183
ଦେହ-ଜୀବନ ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ		କାତରେ କମ୍ପେ ତା'ର ଦେହୀ	1 8 4
କ୍ଷଣକେ ବିଛେଦ-କାତରେ		ରୋଦନ କରେ ଉଚ୍ଛ୍ୱସରେ	1 8 5
କୃଷ୍ଣକୁ ଚାହିଁ କମ୍ପେ ଦେହୀ		ବଦନୁ ବାକ୍ୟ ନ ସ୍ମରଇ	186
ଠି କୃଷ୍ଣକୁ ବୋଲେ ବାଣୀ		ମୋତେ କି ଭକ୍ତୁ ଚକ୍ରପାଣି	1 8 7
ସକଳ ତୀର୍ଥ ତୋ'ଚରଣେ		ବଦ୍ଧିକା ଯିବି କି କାରଣେ	1 8 8
ଆଶ୍ରମ ନାମ ବଦରିକା		ସେ କି ତୋ' ଚରଣୁଁ ଅଧିକା	1 8 9
ତୋତେ ନ ଦେଖୁ ନରହରି		ଜୀବନ ନ ପାରିବି ଧରି	1 9 0
କୃଷ୍ଣ ବୋଲନ୍ତି ପୁଣ୍ୟପୁଣି		ଉଦ୍ଧବ କାନ୍ଦେ ତା ନ ଶୁଣି	1 9 1
ଦେଖୁ ଉଦ୍ଧବର କାତର		ଦୟାସାଗର ଦାମୋଦର	1 9 2
ରତ୍ନପାଦୁକା ପାଦୁଁ ଫେଇ		ଉଦ୍ଧବ କରେ ଦେଲେ ନେଇ	1 9 3
ବୋଇଲେ ପ୍ରଭୁ ବନମାଳୀ		ଉତ୍ତରପଥେ ଯାଅ ଚଳି	1 9 4
ଏ ପାଦତଳେ ତପ ଦାହି		ଅନ୍ତେ ପାଇବୁ ମୋତେ ତୁହି	1 9 5
ଏମନ୍ତ କହୁଁ ନାରାୟଣ		ଉଦ୍ଧବ କଲା ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ	1 9 6
ବେନି ପାଦୁକା ମୁଣ୍ଡେ ଧରି		ଉଦ୍ଧବ ଶୋକ ହୃଦେ ଭରି	1 9 7
ତକ୍ଷଣେ ଛାଡ଼ି ମୋହ-ପାଶ		ଧନ କୁତୁହଳ ଦାରା ଦାସ	1 9 8
ପ୍ରାଣ ଆକୁଳ ଶୋକଭରେ		ଉଦ୍ଧବ ଗଲା ଧୀରେ ଧୀରେ	1 9 9
ହରିଙ୍କି ହୃଦୟ-କମଳେ		ଆରାଧି ଜ୍ଞାନଯୋଗ ବଳେ	2 0 0
ଉତ୍ତରମୁଖେ ଚଳିଯା'ନ୍ତେ		ନୟନୁ ଅଶ୍ରୁ ଗଳେ ପଥେ	2 0 1
କୃଷ୍ଣର ବିଛେଦ-କାତରେ		କରଯୁଗଳ ତାତେ ଶିରେ	2 0 2
ବିକଳେ ଉଦ୍ଧବ ଚଳନ୍ତେ		ମିଳିଲା ବଦରିକା ତୀର୍ଥେ	2 0 3
ତପଆରାଧି ବନବାସେ		ଯେମନ୍ତେ କୃଷ୍ଣ ଉପଦେଶେ	2 0 4
ତପ ସମାଧି ଯୋଗବଳେ		ଭକତି ବିଷ୍ଣୁର ଶୟଳେ	2 0 5
ଭକତ ମଧ୍ୟେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇ		ଅନ୍ତେ ପରମଗତି ପାଇ	2 0 6

ଦୟାଗାଧର ନରହରି		ସ୍ଵୟଂଶ ଜଗତେ ବିସ୍ତାରି		207
ସ୍ଵଭାବେ କୃଷ୍ଣ ଧର୍ମସେତୁ		ସଂସାର-ଉଦ୍ଧାରଣ ହେତୁ		208
ତା'ର ଇଚ୍ଛିତ କେବା ଜାଣେ		ମହିମା ନିଗମ ବଖାଣେ		209
କହନ୍ତି ବ୍ୟାସଙ୍କର ସୁତ		ଶୁଣ ହୋ ରାଜା ପରୀକ୍ଷିତ		210
ଗୋବିନ୍ଦ ନିଜତୁତ୍ୟ ଅର୍ଥେ		ଯାହା କହିଲେ ଜ୍ଞାନପଥେ		211
ଅମୃତରସମୟ ବାଣୀ		ଉଦ୍ଧବ ନିସ୍ତରିଲା ଶୁଣି		212
ଯେ ପ୍ରାଣୀ ଶୁଣେ ଏହା କର୍ଣ୍ଣେ		ହୃଦେ ଭକତି ଅନୁମାନେ		213
ଆନନ୍ଦରସ ସୁଧାନିଧି		ଏଥେ ଯେ ବୁଡ଼େ ନିରବଧି		214
ଶୁଦ୍ଧା-ଭକତି-ଭାବେ ନିତି		ଶୁଣନ୍ତେ ନ ଲାଗେ ଦୁର୍ଗତି		215
ସୁଖେ ସେ ଭବସିନ୍ଧୁ ତରେ		ତା'ସଙ୍ଗେ ସଂସାରୁ ନିସ୍ତରେ		216
ନିଜ ଭକତଜନ ଅର୍ଥେ		ଭୃଙ୍ଗର ପ୍ରାୟ ବେଦପଥେ		217
ସାର ଉଦ୍ଧାରି ଦାମୋଦର		ଉଦ୍ଧବେ ଦେଲେ ସୁଧାଧାର		218
ଜ୍ଞାନ-ବିଜ୍ଞାନ-ସାର ଯେତେ		ଉଦ୍ଧବ ସଞ୍ଚିଲା ଜଗତେ		219
ଏ ଯେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମୁଖସୁଧା		ପିବନ୍ତେ ତୁଟେ ଭବବାଧା		220
ସେ ଆଦି-ଅନାଦି-ନିଧାନ		ସ୍ଵଭାବେ ପୁରୁଷ ଉତ୍ତମ		221
ସେ ନନ୍ଦନନ୍ଦନ ପାଦେ		ଭକତି ଲଭେ ଅପ୍ରମାଦେ		222
ବୋଲଇ ବିପ୍ର ଜଗନ୍ନାଥ		ଶ୍ରୀଏକାଦଶେ ଭାଗବତ		223
ଉଦ୍ଧବ ଗଲେ ଯେଉଁ ଦାଣ୍ଡେ		ସେ ରେଣୁ ପଡ଼ୁ ମୋର ମୁଣ୍ଡେ		224
ଭକତଜନ ପାଦେ ପଡ଼ି		ଏ ବର ମାଗେ କରଯୋଡ଼ି		225
ପାମର ହୀନଜ୍ଞାନ ମୋର		ସୁଜନେ ଦୋଷ କ୍ଷମାକର		226
କୃଷ୍ଣଚରଣେ ନାନାମତେ		ଭକତି ହେଉ ଦୃଢ଼ଚିତ୍ତେ		227
ଭକତେ ଏହି ଭାବେ ମିଶ		ପାଇବ କୃଷ୍ଣ-ସୁଧା-ରସ		228

ଇତି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତେ ମହାପୁରାଣେ ପାରମହଂସ୍ୟାଂ ସଂହିତାୟାଂ
ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧେ ତ୍ରିଂଶୋଧ୍ୟାୟଃ ॥

ଏକତ୍ରିଂଶ ଅଧ୍ୟାୟ

ପରୀକ୍ଷ ଶୁକପୁନି ଚାହିଁ		ବୋଲଇ ଶିରେ କର ଦେଇ		1
ପରୀକ୍ଷିତ ଉଦ୍ଧବ				
ଉଦ୍ଧବ କୃଷ୍ଣର ବଚନେ		ଗଲେ ଯେ ବଦରିକାଶ୍ରମେ		2
ପୁଣି କି କଲେ ଚକ୍ରପାଣି		ବିସ୍ତାରି କହ ପୁନିମଣି		3
ଯେ କାଳରୁପେ ଅବତରେ		କୋଟି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ରୋମେ ଧରେ		4
ବ୍ରାହ୍ମଣଶାପେ ଯଦୁବଂଶ		ଶରୀର ତୁଲେ କଲେ ନାଶ		5
ଅଶେଷ-ଜଗତ-ମଙ୍ଗଳ		ଯେ ରୂପ ଦେଖି କାମ ଭୋଳ		6
ଜନଲୋଚନ ମନୋହର		ଅଶେଷ ଭୁବନ ସୁନ୍ଦର		7
ଯେ ନାରୀପୁଂସ୍ତ ଅଙ୍ଗେ ପଡ଼େ		ମନମୋହନ ଚିତ୍ତ ଜଡ଼େ		8
ଆସି ନ ପାରେ ମନ ଛାଡ଼ି		ପ୍ରେମଲୀଳସ ସୁଖେ ରୁଡ଼ି		9
ଯେ ରୂପଗୁଣ ସାଧୁଗଣେ		କେବଳ ଶୁଣିଲେ ଶ୍ରବଣେ		10
ସର୍ବ ବିଷୟ ପାସୋରକ୍ତି		ଗୃହ-ଦେହକୁ ନ ସ୍ମରକ୍ତି		11
ଆଜ୍ଞାନୁ ଲଭେ ଚାରିକର		ବଚନ-ଅମୃତ-ମଧୁର		12
ଏ ରୂପ ଅର୍ଜୁନର ରଥେ		ଦେଖି ମରିଲେ ଯୁଦ୍ଧେ ଯେତେ		13
ନିଜ ଶରୀର ପାସୋରିଲେ		ତାହାର ଶରୀରେ ପଶିଲେ		14
ଏ ଦେହ ତେଜିଲେ କି ଅର୍ଥେ		ଯଶ ବିସ୍ତାରି ଏ ଜଗତେ		15
ସେ କଥା କହ ପୁନିମଣି		କୃତାର୍ଥ ହେବି ତାହା ଶୁଣି		16
ବୋଲନ୍ତି ଶୁକପୁନିବର		ଶୁଣ ହୋ ମହିମା କୃଷ୍ଣର		17
ଶୁକ ଉଦ୍ଧବ				
କୃଷ୍ଣର କାଳଚକ୍ରଘାତେ		ଦ୍ଵାରକା କମ୍ପିଲା ଅଭୁତେ		18
ବିବିଧ ଉତ୍ପାତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ		ଭୂମି-ଗଗନ-ଅନ୍ତରୀକ୍ଷେ		19
ତା'ଦେଖି ଦେବକୀନନ୍ଦନ		ନିକଟେ ରାଇ ବନ୍ଧୁଜନ		20
ଉଗ୍ରସେନର ତୁଲେ ହରି		ସୁଧର୍ମା ମଧ୍ୟେ ବିଦେ କରି		21
ଉଦ୍ଧବୀନ ଉଦ୍ଧବ				
ବୋଲନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଦାମୋଦର		ଶୁଣ ସକଳ ଯଦୁବୀର		22

ଦେଖ ଉତ୍ପାତ ଏ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ	ଭୂମି-ଗଗନ-ଅନ୍ତରୀକ୍ଷେ	23
ଏ ଧୂମକେତୁ ଭୟଙ୍କର	ଦେଖ ଦିବସେ ଅକ୍ଷକାର	2 4
ଅବନୀ କମ୍ପେ ଘନଘନ	ଅଦ୍ଭୁତ ଶୁଭେ ଘୋରସ୍ଵନ	25
ଘୋର ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଅଦ୍ଭୁତ	ଏ ପୁରେ ରହିବା କେମନ୍ତ	26
ନିଶ୍ଚୟେ ସର୍ବେ ଯିବା ନାଶ	ଏ ପୁରେ ନ କରି ବିଶ୍ଵାସ	27
ଦକ୍ଷେ ନ ଥିବା ଦ୍ଵାରକାଏ	ମୋତେ ଲାଗଇ ମହାଭୟେ	2 8
ପ୍ରଭାସତୀର୍ଥେ ଚାଲ ଯିବା	ଏଠାରେ ନିମିଷେ ନ ଥିବା	29
ଯେ ତୀର୍ଥେ ପ୍ରାଣୀ ସରସ୍ଵତୀ	ସ୍ନାନେ ସକଳ ରିଷ୍ଟଶାନ୍ତି	30
ବୃଦ୍ଧ ବାଳକ ନାରୀଗଣ	ରାତ୍ରୁଁ କରନ୍ତୁ ପ୍ରୟାଣ	3 1
ଦ୍ଵାରକା ଆଶା ଛାଡ଼ି ଦୂରେ	କେହି ନ ରହ ଏହୁ ପୁରେ	3 2
ସେ ଜଳେ ସ୍ନାନ କରି ତୋଷେ	ଦିନ ବଂଚିବା ଉପବାସେ	33
ଘେନି ସକଳ ଉପହାର	ସେ ତୀର୍ଥେ ସ୍ନାନ ଦାନ କର	3 4
ପିତୃ ଦେବତା ରକ୍ଷିତଶେ	ବେଦଙ୍କ ଉତ୍ତମ ବ୍ରାହ୍ମଣେ	3 5
ଆନନ୍ଦେ କରି ନାନା ଦାନ	ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତିଳ ବସ୍ତ୍ର ଅନ୍ନ	3 6
ଅଶ୍ଵ କୁଞ୍ଜର ଭୂମି ରଥ	ଗୋରୁ ମହିମା ଯୁଥ ଯୁଥ	3 7
ଏ ଯେ ଉତ୍ତମ ବିଧିସାର	ସକଳ-ମଙ୍ଗଳ-ବେଭାର	3 8
ପିତୃ-ଦେବତା-ଗୋ-ବ୍ରାହ୍ମଣ	ଏ ପୂଜା ପରମ କାରଣ	3 9
ଅରିଷ୍ଟଖଣ୍ଡନ ଏ ବିଧି	ନିଗମ ଆଗମ ପ୍ରସିଦ୍ଧି	4 0
ଏଣୁ ସକଳ ଯଦୁଜନ	ରିଷ୍ଟଖଣ୍ଡନେ ଦେବା ଦାନ	4 1
ଏମନ୍ତେ କୃଷ୍ଣର ବଚନେ	ଯାଦବେ ଭାଳି ଏକମନେ	4 2
ବୋଲନ୍ତି ଧନ୍ୟ କୃଷ୍ଣକଥା	ଏଣେ ଖଣ୍ଡିବ ରିଷ୍ଟବ୍ୟଥା	4 3
ଏମନ୍ତ ଭାଳି ଏକଚିତ୍ତେ	ଯାନ ଆରୋହି ଯେଝାମତେ	4 4
ରାତ୍ରୁଁ ଗଲେ ଯୁଥେ ଯୁଥେ	ମିଳିଲେ ସରସ୍ଵତୀ ତୀର୍ଥେ	4 5
ଆନନ୍ଦେ ପଶି ପୁଣ୍ୟଜଳେ	କରନ୍ତି ସ୍ନାନ ଦାନ ଭୋଲେ	4 6
ଯେ ବିଧି କୃଷ୍ଣ ଉପଦେଶେ	ଦିନ ବଞ୍ଚିଲେ ଉପବାସେ	4 7
ନାନା ପ୍ରକାରେ ଦେଇ ଦାନ	ତୋଷିଲେ ବିପ୍ରଙ୍କର ମନ	4 8
ଦିବସ ଅବଶେଷ କାଳେ	ସକଳେ ବସି ଏକମେଳେ	4 9

ଦଇବଯୋଗେ ହତଙ୍କାନେ	ଯାଦବେ କାଦମ୍ବରୀ ପାନେ	50
କୃଷ୍ଣ ମାୟାରେ ବିମୋହିତ	ହୋଇଲେ ସର୍ବେ ମହାମତ୍ତ	5 1
ଫଳିଳା ବ୍ରହ୍ମଶାପ ଫଳ	ଅଦ୍ଭୁତେ ଉଠିଲା କନ୍ଦଳ	5 2
ବେଶୁ ଘର୍ଷଣେ ଅଗ୍ନି ଯେହ୍ନେ	ତକ୍ଷଣେ ଉଠେ ଘୋରବନେ	5 3
ଶୁନ୍ଦେ୍ୟ ପଡ଼ିଲା ଥାଟେ ତୁରି	ଯାଦବେ କରେ ଶସ୍ତ୍ର ଧରି	5 4
ଗଦା ମୁଦ୍‌ଗର ଅସିବର	ଧନୁକ ଭୃଷଣି ତୋମର	5 5
ଏମନ୍ତେ ନାନା ଶସ୍ତ୍ର ଧରି	ଧାଇଁଲେ ଘୋରନାଦ କରି	56
ଡାକନ୍ତି ଅତି ଭୟଙ୍କରେ	ଘୋର ସମର ନଦୀତୀରେ	57
ରଥେ କେ ଯୁଦ୍ଧେ ରଣମଧ୍ୟେ	କେ ଗୋରୁ ମହିଷର କନ୍ଦେ	5 8
ଖର ଉଷ୍ଣର କନ୍ଦେ ବସି	କେ ଯୁଦ୍ଧେ ଘୋରରଣେ ପଶି	5 9
ଗଜର କନ୍ଦେ କେ ଯୁଦ୍ଧେ	ଅଶ୍ଵର ପୁଷ୍ପେ ଆରୋହନ୍ତି	60
ମୁଷଳ ମୁଦ୍‌ଗର ପ୍ରହାରେ	ରଜନୀ ଘୋର ଅକ୍ଷକାରେ	6 1
ଅଦ୍ଭୁତ ମୁଷଳ ସମରେ	ମୁଖ ନ ଦିଶେ ଅକ୍ଷକାରେ	6 2
ସ୍ଵଭାବେ ମହାବୀରଗଣ	ରୋଷେ କରନ୍ତି ଘୋରରଣ	6 3
ରୁକ୍ମିଣୀସୁତ ଶାନ୍ତ ସଙ୍ଗେ	ଘୋର ଗର୍ଜନ ରଣରଙ୍ଗେ	6 4
ସାତ୍ୟକି ଅନିରୁଦ୍ଧ ବେନି	ଭୋଜ ଅକୂର ଅନ୍ୟାଅନ୍ୟ	6 5
ସଂଗ୍ରାମଜିତ ଭଦ୍ରସେନ	ରୋଷେ କରନ୍ତି ଘୋର ରଣ	6 6
ସହସ୍ରଜିତ ଶତଜିତ	ସୁମିତ୍ର ସଙ୍ଗରେ ସୁରଥ	6 7
ଦୁର୍ମଦ ଅକ୍ଷ ଯଦୁଗଣ	ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କଲେ ଘୋରରଣ	6 8
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମାୟା ବିମୋହିତ	ଯୁଦ୍ଧ କରିଣ ହେବେ ହତ	6 9
ମାଥୁର ଶୂରସେନ ମଧୁ	ଭୋଜ ସାଦୃତ ବୃଷ୍ଟି ଯଦୁ	7 0
ଦୁର୍ମଦ ମତ୍ତ ଘୋରରଣେ	ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି ଜଣେ ଜଣେ	7 1
ରୋଷେ ଯୁଦ୍ଧେ ପିତାପୁତ୍ରେ	ଦୁର୍ମଦ ଅକ୍ଷ ମିତ୍ର ମିତ୍ରେ	7 2
ସୁହୃଦ୍ ସୁହୃଦେ ନ ଚିହ୍ନି	ଯୁଦ୍ଧେ ଅହଙ୍କାର ଘେନି	7 3
କୋପେ ଯୁଦ୍ଧେ ବେନିଭାଲ	କେ ପିତା ବନ୍ଧୁ ନ ଜାଣଇ	7 4
ମାତୁଳ ଭଗିନୀକୁମରେ	ଯୁଦ୍ଧେ ଛାଡ଼ି ସହୋଦରେ	7 5
ଲଜା ପୀରତି ତେଜି ଦୂରେ	ଯୁଦ୍ଧେ ଘୋର ଅକ୍ଷକାରେ	7 6

ଦୁଃସହ ପ୍ରହାର ପ୍ରଚଣ୍ଡ		ଶସ୍ତ୍ରେ ଭାଦିଲେ ଖଣ୍ଡଖଣ୍ଡ	77
ବିନ୍ଧୁ ତୁଟିଲା ଧନୁଶର		ଗଦା ଖଡ଼ଗ ହେଲା ତୁର	7 8
ଅରୁଣ ପ୍ରକାଶ ଗଗନେ		ମିଳିଲେ ଏରକାର ବନେ	7 9
ବ୍ରାହ୍ମଣଶାପେ ଲୋହୁ ଜାତ		ତୀକ୍ଷଣ ତ୍ରିଶିର ବଜ୍ରବତ	8 0
କରେ ଧରନ୍ତି ମୁଷ୍ଟିମୁଷ୍ଟି		ପ୍ରହାରେ ଛିଡ଼େ କୋଟିକୋଟି	8 1
ଏରକାବନେ ଘୋରରଣେ		ସଂଗ୍ରାମେ ମଲେ ଜଣେ ଜଣେ	8 2
ଗଗନେ ଆଦିତ୍ୟ ପ୍ରକାଶେ		ଯେ ଅବା ଥିଲେ ଯେଉଁ ଦେଶେ	83
ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ତହିଁ ଆସି		ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି ରଣେ ପଶି	84
ଦେଖୁ ଧାଇଁଲେ ଗଦାଧର		ଡାକନ୍ତି ସମର ନ କର	8 5
ଯାଦବେ ମଦେ ଅଚେତନ		ନ ଶୁଣି ଗୋବିନ୍ଦ ବଚନ	8 6
ନାନା ଆୟୁଧ ଧରି କରେ		କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ବେଢ଼ିଲେ ସମରେ	87
ବିନ୍ଧନ୍ତି ନାନା ଶସ୍ତ୍ର ଧରି		ଦେଖୁ ଧାଇଁଲେ ହଳଧାରୀ	8 8
ରାମ ଗୋବିନ୍ଦ କୋପଭରେ		ଯୁଦ୍ଧନ୍ତି ଭୀଷଣ-ସମରେ	8 9
ଗଦା ମୁଷଲେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ		କେ ନିଜ ପର ନ ଜାଣିଲେ	9 0
ଏରକାମୁଷ୍ଟି ବଜ୍ରାଘାତେ		ବୀରେ ପଡ଼ିଲେ ଯୁଥେୟୁଥେ	9 1
ମାୟାଭିଆଣ ଭଗବାନ		ଯାଦବେ କଲେ ନିସୁଦନ	9 2
ବ୍ରାହ୍ମଣଶାପ କୋପାନଳ		ହେଲେ ଦହିଲା ଯଦୁକୁଳ	9 3
ବେଶୁ ଅନଳେ ବେଶୁ ଯେହ୍ନେ		ଯାଦବେ ନାଶ ଗଲେ ତେହ୍ନେ	9 4
ପୁଣି ପ୍ରତ୍ୟୁମ୍ନେ କୃଷ୍ଣ ଦେଖୁ		ଚକ୍ର ପେଷିଲେ ପଦ୍ମଆଖୁ	9 5
ପ୍ରତ୍ୟୁମ୍ନ ନାଶି ଚକ୍ର ଗଲା		ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କରକୁ ନ ଇଲା	9 6
ସେ କାଳରୁପୀ ଭଗବାନ		ଦେଖୁ ସାନନ୍ଦ କଲେ ମନ	9 7
ଏମନ୍ତେ ନିଜ ଜୁଳ ହରି		କନ୍ଦଳ ବ୍ୟାଦେ ନାଶ କରି	9 8
ବୋଲନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ନନ୍ଦବଳା		ଏବେ ଅବନୀଭାର ଗଲା	9 9
ଯାଦବବଳ ନଷ୍ଟ ଦେଖୁ		ରାମ ବୁଢ଼ିଲେ ବେନି ଆଖୁ	1 0 0
ତକ୍ଷଣେ ନିଜ ଯୋଗବଳେ		ଅନନ୍ତ ପଶିଲେ ପାତାଳେ	1 0 1
ଅନନ୍ତ-ମହିମା ଯାହାର		ଛାଡ଼ିଲେ ନିଜ କଲେବର	1 0 2
ରାମର ଦେଖୁ ଅବସାନ		ତକ୍ଷଣେ ପ୍ରଭୁ ଭଗବାନ	1 0 3

ଅଶୁଷ୍ଟ ଚରୁମୂଳେ ବସି		ନିଜ ମହିମା ପରକାଶି	104
ସୁନ୍ଦର ଦିଶେ ଚତୁର୍ଭୁଜ		କୋଟିଏ ରବି ଜିଣି ତେଜ	1 0 5
ଅକ୍ଷର ଦଶଦିଶ ଗଞ୍ଜେ		ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ରୁପ ତେଜେ	1 0 6
ଶ୍ରୀବତ୍ସ ଚିହ୍ନ ତୁଦେ ଶୋହେ		ମଣିକଙ୍କଣ ମନ ମୋହେ	1 0 7
ପୀତବସନ ପରିଧାନ		ସକଳ ମଙ୍ଗଳ ନିଧାନ	1 0 8
ସୁନ୍ଦର ସ୍ଥିତହାସମୁଖ		କୁଟୀଳ କୁନ୍ତଳ ସୁରେଖ	1 0 9
ବିକଟ ପୁଣ୍ଡରୀକ ପ୍ରାୟେ		କୃଷ୍ଣନୟନପୁଗ ଶୋହେ	110
ଶ୍ରବଣେ ମକରକୁଣ୍ଡଳ		ସୁନ୍ଦର ଅଳକା କପୋଳ	111
ଯକ୍ଷୋପବୀତ କନ୍ଦେ ସାଦେ		ରତ୍ନମେଖଳା କଟିମାଝେ	1 1 2
ଲଲାଟେ କିରୀଟ ଉଭାରି		ପୁବର୍ଣ୍ଣ ମୁଦ୍ରିକା ଅଙ୍ଗୁଳି	1 1 3
ଉରେ କୌସୁଭ ବନମାଳ		ମୋହନ ରୁପ ନନ୍ଦବାଳ	114
ନିଜ ଆୟୁଧ ମୂର୍ତ୍ତିମନ୍ତେ		ଦିଶନ୍ତି କୃଷ୍ଣର ଅଗ୍ରତେ	1 1 5
ବାମଚରଣ ତୋଳି ଧୀରେ		ଦକ୍ଷିଣ ଜାନୁର ଉପରେ	1 1 6
ଶରୀରୁ ଶ୍ରମଝାଳ ଗଲେ		କୃଷ୍ଣ ବସିଲେ ଚରୁମୂଳେ	1 1 7
ପଦ୍ମ-ଅରୁଣ-ବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାୟେ		ସେ ପାଦ ଅତି ଶୋଭାପାଏ	1 1 8
ଏମନ୍ତେ ଶୁଣ ନରନାଥ		ଜାରାଶବର ଉପଗତ	1 1 9
ମୁଷଳ ଅବଶେଷ ଖଣ୍ଡେ		ଫଳା ନିର୍ମିତ ତା'ର କାଣ୍ଡେ	1 2 0
ବନେ ବୁଲନ୍ତେ ମୃଗ ମାରି		ମିଳିଲା କରେ ଧନୁ ଧରି	1 2 1
ଲତା ଗହନ ବୃକ୍ଷମୂଳେ		ଦେଖିଲା ଚରଣ ନିରୋଳେ	1 2 2
ମୃଗର କର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାୟ ମଣି		ବାଣ ବିନ୍ଧିଲା ଗୁଣ ଟାଣି	1 2 3
ବିନ୍ଧି ଧାଇଁଲା ଅତି ଖରେ		ଦେଖିଲା ଲତାର ଭିତରେ	1 2 4
କୋଟି-ଆଦିତ୍ୟ ଜିଣି ତେଜ		ସୁନ୍ଦର ଶୋହେ ଚତୁର୍ଭୁଜ	1 2 5
ଦେଖୁ ଚକିତ ବ୍ୟାଧ ମନେ		ଧନୁ ପକାଇ ତତକ୍ଷଣେ	1 2 6
କାତରେ ବେନିକର ଯୋଡ଼ି		କୃଷ୍ଣଚରଣ-ତଳେପଡ଼ି	1 2 7
ଉଠି କପାଳେ ମାରି କର		ବୋଲଇ ମୁହିଁ ଦୁରାଚାର	1 2 8
ନ ଜାଣି କଲି ଏଡ଼େ କର୍ମ		କେ ମୋତେ କଲା ମତିଭ୍ରମ	1 2 9
ମୁଁ ଯେ ପାମର ଦୁରାଚାର		ନରକେ ନିବାସ ମୋହର	1 3 0

ତୁ ନାଥ ଜଗତ-ସୋଦର		ଏ ଅପରାଧ କ୍ଷମା କର	131
ତୋ ନାମ ଚିତ୍ତେ ଯେ ସୁମରେ		ଘୋର ସଂସାରୁ ଦୁଃଖୁଁ ତରେ	1 3 2
ତୋତେ ଯେ ନୟନେ ଦେଖଇ		ଅଜ୍ଞାନ-ତିମିର ନାଶଇ	133
ଶବର ଜାତିହୀନ ମୁହିଁ		ବିଶେଷ ତୋର ମାୟାମୋହି	1 3 4
ସୁଭାବେ ପତିତ କୁଣ୍ଡିତ		ହୀନ ପାମର ମୋର ଚିତ୍ତ	1 3 5
ତୋର ସୁହସ୍ତେ ଦାମୋଦର		ଖଡ଼ଗେ ଛେଦ ମୋର ଶିର	1 3 6
ସର୍ବପାତକ ମୋର ଯାଉ		ଏ ଜାତି ମଧ୍ୟେ ଜନ୍ମ ନୋହୁ	137
ଦୁରିତ ନ କରେ ଯେମନ୍ତେ		ଏମନ୍ତ ଆଜ୍ଞା ହେଉ ମୋତେ	138
ତୋ ମାୟାଗତି ଦାମୋଦର		ନ ଜାଣେ ବିରଞ୍ଚି ଶଙ୍କର	1 3 9
ବେଦବଚନେ ମୁନିଜନେ		ଭ୍ରମନ୍ତ ତୋର ଅନୁମାନେ	1 4 0
ତୋ ମାୟାବଳେ ଗୋପୀନାଥ		ଅଶେଷଜନ ବିମୋହିତ	141
ମୁଁ ପାପୀ ଜାଣିବି କେମନ୍ତେ		ଅଜ୍ଞାନେ ଭ୍ରମଇ ଜଗତେ	1 4 2
ବ୍ୟାଧ ବିକଳ କର୍ଣ୍ଣେ ଶୁଣି		ବୋଲନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଚକ୍ରପାଣି	1 4 3
ଉଠ ଶବର ଛାଡ଼ ଭୟ		ମନେ ତୁ ନ କର ବିସ୍ମୟ	1 4 4
ମୋହର ବାଞ୍ଛିତ ଏ କର୍ମ		ଜାରା ନ କର ମତିଭ୍ରମ	1 4 5
ମୋର ବଚନେ ତୁ ନିର୍ମଳ		ଏହି ଶରୀରେ ସ୍ୱର୍ଗେ ଚଳ	146
କୃଷ୍ଣର ଆଜ୍ଞା ପାଇ ବେଗେ		ବ୍ୟାଧ ଚଳିଲା ସ୍ୱର୍ଗମାର୍ଗେ	147
ଜାରାଶବର ସ୍ୱର୍ଗେ ଯାନ୍ତେ		ପଥେ ମିଳିଲା ଦିବ୍ୟରଥେ	1 4 8
କି ଅବା ଦେବା ପଟାନ୍ତର		ଗଞ୍ଜାଇ ଚନ୍ଦ୍ର-ଦିବାକର	1 4 9
ଦେଖୁ ଶବର ତୋଷମନେ		ତକ୍ଷଣେ ବସିଲା ବିମାନେ	1 5 0
କୃଷ୍ଣ ବଚନେ ସ୍ୱର୍ଗେ ଗଲା		ତକ୍ଷଣେ ଦାରୁକ ମିଳିଲା	1 5 1
ଲତାଗହନେ କୃଷ୍ଣପାଶେ		ମିଳିଲା ଦିବ୍ୟଗନ୍ଧବାସେ	1 5 2
ଦାରୁକ ଦେଖେ ଯଦୁପତି		କୋଟି ଆଦିତ୍ୟ ପ୍ରାୟେ ଜ୍ୟୋତି	1 5 3
ଜଗମୋହନ ରୁପରାଶି		ଅଶୁଚ୍ଚ ତରୁମୂଳେ ବସି	1 5 4
ଦାରୁକ ରୋମାଞ୍ଚି ଶରୀର		ପ୍ରେମେ ନୟନୁ ବହେ ନୀର	1 5 5
ତକ୍ଷଣେ ରଥ ସେହୁ ଛାଡ଼ି		କୃଷ୍ଣଚରଣ ତଳେ ପଡ଼ି	1 5 6
ହା କୃଷ୍ଣ ଜୀବନ ମୋହର		ଭୋ ନାଥ ମୁହିଁ ତୋ କିଙ୍କର	1 5 7

ବିକଳେ କାନ୍ଦେ ଉଚ୍ଚତୁଷ୍ଟେ		କରଯୁଗଳ ଚାଡ଼ି ପୁଷ୍ଟେ	158
ଭୋ ନାଥ ଛାଡ଼ି ମୋତେ ଦୟା		କିମ୍ପା ଦେଖାଇ ଏଡ଼େ ମାୟା	1 5 9
ନୟନ ନାହିଁ ମୋ ଶରୀରେ		ଆଜ ପଡ଼ିଲି ତମଘୋରେ	1 6 0
ନ ଦିଶେ ଦଶଦିଶ ମୋତେ		ତୋର ଚରଣ ଶସ୍ତ୍ରାଘାତେ	1 6 1
ତୋତେ ନ ଦେଖୁ ଦାମୋଦର		ଜୀବନ ଥିବ କି ମୋହର	1 6 2
ଏମନ୍ତେ ଦାରୁକ କାନ୍ଦନ୍ତେ		ରଥ ଚଳିଲା ଶୁନ୍ୟପଥେ	1 6 3
ଭୁଷଣ ବାହନ ସହିତେ		ଗରୁଡ଼ ଲାଞ୍ଛନ ସଂଯୁତେ	164
କୋଟିଏ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାୟ ଦିଶି		ଗଗନମାର୍ଗେ ଗଲା ପଶି	165
ତାହାର ପଛେ ଶସ୍ତ୍ରଗଣେ		ତକ୍ଷଣେ ଗମିଲେ ଗଗନେ	1 6 6
ଦାରୁକେ ବୋଲନ୍ତି ମୁରାରି		ଦ୍ୱାରକା ଯାଅ ବେଗ କରି	1 6 7
ତାତ ଜନନୀଙ୍କର ଆଗେ		ବାରତା କହ ଯାଇ ବେଗେ	168
ଜ୍ଞାତି ବାନ୍ଧବଜନ ରାଇ		ମୋ ତାତ ଜନନୀ ବସାଇ	1 6 9
ଘୋର ସମରେ ଯଦୁବଂଶ		ପ୍ରଭାସତୀର୍ଥେ ଗଲେ ନାଶ	1 7 0
ତା ଦେଖୁ ପ୍ରଭୁ ବଳରାମ		ଯୋଗେ ଚଳିଲେ ନିଜ ଧାମ	1 7 1
ମୋର ଜୀବନେ ନାହିଁ ଆଶା		ଦାରୁକ ଦେଖ ମୋର ଦଶା	1 7 2
ଆମ ରଜନୀ ମଧ୍ୟଗତେ		ମୁଁ ପୁଣି ଯିବି ନିଜପଥେ	1 7 3
ମୋର ଶରୀର ଅବସାନେ		ସମୁଦ୍ର ଘୋରନାଦସ୍ୱନେ	1 7 4
ଗ୍ରାସିବ ଦ୍ୱାରକାଭୁବନ		ଜଳେ ବୁଡ଼ିବେ ସର୍ବଜନ	1 7 5
ଆଜ ନ ଆଛୁ କେହି ପୁରେ		ରଜନୀମୁଖେ ଯାଛୁ ତୀରେ	1 7 6
ତାତ-ଜନନୀ-ନାରୀ ସଙ୍ଗେ		ଇନ୍ଦ୍ରପୁଷ୍ଟେ ତୁ ଯାଅ ବେଗେ	1 7 7
ଅର୍ଜୁନ ଅଛି ମୋ ଭୁବନେ		ଆବୋରି ନିଅ ବେନିଜନେ	1 7 8
ତୁ ଏବେ ହୁଅ ଜ୍ଞାନପର		ସକଳଭ୍ରମ କର ଦୂର	1 7 9
ସଂସାର ମୋହ ଛାଡ଼ି ଚିତ୍ତେ		ରହ ତୁ ମୋର ଧର୍ମପଥେ	1 8 0
ଯେତେ ତୁ ଦେଖୁ ଜୀବଲୋକ		ଏ ସର୍ବ ଦୁଃଖ ମହାଶୋକ	1 8 1
ମୋର ମାୟାରେ ଏ ଚଳନ୍ତି		ମୋତେ ତୁ ଭଜ ଏହା ଚିନ୍ତି	1 8 2
କୃଷ୍ଣର ଶୁଣି ଏ ବଚନ		ଦାରୁକ ହୋଇ ହତଜ୍ଞାନ	1 8 3
କୃଷ୍ଣଚରଣେ ଶିର ଦେଇ		ନମିଲା ଦଣ୍ଡପ୍ରାୟ ହୋଇ	1 8 4

ପ୍ରଣାମ କରି ପୁଣିପୁଣି	ନମିଲା ଅଭୟ ଚରଣ	185
ଚରଣରେଶୁ ଶିରେ ଧରି	କାନ୍ଦଇ ଉଚ୍ଚେ ନାଦ କରି	1 8 6
ପଥ ନ ଦିଶେ ଦୁଃଖଶୋକେ	ଦ୍ଵାରକା ଚଳିଲା ଦାରୁକେ	1 8 7
ବୋଲଇ ଦାସ ଜଗନ୍ନାଥ	ମୁଁ ଏବେ ହୋଇଲି ଅନାଥ	1 8 8

ଇତି ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭାଗବତେ ମହାପୁରାଣେ ପାରମହଂସ୍ୟାଂ ସଂହିତାୟାଂ
ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧେ ଏକତ୍ରିଂଶୋଦଧ୍ୟାୟଃ ॥

ଦ୍ଵାତ୍ରିଂଶ ଅଧ୍ୟାୟ

ଶୁକ ଉବାଚ

ଏବେ ହୋ ପରୀକ୍ଷିତ ଶୁଣ	ବିଧାତା ଆଦି ଦେବଗଣ	1
ରଜନୀମୁଖେ ଦିନ ଅନ୍ତେ	ମିଳିଲେ କୃଷ୍ଣର ଅଗ୍ରତେ	2
ତ୍ରିଦଶନାଥ ପୁରନ୍ଦର	ମିଳିଲେ ଗଉରୀଶଙ୍କର	3
ସିଦ୍ଧ ଗନ୍ଧର୍ବ ପିତୃଗଣ	ପିଶାଚ କିନ୍ନର ଚାରଣ	4
ଯକ୍ଷ ଗୁହ୍ୟକ ବିଦ୍ୟାଧର	ଘେନାଇ ନାନା ଉପହାର	5
କୃଷ୍ଣଗମନ ଖେଳା ଦେଖୁ	ମିଳିଲେ ଭୁବନ ଉପେକ୍ଷି	6
କୃଷ୍ଣର ଜନ୍ମକର୍ମମାନ	ଆନନ୍ଦେ କରନ୍ତି ଗାୟନ	7
ଦିବ୍ୟକୁସୁମ ବରଷନ୍ତି	ଜୟଶବଦେ କରି ସୁତି	8
ନିକଟେ ଦେଖୁ ଦେବଗଣ	ମନେ ଚିନ୍ତିଲେ ନାରାୟଣ	9
ଦେବଙ୍କ ମନ୍ଦିରେ ମୋ' ବାସ	ଏଶୁ ଏ ମୋହର ବିଶ୍ଵାସ	1 0
ଏହାଙ୍କ ଅର୍ଥେ ଅବତରି	ମୁହିଁ ଧରଣୀଭାର ହରି	1 1
ମୁହିଁ ମୋହର ମହୀତଲେ	ବିହରେ ନାନା ଯୋଗବଳେ	1 2
ମୋତେ ନ ପାରେ କେହି ଲକ୍ଷ୍ୟ	ଯେଶୁ ମୁଁ ସର୍ବଭୂତେ ସାକ୍ଷୀ	1 3
ମୁଁ ଆଜ ସମାଧି ପ୍ରବେଶେ	ଶରୀର ଛାଡ଼ି ନିଜ ଅଂଶେ	1 4
ପଶିବି ଦେଖନ୍ତୁ ଏ କ୍ଷଣ	ଏତେ ବିଚାରି ନାରାୟଣ	1 5
ଦୟାସାଗର ଭଗବାନ	ତକ୍ଷଣେ ବୁଦ୍ଧିଲେ ନୟନ	1 6
ସମାଧି ବସି ଦୃଢ଼ାସନେ	ପ୍ରାଣ ସଂଯମନ ପବନେ	1 7

ଧାରଣା ଅଗ୍ନି ସମୀପନେ	ଦେବସମୂହ ଅବଧାନେ	18
ନିଜ ଭୁବନେ ଗଲେ ହରି	ଜୟଶବଦେ ଦିଗ ପୁରି	19
ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର କଳେବର	ଅଶେଷଜନ୍ତୁ ସୁଖ ଘର	20
ଧାନ-ଧାରଣା-ସୁତିକ୍ଷ୍ମାନ	ମହୀମଙ୍ଗଳ ଅଭିରାମ	2 1
ସଂସାର ତରେ ଯାହା ଦେଖୁ	ହରି ଚଳିଲେ ତା ଉପେକ୍ଷି	2 2
ଦୁରୁଦ୍ଧି ବାଜେ ସୁରପୁରୀ	ନୃତ୍ୟ କରନ୍ତି ଅପସରୀ	2 3
ଆନନ୍ଦେ ପାରିଜାତମାଳା	ଦେବେ ବରଷି କଲେ ଖେଳା	2 4
ଶୁନ୍ୟ ଶବଦ ଶୁଣି କର୍ଣ୍ଣେ	ଦେବେ ବୋଲନ୍ତି ଅନ୍ୟଅନ୍ୟ	2 5
ଚାଲ ହେ ଏହିପଥେ ଯିବା	କୃଷ୍ଣର ଚରଣେ ପୁଜିବା	26
ଏମନ୍ତ କରି ସେ ବିଚାର	ଘେନାଇ ନାନା ଉପହାର	27
କୃଷ୍ଣର ପଥେ ଯା'ନ୍ତି ଦେବେ	ପୁରିତ ଆନନ୍ଦ ଉସବେ	2 8
ଯେବଣ ପଥେ କୃଷ୍ଣ ଗଲେ	କେବେହେଁ ଦେବେ ନ ଦାଣିଲେ	2 9
ପରମଦ୍ୟୋତି ଶୁନ୍ୟ ମିଶେ	ମେଘେ ବିଜୁଳି ଯେହ୍ନେ ଦିଶେ	30
ନ ଦେଖୁ କୃଷ୍ଣର ପସ୍ପର	ମନେ ପାଇଲେ ଚମତ୍କାର	3 1
ଭବ ବିରଥୀ ଆଦି ସୁରେ	ଶୁନ୍ୟେ ଚଳିଲେ ଯେହ୍ନାପୁରେ	3 2
ଜୀବ ଯେ ସର୍ବଭୂତେ ଥାଇ	ତାହାକୁ କେହି ନ ଦେଖଇ	3 3
ହରିଙ୍କି ଦେଖିବେ ସେ କାହିଁ	ଯାହାର ଆଦିଅନ୍ତ ନାହିଁ	3 4
ଆତ୍ମାକୁ ଆପଣେ ସୃଜଇ	ଆତ୍ମାରେ ଆତ୍ମା ପ୍ରବେଶଇ	3 5
ଆତ୍ମାରେ ଆତ୍ମାଭାବେ ରହେ	ଜନ୍ତୁଗୋଚର ଆତ୍ମା ନୋହେ	3 6
ଆତ୍ମାକୁ ଆତ୍ମବଳେ ବହେ	ଏଶୁ ସକଳ ଆତ୍ମାମୟେ	3 7
ଏଶୁ ଏ ଜନ୍ମ-କ୍ଷତି ମୃତ୍ୟୁ	ଯାହାର ମାୟା ଅଟେ ହେତୁ	3 8
ନଟର ପ୍ରାୟ କ୍ରୀଡ଼ା କରେ	ଦେଖାଇ ପୁଣି ତା' ସଂହରେ	3 9
ଶୁଣ ହୋ ପରୀକ୍ଷିତ ତୁହି	ଯମର ଘରୁ ଭାବଗ୍ରାହୀ	4 0
ଗୁରୁକୁମର ଆଣି ଦେଲେ	ତୋତେ ହେଁ ଗର୍ଭେ ସେ ରଖିଲେ	4 1
ଯେ ହର ଅନ୍ତେ ଅନ୍ତଃ କରେ	ପ୍ରଳୟ କରେ ଯେ ସଂସାରେ	4 2
ସମରେ ହେଲେ ତାକୁ ଜିଣି	ମହାମହିମ ଚକ୍ରପାଣି	4 3
ଚରଣେ ବିନ୍ଧିଲା ଯେ ବ୍ୟାଧ	ଖଣ୍ଡିଲେ ତା'ର ଅପରାଧ	4 4

ଦେଖାଇ ଦରଶନ ଗତି		ତାହାକୁ ଦେଲେ ସୁର୍ଗେ ଛୁଟି	45
ଏମନ୍ତ ମହିମା ଯାହାର		ସେ ନୋହେ ନରଅବତାର	46
ଆପଣା ତନୁ ସେ ନ ରଖେ		ଏ କଥା ମୁର୍ଖଜନ ଲେଖେ	47
ସୃଷ୍ଟି ପାଳନ ସଂହାରଣ		ଏ ଲୀଳା ଯାହାର ଭିଆଣ	4 8
ଏ ଲୀଳା ଖେଳା ମାତ୍ର କରେ		ତେଣୁ ଅଶେଷ ଶକ୍ତି ଧରେ	4 9
ତଥାପି ଯଦୁବଂଶ ମାରି		ଧରଣୀଭାର ହେଲେ ତାରି	5 0
ବିଚାରେ କାହିଁ ପ୍ରୟୋଜନ		ତେଣୁ ସେ ଗଲେ ନିଜ ଛାନ	5 1
ଅନାଦି ପ୍ରଭୁ ନାରାୟଣ		ଯେ ବିଷ୍ଣୁ ପରମକାରଣ	5 2
ସେ ଦେବଦେବଙ୍କର ପତି		ଦେଖାଇ ତାଙ୍କୁ ଦିବ୍ୟଦେୟାତି	53
ଯେସନେ ନଟ ଲୀଳା କରେ		ସେ ନିଜ ମାୟାରେ ବିହରେ	54
ଏମନ୍ତେ ଗୋବିନ୍ଦର ଗତି		ଏବେ ହୋ ଶୁଣ ନରପତି	5 5
ତା'ର ଚରିତ ଏ ଶୟଳେ		ଯେ ପ୍ରାଣୀ ଉଠି ପ୍ରାତଃକାଳେ	5 6
କରଇ ଶ୍ରବଣ କୀର୍ତ୍ତନ		ଭାବେ ଭକତିବଳେ ପୁଣି	57
ସୁମରି ଗୋବିନ୍ଦର ଗତି		ନିର୍ମଳ ହୁଏ ତା'ର ମତି	5 8
ସଂସାର ତାପ ନ ଲାଗଇ		ଅନ୍ତେ ପରମଗତି ପାଇ	5 9
ଏବେ ହୋ ଶୁଣ କୃଷ୍ଣଲୀଳା		ଦାରୁକ ଦ୍ଵାରକା ଯେ ଗଲା	6 0
ରୋଦନ କରି ଉଚ୍ଚସ୍ଵରେ		ପଶିଲା ଦ୍ଵାରକା ନଗରେ	6 1
ଦେବକୀ ବସୁଦେବ ପାଦେ		ପଡ଼ିଲା ଦୁଃଖଶୋକନାଦେ	6 2
ଶୁଣି ମିଳିଲା ଉଗ୍ରସେନ		ଦେଖୁ ଦାରୁକ ଆଗମନ	6 3
ଦାରୁକ କହି ଶୋକନାଦେ		ପଡ଼ିଲା ଉଗ୍ରସେନ ପାଦେ	6 4
ଯାଦବବଳ ନାଶ କଥା		ରାମ ଗୋବିନ୍ଦଙ୍କ ବ୍ୟବଛା	6 5
ଦାରୁକ ମୁଖୁଁ ତାହା ଶୁଣି		କୃଷ୍ଣର ଯେତେକ କାମିନୀ	6 6
ଶୋକେ ହୋଇଲେ ମୂରୁଛିତ		ଧରଣୀ ପଡ଼ି ମୋହଗତ	6 7
ସକଳେ ମିଳି ଏକଛାନେ		ରୋଦନ କରି ଉଚ୍ଚସ୍ଵନେ	6 8
ଶିରେ ବଦନେ କର ତାଡ଼ି		କାନ୍ଦନ୍ତି ମହାତଳେ ପଡ଼ି	6 9
ରାମ ଗୋବିନ୍ଦ ତନୁତ୍ୟାଗେ		ପ୍ରାଣ କେ ଧରେ ହୃଦଭାଗେ	7 0
ଦେବକୀ ରୋହିଣୀର କୋଳେ		ହା ହା ଗୋବିନ୍ଦ ବୋଲି ଭୋଲେ	7 1

ପଡ଼ି ଛାଡ଼ିଲେ ନିଜ ପ୍ରାଣ		ଦେଖୁ ବସୁଦେବ ତକ୍ଷଣ	72
ଚକିତେ ଚଉଦିଗେ ଚାହିଁ		କାତରେ କଖେ ତା'ର ଦେହୀ	7 3
ଡ଼ାକିଲା ତୋଳି ବେନିକର		ଆସ ଗୋବିନ୍ଦ ହଳଧର	7 4
ଦେଖାଅ ସୁନ୍ଦର ବଦନ		ବୋଲି ଛାଡ଼ିଲା ନିଜ ପ୍ରାଣ	7 5
ବସୁଦେବର ଯେତେ ନାରୀ		ସ୍ଵାମୀ ଚରଣ ଦୃତେ ଧରି	7 6
ଅନଳେ ହୋଇଲେ ଦହନ		ଗଲେ ସେ ବୈକୁଣ୍ଠ ଭୁବନ	7 7
ରେବତୀ ରାମମାର୍ଗ ଚିନ୍ତି		ଅଗ୍ନିରେ ଦଗଧ ହୁଅନ୍ତି	7 8
କୃଷ୍ଣନନ୍ଦନ ନାରୀଗଣେ		ଅଗ୍ନିପ୍ରବେଶ ଜଣେ ଜଣେ	7 9
କୃଷ୍ଣର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଷ୍ଟନାରୀ		ରୁକ୍ମିଣୀଦେବୀ ଆଦିକରି	80
ତୁଣ୍ଡେ ଉଚ୍ଚାରି ଭଗବାନ		ଅନଳେ ହୋଇଲେ ଦହନ	81
ଅର୍ଜୁନ ଦେଖୁ ତା' ନୟନେ		ସୁମରି କୃଷ୍ଣକଥା ମନେ	8 2
ଅନିତ୍ୟ ଦେଖୁ ଏ ସଂସାର		ଚିନ୍ତି ହୃଦୟ କଲା ଛିର	8 3
କୃଷ୍ଣ ନ ଦେଖୁ ବନ୍ଧୁଗଣେ		ପ୍ରାଣ ଛାଡ଼ିଲେ ଜଣେ ଜଣେ	84
ଅର୍ଜୁନ ନେଇ ତା' ଅନଳେ		ଦହନ କଲା ସିନ୍ଧୁକୁଳେ	8 5
ଯେ ଅବା ରହିଲେ ଜୀବନେ		କୃଷ୍ଣର ଯେତେ ନାରୀଗଣେ	8 6
ତାହାଙ୍କୁ ଘେନାଇ ଅର୍ଜୁନ		ପୁରେ ଯେ ଥିଲେ ପ୍ରଜାଜନ	8 7
ସକଳ ଘେନି ଏକମେଳେ		ତୀରେ ମିଳିଲେ ରାତ୍ରକାଳେ	8 8
ଦେଖନ୍ତି ସର୍ବଲୋକ ତୁଲେ		ତକ୍ଷଣେ ସମୁଦ୍ର ଉଲ୍ଲୋଳେ	8 9
ରୁଡ଼ିଲା ଦ୍ଵାରକା ନଗର		ଛାଡ଼ି କୃଷ୍ଣର ନିଜ ପୁର	9 0
ଯେଣୁ ସେ କୃଷ୍ଣ-ସମ୍ମିଧାନେ		ରହେ ପ୍ରଳୟ ଅବସାନେ	9 1
ଏଣୁ ସେ ଦ୍ଵାରକା ନଗର		ସୁପୁଣ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମର ମନ୍ଦିର	9 2
ପରମ ପବିତ୍ର ମଙ୍ଗଳ		ଯହିଁ ବିଜୟ ଆଦିମୁଳ	9 3
ଶୁଣ ସୁମନେ ପରୀକ୍ଷିତ		ଥୁଲା ଯେ ଅନିରୁଦ୍ଧ ସୁତ	9 4
ବାଳକ ବନ୍ଧୁ ତା'ର ନାମ		ସୁନ୍ଦର ତନୁ ଗୁଣଧାମ	9 5
ତାହାକୁ କଲେ ତହିଁ ରାଜା		ସୁଖେ ପାଳିଲା ଜନପ୍ରଜା	9 6
ଅର୍ଜୁନ ଛତ୍ର ଦେଇ ଶିରେ		ସେ ରାଜା ଦ୍ଵାରକା ନଗରେ	9 7
ମଙ୍ଗଳ ଅଭିଷେକ କରି		କୃଷ୍ଣ ବିଧବା ଯେତେ ନାରୀ	9 8

ସକଳ ପାରିଷଦ ଯୁତେ	ଅର୍ଜୁନ ଗଲା ଇନ୍ଦ୍ରପୁଷ୍ପେ	99
ପଥେ ସେ ଗଲା ଦୁଃଖଶୋକେ	କୃଷ୍ଣ-ବିଚ୍ଛେଦେ ଅଶ୍ୱମୁଖେ	100
ଶୁଣ ହୋ ରାଜା ପରୀକ୍ଷିତ	ଅର୍ଜୁନଠାରୁ ବନ୍ଧୁହତ	101
ଶୁଣି ତୋ' ପିତାମହଗଣେ	ରାଜ୍ୟ ଛାଡ଼ିଲେ ତତକ୍ଷଣେ	102
ତୋ' ଶିରେ ଅଭିଷେକ କରି	ତୁ ଯେ ପାଞ୍ଚବ ବଂଶଧାରୀ	103
ଉତ୍ତରେ ହିମଗିରି ଗଲେ	ଅନ୍ତେ ସେ ବୈକୁଣ୍ଠେ ବସିଲେ	104
ଶୁଣ ହୋ ଅଭିମନ୍ୟୁବଳା	ଯେତେ କହିଲି କୃଷ୍ଣଲୀଳା	105
କୃଷ୍ଣର ଯଶଗୁଣଗାଥା	ନିରତେ ଯେ କରନ୍ତି ଚିନ୍ତା	106
ଏହା ଯେ ଶ୍ରୀକାକରି ଜନ	କରନ୍ତି ଶ୍ରବଣ କୀର୍ତ୍ତନ	107
ସେ ନର ତ୍ରିଭୁବନେ ଧନ୍ୟ	ଦେବେ କରନ୍ତି ତା'କୁ ମାନ୍ୟ	108
ହେଲେ ତରଳ ଭବବୀରି	ଜଗତମଧ୍ୟେ ଯଶ ପୁରି	109
ଅତି ପତିତ ଦୁରାଗର	ଯେ ଅବା ପାପିଷ୍ଠ ପାମର	110
ସେ ହରିକଥା କର୍ଣ୍ଣେ ଶୁଣି	ତରନ୍ତି ଭବତରଙ୍ଗିଣୀ	111
ଶ୍ରୀକା ବିହୀନେ ଅବହେଳେ	ଯେ ପ୍ରାଣୀ ଶୁଣେ ଏକବେଳେ	112
ଭକତି ଲଭେ କୃଷ୍ଣପାଦେ	ନ ପଡ଼େ ଭବ-ପରମାଦେ	113
ପ୍ରାଣ ବିଯୋଗେ ବ୍ରହ୍ମମୟେ	ପଶଇ ନାରାୟଣ ଦେହେ	114
ପରୀକ୍ଷେ କହେ ବ୍ୟାସସୁତ	ଶ୍ରୀଏକାଦଶେ ଭାଗବତ	115
ଏଣେ ନୀବର ପରିଦ୍ରାଣ	ସୁଜନେ ନିତ୍ୟେ ଏହା ଶୁଣ	116
ଭକତି କୃଷ୍ଣପାଦେ ଲଭ	ମନୁଷ୍ୟ-ଜନ୍ମର ଏ ଲାଭ	117
ବୋଲଇ ଦାସ ଜଗନ୍ନାଥ	ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଭୃତ୍ୟଙ୍କର ଭୃତ୍ୟ	118

ଇତି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତେ ମହାପୁରାଣେ ପାରମହଂସ୍ୟାଂ ସଂହିତାୟାଂ

ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧେ ଦ୍ୱାତ୍ରିଂଶୋବ୍ୟାସଃ ॥

ଅତିବଡ଼ୀ ଜଗନ୍ନାଥଦାସକୃତ

